Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 575/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Делегиран регламент (ЕС) 2015/62 на Комисията от 10 октомври 2014 година	L 11	37	17.1.2015 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 208, 2.8.2013 г., стр. 68 (575/2013)
►C2 Поправка, ОВ L 321, 30.11.2013 г., стр. 6 (575/2013)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 575/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) В декларацията на Г-20 от 2 април 2009 г. относно укрепването на финансовата система се настоява за съгласувани в международен план усилия за повишаване на прозрачността и засилване на отчетността и регулирането чрез подобряване на количеството и качеството на капитала в банковата система, след като бъде осигурено икономическото възстановяване. В декларацията се призовава и за въвеждането на допълнителна мярка, която не зависи от риска, за ограничаване на ливъриджа в банковата система, както и за разработването на рамка за по-устойчиви ликвидни буфери. В отговор на предоставения от Г-20 мандат, през септември 2009 г. Групата на управители на централни банки и ръководители на надзорни органи постигна съгласие по редица мерки за засилване на регулирането на банковия сектор. Тези мерки бяха утвърдени от ръководителите на държавите от Г-20 на срещата на високо равнище в Питсбърг от 24 и 25 септември 2009 г. и подробно представени през декември 2009 г. През юли и септември 2010 г. Групата на управители на централни банки и ръководители на надзорни органи излезе с две допълнителни съобщения относно разработването и калибрирането на тези нови мерки, а през декември 2010 г. Базелският комитет по банков надзор публикува окончателните мерки, известни като рамката Базел III.

(2) Групата на високо равнище по въпросите на финансовия надзор в ЕС, председателствана от Жак дьо Ларозиер (наричана по-долу "групата дьо Ларозиер"), прикани Съюза да разработи по-хармонизирани инструменти за финансово регулиране. Във връзка с бъдещата архитектура на европейските надзорни органи Европейският съвет от 18 и 19 юни 2009 г. също подчерта необходимостта от създаване на „единен европейски наръчник“, приложим за всички кредитни институции и инвестиционни посредници на вътрешния пазар.

([1]) ОВ C 105, 11.4.2012 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 68, 6.3.2012 г., стр. 39.

▼B

(3) Както се посочва в доклада на групата "дьо Ларозиер" от 25 февруари 2009 г. (наричан по-долу "докладът" дьо Ларозиер"), "дадена държава членка следва да бъде в състояние да приеме по-строги национални регулаторни мерки, които се считат за подходящи на национално ниво за поддържане на финансовата стабилност, при условие че се спазват принципите на вътрешния пазар и договорените минимални основни стандарти".

(4) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ([1]) и в Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ([2]) бяха неколкократно съществено изменяни. Много от разпоредбите на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО са приложими както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници. От съображения за яснота и с цел да се осигури последователното прилагане на тези разпоредби, те следва да се обединят в нови правни актове, приложими както към кредитните институции, така и към инвестиционните посредници, а именно настоящия регламент ►C1 и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. ([3]). ◄ За по-голяма достъпност разпоредбите на приложенията към директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъдат включени в постановителната част на Директива 2013/36/ЕС и на настоящия регламент.

(5) Настоящият регламент и Директива 2013/36/ЕС заедно следва да съставляват правната рамка, уреждаща правилата за достъпа до осъществяване на дейност за кредитни институции и инвестиционни посредници (наричани по-долу заедно "институциите"), както и приложимите за тях надзорна рамка и пруденциални правила. Поради това настоящият регламент следва да се разглежда съвместно с посочената директива.

(6) Директива 2013/36/ЕС, основаваща се на член 53, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), следва, наред с другото, да съдържа разпоредбите, уреждащи правилата за достъпа до осъществяване на дейност от институциите, условията и реда за тяхното управление и надзорната рамка, като например разпоредби, уреждащи лицензирането на дейността, придобиването на квалифицирано дялово участие, упражняването на свободата на установяване и на предоставяне на услуги, правомощията на компетентните органи на държавата членка по произход и приемащата държава членка в това отношение, както и относно началния капитал и надзорния преглед на институциите.

(7) Настоящия регламент следва, наред с другото, да съдържа пруденциалните изисквания за институциите, които се ограничават до функционирането на пазарите на банкови и финансови услуги и имат за цел да се гарантира финансовата стабилност на участниците на тези пазари, както и високо ниво на защита на инвеститорите и вложителите. Настоящият регламент има за цел да допринесе осезаемо за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и поради това следва да се основава на разпоредбите на член 114 ДФЕС, тълкувани в съответствие с трайната практика на Съда на Европейския съюз.

([1]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.
([3]) Виж стр. 338 от настоящия брой на Официален вестник.

▼B

(8) Въпреки че директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО хармонизираха до известна степен правилата на държавите членки в областта на пруденциалния надзор, те съдържат значителен брой варианти и възможности държавите членки да налагат по-строги правила от установените в тях. Това води до различия между националните правила, които биха могли да възпрепятстват трансграничното предоставяне на услуги и свободата на установяване и по този начин да създадат пречки за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

(9) От съображения за правна сигурност и поради необходимостта от равнопоставеност в рамките на Съюза прилагането на единен набор от правила за всички участници на пазара е ключов елемент за функционирането на вътрешния пазар. За да се избегнат нарушения на функционирането на пазара и случаите на регулаторен арбитраж, минимални пруденциални изисквания следва да гарантират максимална хармонизация. Поради това преходните периоди, предвидени в настоящия регламент, са изключително важни за гладкото въвеждане на настоящия регламент и за избягване на несигурност на пазарите.

(10) Във връзка с работата на Групата по прилагане на стандарти към Базелския комитет по банков надзор (БКБН) по отношение на мониторинга и прегледа на прилагането на рамката Базел III от държавите членки, Комисията следва периодично да предоставя актуализирани доклади, най-малкото след публикуването от БКБН на всеки доклад за напредъка, свързани с прилагането и въвеждането на национално равнище на рамката Базел III в други основни юрисдикции, включително оценка на съгласуваността на законодателството или разпоредбите на другите държави с международните минимални стандарти, за да се установят различия, които биха могли да породят опасения относно условията на равнопоставеност.

(11) Следователно, за да се отстранят пречките пред търговията и нарушенията на конкуренцията в резултат на различията между националните правни уредби, както и за да не се позволи появата на нови възможни пречки пред търговията и съществени нарушения на конкуренцията, е необходимо да се приеме регламент, с който се установяват единни правила, приложими във всички държави членки.

(12) Оформянето на пруденциалните изисквания под формата на регламент би гарантирало, че тези изисквания ще бъдат пряко приложими. Така ще се осигурят еднакви условия и ще се предотврати възникването на разминаващи се национални изисквания вследствие на транспонирането на директива. В резултат на настоящия регламент всички институции ще спазват едни и същи правила в целия Съюз, което ще засили и доверието в стабилността на институциите, особено по време на криза. Приемането на регламент ще намали също така регулаторната сложност и разходите на дружествата за спазване на нормативната уредба, особено за институциите с трансгранична дейност, както и ще допринесе за премахване на нарушенията на конкуренцията. По отношение на спецификите на пазарите на недвижимо имущество, които се характеризират със свойствено за всяка държава членка, регион или местен район икономическо развитие и правна уредба, компетентните органи следва да имат право да определят по-високи рискови тегла или да прилагат, в зависимост от случаите на неизпълнение и очакваното развитие на пазара, по-стриктни критерии за експозициите, обезпечени с ипотеки върху недвижимо имущество в дадени области.

▼B

(13) Компетентните органи или държавите членки следва да могат да налагат национални правила, при условие че те не са несъвместими с настоящия регламент, в областите, които не са обхванати от него, например динамичното провизиране, разпоредбите относно националните схеми за покрити облигации които не се отнасят до третирането на тези облигации съгласно установените в настоящия регламент правила, придобиването и притежаването на дялови участия, както във финансовия, така и в нефинансовия сектор за цели, които нямат отношение към пруденциалните изисквания, определени в настоящия регламент.

(14) Най-важните препоръки в доклада „дьо Ларозиер“, намерили приложение в Съюза на по-късен етап, бяха създаването на „единен европейски наръчник“ и на европейска рамка за макропруденциален надзор, като целта беше двата елемента заедно да осигурят финансова стабилност. Единният наръчник осигурява стабилна и единна регулаторна рамка, която способства за функционирането на вътрешния пазар и предотвратява възможностите за регулаторен арбитраж. В рамките на вътрешния пазар на финансови услуги обаче макропруденциалните рискове могат да се различават по редица начини и са свързани с характерни национални особености, които водят до различия, наблюдавани например в структурата и обема на банковия сектор в сравнение с икономиката като цяло и кредитния цикъл.

(15) В настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС се съдържат няколко инструмента за предотвратяване и редуциране на макропруденциалните и системните рискове, чрез които се осигурява гъвкавост, като едновременно с това се гарантира, че използването им подлежи на подходящ контрол, за да не се наруши функционирането на вътрешния пазар, като се извършва по прозрачен и последователен начин.

(16) Когато макропруденциалните или системните рискове засягат една държава членка, компетентните или определените органи от съответната държава членка следва да имат възможност да предприемат действия по отношение на тези рискове, освен чрез предвидения в Директива 2013/36/ЕС инструмент буфер за системен риск, и чрез някои конкретни национални макропруденциални мерки, ако се прецени, че те са по-ефективни за преодоляването на тези рискове. Европейският съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. ([1]) и Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) ([2]), следва да имат възможност да предоставят становищата си относно това дали са изпълнени предпоставките за такива национални макропруденциални мерки и следва да има механизъм на Съюза, който да предотвратява въвеждането на национални мерки, когато има много сериозни доказателства, че не са налице съответните предпоставки. С настоящия регламент се установяват единни микропруденциални правила за институциите, като същевременно държавите членки запазват водеща роля при макропруденциалния надзор поради експертния си опит и съществуващите им задължения по отношение на финансовата стабилност. В този конкретен случай, тъй като решението

([1]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.
([2]) OJ L 331, 15.12.2010, p. 12.

▼B

за приемане на национални макропруденциални мерки включва определени оценки по отношение на рисковете, които могат в крайна сметка да засегнат макроикономическото, фискалното и бюджетното положение на съответната държава членка, е необходимо правомощието за отхвърляне на предложените на национално ниво макропруденциални мерки да бъде предоставено на Съвета в съответствие с член 291 ДФЕС, който действа по предложение на Комисията.

(17) В случаите когато Комисията е представила на Съвета предложение за отхвърляне на национални макропруденциални мерки, Съветът следва да разгледа незабавно това предложение и да вземе решение дали да отхвърли или не националните мерки, като въпросът може да бъде подложен на гласуване по искане на държава членка или на Комисията в съответствие с Процедурния правилник на Съвета ([1]). В съответствие с член 296 ДФЕС Съветът следва да мотивира решението от гледна точка на условията за намеса, определени в настоящия регламент. Като се има предвид значението на макропруденциалния и на системния риск за финансовия пазар на засегнатата държава членка, а оттам и на нуждата от бързо реагиране, е важно срокът за това решение на Съвета да се определи на един месец. Ако след задълбочено разглеждане на предложението на Комисията за отхвърляне на предложената национална мярка Съветът стигне до заключението, че не са изпълнени определените в настоящия регламент условия за отхвърляне на национални мерки, той следва във всички случаи да посочи мотивите си по ясен и недвусмислен начин.

(18) Държавите членки следва да могат да прилагат мерките, които считат за уместни, включително мерки за редуциране на макропруденциалния или системния риск в конкретна държава членка, до хармонизирането на ликвидните изисквания през 2015 г. и на отношението на ливъридж през 2018 г.

(19) Буферите за системен риск или индивидуалните мерки, предприети от държавите членки за справяне със системните рискове, които ги заплашват, следва да могат да се прилагат за банковия сектор като цяло или за една или повече негови подгрупи, а именно подгрупи от институции, които показват сходни рискови профили при извършваната от тях стопанска дейност, или за експозициите към един или повече вътрешни икономически или географски сектори в рамките на банковия сектор.

(20) Ако определените органи на две или повече държави членки установят едни и същи промени в проявлението на системен или макропруденциален риск, представляващ заплаха за финансовата стабилност на национално ниво във всяка от тези държави членки, и ако определените органи считат, че срещу този риск би било по-добре да се предприемат национални мерки, държавите членки могат да подадат съвместно уведомление до Съвета, Комисията, ЕССР и ЕБО. При уведомяване на Комисията, Съвета, ЕССР и ЕБО държавите членки следва да представят подходящи доказателства, включително обосновката за съвместно уведомление.

(21) Освен това на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приеме делегиран акт за временно увеличение на нивата на капиталовите изисквания, както и на изискванията

([1]) Решение 2009/937/ЕС на Съвета от 1 декември 2009 г. за приемане на Процедурен правилник на Съвета (ОВ L 325, 11.12.2009 г., стр. 35).

▼B

за големи експозиции и за оповестяването. Тези разпоредби следва да се прилагат за период от една година, освен ако Европейският парламент или Съветът не възрази срещу делегирания акт в срок от три месеца. Комисията следва да посочи мотивите за използването на тази процедура. На Комисията следва да бъде предоставено единствено правомощието да налага по-строги пруденциални изисквания за експозиции, произтичащи от развитието на пазара в рамките на Съюза или извън него, което засяга всички държави членки.

(22) Прегледът на макропруденциалните правила е обоснован, за да може Комисията да оцени, наред с другото, дали макропруденциалните инструменти в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС са ефективни, ефикасни и прозрачни, дали следва да се предложат нови инструменти, дали предвиденият в настоящия регламент или в Директива 2013/36/ЕС обхват и евентуалното припокриване на макропруденциалните инструменти за справяне със сходни рискове са подходящи и как международно приетите стандарти за системно значимите институции взаимодействат с настоящия регламент или на Директива 2013/36/ЕС.

(23) Когато държавите членки приемат насоки от общ характер, по-специално в областите, в които приемането от Комисията на проекти за технически стандарти все още предстои, тези насоки не трябва да са в противоречие с правото на Съюза, нито да засягат прилагането му.

(24) Настоящият регламент не препятства на държавите членки, когато е уместно, да налагат еквивалентни изисквания спрямо предприятията, които не попадат в обхвата му.

(25) Общите пруденциални изисквания, предвидени в настоящия регламент, се допълват с индивидуални правила, които се определят от компетентните органи в резултат на постоянния надзорен преглед на отделни институции. Обхватът на подобни надзорни правила, следва, наред с другото, да бъде изложен в Директива 2013/36/ЕС, тъй като компетентните органи следва да могат самостоятелно да преценяват кои правила следва да бъдат наложени.

(26) Настоящият регламент не следва да засяга способността на компетентните органи да налагат специфични, съобразени с рисковия профил на институциите изисквания в рамките на посочените в Директива 2013/36/ЕС надзорен преглед и оценка.

(27) Регламент (ЕС) № 1093/2010 има за цел да се повиши качеството и да се постигне по-голяма последователност на националния надзор, както и да се подобри наблюдението и контролът върху трансграничните групи.

(28) Предвид увеличения брой задачи, възложени на ЕБО с настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС, Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да направят необходимото за осигуряването на достатъчно човешки и финансови ресурси.

(29) Регламент (ЕС) № 1093/2010 задължава ЕБО да предприема действия в съответствие с директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. ЕБО трябва да предприема действия и в сферата на дейност на институциите във връзка с въпроси, които не са обхванати изрично от тези директиви, при условие че подобни действия са необходими, за да се гарантира ефективното и последователното прилагане на посочените директиви. Настоящият регламент следва да вземе предвид ролята и функцията на ЕБО и да улесни упражняването на правомощията му, изложени в Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

(30) След периода на наблюдение и пълното въвеждане на изискването за ликвидно покритие в съответствие с настоящия регламент Комисията следва да се направи оценка дали предоставянето на ЕБО на право на инициатива за провеждането на обвързваща медиация по отношение на вземането на съвместни решения от компетентните органи съгласно членове 20 и 21 от настоящия регламентби улеснило практическото създаване и функциониране на обособени ликвидни подгрупи, както и да определи дали са изпълнени условията за специално вътрешногрупово третиране на трансгранични институции. Следователно, към този момент и като част от редовните доклади относно дейността на ЕБО съгласно член 81 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Комисията следва да проучи конкретно необходимостта от предоставянето на такива правомощия на ЕБО и да включи резултатите от това проучване в своя доклад, който следва да бъде придружен от подходящи законодателни предложения, ако е необходимо.

(31) В доклада "дьо Ларозиер" се посочва, че микропруденциалният надзор не може да действа ефективно за запазване на финансовата стабилност без подходящо отчитане на процесите на макрониво, като макропруденциалното наблюдение и контрол се обезсмислят, ако не може да въздейства по някакъв начин върху надзора на микрониво. Тясното сътрудничество между ЕБО и ЕССР е от съществено значение, за да се осигури пълна ефективност на функционирането на ЕССР и на последващите действия, предприети в отговор на неговите предупреждения и препоръки. По-специално, ЕБО следва да може да предава на ЕССР цялата необходима информация, събрана от компетентните органи в съответствие със задълженията за отчитане, определени в настоящия регламент.

(32) Предвид разрушителните последици от последната финансова криза, основните цели на настоящия регламент са насърчаване на икономически полезни банкови дейности, които служат на общото благо, и възпиране на неустойчиви финансови спекулации без реална добавена стойност. Това предполага всеобхватна реформа на начините, по които спестяванията се насочват към продуктивни инвестиции. За да се осигури устойчива и многообразна банкова среда в Съюза, компетентните органи следва да бъдат оправомощени да налагат по-високи капиталови изисквания за институциите със системно значение, които могат поради своите стопански дейности да представляват заплаха за световната икономика.

(33) Необходими са еквивалентни финансови изисквания за институциите, които съхраняват парични средства или ценни книжа на свои клиенти, за да се осигурят сходни защитни механизми за вложителите и справедливи условия на конкуренция между съпоставими групи от институции.

(34) Тъй като институциите на вътрешния пазар са в пряка конкуренция, изискванията за наблюдение следва да бъдат еквивалентни в целия Съюз, като се вземат предвид различните рискови профили на институциите.

(35) Когато при упражняването на надзора е необходимо да се определи размерът на консолидирания собствен капитал на група от институции, изчисленията следва да се извършват в съответствие с настоящия регламент.

(36) Съгласно настоящия регламент капиталовите изисквания се прилагат на индивидуална и консолидирана основа, освен

▼B

ако компетентните органи не прилагат индивидуален надзор, когато счетат това за целесъобразно. Индивидуалният, консолидираният и трансграничният консолидиран надзор са полезни инструменти при наблюдението и контрола на институциите.

(37) За да се осигури адекватна платежоспособност на институции в рамките на дадена група, от съществено значение е капиталовите изисквания да се прилагат въз основа на консолидираното финансово състояние на тези институции в групата. За да се осигури правилно разпределение на собствения капитал в рамките на групата и неговата наличност за защита на спестяванията при необходимост, капиталовите изисквания следва да се прилагат спрямо отделните институции в рамките на дадена група, освен когато тази цел може да бъде постигната ефективно по друг начин.

(38) Малцинствените участия, произтичащи от междинните финансови холдинги, за които се прилагат изискванията на настоящия регламент на подконсолидирана основа, също могат да бъдат допустими (в рамките на съответните лимити) за включване в състава на базовия собствен капитал от първи ред на групата на консолидирана основа, тъй като и базовият собствен капитал от първи ред на междинния финансов холдинг, съставен от малцинствените участия, и частта от същия този капитал, собственост на дружеството майка, в еднаква степен поемат загубите, понесени от техните дъщерни предприятия, когато възникват такива.

(39) Използването на точно определен счетоводен метод за изчисляване на собствения капитал, неговата адекватност спрямо рисковата експозиция на дадена институция, както и за оценка на концентрацията на експозициите, следва да се прави в съответствие с разпоредбите на Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции ([1]), в която са включени някои промени на разпоредбите на Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети ([2]), или с тези на Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти ([3]) — в зависимост от това с кой от тези актове се регулира счетоводната отчетност на институциите съгласно националното право.

(40) За да се осигури подходящо ниво на платежоспособност, е важно да се предвидят капиталови изисквания, при които активите и задбалансовите позиции да се претеглят според степента на риска.

(41) На 26 юни 2004 г. БКБН прие рамково споразумение относно международното сближаване на начините на оценка на капитала и на капиталовите изисквания (наричано по-долу „рамката Базел II“). Разпоредбите на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, възпроизведени в настоящия регламент, са равностойни на разпоредбите в рамката Базел II. ►C2 Следователно, чрез включването на допълнителните елементи от рамката Базел III, настоящият регламент става равностоен на разпоредбите в рамките на Базел II и Базел III. ◄

([1]) ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

▼B

(42) От съществено значение е да отчете разнообразието от институции в Съюза чрез осигуряването на алтернативни подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск, включващи различни нива на чувствителност към риска и изискващи различни степени на усъвършенстване. Използването на външни рейтинги и на собствени оценки на институциите за отделните параметри на кредитния риск представлява значително подобряване на чувствителността към риска и пруденциалната надеждност на правилата във връзка с кредитния риск. Институциите следва да се насърчават да преминават към подходи с по-висока чувствителност към риска. При изчисленията, необходими за прилагането на посочените в настоящия регламент подходи за оценка на кредитния риск, институциите следва да подобрят процесите си на оценка и управление на кредитния риск, за да могат да се възползват от методи за определяне на регулаторни капиталови изисквания, които да отразяват естеството, мащаба и сложността на процесите при отделните институции. В това отношение следва да се счита, че обработката на данни във връзка с формирането и управлението на експозиции към клиенти включва разработването и утвърждаването на системи за управление и оценка на кредитния риск. Това служи не само за постигане на законните интереси на институциите, а и на целите на настоящия регламент за използването на по-добри методи за оценка и управление на риска и за тяхното използване при определянето на регулаторни капиталови изисквания. Независимо от това подходите с по-висока чувствителност към риска изискват съществен експертен опит и ресурси, както и достатъчни по обем данни с високо качество. Следователно институциите следва да отговарят на високи стандарти, преди да приложат тези подходи към регулаторните капиталови изисквания. Предвид текущата работа за осигуряване на подходящи ограничителни механизми за вътрешните модели, Комисията следва да изготви доклад относно възможността за удължаване на прилагането на минималния под по Базел I, заедно със законодателно предложение, ако е уместно,.

(43) Капиталовите изисквания следва да съответстват на рисковете, за които се отнасят. По-специално, в изискванията следва да се отрази редуцирането на степента на риска, дължащо се на наличието на голям брой сравнително малки експозиции.

(44) Малките и средните предприятия (МСП) са един от стълбовете на икономиката на Съюза предвид основополагащата им роля за създаване на икономически растеж и осигуряване на заетост. Възстановяването и бъдещият растеж на икономиката на Съюза зависят главно от наличието на капитал и финансиране за установени в Съюза МСП, за да могат да осъществяват необходимите инвестиции за внедряване на нови технологии и оборудване с цел повишаване на конкурентоспособността си. Поради ограничения брой алтернативни източници на финансиране МСП, установени в Съюза, са още по-чувствителни към въздействието на банковата криза. Ето защо е важно да се попълни съществуващият недостиг във финансирането на МСП и да се осигури достатъчен поток от банкови кредити за МСП в настоящия контекст. Капиталовите изисквания за експозиции към МСП следва да бъдат намалени чрез прилагането на коефициент за подпомагане, равен на 0,7619, за да се позволи на кредитните институции да увеличат предоставянето на кредити на МСП. За да се постигне тази цел, кредитните институции следва да използват ефективно освобождаването на капитал чрез прилагането на коефициента за подпомагане изключително

▼B

с цел осигуряване на подходящ поток от кредити за МСП, установени в Съюза. Компетентните органи следва да наблюдават периодично общия размер на експозициите към МСП на кредитните институции и общия размер на приспадането от капитала.

(45) В съответствие с решението на БКНБ, прието от Групата на управители на централни банки и ръководители на надзорни органи на 10 януари 2011 г., при нежизнеспособност на дадена институция всички нейни инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред следва да могат да бъдат напълно и перманентно отписани или изцяло конвертирани в базов собствен капитал от първи ред. Законодателство, необходимо, за да се гарантира, че инструментите на собствения капитал подлежат на допълнителен механизъм за покриване на загуби, следва да стане част от законодателството на Съюза като част от изискванията за възстановяване и преструктуриране на институциите. Ако до 31 декември 2015 г. не бъде прието правна уредба на Съюза, която да урежда изискването при нежизнеспособност на дадена институция капиталовите инструменти да могат да бъдат напълно и перманентно отписани или преобразувани в инструменти от базовия собствен капитал от първи ред, Комисията следва да направи преглед и да докладва дали в настоящия регламент следва да бъде включена такава разпоредба и в контекста на този доклад да представи подходящи законодателни предложения.

(46) Разпоредбите на настоящия регламент са в съответствие с принципа на пропорционалност, по-специално предвид разнообразието в размера и мащаба на операциите и обхвата на дейността на институциите. Спазването на принципа на пропорционалност означава също, че по отношение на експозициите на дребно се признават възможно най-простите процедури за определянето на рейтинг, дори в рамките на вътрешнорейтинговия подход. Държавите членки следва да гарантират, че определените в настоящия регламент изисквания се прилагат по начин, пропорционален на естеството, мащаба и сложността на рисковете, произтичащи от бизнес модела на дадена институция и от дейностите ѝ. Комисията следва да направи необходимото делегираните актове и актовете за изпълнение, регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение да са съобразени с принципа на пропорционалност, за да се гарантира пропорционалното прилагане на настоящия регламент. Поради това ЕБО следва да гарантира, че всички регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение са съставени по начин, който е съобразен с принципа на пропорционалност и го утвърждава.

(47) Компетентните органи следва да обърнат подходящо внимание на случаи, при които подозират, че информацията се смята за търговска тайна или за поверителна с цел да се избегне оповестяването ѝ. Независимо от факта, че дадена институция може да избере да не оповестява информация, която счита за търговска тайна или за поверителна, фактът, че информацията се счита за търговска тайна или за поверителна не освобождава от отговорност за неоповестяването на такава информация, когато бъде констатирано, че неоповестяването има значителни последици.

(48) Динамичният характер на настоящия регламент дава възможност на институциите да избират към кредитния риск между три подхода с различна сложност. С цел да се

▼B

позволи, особено на малките институции, да изберат почувствителния към риска вътрешнорейтингов подход, съответните разпоредби следва да се тълкуват така, че класовете експозиции да включват всички експозиции, които в настоящия регламент са третирани пряко или косвено като принадлежащи към посочените класове. Като общо правило, компетентните органи не следва да правят разлика между трите подхода при процеса на надзорен преглед, т.е. институциите, избрали стандартизирания подход, не следва само поради тази причина да подлежат на по-строг надзор.

(49) Следва да се отделя все по-голямо внимание на методите за редуциране на кредитния риск в рамките на правила, чиято цел е да се гарантира, че платежоспособността не се засяга поради неоправдано признаване. Винаги когато е възможно, при стандартизирания, а и при другите подходи, следва да се признава действащото в съответните държави членки обичайно банково обезпечение за редуциране на кредитния риск.

(50) За да се гарантира, че рисковете и тяхното редуциране вследствие на предприети от институциите дейности по секюритизация и инвестиции са правилно отразени в капиталовите изисквания по отношение на институциите, е необходимо да се включат правила, предвиждащи третиране на тези дейности и инвестиции, характеризиращо се с чувствителност към риска и пруденциална надеждност. За тази цел е необходимо да се предвиди ясно и всеобхватно определение на понятието „секюритизация“, което да обхваща всяка трансакция или схема, при която кредитният риск, свързан с дадена експозиция или група експозиции, се разделя на траншове. Експозиция, която създава задължение за пряко плащане по трансакция или схема, които се използват за финансиране или стопанисване на материални активи, не следва да се счита за експозиция към секюритизация дори ако трансакцията или схемата включва задължения за плащане с различен приоритет.

(51) Паралелно с наблюдението, имащ за цел гарантиране на финансова стабилност, съществува и необходимост от механизми, предназначени за постигането на засилено и ефективно наблюдение и предотвратяване на потенциални балони, за да се гарантира оптимално разпределение на капитал в контекста на макроикономическите предизвикателства и цели, по-специално по отношение на дългосрочните инвестиции в реалната икономика.

(52) Операционният риск е значим риск, пред който са изправени институциите, който трябва да е покрит със собствен капитал. От съществено значение е да се отчете разнообразието от институции в Съюза, като се предоставят алтернативни подходи за изчисляване на изискванията за операционния риск чрез включването в тези подходи на различни нива на чувствителност към риска и като се изиска различна степен на усъвършенстваност. За институциите следва да има подходящи стимули за преминаване към подходи с по-висока чувствителност към риска. Предвид появата на изключително усъвършенствани методи за оценка и управление на операционния риск правилата следва да бъдат обект на прегледи и да се актуализират по подходящ начин, включително във връзка с коефициентите за различните групи дейности и признаването на техниките за редуциране на риска. Във връзка с това при опростените подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за операционен риск следва да се обърне специално внимание върху отчитането на застраховането.

▼B

(53) Наблюдението и контролът върху експозициите на институцията следва да са неразделна част от надзора над нея. Следователно прекомерната концентрация на експозиции към един клиент или група от свързани клиенти може да доведе до неприемлив риск от загуба. Такава ситуация може да се счита за неблагоприятна за платежоспособността на институцията.

(54) При определяне дали съществуват групи от свързани клиенти и съответно — експозиции, съставляващи едно цяло от гледна точка на поемания риск, е важно да се отчитат и рисковете, породени от общ източник на значително финансиране, предоставено от самата институция, нейната финансова група или свързани лица.

(55) Въпреки че е желателно изчисляването на размера на експозицията да се основава на размера, използван за целите на капиталовите изисквания, е уместно да се приемат правила за наблюдение на големите експозиции, без да се прилага претегляне или степенуване на риска. Освен това, прилаганите методи за редуциране на кредитния риск в рамките на режима за платежоспособност бяха създадени въз основа на предположението, че кредитният риск е добре диверсифициран. При големите експозиции, свързани с риск от концентрация, основани на задължения на едно лице, кредитният риск не е подходящо диверсифициран. Отчитането на ефекта от тези техники следва в такъв случай да се обвърже с пруденциални предпазни мерки. Във връзка с това е необходимо при големите експозиции да се предвиди ефективна реализация на кредитната защита.

(56) Предвид факта, че загубата от експозиция към институция може да бъде толкова голяма, колкото и загуба от всяка друга експозиция, такива експозиции следва да бъдат третирани и отчитани по същия начин като всички останали. Въведено бе алтернативно количествено ограничение с цел намаляване на непропорционалното въздействие на такъв подход върху по-малките институции. Освен това, съвсем краткосрочните експозиции, свързани с парични преводи, включително извършването на разплащателни услуги, услуги по клиринг, сетълмент и попечителски услуги за клиенти, се изключват, за да се улесни безпрепятственото функциониране на финансовите пазари и на свързаната с тях инфраструктура. Тези услуги обхващат например изпълнението на паричен клиринг и сетълмент и подобни дейности с цел улесняване на сетълмента. Съответните експозиции включват експозиции, които могат да не са предвидими и следователно не са напълно контролирани от кредитната институция — например баланси по сметки по междубанкови операции в резултат от плащания на клиенти, включително удържани или начислени такси и лихви, и други плащания по услуги за клиенти, както и предоставени или получени обезпечения.

(57) Важно е интересите на дружествата, които преобразуват заеми в търгуеми ценни книжа и други финансови инструменти (инициатори или спонсори), да се са съобразени с интересите на тези, които инвестират в тези ценни книжа или инструменти (инвеститори). За тази цел инициаторът или спонсорът следва да запазва значителен интерес в базисните активи. Следователно е важно инициаторите или спонсорите да запазват експозиция към риска, свързан с въпросните заеми. По-общо, секюритизационните сделки не следва да се структурират по начин, който да избягва прилагането на

▼B

изискването за запазване, по-специално чрез такси или премии, или чрез двете. Такова запазване следва да бъде приложимо във всички случаи, при които се проявява икономическата същност на секюритизацията, независимо от правните структури или инструменти, които се използват за постигане на тази икономическа същност. По-специално, когато кредитният риск се прехвърля чрез секюритизация, инвеститорите следва да вземат решенията си едва след като извършат цялостна надлежна проверка, за което се нуждаят от подходяща информация относно секюритизациите.

(58) В настоящият регламент се предвижда също така изискването за запазване да не се прилага многократно. За всяка секюритизация е достатъчно изискването да се прилага към инициатора, спонсора или първоначалния кредитор. По същия начин, когато секюритизационни сделки имат други секюритизиращи позиции като базисен актив, изискването за запазване се прилага само спрямо секюритизацията, в която е инвестирано. Закупени вземания не следва да подлежат на изискването за запазване, ако възникват от корпоративна дейност, когато са прехвърлени или продадени с отстъпка с цел финансиране на тази дейност. Компетентните органи следва да прилагат рисковото тегло при неспазване на задълженията за извършване на надлежна проверка и за управление на риска във връзка със секюритизация в случай на съществени нарушения на политиките и процедурите, които са от значение за анализа на базисните рискове. Комисията следва също да прецени дали избягването на многократното прилагане на изискването за запазване би могло да доведе до практики на заобикаляне на изискването за запазване и дали правилата за секюритизациите се прилагат ефективно от компетентните органи.

(59) Надлежната проверка следва да се използва за правилна оценка на рисковете, породени от секюритизиращи експозиции в търговския и в банковия портфейл. Освен това задълженията за надлежна проверка трябва да бъдат пропорционални. Процедурите за надлежна проверка следва да допринесат за изграждане на по-голямо доверие между инициаторите, спонсорите и инвеститорите. Следователно е желателно съответната информация относно процедурите за надлежна проверка да се оповестява по подходящ начин.

(60) Необходима е особена предпазливост в случаите, когато институция поема експозиция към своето собствено предприятие майка или към други негови дъщерни предприятия. Управлението на такива експозиции, поети от институциите, следва да е напълно независимо и да е съобразено с принципите за надеждно управление, без да се влияе от други съображения. Това е особено важно по отношение на големите експозиции и в случаите, които не са просто свързани с вътрешногруповото управление или обичайните вътрешногрупови сделки. Компетентните органи следва да обръщат особено внимание на такива вътрешногрупови експозиции. Такива стандарти не е необходимо да се прилагат обаче, когато предприятието майка е финансов холдинг или кредитна институция или когато останалите дъщерни предприятия са кредитни или финансови институции или предприятия, които предлагат спомагателни услуги, при условие че всички тези предприятия са обхванати от консолидирания надзор върху кредитната институция.

(61) Предвид чувствителността им към риск, е желателно да се следи дали правилата, свързани с капиталовите изисквания, оказват съществено въздействие върху икономическия цикъл.

▼B

Комисията, като отчита приноса на Европейската централна банка (ЕЦБ), следва да докладва по тези аспекти на Европейския парламент и на Съвета.

(62) Следва да бъдат преразгледани капиталовите изисквания за дилърите на стоки, включително тези дилъри, които понастоящем са освободени от прилагането на изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ([1]).

(63) Либерализирането на пазарите на газ и електроенергия е важно за Съюза като цел както от икономическа, така и от политическа гледна точка. С оглед на това капиталовите изисквания и другите пруденциални правила, насочени към предприятията, извършващи дейност на тези пазари, следва да бъдат пропорционални и да не възпрепятстват необосновано постигането на целта за либерализация. Постигането на тази цел следва по-специално да се отчита при прегледа на настоящия регламент.

(64) Институциите, които инвестират в схеми за пресекюритизация следва също да извършват надлежна проверка по отношение както на базисните схеми за секюритизация, така и на заложените в тях несекюритизирани експозиции. Институциите следва да преценят дали експозициите в рамките на програми с търговски книжа, обезпечени с активи, представляват пресекюритизиращи експозиции, включително в рамките на програми, при които се придобиват първостепенни траншове от отделни групи цели заеми, като нито един от тези заеми не е секюритизираща или пресекюритизираща експозиция, а защитата срещу „първа загуба“ за всяка инвестиция се осигурява от продавача на заема. Във втория случай присъщият за дадена група механизъм за ликвидност по правило не следва да бъде считан за пресекюритизираща експозиция, тъй като представлява транш от еднородна група активи (т.е. приложимата група от цели заеми), която не съдържа секюритизиращи експозиции. За разлика от това, кредитното подобрение за цяла програма, което покрива само някои от загубите над осигурената от продавача защита в различните групи, по принцип представлява разделяне на траншове на риска от дадена група разнородни активи, съдържаща поне една секюритизираща експозиция, и поради това се разглежда като пресекюритизираща експозиция. Въпреки това, ако подобна програма се финансира изцяло посредством единичен клас търговски книжа и ако кредитното подобрение за цялата програма не е пресекюритизация или ако търговските книжа се обезпечават изцяло от спонсориращата институция, като по този начин инвеститорът в търговските книжа на практика е изложен на риск от неизпълнение от страна на спонсора, а не от страна на базисните групи или активи, то въпросните търговски книжа по правило не следва да се считат за пресекюритизираща експозиция.

(65) Разпоредбите за пруденциална оценка на търговския портфейл следва да се прилагат за всички инструменти, оценявани по справедлива стойност, независимо дали са в търговския или банковия портфейл на институциите. Следва да се уточни, че когато пруденциалната оценка би

([1]) OJ L 145, 30.4.2004, p. 1.

▼B

довела до по-ниска отчетна стойност от действително признатата при счетоводното отчитане, абсолютната стойност на разликата следва да се приспадне от собствения капитал.

(66) Институциите следва да имат избор дали да прилагат капиталово изискване към секюритизиращите позиции, които получават 1 250 % рисково тегло съгласно настоящия регламент, или да ги приспаднат от своя базов собствен капитал от първи ред, независимо дали позициите са в търговския или в банковия портфейл.

(67) Институциите инициатори или спонсори следва да не могат да избягват забраната за косвена подкрепа, като използват за осигуряването ѝ търговските си портфейли.

(68) Без да се засягат оповестяванията, изисквани изрично съгласно настоящия регламент, целта на изискванията за оповестяване следва да бъде на участниците на пазара да се предоставя вярна и пълна информация относно рисковия профил на отделните институции. Поради това от институциите следва да се изисква да оповестяват допълнителна информация, която не е изрично описана в настоящия регламент, ако такова оповестяване е необходимо за постигане на тази цел. Същевременно компетентните органи следва да обърнат необходимото внимание на случаи, в които подозират, че информацията представлява търговска тайна или за поверителна с цел да се избегне оповестяването ѝ.

(69) Когато във външна кредитна оценка за секюритизираща позиция се включва ефектът от кредитната защита, осигурявана от самата институция, извършваща инвестицията, институцията следва да не може да извлича ползи от по-ниското рисково тегло в резултат на тази защита. Секюритизиращата позиция не следва да се приспада от капитала, ако съществуват други начини за определяне на рисковото тегло в съответствие с действителния риск на позицията, където не се отчита тази кредитна защита.

(70) Предвид последните им незадоволителни резултати следва да бъдат предвидени по-строги стандартите за вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск. По-специално, отчитането на риска чрез тях следва да се допълни по отношение на кредитния риск в търговския портфейл. Освен това, капиталовите изисквания следва да включват елемент за кризисни условия, така че при влошаване на пазарната конюнктура да бъдат засилени с оглед намаляване на потенциала за проциклично движение. Институциите следва също да провеждат обратни стрес тестове, за да проучат какъв сценарий би могъл да представлява предизвикателство пред устойчивостта им, освен ако могат да докажат, че подобен тест е излишен. С оглед на неотдавнашните особени трудности при третиране на секюритизиращите позиции чрез подходи, основани на вътрешни модели, признаването на извършваното от страна на институциите моделиране на рисковете, свързани със секюритизацията за изчисляване на капиталовите изисквания, в търговския портфейл следва да се ограничи и като правило да се въведе стандартизирано капиталово изискване за секюритизиращите позиции в търговския портфейл.

▼B

(71) В настоящия регламент се определят ограничен брой изключения за някои дейности по корелационно търгуване, при които надзорникът може да разреши на дадена институция да изчислява цялостно капиталово изискване за риск съобразно строги правила. В такива случаи институцията следва да прилага към тези дейности капиталово изискване, равно на по-високата от следните две стойности: капиталовото изискване по вътрешно разработения подход или 8 % от капиталовото изискване за специфичен риск съгласно стандартизирания метод на изчисляване. За тези експозиции не следва да е необходимо да се прилага изискването за допълнителен риск, но те следва да бъдат включени както в параметъра „стойност под риск“, така и в този за стресирана стойност под риск.

(72) С оглед на естеството и мащаба на неочакваните загуби, понесени от институциите по време на финансовата и икономическа криза, е необходимо допълнително да се подобри качеството и хармонизацията на собствения капитал, който институциите са длъжни да поддържат. Това следва да включва въвеждането на ново определение за основните елементи на разполагаемия капитал за поемане на неочаквани загуби при възникването им, по-ясно определяне на хибридните капиталови инструменти и налагането на единни пруденциални корекции на собствения капитал. Необходимо е също да се повиши значително размерът на собствения капитал, включително новите капиталови съотношения, насочени към основните елементи на разполагаемия собствен капитал с цел поемане на неочаквани загуби при възникването им. От институциите, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, се очаква да изпълняват капиталовите изисквания по отношение на основните елементи на капитала с такива акции, които отговарят на строги критерии за основните капиталови инструменти и оповестените резерви на институцията. За да могат да бъдат взети предвид по подходящ начин разнообразните правни форми, под които функционират институциите в Съюза, строгите критерии за основните капиталови инструменти следва да гарантират, че основните капиталови инструменти за институции, които не са допуснати до търговия на регулиран пазар, са с изключително високо качество. Това не следва да пречи на институциите да изплащат, за акции с диференцирано право на глас или без право на глас, разпределени печалби, изчислени на базата на коефициент от разпределените печалби за акции със сравнително високо равнище на право на глас, при условие че независимо от равнището на право на глас са изпълнени строгите критерии за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, включително критериите по отношение на гъвкавостта на плащанията, и при условие че когато се изплаща разпределена печалба, то тя трябва да се изплаща за всички емитирани от съответната институция акции.

(73) Произтичащите от търговско финансиране експозиции се различават по своята същност, но имат общи характеристики като малка стойност, краткотрайност и установим източник за погасяване. Те се основават на движения на стоки и услуги, които подкрепят реалната икономика и в повечето случаи помагат на малки дружества да посрещат всекидневните си нужди, като по този начин създават икономически растеж и възможности за заетост. Входящите потоци обикновено съответстват на изходящите, което ограничава риска по отношение на ликвидността.

▼B

(74) Уместно е ЕБО да поддържа актуализиран списък на всички форми на капиталови инструменти във всяка държава членка, които се признават за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. ЕБО следва да изключи от този списък инструментите, които не представляват държавна помощ, емитирани след датата на влизане в сила на настоящия регламент, които не отговарят на определените в настоящия регламент критерии, и следва да съобщи публично изключването от списъка. Когато инструменти, изключени от списъка от ЕБО, продължат да бъдат признавани след съобщението на ЕБО, ЕБО следва да упражни правомощията си в пълна степен, по-специално предоставените съгласно член 17 от Регламент № 1093/2010 във връзка с нарушения на правото на Съюза. Припомня се, че се прилага механизъм от три етапа за предприемане на пропорционални действия при случаи на неправилно или недостатъчно прилагане на правото на Съюза, при който като първа стъпка ЕБО има правомощия да извършва проверка за възможно неправилно или недостатъчно прилагане от страна на националните органи в техните надзорни практики на задълженията, предвидени в правото на Съюза, която приключва с препоръка. Второ, когато компетентният национален орган не спазва препоръката, Комисията има правомощия да приема официално становище, като взема предвид препоръката на ЕБО, изискваща от компетентния орган да предприеме необходимите действия, за да се гарантира спазването на правото на Съюза. Трето, за да бъдат преодолени изключителни ситуации на системно бездействие от страна на съответния компетентен орган, ЕБО има правомощия, като последна мярка, да приема решения, насочени към отделни финансови институции. Освен това се припомня, че съгласно член 258 от ДФЕС, ако Комисията счита, че дадена държава членка не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите, Комисията има правомощия да сезира Съда на Европейския съюз по този въпрос.

(75) Настоящият регламент не следва да засяга способността на компетентните органи да поддържат процедури на предварително одобрение по отношение на договорите, с които се уреждат инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред. В тези случаи такива капиталови инструменти следва да бъдат включени към допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред на институцията само след като са преминали успешно през процедурите на одобрение.

(76) С оглед засилването на пазарната дисциплина и финансовата стабилност е необходимо да се въведат по-подробни изисквания за оповестяване на формата и естеството на регулаторния капитал и направените пруденциални корекции, за да се гарантира, че инвеститорите и вложителите са достатъчно добре информирани за платежоспособността на институциите.

(77) Освен това е необходимо компетентните органи да разполагат най-малко с обобщена информация относно размера на репо споразуменията, на предоставените в заем ценни книжа и на всички форми на натрупване на активи. Тази информация следва да се докладва на компетентните органи. За целите на укрепването на пазарната дисциплина следва да се предвидят по-подробни изисквания за оповестяване на репо споразумения и на обезпечено финансиране.

(78) Новите определения за капитала и регулаторните капиталови изисквания следва да бъдат въведени по начин, който отчита

▼B

наличието на различия между държавите по отношение на обстоятелствата и отправните точки, както и че първоначалните разлики около новите стандарти ще намалеят през преходния период. С цел да се осигури необходимата приемственост в равнището на собствения капитал, инструментите, емитирани по линия на мерки за рекапитализиране съгласно правилата за държавна помощ и преди началната дата на прилагане на настоящия регламент, ще бъдат запазени в рамките на преходния период. Възможността да се разчита на държавна помощ следва да бъде намалено във възможно най-голяма степен в бъдеще. Доколкото държавната помощ е необходима в определени ситуации обаче, настоящият регламент следва да предвиди рамка за действие в такива ситуации. По-специално, в настоящия регламент следва да се определи как трябва да се третират инструментите на собствения капитал, емитирани по линия на мерки за рекапитализиране съгласно правилата за държавна помощ. Възможността институциите да се ползват от такова третиране следва да зависи от строги условия. Освен това, доколкото такова третиране допуска отклонения от новите критерии за качеството на инструментите на собствения капитал, тези отклонения следва да са ограничени във възможно най-голяма степен. При третирането на съществуващи капиталови инструменти, емитирани по линия на мерки за рекапитализиране съгласно правилата за държавна помощ, следва да се направи ясно разграничение между капиталовите инструменти, които отговарят на изискванията на настоящия регламент, и онези, които не отговарят. Ето защо в настоящия регламент следва да бъдат предвидени подходящи преходни разпоредби за втория случай.

(79) Директива 2006/48/ЕО изисква от кредитните институции най-късно до 31 декември 2011 г. да разполагат със собствен капитал, който е поне равен на определените минимални суми. В контекста на продължаващите последствия от финансовата криза в банковия сектор и във връзка с удължаването на срока на преходните режими за капиталовите изисквания, приети от БКБН, е целесъобразно да се въведе отново долна граница за ограничен период от време, докато бъде натрупан достатъчно собствен капитал в съответствие с преходните режими за собствения капитал, предвидени в настоящия регламент, които ще бъдат поетапно въведени от началната дата на прилагането на настоящия регламент до 2019 г.

(80) За групите, които извършват съществена банкова или инвестиционна дейност, както и застрахователна дейност, в Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат ([1]) са предвидени конкретни правила за решаване на проблема с такова двойно отчитане на капитала. Директива 2002/87/ЕО се основава на международно приети принципи за справяне с рисковете в отделните сектори. Настоящият регламент укрепва начина на прилагане на тези правила за финансовите конгломерати към банковите групи и групите инвестиционни посредници, като осигурява тяхното надеждно и последователно прилагане. Всякакви допълнително необходими промени ще бъдат разгледани в прегледа на Директива 2002/87/ЕО, който се очаква през 2015 г.

(81) Финансовата криза разкри, че институциите силно подценяват кредитния риск от контрагента, свързан с

([1]) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

▼B

извънборсовите деривати. Това наложи през септември 2009 г. Г-20 да настоява за това повече извънборсови деривати да бъдат подложени на клиринг чрез централен контрагент (ЦК). Освен това те поискаха за извънборсовите деривати, които не могат да бъдат подложени на клиринг централизирано, да се прилагат по-високи капиталови изисквания с цел да се отразят правилно по-високите рискове, свързани с тях.

(82) Вследствие на призива на Г-20 като част от рамката Базел III БКБН съществено измени третирането на кредитния риск от контрагента. Очаква се рамката Базел III да доведе до значително повишаване на капиталовите изисквания по отношение на сделките на институциите, свързани с извънборсовите деривати и финансирането на ценни книжа, както и да създаде значителни стимули за използването на ЦК от страна на институциите. Очаква се рамката Базел III да осигури и други стимули за укрепване на управлението на риска при експозициите към кредитен риск от контрагента и да преразгледа действащото третиране на кредитния риск от контрагента при експозиции към ЦК.

(83) Институциите следва да заделят допълнителен собствен капитал поради риска от корекция на кредитната оценка на извънборсовите деривати. Институциите следва да прилагат и по-висока корелация със стойността на активите при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента при експозиции към някои финансови институции поради операции с извънборсови деривати и финансиране на ценни книжа. От институциите следва също така да се изисква значително да подобрят оценяването и управлението на кредитния риск от контрагента чрез по-добро решаване на проблемите с утежняващия риск, на контрагентите, използващи изключително много ливъриджа, и на обезпеченията, като това бъде придружено от съответните подобрения в областите на бектестването и стрес тестването.

(84) Експозициите по търговско финансиране към ЦК обикновено се ползват от предоставените от ЦК многостранно нетиране и механизъм за поделяне на загубата. Следователно те включват много нисък кредитен риск от контрагента и следва да подлежат на изискване за много нисък собствен капитал. В същото време това изискване следва да бъде положително с цел да се гарантира, че институциите проследяват и наблюдават експозициите си към ЦК като част от доброто управление на риска, както и да се отрази фактът, че дори експозициите по търговско финансиране към ЦК не са защитени от риск.

(85) Гаранционен фонд на ЦК е механизъм, който позволява поделяне (общо поемане) на загубата между клиринговите членове на ЦК. Той се използва, когато загубите, претърпени от ЦК в резултат на неизпълнение от страна на клирингов член, са по-големи от маржовете и вноските в гаранционния фонд, предоставени от този клирингов член, както и от всякакви други средства на защита, които ЦК може да използва, преди да прибегне до вноските на останалите клирингови членове. С оглед на това, рискът от загуба при експозиции поради вноски в гаранционния фонд е по-висок от този при експозициите по търговско финансиране. Следователно този вид експозиции следва да подлежи на по-високо капиталово изискване.

▼B

(86) „Хипотетичният капитал“ на ЦК следва да бъде променлива, необходима за определяне на капиталовото изискване за експозициите на клирингов член поради вноските му в гаранционния фонд на ЦК. Той не би следвало да се разбира по никакъв друг начин. По-специално, той не следва да се разбира като размера на капитала, който компетентният орган изисква ЦК да държи.

(87) Прегледът на третирането на кредитния риск от контрагента и по-специално въвеждането на по-високи капиталови изисквания за двустранните деривати с цел отразяване на по-високия риск, който тези договори представляват за финансовата система, е неразделна част от усилията на Комисията за осигуряване на ефективни, сигурни и стабилни пазари на деривати. Ето защо настоящият регламент допълва Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции ([1]).

(88) Комисията следва да направи преглед на съответните изключения за големите експозиции до 31 декември 2015 г. До публикуването на резултатите от този преглед държавите членки следва да продължат да се ползват от възможността да вземат решения за освобождаването на определени големи експозиции от тези правила през достатъчно дълъг преходен период. Предвид подготвителната работи и преговорите по Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи ([2]) и и като отчитат събитията в международен план и в Съюза в тази област, Комисията следва да направи преглед дали тези изключения следва да продължат да се прилагат по преценка или като общо правило, както и дали се предприемат мерки за преодоляване на рисковете от тези експозиции чрез други ефективни инструменти, предвидени в настоящия регламент.

(89) С цел да се гарантира, че изключването на експозиции от страна на компетентните органи не застрашава последователното прилагане на единните правила, установени като постоянно действащи разпоредби чрез настоящия регламент, след изтичането на преходен период и при липса на резултати от посочения преглед компетентните органи следва да се консултират с ЕБО дали е подходящо да продължат да се ползват от възможността за изключване на определени експозиции.

(90) Годините преди финансовата криза се характеризираха с прекомерно натрупване в институциите на експозиции спрямо собствения им капитал (ливъридж). По време на финансовата криза загубите и недостигът на финансиране принудиха тези дружества да намалят значително своя ливъридж за кратък период от време. Това усили натиска за понижаване цените на активите, причинявайки допълнителни загуби както за институциите, което на свой ред доведе до по-нататъшно намаляване на техния собствен капитал. Крайният резултат от тази негативна спирала бе ограничаването на кредитирането на реалната икономика и по-сериозна и по-дълга криза.

([1]) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 97.

▼B

(91) Рисково базираните изисквания за собствен капитал са от първостепенно значение за гарантиране на достатъчно собствен капитал за покриване на неочаквани загуби. Въпреки това кризата показа, че тези изисквания сами по себе си не са достатъчни за предотвратяване на поемането от институциите на прекомерни рискове поради прекомерен ливъридж.

(92) През септември 2009 г. ръководителите на Г-20 поеха ангажимент за разработване на международно приети правила, които да възпират прекомерния ливъридж. За тази цел те подкрепиха въвеждането на отношение на ливъридж като допълнителна мярка към рамката Базел II.

(93) През декември 2010 г. БКБН публикува насоки, в които се определя методологията за изчисляване на коефициента на ливъридж. Тези правила предвиждат период на наблюдение от 1 януари 2013 г. до 1 януари 2017 г., през който ще бъдат наблюдавани отношението на ливъридж, неговите компоненти и връзката му с основаното на риска изискване. Въз основа на резултатите от периода на наблюдение БКБН възнамерява да направи евентуални окончателни корекции на определението и калибрирането на отношението на ливъридж през първата половина на 2017 г. с оглед въвеждането на 1 януари 2018 г. на задължително изискване въз основа на подходящ преглед и калибриране. В насоките на БКБН също така се предвижда оповестяване на отношението на ливъридж и неговите компоненти, считано от 1 януари 2015 г.

(94) Отношението на ливъридж е нов регулаторен и надзорен инструмент на Съюза. В съответствие с международните споразумения той следва да се въведе първо като допълнителен елемент, който може да се прилага спрямо отделни институции по преценка на надзорните органи. Задълженията на институциите за отчитане ще позволят подходящ преглед и калибриране с оглед придаването на задължителен характер на мярката през 2018 г.

(95) При прегледа на въздействието на отношението на ливъридж върху различни бизнес модели, особено внимание следва да се обърне на тези от тях, за които се смята, че водят до нисък риск — като ипотечното кредитиране и специализираното кредитиране на регионални правителства или местни органи на власт или субекти от публичния сектор. Въз основа на получените данни и констатациите от надзорния преглед през периода на наблюдение ЕБО, в сътрудничество с компетентните органи, следва да разработи класификация на бизнес моделите и рисковете. Въз основа на подходящ анализ и като се вземат предвид историческите данни или стрес сценариите, следва да се направи оценка на необходимите равнища на отношението на ливъридж, при които се запазва устойчивостта на съответните бизнес модели, и на това дали равнищата на отношението на ливъридж следва да бъдат зададени като прагове или интервали. След периода на наблюдение и калибрирането на съответните равнища на отношението на ливъридж и въз основа на оценката ЕБО може да публикува подходящ статистически преглед, включително усреднени стойности и стандартни отклонения, на отношението на ливъридж. След приемането на отношението на ливъридж ЕБО следва да публикува подходящ статистически преглед, в това число усреднени стойности и стандартни отклонения, на отношението на ливъридж по отношение на установените категории институции.

▼B

(96) Институциите следва да наблюдават равнището и изменението на отношението на ливъридж, както и риска, свързан с ливъриджа, като част от вътрешния анализ на адекватността на капитала (ВААК). Това наблюдение следва да бъде включено в процеса на надзорен преглед. По-специално, след влизането в сила на изискванията за отношението на ливъридж компетентните органи следва да наблюдават ситуацията по отношение на бизнес модела и съответния рисков профил, за да се осигури актуална и адекватна класификация на институциите.

(97) Добрите управленски структури, прозрачността и оповестяването на информация са от съществено значение за прилагането на разумни политики на възнаграждение. С цел да се гарантира адекватна пазарна прозрачност по отношение на техните структури на възнаграждение и на свързания с това риск, институциите следва да оповестяват подробна информация относно своите политики и практики за възнагражденията и от съображения за поверителност – общата сума на възнагражденията за членовете на персонала, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията. Тази информация следва да бъде достъпна за всички заинтересовани страни. Тези специални изисквания не следва да засягат по-общите изисквания за оповестяване относно политиките на възнаграждение, приложими в хоризонтален план за отделните сектори. Освен това държавите членки следва да имат право да изискват от институциите да предоставят по-подробна информация относно възнагражденията.

(98) Признаването на агенция за кредитен рейтинг като агенция за външна кредитна оценка (АВКО) не следва да увеличава затвореният характер на пазара, който вече се доминира от три основни предприятия. ЕБО и централните банки в ЕСЦБ без да улесняват процедурата или да я правят по-малко строга, следва да предвиждат признаването на повече агенции за кредитен рейтинг като АВКО като начин за отваряне на пазара към други предприятия.

(99) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([1]) и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ([2]) следва да се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.

(100) Институциите следва да притежават диверсифициран буфер от ликвидни активи, които да могат да използват за покриване на нуждите си от ликвидност в краткосрочни ликвидни кризисни ситуации. Тъй като не е възможно предварително да се знае със сигурност конкретно кои активи във всеки клас активи може да са изложени впоследствие на сътресения, уместно е да се насърчава диверсифициран и висококачествен ликвиден буфер, състоящ се от различни категории активи. Концентрирането на активи и прекомерното разчитане на пазарната ликвидност създават

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
([2]) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

▼B

системен риск за финансовия сектор и следва да се избягват. Ето защо по време на първоначалния период на наблюдение следва да се вземе предвид широк набор от качествени активи, които ще се използват за формулирането на определение за изискване за ликвидно покритие. Когато се изготвя единно определение на ликвидни активи, се очаква поне държавните облигации и покритите облигации, търгувани на прозрачни пазари, намиращи се в непрекъснато обращение, да се разглеждат като активи с изключително висока ликвидност и кредитно качество. Би било уместно активите, посочени в член 416, параграф 1, букви а)—в), да бъдат включени в буфера без ограничения. При използването на ликвидния запас, институциите следва да въведат план за възстановяването му, а компетентните органи следва да гарантират адекватността на плана и неговото изпълнение.

(101) Запасите от ликвидни активи следва да бъдат на разположение по всяко време, за да компенсират изходящите ликвидни потоци. Потребностите от ликвидност при краткосрочни ликвидни кризисни ситуации следва да се определят по стандартизиран начин, за да се осигури единен стандарт за стабилността и равнопоставеност. Следва да се гарантира, че такова стандартизирано определяне няма да доведе до непредвидени последици за финансовите пазари, кредитирането и икономическия растеж, като се вземат предвид различните бизнес и инвестиционни модели и практики на финансиране на институциите в Съюза. За тази цел по отношение на изискването за ликвидно покритие следва да се предвиди период на наблюдение. Въз основа на наблюденията и доклади на ЕБО Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегиран акт за своевременно въвеждане на подробно и хармонизирано изискване за ликвидно покритие в рамките на Съюза. С цел да се осигури хармонизация в световен мащаб по отношение на правилата за ликвидност, всеки делегиран акт за въвеждане на изискване за ликвидно покритие следва да бъде съобразен с изискването за отношението на ликвидно покритие, установено в окончателната международна рамка на БКБН относно измерването, стандартите и наблюдението на ликвидния риск, като се отчитат съюзните и националните особености.

(102) За целта по време на периода на наблюдение ЕБО следва да направи преглед и оцени, наред с другото, целесъобразността на прага от 60 % за ликвидните активи от първо ниво, на тавана на входящите потоци, възлизащ на 75 % от изходящите потоци, и на поетапното въвеждане от 1 януари 2015 г. на изискване за ликвидно покритие от 60 %, което постепенно да достигне 100 %. Когато оценява единните определения за запас от ликвидни активи и докладва за тях, ЕБО следва да вземе предвид определението за висококачествени ликвидни активи на БКБН като основа за анализа си, като отчита съюзните и националните особености. ЕБО следва да определи валутите, за които нуждите от ликвидни активи на установените в Съюза институции надвишават наличието на такива ликвидни активи в тази валута, както и да прави ежегоден преглед доколко следва да се прилагат дерогации, включително предвидените в настоящия регламент. Освен това ЕБО следва да прави ежегодна оценка дали във връзка с такава дерогация, както и с вече установените в настоящия регламент дерогации, следва да бъдат предвидени допълнителни условия за прилагането им

▼B

от установените в Съюза институции или съществуващите условия следва да бъдат преразгледани. ЕБО следва да представи резултатите от своя анализ в годишен доклад до Комисията.

(103) За да се повиши ефективността и намали административната тежест, ЕБО следва да създаде съгласувана отчетна рамка въз основа на хармонизиран набор от стандарти за ликвидни изисквания, която да се прилага в целия Съюз. За целта ЕБО следва да разработи единни формати за отчетност и информационнотехнологични решения, които са съобразени с разпоредбите на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС До датата на прилагане на пълните ликвидни изисквания институциите следва да продължат да изпълняват националните си изисквания за отчетност.

(104) ЕБО, в сътрудничество с ЕССР, следва да издаде насоки за принципите на използване на запасите от ликвидни активи в ситуации на стрес.

(105) Не следва да се приема за даденост, че институциите ще получат ликвидна подкрепа от други институции, принадлежащи към същата група, когато се затрудняват да изпълнят своите задължения за плащане. Въпреки това, при спазване на строги условия и със съгласието на всеки един от участващите компетентни органи, последните следва да могат да освободят от прилагането на изискването за ликвидност отделни институции, като приложат към тях изискване на консолидирана основа, за да им дадат възможност да управляват централизирано своята ликвидност на равнище група или подгрупа.

(106) Също така, когато не се предоставя освобождаване, ликвидните потоци между две институции, които принадлежат към една и съща група и са обект на консолидиран надзор, следва, когато изискването за ликвидност придобие обвързващ характер, да получават преференциални проценти за входящите и изходящите потоци само в случаите, когато са въведени всички необходими предпазни мерки. Едно такова специално преференциално третиране следва да бъде конкретизирано и свързано с изпълнението на редица строги и обективни условия. Специалното третиране, приложимо за вътрешногруповите потоци, следва да се определя чрез методология, която използва обективни критерии и параметри, за да се установят конкретни нива на входящите и изходящите потоци между институцията и нейния контрагент. Въз основа на наблюденията и доклада на ЕБО Комисията следва, когато е целесъобразно и като част от делегиран акт, който тя приема съгласно настоящия регламент за определяне на изискването за ликвидно покритие, да бъде оправомощена да приема делегирани актове за определяне на тези специални вътрешногрупови третирания, методологията с обективните критерии, с които те са свързани, както и условията за съвместно оценяване на тези критерии.

(107) Облигациите, емитирани от Националната агенция по управление на активите (NAMA) в Ирландия, са от особено значение за възстановяването на банковия сектор в Ирландия и тяхното емитиране е получило предварителното съгласие

▼B

на държавите членки и е било одобрено от Комисията като държавна помощ, представляваща мярка за подпомагане, въведена с цел балансите на някои кредитни институции да се изчистят от обезценени активи. Емитирането на тези облигации е преходна мярка, подкрепена от Комисията и ЕЦБ, и представлява неразделна част от преструктурирането на банковата система в Ирландия. Тези облигации са гарантирани от ирландското правителство и могат да служат като допустимо обезпечение пред паричните органи. Комисията следва да уреди въпроса за конкретните механизми относно завареното положение на прехвърляемите активи, емитирани или гарантирани от дружества след получаването на одобрение от Съюза за държавна помощ като част от делегирания акт, който тя приема съгласно настоящия регламент за определяне на изискването за ликвидно покритие. В този смисъл Комисията следва да отчете факта, че на институциите, изчисляващи изискванията за ликвидно покритие съгласно настоящия регламент, следва да бъде разрешено да приемат първостепенните облигации на NAMA като активи с извънредно висока ликвидност и кредитно качество до месец декември 2019 г.

(108) По същия начин облигациите, емитирани от испанското дружество за управление на активи, са от особено значение за възстановяването на банковия сектор в Испания и са преходна мярка, подкрепена от Комисията и от ЕЦБ като неразделна част от преструктурирането на испанската банкова система. Тъй като емитирането им е предвидено в Меморандума за разбирателство относно стриктните изисквания за политиката във финансовия сектор, подписан от Комисията и испанските власти на 23 юли 2012 г., а прехвърлянето на активи изисква одобрение от Комисията като мярка за държавна помощ, въведена с цел балансите на определени кредитни институции да се изчистят от обезценени активи, и доколкото те се ползват с гаранция на испанското правителство и могат да служат като допустимо обезпечение пред паричните органи,.Комисията следва да уреди въпроса за конкретните механизми относно завареното положение на прехвърляемите активи, емитирани или гарантирани от дружества след получаването на одобрение от Съюза за държавна помощ като част от делегирания акт, който тя приема съгласно настоящия регламент за определяне на изискването за ликвидно покритие. В този смисъл Комисията следва да отчете факта, че на институциите, изчисляващи изискванията за ликвидно покритие съгласно настоящия регламент, следва да бъде разрешено да приемат първостепенните облигации на испанското дружество за управление на активи като активи с извънредно висока ликвидност и кредитно качество поне до месец декември 2023 г.

(109) Въз основа на докладите, които се изискват да бъдат представени от ЕБО, и при изготвяне на предложението за делегиран акт относно ликвидните изисквания Комисията следва също така да разгледа въпроса дали първостепенните облигации на юридически лица, подобни на NAMA в Ирландия или на испанското дружество за управление на активи, създадени със същата цел и от особено значение за възстановяването на банковия сектор в която и да е друга държава членка, следва да бъдат третирани по същия начин, доколкото се ползват с гаранция на централното правителство на съответната държава членка и могат да служат като допустимо обезпечение пред паричните органи.

(110) При разработване на проектите за регулаторни технически стандарти за определяне на методи за измерване на

▼B

допълнителния изходящ поток ЕБО следва да възприема стандартизиран подход, основаващ се на исторически преглед, като метод за такова измерване.

(111) До въвеждането на отношението на нетно стабилно финансиране като обвързващ минимален стандарт, институциите следва да спазват общо задължение за финансиране. Общото задължение за финансиране не следва да бъде изискване за отношение. Ако до въвеждането на отношението на нетно стабилно финансиране с национална разпоредба бъде въведено отношение на нетно стабилно финансиране като минимален стандарт, институциите следва да спазват този минимален стандарт.

(112) С изключение на краткосрочните потребности от ликвидност, институциите следва също така да възприемат структури за финансиране, които са стабилни в дългосрочен план. През декември 2010 г. БКБН постигна съгласие, че отношението на нетно стабилно финансиране ще бъде превърнато в минимален стандарт до 1 януари 2018 г. и че БКБН ще въведе строги процедури за отчетност с оглед наблюдение на коефициента през преходния период, както и че ще продължи да извършва преглед на въздействието на тези стандарти върху финансовите пазари, кредитирането и икономическия растеж, като реагира на неочакваните последици, ако е необходимо. БКБН постигна съгласие, че отношението на нетно стабилно финансиране ще подлежи на период на наблюдение и ще включва клауза за преглед. В този контекст ЕБО следва, въз основа на изискваното в настоящия регламент отчитане, да анализира начина за разработване на изискване за стабилно финансиране. Въз основа на този анализ Комисията следва да докладва на Европейския парламент и на Съвета, както и да представи всякакви подходящи предложения за въвеждането на такова изискване до 2018 г.

(113) Слабостите в корпоративното управление в редица допринесоха за прекомерното и непредпазливо поемане на риск в банковия сектор, което доведе до несъстоятелност на отделни институции и системни проблеми.

(114) С цел да се улесни наблюдението върху практиките на корпоративно управление на институциите и да се подобри пазарната дисциплина, институциите следва да оповестяват публично организацията на корпоративното си управление. Техните управителни органи следва да одобрят и публично да оповестят изявление, с което пред обществеността да се гарантира, че тази организация е подходяща и ефикасна.

(115) За да може да се вземе предвид разнообразието от бизнес модели на институциите в рамките на вътрешния пазар, следва внимателно да бъдат разгледани някои дългосрочни структурни изисквания, като отношението на нетно стабилно финансиране и отношението на ливъридж, с цел насърчаване на разнообразие от стабилни банкови структури, които служат и следва да продължат да служат на икономиката на Съюза.

(116) За да може да има непрекъснато предоставяне на финансови услуги на домакинствата и предприятията, е необходима стабилна структура за финансиране. Потоците дългосрочно финансиране в основани на банки финансови системи в много държави членки могат като цяло да се различават по своите характеристики от тези на други международни пазари. Освен това в държавите членки може да са се развили специфични структури за финансиране с цел осигуряване на стабилно финансиране за дългосрочни инвестиции, включително децентрализирани банкови структури за насочване на ликвидни средства или обезпечени с ипотека ценни книжа, които се търгуват на високо ликвидни пазари

▼B

или представляват желана инвестиция за дългосрочните инвеститори. Тези структурни фактори следва да бъдат разгледани внимателно. За тази цел е от съществено значение след окончателното утвърждаване на международните стандарти ЕБО и ЕССР въз основа на докладите, предвидени в настоящия регламент, да изготвят оценка за това как следва да се разработи изискване за стабилно финансиране, като се отчита изцяло многообразието от структури за финансиране на банковия пазар на Съюза.

(117) С цел по време на преходния период да се осигури постепенно сближаване между равнището на собствен капитал и пруденциалните корекции, прилагани към определението за собствен капитал в рамките на Съюза и към определението за собствен капитал в настоящия регламент, въвеждането на капиталовите изисквания съгласно настоящия регламент следва да се извършва постепенно. От изключително значение е да се осигури съответствието на този процес на поетапно въвеждане с неотдавнашните подобрения, направени от държавите членки по отношение на равнищата на собствен капитал и определението им. За тази цел по време на преходния период компетентните органи следва да определят, в рамките на определена долна и горна граница, колко бързо да въведат необходимото равнище на собствен капитал и пруденциалните корекции, установени в настоящия регламент.

(118) С цел да се улесни плавният преход от различни пруденциални корекции, прилагани понастоящем в държавите членки, към набора от пруденциални корекции, установени в настоящия регламент, компетентните органи следва да имат правото по време на преходния период да продължат да изискват от институциите, до известна степен, да правят пруденциални корекции спрямо собствения капитал, представляващи дерогация от настоящия регламент.

(119) За да се гарантира, че институциите разполагат с достатъчно време, за да се съобразят с новите изисквания за равнището и определението за собствения капитал, някои капиталови инструменти, които не отговарят на определението за собствен капитал в настоящия регламент, следва да отпаднат постепенно между 1 януари 2013 г. и 31 декември 2021 г. Освен това, някои инструменти, предоставени от държавата следва да бъдат изцяло признати в собствения капитал за ограничен период. В допълнение, премийните резерви, свързани с елементи, определени като собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на Директива 2006/48/ЕО, при определени обстоятелства следва да се определят като базов собствен капитал от първи ред.

(120) За да се осигури постепенното установяване на единни правила за оповестяване от институциите, така че на пазарните участници да се предостави вярна и задълбочена информация относно рисковия профил на отделните институции, изискванията за оповестяване също следва да се въвеждат постепенно.

(121) За да се отчете развитието на пазара и опитът при прилагането на настоящия регламент, Комисията следва да бъде задължена да представя доклади на Европейския парламент и на Съвета, заедно със законодателни предложения, по целесъобразност, относно възможното въздействие на капиталовите изисквания върху икономическия цикъл, минималните капиталови изисквания за експозициите под формата на покрити облигации, големите експозиции, ликвидните изисквания, ливъриджа, експозициите към прехвърлен кредитен риск, кредитен риск от контрагента и метода на първоначалната експозиция, експозициите на дребно, относно определението за приемлив капитал и степента на прилагане на настоящия регламент.

▼B

(122) Основната цел на правната рамка за кредитните институции следва да бъде гарантиране на предоставянето на жизненоважни услуги за реалната икономика, като в същото време се ограничава опасността от възникване на т.нар. „морален риск“. Структурното разделяне на търговски и инвестиционни банкови дейности в рамките на дадена банкова група може да бъде един от ключовите инструменти в подкрепа на тази цел. Ето защо никоя разпоредба в настоящата правна рамка не следва да бъде пречка за въвеждането на мерки с цел осъществяване на едно такова разделяне. Към Комисията следва да се отправи искане да анализира въпроса за структурното разделяне в рамките на Съюза и да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета, заедно със законодателни предложения, по целесъобразност.

(123) Също така с цел закрила на вложителите и запазване на финансовата стабилност държавите членки следва да могат да приемат структурни мерки, с които от лицензираните в тази държава членка кредитни институции се изисква да намалят експозициите си към различни юридически лица в зависимост от дейностите си, без значение къде се извършват тези дейности. Същевременно, тъй като такива мерки биха могли да окажат отрицателно въздействие като фрагментират вътрешния пазар, те следва да бъдат приемани само при спазване на строги условия до влизането в сила на бъдещ правен акт, който изрично хармонизира такива мерки.

(124) С цел уточняване на изискванията, предвидени в настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на технически корекции на настоящия регламент за изясняване на определенията с оглед осигуряване на еднаквото му прилагане или за да бъде взето предвид развитието на финансовите пазари; за уеднаквяване на терминологията и рамковите определения в съответствие с последващи актове в тази област; за адаптиране на разпоредбите на настоящия регламент относно собствения капитал с оглед отчитане на промените в счетоводните стандарти или правото на Съюза или с оглед на сближаването на надзорните практики; за разширяване на списъка на класовете експозиции за целите на стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход с оглед да бъде взето предвид развитието на финансовите пазари; за адаптиране на някои стойности от значение за тези класове експозиции с оглед отчитане на последиците от инфлацията; за коригиране на списъка и класификацията на задбалансовите позиции; както и за да се адаптират отделни разпоредби и технически критерии за третирането на кредитния риск от контрагента, за стандартизирания и вътрешнорейтинговия подход, редуцирането на кредитния риск, секюритизацията, операционния риск, пазарния риск, ликвидността, ливъриджа и оповестяването, така че да бъдат взети предвид промените на финансовите пазари или в счетоводните стандарти или в правото на Съюза, или с оглед на сближаването на надзорните практики и оценяването на риска, и да бъдат отчетени резултатите от прегледа на различни въпроси, свързани с обхвата на Директива 2004/39/ЕО.

(125) На Комисията следва да бъде делегирано и правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за предписване на временно намаляване на посоченото в настоящия регламент равнище на собствения капитал или рискови тегла с оглед отчитането на конкретни обстоятелства; разясняване на освобождаването на някои експозиции от разпоредбите на настоящия регламент относно големите експозиции; уточняването на размерите,

▼B

свързани с изчисляването на капиталовите изисквания за търговския портфейл, за да се отчете развитието в икономическата и паричната област; адаптирането на категориите инвестиционни посредници, които могат да се ползват от някои дерогации във връзка с изискваните равнища на собствен капитал, с цел да бъдат взети предвид промените на финансовите пазари; разясняване на изискването към инвестиционните посредници да притежават собствен капитал, равен на една четвърт от режийните разходи за предходната година, за да се осигури еднаквото прилагане на настоящия регламент; определянето на елементите на собствения капитал, от които се приспадат позициите на институцията в инструменти на съответни дружества; въвеждането на допълнителни преходни разпоредби относно третирането на актюерските печалби и загуби при остойностяването на пасивите на институциите, свързани с пенсионни планове с дефинирани доходи;. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(126) В съответствие с Декларация № 39 относно член 290 ДФЕС Комисията при изработването на проекти за делегирани актове в областта на финансовите услуги следва да продължи да се консултира с определените от държавите членки експерти, в съответствие с нейната установена практика.

(127) Техническите стандарти в областта на финансовите услуги следва да осигурят хармонизиране, еднакви условия и достатъчна защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в целия Съюз. Би било ефикасно и целесъобразно разработването на проекти за регулаторни стандарти и на технически стандарти за изпълнение, които не са свързани с политически решения, да се възложи на ЕБО като орган с високоспециализиран експертен опит, който да ги представя на Комисията. При изготвянето на регулаторни технически стандарти ЕБО следва да гарантира прилагането на ефективни административни процедури и процедури за отчетност. Форматите за отчетност следва да са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейността на институциите.

(128) Комисията следва да приема разработените от ЕБО проекти за регулаторни технически стандарти по отношение на взаимоспомагателните или кооперативните дружества, спестовни те институции или други подобни институции, някои инструменти на собствения капитал, пруденциалните корекции, приспаданията от собствения капитал, инструментите на допълнителния собствен капитал, малцинствените участия, спомагателните банкови услуги, третирането на корекцията за кредитен риск, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, подходите за рисково претегляне на активите, сближаването на надзорните практики, ликвидността и преходните режими за собствения капитал посредством делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС и членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. Комисията и ЕБО следва да гарантират, че тези стандарти и изисквания могат да бъдат прилагани от всички съответни институции по начин, който е пропорционален на естеството, мащаба и сложността на тези институции и техните дейности.

▼B

(129) Прилагането на част от делегираните актове, предвидени в настоящия регламент, като например относно изискването за ликвидно покритие, може да окаже съществено въздействие върху институциите, върху които се извършва надзор, както и върху реалната икономика. Комисията следва да гарантира, че още преди публикуването на делегираните актове Европейският парламент и Съветът ще бъдат винаги добре информирани относно актуалните събития на международно равнище, както и относно текущото разбиране в рамките на Комисията.

(130) На Комисията следва също така да се предостави правомощието да приема технически стандарти за изпълнение,разработени от ЕБО във връзка с консолидирането, съвместните решения, отчитането, оповестяването, експозициите, обезпечени с ипотеки, оценката на риска, подходите към рисковото претегляне на активите, рисковите тегла и спецификацията на някои експозиции, третирането на опциите и вариантите, позициите в капиталови инструменти и валута, използването на вътрешни модели, ливъриджа и задбалансовите позиции, чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(131) С оглед на подробния характер и броя на регулаторни технически стандарти, които трябва да бъдат приети в съответствие с настоящия регламент, когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, който съответства на проекта за регулаторен технически стандарт, представен от ЕБО, периодът, през който Европейският парламент и Съветът могат да възрази срещу регулаторен технически стандарт, следва да бъде удължен с един месец, когато е целесъобразно. Освен това Комисията следва да се стреми да приема регулаторните технически стандарти своевременно, така че Европейският парламент и Съветът да могат да направят пълна проверка, като се отчитат обемът и сложността на регулаторните технически стандарти и правилата в процедурните правилници, работната програма и съставът Европейския парламент и на Съвета.

(132) За да се осигури висока степен на прозрачност, ЕБО следва да започне консултации относно проектите за технически стандарти, посочени в настоящия регламент. ЕБО и Комисията следва да започнат възможно най-скоро подготовката на своите доклади относно ликвидните изисквания и ливъриджа, както се предвижда в настоящия регламент.

(133) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([1]).

(134) В съответствие с член 345 ДФЕС, който предвижда, че договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите членки, отнасящи се до режима на собственост върху имущество, настоящият регламент нито благоприятства, нито дискриминира видовете собственост, които попадат в неговото приложно поле.

([1]) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

▼B

(135) Бе проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001, като той прие становище ([1]),

(136) Регламент (ЕС) № 648/2012 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ПЪРВА ЧАСТ

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ДЯЛ I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Обхват

С настоящия регламент се установяват единни правила относно общите пруденциални изисквания, които институциите, подлежащи на надзор съгласно Директива 2013/36/ЕС, трябва да спазват по отношение на следните елементи:

а) капиталови изисквания по отношение на изцяло количествено измерими, еднотипни и стандартизирани елементи на кредитния, пазарния и операционния риск и сетълмент риска;

б) изисквания за ограничаване на големите експозиции;

в) след влизането в сила на посочения в член 460 делегиран акт — ликвидни изисквания по отношение на изцяло количествено измерими, еднотипни и стандартизирани елементи на ликвидния риск;

г) изисквания за отчитане във връзка с букви а). б) ив), както и с ливъриджа;

д) изисквания за публично оповестяване.

Настоящият регламент не урежда изискванията за публично оповестяване на информация от компетентните органи в областта на пруденциалното регулиране и надзор върху институциите, определени в Директива 2013/36/ЕС.

Член 2

Надзорни правомощия

За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящия регламент, компетентните органи разполагат с правомощията и следват процедурите, определени в Директива 2013/36/ЕС.

([1]) ОВ С 175, 19.6.2012 г., стр. 1.

▼B

Член 3

Прилагане на по-строги изисквания от институциите

Настоящият регламент не възпрепятства институциите да притежават собствен капитал и негови компоненти, надхвърлящи изискванията по настоящия регламент, или да прилагат мерки, по-строги от предвидените в него.

Член 4

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „кредитна институция“ означава предприятие, чийто предмет на дейност е да извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и да предоставя кредити за своя сметка;

2) „инвестиционен посредник“ означава лице по смисъла на в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО, към които се прилагат изискванията на тази директива, с изключение на:

а) кредитните институции;

б) местните дружества;

в) дружества, които не са лицензирани да предоставят допълнителни услуги, посочени в раздел Б, точка 1 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, а предоставят само една или няколко от инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 1, 2, 4 и 5 на приложение I към посочената директива, и които нямат право да държат парични средства или ценни книжа на свои клиенти и по тази причина не могат в нито един момент да задлъжнеят към тези клиенти;

3) „институция“ означава кредитна институция или инвестиционен посредник;

4) „местно дружество“ означава дружество, което осъществява сделки за собствена сметка на пазарите на финансови фючърси, опции или други деривати и на паричните пазари единствено с цел хеджиране на позиции от пазарите на деривати, или което извършва сделки за сметка на други членове на тези пазари и което има гаранция от клирингови членове на същите пазари, като отговорността за осигуряване на изпълнението на сключените от него договори се поема от клирингови членове на тези пазари;

5) „застрахователно предприятие“ означава предприятие, съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ([1]);

6) „презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;

([1]) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

▼B

7) „предприятие за колективно инвестиране“ или „ПКИ“ означава ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ([1]), включително, освен ако не е предвидено друго, лица от трети държави, извършващи сходни дейности, които подлежат на надзор съгласно правото на Съюза или това на трета държава, прилагаща надзорни и регулаторни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза, АИФ по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове ([2]), или АИФ от трета държава по смисъла на член 4, параграф 1, буква аа) от същата директива;

8) „субект от публичния сектор“ означава нетърговски административни органи, които отговарят пред централното правителство, регионалните правителства или местните органи на власт или пред органи, които имат същите отговорности, както регионалните правителства и местните органи на власт, или нетърговски предприятия, които са собственост на централното правителство, регионалните правителства или местните органи на власт, или са създадени и подкрепяни от тях, и които имат изрични гаранционни споразумения и могат да включват самоуправляващи се органи, установени по закон, които са под публичен надзор;

9) „ръководен орган“ означава ръководен орган съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 7 от Директива 2013/36/ЕС;

10) „висше ръководство“ означава висше ръководство съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 9 от Директива 2013/36/ЕС;

11) „системен риск“ означава системен риск съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 10 от Директива 2013/36/ЕС;

12) „риск, свързан с модела“ означава риск, свързан с модела съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 11 от Директива 2013/36/ЕС;

13) „инициатор“ означава субект, който:

   а) самостоятелно или чрез свързани с него субекти пряко или косвено е участвал в първоначалното споразумение, по което са възникнали задълженията или потенциалните задължения на длъжника или на потенциалния длъжник, от които произтича експозицията, предмет на секюритизация;

   б) купува експозиции от трети лица за своя сметка, след което ги секюритизира;

14) „спонсор“ означава институция, различна от институцията инициатор, която създава и управлява финансов план под формата на търговски книжа, обезпечени с доходите от базови активи, или друга схема за секюритизация, при която се купуват експозиции от трети лица;

([1]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.
([2]) ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

▼B

15) „предприятие майка“ означава:

а) предприятие майка по смисъла на членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

б) за целите на дял VII, глави 3 и 4, раздел II и дял VIII от Директива 2013/36/ЕС и на пета част от настоящия регламент, предприятие майка по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО и всяко предприятие, което действително упражнява господстващо влияние върху друго предприятие;

16) „дъщерно предприятие“ означава:

а) дъщерно предприятие по смисъла на членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

б) дъщерно предприятие по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, както и всяко предприятие, върху което предприятието майка действително упражнява господстващо влияние.

Дъщерните предприятия на дъщерните предприятия също се разглеждат като дъщерни предприятия на предприятието, което е тяхното крайно предприятие майка;

17) „клон“ означава място на стопанска дейност, което представлява юридически зависима част от дадена институция и което извършва пряко всички или някои от сделките, присъщи за дейността на институциите;

18) „предприятие за спомагателни услуги“ означава предприятие, чиято основна дейност е притежаване или управление на собственост, управление на услуги за обработка на данни или подобна дейност, която е спомагателна за основната дейност на една или повече институции;

►C2 19) „дружество за управление на активи“ означава дружество за управление на активи съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2002/87/ЕО или ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, включително, освен ако не е предвидено друго, субекти от трети държави, извършващи сходни дейности, и за които се прилага правото на трета държава, ◄ която прилага надзорни и регулаторни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза;

20) „финансов холдинг“ означава финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или предимно институции или финансови институции, като поне едно от тези дъщерни предприятия е институция, и която не е финансов холдинг със смесена дейност;

21) „финансов холдинг със смесена дейност“ означава смесено финансово холдингово дружество съгласно определението в член 2, точка 15 от Директива 2002/87/ЕО;

22) „холдинг със смесена дейност“ означава предприятие майка, различно от финансов холдинг, институция или финансов холдинг със смесена дейност, сред чиито дъщерни предприятия има поне една институция;

23) „застрахователно предприятие от трета държава“ означава застрахователно предприятие от трета държава съгласно определението в член 13, точка 3 от Директива 2009/138/ЕО;

▼B

24) „презастрахователно предприятие от трета държава“ означава презастрахователно предприятие от трета държава съгласно определението в член 13, точка 6 от Директива 2009/138/ЕО;

25) „признати инвестиционни посредници от трета държава“ означава дружества, които отговарят на всички посочени по-долу условия:

а) биха били обхванати от определението за инвестиционен посредник, ако бяха установени в рамките на Съюза;

б) получили са лиценз в трета държава;

в) за тях се прилагат и те спазват пруденциални норми, които според компетентните органи са поне толкова строги, колкото предвидените в настоящия регламент или в Директива 2013/36/ЕС

26) „финансова институция“ означава предприятие, различно от институция, чиято основна дейност е да придобива дялови участия или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и точка 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС, включително финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, платежна институция по смисъла на Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар ([1]) и дружество за управление на активи, ►C2 но не и застрахователни холдинги и застрахователни холдинги със смесена дейност съгласно определението съответно в член 212, параграф 1, букви е) и ж) от Директива 2009/138/ЕО; ◄

27) „предприятие от финансовия сектор“ означава някое от следните:

а) институция;

б) финансова институция;

в) предприятие за спомагателни услуги, включено в консолидираното финансово състояние на дадена институция;

г) застрахователно предприятие;

д) застрахователно предприятие от трета държава;

е) презастрахователно предприятие;

ж) презастрахователно предприятие от трета държава;

▼C2

з) застрахователен холдинг съгласно определението в член 212, параграф 1, буква е) от Директива 2009/138/ЕО;

_____

▼B

к) предприятие, изключено от обхвата на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 4 от нея;

л) предприятие от трета държава с основна дейност, сравнима с дейността на който и да е от субектите, посочени в букви а)—к);

([1]) ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

▼B

28) „институция майка в държава членка“ означава институция в държава членка, чието дъщерно предприятие е институция или финансова институция или която държи участие в такава институция или финансова институция, без да е дъщерно предприятие на друга институция, получила лиценз в същата държава членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в същата държава членка;

29) „институция майка от ЕС“ означава институция майка в държава членка, която не е дъщерно предприятие на друга институция, получила лиценз в държава членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в държава членка;

30) „финансов холдинг майка в държава членка“ означава финансов холдинг, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в същата държава членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в същата държава членка;

31) „финансов холдинг майка от ЕС“ означава финансов холдинг майка в държава членка, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в държава членка или на друг финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в държава членка;

32) „финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка“ означава финансов холдинг със смесена дейност, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в същата държава членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в същата държава членка;

33) „финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС“ е финансов майка холдинг със смесена дейност в държава членка, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в държава членка, или на друг финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в държава членка;

34) „централен контрагент“ или„ЦК“ означава ЦК съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

35) „участие“ означава дяловото участие по смисъла на член 17, първо изречение от Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества [1] или прякото или непряко притежание на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на предприятие;

36) „квалифицирано дялово участие“ означава пряко или непряко дялово участие в предприятие, което представлява 10 % или повече от капитала или от правата на глас или което осигурява възможност за упражняване на значително влияние върху управлението на това предприятие;

[1] OJ L 222, 14.8.1978, p. 11.

▼B

37) „контрол“ означава връзката между предприятие майка и дъщерно предприятие по смисъла на член 1 от Директива 83/349/ЕИО, или счетоводните стандарти, които институцията е задължена да спазва съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002, или подобна връзка между физическо или юридическо лице и предприятие;

38) „тесни връзки“ означава положение, при което две или повече физически или юридически лица са свързани по един от следните начини:

а) участие под формата на притежание, пряко или чрез контрол, на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятие;

б) контрол;

в) постоянна връзка на едно или всички тях с едно и също трето лице чрез отношение на контрол;

39) „група от свързани клиенти“ означава всяко едно от следното:

а) две или повече физически или юридически лица, които, освен ако не е доказано обратното, носят общ риск, защото едно от тях (пряко или непряко) контролира другото или другите;

б) две или повече физически или юридически лица, между които няма контрол, както е описано в буква а), но които трябва да се разглеждат като носещи общ риск, тъй като са взаимосвързани до степен, в която ако едно от тях има финансови проблеми, по-специално затруднения при финансиране или погасяване на задълженията си, другото или всички останали вероятно също така ще имат затруднения при финансиране или погасяване на задълженията си;

Независимо от букви а) и б), когато централното правителство упражнява пряк контрол върху повече от едно физическо или юридическо лице или е пряко свързано с тях, съвкупността от централното правителство и всички физически или юридически лица, пряко или непряко контролирани съгласно буква а) или свързани съгласно буква б), може да се счита за несъставляваща група от свързани клиенти. Вместо това съществуването на група от свързани клиенти, състояща се от централното правителство и други физически или юридически лица, може да се прецени за всяко отделно лице, пряко контролирано съгласно буква а) или пряко свързано съгласно буква б), както и спрямо всички физически и юридически лица, контролирани от това лице съгласно буква а) или свързани с това лице съгласно буква б), включително централното правителство. Същото важи и при регионалните правителства или местните органи на власт, за които се прилага член 115, параграф 2;

►C2 40) „компетентен орган“ означава официално признат от националното право публичен орган или структура, които са оправомощени по националното право да упражняват надзор върху институциите ◄ като част от действащата надзорна система в съответната държава членка;

▼B

41) „консолидиращ надзорник“ означава компетентен орган, който отговаря за надзора на консолидирана основа върху институции майки от ЕС и върху институции, контролирани от финансови холдинги майки от ЕС или от финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС;

42) „лиценз“ означава издаден от органите документ, независимо под каква форма, с който се предоставя правото за извършване на дейността;

43) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която на дадена институция е издаден лиценз;

44) „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която дадена институция има клон или предоставя услуги;

45) „централни банки от ЕСЦБ“ означава националните централни банки, които са членове на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ), и Европейската централна банка (ЕЦБ);

46) „централни банки“ означава централните банки от ЕСЦБ и централните банки на трети държави;

47) „консолидационно състояние“ означава състояние, което се дължи на прилагането на изискванията на настоящия регламент в съответствие с разпоредбите на първа част, дял II, глава 2 към определена институция, така както ако тази институция съставляваше, заедно с един или повече други субекти, една-единствена институция;

48) „на консолидирана основа“ означава въз основа на консолидационното състояние;

49) „на подконсолидирана основа“ означава въз основа на консолидационното състояние на институцията майка, финансовия холдинг или смесения финансов холдинг, като се изключи определена подгрупа лица, или въз основа на консолидационното състояние на институция майка, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, който/която не е крайната институция майка, крайният финансов холдинг или крайният финансов холдинг със смесена дейност.

50) „финансов инструмент“ означава всяко едно от следното:

а) договор, който поражда финансов актив за едната страна и финансов пасив или капиталов инструмент за другата страна;

б) инструмент, посочен в раздел В от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

в) дериватен финансов инструмент;

г) първичен финансов инструмент;

д) паричен инструмент.

Инструментите, посочени в букви а), б) и в) са финансови инструменти само ако тяхната стойност произтича от цената на базисен финансов инструмент или друга базисна позиция, процент, курс или индекс;

51) „начален капитал“ означава размерът и вида собствен капитал, посочен в член 12 от Директива 2013/36/ЕСза кредитните институции и в дял IV от посочената директива за инвестиционните посредници;

▼B

52) „операционен риск“ означава рискът от загуба, произтичащ от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, лица и системи, или поради външни събития, като включва в себе си правния риск;

53) „риск от разсейване“ е рискът от намаляване на размера на дадено вземане чрез признаване на парични или непарични задължения към длъжника;

54) „вероятност от неизпълнение“ означава вероятността в рамките на период от една година даден контрагент да изпадне в неизпълнение;

55) „загуба при неизпълнение“ или „LGD“ означава съотношението на загубата по експозиция, дължаща се на неизпълнение от страна на контрагент, към размера на експозицията в момента на неизпълнение;

56) „конверсионен коефициент“ означава съотношението на текущо неусвоения размер на поет ангажимент, който би могъл да бъде усвоен и поради това да се окаже при изпадане в неизпълнение, към целия текущо неусвоен размер на ангажимента, като размерът на поетия ангажимент се определя съгласно препоръчания лимит, освен ако е наличен по-висок абсолютен лимит;

57) „редуциране на кредитния риск“ означава техника, използвана от дадена институция за намаляване на кредитния риск на една или няколко експозиции, които институцията продължава да държи;

58) „обезпечена кредитна защита“ означава техника за редуциране на кредитния риск, при която намалението на кредитния риск по експозицията на дадена институция произтича от правото на тази институция — в случай на неизпълнение от контрагента или при настъпване на други, изрично посочени кредитни събития, отнасящи се до контрагента — да реализира, да бъде извършено прехвърляне в нейна полза, да придобие или да задържи определени активи или суми, или да намали експозицията към,или да я замени с размера на разликата между размера на експозицията и размера на претенцията към институцията;

59) „кредитна защита с гаранции“ означава техника за редуциране на кредитния риск, при която намаляването на кредитния риск по експозицията на дадена институция произтича от задължението на трето лице да изплати определена сума при неизпълнение от страна на длъжника или при настъпване на други, изрично посочени кредитни събития;

60) „подобен на паричен инструмент“ означава депозитен сертификат, облигация, включително с покритие, или друг неподчинен инструмент, емитиран от институция, за които тя вече е получила цялото плащане и които тя ще възстанови безусловно по номинална стойност;

61) „секюритизация“ означава сделка или схема от сделки, при която кредитният риск по експозиция или група от експозиции се разделя на траншове със следните характеристики:

   а) плащанията по сделката или схемата зависят от финансовите риск и доходност на експозицията или групата от експозиции;

   б) подчинеността на траншовете определя разпределението на загубите през срока на валидност на сделката или схемата;

▼B

62) „секюритизираща позиция“ означава експозиция към секюритизация;

63) „пресекюритизация“ означава секюритизация, при която рискът, свързан с базисна група от експозиции, е разделен на траншове, като поне една от базисните експозиции е секюритизираща позиция;

64) „пресекюритизираща позиция“ означава експозиция към пресекюритизация;

65) „кредитно подобрение“ означава договорно споразумение, с което кредитното качество на дадена позиция при секюритизация се подобрява в сравнение с това, което би било без осигуряването на подобрение, като тук се включва и подобрението, осигурено чрез траншове с по-голяма степен на подчиненост в секюритизацията и други видове кредитна защита;

66) „дружество със специална цел — секюритизация“ или „ДСЦС“ означава предприятие доверител или друго лице, различно от институция, създадено за извършване на секюритизация или секюритизации, чиито дейности са ограничени до необходимите за постигане на тази цел и чиято структура е предназначена да изолира задълженията на ДСЦС от тези на институцията инициатор, и в което притежателите на права могат да ги залагат или разменят без ограничение;

67) „транш“ означава договорно установен сегмент от кредитния риск по една или няколко експозиции, като позиция в даден сегмент води до риск от кредитна загуба, който е по-голям или по-малък от този на позиция със същия размер във всеки друг сегмент, без да се отчита кредитната защита, пряко предоставена от трети лица на държателите на позиции в сегмента или в другите сегменти;

68) „оценка по пазарни цени“ означава оценка на позициите по лесно достъпни окончателни цени, информация за които е получена от независим източник, включително борсови цени, цени от системи за пазарна информация или котировки, предоставени от няколко независими брокери с добра репутация;

69) „оценка по модел“ означава всяка оценка, която трябва да се съпостави с база, да се екстраполира или да се изчисли по друг начин въз основа на данни за пазара;

70) „независима проверка на цените“ означава процедура, при която редовно се проверяват точността и независимото определяне на пазарните цени или на използваните в моделите данни;

▼C2

71) „приемлив капитал“ означава следното:

а) за целите на втора част, дял III това означава сборът от следното:

▼C2

i) капитала от първи ред, посочен в член 25, без прилагане на приспадането в член 36, параграф 1, буква к), подточка i);

ii) капитала от втори ред, посочен в член 71, който е равен или по-малък от една трета от капитала от първи ред, изчислен съгласно подточка i) от настоящата буква.

б) за целите на член 97 и четвърта част това означава сборът от следното:

i) капитала от първи ред, посочен в член 25;

ii) капитала от втори ред, посочен в член 71, който е равен или по-малък от една трета от капитала от първи ред;

▼B

72) „призната борса“ означава борса, която отговаря на всички изброени по-долу условия:

а) тя е регулиран пазар;

б) тя има клирингов механизъм, съгласно който към договорите, посочени в приложение II, се прилагат ежедневни изисквания за марж, които според становището на компетентните органи осигуряват подходяща защита;

73) „пенсионни права по преценка на работодателя“ означава допълнителни пенсионни права, които институцията предоставя по своя преценка на служител като част от условията на променливото му трудово възнаграждение и които не включват натрупаните права, осигурявани на служителите съгласно пенсионната схема на дружеството;

74) „ипотечна заемна стойност“ означава стойността на недвижимия имот, определена посредством разумна оценка на възможността за бъдеща пазарна реализация на имота при отчитането на неговите дългосрочни устойчиви аспекти, общите и местните пазарни условия, както и текущото използване и възможностите за друго подходящо използване на имота;

75) „жилищен имот“ означава жилище, в което живее собственикът или наемателят на жилището, включително правото да се обитава апартамент в жилищна кооперация в Швеция.

76) „пазарна стойност“ по отношение на недвижим имот означава очакваната сума, по която на датата на определянето на оценката му имотът може да бъде прехвърлен между желаещи да встъпят в сделка продавач и купувач като необвързани помежду си страни след подходящо проучване на пазара, при което всяка от страните е действала информирано, благоразумно и без принуда;

77) „приложима счетоводна рамка“ означава счетоводните стандарти, които институцията е задължена да спазва съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 или Директива 86/635/ЕИО;

78) „процент на неизпълнение за една година“ означава съотношението между броя на случаите на неизпълнение на задълженията по време на период, който започва една година преди дата T, и броя на длъжниците, отнесени към тази категория или група една година преди тази дата;

79) „спекулативно финансиране на недвижима собственост“ означава заем с оглед на придобиването, разработването или изграждането върху земя във връзка с недвижима собственост, или във връзка с недвижима собственост, с намерение за препродажба с цел печалба.

▼B

80) „търговско финансиране“ означава финансиране, включително гаранции, свързано с обмена на стоки и услуги чрез финансови продукти с фиксиран краткосрочен матуритет – обикновено по-малко от една година, без автоматично подновяване;

81) „официално подкрепяни експортни кредити“ са заеми или кредити за финансиране на износа на стоки и услуги, за които официална агенция за експортно кредитиране предоставя гаранции, застраховки или пряко финансиране;

▼C2

82) „репо споразумение“ и „обратно репо споразумение“ означава споразумение, при което дадена институция или неин контрагент прехвърля ценни книжа, стоки или гарантирани права, свързани с право на собственост върху ценни книжа или стоки, когато тази гаранция е издадена от призната борса, която държи правата по отношение на ценните книжа или стоките, без споразумението да разрешава на дадена институция да прехвърли или заложи дадена ценна книга или стока едновременно пред повече от един контрагент, като се поема задължение за обратното им изкупуване, или замяна с ценни книжа или стоки със същите характеристики по определена цена на уточнена или предстояща да бъде уточнена от прехвърлителя бъдеща дата — това е репо споразумение за институцията, продаваща ценните книжа или стоките, и обратно репо споразумение за институцията, която ги купува;

▼B

83) „репо сделка“ означава сделка, уредена от „репо споразумение“ или „обратно репо споразумение“;

84) „обикновено репо споразумение“ означава репо сделка за единични, еднородни или сходни, несложни активи вместо за съвкупност от активи;

85) „позиции, държани с намерение за търгуване“ означава всяко едно от следното:

а) собствените позиции и позициите, произтичащи от обслужване на клиенти или активно участие на пазара;

б) позициите, предназначени за препродажба в краткосрочен план;

в) позициите с цел възползване от действителните или очакваните краткосрочни разлики между цени „купува“ и „продава“ или от други колебания на цените или лихвените проценти;

86) „търговски портфейл“ означава всички позиции във финансови инструменти и стоки, които дадена институция държи с намерение за търгуване или за хеджиране на позиции, държани с намерение за търгуване;

87) „многостранна система за търговия“ означава многостранна система за търговия съгласно определението в член 4, точка 15 от Директива 2004/39/ЕО;

▼B

►C2 88) „квалифициран централен контрагент“ или „КЦК“ означава ◄ централен контрагент, на който е било предоставено разрешение в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или който е бил признат в съответствие с член 25 от същия регламент;

89) „гаранционен фонд“ означава фонд, създаден от ЦК в съответствие с член 42 от Регламент (ЕС) 648/2012 [, който се използва в съответствие с член 45 от същия регламент;

90) „предварителна вноска в гаранционния фонд на ЦК“ означава платената от институция вноска в гаранционния фонд на ЦК;

►C2 91) „експозиция по търговско финансиране“ означава текущата експозиция, включваща маржа на отклонение, който се дължи на клиринговия член или на клиента, но все още не е получен, ◄ и потенциалната бъдеща експозиция на клирингов член или клиент към ЦК, произтичаща от договорите и сделките, изброени в член 301, параграф 1, букви а)—д), както и първоначален марж;

92) „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;

93) „ливъридж“ означава относителният размер на активите, задбалансовите задължения и условните задължения на дадена институция за плащане или предоставяне на обезпечение, включително задълженията, произтичащи от получено финансиране, поети ангажименти, деривати или репо споразумения, но без задълженията, които могат да се изискат само при ликвидация — спрямо собствения капитал на тази институция;

94) „риск от прекомерен ливъридж“ означава рискът, произтичащ от уязвимостта на дадена институция поради равнището на ливъридж или на условен ливъридж, което може да наложи включването на непредвидени корективни мерки в плана за дейността, в т.ч. спешна продажба на активи, която може да доведе до загуби или до преоценка на оставащите активи на институцията;

95) „корекция за кредитен риск“ означава размерът на специфичните и общите провизии срещу загуби по кредити във връзка с кредитни рискове, които са включени във финансовите отчети на институцията съгласно приложимата счетоводна рамка;

96) „вътрешно хеджиране“ означава позиция, която в значителна степен компенсира съставните рискови елементи между позиции или групи от позиции в търговския и банковия портфейл;

97) „референтно задължение“ е задължението, използвано за определяне на стойността на паричния сетълмент по кредитен дериват.

▼B

98) „Агенция за външна кредитна оценка“ или „АВКО“ означава агенция за кредитен рейтинг, която е регистрирана или сертифицирана в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг ([1]), или централна банка, която присъжда кредитни рейтинги, към които разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1060/2009 не се прилагат;

99) „избрана АВКО“означава АВКО, избрана от институция;

100) „натрупан друг всеобхватен доход“ има същото значение, както в международен счетоводен стандарт (МСС) 1, приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002;

101) "базисен собствен капитал означава" „основни собствени средства“ по смисъла на член 88 от Директива 2009/138/ЕО;

102) „елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия“ означава „основни собствени средства“ на предприятията, за които се прилагат изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи са класифицирани като капитал от първи ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 1 от нея;

103) „елементи на допълнителния капитал от първи ред при застрахователните предприятия“ означава „основни собствени средства“ на предприятията, за които се прилагат изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи са класифицирани в първи ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 1 от нея и включването на тези елементи е ограничено с делегираните актове, приети в съответствие с член 99 от същата директива;

104) „елементи на капитала от втори ред при застрахователните предприятия“ означава „основни собствени средства“ на предприятията, за които се прилагат изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи са класифицирани във втори ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 2 от нея;

105) „елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия“ означава „основни собствени средства“ на предприятията, за които се прилагат изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи са класифицирани в трети ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 3 от нея;

106) „отсрочени данъчни активи“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

107) „отсрочени данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба“ означава отсрочени данъчни активи, чиято бъдеща стойност може да бъде реализирана само ако институцията генерира облагаема печалба в бъдеще;

([1]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.

▼B

108) „отсрочени данъчни пасиви“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

109) „активи на пенсионен фонд с предварително определен размер на пенсията“ означава активите на пенсионен фонд или план с предварително определен размер на пенсията, в зависимост от случая, след приспадане на задълженията по същия фонд или план;

110) „разпределяния“ означава изплащането на дивиденти или лихви в каквато и да е форма;

111) „финансово предприятие“ има същото значение, както в член 13, параграф 25, букви б) и г) от Директива 2009/138/ЕО;

112) „фонд за покриване на общи банкови рискове“ има същото значение, както в член 38 от Директива 86/635/ЕИО;

113) „репутация“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

114) „непряка позиция“ е експозиция към междинен субект, който има експозиция към капиталови инструменти, емитирани от предприятие от финансовия сектор, когато при евентуална окончателна обезценка на капиталовите инструменти, емитирани от предприятието от финансовия сектор, загубата за институцията не би се различавала съществено от загубата, която институцията би понесла от пряка позиция в тези капиталови инструменти, емитирани от предприятието от финансовия сектор;

115) „нематериални активи“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка, и включва репутацията;

116) „други капиталови инструменти“ означава капиталовите инструменти, емитирани от предприятия от финансовия сектор, които не отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, нито за елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия, елементи на допълнителния капитал от първи ред при застрахователните предприятия, елементи на капитала от втори ред при застрахователните предприятия или елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия;

117) „други резерви“ означава резервите по смисъла на приложимата счетоводна рамка, за които съгласно приложимия счетоводен стандарт се прилага изискването за оповестяване, с изключен на сумите, вече включени в натрупания друг всеобхватен доход или неразпределената печалба;

118) „собствен капитал“ означава сумата на капитала от първи ред и капитала от втори ред;

119) „инструменти на собствения капитал“ означава капиталовите инструменти, емитирани от институция, които отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред;

▼B

120) „малцинствено участие“ означава размерът на базовия собствен капитал от първи ред на дъщерно предприятие на дадена институция, който се дължи на физически или юридически лица, различни от включените в обхвата на пруденциалната консолидация на институцията.

121) „печалба“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

122) „реципрочна кръстосана позиция“ означава позицията на институция в инструменти на собствения капитал или в други капиталови инструменти, емитирани от предприятия от финансовия сектор, когато последните също държат инструменти на собствения капитал, емитирани от институцията;

123) „неразпределена печалба“ означава печалбата и загубата, пренесена от окончателния резултат от дейността съгласно приложимата счетоводна рамка;

124) „премийни резерви“има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

125) „временни разлики“ има същото значение, както в приложимата счетоводна рамка;

126) „синтетична позиция“ означава инвестиция на институция във финансов инструмент, чиято стойност е пряко свързана със стойността на капиталовите инструменти, емитирани от предприятие от финансовия сектор;

127) „кръстосана гаранционна схема“ означава схема, която отговаря на всички условия по-долу:

а) институциите попадат в рамките на една и съща институционална защитна схема, както е посочено в член 113, параграф 7;

б) институциите са напълно консолидирани в съответствие с член 1, параграф 1, букви б), в), г) или член 1, параграф 2 от Седма директива 83/349/ЕИО и са обхванати от надзора на консолидирана основа на институцията, която е институцията майка в държава членка съгласно първа част, дял II, глава 2 и за която се прилага капиталово изискване;

в) институцията майка в държава членка и дъщерните предприятия са установени в една и съща държава членка и подлежат на лицензиране и надзор от един и същ компетентен орган;

г) институцията майка в държава членка и дъщерните предприятия са встъпили в договорно или нормативно установено споразумение във връзка със задълженията, което защитава тези институции и по-специално осигурява тяхната ликвидност и платежоспособност, когато е необходимо да се избегне несъстоятелност;

▼B

д) осигурени са механизми, които при необходимост гарантират бързо предоставяне на финансови средства под формата на капитал и ликвидност съгласно договорното или нормативно установеното споразумение във връзка със задълженията, посочено в буква г);

е) адекватността на споразуменията, посочени в букви г) и д), се наблюдава редовно от компетентния орган;

ж) минималният срок за предизвестие за доброволно оттегляне от споразумението във връзка със задълженията от дъщерно предприятие е десет години;

з) компетентният орган е оправомощен да забрани доброволно оттегляне на дъщерно предприятие от споразумението във връзка със задълженията;

128) „разпределяеми позиции“ означава размерът на печалбата в края на последната финансова година заедно с пренесената печалба и резервите, предназначени за тази цел, преди разпределенията в полза на държателите на инструменти на собствения капитал, намален с пренесените загуби, печалбата, която не подлежи на разпределяне съгласно предвиденото в законодателството или правилата на институцията, и сумите, отнесени в резерви, които не подлежат на разпределяне съгласно приложимото национално право или учредителния акт на институцията, като загубата и резервите се определят въз основа на индивидуалните отчети на институцията, а не на консолидираните отчети.

►C2 2. Когато в настоящия регламент се използват понятията „недвижим имот“, „жилищен имот“ или „търговски недвижим имот“ или „ипотека“ върху такъв имот, това включва дялове във финландски жилищни кооперации, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищните кооперации от 1991 г. или последващо равностойно законодателство. Държавите членки или техните компетентни органи могат да разрешат дялове, представляващи еквивалентно непряко притежание на недвижим имот, да се третират като пряко притежание на недвижим имот, при условие че ◄ такова непряко притежание е специално уредено в националното право на съответната държава членка и когато се предоставя като обезпечение, то осигурява еквивалентна защита за кредиторите.

3. Търговското финансиране, посочено в параграф 1, точка 80 по принцип не е обвързано с твърд ангажимент и изисква задоволителна съпътстваща документация на сделките за всяка заявка за теглене, което дава възможност за отказ от финансиране в случай на евентуално съмнение относно кредитоспособността или съпътстващата документация на сделките. Погасяването на произтичащите от търговско финансиране експозиции обикновено не зависи от кредитополучателя, вместо това средствата се получават в парични средства от вносители или от приходи от продажби на съответните базисни стоки.

Член 5

Определения, които са специфични за капиталовите изисквания за кредитен риск

За целите на трета част, дял II се прилагат следните определения:

1) „експозиция“ означава актив или задбалансова позиция;

2) „загуба“ означава икономическата загуба, включително съществена промяна в стойността на вземанията поради дисконтиране и съществените преки и непреки разходи, свързани със събирането на вземанията по съответния инструмент;

▼B

3) „очаквана загуба“ или „EL“ означава съотношението между размера на очакваната загуба по дадена експозиция при потенциално неизпълнение от контрагент или при разсейване в рамките на една година към остатъчните към момента на неизпълнението непогасени задължения;

ДЯЛ II

РАВНИЩЕ НА ПРИЛАГАНЕ НА ИЗИСКВАНИЯТА

ГЛАВА 1

Прилагане на изискванията на индивидуална основа

Член 6

Общи принципи

1. Институциите изпълняват задълженията, определени във втора - пета част и осма част, на индивидуална основа.

▼C2

2. Никоя институция, която е дъщерно предприятие в държавата членка, в която е лицензирана и е обект на надзор, или е предприятие майка, както и никоя институция, която е включена в консолидацията съгласно член 18, не е задължена да изпълнява посочените в членове 89, 90 и 91 задължения на индивидуална основа.

3. Никоя институция, която е предприятие майка или дъщерно предприятие, както и никоя институция, която е включена в консолидацията съгласно член 18, не е задължена да изпълнява посочените в осма част задължения на индивидуална основа.

▼B

4. Кредитните институции и инвестиционните посредници, които са получили лиценз за предоставяне на инвестиционните услуги и дейностите, изброени в раздел А, точки 3 и 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, изпълняват посочените в шеста част задължения на индивидуална основа. До изготвянето на доклада на Комисията в съответствие с член 508, параграф 3 компетентните органи могат да освобождават инвестиционните посредници от посочените в шеста част задължения в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейностите на инвестиционните посредници.

5. Институциите, с изключение на инвестиционните посредници по член 95, параграф 1 и член 96, параграф 1 и на институциите, за които компетентните органи са приложили дерогацията по член 7, параграф 1 или параграф 3, изпълняват посочените в седма част задължения на индивидуална основа.

Член 7

Дерогация от прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа

1. Компетентните органи могат да освободят от изискванията на член 6, параграф 1 дъщерно предприятие на дадена институция, когато дъщерното предприятие и институцията подлежат на лицензиране и надзор от същата държава членка и дъщерното предприятие е включено в надзора на консолидирана основа на институцията, която е предприятието майка, и когато са изпълнени всички изброени по-долу условия, за да се осигури адекватно разпределение на собствения капитал между предприятието майка и дъщерното предприятие:

▼B

а) понастоящем няма и не се предвиждат съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствен капитал или за изплащане на задължения от предприятието майка;

б) компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие разумно, а самото предприятие майка със съгласието на компетентния орган е заявило, че гарантира поетите от дъщерното предприятие задължения, или рисковете в дъщерното предприятие са пренебрежимо малки;

в) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка обхващат дъщерното предприятие;

г) предприятието майка държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на управителния му орган.

2. Компетентните органи могат да се възползват от възможността, предвидена в параграф 1, когато предприятието майка е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в същата държава членка като институцията, при условие че то подлежи на същия надзор като упражнявания над институциите, и по-специално на стандартите, предвидени в член 11, параграф 1.

3. Компетентните органи могат да освободят от изискванията на член 6, параграф 1 институция майка в държава членка, когато тази институция подлежи на лицензиране и надзор от същата държава членка, включена е в надзора на консолидирана основа и са изпълнени всички изброени по-долу условия, за да се осигури адекватно разпределение на собствения капитал между предприятието майка и дъщерните предприятия:

а) към момента няма и не се предвиждат съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствен капитал или за изплащане на задължения към институцията майка в държава членка;

б) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска от значение за консолидирания надзор обхващат институцията майка в държава членка.

Компетентният орган, който прилага настоящия параграф, информира компетентните органи на всички останали държави членки.

Член 8

Дерогация от прилагането на ликвидните изисквания на индивидуална основа

1. Компетентните органи могат да освободят изцяло или частично от изискванията на шеста част дадена институция и всички или на някои от нейните дъщерни предприятия в Съюза и да упражняват надзор върху тях като обособена ликвидна подгрупа, при условие че те изпълняват всички изброени по-долу изисквания:

а) институцията майка на консолидирана основа или дъщерната институция на подконсолидирана основа изпълнява изискванията на шеста част;

▼B

б) институцията майка на консолидирана основа или дъщерната институция на подконсолидирана основа наблюдава и контролира непрекъснато ликвидните позиции, на всички институции в групата или подгрупата, които са освободени от изискването, и осигурява достатъчно ниво на ликвидност за всички тези институции;

в) институциите са сключили удовлетворяващи компетентните органи договори, които предвиждат свободно движение на средства между тях, за да могат да изпълнят своите индивидуални и съвкупни задължения, щом същите станат изискуеми;

г) към момента няма и не се предвиждат съществени практически или правни пречки пред изпълнението на договорите, посочени в буква в).

До 1 януари 2014 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за евентуалното наличие на правни пречки, които биха могли да направят невъзможно прилагането на първа алинея, буква в), и се приканва при необходимост да представи до 31 декември 2015 г. законодателно предложение за това кои от тези пречки да бъдат премахнати.

2. Компетентните органи могат изцяло или частично да освободят от прилагането на шеста част дадена институция и всички или някои от нейните дъщерни предприятия, когато всички институции от обособената ликвидна подгрупа са лицензирани в една и съща държава членка и при условие че са изпълнени условията по параграф 1.

3. Когато институциите от обособена ликвидна подгрупа са лицензирани в няколко държави членки, параграф 1 се прилага само след изпълнение на процедурата, посочена в член 21, и само за институциите, чиито компетентни органи са постигнали съгласие относно следното:

а) тяхната оценка за това дали организацията и третирането на ликвидния риск отговарят на условията по член 86 от Директива 2013/36/ЕС за цялата обособена ликвидна подгрупа;

б) разпределението на сумите, местонахождението и собствеността върху ликвидните активи, които трябва да се държат в обособената ликвидна подгрупа;

в) определянето на минималния размер ликвидни активи, които трябва да се държат от институциите, които се освобождават от прилагането на шеста част;

г) необходимостта от по-строги параметри от посочените в шеста част;

д) неограничен обмен на цялостната информация между компетентните органи;

е) пълно разбиране на последствията от такова освобождаване.

▼B

►C2 4. Компетентните органи могат да прилагат параграфи 1, 2 и 3 и по отношение на институции, които са членове на една и съща институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7, при условие че изпълняват всички изисквания, предвидени в посочения параграф, ◄ буква б), при условие че изпълняват всички изисквания по член 113, параграф 7, както и по отношение на други институции, свързани с отношение по смисъла на член 113, параграф 6, при условие че отговарят на всички посочени в него изисквания. В този случай компетентните органи определят една от институциите, която може да бъде освободена от изискванията на шеста част въз основа на консолидационното състояние на всички институции от обособената ликвидна подгрупа.

5. Когато е предоставено освобождаване от изискванията по параграф 1 или параграф 2, компетентните органи могат да прилагат и член 86 от Директива 2013/36/ЕС или части от него на нивото на обобщената ликвидна подгрупа и, на индивидуална основа, да освободят от прилагане на член 86 от Директива 2013/36/ЕСили части от него.

Член 9

Метод на самостоятелното консолидиране

1. При спазване на параграфи 2 и 3 от настоящия член и на член 144, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС, компетентните органи могат да разрешат, след преценка на всеки отделен случай, на институции майки да включват в изчисляването на изискванията към тях по член 6, параграф 1 дъщерни предприятия, които отговарят на условията, предвидени в член 7, параграф 1, букви в) и г), и чиито съществени експозиции или съществени задължения са към тази институция майка.

2. Предвиденото в параграф 1 третиране се разрешава само когато институцията майка представи на компетентните органи пълна информация за наличието на обстоятелства и договорености, включително правни договорености, съгласно които няма съществени практически или правни пречки — и не се предвиждат такива — за бързо прехвърляне на собствен капитал или за изплащане на задълженията, когато станат изискуеми, от дъщерното предприятие към предприятието майка.

3. Когато компетентен орган използва предвидената в параграф 1 възможност за преценка, той периодично информира, но не порядко от веднъж годишно, компетентните органи на всички останали държави членки за това как е използван параграф 1 и за обстоятелствата и договореностите, посочени в параграф 2. Когато дъщерното предприятие е в трета държава, компетентните органи предоставят същата информация и на компетентните органи на тази трета държава.

Член 10

Освобождаване за кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

1. Компетентните органи могат, в съответствие с националното си право, да освободят частично или изцяло от изискванията, определени от втора част до осма част, една или повече кредитни институции, разположени в същата държава членка и дълготрайно свързани с централен орган, който извършва надзор над тях и е установен в същата държава членка, ако са изпълнени следните условия:

▼B

а) задълженията на централния орган и свързаните институции са солидарни и някои от задълженията на свързаните институции са напълно гарантирани от централния орган;

б) платежоспособността и ликвидността на централния орган и на всички свързани институции се наблюдават като едно цяло въз основа на консолидираните отчети на въпросните институции;

в) ръководството на централния орган има право да дава инструкции на ръководствата на свързаните институции.

Държавите членки могат да запазят и да продължат да използват действащото си националното законодателство относно прилагането на освобождаването, посочено в първа алинея, ►C2 доколкото то не противоречи на настоящия регламент или на Директива 2013/36/ЕС. ◄

2. Ако компетентните органи са се уверили, че условията по параграф 1 са изпълнени и ако задълженията или ангажиментите на централния орган са изцяло гарантирани от свързаните институции, компетентните органи могат да освободят централния орган от прилагането на втора - осма част на индивидуална основа.

ГЛАВА 2

Пруденциална консолидация

Раздел 1

Прилагане на изискванията на консолидирана основа

Член 11

Общо третиране

1. Институциите майки в държава членка изпълняват, в степента и по начина, описани в член 18, задълженията, предвидени от втора част до четвърта част и в седма част, въз основа на консолидационното си състояние. Предприятията майки и дъщерните им предприятия, обхванати от настоящия регламент, установяват необходимата организационна структура и подходящи механизми за вътрешен контрол с цел да се осигури надлежното обработване и изпращане на данните, необходими за консолидацията. По-конкретно те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи качеството на консолидацията.

2. Институциите, контролирани от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, изпълняват, в степента и по начина, описани в член 18, задълженията, предвидени от втора до четвърта част и в седма част, въз основа на консолидационното състояние на този финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

Когато повече от една институция се контролира от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, първа алинея се прилага само спрямо институцията, върху която се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с член 111 от Директива 2013/36/ЕС.

▼B

3. Институциите майки от ЕС, институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС, и институциите, контролирани от финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, изпълняват задълженията, предвидени в шеста част, въз основа на консолидационното състояние на въпросната институция майка, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, ако групата се състои от една или повече кредитни институции или инвестиционни посредници, лицензирани да предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 3 и 6 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО. ►C2 До изготвянето на доклада на Комисията в съответствие с член 508, параграф 2 от настоящия регламент ◄ и ако групата включва единствено инвестиционни посредници, компетентните органи могат да освобождават инвестиционните посредници от посочените в шеста част задължения на консолидирана основа в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейностите на инвестиционните посредници.

4. Когато се прилага член 10, посоченият в него централен орган изпълнява изискванията на втора - осма част въз основа на консолидационното състояние на съвкупността, образувана от централния орган и свързаните с него институции.

5. В допълнение към изискванията на параграфи 1—4 и без да се засягат останалите разпоредби на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС, когато е оправдано за надзорни цели поради конкретното естество на риска или на капиталовата структура на дадена институция, или когато държавите членки приемат национални закони, изискващи структурно разделение на дейностите в рамките на банкова група, компетентните органи могат да изискват от структурно разделените институции да изпълняват задълженията, посочени във втора до четвърта част и шеста до осма част от настоящия регламент и в дял VII от Директива 2013/36/ЕС, на подконсолидирана основа.

Прилагането на подхода, предвиден в първа алинея, не засяга ефективния надзор на консолидирана основа и не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, нито да представлява или да създава пречка пред функционирането на вътрешния пазар.

Член 12

Финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност с дъщерно предприятие — кредитна институция и дъщерно предприятие — инвестиционен посредник

Когато финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност има за дъщерно предприятие поне една кредитна институция и един инвестиционен посредник, приложимите въз основа на консолидационното състояние на финансовия холдинг или на смесения финансов холдинг изисквания се прилагат към кредитната институция.

▼B

Член 13

Прилагане на изискванията за оповестяване на консолидирана основа

1. Институциите майки от ЕС изпълняват предвидените в осма част задължения въз основа на консолидационното си състояние.

Значимите дъщерни предприятия на институциите майки от ЕС и дъщерните предприятия, които имат съществено значение за техния местен пазар, оповестяват информацията, посочена в членове 437, 438, 440, 442, 450, 451 и 453, на индивидуална или подконсолидирана основа.

2. Институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, изпълняват предвидените в осма част задължения въз основа на консолидационното състояние на този финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

Значимите дъщерни предприятия на финансови холдинги майки от ЕС или финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС и дъщерните предприятия, които имат съществено значение за техния местен пазар, оповестяват информацията, посочена в членове 437, 438, 440, 442, 450, 451 и 453, на индивидуална или подконсолидирана основа.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат изцяло или отчасти за институциите майки от ЕС и институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, доколкото те са включени в еквивалентни оповестявания на консолидирана основа, предоставяни от предприятие майка, установено в трета държава.

4. Когато се прилага член 10, посоченият в него централен орган изпълнява изискванията в осма част въз основа на консолидационното състояние на централния орган. Член 18, параграф 1 се прилага спрямо централния орган, като свързаните институции се третират като негови дъщерни предприятия.

Член 14

Прилагане на изискванията на пета част на консолидирана основа

1. Предприятията майки и дъщерните им предприятия, обхванати от настоящия регламент, изпълняват предвидените в пета част задължения на консолидирана или подконсолидирана основа, така че да осигуряват съгласуваност и висока степен на интегрираност на своите правила, процедури и механизми, изисквани съгласно посочените разпоредби, както и възможност за генериране на данните и информацията, необходими за надзорни цели. По-конкретно, те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи спазването на посочените разпоредби.

2. При прилагането на член 92 на консолидирана или подконсолидирана основа институциите прилагат допълнително рисково тегло в съответствие с член 407, ако изискванията на член 405 или член 406 са нарушени на ниво субект, установен в трета държава, който е включен в консолидацията в съответствие с член 18, и ако нарушението е съществено по отношение на общия рисков профил на групата.

▼B

3. Произтичащите от пета част задължения за дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС или институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, могат да докажат пред компетентните органи, че прилагането на пета част недопустимо съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното предприятие.

Член 15

Дерогация от прилагането на капиталовите изисквания на консолидирана основа спрямо групи от инвестиционни посредници

►C2 1. В зависимост от конкретния случай консолидиращият надзорник може да освободи от прилагането на консолидирана основа на трета част от настоящия регламент и дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС, при условие че са изпълнени следните изисквания:

а) всеки инвестиционен посредник от ЕС в групата използва алтернативното изчисление на общата рискова експозиция, посочено в член 95, параграф 2 или член 96, параграф 2;

б) всички инвестиционни посредници в групата попадат в категориите по член 95, параграф 1 или член 96, параграф 1;

в) всеки инвестиционен посредник от ЕС в групата изпълнява на индивидуална основа изискванията на член 95 или член 96 ◄ и същевременно приспада от елементите на своя базов собствен капитал от първи ред всяко условно задължение към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, което в противен случай би било консолидирано;

г) всеки финансов холдинг, който е финансов холдинг майка в държава членка на инвестиционен посредник в групата, притежава като минимум капитал, определен тук като сбор от елементите, посочени в член 26, параграф 1, членове 51, параграф 1 и 62, параграф 1, който да е достатъчен за покриване на сумата от:

i) цялата балансова стойност на всички дялови участия, подчинени вземания и инструменти, посочени в член 36, параграф 1, букви з) и и), член 56, параграф 1, букви в) и г) и член 66, параграф 1, букви в) и г), на инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани; и

ii) общия размер на всички условни задължения към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани;

▼B

д) групата не включва кредитни институции.

Когато са изпълнени критериите по първа алинея, всеки инвестиционен посредник от ЕС трябва да разполага със системи за наблюдение и контрол на източниците на капитал и на финансиране на всички финансови холдинги, инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги в групата.

2. Компетентните органи могат също така да предоставят освобождаване, ако даден финансов холдинг притежава собствен капитал в размер по-малък от изчисления в съответствие с параграф 1, буква г), но не по-малък от сбора на капиталовите изисквания, приложими на индивидуална основа за инвестиционните посредници, финансовите институции, дружествата за управление на активи и предприятията за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани, и на общия размер на всички условни задължения към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани. За целите на настоящия параграф капиталовото изискване за инвестиционни посредници от трети държави, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги е изискване за номинален размер на собствения капитал.

Член 16

Дерогация от прилагането на изискванията за отношение на ливъридж на консолидирана основа спрямо групи от инвестиционни посредници

Когато всички субекти в група от инвестиционни посредници, включително предприятието майка, са инвестиционни посредници, които съгласно член 6, параграф 5 са освободени от прилагане на изискванията по седма част на индивидуална основа, инвестиционният посредник майка може да реши да не прилага изискванията по седма част на консолидирана основа.

Член 17

Надзор на инвестиционните посредници, освободени от прилагането на консолидирана основа на капиталовите изисквания

1. Инвестиционните посредници в група, на която е било предоставено предвиденото в член 15 освобождаване, уведомяват компетентните органи за рисковете, които биха могли да застрашат финансовото им състояние, включително рисковете по отношение на състава и източниците на техния собствен капитал, вътрешен капитал и финансиране.

2. Когато компетентните органи, отговарящи за пруденциалния надзор на инвестиционния посредник, освободят от изискването за надзор на консолидирана основа съгласно член 15, те предприемат други подходящи мерки за наблюдение на рисковете по отношение на цялата група, по-конкретно на големите експозиции, в това число на всяко предприятие, което не се намира в държава членка.

3. Когато компетентните органи, отговарящи за пруденциалния надзор на инвестиционния посредник, освободят от капиталовите изисквания на консолидирана основа по член 15, изискванията в осма част се прилагат на индивидуална основа.

▼B

Раздел 2

Методи за пруденциална консолидация

Член 18

Методи за пруденциална консолидация

1. Институциите, от които се изисква да прилагат изискванията на раздел 1 въз основа на консолидационното си състояние, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия или, когато е приложимо, дъщерни предприятия на същия финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност. Параграфи 2—8 от настоящия член не се прилагат, когато шеста част се прилага въз основа на консолидационното състояние на институцията.

2. Компетентните органи обаче могат да позволят, за всеки конкретен случай, пропорционална консолидация според дела на предприятието майка в капитала на дъщерното предприятие. Пропорционална консолидация може да бъде разрешена само когато са изпълнени всички условия по-долу:

а) отговорността на предприятието майка е ограничена до дела на предприятието майка в капитала на дъщерното предприятие с оглед отговорността на останалите акционери или членове;

б) платежоспособността на другите акционери или членове е задоволителна;

в) отговорността на останалите акционери и членове е ясно установена по правнообвързващ начин.

3. Когато предприятията са свързани с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, компетентните органи определят как да се извърши консолидацията.

4. Консолидиращият надзорник изисква пропорционална консолидация според дела от капитала, включващ участия в институции и финансови институции, управлявани от предприятие, включено в консолидацията заедно с едно или повече предприятия, които не са включени в консолидацията, когато отговорността на тези предприятия е ограничена до дела в капитала, който притежават.

5. ►C2 При участия или капиталови връзки, различни от посочените в параграфи 1 и 4, компетентните органи определят ◄ дали да се извърши консолидация и под каква форма. По-конкретно те могат да разрешат или да изискат прилагането на метода на собствения капитал. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в надзора на консолидирана основа.

6. Компетентните органи определят дали и под каква форма да се извърши консолидация в следните случаи:

а) когато по мнение на компетентните органи дадена институция упражнява значително влияние върху една или повече институции или финансови институции, но без да има участие или други капиталови връзки с тези институции; и

▼B

б) когато две или повече институции или финансови институции имат единно ръководство, което не е установено в учредителен договор или устав.

По-конкретно, компетентните органи могат да разрешат или да изискат прилагането на метода, посочен в член 12 от Директива 83/349/ЕИО. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в консолидирания надзор.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията на извършване на консолидация в случаите, посочени в параграфи 2—6 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2016 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. Когато се изисква консолидиран надзор съгласно член 111 от Директива 2013/36/ЕС, предприятията за спомагателни услуги и дружествата за управление на активи по смисъла на член 2, точка 5 от Директива 2002/87/ЕО се включват в консолидацията в случаите и в съответствие с методите, предвидени в настоящия член.

Раздел 3

Обхват на пруденциалната консолидация

Член 19

Субекти, изключени от обхвата на пруденциалната консолидация

1. Не е необходимо в консолидацията да бъдат включени институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, които са дъщерни предприятия или в които се притежава участие, когато общият размер на активите и задбалансовите позиции на въпросното предприятие е по-нисък от по-малката от следните две стойности:

а) 10 милиона евро;

б) 1 % от общия размер на активите и задбалансовите позиции на предприятието майка или на предприятието, което притежава това участие.

2. Компетентните органи, отговарящи за упражняването на надзор на консолидирана основа в съответствие с член 111 от Директива 2013/36/ЕС, могат да решат, за всеки отделен случай, че не е необходимо дадена институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, които са дъщерни предприятия или в които се притежава участие, да бъдат включени в консолидацията:

а) когато въпросното предприятие се намира в трета държава, където има правни пречки по отношение на предаването на необходимата информация;

▼C2

б) когато значението на въпросното предприятие е пренебрежимо малко предвид целите на наблюдението на институциите;

▼B

в) когато по мнението на компетентните органи, отговарящи за упражняването на надзор на консолидирана основа, консолидирането на финансовото състояние на въпросното предприятие би било неподходящо или подвеждащо по отношение на целите на надзора на кредитните институции.

3. Ако в случаите по параграф 1 и параграф 2, буква б) няколко предприятия отговарят на посочените там критерии, те въпреки това се включват в консолидацията, когато заедно значението им не е пренебрежимо малко по отношение на посочените цели.

Член 20

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания

1. Компетентните органи работят заедно, като се консултират пълноценно:

а) при заявления за разрешенията, посочени в член 143, параграф 1, член 151, параграфи 4 и 9, член 283, член 312, параграф 2 и член 363, подадени съответно от институция майка от ЕС и нейни дъщерни предприятия или съвместно от дъщерните предприятия на финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, за да се реши дали да се даде исканото разрешение и да се определят условията, ако има такива, с които то да бъде обвързано;

б) за да определят дали са изпълнени критериите за специфично вътрешногрупово третиране съгласно член 422, параграф 9 и член 425, параграф 5, допълнени от регулаторните технически стандарти на ЕБО по член 422, параграф 9 и член 425, параграф 4б.

Заявленията се подават само до консолидиращия надзорник.

Заявлението, посочено в член 312, параграф 2, включва описание на методологията, използвана за разпределянето на капитала за обезпечаване на операционен риск сред различните субекти в групата. В заявлението се посочва дали и как ще се отрази въздействието на диверсификацията в системата за измерване на риска.

2. Компетентните органи правят всичко възможно, за да достигнат в рамките на шест месеца до съвместно решение по отношение на:

а) заявлението, посочено в параграф 1, буква а);

б) оценката на критериите и определянето на специфичното третиране, посочено в параграф 1, буква б).

▼B

Това съвместно решение се излага в документ, съдържащ напълно мотивираното решение, който се предоставя на заявителя от компетентния орган, посочен в параграф 1.

3. Периодът, посочен в параграф 2, започва на:

а) датата на получаване на пълното заявление, посочено в параграф 1, буква а), от консолидиращия надзорник. Консолидиращият надзорник незабавно препраща пълното заявление на останалите компетентни органи;

б) датата на получаване от компетентните органи на доклад, изготвен от консолидиращия надзорник, в който се анализират вътрешногруповите ангажименти в групата.

4. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на шест месеца, консолидиращият надзорник взема самостоятелно решение за случаите по параграф 1, буква а). Решението на консолидиращия надзорник не ограничава правомощията на компетентните органи по член 105 от Директива 2013/36/ЕС.

Решението се излага в документ, съдържащ напълно мотивираното решение, и отразява становищата и резервите, които останалите компетентни органи са изразили през шестмесечния срок.

Консолидиращият надзорник предоставя решението на институцията майка от ЕС, финансовия холдинг майка от ЕС или смесения финансов холдинг майка от ЕС и на останалите компетентни органи.

Ако в края на шестмесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение за случаите по параграф 1, буква а), изчаква решението, което ЕБО може да вземе във връзка с това в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Шестмесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в едномесечен срок. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

5. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на шест месеца, компетентният орган, който отговаря за надзора на дъщерното предприятие на индивидуална основа, взема самостоятелно решение за случаите по параграф 1, буква б).

Решението се излага в документ, съдържащ напълно мотивираното решение, и отразява становищата и резервите, които останалите компетентни органи са изразили през шестмесечния срок.

Решението се предоставя на консолидиращия надзорник, който уведомява институцията майка от ЕС, финансовия холдинг майка от ЕС или смесения финансов холдинг майка от ЕС.

▼B

Ако в края на шестмесечния срок консолидиращият надзорник е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентният орган, който отговаря за надзора на дъщерното предприятие на индивидуална основа, отлага вземането на решение за случаите по параграф 1, буква б) от настоящия член, изчаква решението, което ЕБО може да вземе във връзка с това в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Шестмесечният период се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в едномесечен срок. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

6. Когато институция майка от ЕС и нейните дъщерни предприятия или дъщерните предприятия на финансов холдинг майка от ЕС или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС използват усъвършенствания подход за измерване, посочен в член 312, параграф 2, или вътрешнорейтинговия подход, посочен в член 143, на единна основа, компетентните органи позволяват критериите за приемливост, посочени съответно в членове 321 и 322 или в трета част, дял II, глава 3, раздел 6, да се изпълняват от предприятието майка и неговите дъщерни предприятия, разглеждани заедно, по начин, който е в съответствие със структурата на групата и нейните системи, процедури и методологии за управление на риска.

7. Решенията, посочени в параграфи 2, 4 и 5, се признават за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

8. С оглед улесняване взимането на съвместни решения ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определя процедурата за взимане на посоченото в параграф 1, буква а) съвместно решение относно заявленията за разрешения, посочени в член 143, параграф 1, член 151, параграфи 4 и 9, член 283, член 312, параграф 2 и член 363.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 21

Съвместни решения за нивото на прилагане на ликвидните изисквания

1. При постъпило искане на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или подконсолидиращо дъщерно предприятие на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС консолидиращият надзорник и компетентните органи, отговорни за надзора върху дъщерните предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС в дадена държава членка, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение за това дали са изпълнени

▼B

условията по член 8, параграф 1, букви а)—г) и за определяне на обособена ликвидна подгрупа с оглед на прилагането на член 8.

До съвместното решение трябва да се достигне в рамките на шест месеца след представянето от консолидиращия надзорник на доклад, в който е определил единни обособените ликвидни подгрупи въз основа на критериите, предвидени в член 8. В случай на разногласия в рамките на шестмесечния период консолидиращият надзорник се консултира с ЕБО по искане на някой от другите заинтересовани компетентни органи. Консолидиращият надзорник може да се консултира с ЕБО и по своя собствена инициатива.

Съвместното решение може да наложи и ограничения по отношение на местонахождението на ликвидните активи и собствеността върху тях, както и да изиска определени минимални размери от тях да бъдат държани от институции, освободени от прилагането на шеста част.

Съвместното решение се излага в документ, съдържащ напълно обоснованото решение, който консолидиращият надзорник предава на институцията майка на ликвидната подгрупа.

2. Ако в рамките на шест месеца не се достигне до съвместно решение, всеки компетентен орган, отговарящ за надзор на индивидуална основа, взема самостоятелно решение.

Въпреки това по време на шестмесечния срок всеки компетентен орган може да отправи запитване до ЕБО дали са изпълнени условията по член 8, параграф 1, букви а)—г). В този случай ЕБО може да проведе необвързваща медиация в съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, като всички засегнати компетентни органи отлагат вземането на своето решение до приключването на необвързващата медиация. Когато в рамките на медиацията компетентните органи не постигнат съгласие в срок от три месеца, всеки компетентен орган, отговарящ за надзор на индивидуална основа, взема самостоятелно решение, като отчита пропорционалността на ползите и рисковете на нивото на държавата членка на институцията майка и пропорционалността на ползите и рисковете на нивото на държавата членка на дъщерното предприятие. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Съвместното решение, посочено в параграф 1, и решенията, посочени във втора алинея от настоящия параграф, са задължителни.

3. В рамките на шестмесечния срок всеки заинтересован компетентен орган може да се консултира с ЕБО в случай на разногласие относно изпълнението на условията по член 8, параграф 3, букви а)—г). В този случай ЕБО може да проведе необвързваща медиация в съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, като всички засегнати компетентни органи отлагат вземането на своето решение до приключването на необвързващата медиация. Когато в рамките на медиацията компетентните органи не постигнат съгласие в срок от три месеца, всеки компетентен орган, отговарящ за индивидуален надзор, взема самостоятелно решение.

▼B

Член 22

Подконсолидация в случаите на лица в трети държави

►C2 Дъщерните институции изпълняват изискванията, установени в, членове 89—91 и в трета част и четвърта част, въз основа на своето подконсолидационно състояние ◄, ако те или предприятието майка, когато то е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, имат институция или финансова институция като дъщерно предприятие в трета държава или имат участие в такова предприятие.

Член 23

Предприятия в трети държави

За целите на надзора на консолидирана основа в съответствие с настоящата глава понятията „инвестиционен посредник“, „кредитна институция“, „финансова институция“ и „институция“ се прилагат и за предприятия, установени в трети държави, които, ако бяха установени в Съюза, биха отговаряли на определенията на тези понятия в член 4.

Член 24

Оценка на активи и задбалансови позиции

1. Оценката на активите и задбалансовите позиции се извършва в съответствие с приложимата счетоводната рамка.

2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентните органи могат да изискват от институциите да извършват оценка на активите и задбалансовите позиции и определянето на собствения капитал в съответствие с международните счетоводни стандарти, приложими съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002.

ВТОРА ЧАСТ

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

ДЯЛ I

ЕЛЕМЕНТИ НА СОБСТВЕНИЯ КАПИТАЛ

ГЛАВА 1

Капитал от първи ред

Член 25

Капитал от първи ред

Капиталът от първи ред на дадена институция е сборът от нейния базов собствен капитал от първи ред и допълнителен капитал от първи ред.

▼B

ГЛАВА 2

Базов собствен капитал от първи ред

Раздел 1

Елементи и инструменти на базовия собствен капитал от първи ред

Член 26

Елементи на базовия собствен капитал от първи ред

1. Елементите на базовия собствен капитал от първи ред на дадена институция включват:

а) капиталови инструменти, при условие че са спазени условията по член 28, или ако е приложимо — условията по член 29;

б) премийни резерви от емисии, свързани с посочените в буква а) инструменти;

в) неразпределена печалба;

г) натрупан друг всеобхватен доход;

д) други резерви;

е) фонд за покриване на общи банкови рискове.

Елементите, посочени в букви в)—е), се признават за базов собствен капитал от първи ред само ако са на разположение на институцията за неограничено и незабавно ползване за покриване на рискове или загуби веднага след възникването им.

2. За целите на параграф 1, буква в), единствено с предварителното разрешение на компетентния орган институциите могат да включат в базовия собствен капитал от първи ред междинната или годишната печалба, преди да са взели официално решение за годишния резултат (печалба или загуба) на институцията. Компетентният орган дава разрешение, когато са изпълнени следните условия:

а) тази печалба е била потвърдена от лица, независими от институцията, които отговарят за одитирането на нейните отчети;

б) институцията е представила на компетентния орган достатъчно доказателства, че всички предвидими отчисления от печалбата или дивиденти са вече приспаднати от тази печалба.

Потвърждението на междинната или годишната печалба на институцията показва достатъчно убедително, че тази печалба е изчислена в съответствие с принципите, установени в приложимата счетоводна рамка.

▼B

3. Компетентните органи преценяват дали емисиите на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред отговарят на критериите, определени в член 28 или на член 29, когато е приложимо. ►C1 По отношение на емисиите след 28 юни 2013 г. институциите ◄ класифицират капиталовите инструменти като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред само след като компетентните органи, които могат да се консултират с ЕБО, са дали разрешение за това.

За капиталовите инструменти с изключение на държавната помощ, които са одобрени от компетентния орган като допустими за класифициране като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, но за които по мнение на ЕБО има съществени затруднения да се прецени дали отговарят на критериите по член 28 или на член 29, когато е приложимо, компетентните органи дават разяснения за мотивите си на ЕБО.

Въз основа на информацията, предоставена от всеки компетентен орган, ЕБО съставя, поддържа и публикува списък на всички форми капиталови инструменти във всяка държава членка, които отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. ►C1 ЕБО изготвя и публикува този списък за първи път до 28 юли 2013 г. ◄

След процеса на анализ по член 80 и при наличие на съществени доказателства, че тези инструменти не отговарят на критериите на член 28 или на член 29, когато е приложимо на, ЕБО ►C1 може да изключи от списъка капиталовите инструменти, които не представляват държавна помощ, емитирани след 28 юни 2013 г. ◄, и да направи съобщение в този смисъл.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се определи значението на „предвидими“ при определянето на това дали всички предвидими отчисления от печалбата или дивиденти са били приспаднати.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27

Капиталови инструменти на взаимоспомагателни или кооперативни дружества, спестовни институции или подобни институции в елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. Елементите на базовия собствен капитал от първи ред включват всеки капиталов инструмент, емитиран от институция съгласно клаузите в учредителния ѝ акт, ако са изпълнени следните условия:

а) институцията е от вид, който е определен в приложимото национално право и който според компетентните органи е някой от следните:

i) взаимоспомагателно дружество;

▼B

ii) кооперативно дружество;

iii) спестовна институция;

iv) подобна институция;

v) кредитна институция, която изцяло е собственост на една от институциите, посочени в подточки i)—iv), и има одобрение от съответния компетентен орган да се възползва от разпоредбите на настоящия член, при условие че и докато 100 % от обикновените акции, емитирани в кредитната институция, се притежават, пряко или непряко, от институция, посочена в тези подточки;

б) изпълнени са условията, установени в член 28 или на член 29, когато е приложимо;

Взаимоспомагателните дружества, кооперативните дружества и спестовните институции, които са признати за такива съгласно приложимото национално право преди 31 декември 2012 г., продължават да се класифицират като такива за целите на настоящата част, при условие че продължават да отговарят на критериите, по които са били признати.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят условията, съгласно които компетентните органи могат да решат, че вид предприятие, признато в приложимото национално право, отговаря на изискванията за взаимоспомагателно дружество, кооперативно дружество, спестовна институция или подобна институция за целите на настоящата част.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 28

Инструменти на базовия собствен капитал от първи ред

1. Капиталовите инструменти се приемат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред само ако са изпълнени всички условия по-долу:

а) инструментите са емитирани пряко от институцията с предварителното съгласие на собствениците на институцията или, когато това се разрешава от приложимото национално право, от ръководния орган на институцията;

б) инструментите са изплатени и тяхното закупуване не се финансира пряко или непряко от институцията;

в) инструментите отговарят на всички условия по-долу по отношение на своята класификация:

▼B

i) те са капитал по смисъла на член 22 от Директива 86/635/ЕИО;

ii) те са собствен капитал по смисъла на приложимата счетоводна рамка;

iii) те са собствен капитал за целите на определянето на балансовата неплатежоспособност, когато е приложимо съгласно националното право в областта на неплатежоспособността;

г) инструментите са ясно и индивидуално оповестени в счетоводния баланс от финансовите отчети на институцията;

д) инструментите са с неограничен срок;

е) главницата на инструментите не може да се намалява или възстановява, освен в някой от следните случаи:

i) ликвидация на институцията;

ii) обратно изкупуване на инструментите по преценка на институцията или други начини за намаляване на капитала по нейна преценка, когато институцията е получила предварителното разрешение от компетентния орган в съответствие с член 77;

ж) в разпоредбите относно инструментите не се посочва изрично или по подразбиране, че главницата на инструментите ще бъде или може да бъде намалена или възстановена, освен при ликвидация на институцията, и институцията не дава друга такава индикация преди или при емитирането на инструментите, освен в случаите на инструменти, посочени в член 27, когато приложимото национално право забранява на институцията да откаже да изкупи тези инструменти;

з) инструментите отговарят на следните условия по отношение на разпределенията:

i) няма преференциално третиране при разпределенията по отношение на реда за изплащане на разпределенията, включително във връзка с други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, а изискванията по отношение на тези инструменти не предоставят преференциални права за изплащането на разпределения;

ii) разпределенията в полза на държателите на инструментите може да се изплащат само от разпределяемите позиции;

iii) приложимите към инструментите условия не включват таван или друго ограничение на максималния размер на разпределенията, освен при инструментите, посочени в член 27;

iv) размерът на разпределенията не се определя въз основа на цената, платена за закупуването на инструментите при емитирането им, освен при инструментите, посочени в член 27;

▼B

v) приложимите към инструментите условия не включват задължение за институцията да прави разпределение в полза на държателите на инструментите и за самата институция не съществува друго такова задължение;

vi) неизплащането на разпределения не представлява неизпълнение от страна на институцията;

vii) отмяната на разпределенията не налага ограничения върху институцията;

и) в сравнение със съвкупността от капиталови инструменти, емитирани от институцията, при настъпването на загуба инструментите покриват първата и пропорционално най-голямата част от нея, като всеки инструмент покрива загубата в същата степен, както всички други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

й) в случай на неплатежоспособност или ликвидация на институцията рангът на инструментите е най-нисък спрямо всички останали вземания;

к) инструментите дават право на своите собственици на вземане към остатъчните активи на институцията, което, в случай на ликвидация и след плащането на всички вземания от по-горен ред, е пропорционално на сумата на такива емитирани инструменти и не е фиксирано или ограничено с таван, освен при капиталовите инструменти, посочени в член 27;

л) инструментите не са обезпечени и не са обект на гаранции, които увеличават реда на вземанията от:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятието майка на институцията или неговите дъщерни предприятия;

iii) финансовия холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;

iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;

v) смесения финансов холдинг и неговите дъщерни предприятия;

vi) предприятие, което има тесни връзки със субектите, посочени в подточки i)—v);

м) инструментите не са предмет на споразумение, във формата на договор или в друга форма, с което се повишава редът на вземанията по инструментите при неплатежоспособност или ликвидация.

Условието в първа алинея, буква й) се счита за изпълнено дори и ако инструментите са включени съгласно член 484, параграф 3 в допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, при условие че са с равностоен ранг.

2. Условията, определени в параграф 1, буква и), се считат за изпълнени без оглед на намаляване на постоянна основа на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред.

▼B

Условието в параграф 1, буква е) се счита за изпълнено дори и при намаляване на главницата на капиталовия инструмент в рамките на процедура по преструктуриране или като последствие от намаляване на стойността на капиталовите инструменти, изисквано от органа по преструктуриране, който отговаря за институцията.

Условието в параграф 1, буква ж) се счита за изпълнено дори и ако в разпоредбите, с които е уреден капиталовият инструмент, се посочва изрично или се подразбира, че главницата на инструмента ще бъде или може да бъде намалена в рамките на процедура по преструктуриране или като последствие от намаляване на стойността на капиталовите инструменти, изисквано от органа по преструктуриране, който отговаря за институцията.

3. Условието в параграф 1, буква з), подточка iii) се счита за изпълнено, дори и инструментът да изплаща производни дивиденти, при условие че тези дивиденти не водят до разпределение, което несъразмерно обременява собствения капитал.

4. За целите на параграф 1, буква з), подточка i) диференцираните разпределения следва да отразяват единствено диференцирано право на глас. В това отношение по-високи разпределения се прилагат единствено за инструментите на базовия собствен капитал от първи ред с по-малко или без права на глас.

5. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на следното:

а) приложимите форми и естеството на непряко финансиране на инструментите на собствения капитал;

б) дали и кога разпределенията биха довели до непропорционално изчерпване на собствения капитал;

в) значението на преференциалните разпределения.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 29

Капиталови инструменти, емитирани от взаимоспомагателни или кооперативни дружества, спестовни институции или подобни институции

1. Капиталовите инструменти, емитирани от взаимоспомагателни или кооперативни дружества, спестовни институции и подобни институции, се приемат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред само ако са спазени условията по член 28 с измененията, произтичащи от прилагането на настоящия член.

▼B

2. По отношение на изкупуването на капиталови инструменти трябва да са изпълнени следните условия:

а) освен когато приложимото национално право забранява това, институцията има правото да откаже да изкупи инструментите;

б) когато приложимото национално право забранява на институцията да откаже изкупуването на инструментите, в разпоредбите относно инструментите се предоставя възможност на институцията да ограничи изкупуването им;

в) отказът за изкупуване на инструментите или, когато е приложимо, ограничаването на изкупуването им не могат да представляват неизпълнение от страна на институцията.

3. Капиталовите инструменти могат да съдържат таван или ограничение на максималния размер на разпределенията само когато таванът или ограничението са предвидени с приложимото национално право или учредителния акт на институцията.

4. Когато капиталовите инструменти предоставят на собственика права върху резервите на институцията в случай на неплатежоспособност или ликвидация, които са ограничени до номиналната стойност на инструментите, такова ограничение се прилага в същата степен към държателите на всички други емитирани от тази институция инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Условието по първа алинея не засяга възможността дадено взаимоспомагателно или кооперативно дружество, спестовна институция или подобна институция да признае като базов собствен капитал от първи ред капиталови инструменти, които не предоставят право на глас на държателя си и които отговарят на всички условия по-долу:

а) вземанията на държателите на инструменти, които не предоставят право на глас, при неплатежоспособност или ликвидация на институцията са пропорционални на дела от всички инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, който тези непредоставящи право на глас инструменти представляват;

б) инструментите отговарят във всяко друго отношение на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

5. Когато капиталовите инструменти дават на собствениците си право на вземане към активите на институцията в случай на неплатежоспособност или ликвидация, което е фиксирано или ограничено от таван, такова ограничение се прилага в същата степен към държателите на всички емитирани от институцията инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя естеството на ограниченията за изкупуване, необходими когато приложимото национално право забранява на институцията да откаже изкупуването на инструменти на собствения капитал.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 30

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред

Когато при инструмент на базовия собствен капитал от първи ред вече не се спазват изискванията по член 28 или на член 29, когато е приложимо, се прилага следното:

а) този инструмент незабавно престава да бъде инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;

б) премийните резерви от емисии във връзка с този инструмент незабавно престават да бъдат елементи на базовия собствен капитал от първи ред.

Член 31

Капиталови инструменти, записани от публичните органи в извънредни ситуации

1. При извънредни ситуации компетентните органи могат да разрешат на институциите да включат в базовия собствен капитал от първи ред капиталови инструменти, които изпълняват най-малко условията на член 28, параграф 1, букви б)—д) и отговарят на всички изброени по-долу условия:

а) капиталовите инструменти са емитирани след 1 януари 2014 г.;

б) Комисията разглежда тези капиталови инструменти като държавна помощ;.

в) капиталовите инструменти са емитирани в рамките на мерки за рекапитализация съгласно правилата за държавна помощ, съществуващи към съответния момент;

г) капиталовите инструменти са изцяло записани и държани от държавата или съответния публичен орган или субект, който е публична собственост;

д) капиталовите инструменти могат да покрият загубите;

е) с изключение на капиталовите инструменти, посочени в член 27, в случай на ликвидация капиталовите инструменти дават на собствениците си право на вземане по отношение на остатъчните активи на институцията след плащането на всички вземания от по-горен ред;

ж) съществуват адекватни механизми за оттегляне на държавата и ако е приложимо — на съответния публичен орган или субект, който е публична собственост;

з) компетентният орган е дал предварително разрешение и е публикувал решението си, придружено с обяснение на същото решение.

▼B

2. При обосновано искане от съответния компетентен орган и в сътрудничество с него ЕБО разглежда капиталовите инструменти по параграф 1 като равностойни на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред за целите на настоящия регламент.

Раздел 2

Пруденциални филтри

Член 32

Секюритизирани активи

1. Институцията изключва от всички елементи на собствения капитал увеличението на капитала си съгласно приложимата счетоводна рамка, произтичащо от секюритизирани активи, включително:

а) увеличение, свързано с бъдещ маржин приход за институцията под формата на печалба от продажбата за институцията;

б) когато институцията е инициатор на секюритизация, нетната печалба в резултат на капитализацията на бъдещи приходи от секюритизираните активи, които предоставят кредитни подобрения на позициите в секюритизацията.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се уточни допълнително посоченото в параграф 1, буква а) понятие „печалба от продажба“.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 33

Хеджиране на парични потоци и промени в стойността на собствените пасиви

1. Институциите не включват следните позиции в елементите на собствения капитал:

а) резервите от преоценка по справедлива стойност, свързани с печалба или загуба от хеджиране на парични потоци на финансови инструменти, които не са оценени по справедлива стойност, включително на прогнозни парични потоци;

б) печалбата или загубата от оценяваните по справедлива стойност пасиви на институцията в резултат на промени в кредитния рейтинг на институцията;

▼C2

в) печалбата и загубата от преоценка по справедлива стойност на дериватните пасиви на институцията, произтичащи от промени в кредитния рейтинг на институцията.

▼B

2. За целите на параграф 1, буква в) институциите не компенсират печалбата и загубата от преоценката по справедлива стойност, произтичащи от собствения кредитен риск на институцията, с печалбата и загубата, произтичащи от кредитния риск на контрагента ѝ.

3. Без да се засяга параграф 1, буква б), дадена институция може да включи в собствения капитал размера на печалбата и загубата по своите пасиви, ако са изпълнени всички условия по-долу:

а) пасивите са под формата на облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО;

б) промените в стойността на активите и пасивите на институцията се дължат на същите промени в кредитния рейтинг на институцията;

в) съществува близко съответствие между стойността на облигациите, посочени в буква а), и стойността на активите на институцията;

г) възможно е ипотечните кредити да бъдат погасени чрез обратно изкупуване по пазарна или номинална стойност на облигациите, с които са финансирани ипотечните кредити.

4. ЕБО разработва проект за регулаторни технически стандарти, с които да уточни какво представлява близкото съответствие между стойността на облигациите и стойността на активите, посочено в параграф 3, буква в).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 септември 2013 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 34

Допълнителни корекции на стойността

Когато изчисляват размера на собствения си капитал, институциите прилагат изискванията на член 105 спрямо всички свои активи, оценявани по справедлива стойност, и приспадат от базовия собствен капитал от първи ред размера на всички необходими допълнителни корекции на стойността.

Член 35

Нереализирани печалби и загуби от оценяване по справедлива стойност

Освен при посочените в член 33 позиции, институциите не правят корекции, за да отстранят от собствения си капитал нереализираните печалби или загуби по своите активи или пасиви, оценени по справедлива стойност.

▼B

Раздел 3

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, освобождавания и алтернативни подходи

Подраздел 1

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

Член 36

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. Институциите приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред следното:

а) загубата за текущата финансова година;

б) нематериалните активи;

в) отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба;

г) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като използват вътрешнорейтинговия подход, сумите с отрицателен знак, получени от изчислението на размера на очакваната загуба, определено в членове 158 и 159;

д) активите на пенсионен фонд с предварително определен размер на пенсията в счетоводния баланс на институцията;

е) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, включително собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, по отношение на които институцията е поела настоящо или условно задължение за закупуване по силата на съществуващо договорно задължение;

ж) преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато тези предприятия имат реципрочна кръстосана позиция с институцията, която компетентният орган смята, че е била създадена с цел да се раздуе изкуствено собственият капитал на институцията;

з) приложимия размер на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията няма значителни инвестиции в тези предприятия;

и) приложимия размер на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията има значителни инвестиции в тези предприятия;

й) размера на елементите, които съгласно член 56 се приспадат от елементите на допълнителния капитал от първи ред, с чийто размер се надхвърля допълнителният капитал от първи ред на институцията;

▼B

к) размера на експозицията на следните елементи, на които може да бъде присъдено рисково тегло от 1 250 %, когато институцията приспада този размер от размера елементите на базовия собствен капитал от първи ред като алтернатива на прилагането на рисково тегло от 1 250 %:

i) квалифицирани дялови участия извън финансовия сектор;

ii) секюритизиращи позиции в съответствие с член 243, параграф 1, буква б), член 244, параграф 1, буква б) и член 258;

iii) свободни доставки в съответствие с член 379, параграф 3;

iv) позиции в съвкупността, за които институцията не може да определи рисковото тегло чрез вътрешнорейтинговия подход в съответствие с член 153, параграф 8;

v) експозиции в капиталови инструменти съгласно подхода на вътрешните модели, в съответствие с член 155, параграф 4.

л) всички данъчни отчисления, свързани с предвидимите към момента на изчисляването на отчисленията елементи на базовия собствен капитал от първи ред, освен когато институцията подходящо коригира размера на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, доколкото такива данъчни отчисления намаляват размера, до който тези елементи могат да се използват за покриване на рискове или загуби.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя прилагането на приспаданията, посочени в параграф 1, букви а), в), д), е), з), и) и л) от настоящия член и свързаните приспадания, посочени в член 56, букви а), в), г) и е) и в член 66, букви а), в) и г).

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се уточняват видовете капиталови инструменти на финансовите институции, и — в консултация с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. ([1]) — на застрахователните и презастрахователните предприятия от трети държави и на предприятията извън обхвата на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 4 от нея, които се приспадат от следните елементи на собствения капитал:

а) елементи на базовия собствен капитал от първи ред;

б) елементи на допълнителния капитал от първи ред;

в) елементи на капитала от втори ред.

([1]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 37

Приспадане на нематериални активи

Институциите определят размера на нематериалните активи, подлежащи на приспадане, в съответствие със следното:

а) сумата, която ще се приспада, се намалява със сумата на свързаните отсрочени данъчни пасиви, които ще бъдат погасени, ако нематериалните активи се обезценят или бъдат отписани съгласно приложимата счетоводна рамка;

б) сумата, която ще се приспада, включва репутацията, включена при оценката на значимите инвестиции на институцията.

Член 38

Приспадане на отсрочени данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба

1. Институциите определят размера на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба, за които се изисква приспадане в съответствие с настоящия член.

2. С изключение на случаите, когато са изпълнени условията в параграф 3, размерът на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба, се изчислява, без да се намалява с размера на свързаните отсрочени данъчни пасиви на институцията.

3. Размерът на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба, може да се намали с размера на свързаните отсрочени данъчни пасиви на институцията, ако са изпълнени следните условия:

а) субектът има законно право, съгласно приложимото национално законодателство, да компенсира тези текущи данъчни активи срещу текущите данъчни пасиви;

б) отсрочените данъчни активи и отсрочените данъчни пасиви се отнасят до данъци, наложени от един и същ данъчен орган и за един и същ данъчнозадължен субект.

4. Свързаните отсрочени данъчни пасиви на институцията, използвани за целите на параграф 3, не могат да включват отсрочени данъчни пасиви, намаляващи размера на нематериалните активи или активите на пенсионен фонд с предварително определен размер на пенсията, които се изисква да бъдат приспаднати.

5. Сумата на посочените в параграф 4 свързани отсрочени данъчни пасиви се разпределя между:

а) отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики, които не са приспаднати в съответствие с член 48, параграф 1);

▼B

б) всички други отсрочени данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба.

Институциите разпределят свързаните отсрочени данъчни пасиви пропорционално на дела на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба, които представляват посочените в букви а) и б) елементи.

Член 39

Надвнасяне на данъци, пренасяне на данъчни загуби от предходни периоди и отсрочени данъчни активи, които не се основават на бъдеща печалба

1. Следните елементи не се приспадат от собствения капитал и подлежат на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2 или глава 3, в зависимост от случая:

а) надвзет данък от институцията за текущата година;

б) данъчна загуба на институцията за текущата година, пренесена от предходни години, която дава основание за претенция или вземане към централно правителство, регионално правителство или местен данъчен орган;

2. Размерът на отсрочените данъчни активи, които не се основават на бъдеща печалба, е ограничен до размера на отсрочените данъчни активи, които произтичат от временни разлики, когато са изпълнени всички условия по-долу:

а) те се заменят — автоматично, задължително и незабавно — с данъчен кредит, в случай че институцията отчете загуба, когато годишният финансов отчет на институцията е официално одобрен, или в случай на ликвидация или неплатежоспособност на институцията;

б) институцията може, съгласно приложимото национално данъчно право, да прихване посочения в буква а) данъчен кредит с данъчно задължение на институцията или друго предприятие, включено в същата консолидирана група като институцията за целите на данъчното облагане съгласно посоченото право, или всяко друго предприятие, което подлежи на надзор на консолидирана основа в съответствие с първа част, дял II, глава 2;

в) когато размерът на посочените в буква б) данъчни кредити надвишава посочените в същата буква данъчни задължения, този излишък се замества незабавно с пряко вземане към централното правителство на държавата членка, в която е учредена институцията.

Институцията прилага рисково тегло от 100 % спрямо отсрочени данъчни активи, когато са изпълнени условията по букви а), б и в).

Член 40

Приспадане на суми с отрицателен знак, получени от изчислението на размера на очакваната загуба

Сумата, която подлежи на приспадане в съответствие с член 36, параграф 1, буква г), не се намалява от повишаване на стойността на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба, или в резултат на друг допълнителен данъчен ефект, който би могъл да възникне, ►C2 ако провизиите нараснат до нивото на очакваните загуби, посочено в трета част, дял II, глава 3, раздел 3. ◄

▼B

Член 41

Приспадане на активи на пенсионни фондове с предварително определен размер на пенсията

▼C2

1. За целите на член 36, параграф 1, буква д), размерът на активите на пенсионни фондове с предварително определен размер на пенсията, които се приспадат, се намалява със:

а) сумата на свързаните отсрочени данъчни пасиви, които могат да бъдат погасени, ако активите се обезценят или бъдат отписани съгласно приложимата счетоводна рамка;

б) сумата на активите в пенсионния фонд с предварително определен размер на пенсията, които институцията може да използва без ограничение, при условие че е получила предварителното разрешение на компетентния орган.

Тези активи, използвани за намаляване на сумата, която се приспада, получават рисково тегло в съответствие с трета част, дял II, глава 2 или глава 3, в зависимост от случая.

▼B

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на критериите, съгласно които компетентният орган позволява на институцията да намали размера на активите в пенсионен фонд с предварително определен размер на пенсията, както е посочено в параграф 1, буква б).

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 42

Приспадане на позиции в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред

За целите на член 36, параграф 1, буква е) институциите изчисляват позициите си в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:

а) институциите могат да изчисляват размера на позициите си в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред въз основа на нетната дълга позиция, при положение че са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

ii) дългите и късите позиции се държат заедно или в търговския портфейл, или в банковия портфейл;

б) институциите определят сумата, която трябва да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

▼B

в) институциите могат да прихванат късите позиции в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, произтичащи от позиции в свързани с индекси ценни книжа, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в едни и същи базисни индекси;

ii) дългите и късите позиции се държат заедно или в търговския портфейл, или в банковия портфейл.

Член 43

Значителни инвестиции в предприятие от финансовия сектор

За целите на приспадането значителни инвестиции на дадена институция в предприятие от финансовия сектор възникват, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) институцията притежава повече от 10 % от инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от това предприятие;

б) институцията има тесни връзки с това предприятие и притежава инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от него;

в) институцията притежава инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от това предприятие, и предприятието не е включено в консолидацията по първа част, дял II, глава 2, но за целите на финансовото отчитане съгласно приложимата счетоводна рамка е включено в същата счетоводна консолидация като институцията.

Член 44

Приспадане на позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията има реципрочна кръстосана позиция, създадена с цел изкуствено раздуване на собствения капитал

Институциите правят приспаданията, посочени в член 36, параграф 1, букви ж), з) и и), в съответствие със следните изисквания:

а) позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред и други капиталови инструменти на предприятия от финансовия сектор се изчисляват въз основа на брутните дълги позиции;

б) за целите на приспадането елементите на капитала от първи ред при застрахователните предприятия се третират като позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

▼B

Член 45

Приспадане на позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор

Институциите правят приспаданията, изисквани в член 36, параграф 1, букви з) и и), в съответствие със следните разпоредби:

а) те могат да изчисляват преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, при положение че са изпълнени следните две условия:

i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен матуритет от най-малко една година;

ii) както дългата, така и късата позиция се държат в търговския или в банковия портфейл;

б) те определят подлежащата на приспадане сума при преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция във включените в тези индекси капиталови инструменти на предприятията от финансовия сектор.

Член 46

Приспадане на позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, когато институцията няма значителни инвестиции в предприятие от финансовия сектор

1. За целите на член 36, параграф 1, буква з), институциите изчисляват приложимата, подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а) от настоящия параграф, по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б) от настоящия параграф:

а) общата сума, с която преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, надхвърлят 10 % от общата сума на елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане на следното към елементите на базовия собствен капитал от първи ред:

i) членове 32—35;

ii) приспаданията, посочени в член 36, параграф 1, букви а)—ж), буква к), подточки ii)—v) и буква л), с изключение на сумата, която се приспада по отношение на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

iii) членове 44 и 45;

▼B

б) сумата на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на онези предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, ►C2 разделена на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на тези предприятия от финансовия сектор. ◄

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и от изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.

3. Подлежащата на приспадане сума съгласно параграф 1 се разпределя между всички държани инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. ►C2 Институциите определят сумата на всеки инструмент на базовия собствен капитал от първи ред, която се приспада съгласно параграф 1, ◄ като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочения в буква б) от настоящия параграф дял:

а) сумата на позициите, които подлежат на приспадане съгласно параграф 1;

б) дела от общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, представляван от всеки държан инструмент на базовия собствен капитал от първи ред.

4. Сумата на позициите, посочени в член 36, параграф 1, буква з), която е равна на или по-малка от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите в параграф 1, буква а), подточки i)—iii), не се приспада и за него се прилагат приложимите рискови тегла по трета част, дял II, глава 2 или глава 3 и изискванията в трета част, дял IV, в зависимост от случая.

▼C2

5. Институциите определят сумата на всеки инструмент на базовия собствен капитал от първи ред, която е рисково претеглена съгласно параграф 4, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочената в буква б) от настоящия параграф сума:

а) сумата на позициите, които трябва да бъдат рисково претеглени съгласно параграф 4;

б) дела, получен в резултат на изчислението по параграф 3, буква б).

▼B

Член 47

Приспадане на позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, когато институцията има значителни инвестиции в предприятие от финансовия сектор

За целите на член 36, параграф 1, буква и) приложимият размер, който се приспада от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, изключва поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, и се определя в съответствие с членове 44 и 45 и подраздел 2.

Подраздел 2

Освобождаване от приспадане от елементите на базовия собствен капитал от първи ред и алтернативни подходи

Член 48

Прагове на освобождаване от приспадане от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. При приспадането съгласно член 36, параграф 1, букви в) и и) от институциите не се изисква да приспадат сумите на изброените в букви а) и б) от настоящия параграф елементи, чийто общ размер е равен на или по-малък от прага, посочен в параграф 2:

а) отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики, и чийто общ размер е равен на или по-малък от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислени след прилагането на:

i) членове 32—35;

ii) член 36, параграф 1, букви а)—з), буква к), подточки ii)—v) и буква л), без отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

б) когато институцията има значителни инвестиции в предприятие от финансовия сектор, нейните преки, непреки и синтетични позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на такива предприятия, чиято обща сума е равна на или по-малка от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислени след прилагането на:

i) членове 32—35;

ii) член 36, параграф 1, букви а)—з), буква к), подточки ii)—v) и буква л), без отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики.

2. За целите на параграф 1 прагът е равен на сумата, посочена в буква а) от настоящия параграф, умножена по процента, посочен в буква б) от настоящия параграф:

а) остатъчната сума на елементите на базовия собствен капитал от първи ред след прилагането на корекциите и приспаданията в членове 32—36 в пълен размер и без прилагане на праговете на освобождаване, определени в настоящия член;

▼B

б) 17,65 %.

3. За целите на параграф 1 институциите определят частта на отсрочените данъчни активи от общия размер на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, която не се изисква да бъде приспадната, чрез разделяне на сумата по буква а) от настоящия параграф на сумата по буква б) от настоящия параграф:

а) сумата на отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики, и които общо са равни на или по-малки от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията;

б) сборът от:

i) сумата, посочена в буква а);

ii) сумата от преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на собствения капитал на предприятия от финансовия сектор, в които институцията има значителни инвестиции, които общо са по- равни на или малки от 10 % от сумата на елементите на нейния базов собствен капитал от първи ред.

Делът на значителните инвестиции спрямо общия размер на елементите, който не се изисква да бъде приспадан, е равен на 1 минус дела, посочен в първа алинея.

4. Сумите на елементите, които не се приспадат съгласно параграф 1, получават рисково тегло от 250 %.

Член 49

Изискване за приспадане при прилагане на консолидация, допълнителен надзор или институционална защитна схема

1. За целите на изчисляването на собствения капитал на индивидуална основа, подконсолидирана основа и консолидирана основа и когато компетентните органи изискват или позволяват институциите да прилагат метод 1, 2 или 3 от приложение I към Директива 2002/87/ЕО, компетентните органи могат да разрешат на институциите да не приспадат позициите в инструменти на собствения капитал на предприятие от финансовия сектор, в което институцията майка, финансовият холдинг майка, смесеният финансов холдинг майка или институцията притежават значителни инвестиции, при условие че са спазени условията по букви а)—д) от настоящия параграф:

а) предприятието от финансовия сектор е застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие или застрахователен холдинг;

б) застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или застрахователният холдинг попадат в обхвата на същия допълнителен надзор съгласно Директива 2002/87/ЕО, както институцията майка, финансовият холдинг майка или смесеният финансов холдинг майка или институцията, която притежава позицията;

▼B

в) институцията предварително е получила разрешение от компетентните органи;

г) преди да предоставят посоченото в буква в) разрешение и постоянно след това, компетентните органи се уверяват, че степента на интегрирано управление, управление на риска и вътрешен контрол по отношение на предприятията, които биха били включени в обхвата на консолидацията по метод 1, 2 или 3, е адекватна;

д) позициите в рамките на предприятието принадлежат на едно от следните:

i) кредитната институция майка;

ii) финансовия холдинг майка;

iii) смесения финансов холдинг майка;

iv) институцията;

v) дъщерно предприятие на едно от предприятията, посочени в подточки i)—iv), което е включено в обхвата на консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.

Избраният метод се прилага последователно във времето.

▼C2

2. С оглед изчисляването на собствения капитал на индивидуална основа и на подконсолидирана основа институциите, които са обект на надзор на консолидирана основа в съответствие с първа част, дял II, глава 2, не приспадат позиции в инструменти на собствения капитал, емитирани от предприятия от финансовия сектор, които са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, освен ако компетентните органи не определят, че такива приспадания се изискват за конкретни цели, по-специално с цел структурно разделение на банковите дейности и планиране на преструктурирането.

▼B

Прилагането на подхода, посочен в първа алинея, не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или за Съюза като цяло, като създава пречка за функционирането на вътрешния пазар.

3. За целите на изчисляването на собствения капитал на индивидуална или подконсолидирана основа компетентните органи могат да разрешат на институциите да не приспадат позициите в инструменти на собствения капитал в следните случаи:

а) когато институцията има позиция в друга институция и са изпълнени условията в подточки ii)—vi):

i) институциите попадат в рамките на една и съща институционална защитна схема, както е посочена в член 113, параграф 7;

ii) компетентните органи са дали разрешението, посочено в член 113, параграф 7;

▼B

iii) спазени са условията по член 113, параграф 7;

iv) институционалната защитна схема изготвя консолидирания счетоводен баланс, посочен в член 113, параграф 7, буква д), или, когато не се изисква изготвянето на консолидирани отчети — изчисление на разширена агрегирана основа, което компетентните органи считат за равностойно на разпоредбите на Директива 86/635/ЕИО, в което се включват някои адаптирани разпоредби на Директива, с които се уреждат консолидираните счетоводни отчети на групи кредитни институции. Външен одитор проверява дали това изчисление на разширена агрегирана основа е равностойно, както и по-специално дали при изчисляването е елиминирано многократното използване на елементи, допустими при изчисляването на собствения капитал, както и неподходящото създаване на собствен капитал между членовете на институционалната защитна схема. Консолидираният счетоводен баланс или изчисляването на разширена агрегирана основа се представят на компетентните органи най-малко със същата честота като посочената в член 99;

v) институциите, които са включени в институционална защитна схема, заедно изпълняват на консолидирана или разширена агрегирана основа изискванията по член 92 и докладват за спазването на тези изисквания в съответствие с член 99. В рамките на институционална защитна схема не се изисква приспадането на участията, притежавани от кооперативни членове или юридически лица, които не са членове на институционалната защитна схема, при условие че е елиминирано многократното използване на елементи, които са приемливи при изчисляването на собствения капитал, както и неподходящото създаване на собствен капитал между членовете на институционалната защитна схема и миноритарния акционер, когато той е институция.

б) когато регионална кредитна институция има позиция в своята централна или друга регионална кредитна институция и условията в буква а), подточки i)—v) са изпълнени.

4. Позиции, спрямо които не се извършва приспадането съгласно параграф 1, 2 или 3, представляват експозиции и подлежат на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2 или 3, в зависимост от случая.

►C2 5. Когато дадена институция прилага методи 1, 2 или 3 от приложение I към Директива 2002/87/ЕО, тя ◄ оповестява изискването за допълнителен собствен капитал и съотношението на капиталова адекватност на финансовия конгломерат, изчислени в съответствие с член 6 и приложение I към същата директива.

6. ЕБО, ЕОЗППО и Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. ([1]). разработват в рамките на Съвместния комитет проекти на регулаторни технически стандарти за определяне, за целите на настоящия член, на условията на прилагане на методите за изчисляване, изброени в приложение I, втора част от Директива 2002/87/ЕО за целите на алтернативните подходи във връзка с приспадането, посочени в параграф 1 от настоящия член.

([1]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.

▼C1

ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП представят на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 съответно от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Раздел 4

Базов собствен капитал от първи ред

Член 50

Базов собствен капитал от първи ред

Базовият собствен капитал от първи ред на дадена институция се състои от елементите на базовия собствен капитал от първи ред след прилагане на корекциите, които се изискват от членове 32—35, приспаданията съгласно член 36 и освобожданията и алтернативните подходи, установени в членове 48,49 и 79.

ГЛАВА 3

Допълнителен капитал от първи ред

Раздел 1

Елементи и инструменти на допълнителния капитал от първи ред

Член 51

Елементи на допълнителния капитал от първи ред

Елементите на допълнителния капитал от първи ред са:

а) капиталови инструменти, когато са изпълнени условията по член 52, параграф 1;

б) премийни резерви от емисии във връзка с посочените в буква а) инструменти.

Изброените в буква а) инструменти не отговарят на изискванията за елементи на базовия собствен капитал от първи ред или на капитала от втори ред.

Член 52

Инструменти на допълнителния капитал от първи ред

1. Капиталовите инструменти се приемат за инструменти на допълнителния капитал от първи ред само ако са изпълнени следните условия:

а) инструментите са емитирани и платени;

▼B

б) инструментите не са закупени от някой от следните:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятие, в което институцията има участие под формата на притежание, пряко или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятието;

в) закупуването на инструментите не се финансира пряко или непряко от институцията;

г) при неплатежоспособност на институцията инструментите са с по-нисък ред от инструментите на капитала от втори ред;

д) инструментите не са обезпечени или не са обект на гаранции, които повишават реда на вземанията на:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятието майка на институцията или неговите дъщерни предприятия;

iii) финансовия холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;

iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;

v) смесения финансов холдинг и неговите дъщерни предприятия;

vi) предприятие, което има тесни връзки със субектите, посочени в подточки i) — v);

е) инструментите не са предмет на споразумение, под формата на договор или под друга форма, с което се повишава редът на вземанията по инструментите при неплатежоспособност или ликвидация;

ж) инструментите са с неограничен срок и разпоредбите, които ги уреждат, не включват стимул за изкупуването им от институцията;

з) ако разпоредбите относно инструментите включват една или повече кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента;

и) по отношение на инструментите може да се упражни кол опция, те могат да бъдат изкупени или изкупени обратно само когато са изпълнени условията по член 77 и не преди да са изтекли пет години от датата на емитиране, освен когато са изпълнени условията по член 78, параграф 4;

й) в разпоредбите относно инструментите няма указание, изрично или по подразбиране, че по отношение на тях ще бъде или може да бъде упражнена кол опция или че те ще бъдат или могат да бъдат изкупени или изкупени обратно, и институцията не указва това по друг начин, с изключение на следните случаи:

i) след ликвидация на институцията;

▼B

ii) обратно изкупуване на инструментите по преценка на институцията или други начини за намаляване на допълнителния капитал от първи ред по нейна преценка, когато институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган в съответствие с член 77;

к) институцията не указва изрично или по подразбиране, че компетентният орган даде съгласие по искане за упражняване на кол опция по отношение на инструментите, за изкупуването им или обратното им изкупуване;

л) разпределенията по инструментите отговарят на следните условия:

i) изплатени са от разпределяеми позиции;

ii) размерът на разпределенията по инструментите няма да бъде променен въз основа на кредитния рейтинг на институцията или на нейното предприятие майка;

iii) разпоредбите, уреждащи инструментите, предоставят на институцията право на преценка по всяко време да отмени разпределенията по инструментите за неограничен срок и на некумулативна основа, като институцията може да използва тези отменени плащания без ограничение за целите на изпълнението на задълженията си, когато същите станат изискуеми;

iv) отмяната на разпределенията не представлява неизпълнение от страна на институцията;

v) отмяната на разпределенията не налага ограничения върху институцията;

м) инструментите не водят до констатацията, че пасивите на дадена институция надвишават нейните активи, когато съгласно приложимото национално право тази констатация се използва, за да се определи неплатежоспособността на институцията;

н) в разпоредбите относно инструментите се изисква при настъпването на активиращо събитие постоянно или временно намаляване на стойността на главницата на инструментите или преобразуването им в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

о) разпоредбите относно инструментите не съдържат характеристика, която би могла да възпрепятства рекапитализирането на институцията;

п) когато инструментите не са емитирани пряко от институция, те отговарят на следните две условия:

i) инструментите са емитирани чрез предприятие в рамките на консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2,

ii) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на тази институция във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.

▼B

Условието в първа алинея, буква г) се счита за изпълнено дори и ако инструментите са включени съгласно член 484, параграф 3 в допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, при условие че са с равностоен ранг.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) формата и естеството на стимулите за изкупуване;

б) естеството на всяко увеличаване на стойността на главницата на инструмент на допълнителния капитал от първи ред, което се извършва след временно намаляване на стойността на главницата по този инструмент;

в) процедурите и сроковете за:

i) определяне на това дали е настъпило активиращо събитие;

ii) увеличаване на стойността на главницата на инструмент на допълнителния капитал от първи ред, което се извършва след временно намаляване на стойността на главницата по този инструмент;

г) характеристиките на инструментите, които биха могли да възпрепятстват рекапитализирането на институцията;

д) използването на дружества със специална цел за непряко емитиране на инструменти на собствения капитал.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 53

Ограничения върху отмяната на разпределенията по инструменти на допълнителния капитал от първи ред и характеристики, които могат да възпрепятстват рекапитализирането на институцията

За целите на член 52, параграф 1, буква л), подточка v) и буква о) разпоредбите относно инструментите на допълнителния капитал от първи ред не включват, по-специално, следното:

а) изискване за разпределения по инструментите, които трябва да бъдат направени в случай на извършено разпределение по инструмент, емитиран от институцията, със същия или по-нисък ред спрямо инструмент на допълнителния капитал от първи ред, включително инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;

б) изискване за отмяна на плащането на разпределения по инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, ако не са направени разпределения по тези инструменти на допълнителния капитал от първи ред;

▼B

в) задължение за замяна на изплащането на лихви или дивидент с плащане в друга форма. Институцията няма друго такова задължение.

Член 54

Намаляване на стойността или преобразуване на инструментите на допълнителния капитал от първи ред

1. За целите на член 52, параграф 1, буква н), по отношение на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се прилагат следните разпоредби:

а) активиращо събитие настъпва, когато посоченото в член 92, параграф 1, буква а) съотношение на базовия собствен капитал от първи ред на институцията се понижи под някоя от следните стойности:

i) 5,125 %;

ii) стойност над 5,125 %, която се определя от институцията и е посочена в разпоредбите относно инструмента;

б) институциите могат да предвидят в разпоредбите относно инструмента едно или повече активиращи събития в допълнение към посоченото в буква а);

в) ако в разпоредбите относно инструментите се изисква те да бъдат преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред при настъпването на активиращо събитие, в тези разпоредби се посочва:

i) ставката на това преобразуване и максималният разрешен размер на преобразуването; или

ii) диапазона, в който инструментите ще бъдат преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

г) ако в разпоредбите относно инструментите се изисква стойността на главницата им да бъде намалена при настъпването на активиращо събитие, това намаляване обхваща:

i) вземането на държателя на инструмента при неплатежоспособност или ликвидация на институцията;

ii) сумата, която трябва да бъде платена при упражняване на кол опция или изкупуване на инструмента;

iii) извършените разпределения по инструмента.

2. Намаляването на стойността или преобразуването на инструмент на допълнителния капитал от първи ред генерира, съгласно приложимата счетоводна рамка, елементи, които отговарят на изискванията за елементи на базовия собствен капитал от първи ред.

▼B

3. Стойността на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, включени в елементите на допълнителния капитал от първи ред, не надхвърля минималната стойност на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, които биха били генерирани, ако стойността на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред беше изцяло намалена или преобразувана в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

4. Общата стойност на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, която се изисква да бъде намалена или преобразувана при настъпването на активиращо събитие, е не по-малка от по-ниската от следните стойности:

а) сумата, необходима за пълно възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията до 5,125 %;

б) пълния размер на главницата по инструмента.

5. При настъпване на активиращо събитие институциите предприемат следните действия:

а) информират незабавно компетентните органи;

б) информират държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред;

в) намаляват стойността на главницата по инструментите или преобразуват инструментите без забавяне, но най-късно в рамките на един месец, в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с изискването по настоящия член.

6. Институция, която емитира инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които се преобразуват в базов собствен капитал от първи при активиращо събитие, гарантира, че нейният регистриран акционерен капитал по всяко време е достатъчен за преобразуване на всички такива конвертируеми инструменти на допълнителния капитал от първи ред в акции, ако настъпи активиращо събитие. Всички необходими разрешения трябва да са получени към датата на емитиране на подобни конвертируеми инструменти на допълнителния капитал от първи ред. Институцията запазва по всяко време необходимото предварително разрешение за издаване на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, в които подобни инструменти на допълнителния капитал от първи ред биха били преобразувани при активиращо събитие.

7. Институция, която емитира инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които се преобразуват в базов собствен капитал от първи ред при настъпване на активиращо събитие, гарантира, че няма процедурни пречки за това преобразуване, произтичащи от нейните учредителни актове или договорни правила.

Член 55

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на допълнителния капитал от първи ред

Когато по отношение на инструмент на допълнителния капитал от първи ред вече не се спазват условията по член 52, параграф 1, се прилага следното:

а) този инструмент незабавно престава да бъде инструмент на допълнителния капитал от първи ред;

▼B

б) частта на премийните резерви от емисии, които са свързани с този инструмент, незабавно престава да бъде елемент на допълнителния капитал от първи ред.

Раздел 2

Приспадания от елементите на допълнителния капитал от първи ред

Член 56

Приспадания от елементите на допълнителния капитал от първи ред

Институциите приспадат от елементите на допълнителния капитал от първи ред следното:

а) преките, непреките и синтетичните позиции на институция в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред, включително такива, които тя може да бъде задължена да купува в резултат на съществуващи договорни задължения;

б) преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, с които институцията има реципрочни кръстосани позиции, които позиции компетентният орган смята, че са били създадени с цел да се раздуе изкуствено собственият капитал на институцията;

в) приложимия размер, определен в съответствие с член 60, на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията няма значителни инвестиции в тези предприятия;

г) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията има значителни инвестиции в тези предприятия, без поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко;

д) размера на елементите, подлежащи на приспадане от елементите на капитала от втори ред съгласно член 66, с който надхвърля капитала от втори ред на институцията;

е) всички данъчни отчисления, свързани с предвидимите към момента на изчисляването на отчисленията елементи на допълнителния капитал от първи ред, освен когато институцията коригира размера на елементите на допълнителния капитал от първи ред по подходящ начин, доколкото такива данъчни отчисления намаляват размера, до който тези елементи могат да се използват за покриване на рискове или загуби.

▼B

Член 57

Приспадания от позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред

За целите на член 56, буква а) институциите изчисляват позициите си в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:

а) институциите могат да изчисляват размера на позициите си в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред въз основа на нетната дълга позиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в банковия портфейл;

б) институциите определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките или синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред;

в) институциите могат да прихванат късите позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред, произтичащи от позиции в свързани с индекси ценни книжа, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в едни и същи базисни индекси;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в банковия портфейл.

Член 58

Приспадане на позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията има реципрочна кръстосана позиция, създадена с цел изкуствено раздуване на собствения капитал

Институциите правят приспаданията, изисквани съгласно член 56, букви б), в) и г), в съответствие със следните изисквания:

а) позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред се изчисляват въз основа на брутните дълги позиции;

▼B

б) за целите на приспадането елементите на допълнителния капитал от първи ред при застрахователните предприятия се третират като позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред.

Член 59

Приспадане на позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор

Институциите правят приспаданията, изисквани съгласно член 56, букви в) и г), в съответствие със следните изисквания:

а) те могат да изчисляват преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен матуритет от най-малко една година;

ii) както дългата, така и късата позиция се държат в търговския или в банковия портфейл;

б) те определят подлежащата на приспадане сума при преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция във включените в тези индекси капиталови инструменти на предприятията от финансовия сектор.

Член 60

Приспадане на позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато институцията няма значителни инвестиции в предприятия от финансовия сектор

1. За целите на член 56, буква в) институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а) от настоящия параграф, по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б) от настоящия параграф:

▼C2

а) общата сума, с която преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане на:

▼B

i) членове 32—35;

ii) член 36, параграф 1, букви а)—ж), буква к), подточки ii)—v) и буква л), без отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

iii) членове 44 и 45;

▼B

б) сумата на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на онези предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, разделена на общата сума на всички преки, непреки и синтетични позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор.

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и от изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.

▼C2

3. Подлежащата на приспадане сума съгласно параграф 1 се разпределя между всички държани инструменти на допълнителния капитал от първи ред. Институциите определят сумата на всеки инструмент на допълнителния капитал от първи ред, която трябва да се приспадне съгласно параграф 1, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по дела, посочен в буква б) от настоящия параграф:

а) сумата на позициите, които подлежат на приспадане съгласно параграф 1;

б) дела на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, представляван от всеки държан инструмент на допълнителния капитал от първи ред.

▼B

4. Сумата на позициите, посочени в член 56, буква в), която е равна на или по-малка от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите на параграф 1, буква а), подточки i), (ii) и iii), не се приспада и за нея се прилагат приложимите рискови тегла по трета част, дял II, глава 2 или глава 3 и на изискванията в трета част, дял IV, в зависимост от случая.

▼C2

5. Институциите определят сумата на всеки инструмент на допълнителния капитал от първи ред, която е рисково претеглена съгласно параграф 4, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочената в буква б) от настоящия параграф сума:

а) сумата на позициите, които трябва да бъдат рисково претеглени съгласно параграф 4;

б) дела, получен в резултат на изчислението по параграф 3, буква б).

▼B

Раздел 3

Допълнителен капитал от първи ред

Член 61

Допълнителен капитал от първи ред

Допълнителният капитал от първи ред на дадена институция се състои от елементите на допълнителния капитал от първи ред след приспадане на елементите, посочени в член 56, и след прилагане на член 79.

ГЛАВА 4

Капитал от втори ред

Раздел 1

Елементи и инструменти на капитала от втори ред

Член 62

Елементи на капитала от втори ред

Елементите на капитала от втори ред са:

а) капиталови инструменти и подчинени заеми, когато са спазени условията по член 63;

б) премийните резерви от емисии, свързани с посочените в буква а) инструменти;

в) за институциите, изчисляващи размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2 — корекциите за общ кредитен риск, брутно от данъчни ефекти, в размер до 1,25 % от рисково претеглените експозиции, изчислени в съответствие с трета част, дял II, глава 2;

г) за институциите, изчисляващи размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 3 — сумите с положителен знак, брутно от данъчни ефекти, получени в резултат на предвиденото в членове 158 и 159 изчисление, в размер до 0,6 % от рисково претеглените експозиции, изчислени в съответствие с трета част, дял II, глава 3.

Изброените в буква а) елементи не отговарят на изискванията за елементи на базовия собствен капитал от първи ред или на допълнителния капитал от първи ред.

▼B

Член 63

Инструменти на капитала от втори ред

Капиталовите инструменти и подчинените заеми са инструменти на капитала от втори ред, ако са изпълнени следните условия:

а) инструментите са емитирани или подчинените заеми са получени, в зависимост от случая, и изцяло платени;

б) инструментите не са закупени или подчинените заеми не са предоставени, в зависимост от случая, от някой от следните:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятие, в което институцията има дялово участие под формата на притежание, пряко или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятието;

в) закупуването на инструментите или предоставянето на подчинените заеми, в зависимост от случая, не се финансира пряко или непряко от институцията;

г) вземанията по главницата на инструментите съгласно разпоредбите, уреждащи тези инструменти, или вземанията по главницата на подчинените заеми съгласно разпоредбите, уреждащи тези заеми, в зависимост от случая, са с по-нисък ред от вземанията на всички привилегировани кредитори;

д) инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, не са обезпечени или не са обект на гаранции, които повишават реда на вземанията от:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятието майка на институцията или неговите дъщерни предприятия;

iii) финансовия холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;

iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;

v) смесения финансов холдинг или неговите дъщерни предприятия;

vi) предприятие, което има тесни връзки със субектите, посочени в подточки i) — v);

е) инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, не са предмет на договореност, с която по друг начин се повишава редът на вземанията съответно по инструментите или подчинените заеми;

ж) инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, имат първоначален матуритет от най-малко пет години;

з) разпоредбите относно инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, не включват стимул за изкупуване или изплащане на главницата по тях, в зависимост от случая, от институцията преди падежа им;

▼B

и) ако инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, включват една или повече кол опции или опции за изплащане преди падежа, тези опции могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента или длъжника, в зависимост от случая;

й) по отношение на инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, може да се упражни кол опция, те могат да бъдат изкупени или изкупени обратно, или изплатени преди падежа само когато са изпълнени условията по член 77 и не преди да са минали пет години от датата на емитиране или получаване, в зависимост от случая, освен когато са изпълнени условията по член 78, параграф 4;

к) в разпоредбите относно инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, не се посочва изрично и не се подразбира, че по отношение на инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, може или ще се упражни кол опция, че те ще бъдат или могат да бъдат изкупени, изкупени обратно или изплатени преди падежа, в зависимост от случая, от институцията, освен при неплатежоспособност или ликвидация на институцията, и институцията не указва това по друг начин;

л) разпоредбите, уреждащи инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, не предоставят на държателя правото да ускори графика на изплащането на лихви или на главницата, освен в случай на неплатежоспособност или ликвидация на институцията;

м) размерът на дължимите по инструментите или подчинените заеми, в зависимост от случая, плащания на лихви или на дивиденти няма да бъде променен въз основа на кредитния рейтинг на институцията или нейното предприятие майка;

н) когато инструментите не са емитирани пряко от институция или когато подчинените заеми не са получени пряко от институция, в зависимост от случая, трябва да бъдат изпълнени следните две условия:

i) инструментите са емитирани или подчинените заеми са получени, в зависимост от случая, чрез предприятие, което е част от консолидацията по силата на първа част, дял II, глава 2;

ii) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на институцията във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.

Член 64

Амортизация на инструментите на капитала от втори ред

Степента, в която инструментите на капитала от втори ред отговарят на изискванията за елементи на капитала от втори ред през последните пет години от матуритета на инструментите, се изчислява чрез умножаване на резултата, получен от изчислението в буква а), по сумата в буква б), както следва:

а) номиналната стойност на инструментите или подчинените заеми на първия ден от последния петгодишен период на договорения матуритет, разделена на броя на календарните дни в този период;

▼B

б) броят на оставащите календарни дни от договорения матуритет на инструментите или подчинените заеми.

Член 65

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на капитала от втори ред

Когато по отношение на инструмент на капитала от втори ред вече не се спазват условията по член 63, се прилага следното:

а) този инструмент незабавно престава да бъде инструмент на капитала от втори ред;

б) частта на премийните резерви, които са свързани с този инструмент, незабавно престава да бъде сред елементите на капитала от втори ред.

Раздел 2

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

Член 66

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

От елементите на капитала от втори ред се приспадат:

а) преките, непреките и синтетичните позиции на институция в собствени инструменти на капитала от втори ред, включително такива, които тя може да бъде задължена да закупи в резултат на съществуващи договорни задължения;

б) преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, с които институцията има реципрочни кръстосани позиции, които позиции компетентният орган смята, че са били създадени с цел да се раздуе изкуствено собственият капитал на институцията;

в) приложимият размер, определен в съответствие с член 70, на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции;

г) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията има значителни инвестиции, без поетите позиции, държани за по-малко от пет работни дни.

▼B

Член 67

Приспадания на позиции в собствени инструменти на капитала от втори ред

За целите на член 66, буква а) институциите изчисляват позициите си въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:

а) институциите могат да изчисляват размера на позициите въз основа на нетната дълга позиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в банковия портфейл.

б) институциите определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси собствени инструменти на капитала от втори ред;

в) институциите могат да прихванат късите позиции в собствени инструменти на капитала от втори ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на капитала от втори ред, произтичащи от позиции в свързани с индекси ценни книжа, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в едни и същи базисни индекси;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат в търговския или в банковия портфейл.

Член 68

Приспадане на позиции в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, когато институцията има реципрочна кръстосана позиция с цел изкуствено да се раздуе собственият капитал

Институциите правят приспаданията, изисквани съгласно член 66, букви б), в) и г), в съответствие със следните разпоредби:

а) позициите в инструменти на капитала от втори ред се изчисляват въз основа на брутните дълги позиции;

б) за целите на приспадането позициите в елементи на капитала от втори ред при застрахователните предприятия и елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия се третират като позиции в инструменти на капитала от втори ред.

▼B

Член 69

Приспадане на позиции в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор

Институциите правят приспаданията, изисквани съгласно член 66, букви в) и г), в съответствие със следните разпоредби:

а) те могат да изчисляват преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен матуритет от най-малко една година;

ii) както дългата, така и късата позиция се държат в търговския или в банковия портфейл;

б) те определят подлежащата на приспадане сума при преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси капиталови инструменти на предприятията от финансовия сектор.

Член 70

Приспадане на инструменти на капитала от втори ред, когато дадена институция няма значителни инвестиции в съответното предприятие

1. За целите на член 66, буква в), институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а) от настоящия параграф, по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б) от настоящия параграф:

▼C2

а) общата сума, с която преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане на:

▼B

i) членове 32—35;

ii) член 36, параграф 1, букви а)—ж), буква к), подточки ii)—v) и буква л), с изключение на сумата, която се приспада за отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

iii) членове 44 и 45;

▼C2

б) сумата на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, разделена на общата сума на всички преки, непреки и синтетични позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на тези предприятия от финансовия сектор.

▼B

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и от изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.

▼C2

3. Подлежащата на приспадане сума съгласно параграф 1 се разпределя между всички държани инструменти на капитала от втори ред. Институциите определят подлежащата на приспадане сума от всеки инструмент на капитала от втори ред, която е приспадната съгласно параграф 1, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по дела, посочен в буква б) от настоящия параграф:

а) общата сума на позициите, които подлежат на приспадане съгласно параграф 1;

б) дела на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, в които институцията няма значителни инвестиции, представляван от всеки държан инструмент на капитала от втори ред.

▼B

4. Сумата на позициите, посочени в член 66, параграф 1, буква в), която е равна на или по-малка от 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите в параграф 1, буква а), подточки i)—iii), не се приспада и за него се прилагат приложимите рискови тегла по трета част, дял II, глава 2 или глава 3 и изискванията в трета част, дял IV, в зависимост от случая.

▼C2

5. Институциите определят сумата на всеки инструмент на капитала от втори ред, която е рисково претеглена съгласно параграф 4, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочената в буква б) от настоящия параграф сума:

а) сумата на позициите, които трябва да бъдат рисково претеглени съгласно параграф 4;

б) дела, получен в резултат на изчислението по параграф 3, буква б).

▼B

Раздел 3

Капитал от втори ред

Член 71

Капитал от втори ред

Капиталът от втори ред на дадена институция се състои от елементите на капитала от втори ред на институцията след приспаданията, посочени в член 66, и прилагането на член 79.

ГЛАВА 5

Собствен капитал

Член 72

Собствен капитал

Собственият капитал на дадена институция се състои от сбора на нейния капитал от първи ред и капитал от втори ред.

ГЛАВА 6

Общи изисквания

Член 73

Разпределения по инструменти на собствения капитал

1. Капиталовите инструменти, за които единствено институцията има право на преценка и може да реши да се изплатят разпределения под форма, различна от парични средства в брой или инструмент на собствения капитал, не отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред освен ако институцията не е получила предварително разрешение от компетентните органи.

2. Компетентните органи дават посоченото в параграф 1 разрешение само ако считат, че са изпълнени всички условия по-долу:

а) възможността, с която разполага институцията да отменя плащания по инструмента, не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

б) капацитетът на инструмента да поема загуби не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

в) качеството на капиталовия инструмент не се намалява по друг начин от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията.

▼B

3. Капиталовите инструменти, за които юридическо лице, различно от институцията, която ги е емитирала, може по своя преценка да реши или да изиска плащането на разпределения по инструмента да се прави във форма, различна от парични средства в брой или инструмент на собствения капитал, не отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред.

4. Институциите могат да използват широк пазарен индекс като една от базите за определяне на размера на разпределенията по инструменти на допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред.

5. Параграф 4 не се прилага, ако институцията е референтен субект в този широк пазарен индекс, освен ако са изпълнени следните две условия:

а) институцията счита, че промените в този широк пазарен индекс не са свързани по съществен начин с кредитния рейтинг на институцията, нейната институция майка, финансов холдинг майка, финансов холдинг майка със смесена дейност или холдинг майка със смесена дейност;

б) компетентният орган не е достигнал до становище, което се различава от посоченото в буква а).

6. Институциите отчитат и оповестяват широките пазарни индекси, на които се основават техните капиталови инструменти.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, които трябва да са изпълнени, за да може даден индекс да се разглежда като широк пазарен индекс за целите на параграф 4.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 74

Позиции в капиталови инструменти, емитирани от регулирани предприятия от финансовия сектор, които не отговарят на изискванията за регулаторен капитал

Институциите не приспадат от елементите на собствения капитал преки, непреки или синтетични позиции в капиталови инструменти, емитирани от регулирано предприятие от финансовия сектор, които не отговарят на изискванията за регулаторен капитал на това предприятие. За такива позиции институциите прилагат рисково тегло в съответствие с трета част, дял II, глава 2 или глава 3, в зависимост от случая.

▼B

Член 75

Приспадане и изисквания относно падежа за къси позиции

Изискванията относно падежа на късите позиции, посочени в член 45, буква а), член 59, буква а) и член 69, буква а), се считат за удовлетворени по отношение на държаните позиции, когато са изпълнени следните условия:

а) институцията има договорно право да продаде дългата позиция, която е обект на хеджиране, на хеджиращия контрагент на конкретна бъдеща дата;

б) контрагент, предоставящ хеджинг на институцията, е договорно задължен да закупи от институцията посочената в буква а) дълга позиция на тази конкретна бъдеща дата.

Член 76

Свързани с индекси позиции в капиталови инструменти

1. За целите на член 42, буква а), член 45, буква а), член 57, буква а), член 59, буква а), член 67, буква а) и член 69, буква а) институциите могат да намалят размера на дадена дълга позиция в капиталов инструмент с частта от индекс, която е съставена от същата хеджирана базисна експозиция, ако са изпълнени следните условия:

а) хеджираната дълга позиция и късата позиция в индекс, който е използван за хеджиране на тази дълга позиция, са държани в търговския портфейл или в банковия портфейл;

б) посочените в буква а) позиции са включени по справедлива стойност в баланса на институцията;

в) посочената в буква а) къса позиция отговаря на изискванията за ефективно хеджиране съгласно вътрешните за институцията процедури за контрол;

г) компетентните органи поне веднъж годишно правят оценка на адекватността на посочените в буква в) процедури за контрол и се уверяват, че те продължават да са подходящи.

2. Когато компетентният орган е дал предварително разрешение, институцията може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция във включени в индекси капиталови инструменти като алтернатива на изчисляването на своята експозиция спрямо елементите, посочени в буква а) или в буква б) или и в двете:

а) включени в индекси собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

б) включени в индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор.

▼B

3. Компетентните органи дават разрешението, посочено в параграф 2, само ако институцията им е представила убедителни доказателства, че за нея наблюдението на базисната ѝ експозиция спрямо елементите, посочени в параграф 2, буква а) или в буква б) или и в двете, в зависимост от случая, ще представлява оперативна тежест.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) кога оценката, която се използва като посочената в параграф 2 алтернатива на изчисляването на базисната експозиция е достатъчно консервативна;

б) смисъла на „оперативна тежест“ за целите на параграф 3.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 77

Условия за намаляване на собствения капитал

Институцията трябва да поиска предварително разрешение на компетентния орган, за да извърши едно от следните или и двете заедно:

а) да намали, да изкупи или да изкупи обратно емитираните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред по разрешения от приложимото национално право начин;

б) да упражни кол опция по отношение на инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, да ги изкупи, изплати или да ги изкупи обратно, в зависимост от случая, преди договорения падеж.

Член 78

Разрешение от надзорен орган за намаляване на собствения капитал

1. Компетентният орган дава разрешение на институцията да намали, да изкупи обратно, да упражни кол опция или да изкупи инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) преди извършване на действието по член 77 или едновременно с него институцията заменя инструментите, посочени в член 77, с инструменти на собствения капитал със същото или по-високо качество при условия, които отговарят на капацитета на институцията да генерира доход;

▼B

б) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че след въпросното действие собственият ѝ капитал надхвърля изискванията по член 92, параграф 1 от настоящия регламент и комбинираното изискване за буфер в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС с марж, който компетентният орган може да счита за необходим въз основа на член 104, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС.

2. При оценката в съответствие с параграф 1, буква а) доколко заместващите инструменти отговарят на капацитета на институцията да генерира доход, компетентните органи вземат под внимание степента, до която тези заместващи капиталови инструменти ще са свързани с повече разходи за институцията от инструментите, които заменят.

3. Когато институцията предприема посоченото в член 77, буква а) действие и приложимото национално право забранява отказа от изкупуване на посочените в член 27 инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, компетентният орган може да предостави освобождаване от изискванията по параграф 1 от настоящия член, при условие че изиска от институцията да ограничи изкупуването на такива инструменти по подходящ начин.

4. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да изкупят инструменти на допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред преди изтичането на пет години от датата на емитиране само когато са изпълнени условията по параграф 1 и буква а) или буква б) от настоящия параграф:

а) има промяна в регулаторната класификация на тези инструменти, която може да доведе до тяхното изключване от собствения капитал, или те са прекласифицирани като форма на собствен капитал с по-ниско качество, и са изпълнени следните две условия:

i) компетентният орган счита, че тази промяна е достатъчно сигурна;

ii) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че регулаторната прекласификация на тези инструменти не е била разумно предвидима към момента на емитирането им;

б) има промяна в приложимото данъчно третиране на тези инструменти, като институцията представя на компетентния орган убедителни доказателства, че тази промяна е съществена и не е била разумно предвидима към момента на емитирането на инструментите.

5. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) значението на „отговарят на капацитета на институцията да генерира доход“;

б) подходящите начини за ограничаване на изкупуването, посочено в параграф 3;

▼B

в) процедурите и изискванията относно данните, които институцията трябва да изпълни при подаването на заявление за получаване на разрешението на компетентния орган да осъществи някое от действията по член 77, включително процедурата в случай на изкупуване на акции, емитирани за членовете на кооперативни дружества, и срока за обработка на това заявление.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 79

Временно неприлагане на приспаданията от собствения капитал

1. Когато институцията временно държи капиталови инструменти или е отпуснала подчинени заеми, когато е приложимо, които отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред на предприятие от финансовия сектор, и компетентният орган приема, че тези позиции са създадени за целите на операция за предоставяне на финансова помощ, предназначена да реорганизира и спаси това предприятие, компетентният орган може да реши временно да предостави освобождаване от разпоредбите относно приспаданията, които иначе биха се прилагали към тези инструменти.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на понятието „временно“ за целите на параграф 1 и условията, при които компетентният орган може да приеме, че тези временни позиции са за целите на операция за предоставяне на финансова помощ, предназначена да реорганизира и спаси това предприятие.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 80

Постоянен анализ на качеството на собствения капитал

1. ЕБО наблюдава качеството на инструментите на собствения капитал, емитирани от институции в Съюза, и уведомява незабавно Комисията, когато са налице съществени доказателства, че тези инструменти не изпълняват критериите по член 28 или когато е приложимо на член 29.

По искане на ЕБО компетентните органи незабавно препращат цялата информация, която според ЕБО има отношение към емитираните нови капиталови инструменти, за да се даде възможност на ЕБО да наблюдава качеството на инструментите на собствения капитал, емитирани от институции в рамките на Съюза.

▼B

2. Уведомлението съдържа:

а) подробно описание на естеството и степента на установения недостиг;

б) технически съвети за мерките от страна на Комисията, които ЕБО смята за необходими;

в) значителни промени в методиката на ЕБО за стрес тестване на платежоспособността на институциите.

3. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията относно всякакви значими изменения, които смята за необходими за определянето на собствения капитал, в резултат на което и да е от следните:

а) промени в пазарните стандарти или практики;

б) промени в съответните правни или счетоводни стандарти;

в) значителни промени в методиката на ЕБО за стрес тестване на платежоспособността на институциите.

4. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията до 31 януари 2014 г. за възможното третиране на нереализираната печалба от преоценки по справедлива стойност, различно от включването ѝ без корекция в базовия собствен капитал от първи ред. Такива препоръки отчитат съответните изменения в международните счетоводни стандарти и в международните споразумения за пруденциални стандарти за банките.

ДЯЛ II

МАЛЦИНСТВЕНО УЧАСТИЕ И ИНСТРУМЕНТИ НА ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД И НА КАПИТАЛА ОТ ВТОРИ РЕД, ЕМИТИРАНИ ОТ ДЪЩЕРНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Член 81

Малцинствени участия, които отговарят на изискванията за включване в консолидирания базов собствен капитал от първи ред

1. Малцинствените участия включват сумата от инструментите на базовия собствен капитал от първи ред на дъщерно предприятие, премийните резерви от емисии във връзка с тях, неразпределената печалба и други резерви, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

i) институция;

ii) предприятие, за което съгласно национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

▼B

в) елементите на базовия собствен капитал от първи ред, посочени в уводната част на настоящия параграф, се държат от лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.

2. Малцинствените участия, които са финансирани пряко или непряко, посредством дружество със специална цел или по друг начин, от предприятието майка на институцията или дъщерните му предприятия, не представляват консолидиран базов собствен капитал от първи ред.

Член 82

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, квалифициран капитал от първи ред, квалифициран капитал от втори ред и квалифициран собствен капитал

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, квалифицираният капитал от първи ред, квалифицираният капитал от втори ред и квалифицираният собствен капитал обхващат малцинствените участия, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, в зависимост от случая, плюс неразпределената печалба и премийните резерви от емисии във връзка с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

i) институция;

ii) предприятие, което за съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

в) тези инструменти са собственост на лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.

Член 83

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред и квалифициран капитал от втори ред, емитиран от дружество със специална цел

1. Инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дружество със специална цел, и свързаните с тях премийни резерви от емисии се включват в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред, квалифицирания капитал от първи ред квалифицирания капитал от втори ред или в квалифицирания собствен капитал, в зависимост от случая, само когато са изпълнени следните условия:

а) дружеството със специална цел, емитент на тези инструменти, е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

б) инструментите и свързаните с тях премийни резерви от емисии се включват в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред само когато са изпълнени условията по член 59, параграф 1;

▼B

в) инструментите и свързаните с тях премийни резерви от емисии се включват в квалифицирания капитал от втори ред само когато са изпълнени условията по член 63;

г) единственият актив на дружеството със специална цел е инвестицията му в собствения капитал на предприятието майка или на негово дъщерно предприятие, което е включено изцяло в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2, като формата на инвестицията отговаря на съответните условия в член 52, параграф 1 или член 63, в зависимост от случая.

Ако компетентният орган сметне, че активите на дружеството със специална цел, различни от инвестицията на това дружество в собствения капитал на предприятието майка или на негово дъщерно предприятие, което е включено изцяло в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2, са минимални и незначителни за такова дружество, компетентният орган може да предостави освобождаване от прилагането на изискването в буква г) от първа алинея.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на видовете активи, които могат да се отнасят до дейността на дружествата със специална цел, и понятията „минимален“ и „незначителен“, посочени в параграф 1, втора алинея.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 84

Малцинствени участия, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред

1. Институциите определят размера на малцинствените участия на дъщерно предприятие, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред, чрез изваждане от тях на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), с процента, посочен в буква б):

а) базовият собствен капитал от първи ред на дъщерното предприятие минус по-ниската стойност от:

i) размера на базовия собствен капитал от първи ред на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора от изискваната в член 92, параграф 1, буква а) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави, доколкото тези изисквания трябва да бъдат изпълнени от базовия собствен капитал от първи ред;

▼B

ii) размера на консолидирания базов собствен капитал от първи ред, който се отнася до дъщерното предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора от изискваната в член 92, параграф 1, буква а) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави, доколкото тези изисквания трябва да бъдат изпълнени от базовия собствен капитал от първи ред;

б) малцинствените участия на дъщерното предприятие, изразени като процент от всички инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на това предприятие, плюс свързаните с тях премийни резерви от емисии, неразпределената печалба и други резерви.

2. Посоченото в параграф 1 изчисление се прави на подконсолидирана основа за всяко дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1.

Институцията може да вземе решение да не прави това изчисление за дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1. Когато институцията вземе такова решение, малцинственото участие на това дъщерно предприятие не се включва в консолидирания базов собствен капитал от първи ред.

3. Когато компетентен орган предоставя дерогация от прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа, както е посочено в член 7, малцинственото участие в рамките на дъщерните предприятия, към които се прилага освобождаването, не се признава за собствен капитал на подконсолидирано или консолидирано равнище, в зависимост от случая.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за изчислението на подконсолидирана основа, изисквано в съответствие с параграф 2 от настоящия член, членове 85 и 87.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. Компетентните органи могат да предоставят освобождаване от прилагането на настоящия член на финансов холдинг майка, който изпълнява всички изброени по-долу условия:

а) основната му дейност е да придобива дялови участия;

б) подлежи на пруденциален надзор на консолидирана основа;

в) консолидира дъщерна институция, в която има само малцинствено участие чрез отношение на контрол според определението в член 1 от Директива 83/349/ЕИО;

▼B

г) над 90 % от консолидирания изискван базов собствен капитал от първи ред произлиза от посочената в буква в) дъщерна институция, изчислено на подконсолидирана основа.

►C1 В случай че след 28 юни 2013 г. даден финансов холдинг майка, ◄ който отговаря на условията, посочени в първа алинея, се превърне в финансов холдинг майка със смесена дейност, компетентните органи могат да му предоставят предвиденото в първа алинея освобождаване, ако отговаря на условията, определени в тази алинея.

6. Когато кредитни институции, които са дълготрайно свързани в мрежа към централен орган, и институциите, установени в рамките на институционална защитна схема при условията в член 113, параграф 7, са създали кръстосана гаранционна схема, които предвиждат, че няма налични или предвиждани съществени, практически или правни пречки за прехвърляне на сумата на собствените средства, която надвишава размера съгласно регулаторните изисквания, от контрагента към кредитната институция, тези институции се освобождават от спазването на разпоредбите на настоящия член по отношение на приспаданията и могат да признават в пълен размер всяко малцинствено участие, произлизащо от кръстосана гаранционна схема.

Член 85

Инструменти на квалифицирания капитал от първи ред, включени в консолидирания капитал от първи ред

▼C2

1. Институциите определят размера на квалифицирания капитал от първи ред на дъщерно предприятие, включен в консолидирания собствен капитал, чрез изваждане на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), по процента, посочен в буква б), от квалифицирания капитал от първи ред на това предприятие:

▼B

а) капитала от първи ред на дъщерното предприятие минус поисканата стойност от:

i) размера на капитала от първи ред на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора от изискванията в член 92, параграф 1, буква б) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави, доколкото тези изисквания трябва да бъдат изпълнени от капитала от първи ред;

ii) размера на консолидирания капитал от първи ред, който се отнася до дъщерното предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора от изискванията в член 92, параграф 1, буква б) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави, доколкото тези изисквания трябва да бъдат изпълнени от капитала от първи ред;

▼B

б) квалифицираният капитал от първи ред на дъщерното предприятие, изразен като процент от всички инструменти на капитала от първи ред на това предприятие, плюс свързаните с тях премийни резерви от емисии, неразпределената печалба и други резерви.

2. Посоченото в параграф 1 изчисление се прави на подконсолидирана основа за всяко дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1.

Институцията може да вземе решение да не прави това изчисление за дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1. Когато институцията вземе такова решение, квалифицираният капитал от първи ред на това дъщерно предприятие не се включва в консолидирания капитал от първи ред.

3. Когато даден компетентен орган предоставя дерогация от прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа, както е посочено в член 7, инструментите на собствения капитала в рамките на дъщерните предприятия, към които се прилага освобождаването, не се признават за собствен капитал на подконсолидирано или консолидирано равнище, в зависимост от случая.

Член 86

Квалифициран капитал от първи ред, включен в консолидирания допълнителен капитал от първи ред

Без да се засяга член 84, параграфи 5 и 6, институциите определят размера на квалифицирания капитал от първи ред на дъщерно предприятие, включен в консолидирания допълнителен капитал от първи ред, чрез изваждане на малцинствените участия на това предприятие, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред, от неговия квалифициран капитал от първи ред, включен в консолидирания капитал от първи ред.

Член 87

Квалифициран собствен капитал, включен в консолидирания собствен капитал

1. Институциите определят размера на квалифицирания собствен капитал на дъщерно предприятие, включен в консолидирания собствен капитал, чрез изваждане на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), с процента, посочен в буква б), от квалифицирания собствен капитал на това предприятие:

а) собственият капитал на дъщерното предприятие минус поисканата стойност от:

i) размера на собствения капитал на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора от изискванията в член 92, параграф 1, буква в) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави;

▼B

ii) размера на собствения капитал, който се отнася до дъщерното предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора от изискваната в член 92, параграф 1, буква в) стойност, посочените в членове 458 и 459 изисквания, специфичните капиталови изисквания, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, изискванията, посочени в член 500, както и всички допълнителни местни разпоредби в областта на надзора в трети държави;

б) квалифицираният собствен капитал на предприятието, изразен като процент от всички инструменти на собствения капитал на дъщерното предприятие, включени в елементите на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, плюс свързаните с тях премийни резерви от емисии, неразпределената печалба и други резерви.

2. Посоченото в параграф 1 изчисление се прави на подконсолидирана основа за всяко дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1.

Институцията може да вземе решение да не прави това изчисление за дъщерно предприятие, посочено в член 81, параграф 1. Когато институцията вземе такова решение, квалифицираният собствен капитал на това дъщерно предприятие не се включва в консолидирания собствен капитал.

3. Когато даден компетентен орган предоставя дерогация от прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа, както е посочено в член 7, инструментите на собствения капитала в рамките на дъщерните предприятия, към които се прилага освобождаването, не се признават за собствен капитал на подконсолидирано или консолидирано равнище, в зависимост от случая.

Член 88

Инструменти на квалифицирания капитал, включен в консолидирания капитал от втори ред

Без да се засяга член 84, параграфи 5 и 6, институциите определят размера на квалифицирания собствен капитал на дъщерно предприятие, включен в консолидирания капитал от втори ред, чрез изваждане на квалифицирания капитал от първи ред на това предприятие, включен в консолидирания капитал от първи ред, от неговия квалифициран собствен капитал, включен в консолидирания собствен капитал.

ДЯЛ III

КВАЛИФИЦИРАНИ ДЯЛОВИ УЧАСТИЯ ИЗВЪН ФИНАНСОВИЯ СЕКТОР

Член 89

Претегляне на риска и забрана на квалифицираните дялови участия извън финансовия сектор

1. За квалифицирано дялово участие в предприятие, което не е едно от изброените по-долу, с размер над 15 % от приемливия капитал на институцията, се прилагат разпоредбите в параграф 3:

а) предприятие от финансовия сектор;

▼B

б) предприятие, което не е от финансовия сектор, чиято дейност компетентният орган смята за една от следните:

i) пряко разширение на банковата дейност;

ii) спомагателна на банковата дейност;

iii) лизинг, факторинг и управление на дялови тръстове, управление на услуги за обработка на данни или друга подобна дейност.

2. За квалифицираните дялови участия на институция в предприятия, различни от посочените в параграф 1, букви а) и б), чийто общ размер надхвърля 60 % от приемливия капитал, се прилагат разпоредбите в параграф 3.

3. Компетентните органи прилагат изискванията в буква а) или б) към квалифицираните дялови участия на институции, посочени в параграфи 1 и 2:

а) за изчисляването на капиталовото изискване в съответствие с трета част институциите прилагат рисково тегло от 1 250 % към по-голямата от следните стойности:

i) размера на квалифицираните дялови участия, посочени в параграф 1, надхвърлящ 15 % от приемливия капитал;

ii) общия размер на квалифицираните дялови участия, посочени в параграф 2, надхвърлящ 60 % от приемливия капитал на институцията;

б) компетентните органи забраняват на институциите да притежават посочените в параграфи 1 и 2 квалифицирани дялови участия, чийто размер надхвърля процентите на приемливия капитал, предвидени в тези параграфи.

Компетентните органи оповестяват направения от тях избор между буква а) и буква б).

4. За целите на параграф 1, буква б) ЕБО издава насоки, в които се уточняват следните понятия:

а) дейностите, които са пряко разширение на банковата дейност;

б) спомагателните банкови дейности;

в) подобните дейности.

Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 90

Алтернативен подход на прилагането на рисково тегло от 1 250 %

Като алтернатива на прилагането на рисково тегло от 1 250 % към сумите, надхвърлящи посочените в член 89, параграфи 1 и 2 граници, институциите могат да приспаднат тези суми от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

▼B

Член 91

Изключения

1. Акциите /дяловете на предприятията, които не са посочени в член 89, параграф 1, букви а) и б), не се включват при изчисляването на определените в същия член граници на приемливия капитал, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) тези акции/дялове са държани временно в рамките на операция за предоставяне на финансова помощ съгласно член 79;

б) държането на тези акции/дялове е поета позиция, държана за срок от пет работни дни или по-малко;

в) тези акции/дялове се държат от името на институцията за чужда сметка.

2. Акциите/дяловете, които не са активи с фиксиран доход, съгласно посоченото в член 35, параграф 2 от Директива 86/635/ЕИО, не се включват в изчислението по член 89.

ТРЕТА ЧАСТ

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ

ДЯЛ 1

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ, ОЦЕНКА И ДОКЛАДВАНЕ

ГЛАВА 1

Минимален размер на собствения капитал

Раздел I

Капиталови изисквания към институциите

Член 92

Капиталови изисквания

1. При спазване на членове 93 и 94, институциите във всеки един момент трябва да отговарят на следните капиталови изисквания:

а) съотношение на базовия собствен капитал от първи ред 4,5 %;

б) съотношение на капитала от първи ред 6 %;

в) съотношение на обща капиталова адекватност 8 %.

2. Институциите изчисляват своите съотношения на капиталова адекватност, както следва:

а) съотношението на базовия собствен капитал от първи ред е базовият собствен капитал от първи ред на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция;

▼B

б) съотношението на капитала от първи ред е капиталът от първи ред на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция;

в) съотношението на обща капиталова адекватност е собственият капитал на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция.

3. Общата рискова експозиция се изчислява като сбор от букви а)—е) от настоящия параграф, след като се вземат предвид разпоредбите на параграф 4:

а) размерът на рисково претеглените експозиции за кредитен риск и риск от разсейване, изчислени в съответствие с дял II и с член 379, по отношение на цялостната дейност на дадена институция, с изключение на рисково претеглените експозиции от дейността по нейния търговски портфейл;

б) капиталовите изисквания, определени в съответствие с разпоредбите на настоящата част, дял IV или четвърта част, в зависимост от случая, във връзка с дейността по търговския портфейл на институцията за следното:

i) позиционен риск;

ii) значителни експозиции, надхвърлящи посочените в членове 395—401 граници, в рамките на разрешения на институцията размер на превишение;

в) капиталовите изисквания, определени в съответствие с разпоредбите на дял IV или дял V, с изключение на член 379, както е приложимо, за следното:

i) валутен риск;

ii) сетълмент риск;

iii) стоков риск;

г) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с дял VI по отношение на риска във връзка с корекцията на кредитната оценка на извънборсовите дериватни инструменти, различни от кредитните деривати, признати за намаляване на размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск;

д) капиталовите изисквания, определени в съответствие с дял III по отношение на операционния риск;

▼B

е) размерът на рисково претеглените експозиции, определен в съответствие с дял II по отношение на риска от контрагента, породен от дейността в търговския портфейл на институцията, за следните видове сделки и споразумения:

i) договорите, изброени в приложение II и кредитни деривати;

ii) репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, свързани с ценни книжа или стоки;

iii) маржин заемни сделки с ценни книжа или стоки;

iv) транзакции с удължен сетълмент.

▼C2

4. Следните разпоредби се прилагат при изчисляването на общата рискова експозиция, посочена в параграф 3:

▼B

а) капиталовите изисквания по букви в), г) и д) от посочения параграф обхващат възникващите в резултат на цялостната дейност на дадена институция;

б) институциите умножават определените в букви б)—д) от посочения параграф капиталови изисквания с 12,5.

Член 93

Изискване за начален капитал при действащо предприятие

1. Собственият капитал на дадена институция не може да спадне под размера на началния капитал, изискван при лицензирането ѝ.

2. Съществуващите към 1 януари 1993 г. кредитни институции, размерът на чийто собствен капитал не достига нивото на изискванията начален капитал, могат да продължат да упражняват дейността си. В този случай размерът на собствения им капитал не може да падне под най-високото ниво, достигнато след 22 декември 1989 г.

3. Лицензирани инвестиционни посредници и дружества, попадащи в обхвата на член 6 от Директива 2006/49/ЕО, които са съществували преди 31 декември 1995 г. и чийто собствен капитал не достига размера на изискванията началния капитал, могат да продължат да упражняват своята дейност. Собственият капитал на такива дружества или инвестиционни посредници не трябва да пада под най-високото референтно равнище, изчислено след датата на уведомяване, посочена в Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ([1]). Това референтно равнище е средното дневно равнище на собствения капитал, изчислено за шестмесечния период, предхождащ датата на изчисление. То се изчислява на всеки шест месеца по отношение на съответния предходен период.

([1]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 1.

▼B

4. Когато контролът върху дадена институция, попадаща в посочената в параграф 2 или 3 категория, бъде поет от физическо или юридическо лице, различно от лицето, контролирало институцията преди това, размерът на нейния собствен капитал трябва да достигне размера на изискванията начален капитал.

5. При сливане на две или повече институции, попадащи в посочената в параграф 2 или 3 категория, размерът на собствения капитал на институцията след сливането не трябва да спада под общия собствен капитал на слелите се институции в момента на сливането, при условие че не е достигнат размерът на изискванията начален капитал.

6. Когато компетентните органи преценят, че за да се осигури платежоспособността на дадена институция е необходимо посоченото в параграф 1 изискване да бъде спазено, разпоредбите в параграфи 2—5 не се прилагат.

Член 94

Дерогация за несъществен търговски портфейл

1. Институциите могат да заменят капиталовото изискване в член 92, параграф 3, буква б) с капиталовото изискване, изчислено в съответствие с буква а) от посочения параграф по отношение на дейността по търговския им портфейл, при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност в търговския портфейл отговаря на следните две условия:

а) той обичайно не достига 5 % от общите активи и 15 милиона евро;

б) той никога не превишава 6 % от общите активи и 20 милиона евро.

2. Когато се изчислява размерът на балансовата и задбалансовата дейност институциите прилагат следното:

а) дълговите инструменти се оценяват по пазарни цени или по номинална стойност, капиталовите инструменти — по пазарната им цена, а дериватите — в съответствие с номиналната или пазарна стойност на базисните инструменти.

б) абсолютните стойности на дългите и късите позиции се сумират се сумират.

3. Когато дадена институция престане да отговаря на условието, посочено в параграф 1, буква б), тя незабавно уведомява компетентния орган. Ако след оценка от компетентния орган, последният установи и уведоми институцията, че изискването в параграф 1, буква а) не е изпълнено, институцията престава да използва параграф 1 от началото на следващия отчетен период.

▼B

Раздел 2

Капиталови изисквания на инвестиционните посредници с ограничен лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги

Член 95

Капиталови изисквания на инвестиционните посредници с ограничен лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги

1. За целите на член 92, параграф 3, инвестиционните посредници, които не са лицензирани да предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 3 и 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, изчисляват общата си рискова експозиция по параграф 2.

2. Инвестиционните посредници, посочени в параграф 1 от настоящия член, и дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в), които предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 2 и 4 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, изчисляват размера на общата си рискова експозиция като по-високата стойност от:

а) сумата от посочените в член 92, параграф 3, букви а)—г) и буква е) елементи след прилагане на член 92, параграф 4;

б) сумата, посочена в член 97, умножена по 12,5.

Дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в), които предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 2 и 4 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, трябва да отговарят на изискванията по член 92, параграфи 1 и 2 въз основа на размера на общата рискова експозиция, посочен в първата алинея.

Компетентните органи могат да определят капиталовите изисквания за дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в), които предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 2 и 4 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО о, като капиталовите изисквания, които биха били задължителни за тези дружества съгласно националните мерки за транспониране в сила на 31 декември 2013 г. за Директиви 2006/49/ЕО и 2006/48/ЕО.

▼C2

3. Към инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, се прилагат всички останали разпоредби по отношение на операционния риск, предвидени в дял VII, глава 2, раздел II, подраздел 2 от Директива 2013/36/ЕС.

▼B

Член 96

Капиталови изисквания на инвестиционните посредници, които имат начален капитал, предвиден в член 28, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС

1. За целите на член 92, параграф 3, следните категории инвестиционни посредници, които разполагат с начален капитал в съответствие с член 28, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, изчисляват размера на общата рискова експозиция по параграф 2 от настоящия член:

▼B

а) инвестиционните посредници, които извършват сделки за своя сметка само с цел изпълнение на поръчка на клиент или за целите на получаване на достъп до система за клиринг и сетълмент или до призната борса, когато действат в качеството на посредник или изпълняват поръчка на клиент;

б) инвестиционните посредници, които отговарят на всички условия по-долу:

i) не държат парични средства или ценни книжа на клиенти;

ii) извършват само сделки за своя сметка;

iii) нямат външни клиенти;

iv) за изпълнението и сетълмента на сделките им отговаря клирингова институция и те са гарантирани от нея.

2. За инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, размерът на общата рискова експозиция се изчислява като сума от:

а) член 92, параграф 3, букви а)—г) и буква е), след прилагане на член 92, параграф 4;

б) сумата, посочена в член 97, умножена по 12,5.

3. Към инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, се прилагат всички останали разпоредби относно операционния риск, предвидени в дял VII, глава 3, раздел II, подраздел 1 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 97

Собствен капитал, базиран върху режийни разходи

1. В съответствие с членове 95 и 96 инвестиционните посредници и дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в), които предоставят инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А, точки 2 и 4 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, поддържат приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от режийните разходи за предходната година.

2. Когато в стопанската дейност на инвестиционен посредник в сравнение с предходната година е налице промяна, която компетентният орган счита за съществена, органът може да измени изискването в параграф 1.

3. Когато инвестиционен посредник не е извършвал стопанска дейност в продължение на една година, считано от деня на начало на дейността, той трябва да поддържа приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от предвидените в бизнес плана режийни разходи, освен ако компетентният орган не изиска коригиране на плана.

4. ЕБО, в консултация с ЕОЦКП, разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се уточняват:

▼B

а) изчисляването на изискването за поддържане на приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от режийните разходи за предходната година;

б) условията за изменение от компетентния орган на изискването за поддържане на приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от режийните разходи за предходната година;

в) при инвестиционно дружество, което не е осъществявало дейност в продължение на една година — изчисляването на прогнозните режийни разходи.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 март 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 98

Собствен капитал на инвестиционните посредници на консолидирана основа

1. При инвестиционните посредници в група, посочени в член 95, когато групата не включва кредитни институции, даден инвестиционен посредник майка в държава членка прилага член 92 на консолидирана основа, както следва:

а) като използва изчисляването на размера на общата рискова експозиция по член 95, параграф 2;

б) собствен капитал, изчислен на базата на консолидационното състояние на инвестиционния посредник майка или на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, както е приложимо.

2. При инвестиционните посредници в група, посочени в член 96, параграф 1, когато групата не включва кредитни институции, инвестиционният посредник майка в държава членка и инвестиционният посредник, контролиран от финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, прилагат член 92 на консолидирана основа, както следва:

а) като използват изчисляването на размера на общата рискова експозиция по член 96, параграф 2;

б) като използват собствен капитал, изчислен според консолидационното състояние на инвестиционния посредник майка или на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, в зависимост от случая и в съответствие с първа част, дял II, глава 2.

▼B

ГЛАВА 2

Изисквания за изчисляване и отчетност

Член 99

Отчетност във връзка с капиталовите изисквания и финансова информация

1. Институциите докладват на компетентните органи във връзка със задълженията по член 92 най-малко на всеки шест месеца.

2. Институциите, за които се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, и кредитните институции, различни от посочените в член 4 от същия регламент, които изготвят своите консолидирани финансови отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети съгласно процедурата, уредена в член 6, параграф 2 от посочения регламент, докладват също и финансова информация.

▼C2

3. Компетентните органи могат да изискват от онези кредитни институции, които прилагат международни счетоводни стандарти съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 за докладване на собствения капитал на консолидирана основа съгласно член 24, параграф 2 от настоящия регламент, да докладват също и финансова информация, както е посочено в параграф 2 от настоящия член.

▼B

►C2 4. Финансовата информация, посочена в параграфи 2 и 3 се докладва ◄ в степента, необходима, за да се получи цялостен поглед върху рисковия профил на дейността на институцията и да се добие представа за системните рискове, които институциите пораждат за финансовия сектор или за реалната икономика в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на единните формати, честотата, датите на докладването, определенията и информационно-технологичните решения, които трябва да се прилагат в Съюза във връзка с отчетността по параграфи 1—4.

Изискванията за отчетност трябва да са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. Ако компетентен орган счита, че финансовата информация, изисквана по параграф 2, е необходима, за да се получи цялостен поглед върху рисковия профил на дейността на институцията и да се добие представа за системните рискове, които институциите пораждат за финансовия сектор или за реалната икономика, за институции, различни от посочените в параграфи 2 и 3, и спрямо които се прилага счетоводна рамка, основаваща се на Директива 86/635/ЕИО, компетентните органи се консултират с ЕБО за разширяване на обхвата на изискванията за докладване на финансова информация на консолидирана основа, така че да се включат и тези институции, ако те все още не докладват на такава основа.

▼B

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на форматите, които да се използват от институциите, чрез които компетентните органи могат да разширят обхвата на изискванията в съответствие с първа алинея.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Когато даден компетентен орган счита, че информация, която не е обхваната от техническия стандарт за изпълнение по параграф 5, е необходима за постигането на посочените в параграф 4 цели, той уведомява ЕБО и ЕССР за допълнителната информация, която намира за необходимо да бъде включена в техническия стандарт за изпълнение по параграф 5.

Член 100

Допълнителни изисквания за отчетност

▼C2

Институциите представят на компетентните органи данни за размера (най-малко общия размер) на своите репо споразумения, сделки по предоставяне на заем на ценни книжа и всички форми на обременяване на активи.

▼B

ЕБО включва тази информация в техническия стандарт за изпълнение относно докладването по член 99, параграф 5.

Член 101

Специални задължения за отчетност

▼C2

1. На всеки шест месеца институциите предоставят на компетентните органи следните данни за всеки национален пазар на недвижими имоти, към който имат експозиции:

а) загубите, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до по-ниския размер от предоставената като обезпечение сума и 80 % от пазарната стойност или 80 % от ипотечната заемна стойност, освен ако съгласно член 124, параграф 2 не е предвидено друго;

б) общите загуби, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с жилищен имот в съответствие с член 124, параграф 1;

в) стойността на всички оставащи експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с жилищен имот в съответствие с член 124, параграф 1;

▼B

г) загубите, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижим имот, до по-ниския размер от заложената сума и 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната заемна стойност, освен ако съгласно член 124, параграф 2 не е предвидено друго;

д) общите загуби, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижими имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с търговски недвижим имот в съответствие с член 124, параграф 1;

е) стойността на всички оставащи експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижим имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с търговски недвижим имот в съответствие с член 124, параграф 1.

2. Посочените в параграф 1 данни се докладват на компетентния орган от държавата членка по произход на съответната институция. Когато дадена институция има клон в друга държава членка, данните, свързани с този клон, се докладват и на компетентните органи на приемащата държава членка. ►C2 Данните се докладват поотделно за всеки пазар на недвижими имоти в рамките на Съюза, към който съответната институция има експозиция. ◄

3. Компетентните органи публикуват ежегодно в обобщен вид данните, определени в параграф 1, букви а)—е), заедно с историческа справка, когато има такава. ►C2 Компетентен орган в държава членка, при поискване от друг компетентен орган в държава членка или от ЕБО, им предоставя по-подробна информация за състоянието на пазара на жилищни имоти или търговски недвижими имоти в тази държава членка. ◄

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) единните формати, определенията, честотата и датите на отчетност, както и информационно-технологичните решения, за елементите посочени в параграф 1;

б) единните формати, определенията, честотата и датите на отчетност, както и информационно-технологичните решения, на обобщените данни, посочени в параграф 2.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

ГЛАВА 3

Търговски портфейл

Член 102

Изисквания за търговския портфейл

1. Позициите в търговския портфейл са търгуеми без ограничения или с възможност да бъдат хеджирани.

2. Намерението за търгуване се доказва въз основа на стратегиите, политиките и процедурите, установени от институцията за управление на позицията или портфейла в съответствие с член 103.

3. Институциите въвеждат и поддържат системи и контролни механизми за управление на търговския си портфейл в съответствие с членове 104 и 105.

4. Институциите могат да включат вътрешните хеджиращи позиции при изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен риск, при условие че позициите се държат с намерение за търгуване и са изпълнени изискванията на членове 103 —106.

Член 103

Управление на търговския портфейл

При управлението на позициите или групите от позиции в търговския портфейл, институцията спазва всички изброени подолу изисквания:

а) налице е ясно документирана стратегия за търгуване на позицията/инструмента или портфейлите, одобрена от висшето ръководство, която включва очаквания период на държане;

б) налице са ясно определени политики и процедури за активно управление на откритите на дадена търговска платформа позиции. Тези политики и процедури включват следното:

i) кои позиции могат да се откриват и на коя търговска платформа;

ii) определени са лимитите на позициите и последните се наблюдават за целесъобразност;

iii) дилърите разполагат с право да откриват и управляват позицията в рамките на договорените лимити и съгласно одобрената стратегия;

iv) позициите се докладват на висшето ръководство като неразделна част от процеса на управление на риска на институцията;

v) позициите се наблюдават активно посредством източниците на пазарна информация и се прави оценка на възможността за търгуване или хеджиране на позицията или на съставящите я рискове, включително оценката, качеството и наличието на пазарни данни за целите на оценъчния процес, равнището на пазарния оборот, размерите на търгуваните на пазара позиции;

▼B

vi) активни процедури и механизми за контрол при борбата с измамите.

в) разполага с ясно определени политики и процедури за наблюдение на позициите с оглед на стратегията ѝ за търгуване, включително наблюдение на оборота и позициите, за които първоначално планираният период на държане е бил надхвърлен.

Член 104

Включване в търговския портфейл

1. Институциите имат ясно определени политики и процедури за установяване на това коя позиция да бъде включена в търговския портфейл за целите на изчисляването на капиталовите изисквания, като тези политики и процедури отговарят на изискванията в член 102 и на определението за търговски портфейл в член 4, параграф 1, точка 86, като се отчитат възможностите и практиките на институцията за управление на риска. Институцията надлежно документира спазването от нейна страна на тези политики и процедури и ги подлага на периодичен вътрешен одит.

2. Институциите имат ясно определени политики и процедури за цялостното управление на търговския портфейл. Тези политики и процедури обхващат най-малко:

а) дейностите, които институцията счита за търговски и за съставляващи част от търговския портфейл за целите на капиталовите изисквания;

б) степента, в която дадена позиция всекидневно може да бъде оценявана по пазарни цени при активен, ликвиден и двупосочен пазар;

в) за позиции, които се оценяват по модел, степента, в която институцията може:

i) да определи всички съществени рискове на позицията;

ii) да хеджира всички съществени рискове на позицията с инструменти, за които съществува активен, ликвиден и двупосочен пазар;

iii) да получи надеждни оценки за основните допускания и параметри, използвани в модела;

г) степента, в която институцията може и е задължена да оценява позицията по начин, който може да бъде утвърден от външен експерт по последователен начин;

д) степента, в която правни ограничения или други оперативни изисквания биха се отразили неблагоприятно на способността на институцията бързо да закрие или хеджира позиция;

е) степента, в която институцията може и е задължена да управлява активно риска на позициите в рамките на дейностите по търгуването;

▼B

ж) степента, в която институцията може да прехвърля риск или позиции между банковия и търговския портфейл, както и критериите за такива прехвърляния.

Член 105

Изисквания за пруденциална оценка

1. За всички позиции в търговския портфейл се прилагат посочените в настоящия член стандарти за пруденциална оценка. Институциите по-специално гарантират, че пруденциалната оценка на позициите им в търговския портфейл поддържа подходяща степен на сигурност, като се отчита динамичният характер на позициите в търговския портфейл, изискванията за надзорна надеждност, естеството на дейността и целта на капиталовите изисквания по отношение на позициите в търговския портфейл.

2. Институциите въвеждат и поддържат системи и механизми за контрол, достатъчни за осигуряване на пруденциална и надеждна оценка. Системите и механизмите за контрол включват поне следните елементи:

а) документирани политики и процедури за оценъчния процес, включително ясно определени отговорности в различните области при определяне на стойностите, източниците на пазарна информация и прегледа на тяхната целесъобразност, насоки за използването на ненаблюдаваните данни, отразяващи допусканията на институцията за това какво биха използвали пазарните участници при ценообразуване на позицията, честотата на независимото оценяване, избрания момент за заключителните цени, процедурите за коригиране на оценките и процедурите за месечно и извънредно потвърждаване;

▼C2

б) отчетни връзки за звеното, отговарящо за оценъчния процес, които са независими от звеното за сключване на сделки, като посоката на докладване е директно към ръководния орган.

▼B

3. Позициите в търговския портфейл се преоценяват от институциите най-малко веднъж дневно.

4. Институциите, когато е възможно, оценяват своите позиции по пазарни цени, включително при прилагането на капиталови изисквания към търговския портфейл.

5. При оценка по пазарни цени институцията използва по-надеждния от курсовете „купува“ или „продава“, освен в случаите, когато може да затвори позицията си по средната пазарна цена. Когато институциите използват тази дерогация, те информират компетентните си органи относно съответните позиции на всеки шест месеца и представят доказателства, че могат да затворят позициите си по средната пазарна цена.

6. Когато не е възможна оценка по пазарни цени, институциите извършват консервативна оценка посредством оценка по модел на позициите и портфейлите си, включително при изчисляването на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.

▼B

7. При оценка по модел институциите спазват следните изисквания:

а) висшето ръководство е запознато с елементите на търговския портфейл или на други оценени по справедлива стойност позиции, които подлежат на оценка по модел, и осъзнава степента на несигурност, която моделът поражда при отчитането на риска/резултатите от дейността;

б) доколкото е възможно, институциите се основават на пазарните цени при изграждането на хипотетична оценка за пазарната стойност, като оценяват често целесъобразността на хипотезите за пазарната стойност на конкретна оценявана позиция и на параметрите на модела;

в) когато са налични оценъчни методики, които са общоприета пазарна практика за конкретните финансови инструменти или стоки, институциите ги използват;

г) когато моделът е разработен от самата институция, той се основава на уместни допускания, които са оценени и проверени от лица с подходяща квалификация, независими от процеса на разработване на модела;

д) институциите разполагат с надлежни процедури за контрол на измененията, притежават защитено копие на модела и го използват периодично за проверка на стойностите;

е) звеното за управление на риска е запознато със слабостите на използваните модели и с най-подходящия начин за тяхното отразяване в резултатите от оценката; и

ж) моделите на институциите се анализират периодично за определяне точността на техните прогнози, което включва оценка относно актуалността на допусканията, анализ на доходността по рискови фактори, сравнение на действителните пазарни стойности с изходните данни от моделите.

За целите на буква г) моделът се разработва и оценява независимо от търговската платформа и подлежи на независима проверка, включваща утвърждаване на числените методи, допусканията и програмното осигуряване.

8. Освен ежедневната оценка по пазарни цени или по модел, институциите извършват независима проверка на цените. Проверката на пазарните цени и входните параметри на модела се извършва от лице или звено, независимо от лицата или звената, чиито резултати са свързани с търговския портфейл, поне веднъж месечно или по-често в зависимост от естеството на пазара или търгуването. Когато няма независими ценови източници или ценовите източници са относително субективни, може да се наложи използване на разумни мерки като например корекции оценките на позициите.

9. Институциите въвеждат и поддържат процедури за разглеждане на възможността за корекции на оценките.

10. Институциите официално разглеждат възможността за следните корекции на оценките: нереализирани кредитни спредове, разходи за закриване на позиции, операционни рискове, несигурност по отношение на пазарните цени, предсрочно прекратяване, разходи, свързани с инвестиране и финансиране, бъдещи административни разходи и — когато е целесъобразно — риск, свързан с модела.

▼B

11. Институциите въвеждат и поддържат процедури за изчисляване на корекцията в текущата оценка на нисколиквидни позиции, които могат по-специално да възникнат в резултат на ситуации на пазара или на такива по отношение на институцията като концентрирани позиции и/или позиции, за които първоначално планираният период на държане е бил надхвърлен. При необходимост институциите извършват такива корекции в допълнение към всякакво преоценяване на позицията за целите на финансовото отчитане и ги определят така, че да отразяват неликвидността на позицията. Съгласно тези процедури, институциите разглеждат няколко фактора при определяне на необходимостта от корекция на оценката на нисколиквидните позиции. Тези фактори включват следните елементи:

а) времето за хеджиране на позицията или на свързаните с нея рискове;

б) променливостта и средната стойност на спреда „купува — продава“;

в) наличието на пазарни котировки (брой и идентификация на основните пазарни участници) и променливостта и средния търгуван обем, включително по време на сътресения на пазара;

г) пазарните концентрации;

д) ”остаряването” на позициите;

е) степента, до която оценката се основава на модел;

ж) въздействието на други рискове, свързани с моделите.

12. Когато използват оценки от трети лица или оценка по модел, институциите преценяват дали да коригират оценката. Освен това институциите преценяват необходимостта от прилагане на корекции за нисколиквидните позиции и периодично преглеждат тяхната уместност. Институциите изрично оценяват необходимостта от корекции на оценките поради несигурност, свързана с входните параметри на модела.

13. По отношение на сложни продукти, включително експозициите към секюритизация и кредитните деривати за n-то неизпълнение, институциите изрично оценяват необходимостта от корекции на оценките с цел да се отрази рискът, свързан с използването на евентуално неточна методика при даден оценъчен модел, както и този, свързан с използването на ненаблюдаеми (и евентуално неточни) параметри за калибриране в оценъчния модел.

14. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията за прилагане на изискванията на член 105 за целите на параграф 1 от настоящия член.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 106

Вътрешно хеджиране

1. Вътрешното хеджиране съответства по-специално на следните изисквания:

а) не е с основна цел за избягване или намаляване на капиталовите изисквания;

б) вътрешното хеджиране е надлежно документирано и за него се прилагат изрични процедури за вътрешно одобрение и одит;

в) то се извършва при пазарни условия;

г) пазарният риск, породен от вътрешното хеджиране, се управлява активно съгласно утвърдените лимити в търговския портфейл;

▼C2

д) то е обект на внимателно наблюдение в съответствие с подходящи процедури.

▼B

2. Изискванията на параграф 1 се прилагат, без да се засягат изискванията, приложими за хеджираната позиция в банковия портфейл.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2, когато дадена институция хеджира експозиция в банковия портфейл към кредитен риск или риск от контрагента чрез кредитен дериват, вписан в търговския ѝ портфейл, чрез вътрешно хеджиране, експозицията в банковия портфейл или експозицията към риск от контрагента не се считат за хеджирани при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции, освен ако е закупен кредитен дериват от трето лице, което е приемлив доставчик на кредитна защита и дериватът отговаря на изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл. Без да се засяга разпоредбата на член 299, буква з), когато такава защита е закупена от трето лице и се признава за целите на хеджирането на експозиция в банковия портфейл, вътрешната хеджираща позиция и кредитният дериват не се включват при изчисляване на капиталовите изисквания за търговския портфейл.

▼B

ДЯЛ II

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА КРЕДИТЕН РИСК.

РАЗДЕЛ 1

Общи принципи

Член 107

Подходи за измерване на кредитен риск

1. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, букви а) и е), институциите прилагат стандартизирания подход, посочен в глава 2, или, ако им е разрешено от компетентните органи в съответствие с член 143, вътрешнорейтинговия подход, посочен в глава 3.

2. Спрямо експозиции по търговско финансиране и вноските в гаранционния фонд на ЦК институциите прилагат третирането, предвидено в глава 6, раздел 9 за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, букви а) и е). Всички останали видове експозиции към ЦК институциите третират, както следва:

а) като експозиции към институция за други видове експозиции към квалифициран ЦК;

б) като експозиции към предприятие за други видове експозиции към неквалифициран ЦК.

3. За целите на настоящия регламент експозициите към инвестиционни посредници от трети държави и експозициите към кредитни институции от трети държави, и експозициите към клирингови къщи и борси от трети държави, се третират като експозиции към институции само когато третата държава прилага към съответния субект пруденциални и надзорни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза.

4. За целите на параграф 3 Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2, решение дали трета държава прилага пруденциални надзорни и регулаторни изисквания, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да третират експозициите към субектите по параграф 3 като експозиции към институции, при условие че компетентните органи са одобрили съответната трета държава за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

Член 108

Техники за редуциране на кредитния риск при прилагането на стандартизиран и вътрешнорейтингов подход

1. За експозиции, към които дадена институция прилага посочения в глава 2 стандартизиран подход или прилага посочения в глава 3 вътрешнорейтингов подход, но без използването на собствени оценки за загуба при неизпълнение (LGD) и конверсионните коефициенти съгласно член 151, институцията

▼B

може да използва техники за редуциране на кредитния риск в съответствие с глава 4 при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, букви а) и е), а когато е уместно — на размера на очакваната загуба за целите на изчислението по член 36, параграф 1, буква г) и член 62, буква в).

2. За експозиция, към която дадена институция прилага вътрешнорейтинговия подход, като използва свои собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти съгласно член 151, институцията може да използва редуциране на кредитния риск в съответствие с глава 3.

Член 109

Третиране на секюритизираните експозиции при стандартизирания и вътрешнорейтинговия подход

1. Когато дадена институция използва посочения в глава 2 стандартизиран подход за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за класа експозиции, към който съгласно член 112 биха били отнесени секюритизираните експозиции, тя изчислява размера на рисково претеглената експозиция на дадена секюритизираща позиция в съответствие с членове 245, 246 и 251—258. Институциите, използващи стандартизирания подход, могат да използват и подхода на вътрешната оценка в случаите, в които това е било разрешено съгласно член 259, параграф 3.

2. Когато дадена институция използва посочения в глава 3 вътрешнорейтингов подход за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за класа експозиции, към който съгласно член 147 биха били отнесени секюритизираните експозиции, тя изчислява размера на рисково претеглената експозиция в съответствие с членове 245, 246 и 259—266.

С изключение на подхода на вътрешната оценка, където вътрешнорейтинговият подход се използва само за част от секюритизираните експозиции, които стоят в основата на дадена секюритизация, институцията използва подхода, съответстващ на преобладаващия дял на секюритизираните експозиции, които са в основата на тази секюритизация.

Член 110

Третиране на корекциите за кредитен риск

1. Институциите, които прилагат стандартизирания подход, третират корекциите за общ кредитен риск в съответствие с член 62, буква в).

2. Институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход, третират корекциите за общ кредитен риск в съответствие с член 159, член 62, буква г) и член 36, параграф 1, буква г).

За целите на настоящия член и на глави 2 и 3, корекциите за общ и за специфичен кредитен риск не включват резервите за покриване на общи банкови рискове.

▼B

3. Институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход и които прилагат стандартизирания подход за част от експозициите си на консолидирана или индивидуална основа, в съответствие с членове 148 и 150, определят частта от корекцията за общ кредитен риск, която се отнася за третирането на корекцията за общ кредитен риск при стандартизирания и при вътрешнорейтинговия подход, както следва:

а) когато е приложимо — ако дадена институция, включена в консолидацията, прилага единствено вътрешнорейтингов подход, корекциите за общ кредитен риск за тази институция се третират съгласно параграф 2;

б) когато е приложимо — ако дадена институция, включена в консолидацията, прилага единствено стандартизиран подход, корекциите за общ кредитен риск за тази институция се третират съгласно параграф 1;

в) остатъкът от корекциите за кредитен риск се разпределя пропорционално съобразно дяловете от размера на рисково претеглените експозиции, които са предмет на стандартизирания и на вътрешнорейтинговия подход.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за изчисляване на корекциите за общ и специфичен кредитен риск съгласно приложимата счетоводна рамка за следното:

а) стойността на експозицията по стандартизирания подход, посочена в член 111;

б) стойността на експозицията по вътрешнорейтинговия подход по членове 166—168;

в) третирането на размера на очакваната загуба, посочено в член 159;

г) стойността на експозицията, използвана за изчисляването на размера на рисково претеглената секюритизираща позиция, посочен в членове 246 и 266;

д) определянето на неизпълнение по член 178;

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

ГЛАВА 2

Стандартизиран подход

Раздел 1

Общи принципи

Член 111

Стойност на експозицията

1. Стойността на експозицията на даден актив е неговата счетоводна стойност, след като са приложени съответните корекции за специфичен кредитен риск, допълнителни корекции на стойността в съответствие с членове 34 и 110 и други намаления на собствения капитал, свързани с въпросния актив. Стойността на експозицията към посочена в приложение I задбалансова позиция е следният процент от номиналната ѝ стойност, след редуциране с корекциите за специфичен кредитен риск:

а) 100 %, ако позицията е високорискова;

б) 50 %, ако позицията е среднорискова;

в) 20 %, ако позицията е среднорискова/нискорискова;

г) 0 %, ако позицията е нискорискова.

Задбалансовите позиции, посочени във второто изречение от първа алинея, се разпределят в рискови категории, както е посочено в приложение I.

Когато дадена институция използва разширения метод за финансово обезпечение по член 223, стойността на експозицията на ценните книжа или стоките, продадени, предоставени или дадени в заем по репо сделка, сделка по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки, се увеличава с размера на корекцията за променливост, приложима спрямо тези ценни книжа или стоки, както е предвидено в членове 223—225.

2. Стойността на експозицията в дериват от изброените в приложение II се определя в съответствие с глава 6, като се отчита ефектът от договорите за новация и другите споразумения за нетиране, взети предвид за целите на тези методи в съответствие с глава 6. Стойността на експозицията на репо сделка, сделките по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакциите с удължен сетълмент и маржин заемните сделки може да бъде определена в съответствие с глава 6 или глава 4.

3. Когато експозицията е предмет на обезпечена кредитна защита, стойността на експозицията, приложима спрямо тази позиция, може да бъде изменена в съответствие с глава 4.

Член 112

Класове експозиции

Всяка експозиция се отнася към един от следните класове експозиции:

▼B

а) експозиции към централни правителства или централни банки;

б) експозиции към регионални правителства или местни органи на власт;

в) експозиции към субекти от публичния сектор;

г) експозиции към многостранни банки за развитие;

д) експозиции към международни организации;

е) експозиции към институции;

ж) експозиции към предприятия;

з) експозиции на дребно;

и) експозиции, обезпечени с ипотеки върху недвижими имоти;

й) експозиции в неизпълнение;

к) високо рискови експозиции;

л) експозиции към покрити облигации;

м) секюритизиращи позиции;

н) експозиции към институции и предприятия с краткосрочна кредитна оценка;

о) експозиции в дялове или акции на предприятия за колективно инвестиране (ПКИ);

п) експозиции в капиталови инструменти;

р) други позиции.

Член 113

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

1. За да се изчисли размерът на рисково претеглените експозиции, рисковите тегла се прилагат към всички експозиции в съответствие с разпоредбите на раздел 2, освен ако експозициите не са приспаднати от собствения капитал. Прилагането на рискови тегла е в зависимост от класа експозиции, към който е отнесена съответната експозиция, и на неговото кредитно качество в степента, посочена в раздел 2. Кредитното качество може да бъде определяно с помощта на кредитните оценки на АВКО или на агенциите за експортно кредитиране, в съответствие с раздел 3. —.

2. За целите на прилагането на рискови тегла, както е посочено в параграф 1, стойността на експозицията се умножава по рисковото тегло, посочено или определено в съответствие с раздел 2.

3. Когато експозицията е предмет на кредитна защита, приложимото към тази позиция рисково тегло може да бъде изменено в съответствие с глава 4.

▼B

4. Размерът на рисково претеглените секюритизирани експозиции се изчислява в съответствие с глава 5.

5. Спрямо експозициите, за които в раздел 2 няма предвидени изчислителни процедури, се определя рисково тегло от 100 %.

6. С изключение на експозициите, представляващи елементи на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, институцията може, с предварителното одобрение на компетентните органи, да реши да не прилага изискванията на параграф 1 от настоящия член по отношение на експозициите си към даден контрагент, който е нейно предприятие майка, дъщерно предприятие, дъщерно предприятие на нейното предприятие майка или предприятие, свързано с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО. Компетентните органи имат правомощието да дадат одобрение, ако са изпълнени следните условия:

▼C2

а) контрагентът е институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, за които се прилагат подходящи пруденциални изисквания;

▼B

б) контрагентът е напълно включен в същата консолидация, както и институцията;

в) контрагентът подлежи на същите процедури за оценка, измерване и контрол на риска, както и институцията;

г) контрагентът е установен в същата държава членка, както и институцията;

д) не са налице настоящи или бъдещи съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствен капитал или изплащане на задължения от контрагента към институцията.

Когато в съответствие с настоящия параграф на институцията е разрешено да не прилага изискванията на параграф 1, тя може да определи рисково тегло от 0 %.

7. С изключение на експозициите, представляващи елементи на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, институциите могат, с предварителното разрешение на компетентните органи, да не прилагат изискванията по параграф 1 от настоящия член по отношение на експозициите си към контрагенти, с които участват в институционални защитни схеми — договорно или нормативно установено споразумение във връзка със задълженията, което защитава институциите и по-специално подсигурява при необходимост тяхната ликвидност и платежоспособност с оглед избягването на несъстоятелност, когато е необходимо. Компетентните органи имат правомощието да дадат разрешение, ако са изпълнени следните условия:

а) изискванията в параграф 6, букви а), г) и д) са изпълнени;

б) споразуменията гарантират, че институционалната защитна схема може да осигури необходимата подкрепа по поетите задължения чрез средства, които са налични по всяко време;

▼B

в) институционалната защитна схема разполага с подходящи и еднообразно установени системи за наблюдение и класификация на риска (което осигурява пълен преглед на рисковата ситуация на отделните членове и на институционалната защитна схема като цяло) със съответните възможности за оказване на влияние; в съответствие с член 178, параграф 1, тези системи наблюдават по подходящ начин експозициите в неизпълнение;

г) институционалната защитна схема извършва отделен собствен преглед на риска, резултатите от който се предоставят на отделните членове;

д) институционалната защитна схема изготвя и публикува веднъж годишно или консолидиран отчет, включващ счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за финансовото състояние и отчет за риска по отношение на институционалната защитна схема като цяло, или отчет, включващ обобщен счетоводен баланс, обобщен отчет за приходите и разходите, отчет за финансовото състояние и отчет за риска;

е) членовете на институционалната защитна схема дължат най-малко 24-месечно предизвестие, ако искат да я напуснат;

ж) премахнато е многократното използване на елементи, които могат да бъдат включени при изчисляването на собствения капитал („многократен ливъридж“), както и неподходящото създаване на собствен капитал между членовете на институционалната защитна схема;

з) институционалната защитна схема се основава на членството на широк кръг кредитни институции с преобладаващо еднотипен стопански профил;

и) адекватността на системите, посочени в букви в) и г), се одобрява и контролира периодично от съответните компетентни органи.

Когато в съответствие с настоящия параграф институцията реши да не прилага изискванията на параграф 1, тя може да определи рисково тегло от 0 %.

Раздел 2

Рискови тегла

Член 114

Експозиции към централни правителства или централни банки

1. За експозициите към централни правителства и централни банки се определя 100 % рисково тегло, освен ако не се прилага третирането, посочено в параграфи 2—7.

2. За експозициите към централни правителства и централни банки, за които има кредитна оценка от призната АВКО, се определя рисково тегло съгласно таблица 1, което съответства на кредитната оценка от АВКО в съответствие с член 136.

▼B

Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. За експозициите към ЕЦБ се определя рисково тегло от 0 %.

4. За експозициите към централните правителства и централните банки на държавите членки, които са деноминирани в местната валута на съответното правителство или централна банка и са финансирани в нея, се определя рисково тегло от 0 %.

▼C2

_____

6. За експозициите, посочени в член 495, параграф 2:

а) през 2018 г. рисковото тегло, прилагано към стойностите на експозицията, е 20 % от рисковото тегло, присъдено на тези експозиции съгласно параграф 2;

б) през 2019 г. рисковото тегло, прилагано към стойностите на експозицията, е 50 % от рисковото тегло, присъдено на тези експозиции съгласно параграф 2;

в) през 2020 г. и по-нататък рисковото тегло, прилагано към стойностите на експозицията, е 100 % от рисковото тегло, присъдено на тези експозиции съгласно параграф 2.

▼B

7. Когато компетентните органи в трета държава прилагат надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза, и са определили рисково тегло, по-ниско от посоченото в параграфи 1 и 2, за експозициите към своето централно правителство или централна банка, които са деноминирани в местна валута и са финансирани в нея, институциите могат да определят рискови тегла за тези експозиции по същия начин.

За целите на настоящия параграф Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на експозициите към централното правителство или централната банка на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

▼B

Член 115

Експозиции към регионални правителства или местни органи на власт

1. Експозициите към регионални правителства или местни органи на власт получават рискови тегла като експозиции към институции, освен ако не се третират като експозиции към централни правителства съгласно параграфи 2 или 4 или не получават рисково тегло съгласно параграф 5. Посоченото в член 119, параграф 2 и член 120, параграф 2 преференциално третиране за краткосрочни експозиции не се прилага.

2. Експозициите към регионални правителства или местни органи на власт се третират като експозиции към централното правителство, под чиято юрисдикция са установени тези органи, когато няма разлика в нивото на риск между такива експозиции, дължащи се на специални правомощия на регионалните правителства и местните органи на власт за генериране на приходи и поради наличието на конкретни институционални споразумения с оглед намаляване на техния риск от неизпълнение.

ЕБО поддържа публично достъпна база данни за всички регионални правителства и местни органи на власт в Съюза, които съответните компетентни органи третират като експозиции към централните си правителства.

3. Експозициите към църкви или религиозни общности, учредени като юридически лица по публичното право, доколкото същите събират данъци в съответствие със законодателството, което им дава право на това, се третират като експозиции към регионални правителства или местни органи на власт. Параграф 2 не се прилага в този случай, като за целите на член 150, параграф 1, буква а) не се изключва възможността да бъде разрешено прилагането на стандартизирания подход.

4. Когато компетентните органи от юрисдикцията на трета държава, която прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза, третират експозициите към регионални правителства или местни органи на власт като експозиции към централното правителство на тази държава и няма разлика в риска между такива експозиции, дължащи се на специални правомощия на регионалните правителства и местните органи на власт за събиране на приходи и наличие на конкретни институционални споразумения с оглед намаляване на техния риск от неизпълнение, институциите могат да определят рискови тегла за експозициите към такива регионални правителства или местни органи на власт по същия начин.

За целите на настоящия параграф Комисията може да приеме, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

5. Експозициите към регионалните правителства или местните органи на власт на държави членки, които не са посочени в параграфи 2—4 и са деноминирани в местната валута на тези регионални правителства или местни органи на власт и финансирани в нея, получават рисково тегло от 20 %.

▼B

Член 116

Експозиции към субекти от публичния сектор

1. Експозициите към субекти от публичния сектор, за които няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло в зависимост от степента на кредитното качество, определена за експозициите към съответното централно правителство на юрисдикцията, в която е учреден субектът от публичния сектор, съгласно следната таблица 2:

Таблица 2

Степен на кредитно качество на централното правителство	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Експозициите към субекти от публичния сектор, учредени в държави, в които централното правителство няма присъдена оценка, получават рисково тегло от 100 %.

2. Експозициите към субекти от публичния сектор, за които има присъдена кредитна оценка от призната АВКО, се третират в съответствие с член 120. За тези субекти не се прилага посоченото в член 119, параграф 2 и член 120, параграф 2 преференциално третиране за краткосрочни експозиции.

3. Експозициите към субекти от публичния сектор с първоначален падеж по-малък или равен на три месеца получават рисково тегло от 20 %.

4. При изключителни обстоятелства експозициите към субекти от публичния сектор могат да се третират като експозиции към централното правителство, регионалните правителства или местни органи на власт, в чиято юрисдикция са установени предприятията, когато по мнение на компетентните органи на тази юрисдикция между тези експозиции няма разлика в нивото на риск поради наличието на подходящи гаранции от страна на централното правителство, регионалните правителства или местните органи на власт.

5. Когато компетентните органи от юрисдикцията на трета държава, която прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза, третират експозиции към субекти от публичния сектор съгласно параграф 1 или параграф 2, институциите могат да определят рискови тегла за експозициите към тези субекти от публичния сектор по същия начин. В противен случай институциите прилагат рисково тегло от 100 %.

За целите на настоящия параграф Комисията може да приеме, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

▼B

Член 117

Експозиции към многостранни банки за развитие

1. Експозициите към многостранни банки за развитие, които не са посочени в параграф 2, се третират по същия начин, както експозициите към институции. Посоченото в член 119, параграф 2, член 120, параграф 2 и член 121, параграф 3 преференциално третиране спрямо краткосрочни експозиции не се прилага.

Американската инвестиционна корпорация, Черноморската банка за търговия и развитие, Централноамериканската банка за икономическа интеграция и CAF — Латиноамериканската банка за развитие, се считат за многостранни банки за развитие.

2. Експозициите към изброените по-долу многостранни банки за развитие получават рисково тегло от 0 %:

а) Международна банка за възстановяване и развитие;

б) Международна финансова корпорация;

в) Интерамериканска банка за развитие;

г) Азиатска банка за развитие;

д) Африканска банка за развитие;

е) Банка за развитие към Съвета на Европа;

ж) Скандинавска инвестиционна банка;

з) Карибска банка за развитие;

и) Европейска банка за възстановяване и развитие;

й) Европейска инвестиционна банка;

к) Европейски инвестиционен фонд;

л) Международна агенция за застраховане на инвестициите;

м) Международен финансов фонд за имунизации;

н) Ислямска банка за развитие.

3. Определя се 20 % рисково тегло за частта от експозициите към Европейския инвестиционен фонд, пропорционална на дължимата невнесена част от неговия капитал.

Член 118

Експозиции към международни организации

Експозициите към изброените по-долу международни организации получават 0 % рисково тегло:

▼B

а) Съюза;

б) Международен валутен фонд;

в) Банка за международни разплащания;

г) Европейски механизъм за финансова стабилност (European Financial Stability Facility);

д) Европейски механизъм за стабилност (European Stability Mechanism);

е) международна финансова институция, създадена от две или повече държави членки, която има за цел да мобилизира финансиране и да осигурява финансова подкрепа на своите членове, които са засегнати или заплашени от тежки финансови проблеми.

Член 119

Експозиции към институции

1. Експозициите към институции с присъдена кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло в съответствие с член 120. Експозициите към институции без присъдена кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло в съответствие с член 121.

2. Експозициите към институции с остатъчен падеж от три месеца или по-малко, деноминирани в местната валута на кредитополучателя и финансирани в нея, получават рисково тегло, което е с една категория по-малко благоприятно от преференциалното рисково тегло, посочено в член 114, параграфи 4—7, приложимо спрямо експозициите към централното правителство, в чиято юрисдикция е учредена институцията.

3. За експозиции с остатъчен падеж от три месеца или по-малко, деноминирани в местната валута на кредитополучателя и финансирани в нея, не може да бъде определено рисково тегло по-ниско от 20 %.

4. Експозицията към дадена институция под формата на минимални задължителни резерви, изисквани от ЕЦБ или от централна банка на държава членка, може да получи рисково тегло като експозиция към централната банка на съответната държава членка, при условие че:

а) резервите се държат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1745/2003 на Европейската централна банка от 12 септември 2003 г. за прилагане на изискването за минимални резерви ([1]) или в съответствие с националните изисквания, покриващи всички съществени изисквания на посочения регламент;

б) в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на институцията, в която се държат резервите, те подлежат на пълно и своевременно изплащане на институцията и не могат да се използват за погасяване на други задължения на институцията.

5. Експозициите към финансови институции, лицензирани и обект на надзор от компетентните органи и подлежащи на пруденциални изисквания, сравними с прилаганите към институциите по отношение на надеждност, се третират като експозиции към институции.

([1]) ОВ L 250, 2.10.2003 г., стр. 10.

▼B

Член 120

Експозиции към институции с кредитен рейтинг

1. Експозициите с остатъчен падеж над три месеца към институции с присъдена кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло съгласно таблица 3, отговарящо на съотнасянето на кредитната оценка, присъдена от АВКО, в съответствие с член 136.

Таблица 3

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Експозициите с остатъчен падеж до три месеца към институции с присъдена кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло съгласно таблица 4, отговарящо на съотнасянето на кредитната оценка, присъдена от АВКО,в съответствие с член 136:

Таблица 4

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Взаимодействието между третирането на експозиции с присъдена краткосрочна кредитна оценка съгласно член 131 и общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, е, както следва:

а) ако не е присъдена кредитна оценка на краткосрочни експозиции за всички експозиции към институции с остатъчен падеж до три месеца, се прилага общото преференциално третиране за краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2;

б) ако е присъдена краткосрочна оценка и тази оценка определя прилагането на по-благоприятно или същото рисково тегло в сравнение с общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, тогава краткосрочната оценка се използва само за тази конкретна експозиция. За останалите краткосрочни експозиции се спазва общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2;

в) ако е присъдена краткосрочна оценка и тази оценка определя прилагането на по-неблагоприятно рисково тегло, отколкото използването на общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, тогава общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции не се използва и всички краткосрочни вземания без рейтинг получават същото рисково тегло като определеното от конкретната краткосрочна оценка.

▼B

Член 121

Експозиции към институции без кредитен рейтинг

1. Експозициите към институции без присъдена кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло в зависимост от степента на кредитно качество, определена съгласно таблица 5 за експозициите към съответното централно правителство на юрисдикцията, в която е учредена институцията.

Таблица 5

Степен на кредитно качество на централното правителство	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло на експозицията	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Рисковото тегло за експозициите към институции без присъден кредитен рейтинг, учредени в държави, в които централното правителство няма присъден кредитен рейтинг, е 100 %.

3. Рисковото тегло за експозициите към институции без присъден кредитен рейтинг с първоначален ефективен падеж по-малък или равен на три месеца е 20 %.

4. Независимо от параграфи 2 и 3, рисковото тегло за произтичащите от търговско финансиране експозиции, посочени в член 162, параграф 3, втора алинея, буква б), към институции без присъден кредитен рейтинг, е 50 %, а когато остатъчният падеж на тези произтичащи от търговско финансиране експозиции към институции без кредитен рейтинг е три месеца или по-малко, рисковото тегло е 20 %.

Член 122

Експозиции към предприятия

1. За експозициите, за които има присъдена кредитна оценка от призната АВКО, се определя рисково тегло съгласно таблица 6, отговарящо на съотнасянето на кредитната оценка, присъдена от АВКО, в съответствие с член 136.

Таблица 6

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. За експозициите, за които няма присъдена кредитна оценка, се определя рисково тегло от 100 % или рисковото тегло на експозициите към централното правителство на юрисдикцията, в която е учредено предприятието, което от двете е по-високо.

▼B

Член 123

Експозиции на дребно

Експозициите, които отговарят на следните критерии, получават рисково тегло от 75 %:

а) експозицията е към физическо лице (или лица) или към малко или средно предприятие (МСП);

б) експозицията е част от значителен брой експозиции със сходни характеристики, така че рисковете, свързани с това кредитиране, са значително намалени;

в) общият размер на задължението към институцията, включително към предприятието майка и дъщерните му предприятия, включително всички експозиции с неизпълнение от страна на клиента длъжник или на групата от свързани клиенти, но с изключение на експозициите, обезпечени изцяло и напълно с жилищни недвижими имоти, които се отнасят към класа експозиции, предвиден в член 112, буква и), не превишава 1 милион евро, доколкото е известно на институцията. Институцията предприема необходимите действия, за да получи тази информация.

Ценните книжа не се включват в класа „експозиции на дребно“.

Експозициите, които не изпълняват критериите по букви а)—в), не се включват в класа „експозиции на дребно“.

Настоящата стойност на минималните вноски по лизингови схеми на клиенти на дребно се включва в класа „експозиции на дребно“.

Член 124

Експозиции, обезпечени с ипотеки върху недвижими имоти

►C2 1. Експозиция или част от експозиция, напълно обезпечена с ипотека върху недвижим имот, получава рисково тегло от 100 %, ако условията по член 125 или член 126 не са спазени, ◄ с изключение на тази част от експозицията, която е отнесена към друг клас експозиции. Частта от експозицията, която превишава ипотечната стойност на недвижимия имот, получава същото рисково тегло като приложимото за необезпечените експозиции на въпросния контрагент.

▼C2

Частта от дадена експозиция, третирана като изцяло обезпечена с недвижим имот, не надхвърля заложения размер от пазарната стойност, а в тези държави членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната заемна стойност — не надхвърля ипотечната заемна стойност на съответния недвижим имот.

▼B

2. Въз основа на събраните съгласно член 101 данни и като отчитат други съществени показатели, компетентните органи оценяват периодично и поне веднъж годишно дали рисковото тегло от 35 % за посочените в член 125 експозиции, обезпечени с жилищни имоти, и рисковото тегло от 50 % за посочените в член 126 експозиции, обезпечени с търговски недвижими имоти, разположени на тяхна територия, са надеждно обосновани от:

▼B

а) понесените загуби от експозиции, обезпечени с недвижими имоти;

б) прогнозите за бъдещото развитие на пазара на недвижими имоти;

Компетентните органи могат да определят увеличено рисково тегло или по-строги критерии от посочените в член 125, параграф 2 и в член 126, параграф 2, когато е уместно, въз основа на съображения за финансова стабилност.

За експозиции, обезпечени с ипотека върху жилищен имот, компетентният орган определя рисково тегло между 35 % и 150 %.

За експозиции, обезпечени с търговски недвижим имот, компетентният орган определя рисково тегло между 50 % и 150 %.

В така зададените рамки увеличеното рисково тегло се определя въз основа на понесени загуби, предвид прогнозата за бъдещото развитие на пазарите и от съображения за финансова стабилност. Когато оценката показва, че определените в член 125, параграф 2 и член 126, параграф 2 рискови тегла не отразяват действителните рискове, свързани с един или повече от свързаните с недвижима собственост сегменти на тези експозиции, напълно обезпечени с ипотека върху жилищни имоти или върху търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части от тяхната територия, компетентните органи определят за тези свързани с недвижими имоти сегменти от експозициите, увеличено рисково тегло, съответстващо на действителните рискове.

Компетентните органи се консултират с ЕБО относно корекциите на приложимите рискови тегла и критерии, които ще бъдат изчислени в съответствие с посочените в настоящия параграф критерии, определени от регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 4 от настоящия член. ►C2 ЕБО публикува рисковите тегла и критериите, които компетентните органи определят за експозициите, посочени в членове 125, 126 и 199, параграф 1, буква а). ◄

3. Когато компетентните органи определят по-високо рисково тегло или по-строги критерии, институциите разполагат с 6-месечен преходен период, за да приложат новото рисково тегло.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) строгите критерии за оценка на ипотечната заемна стойност, посочена в параграф 1;

б) условията, посочени в параграф 2, които компетентните органи вземат предвид при определянето на увеличените рискови тегла, по-специално понятието „съображения за финансова стабилност“.

▼B

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. Институциите на една държава членка прилагат рисковите тегла и критериите, определени от компетентните органи на друга държава членка, ►C2 за експозициите, обезпечени с ипотеки върху търговски и жилищни имоти, разположени в другата държава членка. ◄

Член 125

Експозиции, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти

1. Освен ако не е решено друго от компетентните органи в съответствие с член 124, параграф 2, експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти, се третират, както следва:

а) експозициите или части от тях, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти, който е/ще бъде обитаван или отдаван под наем от собственика или при фондове за лично инвестиране — от ползвателя, получават рисково тегло от 35 %;

б) експозициите към наематели по сделки за лизинг на имот, по които институцията е наемодателят, а наемателят има опцията да купи имота, получават рисково тегло от 35 %, при условие че експозицията на институцията е напълно и изцяло обезпечена с правото на собственост върху имота.

2. Институциите приемат дадена експозиция или част от нея като напълно и изцяло обезпечена за целите на параграф 1, само ако са изпълнени следните условия:

а) стойността на имота не зависи съществено от кредитното качество на кредитополучателя. При определянето на съществеността на тази зависимост, институциите могат да игнорират случаите, когато стойността на имота и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;

б) рискът от кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базисния имот или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си; т.е. погасяването на заема не зависи съществено от паричните потоци, генерирани от използвания за обезпечение базисен имот За тези други източници институциите определят максимални съотношения на размера на заема към дохода като част от политиката си на кредитиране и при предоставянето на заема получават подходящи доказателства за съответстващ доход;

в) изискванията, посочени в член 208, и правилата за оценка, определени в член 229, параграф 1, са изпълнени;

▼B

г) освен ако в член 124, параграф 2 не е определено друго, частта от заема, който получава рисково тегло от 35 %, не надвишава 80 %, от пазарната стойност на съответния имот или 80 % от ипотечната заемна стойност на въпросния имот в тези държави членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната заемна стойност.

3. За експозициите, напълно и изцяло обезпечени с намиращ се на територията на държава членка жилищен имот, институциите могат да се отклонят от параграф 2, буква б), ако компетентният орган на тази държава членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на жилищни имоти на тази територия, с проценти на загуба, които не надхвърлят следните граници:

а) загубата, произтичаща от заеми, обезпечени с жилищен имот до 80 % от пазарната стойност или 80 % от ипотечната заемна стойност, освен ако по член 124, параграф 2 не е предвидено друго, не надхвърля 0,3 % от непогасената част от заемите, обезпечени с жилищен имот, за всяка отделна година;

б) общата загуба, произтичаща от заеми, обезпечени с жилищен имот, не надхвърля 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с жилищен имот, за всяка отделна година.

4. Ако някоя от границите по параграф 3 е премината за дадена година, правото за прилагането му отпада и се прилагат условията по параграф 2, буква б), докато за някоя следваща година не бъдат изпълнени условията по параграф 3.

Член 126

Експозиции, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти

1. Освен ако не е решено друго от компетентните органи в съответствие с член 124, параграф 2, експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти, се третират както следва:

а) експозициите или части от тях, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху офиси или други търговски помещения, могат да получат рисково тегло от 50 %;

б) експозициите, свързани с лизинг на имоти — офиси или други търговски помещения, при който институцията е наемодателят, а наемателят има опцията да купи имота, могат да получат рисково тегло от 50 %, при условие че експозицията на институцията е напълно и изцяло обезпечена с правото на собственост върху имота.

2. Институциите приемат дадена експозиция или част от нея като напълно и изцяло обезпечена за целите на параграф 1, само ако са изпълнени следните условия:

▼B

а) стойността на имота не зависи съществено от кредитното качество на кредитополучателя. При определянето на съществеността на тази зависимост, институциите могат да игнорират случаите, когато стойността на имота и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;

б) рискът от кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базисния имота или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си; т.е. погасяването на заема не зависи съществено от паричните потоци, генерирани от използваната за обезпечение базисен имот;

в) изискванията, посочени в член 208, и правилата за оценка, определени в член 229, параграф 1, са изпълнени;

г) рисковото тегло от 50 %, освен ако в член 124, параграф 2 не е предвидено друго, се отрежда на частта от заема, която не надхвърля 50 % от пазарната стойност на имота или 60 % от ипотечната стойност, освен ако в член 124, параграф 2 не е предвидено друго, на въпросния имот в тези държави членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната заемна стойност.

3. За експозициите, напълно и изцяло обезпечени с намиращи се на територията на държава членка търговски недвижими имоти, институциите могат да се отклонят от параграф 2, буква б), ако компетентният орган на тази държава членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на търговски недвижими имоти на тази територия, с проценти на загубите, които не превишават следните лимити:

а) загубата, произтичаща от заеми, обезпечени с търговски недвижими имоти до 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната стойност, освен ако в член 124, параграф 2 не е предвидено друго, не надхвърля 0,3 % от непогасената част от заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти;

б) общата загуба, произтичаща от заеми, обезпечени с търговски недвижими имоти, не надхвърля 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти.

4. Ако някой от лимитите по параграф 3 е надхвърлен за дадена година, правото за прилагането му отпада и се прилагат условията по параграф 2, буква б), докато за някоя следваща година не бъдат изпълнени условията по параграф 3.

Член 127

Експозиции в неизпълнение

1. Необезпечената част от всяка позиция, при която е имало неизпълнение от страна на длъжника съгласно член 178, или в случай на експозиции на дребно, необезпечената част от кредитните инструменти, при които е имало неизпълнение по член 178, получава следното рисково тегло:

▼B

а) 150 %, когато корекциите за специфичен кредитен риск са по-малко от 20 % от необезпечената част от стойността на експозицията, ако тези корекции не са били приложени;

б) 100 %, когато корекциите за специфичен кредитен риск са не по-малко от 20 % от необезпечената част от стойността на експозицията, ако тези корекции не са били приложени.

2. За целите на определянето на обезпечената част на просрочена позиция, приемливи обезпечения и гаранции са тези, приемливи за целите на редуцирането на кредитния риск съгласно глава 4.

3. Стойността на експозицията, получена след корекциите за специфичен кредитен риск на експозиции, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти в съответствие с член 125, получава рисково тегло от 100 %, ако е имало неизпълнение съгласно член 178.

4. Стойността на експозицията, получена след корекциите за специфичен кредитен риск на експозиции, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти в съответствие с член 126, получава рисково тегло от 100 %, ако е имало неизпълнение съгласно член 178.

Член 128

Високо рискови експозиции

1. Когато е уместно, институциите определят рисково тегло от 150 % на експозициите, включително под формата на акции или дялове в предприятие за колективно инвестиране, които са свързвани с особено високи рискове.

2. Високо рисковите експозиции включват която и да е от следните експозиции:

а) инвестиции в дружества за рисков капитал;

б) инвестиции в АИФ по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, освен случаите, в които мандатът на фонда не допуска ливъридж, по-висок от изисквания съгласно член 51, параграф 3 от Директива 2009/65/ЕО;

в) инвестиции в дялов капитал;

г) спекулативно финансиране на недвижими имоти.

3. При преценяването на това дали дадена експозиция, освен експозициите, посочени в параграф 2, е високо рискова, институциите вземат под внимание следните рискови характеристики:

а) съществува висок риск от загуба в резултат на неизпълнение от страна на длъжника;

б) невъзможно е да се оцени адекватно дали експозицията попада в обхвата на буква а).

ЕБО издава насоки, в които се уточнява кои видове експозиции са високо рискове и при какви обстоятелства.

Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

Член 129

Експозиции към покрити облигации

1. За да могат да се ползват от посоченото в параграфи 4 и 5 преференциално третиране, облигациите, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО ("покрити облигации") трябва да отговарят на изискванията в параграф 7 и да са обезпечени с някой от изброените по-долу допустими активи:

а) експозиции към или гарантирани от централни правителства, централни банки от ЕСЦБ, субекти от публичния сектор, регионални правителства или местни органи на власт в Съюза;

б) експозиции към или гарантирани от централни правителства на трети държави, централни банки на трети държави, многостранни банки за развитие, международни организации, които отговарят на първа степен на кредитно качество съгласно настоящата глава, както и експозиции към или гарантирани от субекти от публичния сектор на трети държави, регионални правителства или местни органи на власт на трети държави, които получават рисково тегло като експозиции към институции или централни правителства и централни банки съгласно съответно член 115, параграфи 1 или 2, или член 116, параграфи 1, 2 или 4, и които отговарят на изискванията за първа степен на кредитно качество съгласно настоящата глава, а също така и експозиции по смисъла на настоящата буква, които отговарят най-малко на изискванията за втора степен на кредитно качество съгласно настоящата глава, при условие че не превишават 20 % от номиналната стойност на покритите облигации на институциите емитент, които са в обращение;

в) експозиции към институции, които отговарят на първа степен на кредитно качество съгласно настоящата глава. Общата експозиция от този вид не трябва да превишава 15 % от номиналната стойност на покритите облигации на институцията емитент, които са в обращение. Експозициите към институции в Съюза с падеж до 100 дни, не се включват в изискването за първа степен на кредитно качество, но тези институции отговарят най-малко на изискването за втора степен на кредитно качество съгласно настоящата глава.

г) заеми, обезпечени с:

i) жилищни имоти до по-ниската стойност от размера на главницата на съответните ипотеки, заедно с всички предходни ипотеки, и 80 % от стойността на предоставения като обезпечение имот; или

ii) първостепенни дялове, емитирани от френските Fonds communs de Titrisation или от равностойни дружества за секюритизация, уредени от законите на държава членка, които секюритизират експозиции, свързани с жилищни имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в обезпечения пул, най-малко 90 % от базисните активи на тези дялове се състоят от ипотеки върху жилищни имоти, комбинирани с всякакви предходни ипотеки, до по-ниската стойност от стойността на главницата, дължима по тези дялове, главницата на ипотеките и 80 % от стойността на предоставения като обезпечение имот; че дяловете отговарят на изискванията за първа степен на кредитно качество съгласно настоящата глава и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение;

▼B

д) жилищни заеми, гарантирани изцяло от приемлив доставчик на защита, посочен в член 201, и отговарящи на втора или по-висока степен кредитно качество съгласно изложеното в настоящата глава, когато делът от всеки един от заемите, използван, за да се изпълни изискването по настоящия параграф за обезпеченост на покрити облигации, не надхвърля 80 % от стойността на съответния жилищен имот, разположен във Франция, и когато съотношението на заема към дохода е най-много 33 % към момента на отпускане на заема. Към момента на отпускане на заема не може да има ипотечни тежести върху жилищния имот, а за предоставяните от 1 януари 2014 г. заеми кредитополучателят е договорно задължен да не поема подобни тежести без съгласието на кредитната институция, отпуснала заема. Съотношението на размера на заема към дохода представлява делът от брутния доход на кредитополучателя, който е необходим за обслужване на заема с включените лихви по него. Доставчикът на защита е финансова институция, получила разрешение и подлежаща на надзор от компетентните органи и за която се прилагат пруденциални изисквания, сравними с прилаганите към институциите пруденциални изисквания за устойчивост, или институция, или застрахователно предприятие. Доставчикът на защита създава взаимен гаранционен фонд или — ако е застрахователно предприятие — еквивалентна защита с цел да може да поеме загуби поради кредитен риск, а компетентните органи периодично извършват преглед на калибрирането на този фонд или еквивалентна защита. Кредитната институция и доставчикът на защита извършват оценка на кредитоспособността на кредитополучателя;

е) заеми, обезпечени с:

i) търговски недвижими имоти до по-ниската стойност от размера на главницата на съответните ипотеки, заедно с всички предходни ипотеки, и 60 % от стойността на предоставения като обезпечение имот; или

ii) първостепенни дялове, емитирани от френските Fonds communs de Titrisation или от равностойни дружества за секюритизация, управлявани от законите на държава членка, които секюритизират експозиции, свързани с търговски недвижими имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в обезпечения пул, най-малко 90 % от базисните активи на тези дялове се състоят от ипотеки върху търговски недвижими имоти, комбинирани с всякакви предходни ипотеки, до по-ниската стойност от стойността на главницата, дължима по тези дялове, главницата на ипотеките и 60 % от стойността на предоставения като обезпечение имот; че дяловете отговарят на изискванията за първа степен на кредитно качество съгласно настоящата глава и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение.

Допустими са заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти, когато съотношението стойност на заема/стойност на недвижимия имот от 60 % е превишено до максимум 70 %, ако стойността на всички активи, предоставени като обезпечение за покритите облигации, превишава номиналната стойност на покритите облигации в обращение най-малко с 10 %, а вземанията на притежателите на облигациите отговорят на изискванията за правна сигурност, предвидени в глава 4. Вземанията на притежателите на облигации са с предимство пред всички други вземания по обезпечението.

ж) заеми, обезпечени със ипотека или залог върху кораби до разликата между 60 % от стойността на предоставения като обезпечение кораб и стойността на евентуални предходни ипотеки върху кораби.

▼B

За целите на първа алинея, буква в), буква г), подточка ii) и буква е), подточка ii) експозициите, възникнали вследствие прехвърляне и управление на плащания на кредитополучателите или вследствие постъпления поради несъстоятелност на кредитополучатели по заеми, обезпечени със заложени имоти на първостепенните дялове или дългови ценни книжа, не се включват при изчислението на посочените в тези букви лимити.

Компетентните органи могат, след като се консултират с ЕБО, да предоставят частично освобождаване от прилагането на първа алинея, буква в) и да разрешат втора степен на кредитно качество в рамките на максимум 10 % от общата експозиция на номиналната стойност на покритите облигации в обращение на институцията емитент, при условие че могат да се документират значителни проблеми във връзка с потенциална концентрация в съответните държави членки, дължащи се на прилагането на изискванията по посочената буква за първа степен на кредитно качество;

2. Ситуациите, посочени в параграф 1, букви а)—е) включват и такова обезпечение, което законодателството изключително ограничава до защитата на притежателите на облигации срещу загуби.

3. По отношение на недвижими имоти, служещи за обезпечаване на покрити облигации, институциите изпълняват изискванията в член 208 и правилата за оценка в член 229, параграф 1.

4. Покритите облигации, за които е присъдена кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 6а, което отговаря на кредитната оценка от АВКО в съответствие с член 136.

Таблица 6а

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Покритите облигации, за които няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло въз основа на рисковото тегло, приложимо спрямо първостепенни необезпечени експозиции към емитиращата ги институция. Между рисковите тегла важи следното съответствие:

а) ако на експозициите към институцията е присъдено рисково тегло 20 %, покритата облигация получава рисково тегло 10 %;

б) ако на експозициите към институцията е присъдено рисково тегло 50 %, покритата облигация получава рисково тегло 20 %;

в) ако на експозициите към институцията е присъдено рисково тегло 100 %, покритата облигация получава рисково тегло 50 %;

г) ако на експозициите към институцията е присъдено рисково тегло от 150 %, покритата облигация получава рисково тегло от 100 %.

▼B

6. Изискванията по параграфи 1 и 2 не се прилагат към покритите облигации, емитирани преди 31 декември 2007 г. Те могат да бъдат третирани преференциално по параграфи 4 и 5до падежа.

7. Експозициите под формата на покрити облигации могат да се ползват от преференциалното третиране, при условие че институцията, която инвестира в тези покрити облигации, е в състояние да увери компетентните органи, че:

а) получава информация за портфейла най-малко по отношение на:

i) стойността на покритата група от базисни задължения и на покритите облигации в обращение;

ii) географското разпределение и вида на покритите активи, размера на заема, лихвения процент и валутните рискове;

iii) падежната структура на покритите активи и покритите облигации, както и

iv) процента на заемите с просрочие от повече от 90 дни.

б) емитентът предоставя на институцията посочената в буква а) информация най-малко веднъж на полугодие.

Член 130

Секюритизиращи позиции

Размерът на рисково претеглените експозиции за секюритизиращи позиции се определя в съответствие с глава 5.

Член 131

Експозиции към институции и предприятия с краткосрочна кредитна оценка

Експозициите към институции и предприятия, на които е присъдена краткосрочна кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 7, съответстващо на присъдената от АВКО кредитната оценка в съответствие с член 136.

Таблица 7

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Член 132

Експозиции в дялове или акции в ПКИ

1. Експозициите в дялове или акции в ПКИ, получават рисково тегло от 100 %, освен ако институцията не прилага метода за кредитна оценка на риска по параграф 2, подхода на подробен преглед по параграф 4 или подхода на средното претегляне на риска по параграф 5, ако са спазени условията в параграф 3.

▼B

2. Експозициите в дялове или акции в ПКИ, на които е присъдена кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 8, което отговаря на кредитната оценка от АВКО в съответствие с член 136.

Таблица 8

Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Институциите могат да определят рисковите тегла за ПКИ в съответствие с параграфи 4 и 5, ако са изпълнени следните условия:

а) ПКИ се управлява от дружество, което е обект на надзор в държава членка, а в случай на ПКИ от трета държава — когато са изпълнени следните условия:

i) ПКИ се управлява от дружество, което е обект на надзор, считан за равностоен на установения в правото на Съюза;

ii) сътрудничеството между компетентните органи е осигурено в достатъчна степен;

б) проспектът на ПКИ или друг еквивалентен документ включва:

i) категориите активи, в които ПКИ има лиценз да инвестира;

ii) ако се прилагат лимити на инвестиране — относителните лимити и методиката за изчисляването им;

в) дейността на ПКИ се отчита най-малко веднъж годишно, което позволява оценяване на активите, пасивите, дохода и дейността през отчетния период.

За целите на буква а) Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малко равностойни на прилаганите в Съюза. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на експозициите в дялове или акции в ПКИ от трети държави, ако компетентните органи са одобрили тези трети държави за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

4. Когато институцията е информирана за базисните експозиции на дадено ПКИ, тя може да ги прегледа подробно, за да изчисли средното рисково тегло за експозициите си в дялове или акции в ПКИ в съответствие с методите, определени в настоящата глава. Когато дадена базисна експозиция на ПКИ е сама по себе си експозиция в дялове или акции в друго ПКИ, което отговаря на критериите на параграф 3, институцията може да прегледа подробно базисните експозиции на другото ПКИ.

▼B

5. Когато институцията не е информирана за базисните експозиции на дадено ПКИ, тя може да изчисли средното рисково тегло на експозициите си в дялове или акции в ПКИ в съответствие с методите, определени в настоящата глава, като допуска, че ПКИ първоначално инвестира до максималния позволен от правомощията му размер в класовете експозиции с най-високото капиталово изискване, а след това продължава с инвестиции в низходящ ред до достигане на максималния общ лимит за инвестиране.

Институциите могат да разчитат на следните трети лица при изчисляването и отчитането, в съответствие с посочените в параграфи 4 и 5 методи, на рисковото тегло на ПКИ:

а) институцията или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира изключително в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция или финансова институция депозитар;

б) за ПКИ извън обхвата на буква а) — управляващото дружество на ПКИ, при условие че то отговаря на критериите в параграф 3, буква а).

Точността на изчисленията, посочени в първа алинея, се потвърждава от външен одитор.

Член 133

Експозиции в капиталови инструменти

1. Следните експозиции следва да се класифицират като експозиции в капиталови инструменти:

а) недългови експозиции, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или приходите на емитента;

б) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривати или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, посочени в буква а).

2. Експозициите в капиталови инструменти получават рисково тегло от 100 %, освен ако не се изисква да бъдат приспаднати в съответствие с втора част; от 250 % в съответствие с член 48, параграф 4; от 1 250 % в съответствие с член 89, параграф 3, или се третират като високо рискови позиции в съответствие с член 128.

3. Инвестициите в капиталови инструменти или инструменти на приемливия надзорен капитал, емитирани от институции, се класифицират като вземания към дялов капитал, освен ако не се приспадат от собствения капитал, не получават 250 % рисково тегло съгласно член 48, параграф 4 или не се третират като високо рискови позиции в съответствие с член 128.

▼B

Член 134

Други позиции

▼C2

1. Материалните активи по смисъла на член 4, подзаглавие „Активи“, точка 10 от Директива 86/635/ЕИО получават рисково тегло от 100 %.

▼B

2. Предварителните плащания и начислените вземания, за които институцията не може да определи съответния контрагент в съответствие с Директива 86/635/ЕИО, получават рисково тегло от 100 %.

3. Паричните средства в процес на събиране получават рисково тегло от 20 %. Касовите наличности и еквивалентните парични позиции получават рисково тегло от 0 %.

4. Резервите в злато на кюлчета в собствен трезор или при друг депозитар, доколкото са покрити с пасиви в злато на кюлчета, получават рисково тегло от 0 %.

5. При споразуменията за продажба и обратно изкупуване на активи, както и за форуърд покупки, рисковото тегло се определя спрямо въпросния актив, а не спрямо контрагентите по сделката.

6. Когато дадена институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че n-тото неизпълнение сред експозициите поражда плащане, с което договорът се прекратява, и когато на продукта е присъдена външна кредитна оценка от АВКО, се присъждат рисковите тегла по глава 5. Ако продуктът няма присъдена кредитна оценка от АВКО, рисковите тегла на експозициите, включени в съвкупността, се сумират, като се изключват „n-1“ на брой експозиции, до максимално рисково тегло от 1 250 % и после се умножават по номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериват, за да се изчисли рисково претегленият размер на актива. Изключените от сумирането „n–1“ на брой експозиции се определят въз основа на това, че те включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък размер на рисково претеглената експозиция в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането.

7. Стойността на експозицията при лизинг е равна на дисконтираните минимални лизингови вноски. Минималните лизингови вноски са плащанията през периода на лизинг, които лизингополучателят е длъжен или може да бъде задължен да прави, както и всяка изгодна опция за покупка, чието упражняване е достатъчно сигурно. Ако страна, различна от лизингополучателя, може да бъде задължена да извърши плащане, свързано с остатъчната стойност на отдадения на лизинг актив, и това задължение за плащане отговаря на съвкупността от условията по член 201 относно признаването на доставчици на защита, както и на изискванията за признаване на други видове гаранции, предвидени в членове 213—215, задължението за плащане може да бъде признато за кредитна защита с гаранции в съответствие с глава 4. Тези експозиции се отнасят към съответния клас експозиции съгласно член 112. Когато експозицията е остатъчната стойност на отдадените на лизинг активи, размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява по следния начин: 1/t * 100 % * остатъчната стойност, където t е по-голямото число между 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.

▼B

Раздел 3

Признаване и съотнасяне на оценка на кредитния риск

Подраздел 1

Признаване на авко

Член 135

Използване на кредитните оценки на АВКО

1. Външна кредитна оценка може да бъде използвана за определяне на рисковото тегло на експозиция по настоящата глава, само ако е присъдена или одобрена от АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.

2. В съответствие с член 2, параграф 4 и член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1060/2009 ЕБО публикува списъка на АВКО на своята електронна страница.

Подраздел 2

Съотнасяне на кредитните оценки на авко

Член 136

Съотнасяне на кредитните оценки на АВКО

1. ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП чрез Съвместния комитет разработват проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне за всяка една АВКО съответствието на нейните кредитни оценки със степените на кредитно качество в раздел 2. Това определяне е обективно и последователно.

ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП представят тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до 1 юли 2014 г., а при необходимост представя преработени проекти на техническите стандарти за изпълнение.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и съответно от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. При определяне на съотнасянето на кредитните оценки ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП се съобразяват със следните изисквания:

а) за да направи разграничение между различните степени на риск, изразени чрез всяка отделна кредитна оценка, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП вземат предвид количествени фактори като дългосрочния процент на неизпълнение, свързан с всички позиции, получили една и съща кредитна оценка. По отношение на наскоро създадените АВКО и тези, които разполагат с ограничени от гледна точка на количеството данни за неизпълнение, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП изискват техните очаквания за това какъв според тях е дългосрочният процент на неизпълнение, свързан с всички позиции, получили една и съща кредитна оценка;

▼B

б) за да направи разграничение между различните степени на риск, изразени чрез всяка отделна кредитна оценка, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП вземат предвид качествени фактори като емитентите, наблюдавани от дадена АВКО, обхвата на кредитните оценки, присъждани от тази АВКО, значението на всяка кредитна оценка и определението на АВКО за неизпълнение;

в) ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП съпоставят процента на неизпълнение при всяка кредитна оценка на конкретна АВКО и го съпоставят със съответния базов показател, изграден въз основа на историческите проценти на неизпълнение на други АВКО по отношение на група емитенти с равностоен кредитен риск;

г) когато процентът на неизпълнение по отношение на дадена кредитна оценка на конкретна АВКО е съществено и системно по-висок от базовия показател, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП съотнасят кредитната оценка на тази АВКО към по-висока степен на кредитно качество по скалата за оценка на кредитното качество;

д) когато ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП са увеличили рисковото тегло, свързвано с определена кредитна оценка на конкретна АВКО, и ако процентът на неизпълнение при тази кредитна оценка на конкретната АВКО вече не е съществено и системно по-висок от базовия показател, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП могат да възстановят за кредитната оценка на тази АВКО първоначалната степен на кредитно качество по скалата за оценка на кредитното качество.

3. ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП разработват проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на посочените в параграф 2, букви а), б) и в) съответно количествени фактори, качествени фактори и базови показатели.

ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП представят на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и съответно от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Подраздел 3

Използване на кредитни оценки от агенции за експортно кредитиране

Член 137

Използване на кредитни оценки от агенции за експортно кредитиране

1. За целите на член 114, институциите могат да използват кредитните оценки на избрана от институцията агенция за експортно кредитиране, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) това е консенсусен резултат от оценките за риск, дадени от агенции за експортно кредитиране, които прилагат договорността на ОИСР относно указанията за официално подкрепяните експортни кредити (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits);

▼B

б) агенцията за експортно кредитиране публикува своите кредитни оценки и е възприела договорената от ОИСР методика, като кредитната оценка се свързва с една от осемте минимални застрахователни експортни премии (МЗЕП), установени в методиката. Институцията може да отмени избора си на агенция за експортно кредитиране. Институцията трябва да обоснове тази отмяна, ако са налице конкретни основания да се счита, че в основата на отмяната стои намерение за намаляване на изискванията за капиталова адекватност.

2. Експозициите, за които кредитната оценка от агенция за експортно кредитиране се признава за целите на претеглянето на риска, получават рисково тегло съгласно таблица 9.

Таблица 9

МЗЕП	0	1	2	3	4	5	6	7
Рисково тегло	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Раздел 4

Използване на кредитните оценки на авко за определяне на рисковите тегла

Член 138

Общи изисквания

Дадена институция може да избере една или повече АВКО, които да се използват за определяне на рисковите тегла, присъждани на активи и задбалансови позиции. Институцията може да отмени избора си на АВКО. Институцията трябва да обоснове тази отмяна, ако са налице конкретни основания да се счита, че в основата на отмяната стои намерение за намаляване на изискванията за капиталова адекватност. Кредитните оценки не се използват избирателно. Институцията използва поискани кредитни оценки. Въпреки това тя може да използва непоискани кредитни оценки, ако ЕБО е потвърдил, че непоисканите кредитни оценки на АВКО имат същото качество като поисканите оценки на тази АВКО. ЕБО отказва или оттегля така даденото потвърждение, особено ако АВКО е използвала непоискана кредитна оценка, за да упражни натиск върху оценявания субект, с цел той да поръча кредитна оценка или други услуги. При използването на кредитна оценка институциите спазват следните изисквания:

а) институция, която реши да използва кредитните оценки от АВКО за определен клас позиции, използва тези кредитни оценки по последователен начин за всички експозиции, спадащи към този клас;

б) институция, която реши да използва кредитните оценки, изготвени от конкретна АВКО, използва същите без прекъсване и по последователен начин във времето;

в) институцията използва само кредитни оценки на АВКО, които отчитат едновременно както размера на главницата, така и дължимите по нея лихви;

▼B

г) ако за рейтингова позиция е налице само една кредитна оценка от избрана АВКО, за определянето на рисковото тегло на позицията се използва тази кредитна оценка;

д) ако за рейтингова позиция има две кредитни оценки от избрани АВКО и ако те съответстват на различни рискови тегла, се прилага по-високото рисково тегло;

е) ако за рейтингова позиция има повече от две кредитни оценки от избрани АВКО, се вземат предвид двете оценки, определящи двете най-ниски рискови тегла. Ако двете най-ниски рискови тегла са различни, следва да се присъди по-високото рисково тегло. Ако двете най-ниски рискови тегла са еднакви, се присъжда това рисково тегло.

Член 139

Кредитна оценка на емитенти и емисии

1. Ако за конкретна емисионна програма или инструмент, към които спада позицията, съставляваща експозицията, има кредитна оценка, за определянето на рисковото тегло на позицията се прилага тази кредитна оценка.

2. Когато за някоя позиция няма пряко приложима кредитна оценка, но има кредитна оценка за конкретна емисионна програма или инструмент, към които не спада позицията, съставляваща експозицията, или обща кредитна оценка за емитента, то тогава тази кредитна оценка се използва в един от следните случаи:

а) тя поражда по-високо рисково тегло, отколкото би било иначе, като въпросната експозиция е с равностоен или по-нисък ранг във всяко отношение в сравнение с конкретната емисионна програма или инструмент или в сравнение с необезпечените експозиции от по-висок ранг на този емитент, в зависимост от случая;

б) тя поражда по-ниско рисково тегло, като въпросната експозиция е с равностоен или по-висок ранг във всяко отношение в сравнение с конкретната емисионна програма или инструмент или в сравнение с необезпечените експозиции на този емитент, в зависимост от случая.

Във всички други случаи експозицията се третира като нерейтингована.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват прилагането на член 129.

4. Кредитните оценки на емитенти в рамките на дадена корпоративна група не може да се използват като кредитна оценка на друг емитент от същата корпоративна група.

Член 140

Дългосрочни и краткосрочни кредитни оценки

1. Краткосрочните кредитни оценки могат да се използват само за краткосрочни активи и задбалансови позиции, представляващи експозиции към институции и предприятия.

▼B

2. Краткосрочната кредитна оценка се прилага само по отношение на позицията, за която се отнася, и не се използва за определяне на рисковите тегла на друга позиция, освен ако:

а) инструмент с краткосрочен рейтинг получи рисково тегло от 150 %, тогава всички необезпечени експозиции без рейтинг към този длъжник, независимо дали са краткосрочни или дългосрочни, също получават рисково тегло от 150 %;

б) инструмент, притежаващ краткосрочен рейтинг, получи рисково тегло от 50 %, тогава никоя краткосрочна експозиция без рейтинг не може да получи рисково тегло по-малко от 100 %.

Член 141

Позиции в местна и чужда валута

Кредитна оценка на позиция в местната валута на длъжника не може да се използва за определянето на рисково тегло за друга експозиция на същия длъжник в чужда валута.

Ако дадена експозиция възникне поради участието на институция в заем, отпуснат от международна банка за развитие, чийто статут на предпочитан кредитор се признат от пазара, кредитната оценка на позицията на длъжника в местна валута може да се използва за определянето на рисково тегло.

ГЛАВА 3

Вътрешнорейтингов подход

Раздел 1

Разрешение от компетентните органи за използване на вътрешнорейтинговия подход

Член 142

Определения

1. За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „рейтингова система“ означава съвкупност от всички методи, процеси, контролни механизми, начини за събиране на данни и информационни системи, които подпомагат оценяването на кредитния риск, отнасянето на експозициите по рейтингови категории или групи и количественото оценяване на неизпълнението и загубите за даден вид експозиции;

2) „вид експозиции“ означава група експозиции, управлявани по еднакъв начин, които са формирани от определен тип инструменти и които могат да се отнасят само до едно предприятие или една-единствена подгрупа предприятия в рамките на дадена група, при условие че същият вид експозиции се управлява по различен начин в останалите предприятия от групата;

▼B

3) „стопанска единица“ означава самостоятелни организационни или юридически лица, групи дейности, географски местоположения;

▼C2

4) „голямо предприятие от финансовия сектор“ означава всяко предприятие от финансовия сектор, което отговаря на следните условия:

▼B

а) стойността на чиито общи активи, изчислена на индивидуална или консолидирана основа, е по-висока или равна на прага от 70 милиарда евро, като за определянето на размера на активите се използва последният одитиран финансов отчет или консолидираният финансов отчет; и

б) самото предприятие или поне едно от неговите дъщерни предприятия подлежи на пруденциално регулиране в Съюза или за него се прилагат законите на трета държава, която прилага пруденциални надзорни или регулаторни изисквания, които са най-малкото на равностойни на прилаганите в Съюза.

►C2 5) „нерегулирано предприятие от финансовия сектор“ означава всяко друго предприятие, което не е регулирано предприятие от финансовия сектор ◄, но извършва като основна дейност една или повече от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2013/36/ЕС или изброени в приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

6) „категория на длъжника“ означава рискова категория в рамките на рейтинговата скала за длъжници по дадена рейтингова система, която категоризира длъжниците въз основа на конкретен и обособен набор от рейтингови критерии, служещ за източник на оценките за параметъра вероятност за неизпълнение (PD);

7) „категория на инструмента“ означава рискова категория в рамките на скалата на рейтинговата система за инструмента, по която са категоризирани експозициите въз основа на конкретен и обособен набор от рейтингови критерии, служещ за източник на собствените оценки за параметъра LGD;

8) „обслужващо предприятие“ означава предприятие, което управлява ежедневно група закупени вземания или базисните кредитни експозиции.

2. За целите на параграф 1, точка 4, буква б) от настоящия член Комисията може да приема решения, посредством актове за изпълнение и при спазване процедурата по разглеждане, посочена в член 464, параграф 2, дали трета държава прилага надзорни и регулаторни изисквания, които са най-малкото равностойни на тези, прилагани в Съюза. При отсъствие на подобно решение до 1 януари 2015 г. институциите могат да продължат да прилагат третирането, предвидено в настоящия параграф, спрямо трета държава, когато съответните компетентни органи са одобрили третата държава за такова третиране преди 1 януари 2014 г.

Член 143

Разрешение за използване на вътрешнорейтинговия подход

1. Ако определените в настоящата глава условия са изпълнени, компетентният орган разрешава на институциите да изчисляват размера на рисково претеглените си експозиции като използват вътрешнорейтинговия подход.

▼B

2. За всеки клас експозиции и за всяка рейтингова система и подход на вътрешните модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти и за всеки подход за оценяване на параметъра LGD и използваните конверсионни коефициенти се изисква предварително разрешение за използването на вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти.

3. Институциите трябва да получат предварително разрешение от компетентните органи за следното:

а) съществени промени в обхвата на прилагане на дадена рейтингова система или на подхода на вътрешните модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти, за използването на които системи и подходи институцията е получила разрешение;

б) съществени промени на дадена рейтингова система или на подхода на вътрешните модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти, за използването на които системи и подходи институцията е получила разрешение.

Обхватът на прилагане на дадена рейтингова система включва всички експозиции от съответния вид експозиция, за които е разработена рейтинговата система.

4. Институциите уведомяват компетентните органи за всички промени в рейтинговите системи и подходи на вътрешните модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията за оценяване доколко съществено е използването на съществуваща рейтингова система за допълнителни експозиции, различни от вече обхванатите от тази рейтингова система, както и доколко съществени са промените в рейтинговите системи или подходите на вътрешните модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти съгласно вътрешнорейтинговия подход.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 144

Оценка на компетентните органи на заявленията за използване на вътрешнорейтинговия подход

1. Компетентният орган издава разрешение по член 143 на дадена институция да използва вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки за LGD и на конверсионните коефициенти, само ако прецени, че са изпълнени изискванията по настоящата глава и по-специално предвидените в раздел 6, както и че системите на институцията за управление и рейтингуване на експозициите към кредитен риск са надеждни и се прилагат стриктно и по-специално, че институцията е представила достатъчно доказателства, че изпълнява следните стандарти:

а) рейтинговите системи на институцията осигуряват съдържателна оценка на характеристиките на длъжника и на операциите, съдържателна диференциация на риска и точни и последователни количествени оценки на риска;

▼B

б) вътрешните рейтинги и оценките на неизпълнението и загубите, които се използват при изчисляването на капиталовите изисквания и свързаните с тях системи и процеси, играят основна роля в процеса на управление на риска и вземане на решения, както и при одобрението на кредитите, вътрешното разпределение на капитала и изпълнението на функциите по корпоративно управление на институцията;

в) институцията има звено за контрол на кредитния риск, отговарящо за нейните рейтингови системи, чиято независимост е осигурена по подходящ начин и върху което не се оказва неправомерно влияние;

г) институцията събира и съхранява всички необходими данни за ефективно подпомагане на измерването и управлението на кредитния риск;

д) институцията документира своите рейтингови системи и обосновката за тяхното проектиране и ги утвърждава;

е) институцията е утвърдила всяка рейтингова система и всеки подход на вътрешни модели по отношение на експозициите към капиталови инструменти в продължение на подходящ период преди разрешението да използва съответната рейтингова система или подход на вътрешни модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти, оценила е през този период дали рейтинговата система или подходът на вътрешни модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти са подходящи за цялата гама приложения на рейтинговата система или на подхода на вътрешни модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти, и в резултат на оценката си е въвела необходимите промени в тези рейтингови системи или подходи на вътрешни модели по отношение на експозициите в капиталови инструменти;

ж) институцията е изчислила съгласно вътрешнорейтинговия подход капиталовите изисквания в резултат на оценките на рисковите си параметри и е в състояние да докладва в съответствие с член 99;

з) институцията е отнесла и продължава да отнася всяка експозиция в обхвата на прилагане на дадена рейтингова система към определена рейтингова категория или група от тази рейтингова система; институцията е отнесла и продължава да отнася всяка експозиция в обхвата на прилагане на даден подход за експозиции в капиталови инструменти към същия подход на вътрешни модели.

Изискванията за използване на вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти, се прилагат и в случаите, когато институцията е въвела дадена рейтингова система или модел, използван в рамките на рейтинговата система, закупени от доставчик, който е трето лице.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определи методиката за оценяване, която компетентните органи да следват, когато оценяват доколко дадена институция спазва изискванията за използване на вътрешнорейтинговия подход.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с член 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

Член 145

Предишен опит при използването на вътрешнорейтинговите подходи

1. Институцията, кандидатстваща за използване на вътрешнорейтинговия подход, трябва да е използвала за съответните класове експозиции рейтингови системи за вътрешно измерване и управление на риска, които като цяло са в съответствие с посочените в раздел 6 изисквания, най-малко в продължение на три години преди да ѝ се признае способността да използва вътрешнорейтинговия подход.

2. Институцията, кандидатстваща за използване на собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти, трябва да докаже пред компетентните органи, че е извършвала оценяване и е прилагала собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти по начин, съответстващ като цяло на посочените в раздел 6 изисквания за използване на собствени оценки за тези параметри, най-малко в продължение на три години преди да ѝ се признае способността да използва собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти.

3. Когато институцията разширява използването на вътрешнорейтинговия подход след първоначалното разрешение, нейният опит е достатъчен, за да отговаря на изискванията на параграфи 1 и 2 по отношение на допълнително обхванатите експозиции. Ако използването на рейтинговите системи обхване експозиции, които съществено се отклоняват от съществуващия обхват, така че не може да се прецени дали наличният опит отговаря на изискванията на тези разпоредби по отношение на допълнителните експозиции, тогава изискванията на параграфи 1 и 2 се прилагат отделно за допълнителните експозиции.

Член 146

Необходими мерки при неспазване на изискванията на настоящата глава

Когато институцията престане да спазва посочените в настоящата глава изисквания, тя уведомява компетентния орган и извършва едно от следните:

а) представя удовлетворителен за компетентния орган план за своевременно възобновяване на спазването и изпълнява този план в рамките на съгласуван с компетентния орган срок;

б) доказва на компетентните органи, че последствията от неспазването са несъществени.

Член 147

Методика за отнасяне на дадена експозиция към съответен клас експозиции

1. Методиката, използвана от институцията за отнасянето на експозиции към различни класове експозиции, е подходяща и последователна във времето.

2. Всяка експозиция се отнася към един от следните класове експозиции:

а) експозиции към централни правителства и централни банки;

▼B

б) експозиции към институции;

в) експозиции към предприятия;

г) експозиции на дребно;

д) експозиции в капиталови инструменти;

е) секюритизиращи позиции;

ж) други активи, които нямат характер на кредитни задължения.

3. Към класа в параграф 2, буква а), се отнасят следните експозиции:

а) експозиции към регионални правителства или местни органи на власт или субекти от публичния сектор, които се третират като експозиции към централни правителства съгласно членове 115 и 116;

б) експозиции към многостранни банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2;

в) експозиции към международни организации, получили рисково тегло от 0 % съгласно член 118.

4. Към класа в параграф 2, буква б) се отнасят следните експозиции:

а) експозиции към регионални правителства или местни органи на власт, които не се третират като експозиции към централни правителства съгласно член 115, параграфи 2 и 4;

б) експозиции към субекти от публичния сектор, които не се третират като експозиции към централни правителства в съответствие с член 116, параграф 4;

в) експозиции към многостранни банки за развитие, които не са получили рисково тегло от 0 % съгласно член 117; и

г) експозиции към финансови институции, които се третират като експозиции към институции в съответствие с член 119, параграф 5.

5. За да бъдат отнесени към класа експозиции на дребно, посочен в параграф 2, буква г), експозициите трябва да отговарят на следните критерии:

а) да са към някой от следните:

i) експозиции към едно или повече физически лица;

ii) експозиции към МСП, при условие че в този случай общият размер, дължим на институцията и на всяко предприятие майка и дъщерните му предприятия, включително просрочени експозиции, от страна на клиента длъжник или на група от свързани клиенти, с изключение на експозиции, обезпечени с жилищни имоти, доколкото е известно на институцията, която трябва да предприеме разумни стъпки за потвърждаване на тези обстоятелства, не превишава 1 милион евро;

▼B

б) да се третират от институцията последователно във времето и по сходен начин, като част от управлението на риска в тази институция;

в) да не се управляват индивидуално така, както експозициите в класа експозиции към предприятия;

г) всяка от тях да представлява част от значителен брой експозиции, управлявани по сходен начин.

В допълнение към изброените в първа алинея експозиции, в класа експозиции на дребно се включва и настоящата стойност на минималните лизингови вноски от клиенти на дребно.

6. Към класа експозиции в капиталови инструменти в параграф 2, буква д) се отнасят следните експозиции:

а) недългови експозиции, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или приходите на емитента;

б) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривати или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, посочени в буква а).

7. Всяко кредитно задължение, което не е отнесено към класовете експозиции, посочени в параграф 2, букви а), б), г), д) и е), се отнася към класа експозиции към предприятия в буква в) от посочения параграф.

8. В рамките на класа експозиции към предприятия, посочени в параграф 2, буква в), институциите обособяват експозиции „специализирано кредитиране“, които притежават следните характеристики:

а) експозицията е към предприятие, специално учредено за финансиране или стопанисване на материални активи, или е икономически сравнима експозиция;

б) съгласно договорните условия на кредитора се предоставя значителен контрол над активите и над доходите, които те генерират;

в) основният източник за погасяване на задължението е доходът, генериран от активите, които се финансират, а не независимият капацитет на по-широкообхватно търговско предприятие.

9. Остатъчната стойност на отдадено на лизинг имущество се отнася към класа експозиции в параграф 2, буква ж), освен доколкото тя вече е включена в лизинговата експозиция, предвидена в член 166, параграф 4.

10. Експозицията от предоставяне на защита по кредитен дериват за n-то неизпълнение въз основа на съвкупност се отнася към същия посочен в параграф 2 клас, към който биха били отнесени експозициите в съвкупността, освен ако индивидуалните експозиции в съвкупността биха били отнесени към различни класове експозиции, като тогава експозицията се отнася към класа експозиции към предприятия, посочен в параграф 2, буква в).

▼B

Член 148

Условия за прилагането на вътрешнорейтинговия подход при различни класове експозиции и стопански единици

1. Институциите и всяко предприятие майка и неговите дъщерни предприятия прилагат вътрешнорейтинговия подход за всички експозиции, освен ако не са получили разрешение от компетентните органи постоянно да използват стандартизирания подход в съответствие с член 150.

При предварително разрешение от страна на компетентните органи, прилагането може да се въвежда последователно за различните класове експозиции, посочени в член 142, в рамките на една и съща стопанска единица, в различни стопански единици в една и съща група или при използването на собствени оценки за LGD или конверсионните коефициенти — за изчислението на рисковите тегла на експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки.

При класа експозиции на дребно, посочен в член 147, параграф 5, прилагането може да се въвежда последователно за категориите експозиции, на които съответстват различните корелации в член 154.

2. Компетентните органи определят периода, през който от институцията и всяко предприятие майка и неговите дъщерни предприятия се изисква да прилагат вътрешнорейтинговия подход за всички експозиции. Този период се определя по преценка на компетентните органи въз основа на естеството и мащаба на дейностите на дадената институция или всяко предприятие майка и неговите дъщерни предприятия, както и броя и естеството на рейтинговите системи, които ще бъдат въведени.

3. Институциите прилагат вътрешнорейтинговия подход в съответствие с условията, определени от компетентните органи. Компетентният орган разработва условията така, че да се гарантира, че предвидената в параграф 1 гъвкавост няма да се използва избирателно с цел постигане на занижени капиталови изисквания по отношение на тези класове експозиции или стопански единици, на които тепърва им предстои включване във вътрешнорейтинговия подход, или при използването на собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти.

4. Институциите, които са започнали да използват вътрешнорейтинговия подход след 1 януари 2013 г. или от които компетентните органи са поискали до тази дата да са в състояние да изчислят капиталовите си изисквания посредством стандартизирания подход, запазват възможността за изчисляване на капиталовите изисквания чрез стандартизирания подход за всички експозиции по време на периода на въвеждане, докато компетентните органи не ги уведомят, че са убедени, че въвеждането на вътрешнорейтинговия подход ще бъде завършено с задоволителна степен на сигурност.

5. Институция, на която е разрешено да използва вътрешнорейтинговия подход за който и да било клас експозиции, използва този подход за класа експозиции в капиталови инструменти, посочен в член 147, параграф 2, буква д), освен когато ѝ е разрешено да прилага за тях стандартизирания подход съгласно член 150, както и за класа експозиции други активи, които нямат характер на кредитни задължения, посочен в член 147, параграф 2, буква ж).

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, съгласно които компетентните органи установяват подходящия начин и график за последователно въвеждане на вътрешнорейтинговия подход за различните класове експозиции, посочени в параграф 3.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 149

Условия за възобновяване използването на по-опростени подходи

1. Институция, която използва вътрешнорейтинговия подход за конкретен клас или вид експозиции при изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, не може да започне да използва вместо него стандартизирания подход, освен ако не са изпълнени следните условия:

а) институцията е доказала на компетентния орган, че предложеното използване на стандартизирания подход не се прави с цел занижаване на капиталовите изисквания спрямо нея, а се налага предвид естеството и сложността на общите експозиции на институцията от този вид и не би оказало съществено отрицателно въздействие върху платежоспособността ѝ или способността ѝ да управлява ефективно риска;

б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

2. Институциите, получили разрешение по член 151, параграф 9 да използват собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти, може да възобновят използването на посочените в член 151, параграф 8 стойности за LGD и конверсионните коефициенти, само ако са изпълнени следните условия:

а) институцията е доказала на компетентния орган, че предложеното използване на посочените в член 151, параграф 8 стойности за LGD и конверсионните коефициенти за определен клас или вид експозиции не се прави с цел занижаване на капиталовите изисквания спрямо нея, а се налага предвид естеството и сложността на общите експозиции не институцията от този вид и не би оказало съществено отрицателно въздействие върху платежоспособността ѝ или способността ѝ да управлява ефективно риска;

б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

3. Прилагането на параграфи 1 и 2 е обвързано с условията за въвеждане на вътрешнорейтинговия подход, определени от компетентните органи в съответствие с член 148, и с разрешението за постоянна частична употреба, посочено в член 150.

Член 150

Условия за постоянна частична употреба

1. С предварителното разрешение от компетентните органи институциите, на които е разрешено да използват вътрешнорейтинговия подход при изчисляване размера на рисково претеглените експозиции и на очакваната загуба за един или повече класове експозиции, могат да прилагат стандартизирания подход за следните експозиции:

▼B

а) класа експозиции, посочен в член 147, параграф 2, буква а), когато броят на контрагентите, към които институцията има съществени позиции, е ограничен и за нея би било прекомерно натоварващо да въвежда рейтингова система за тези контрагенти;

б) класа експозиции, посочен в член 147, параграф 2, буква б), когато броят на контрагентите, към които институцията има съществени позиции, е ограничен и за нея би било прекомерно натоварващо да въвежда рейтингова система за тези контрагенти;

в) експозициите на несъществени стопански единици, както и класовете експозиции или видовете експозиции, които са несъществени по размер и възприеман рисков профил;

г) експозициите към централните правителства и централните банки на държавите членки и към техните регионални правителства и местни органи на власт, административни органи и субекти от публичния сектор, при условие че:

i) поради наличието на конкретни публични договорености няма разлика по отношение на риска между експозициите към централното правителство и централната банка и другите експозиции; и

▼C2

ii) експозициите към централното правителство и централната банка получават 0 % рисково тегло съгласно член 114, параграфи 2 или 4, или член 495, параграф 2;

▼B

д) експозициите на дадена институция към контрагент, който е нейно предприятие майка, дъщерно предприятие или дъщерно предприятие на предприятието майка, ако контрагентът е институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, дружество за управление на активи или предприятие за спомагателни услуги, за което се прилагат подходящи пруденциални изисквания, или предприятие, свързано с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

е) експозициите между институции, които отговарят на посочените в член 113, параграф 7 изисквания;

ж) експозициите в капиталови инструменти на субекти, чиито кредитни задължения са получили рисково тегло от 0 % съгласно глава 2, включително публично субсидираните субекти, при които може да се приложи рисково тегло от 0 %;

з) експозициите в капиталови инструменти, поети по законодателни програми за стимулиране развитието на конкретни стопански сектори, които предоставят на институцията значителни инвестиционни субсидии и включват някаква форма на държавен надзор и ограничения върху инвестирането в капиталови инструменти, ако тези експозиции могат съвкупно да бъдат изключени от вътрешнорейтинговия подход единствено до максимум 10 % от собствения капитал;

и) експозициите, посочени в член 119, параграф 4, които отговарят на посочените там условия;

▼B

й) държавните и държавно презастрахованите гаранции, посочени в член 215, параграф 2.

Компетентните органи разрешават прилагането на стандартизирания подход за експозициите в капиталови инструменти, посочени в първа алинея, букви ж) и з), за които е било разрешено такова третиране в други държави членки. ЕБО публикува на своята електронна страница и редовно актуализира списък с експозициите, посочени в тези букви, които се третират по стандартизирания подход.

2. За целите на параграф 1, класът експозиции в капиталови инструменти на дадена институция се счита за съществен, ако общата им стойност, ►C2 без посочените в параграф 1, буква з) експозиции в капиталови инструменти, поети по силата на законодателни програми ◄, превишава като средна стойност за предходната година 10 % от собствения капитал на институцията. Ако броят на експозициите в капиталови инструменти е по-малък от 10 отделни позиции, този праг е 5 % от собствения капитал на институцията.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията на прилагане на параграф 1, букви а), б) и в).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. През 2018 г. ЕБО приема насоки относно прилагането на член 150, параграф 1, буква г), като препоръчва ограничения по отношение на процента на общия счетоводен баланс и/или рисково претегления актив, които да се изчисляват чрез стандартизирания подход.

Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 2

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

Подраздел 1

Третиране по клас експозиции

Член 151

Третиране по клас експозиции

1. Размерът на рисково претеглените експозиции за кредитен риск за експозициите, спадащи към някой от класовете експозиции, посочени в член 147, параграф 2, букви а)—д) и буква ж), се изчислява в съответствие с подраздел 2, освен когато тези експозиции се приспадат от базовия капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред.

▼B

2. Размерът на рисково претеглените експозиции по отношение на риска от разсейване за закупени вземания се изчислява в съответствие с член 157. Когато институцията има пълно право на регрес за риск от неизпълнение и за риск от разсейване към продавача на закупени вземания, разпоредбите на настоящия член, на член 152 и на член 158, параграфи 1—4 по отношение на закупените вземания не се прилагат, а експозицията се третира като обезпечена експозиция.

3. Изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск и за риск от разсейване се основава на съответните параметри, свързани с дадената експозиция. Те включват параметрите PD, LGD, „падеж“ (оттук нататък „M“) и „стойност на експозицията“. PD и LGD могат да се разглеждат поотделно или заедно в съответствие с раздел 4.

4. За всички експозиции от класа „експозиции в капиталови инструменти“, посочен в член 147, параграф 2, буква д), институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск в съответствие с член 155. Институциите могат да използват посочените в член 155, параграфи 3 и 4 подходи, ако са получили предварително разрешение за това от компетентните органи. Компетентните органи предоставят на дадена институция разрешение да използва подхода на вътрешните модели, посочен в член 155, параграф 4, при условие че тя отговаря на изискванията, посочени в раздел 6, подраздел 4.

5. За класа експозиции „специализирано кредитиране“, размерът на рисково претеглените експозиции за кредитен риск може да се изчислява в съответствие с член 153, параграф 5.

6. За експозициите, спадащи към класовете експозиции, посочени в член 147, параграф 2, букви а)—г), институциите представят собствени оценки за PD в съответствие с член 143 и раздел 6.

7. За експозициите, спадащи към класовете експозиции, посочени в член 147, параграф 2, буква г), институциите представят собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти в съответствие с член 143 и раздел 6.

8. За експозициите, спадащи към класовете експозиции, посочени в член 147, параграф 2, букви а)—в), институциите прилагат стойностите за LGD, определени в член 161, параграф 1, и конверсионните коефициенти, посочени в член 166, параграф 8, букви а)—г), освен ако не им е било разрешено да използват за тези класове експозиции собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти в съответствие с параграф 9.

9. За всички експозиции, спадащи към класовете експозиции, посочени в член 147, параграф 2, букви а)—в), компетентният орган разрешава на институциите да използват собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти в съответствие с член 143 и раздел 6.

10. Размерът на рисково претеглените експозиции за секюритизирани експозиции и за експозиции, спадащи към класа експозиции, посочен в член 147, параграф 2, буква е), се изчислява в съответствие с глава 5.

▼B

Член 152

Третиране на експозиции в дялове или акции в ПКИ

1. Когато експозициите в дялове или акции в ПКИ отговарят на критериите в член 132, параграф 3 и институцията е осведомена за всички базисни експозиции на ПКИ или за част от тях, тя прави подобрен преглед на тези базисни експозиции, за да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба в съответствие с предвидените в настоящата глава методи.

Когато самата базисна експозиция на ПКИ е друга експозиция в дялове или акции в друго ПКИ, първата институция прави подробен преглед и на базисните експозиции на другото ПКИ.

2. Когато институцията не отговаря на условията за използване на предвидените в настоящата глава методи по отношение на всички базисни експозиции на ПКИ или на част от тях, размерът на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба се изчисляват в съответствие със следните подходи:

а) за експозициите, принадлежащи към класа „експозиции в капиталови инструменти“, посочен в член 147, параграф 2, буква д), институциите прилагат посочения в член 155, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла;

б) за всички други базисни експозиции, посочени в параграф 1, институциите прилагат посочения в глава 2 стандартизиран подход при спазване на следните изисквания:

i) за експозициите, за които се прилага специфично рисково тегло за експозиции без кредитна оценка или със степен на кредитно качество, водеща до най-високото рисково тегло в рамките на определен клас експозиции, рисковото тегло се умножава по коефициент 2, но не може да надвишава 1 250 %;

ii) за всички останали експозиции рисковото тегло се умножава по коефициент 1,1 и е с минимален размер от 5 %.

Ако за целите на буква а) институцията не е в състояние да разграничи експозициите към дялов капитал, към търгуван на борсата капитал и останалите експозиции в капиталови инструменти, тя третира съответните експозиции като други експозиции в капиталови инструменти. Когато тези експозиции, прибавени към преките експозиции на институцията в този клас експозиции, не са съществени по смисъла на член 150, параграф 2, може да бъде прилаган член 150, параграф 1, при условие че компетентните органи са разрешили това.

►C2 3. При експозиции в дялове или акции в дадено ПКИ, които не отговарят на критериите в член 132, параграф 3, или когато институцията не е информирана за всички базисни експозиции на ПКИ или за базисните експозиции в дялове или акции в дадено ПКИ, които са сами по себе си базисни експозиции, ◄ институцията прави подробен преглед на тези базисни експозиции и изчислява размера на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба по посочения в член 155, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла.

▼B

Ако институцията не е в състояние да разграничи експозициите към дялов капитал, към търгуван на борсата капитал и останалите експозиции в капиталови инструменти, тя третира съответните експозиции като други експозиции в капиталови инструменти. Тя отнася експозициите, които не са към капиталови инструменти, към класа „друг дялов капитал“.

4. Като алтернатива на описания в параграф 3 метод, институциите могат да изчисляват сами или да разчитат на следните трети лица за изчисляването и отчитането на средния размер на рисково претеглените експозиции, основани на базисните експозиции на ПКИ, в съответствие с посочените в параграф 2, букви а) и б) подходи за следното:

а) институцията или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция или финансова институция депозитар;

б) за останалите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, при условие че отговаря на критериите по член 132, параграф 3, буква а).

Точността на изчисленията се потвърждава от външен одитор.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват стандартизирания подход, посочен в член 145, параграф 1 съгласно параграф 2, буква б) от същия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Подраздел 2

Изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции за кредитен риск

Член 153

Размери на рисково претеглените експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки

1. При спазване на прилагането на специфичното третиране, посочено в параграфи 2, 3 и 4, размерите на рисково претеглените експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки се изчисляват съгласно следните формули:

Размер на рисково претеглената експозиция = RW · стойността на експозицията

където рисковото тегло (RW) се определя, както следва:

i) ако PD = 0, рисковото тегло RW е 0;

▼B

ii) ако PD = 1, т.е. за експозиции в неизпълнение:

— когато институцията прилага стойностите за LGD, предвидени в член 161, параграф 1, RW е 0;

▼C2

— когато институцията използва собствени оценки за LGD, RW е; $RW = (max\ \{0;\ 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\})$;

▼B

където най-добрата приблизителна оценка на очакваната загуба (по-долу „EL_{BE}“) е най-добрата приблизителна оценка на институцията за очакваната загуба по експозицията в неизпълнение в съответствие с член 181, параграф 1, буква з);

iii) ако 0 < PD < 1,

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

където

N(x) = кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива (т.е. вероятността една нормална случайна променлива със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на x);

G (Z) = обратната на кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива (т.е. стойността x, за която N(x) е равна на z);

R = коефициент на корелация, определен като

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = матуритетен корекционен фактор, определен като.

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. За всички експозиции към големи предприятия от финансовия сектор коефициентът на корелация в параграф 1, подточка iii) се умножава по 1,25. ►C2 За всички експозиции към нерегулирани предприятия от финансовия сектор съответните коефициенти на корелация, определени в параграф 1, подточка iii) и параграф 4, в зависимост от случая, се умножават по 1,25. ◄

3. Размерът на рисково претеглените експозиции за всяка експозиция, която отговаря на изискванията, посочени в членове 202 и 217, може да бъде коригиран по следната формула:

Размерът на рисково претеглената експозиция = RW · стойността на експозицията $\cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$

където:

PD_{pp} = PD на доставчика на защита.

▼B

Рисковото тегло (RW) се изчислява по съответната формула за рисковото тегло в точка 1 за експозицията, PD на длъжника и LGD на сравнимата директна експозиция към доставчика на защита. Матуритетният фактор (b) се изчислява, като се използва по-ниската стойност между PD на доставчика на защита и PD на длъжника.

4. За експозиции към предприятия, при които общите годишни продажби на консолидирана основа за групата са по-малко от 50 милиона евро, институциите могат да използват корелационната формула в параграф 1, подточка iii) за изчисляване на рисковите тегла на експозициите към предприятия. В тази формула S представлява общите годишни продажби в милиони евро, като стойността на S е по-голяма или равна на 5 милиона евро и е по-малка или равна на 50 милиона евро. Отчетените продажби под 5 млн. евро се третират като равни на 5 милиона евро. За закупените вземания общите годишни продажби са среднопретеглената стойност по индивидуалните експозиции от групата.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5\ ,\ S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Когато общите годишни продажби не са съществен показател за размера на дружеството, а общите активи са по-съществен показател от общите годишни продажби, институцията заменя показателя „общи годишни продажби“ с показателя „общо активи на консолидирана основа“.

5. За експозиции по специализирано кредитиране, по отношение на които дадена институция не е в състояние да оцени вероятността от неизпълнение или този прогнозиран от институциите параметър не отговаря на изискванията, определени в раздел 6, институцията присъжда рискови тегла на тези експозиции съгласно таблица 1, както следва:

Таблица 1

Остатъчен матуритет	Категория 1	Категория 2	Категория 3	Категория 4	Категория 5
Под 2,5 години	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 години или повече	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

При определянето на рисковите тегла на експозиции по специализирано кредитиране, институциите вземат предвид следните фактори: финансова стабилност, политическа и правна обстановка, особености на конкретната сделка и/или актив, стабилност на спонсора и изпълнителя, включително приходни потоци от публично-частно партньорство, и обезпеченост.

6. По отношение на закупените вземания от предприятия, институциите удовлетворяват посочените в член 184 изисквания. За закупените вземания от предприятия, които освен това отговарят и на условията, предвидени в член 154, параграф 5, и когато за институциите би било необосновано утежняващо да използват стандартите за количествено изразяване на риска за експозиции към предприятия, предвидени в раздел 6 за тези вземания, могат да се използват стандартите за количествено изразяване на риска за експозиции на дребно, предвидени в раздел 6.

▼B

7. По отношение на закупените вземания от предприятия, възстановяемите отбиви при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани като позиции в траншове за първа по ред загуба по смисъла на рамката за секюритизация по вътрешнорейтинговия подход.

8. Когато дадена институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че n-тото по ред неизпълнение измежду експозициите води до плащане и че с това кредитно събитие договорът се счита за прекратен, ако продуктът има присъдена външна кредитна оценка от АВКО, се прилагат рисковите тегла, предвидени в глава 5. Ако продуктът няма присъдена оценка от АВКО, рисковите тегла на експозициите в съвкупността се сумират, като се изключват „n–1“ на брой експозиции, като сумата от очакваните загуби, умножени по 12,5, плюс размера на рисково претеглените експозиции, не трябва да превишават номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериват, умножен по 12,5. Изключените от сумирането „n–1“ на брой експозиции се определят въз основа на това, че те включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък размер на рисково претеглената експозиция в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането. Рисково тегло от 1 250 % се прилага по отношение на позициите в съвкупност, за които институцията не може да определи рисковите тегла по вътрешнорейтинговия подход.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на това как институциите да отчитат факторите, посочени в параграф 5, втора алинея, при определянето на рисковите тегла на експозициите по специализирано кредитиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 154

Размери на рисково претеглените експозиции на дребно

1. Рисково претеглените размери на експозициите на дребно се изчисляват по следните формули:

Размерът на рисково претеглената експозиция = RW · стойността на експозицията

където рисковото тегло (RW) се определя като:

i) ако PD = 1, т.е. за експозициите, по които е имало неизпълнение, RW е;

$$RW = \max\{0\ ,12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

където EL_{BE} е най-добрата оценка на институцията за размера на загубата от експозицията в неизпълнение, изчислена в съответствие с член 181, параграф 1, буква з);

▼B

ii) ако 0 < PD < 1, т.е. за всяка възможна стойност за PD, различна от тази по подточка i)

$$\mathrm{RW} = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

където

N(x) = кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива (т.е. вероятността една нормална случайна променлива със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на x);

G(Z) = обратната на кумулативната функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива (т.е. стойността x, за която N(x) е равна на z);

R = коефициент на корелация, определен като

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Размерът на рисково претеглените експозиции за всяка експозиция към МСП, съгласно посоченото в член 147, параграф 5, който отговаря на изискванията, посочени в членове 202 и 217, може да бъде изчислен съгласно член 153, параграф 3.

3. За експозициите на дребно, обезпечени с недвижими имоти, корелационен коефициент (R) 0,15 замества числото, получено съгласно корелационната формула в параграф 1.

4. За квалифицирани револвиращи експозиции на дребно в съответствие с букви а)—д) корелационен коефициент (R) 0,04 замества числото, получено съгласно корелационната формула в параграф 1.

За да бъдат определени като квалифицирани револвиращи експозиции на дребно, експозициите трябва да отговарят на следните условия:

а) експозициите са към физически лица;

б) експозициите са револвиращи, необезпечени и дотолкова, доколкото не се теглят незабавно и безусловно, те са отменяеми от страна на институцията. В този контекст револвиращите експозиции се определят като такива, при които е позволен плаващ размер на неизплатените от клиентите салда, въз основа на техните решения да вземат и погасяват до граница, установена от институцията. Неусвоените поети задължения могат да се считат за безусловно отменяеми, ако условията им позволяват на институцията да ги отменя до пълния допустим размер съгласно законодателството за защита на потребителите и друго свързано законодателство;

в) максималната експозиция към отделно физическо лице в подпортфейла е 100 000 евро или по-малко;

▼B

г) употребата на корелационния коефициент по настоящия параграф е ограничена до портфейли, показали ниска променливост на процента на загуби в сравнение със средното ниво на процента на загуба, особено в обхвата на ниските стойности на PD;

д) третирането като квалифицирани револвиращи експозиции на дребно е в съответствие с базисните рискови характеристики на подпортфейла.

Чрез дерогация от буква б) изискването за необезпеченост не се прилага по отношение на обезпечените кредитни улеснения, свързани със сметката, по която се получава заплатата. В този случай възстановените от обезпечението суми не се вземат предвид при оценката на LGD.

Компетентните органи правят преглед на относителната променливост на процентите на загуба за всичките портфейли от квалифицирани револвиращи експозиции на дребно, както и на целия портфейл квалифицирани револвиращи експозиции на дребно, и споделят информация относно типичните характеристики на процентите на загуба при квалифицирани револвиращи експозиции на дребно за различните държави членки.

5. За да бъдат третирани като вземания на дребно, закупените вземания трябва отговарят на изискванията, предвидени в член 184, и на следните условия:

а) институцията е закупила вземанията от несвързани трети лица продавачи и нейната експозиция към длъжника по вземанията не обхваща експозиции, които са пряко или непряко породени от самата нея;

б) закупените вземания се генерират на базата на пряка сделка при справедливи пазарни условия между продавача и длъжника като независими един от друг лица. Като такива, вземанията между дружества и вземанията, предмет на контрасметки между дружества, които купуват и продават помежду си, са неприемливи;

в) институцията купувач има вземане към всички постъпления по закупените вземания или пропорционално участие в постъпленията; и

г) портфейлът на закупените вземания е достатъчно диверсифициран.

6. За закупените вземания, възстановяемите отбиви при покупки, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване, или и срещу двете, могат да бъдат третирани като позиции за първа по ред загуба съгласно рамката за секюритизация по вътрешнорейтинговия подход.

7. За хибридни портфейли от закупени вземания на дребно, при които институциите купувач не могат да отделят експозициите, обезпечени с недвижими имоти, и квалифицираните револвиращи експозиции на дребно от останалите експозиции на дребно, се прилага функцията за претегляне на рисковете на експозициите на дребно, с която се установяват най-високи капиталови изисквания за този вид експозиции.

▼B

Член 155

Размери на рисково претеглените експозиции в капиталови инструменти

1. Институциите определят размера на рисково претеглените експозиции в капиталови инструменти, с изключение на тези, приспаднати в съответствие с втора част или получили 250 % рисково тегло в съответствие с член 48 съгласно подходите, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член. Дадена институция може да прилага различни подходи към различни капиталови портфейли, когато самата тя използва различни подходи за целите на вътрешното управление на риска. Когато институцията използва различни подходи, изборът на подхода PD/LGD или на подхода на вътрешните модели трябва да е последователен, включително във времето и по отношение на подхода, използван за вътрешното управление на риска при съответните експозиции в капиталови инструменти, и не се определя от съображения, свързани с регулаторен арбитраж.

Институциите могат да третират експозициите в капиталови инструменти на предприятия за спомагателни услуги съгласно третирането на другите активи, които нямат характер на кредитни задължения.

2. При подхода за опростено определяне на рисковите тегла размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява съгласно формулата:

Размерът на рисково претеглената експозиция = RW ∗ стойността на експозицията,

където:

Рисково тегло (RW) = 190 % за експозиции в непублични капиталови инструменти, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли;

Рисково тегло (RW) = 290 % за експозиции в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти.

Рисково тегло (RW) = 370 % за всички останали експозиции в капиталови инструменти.

Допустимо е къси директни позиции и дериватни инструменти, държани в банков портфейл, да се нетират срещу дълги позиции в същите отделни ценни книжа, при условие че тези инструменти са изрично предназначени за хеджиране на специфични експозиции в капиталови инструменти и че осигуряват хеджиране най-малко за още една година. Другите къси позиции се третират като дълги позиции, като към абсолютната стойност на всяка позиция се прилага съответното рисково тегло. При позициите с несъвпадащи падежи се прилага същият подход като към експозициите към предприятия, изложен в член 162, параграф 5.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по експозиция в капиталови инструменти в съответствие с методите, определени в глава 4.

3. Съгласно подхода PD/LGD размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват по формулите в член 153, параграф 1. Ако институциите нямат достатъчна информация за използването на определението за неизпълнение, установено в член 178, рисковите тегла се умножават по претеглящ коефициент 1,5.

▼B

На нивото на отделната експозиция сборът от размера на очакваната загуба, умножен по 12,5, и размера на рисково претеглената експозиция, не трябва да превишава стойността на експозицията, умножена по 12,5.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по експозиция в капиталови инструменти, в съответствие с методите, определени в глава 4. Това е обект на прилагане на LGD в размер на 90 % върху експозицията към доставчика на хеджирането. За експозиции в непублични капиталови инструменти, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли, може да се прилага LGD в размер на 65 %. За тези цели параметърът M е пет години.

4. При подхода на вътрешните модели размерът на рисково претеглените експозиции е равен на потенциалната загуба по експозициите в капиталови инструменти на институцията, която се изчислява чрез вътрешни модели за стойност под риск при използване на 99-процентов едностранен доверителен интервал за разликата между реализираните тримесечни доходности и съответния безрисков лихвен процент, изчислен въз основа на извадка за достатъчно дълъг период, и която се умножава по 12,5. Размерът на рисково претеглените експозиции на равнище портфейл от капиталови инструменти не трябва да е по-малък от общите суми на:

а) размерите на рисково претеглените експозиции, изисквани съгласно подхода PD/LGD; и

б) съответните размери на очаквана загуба, умножени по 12,5.

Сумите, посочени в букви а) и б), се изчисляват въз основа на стойностите на PD, определени в член 165, параграф 1, и съответните стойности на LGD, определени в член 165, параграф 2.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по позиция в капиталови инструменти.

Член 156

Размери на рисково претеглените експозиции по други активи, които нямат характер на кредитни задължения

Размерите на рисково претеглените експозиции по други активи, които нямат характер на кредитни задължения, се изчисляват в съответствие със следната формула:

$$\textit{Размерът на рисково претеглената експозиция} = 100\ \% \cdot \textit{стойността на експозицията},$$

с изключение на:

а) паричните наличности и еквивалентните парични позиции, както и злато под формата на кюлчета в собствен трезор или друг депозитар дотолкова, доколкото са покрити със задължения в злато на кюлчета — в този случай рисковото тегло е 0 %;

б) случаите, когато експозицията е остатъчна стойност на активи, отдадени на лизинг — в който случай рисковото тегло се изчислява по следния начин:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{стойността на експозицията}$$

▼B

където t е по-голямото число измежду 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.

Подраздел 3

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за риска от разсейване при закупени вземания

Член 157

Размери на рисково претеглените експозиции за риска от разсейване при закупени вземания

1. Институциите изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции към риска от разсейване за закупени вземания към предприятия и на дребно по формулата в член 153, параграф 1.

2. Институциите определят стойността на входящите параметри PD и LGD в съответствие с раздел 4.

3. Институциите определят стойността на експозицията в съответствие с раздел 5.

4. За целите на настоящия член стойността на M е 1 година.

5. Компетентните органи освобождават институцията от изчисляване и признаване на размерите на рисково претеглените експозиции за риска от разсейване на вида експозиции, произтичащи от закупени вземания към предприятия или на дребно, ако тя е убедила компетентния орган, че рискът от разсейване за тази институция е несъществен за този вид експозиции.

Раздел 3

Размер на очакваната загуба

Член 158

Третиране по видове експозиции

1. Изчислението на размера на очакваната загуба се основава на същите входящи данни за PD, LGD и стойността на всяка експозиция, които се използват за изчислението на рисково претеглените размери на експозициите в съответствие с член 151.

2. Размерът на очакваната загуба за секюритизираните експозиции се изчислява в съответствие с глава 5.

3. Размерът на очакваната загуба за експозиции, спадащи към класа „други активи, които нямат характер на кредитни задължения“, посочени в член 147, параграф 2, буква ж), е нула.

4. Размерът на очакваната загуба за експозиции в дялове или акции в ПКИ, посочени в член 152, се изчисляват в съответствие с изложените в този член методи.

▼B

5. Очакваната загуба (EL) и размерът на очакваната загуба от експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и експозициите на дребно се изчисляват съгласно следните формули:

$$Очаквана\ загуба\ (EL) = PD * LGD$$

Размер на очакваната загуба = EL умножена по стойността на експозицията.

За експозиции в неизпълнение (PD =100 %), когато институциите използват собствени оценки за LGD, EL е равна на EL_{BE}, т.е. най-добрата оценка на институцията за очакваната загуба от експозицията в неизпълнение съгласно член 181, параграф 1, буква з).

За експозиции, които подлежат на третирането, изложено в член 153, параграф 3, EL е 0 %.

6. Стойностите на EL за експозиции по специализирано кредитиране, където институциите използват методите, изложени в член 153, параграф 5, за определяне на рисковите тегла, се определят съгласно таблица 2.

Таблица 2

Остатъчен матуритет	Категория 1	Категория 2	Категория 3	Категория 4	Категория 5
Под 2,5 години	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 години или повече	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват съгласно подхода за опростено определяне на рисковите тегла, се изчислява съгласно следната формула:

$$Размерът\ на\ очакваната\ загуба = EL \cdot стойността\ на\ експозицията$$

Стойностите на EL са следните:

Очаквана загуба (EL) = 0,8 % от стойността на експозициите в непублични капиталови инструменти, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли;

Очаквана загуба (EL) = 0,8 % за експозиции в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти;

Очаквана загуба (EL) = 2,4 % за всички останали експозиции в капиталови инструменти.

8. Очакваната загуба и размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват съгласно подхода PD/LGD, се определят чрез следните формули:

$$Очакваната\ загуба\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Размерът\ на\ очакваната\ загуба = EL \cdot стойността\ на\ експозицията$$

▼B

9. Размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти е нула, когато размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява съгласно подхода на вътрешните модели.

10. Размерът на очакваната загуба за риск от разсейване при закупени вземания се изчислява съгласно следната формула:

$$Очакваната\ загуба\ (EL) = PD \cdot LGD$$

Размерът на чакваната загуба = EL · стойността на експозицията

Член 159

Третиране на размера на очакваната загуба

Институциите приспадат размера на очакваната загуба, изчислен в съответствие с член 158, параграфи 5, 6 и 10, от осъществените във връзка с тези експозиции корекции за общ и специфичен кредитен риск и допълнителни корекции на стойността в съответствие с членове 34 и 110, както и други корекции на собствения капитал. Отбивите върху балансови експозиции, които в момента на закупуване са в неизпълнение в съответствие с член 166, параграф 1, се третират като корекции за специфичен кредитен риск. Корекциите за специфичен кредитен риск по експозиции в неизпълнение не се използват за покриване на размера на очакваната загуба по други експозиции. Размерът на очакваната загуба за секюритизирани експозиции, както и корекциите за общ и специфичен кредитен риск, свързани с тези експозиции, не се включват в това изчисление.

Раздел 4

PD, LGD и падеж

Подраздел 1

Експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки

Член 160

Вероятност от неизпълнение (PD)

1. Стойността на PD за експозиции към предприятие или институция е най-малко 0,03 %.

2. За закупени вземания към предприятия, по отношение на които институцията не може да определи PD, или определената от институцията PD не съответства на изискванията, изложени в раздел 6, PD за тези експозиции се определя съгласно следните методи:

а) за първостепенни вземания по закупени вземания към предприятия параметърът PD е равен на оценката на институциите на EL, разделен на параметъра LGD за тези вземания;

▼B

б) за подчинени вземания по закупени вземания към предприятия параметърът PD е равен на оценката на институцията на EL;

в) институцията, която съгласно член 143 е получила разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и която може да разграничи по надежден според компетентния орган начин оценката си за EL на съставящите я параметри PD и LGD за тези вземания, може да използва получената вследствие на това разграничаване оценка на PD.

3. Стойността на параметъра PD за длъжници в неизпълнение е 100 %.

4. В съответствие с глава 4 институциите могат да вземат предвид наличието в параметъра PD на кредитна защита с гаранции. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 201, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на закупените вземания, ако са изпълнени следните условия:

а) предприятието има присъдена кредитна оценка от АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество според правилата за рисковото претегляне на експозициите към предприятия съгласно глава 2;

б) предприятието, когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтинговия подход, няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО и според вътрешната оценка има PD, равностойна на тази, съответстваща на кредитните оценки от АВКО, определени от ЕБО като съответстващи на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество според правилата за рисковото претегляне на експозициите към предприятия съгласно глава 2.

5. Институциите, използващи собствени оценки на LGD, могат да признаят кредитна защита с гаранции, като коригират PD при спазване на разпоредбите на член 161, параграф 3.

6. За риск от разсейване на закупени вземания към предприятия стойността на параметъра PD се определя като равна на направената от институцията оценка на EL от риска от разсейване. Институцията, която съгласно член 143 е получила разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и може да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за EL от риска от разсейване за закупените вземания към предприятия на съставящите я параметри PD и LGD, може да използва получената вследствие на това разграничаване оценка на PD. В съответствие с глава 4 институциите могат да признаят наличието в параметъра PD на кредитна защита с гаранции. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 201, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на закупените вземания, при условие че изложените в параграф 4 условия са изпълнени.

7. Чрез дерогация от член 201, параграф 1, буква ж) са допустими и предприятията, които отговарят на изложените в параграф 4 условия.

▼B

Институцията, получила съгласно член 143 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за риска от разсейване на закупени вземания към предприятия, може да признае наличието на кредитна защита с гаранции, като коригира параметъра PD при спазване на разпоредбите на член 161, параграф 3.

Член 161

Загуба при неизпълнение (LGD)

1. Институциите използват следните стойности на LGD:

а) за първостепенни необезпечени с приемливи обезпечения експозиции: 45 %;

б) за подчинени необезпечени с приемливи обезпечения експозиции: 75 %;

в) институциите могат да отчетат наличието на обезпечена кредитна защита или защита с гаранции в LGD в съответствие с глава 4;

г) за покрити облигации, допустими за третиране, предвидено в член 129, параграфи 4 или 5, може да бъде присъдена стойност на LGD от 11,25 %;

д) за закупени първостепенни експозиции по вземания към предприятия, при които институцията не може да определи PD или определената от институцията PD не съответства на изискванията, изложени в раздел 6: 45 %;

е) за закупени подчинени експозиции по вземания към предприятия, при които институцията не може да определи PD или определената от институцията PD не съответства на изискванията, изложени в раздел 6: 100 %;

ж) за риск от разсейване на закупени вземания към предприятия: 75 %.

2. По отношение на риска от разсейване и риска от неизпълнение, ако съгласно член 143 институцията е получила разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и може да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба за закупените вземания към предприятия на съставящите я параметри PD и LGD, може да се използва оценката на LGD за закупените вземания към предприятия.

3. Ако съгласно член 143 институцията е получила разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки на LGD за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки, кредитната защита с гаранции може да бъде призната чрез коригирането на параметрите PD или LGD, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в раздел 6, и след получено разрешение от компетентните органи. Дадена институция не присъжда коригирани стойности за PD или LGD на гарантирани експозиции, при които коригираното рисково тегло би било по-ниско от сравнима пряка експозиция към гаранта.

▼B

4. За целите на предприятията, посочени в член 153, параграф 3, стойността на параметъра LGD за сравнима пряка експозиция към доставчик на защита е равна на стойността на параметъра LGD, присъдена на нехеджирано улеснение към гаранта или на нехеджирано улеснение към длъжника, в зависимост от това дали, в случай на едновременно неизпълнение на гаранта и длъжника по време на периода на хеджираната сделка, наличните доказателства и структурата на гаранцията показват, че размерът на възстановените суми зависи от финансовото състояние съответно на гаранта или длъжника.

Член 162

Падеж

1. Институциите, които не са получили разрешение да използват собствени оценки за параметъра LGD и собствени конверсионни коефициенти за експозиции към предприятия, институции или централни правителства и централни банки, определят падежа (M) на експозициите, породени от репо сделки или сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, на 0,5 години, а M за всички останали експозиции — на 2,5 години.

Като друга възможност компетентните органи решават като част от посоченото в член 143 разрешение дали институцията може да използва падежа (M) за всяка една от посочените в параграф 2 експозиции.

2. Институциите, получили съгласно член 143 разрешение от компетентния орган да използват собствени оценки за LGD и собствени конверсионни коефициенти за експозиции към предприятия, институции или централни правителства и централни банки, изчисляват стойността на M за всяка една от тези експозиции, както е изложено в букви а)—д) от настоящия параграф и при спазване на параграфи 3—5 от настоящия параграф. M не надхвърля пет години, освен в случаите по член 384, параграф 1, когато посоченият там M се използва:

а) за инструменти, свързани с планирани парични потоци, M се изчислява съгласно следната формула:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

където CF_t представлява паричните потоци (главници, лихви и такси), дължими съгласно договора от длъжника през периода t;

б) за деривати, предмет на рамкови споразумения за нетиране, стойността на M е равна на среднопретегления остатъчен матуритет на експозицията, но не по-малко от 1 година, като за претеглянето се използват условният размер на експозициите;

▼B

в) за експозиции, породени от напълно или почти напълно обезпечени сделки с деривативни инструменти,изброени в приложение II, както и за експозициите по напълно или почти напълно обезпечени маржин заемни сделки, обект на рамкови споразумения за нетиране, M е среднопретегленият остатъчен срок до падежа на сделките, но не по-малко от 10 дни;

г) за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, предмет на рамкови споразумения за нетиране, стойността на M е равна на среднопретегления остатъчен срок до падежа на сделките, но не по-малко от 5 дни. За претеглянето на остатъчния срок до падежа се използва условната стойност на всяка сделка;

д) ако съгласно член 143 институцията е получила разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра PD за закупени вземания към предприятия, стойността на параметъра M за усвоените суми се приравнява към среднопретегления падеж на експозицията към закупените вземания, където M е не по-малко от 90 дни. Същата стойност на параметъра M се използва и по отношение на неусвоените части от даден ангажимент за покупка, при условие че този ангажимент съдържа ефективни ограничителни клаузи, предпоставки за предсрочна амортизация или други договорени условия, които предпазват институцията купувач от значително влошаване на качеството на бъдещите вземания, които институцията се е ангажирала да изкупи в рамките на определения срок. При отсъствие на такива ефективни защити параметърът M за неусвоените суми се изчислява като сбор от първоначалния срок на най-отдалеченото във времето потенциално вземане съгласно условията по ангажимента за покупка и остатъчния срок до падежа на този ангажимент, като стойността на M е не по-малко от 90 дни;

е) за всички други инструменти, които не са посочени в настоящия параграф, или когато дадена институция не е в състояние да изчисли M в съответствие с изложеното в буква а), падежът M е равен на максималния срок (в години), в рамките на който длъжникът може да изпълни напълно своите договорни задължения, но не по-малко от 1 година;

ж) институциите, които за изчисляване на стойностите на експозициите използват изложения в глава 6, раздел 6 метод на вътрешните модели, изчисляват параметъра M за експозициите, за които те прилагат този метод и за които най-дългосрочният матуритет по договор в нетиращата съвкупност е по-дълъг от една година, съгласно следната формула:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

където:

S_{t_k} = фиктивна променлива, чиято стойност през бъдещия период tk е равна на 0, ако tk > 1 година, и на 1, ако tk ≤ 1.

EE_{t_k} = очакваната експозиция през бъдещия период t_k;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = действителната очаквана експозиция през бъдещия период t_k;

df_{t_k} = безрисковият дисконтиращ множител за бъдещия период t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

з) институция, която използва вътрешен модел за изчисляване на едностранна корекция на кредитната оценка (ККО), може след получаването на разрешение от компетентните органи да използва като стойност на параметъра M ефективната кредитна дюрация, изчислена посредством вътрешен модел.

При спазване на условията по параграф 2 за нетиращите съвкупности, при които всички договори имат първоначален матуритет под една година, се прилага формулата по буква а);

и) за институциите, които за изчисляване на стойностите на експозициите използват изложения в глава 6, раздел 6 метод на вътрешните модели и са получили разрешение да използват вътрешен модел за специфичен риск, свързан с търгуваните дългови позиции в съответствие с трета част, дял IV, глава 5, стойността на M е равна на 1 в изложената в член 153, параграф 1 формула, при условие че институцията може да удостовери пред компетентните органи, че нейният вътрешен модел за свързания с търгуваните дългови позиции специфичен риск, прилаган съгласно член 383, отчита влиянието на рейтингова миграция;

й) за целите на член 153, параграф 3 M е ефективният падеж на кредитната защита, но не по-малко от 1 година.

3. Когато документацията изисква ежедневно допълване до минималния размер на обезпечението и ежедневна преоценка на експозицията и обхваща разпоредби, които позволяват незабавната реализация или нетиране на обезпечението в случай на неизпълнение или неплащане на дължимите средства за попълване на маржин депозита, стойността на M е най-малко един ден за:

а) напълно или почти напълно обезпечени деривативни инструменти, изброени в приложение II;

б) напълно или почти напълно обезпечени маржин заемни сделки;

в) репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки.

Освен това за квалифицирани краткосрочни експозиции, които не са част от текущото финансиране, предоставяно от институцията на длъжника, стойността на M е най-малко един ден. Квалифицираните краткосрочни експозиции включват:

а) експозиции към институции, породени вследствие на сетълмента на валутни задължения;

▼B

б) самоликвидиращи се краткосрочни операции по търговско финансиране, свързани с обмена на стоки или услуги, с остатъчен срок до падежа до една година, посочени в член 4, параграф 1, точка 80;

в) експозиции, породени вследствие на сетълмента при покупка и продажба на ценни книжа в рамките на обичайния срок на доставка или два работни дни;

г) експозиции, породени вследствие на паричен сетълмент при електронни преводи и сетълмент на електронни платежни операции и предплатени разходи, включително овърдрафти, възникнали вследствие на неуспешни сделки, ненадхвърлящи малък, твърдо договорен брой работни дни.

4. По отношение на експозициите към разположените на територията на Съюза предприятия, чиито консолидирани продажби и консолидирани активи не надхвърлят 500 милиона евро, институциите могат да не прилагат параграф 2, а да определят последователно M според посоченото в параграф 1. Институциите могат да заменят размера на общите активи от 500 милиона евро на 1 милиард евро за тези предприятия, които преди всичко притежават и отдават под наем неспекулативно жилищни имоти.

5. Падежните несъответствия се третират съгласно посоченото в глава 4.

Подраздел 2

Експозиции на дребно

Член 163

Вероятност от неизпълнение (PD)

1. PD за дадена експозиция е най-малко 0,03 %.

2. PD на длъжници или, когато се използва подходът на задължение, на експозиции в неизпълнение е 100 %.

3. Стойността на параметъра PD за риск от разсейване при закупени вземания е равна на оценката на EL за риск от разсейване. Ако дадена институция е в състояние да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба за риска от разсейване при закупени вземания на съставящите я параметри PD и LGD, може да бъде използвана оценката за PD.

4. При спазване на член 164, параграф 2 може да бъде взета предвид кредитна защита с гаранции чрез коригирането на PD. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 201, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на закупените вземания, ако са изпълнени изложените в член 160, параграф 4 условия.

▼B

Член 164

Загуба при неизпълнение (LGD)

1. Институциите представят собствени оценки на LGD, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в раздел 6, и компетентните органи са дали разрешение в съответствие с член 143. За риск от разсейване при закупени вземания се използва стойност на параметъра LGD от 75 %. Ако дадена институция е в състояние по надежден начин да раздели своята оценка на очакваната загуба за риск от разсейване при закупени вземания на съставящите я параметри PD и LGD, тя може да използва собствената си оценка на LGD.

2. При коригирането на оценките за PD и LGD като приемлива може да бъде призната кредитна защита с гаранции по отношение на отделни експозиции или група от експозиции, при условие че са спазени изискванията, посочени в член 183, параграфи 1, 2 и 3, и е получено разрешение от страна на компетентните органи. Дадена институция не присъжда коригирани стойности за PD или LGD на гарантирани експозиции, при които коригираното рисково тегло би било по-ниско от сравнима пряка експозиция към гаранта.

3. За целите на член 154, параграф 2 стойността на параметъра LGD за сравнима пряка експозиция към доставчика на защита, посочен в член 153, параграф 3, е равна на стойността на параметъра LGD, присъдена на нехеджирано улеснение към гаранта или на нехеджирано улеснение към длъжника, в зависимост от това дали, в случай на едновременно неизпълнение на гаранта и длъжника по време на периода на хеджираната сделка, наличните доказателства и структурата на гаранцията показват, че размерът на възстановените суми зависи от финансовото състояние на гаранта или съответно на длъжника.

4. За всички обезпечени с жилищни имоти експозиции на дребно, които не се ползват от гаранции на централни правителства, средно претеглената по експозиции LGD е не по-ниска от 10 %.

За всички обезпечени с търговски недвижими имоти експозиции на дребно, които не се ползват от гаранции на централни правителства, средно претеглената по експозиции LGD е не по-ниска от 15 %.

▼C2

5. Въз основа на събраните съгласно член 101 данни и като отчитат прогнозите за бъдещото развитие на пазара на недвижими имоти и всякакви други значими показатели, компетентните органи оценяват периодично и поне веднъж годишно дали минималните стойности за LGD по параграф 4 от настоящия член са подходящи за експозиции, обезпечени с жилищни имоти или търговски недвижими имоти, разположени на тяхна територия. Компетентните органи могат, ако е целесъобразно от гледна точка на финансовата стабилност, да определят по-високи минимални стойности на средно претеглената по експозициите LGD за експозиции, обезпечени с недвижими имоти, разположени на тяхна територия.

▼B

Компетентните органи уведомяват ЕБО за всякакви промени в минималните стойности за LGD, въведени от тях в съответствие с първа алинея, а ЕБО публикува тези стойности за LGD.

▼B

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, които компетентните органи вземат под внимание при определянето на по-високи минимални стойности за LGD.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼C2

7. Институциите на една държава членка прилагат по- високите минимални стойности за LGD, определени от компетентните органи на друга държава членка, за експозиции, обезпечени с недвижими имоти, разположени в другата държава членка.

▼B

Подраздел 3

Прилагане на метода PD/LGD по отношение на експозиции в капиталови инструменти

Член 165

Прилагане на метода PD/LGD по отношение на експозиции в капиталови инструменти

1. PD се определя съгласно методите за експозиции към предприятия.

Прилагат се следните минимални стойности на параметъра PD:

а) 0,09 % за експозиции в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти, при които инвестицията е част от дългосрочно взаимоотношение с клиент;

б) 0,09 % за експозиции в извънборсово търгувани капиталови инструменти, където доходността на инвестициите се базира на редовни и периодични парични потоци, които не представляват капиталови печалби;

в) 0,40 % за експозиции в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти, включително други къси позиции, както е посочено в член 155, параграф 2;

г) 1,25 % за всички други експозиции в капиталови инструменти, включително други къси позиции, както е посочено в член 155, параграф 2.

2. За експозиции в непублични капиталови инструменти, включени в достатъчно добре диверсифицирани портфейли, може да се определи стойност на параметъра LGD от 65 %. За всички останали експозиции стойността на параметъра LGD се определя на 90 %.

▼B

3. Стойността на M за всички експозиции е пет години.

Раздел 5

Стойност на експозицията

Член 166

Експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и експозиции на дребно

1. Освен ако не е указано друго, стойността на балансовите експозиции е счетоводната стойност, определена без да се отчитат извършените корекции за кредитен риск.

Това правило важи и за активите, закупени на цена, различна от дължимата сума.

За закупените активи разликата между дължимата сума и счетоводната стойност, отчетена в баланса на институциите при закупуването на актива след прилагането на съответните корекции за специфичен кредитен риск, е показана като отбив, ако дължимата сума е по-голяма, и премия, ако тя е по-малка.

2. Когато институциите използват рамкови споразумения за нетиране за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, стойността на експозицията се изчислява в съответствие с глава 4 или 6.

3. За изчисляването на стойността на експозицията в случай на балансово нетиране между отпуснати заеми и приети влогове институциите прилагат методите, определени в глава 4.

4. Стойността на експозицията при лизинг е равна на сконтираните минимални лизингови вноски. Минималните лизингови вноски обхващат плащанията през периода на лизинга, които лизингополучателят е длъжен или може да бъде задължен да прави, и всяка изгодна опция за покупка (т.е. опция, чието упражняване е достатъчно сигурно). Ако от страна, различна от лизингополучателя, може да се изисква да извърши плащане, свързано с остатъчната стойност на отдадения на лизинг актив, и това задължение за плащане отговаря на съвкупността от условията по член 201 относно признаването на доставчици на защита, както и на изискванията за признаване на други видове гаранции, предвидени в член 213, задължението за плащане може да бъде признато за кредитна защита с гаранции в съответствие с глава 4.

5. По отношение на договорите, изброени в приложение II, стойността на експозицията се определя съгласно методите, изложени в глава 6, като направените корекции за кредитен риск не биват отчитани.

6. При изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции на закупени вземания стойността на експозицията е стойността, определена в съответствие с параграф 1, намалена с капиталовите изисквания за риск от разсейване преди редуцирането на кредитния риск.

▼B

7. Когато дадена експозиция е под формата на ценни книжа или стоки, продадени, заложени или предоставени в заем по репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакции с удължен сетълмент или маржин заемни сделки, стойността на експозицията е равна на стойността на ценните книжа или стоките, определени в съответствие с член 24. Когато се използва разширеният метод за финансово обезпечение, изложен в член 223, стойността на експозицията се увеличава с размера на корекцията за променливост, приложима за тези ценни книжа или стоки, според посоченото в същия член. Стойността на експозицията за репо сделките, сделките за предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакциите с удължен сетълмент и маржин заемните сделки може да бъде определена в съответствие с глава 6 или член 220, параграф 2.

8. Стойността на посочените по-долу експозиции се изчислява като размерът на неусвоената част от поетия от институцията ангажимент се умножава по конверсионен коефициент. Институциите използват следните конверсионни коефициенти в съответствие с член 151, параграф 8 за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки:

а) конверсионен коефициент от 0 % се прилага по отношение на кредитни линии, които са безусловно отменяеми по всяко време от институцията без предизвестие или които ефективно позволяват автоматично прекратяване на ангажимента при влошаване на кредитоспособността на кредитополучателя. За да приложат конверсионен коефициент от 0 %, институциите активно следят финансовото състояние на длъжника, като системата им за вътрешен контрол им позволява незабавно да забележат всяко влошаване на кредитното качество на длъжника. Неусвоените кредитни линии могат да се считат за безусловно отменяеми, когато условията по договора позволяват на институцията да се откаже от ангажимента си до максималния размер, допустим съгласно законодателството за защита на потребителите и друго приложимо законодателство;

б) по отношение на краткосрочни акредитиви, породени в резултат от движението на стоки, институцията емитент и потвърждаващата институция прилагат конверсионен коефициент от 20 %;

в) конверсионен коефициент от 0 % се прилага по отношение на неусвоени ангажименти по закупени револвиращи вземания, при условие че тези ангажименти подлежат на безусловно прекратяване или дават възможност на институцията да ги прекрати автоматично по всяко време и без предизвестие. За да приложат конверсионен коефициент от 0 %, институциите активно следят финансовото състояние на длъжника, като системата им за вътрешен контрол им дава възможност незабавно да забележат всяко влошаване на кредитното качество на длъжника;

г) конверсионен коефициент от 75 % се прилага по отношение на други кредитни линии, улеснения за емитиране на ценни книжа (NIF) и револвиращи улеснения за поемане на емисии от ценни книжа (RUF).

▼C2

Институциите, които отговарят на изискванията за използването на собствени оценки за конверсионни коефициенти, както е посочено в раздел 6, могат да използват свои собствени оценки за конверсионни коефициенти за различните видове продукти, посочени в букви а)—г), след получаването на разрешение от компетентните органи.

▼B

9. Когато даден ангажимент се отнася до продължаването на друг ангажимент, се използва по-ниският от двата конверсионни коефициента, приложими за съответните индивидуални ангажименти.

10. За всички задбалансови позиции, които не са посочени в параграфи 1—8, стойността на експозицията представлява следния дял от нейната стойност:

а) 100 %, ако позицията е високорискова;

б) 50 %, ако позицията е среднорискова;

в) 20 %, ако позицията е среднорискова/нискорискова;

г) 0 %, ако позицията е нискорискова.

За целите на настоящия параграф задбалансовите позиции се отнасят към рисковите категории, посочени в приложение I.

Член 167

Експозиции в капиталови инструменти

1. Стойността на експозициите в капиталови инструменти представлява счетоводната стойност, която остава след прилагането на съответните корекции за специфичен кредитен риск.

2. Стойността на задбалансовите експозиции в капиталови инструменти представлява тяхната номинална стойност, намалена със съответните корекции за специфичен кредитен риск за въпросната експозиция.

Член 168

Други активи, които нямат характер на кредитни задължения

Стойността на експозициите по други активи, които нямат характер на кредитни задължения, представлява счетоводната стойност, която остава след прилагането съответните корекции за специфичен кредитен риск.

Раздел 6

Изисквания за вътрешнорейтинговия подход

Подраздел 1

Рейтингови системи

Член 169

Общи принципи

1. Ако дадена институция използва повече от една рейтингова система, основанието за отнасянето на даден длъжник или сделка към дадена рейтингова система се документира и прилага по начин, който отразява по подходящ начин нивото на риска.

2. Критериите и процедурите за отнасянето към определена рейтингова система се преглеждат периодично, за да се определи дали са все още подходящи за текущия портфейл и външните условия.

▼B

3. Когато дадена институция използва директни оценки на рисковите параметри за отделните длъжници или експозиции, те могат да се разглеждат като оценки, представляващи степени от непрекъсната рейтингова скала.

Член 170

Структура на рейтинговите системи

1. Структурата на рейтинговите системи за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки трябва да отговаря на следните изисквания:

а) рейтинговата система е съобразена с рисковите характеристики на длъжника и сделката;

б) рейтинговата система съдържа рейтингова скала на длъжника, която дава изключително количествена оценка на риска от неизпълнение на длъжника. Рейтинговата скала на длъжника има най-малко 7 категории за редовни длъжници и една категория за длъжници в неизпълнение;

в) институцията документира връзката между категориите, разделящи длъжниците според съответното ниво на риска от неизпълнение, и използваните критерии за разграничаване на отделните нива на риска от неизпълнение;

г) институциите с портфейли, съсредоточени в определен пазарен сегмент и диапазон на риск от неизпълнение, обособяват достатъчно категории длъжници в рамките на този диапазон с цел избягване на неоснователна концентрация на длъжници в рамките на определена рискова категория. Значителна концентрация на длъжници в рамките на определена рискова категория е подкрепена с убедителни емпирични данни, удостоверяващи, че категорията на длъжниците обхваща сравнително тесен интервал на параметъра PD и че нивото на риска от неизпълнение при всички длъжници в категорията попада в този интервал;

д) за да разрешат компетентните органи използването на собствени оценки на параметъра LGD при изчисляването на капиталовите изисквания, рейтинговата система съдържа отделна рейтингова скала, която отразява изключително характеристиките на сделките по отношение на параметъра LGD. Определението за рискова категория включва описание на начина, по който експозициите се отнасят към категорията и критериите, използвани за разграничаване на отделните нива на риск по категории;

е) значителни концентрации на сделки в рамките на определена рискова категория са подкрепени с убедителни емпирични данни, удостоверяващи, че рисковата категория обхваща допустимо тесен интервал на параметъра LGD и че съответно нивото на риска по всички експозиции в рисковата категория попада в този интервал.

2. Институциите, използващи посочените в член 153, параграф 5 методи за определяне на рисковите тегла за експозиции по специализирано кредитиране, се освобождават от изискването да имат рейтингова скала за длъжника, която дава изключително количествена оценка на риска в случай на неизпълнение от страна на длъжника по тези експозиции. По отношение на тези експозиции въпросните институции предвиждат най-малко четири категории за редовни длъжници и поне една категория за длъжници в неизпълнение.

▼B

3. Структурата на рейтинговите системи за експозициите на дребно отговаря на следните изисквания:

а) рейтинговите системи вземат предвид както риска на длъжника, така и на сделката, и отразяват всичките им съществени характеристики;

б) степента на разграничаване на риска осигурява достатъчен брой експозиции в определена категория или група, за да позволи целесъобразно количествено измерване и потвърждаване на характеристиките за загуба по категории или групи. При разпределението на експозициите и длъжниците в категории или групи се избягват прекомерните концентрации;

в) процесът на отнасяне на експозициите по рискови категории или групи гарантира целесъобразно разграничаване на риска, предвижда групиране на достатъчно еднородни експозиции и позволява точно и последователно измерване на характеристиките на загубата по рискови категории или рейтингови групи. За закупени вземания групирането отразява практиките на кредитиране на продавача и разнородността на клиентите му.

4. Когато отнасят експозициите по категории или групи, институциите вземат предвид следните рискови фактори:

а) рискови характеристики на длъжника;

б) рискови характеристики на сделката, включително видове продукти или обезпечения, или и двете. Институциите обръщат специално внимание на случаите, при които няколко експозиции имат едно и също обезпечение;

в) наличие на просрочие, освен ако институцията не удостовери пред компетентните органи, че просрочието не е съществен рисков фактор за експозицията.

Член 171

Отнасяне към категории или групи

1. Институцията разполага със специални определения, процедури и критерии за отнасяне на експозициите по рискови категории или групи в рейтинговата система, които отговарят на следните изисквания:

а) определенията за категория или група и критериите са достатъчно подробни, за да позволят на лицата, отговорни за присъждане на рейтинг, последователно да отнасят длъжниците или сделките със сходни рискови характеристики към една и съща категория или група. Това се прилага последователно за всички видове дейности, структурни звена и географски райони;

б) документирането на рейтинговия процес позволява на трети лица да разберат и възпроизведат отнасянето на експозициите към категории или групи и да оценят дали това отнасяне към категории или групи е уместно;

▼B

в) критериите също са в съответствие с вътрешните стандарти за кредитиране на институцията, както и с нейната политика за третиране на проблемни длъжници или сделки.

2. При отнасяне на длъжниците и сделките по категории или групи институцията взема предвид цялата приложима информация. Информацията е актуална и позволява на институцията да прогнозира бъдещото състояние на експозицията. Ако институцията разполага с ограничена информация, тя прилага по-консервативен подход при отнасяне на експозициите към длъжника или на сделките по рисковите категории или групи. Ако при присъждането на вътрешния рейтинг институцията използва като основен фактор външен рейтинг, тя се уверява, че е взето предвид и наличието на друга приложима информация.

Член 172

Отнасяне на експозиции

1. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и за експозициите в капиталови инструменти, когато институцията използва подхода PD/LGD, посочен в член 155, параграф 3, отнасянето на експозициите се извършва в съответствие със следните принципи:

а) в процеса подобряване на кредита всеки длъжник бива отнесен към съответна категория длъжници;

б) за експозициите, за които институциите са получили разрешение от компетентния орган да използват собствени оценки за LGD и конверсионни коефициенти съгласно член 43, в процеса по одобряване на кредита всяка експозиция бива отнесена към определена рискова категория;

в) институциите, използващи предвидените в член 153, параграф 5 методи за определяне на рисковите тегла на експозиции по специализирано кредитиране, отнасят всяка от тези експозиции към определена категория в съответствие с член 170, параграф 2;

г) за всяко отделно юридическо лице, към което институцията има експозиция, се присъжда отделен рейтинг. Институцията разполага с подходящи политики във връзка с третирането на индивидуалните клиенти длъжници и групи от свързани клиенти;

д) отделни експозиции към един и същ длъжник се отнасят в една и съща рискова категория длъжници независимо от различията в естеството на всяка отделна сделка. По изключение обаче отделните експозиции към един и същ длъжник могат да се отнесат към няколко категории, когато:

i) съществува държавен трансферен риск, който зависи от това дали експозициите са деноминирани в местна или в чуждестранна валута;

ii) третирането на свързаните гаранции към дадена експозиция може да бъде отразено в коригираното отнасяне към дадена рискова категория на длъжника;

▼B

iii) законодателството, свързано със защитата на потребителите, опазването на банковата тайна или друго законодателство забранява обмена на данни, отнасящи се до клиента.

2. При експозициите на дребно в рамките на процеса по одобряване на кредити всяка експозиция бива отнесена към определена категория или група.

3. При отнасяне на експозициите към категория или група институциите документират ситуациите, при които въз основа на експертно мнение могат да не се съобразяват с входящи или изходящи данни от процеса по отнасяне, и с отговорните служители, одобрили тези изключения. Институциите документират тези изключения и отбелязват отговорните служители. Институциите анализират последващото състояние на експозициите, чиито отнасяния са били обект на изключение. Този анализ обхваща оценка на последващото състояние на експозициите, чийто рейтинг е бил обект на изключение от страна на конкретно лице, като се вземат под внимание всичките отговорни служители.

Член 173

Надеждност на процеса на отнасянето по категории и групи

1. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и за експозициите в капиталови инструменти, когато институцията използва подхода PD/LGD, посочен в член 155, параграф 3, при процеса на отнасянето на експозициите се спазват следните изисквания за надеждност:

а) процесът на отнасяне на експозициите и неговата периодична проверка биват извършвани и одобрявани от независимо лице, което няма пряка изгода от решенията за отпускане на кредити;

б) институциите правят преглед на резултатите от процеса на отнасяне най-малко един път годишно и внасят корекции, когато резултатът от прегледа не дава основания за запазване на извършеното отнасяне по категории и групи. Високорисковите длъжници и проблемните експозиции подлежат на почест преглед. Институциите започват нов процес по отнасяне, ако е налице нова съществена информация за длъжника или експозицията;

в) институцията изгражда ефективен процес за получаване и актуализиране на съответната информация относно характеристиките на длъжника, които влияят върху параметъра PD, и относно характеристиките на сделката, които влияят върху параметъра LGD или върху конверсионните коефициенти.

2. По отношение на експозициите на дребно институцията прави преглед най-малко веднъж годишно на отнасянето на длъжниците и сделките по категории и групи и внася корекции, когато резултатът от прегледа не дава основания за запазване на извършеното отнасяне по категории и групи, или преразглежда характеристиките на загубите и състоянието на неизпълнение за всяка набелязана рискова група, което е приложимо. Също най-малко веднъж годишно институцията извършва преглед чрез представителна извадка на състоянието на индивидуалните експозиции в рамките на всяка група, за да се увери дали тези експозиции продължават да са отнесени към правилната група, и внася корекции, когато резултатът от прегледа не дава основания за запазване на извършеното отнасяне по категории и групи.

▼B

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за методологиите, които компетентните органи да използват при оценката на надеждността на процеса на отнасянето и периодичната и независима оценка на рисковете.

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 174

Използване на модели

Ако институцията използва статистически модели и други автоматизирани методи за отнасяне на експозиции към длъжници или сделки към категория или група, се спазват следните изисквания:

а) моделът трябва да има добра прогностична способност и да не води до изкривяване при изчисляване на капиталовите изисквания. Входящите променливи формират надеждна и ефективна база за прогнозните резултати. Моделът не трябва да показва съществени отклонения;

б) институцията трябва да поддържа процес за проверка на входящите данни в модела, който обхваща оценка на тяхната точност, пълнота и адекватност;

в) използваните при изграждането на модела данни трябва да са представителни за съвкупността от действителните длъжници или експозиции на институцията;

г) институцията трябва да разполага с редовен периодичен процес на утвърждаване на модела, който включва наблюдение на резултатите и стабилността на модела; преглед на спецификациите на модела; и сравняване на резултатите от модела с настъпилите събития;

д) в допълнение към статистическия модел институцията трябва да използва експертно мнение и проверка на отнасянето по категории и групи въз основа на модела и се уверява, че моделите биват използвани целесъобразно. Процедурата по проверка има за цел откриване и ограничаване на грешки, свързани със слабостите на модела. В експертното мнение се взема под внимание цялата приложима информация, която не е обхванатата от модела. Институцията трябва да документира съчетаното използване на експертното мнение и резултатите от модела.

Член 175

Документиране на рейтинговите системи

1. Институциите документират структурата и функционалните характеристики на своите рейтингови системи. Документацията удостоверява спазването на изискванията в настоящия раздел и обхваща теми, които включват разграничаване на портфейлите, критерии за присъждане на рейтинги, отговорности на лицата, които определят рейтинга на длъжници и експозиции, честота на прегледа на присъдените рейтинги и контрол на процеса по присъждане на рейтинга от страна на ръководството.

▼B

2. Институцията документира обосновката и анализите, подкрепящи избора ѝ на критерии за присъждане на рейтинг. Институцията документира всички значими промени в процеса по присъждане на рейтинг, като документацията позволява да бъдат установени промените, направени в процеса по присъждане на рейтинг след последния преглед от компетентните органи. Документират се и организацията и процесът по присъждане на рейтинги и структурата на вътрешния контрол.

3. Институциите документират използваните от тях специални определения за неизпълнение и загуба и осигуряват съответствието им с определенията, изложени в настоящия регламент.

4. Когато институцията използва статистически модели в процеса по присъждане на рейтинг, тя документира методологията си. Документираният материал:

а) дава подробно описание на теоретичните принципи, допусканията и математическите и емпиричните основи на отнасянето на оценките към категории, отделни длъжници, експозиции или групи, както и източниците на данни, използвани за оценка на модела;

б) установява изчерпателен статистически процес, включително тестове с използване на данни извън обхванатия времеви период и извън извадката, за утвърждаване на модела;

в) посочва обстоятелствата, при които моделът не работи ефективно.

5. Институцията удостоверява пред компетентния орган, че изискванията на настоящия член са спазени, когато институцията е получила дадена рейтингова система или модел, използван в рамките на системата, от трето лице продавач и продавачът отказва или ограничава достъпа на институцията до информацията, свързана с методологията на рейтинговата система или модел, или до базисните данни, използвани за разработването на методологията или модела, под претекст, че тази информация е защитена от право на собственост.

Член 176

Поддържане на база данни

1. Институциите събират и съхраняват данни относно елементите на вътрешните им рейтинги съгласно изискванията на част 8.

2. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и за експозиции в капиталови инструменти, когато институцията използва подхода PD/LGD, посочен в член 155, параграф 3, институциите събират и съхраняват:

а) изчерпателни исторически данни за рейтингите на длъжниците и признатите гаранти;

б) датите, на които са присъдени рейтингите;

▼B

в) основните данни и методологията, използвани за присъждане на рейтинг;

г) лицето, отговорно за присъдените рейтинги;

д) идентификация на длъжниците и експозициите, които са били в неизпълнение;

е) датата на възникване и обстоятелствата, обусловили неизпълнението;

ж) данни за параметъра PD и действителните нива на неизпълнение за рейтинговите категории и миграцията между тях.

3. Институциите, които не използват собствени оценки за параметъра LGD и конверсионни коефициенти, събират и съхраняват данни, позволяващи съпоставяне между действителните нива на LGD и стойностите, посочени в член 161, параграф 1, както и между постигнатите конверсионни коефициенти и стойностите, посочени в член 166, параграф 8.

4. Институциите, използващи собствени оценки за параметъра LGD и конверсионни коефициенти, събират и съхраняват:

а) изчерпателни исторически данни за рейтингите на сделките, оценките за параметъра LGD и конверсионните коефициенти, свързани с всяка рейтингова скала;

б) датите, на които са присъдени рейтингите и са изготвени оценките;

в) основните данни и методологията, използвана за определяне на рейтинга на сделките, оценките за параметъра LGD и конверсионните коефициенти;

г) данни за лицето, което е присъдило рейтинга на сделката, и за лицето, което е изготвило оценка на параметъра LGD и конверсионен коефициент;

д) данни за прогнозните и реализиралите се стойности за параметъра LGD, както и за конверсионните коефициенти, отнасящи се за всяка експозиция в неизпълнение;

е) за институциите, които отчитат чрез параметъра LGD ефектите от гаранции и кредитни деривати при редуциране на кредитния риск — данни за параметъра LGD на експозицията преди и след оценката на ефектите на дадена гаранция или кредитен дериват;

ж) данни за компонентите на загубата за всяка експозиция в неизпълнение.

▼B

5. За експозициите на дребно институциите събират и съхраняват:

а) данни, използвани в процеса на отнасяне на експозициите по рискови категории или групи;

б) данни за оценките на параметрите PD, LGD и конверсионните коефициенти, отнасящи се до категориите или групите експозиции;

в) идентификация на длъжниците и експозициите, които са били в неизпълнение;

г) за експозиции в неизпълнение — данни за категориите или групите, в които са били отнесени експозициите в годината, предшестваща неизпълнението, както и данни за реализираните се стойности на параметъра LGD и конверсионните коефициенти;

д) данни за нивата на загуба при квалифицираните револвиращи експозиции на дребно.

Член 177

Използване на стрес тестове за оценка на капиталовата адекватност

1. Институцията трябва да разполага с надеждни процедури за провеждане на стрес тестове, използвани при оценка на капиталовата ѝ адекватност. Стрес тестовете включват набелязване на възможни събития или бъдещи промени в икономическите условия, които биха оказали неблагоприятен ефект върху кредитните експозиции на институцията, и оценка на способността на институцията да устои на такива промени.

2. Институцията редовно провежда стрес тест по отношение на кредитния риск, за да оцени ефекта от определени конкретни условия върху общите капиталови изисквания за кредитен риск. Тестът се подбира от институцията и подлежи на надзорен преглед. Тестът е обоснован и оценява ефекта при сценарии, предвиждащи значителна, но реалистична рецесия. Институцията оценява потенциалната миграция на експозициите между рейтингови класове при прилагането на сценарии за стрес тестове. Портфейлите, подложени на стрес, обхващат възможно най-голяма част от общата експозиция на институцията.

3. Като част от метода за прилагане на стрес тестове институциите, които използват третирането, посочено в член 153, параграф 3, отчитат и ефекта от влошаване на кредитното качество на доставчиците на защита и особено последствията, когато предоставящата защита страна престане да отговаря на критериите за признаване.

Подраздел 2

Количествено измерване на риска

Член 178

Неизпълнение на длъжник

1. Счита се, че е настъпило неизпълнение по отношение на определен длъжник, когато са изпълнени следните две условия или поне едно от тях:

▼B

а) институцията счита, че е малко вероятно длъжникът да изплати изцяло своите кредитни задължения към нея, към нейното предприятие майка или към някое от дъщерните ѝ предприятия, без да се предприемат действия от страна на институцията, като например по реализиране на обезпечение;

б) длъжникът е в просрочие от повече от 90 дни по съществена част от кредитното си задължение към институцията, нейното предприятие майка или някое от дъщерните ѝ предприятия. В класа експозиции на дребно, както и експозиции към субекти от публичния сектор, компетентните органи могат да заменят срока от 90 дни със срок от 180 дни за експозиции, обезпечени с жилищен имот или търговски недвижим имот на МСП. Срокът от 180 дни не се прилага за целите на член 127.

За експозиции на дребно институциите могат да прилагат определението за неизпълнение в първа алинея, букви а) и б) на равнището на отделно кредитно улеснение, но не и по отношение на общите задължения на кредитополучателя.

2. За целите на параграф 1, буква б) се прилага следното:

а) за овърдрафти дните на просрочие започват да текат, когато длъжникът е нарушил договорения лимит, банката е намалила договорения лимит до размер, по-малък от усвоените от длъжника суми, или длъжникът е изтеглил значителна сума без одобряване от банката;

б) за целите на буква а) „договорен лимит“ представлява всеки определен от институцията кредитен лимит, за който длъжникът е бил информиран от институцията;

в) за кредитни карти дните за просрочие започват да текат от датата за плащане на минимално изискуемата вноска;

г) значимостта на просрочено кредитно задължение се оценява спрямо установен от компетентните органи праг. Този праг съответства на равнището на риск, считано за разумно от компетентния орган;

д) институциите трябва да разполагат с документирани политики по отношение на преброяването на дните на просрочие, по-специално по отношение на продължаването и удължаването на срока на улесненията, изменения или разсрочване, подновяване и нетиране на съществуващите сметки. Тези политики се прилагат последователно във времето и са в съответствие с вътрешното управление на риска и процедурите за вземане на решения на институцията.

3. За целите на параграф 1, буква а) елементите, които се приемат като признаци за настъпване на неизпълнение, включват следните събития:

а) институцията е спряла текущото начисляване на лихви;

б) институцията извършва специфична кредитна корекция вследствие на констатирано съществено влошаване на кредитното качество, настъпило след като институцията е поела експозицията;

▼B

в) институцията продава кредитното задължение със съществена икономическа загуба във връзка с кредита;

г) институцията е съгласна да приеме принудително преструктуриране на кредитното задължение, което е вероятно да доведе до намаление на размера на финансовото задължение посредством съществено опрощаване или отлагане на плащането на главница, лихви или, където е приложимо, на такси. При експозициите в капиталови инструменти, оценени чрез подхода PD/LGD, това включва и принудителното преструктуриране на самия капиталов инструмент;

д) институцията е поискала откриване на процедура за обявяване на длъжника в несъстоятелност или на подобна процедура във връзка с кредитно задължение на длъжника към нея, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия;

е) длъжникът е поискал или е обявен в несъстоятелност или е потърсил друга подобна защита и това би довело до забавяне на погасяването или до неизпълнение на кредитното задължение към институцията, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия.

4. Институциите, използващи външни данни, които сами по себе си не са съвместими с установеното в параграф 1 определение за неизпълнение, правят подходящи корекции с оглед постигане на общо съответствие с определението за неизпълнение.

5. Ако институцията прецени, че по отношение на експозиция в неизпълнение вече не съществуват предпоставки за продължаването на неизпълнението, институцията може да присъди рейтинг на длъжника или сделката, съответстващ на редовна експозиция. Ако впоследствие се установи, че е налице обстоятелство за прилагане на определението за неизпълнение, се счита, че е настъпило ново неизпълнение.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които компетентните органи определят прага по параграф 2, буква г).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО издава насоки за прилагането на настоящия член. Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 179

Общи изисквания за оценяване на параметрите

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните изисквания:

▼B

а) собствените оценки на институцията за рисковите параметри PD, LGD, EL и конверсионните коефициенти обхващат всички съществени данни, информация и методи. Оценките се извеждат от историческия опит и емпиричните факти и не се базират единствено на експертно мнение. Оценките са достоверни, интуитивни и се базират на съществените фактори, определящи рисковите параметри. При ограничена информация институцията прилага по-консервативен подход;

б) институцията е в състояние да предостави разбивка на реализираните си загуби по отношение на честотата на неизпълнение, LGD, конверсионния коефициент или загубата, когато се използват оценки на параметъра EL, разграничавайки факторите, които тя е счела за определящи стойността на съответните рискови параметри. Оценките на институцията са представителни за дългосрочен период;

в) вземат се предвид всички промени в практиката по кредитиране или процеса на възстановяване на дължимите суми през периодите на наблюдение, посочени в член 180, параграф 1, буква з) и параграф 2, буква д), член 181, параграф 1, буква й) и параграф 2 и член 182, параграфи 2 и 3. Оценките на институцията отразяват последиците от техническия напредък и новите данни и друга налична информация. Институциите преразглеждат оценките си при появата на нова информация, но не по-рядко от веднъж годишно;

г) извадката от експозиции, представени в използваните за оценяването данни, стандартите за кредитиране, използвани при изготвянето на данните, и другите имащи отношение характеристики са сравними с тези на експозициите и стандартите на институцията. Икономическите или пазарните условия, които обуславят данните, отразяват текущата и очаквана пазарна среда. Броят на експозициите в извадката и периодът на данните, използван за количественото измерване, са достатъчни, за да гарантират на институцията точност и устойчивост на нейните оценки;

д) за закупените вземания оценките отразяват цялата относима информация, която е на разположение на институцията купувач, във връзка с качеството на базисните вземания, включително данни за подобни групи, предоставени от продавача, от институцията купувач или от външни източници. Институцията купувач оценява достоверността на информацията, получена от продавача;

е) институцията коригира оценките с определена степен на консервативност по отношение на очаквания диапазон от грешки при изчисленията. Когато методите и използваната информация не бъдат счетени за достатъчно удовлетворителни и очакваният диапазон от грешки е по-голям,степента консерватизъм е по-голяма.

Когато институциите използват различни оценки за изчисляване на рисковите тегла и за вътрешни цели, те са документирани и обосновани. Ако институциите могат да удостоверят пред компетентните органи, че за данните, събрани преди 1 януари 2007 г., са извършени необходимите корекции за постигане на общо съответствие с посоченото в член 178 определение за неизпълнение или с характеристиките на загуба, компетентните органи могат да позволят на институциите известна гъвкавост при прилагането на изискваните стандарти за данните.

▼B

2. Ако институцията използва групирани данни, отнасящи се до други институции, се спазват следните изисквания:

а) рейтинговите системи и критериите на другите институции в групата са подобни на нейните системи и критерии;

б) групата е представителна за портфейла, за който са използвани групираните данни;

в) при своите оценки институцията използва групираните данни последователно във времето;

г) институцията остава отговорна за надеждността на рейтинговите си системи;

д) институцията поддържа достатъчно добро разбиране за рейтинговите си системи, включително способността да осъществява ефективно наблюдение и одитиране на рейтинговия процес.

Член 180

Специални изисквания за оценката на параметъра PD

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специални изисквания за оценката на параметъра PD при експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и за експозициите в капиталови инструменти, когато институцията използва подхода PD/LGD, посочен в член 155, параграф 3:

а) институциите изчисляват оценката на параметъра PD за всяка категория длъжници въз основа на дългосрочните усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение. При оценките на параметъра PD по отношение на длъжници с висока степен на задлъжнялост или на длъжници, чиито активи са основно обект на търговия, се отчита състоянието на базисните активи в периоди на висока променливост;

б) за закупени вземания към предприятия институциите могат да оценяват параметъра EL по категории длъжници въз основа на дългосрочни усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение;

в) ако институцията определя дългосрочните усреднени стойности на оценките на параметрите PD и LGD за закупени вземания към предприятия въз основа на оценката за EL, както и очаквани стойности за PD или LGD, процесът на оценка на общите загуби съответства на общите стандарти за оценяване на параметрите PD и LGD, изложени в настоящата част, и полученият резултат е в съответствие с концепцията за LGD, изложена в член 181, параграф 1, буква а);

г) институциите използват техниките за оценка на параметъра PD само в комбинация с допълващ анализ. При комбиниране на резултатите от отделните подходи и при извършването на корекции, продиктувани от технически и информационни ограничения, институциите отчитат важността на съображенията от експертните оценки;

▼B

д) когато за оценката на PD институцията използва вътрешни данни за неизпълнение, оценките отразяват правилата за кредитиране и различията в рейтинговата система, обуславяща данните и текущата рейтингова система. Когато правилата за кредитиране или рейтинговите системи са се променили, институцията прилага по-голяма степен на консервативност в своята оценка на PD;

е) когато институцията отнася или разпределя вътрешните си рискови категории по скалата, използвана от АВКО или от подобни организации, и след това съотнася установените за категориите на външната организация нива на неизпълнение към категориите на институцията, съотнасянето по категории се основава на съпоставяне на вътрешните рейтингови критерии с критериите, използвани от външната организация, както и на сравняване на вътрешните и външните рейтинги за едни и същи длъжници. При подхода за съотнасянето на рейтингите или в изходните данни трябва се избягват субективност и непоследователност. Критериите на външната организация, използвани при количествената оценка, засягат само риска от неизпълнение, без да се вземат предвид характеристиките на сделката. Извършеният от институцията анализ включва сравнение на използваните определения за неизпълнение според изискванията по член 178. Институцията документира основните принципи на съотнасянето;

ж) когато институцията използва прогностични статистически модели за нивата на неизпълнение, е разрешено тя да оценява параметъра PD като непретеглена средна стойност на оценките за вероятността от неизпълнение за отделните длъжници в дадена рискова категория. Когато за тази цел институцията използва моделите за оценяване на вероятността от неизпълнение, се прилагат посочените в член 174 стандарти;

з) независимо от това дали за своите оценки на PD институцията използва външни, вътрешни или групирани източници на данни, или комбинация измежду тези три вида, продължителността на използвания исторически период на наблюдение е най-малко пет години за поне един източник. Ако наличният период на наблюдение за някой източник на данни е по-дълъг и тези данни са подходящи, се използва този по-дълъг период. Изискването по настоящата буква се прилага също и към подхода PD/LGD за капиталови инструменти. След получаване на разрешение от компетентните органи институциите, които не са получили разрешение от компетентните органи съгласно член 143 да използват собствени оценки на LGD или конверсионни коефициенти, могат при прилагането на вътрешнорейтингов подход да използват подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

2. За експозиции на дребно се прилагат следните изисквания:

а) институциите изчисляват оценката за PD за всяка категория или група от длъжници въз основа на дългосрочните усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение;

б) оценките за PD могат също да бъдат изведени от оценката на общите загуби и подходящите оценки на LGD;

▼B

в) като първичен източник на информация за оценяването на признаците за загуба институциите използват вътрешните данни за отнасянето на експозициите към категории или групи. Институциите могат да използват външни данни (включително групирани данни) или статистически модели за количествени оценки, при наличие и на двете следни тесни връзки:

i) между използвания от институцията процес на отнасяне на експозициите към категории или групи и процеса, използван от външния източник на данни; и

ii) между вътрешния рисков профил на институцията и състава на външните данни;

г) ако институцията установява дългосрочните усреднени стойности на оценките на параметрите PD и LGD за експозиции на дребно въз основа на оценката на общите загуби, както и на подходящата оценка на параметрите PD или LGD, процесът за оценяване на общите загуби трябва да отговаря на общите стандарти за оценяването на PD и LGD, изложени в настоящата част, и резултатът трябва да е в съответствие с концепцията за LGD, изложена в член 181, параграф 1, буква а).

д) независимо от това дали за своите оценки на характеристиките за загуба институцията използва външни, вътрешни или групирани източници на данни, или комбинация измежду тези три вида, продължителността на използвания исторически период на наблюдение е най-малко пет години за поне един източник. Ако наличният период на наблюдение за някой източник на данни е по-дълъг и тези данни са подходящи, се използва този по-дълъг период. Не е необходимо институцията да придава еднаква важност на историческите данни, ако по-актуалните данни позволяват по-добро прогнозиране на процентите на загуба. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход, подходящи данни, обхващащи период от две години. Периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава всяка година с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

е) институциите набелязват и анализират очакваните промени на рисковите параметри по време на живота на кредитните експозиции (сезонни ефекти).

За закупени вземания на дребно институциите могат да използват външни и вътрешни данни за сравнение. Институциите използват всички подходящи източници на данни като база за сравнение.

3. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) условията, съгласно които компетентните органи могат да предоставят разрешенията, посочени в параграф 1, буква з) и параграф 2, буква д);

б) методологиите, съгласно които компетентните органи оценяват методологията на институцията за оценяване на PD съгласно член 143.

▼B

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията тези проектите на регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 181

Специални изисквания относно използването на собствени LGD оценки

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специални изисквания относно използването на собствени оценки на LGD:

а) институции изчисляват параметъра LGD по категории или групи сделки въз основа на усреднените реализирани стойности на LGD по категории или групи сделки, като използват всички наблюдавани неизпълнения в използваните данни (среднопретеглени неизпълнения);

б) институциите използват оценки за LGD, характерни за период на икономически спад, ако те са по-консервативни от дългосрочните усреднени стойности. При условие че рейтинговата система се очаква да предоставя относително постоянни във времето реализирани стойности на параметъра LGD по категории или групи, институциите правят корекции на оценките си за параметрите на риска по категории или групи за ограничаване на влиянието на икономическия спад върху капитала;

в) институцията взема предвид степента на зависимост между риска, свързан с длъжника, и този, свързан с обезпечението или предоставящото го лице. Случаите, при които е налице съществена степен на зависимост, се разглеждат по-консервативно;

г) валутните несъответствия между базисното задължение и обезпечението се третират по-консервативно в оценката на институцията на параметъра LGD;

д) когато оценките на LGD отчитат наличието на обезпечение, тези оценки не се основават единствено на очакваната пазарна стойност на обезпечението. В оценките на LGD се отчитат последиците от потенциалната невъзможност на институциите за бързо разпореждане с обезпечението и неговата реализация;

е) когато оценките на LGD отчитат наличието на обезпечение, институциите установят вътрешни правила за управление на обезпеченията, правна сигурност и управление на риска съгласно изискванията, изложени в глава 4, раздел 3;

ж) когато институцията отчита обезпечението при определяне на стойността на експозицията за кредитен риск към контрагента съгласно глава 6, раздел 5 или 6, сумата, която се очаква да бъде реализирана от обезпечението, не се взема предвид при оценката на параметъра LGD;

▼B

з) в особения случай на експозиции, които вече са в неизпълнение, институцията използва сумата на своите най-достоверни оценки за очаквана загуба за всяка експозиция, вземайки предвид текущите икономически обстоятелства, състоянието на експозицията и оценката на институцията за ръста на загубите вследствие на възможни допълнителни неочаквани загуби през периода на изпълнение, т.е. между датата на неизпълнение и окончателното погасяване на експозицията;

и) когато неплатените допълнителни начисления за забава биват включени в отчета за доходите на институцията, те се добавят към оценката на институцията за размера на експозицията и загубата;

й) за експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки оценките на параметъра LGD се основават на данни за най-малко пет години, като след прилагането периодът всяка година се увеличава с по една година до достигането на най-малко седем години за поне един от източниците. Ако наличният период на наблюдение е по-дълъг за някой източник и данните са подходящи, се използва този по-дълъг период.

2. По отношение на експозициите на дребно институциите могат:

а) да определят оценките за LGD въз основа на реализираните загуби и съответните оценки на параметъра PD;

б) да отразят бъдещите усвоявания или в конверсионните си коефициенти, или в своите оценки за LGD;

в) да използват външни и вътрешни референтни данни за оценяване на параметъра LGD за закупени вземания към непрофесионални клиенти.

По отношение на експозициите на дребно оценките на LGD се основават на данни за най-малко пет години. Институцията не е необходимо да придава еднаква важност на исторически данни, ако по-актуалните данни позволяват по-добро прогнозиране на процентите на загуба. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход, подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

3. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) естеството, остротата и продължителността на посочения в параграф 1 икономически спад;

►C2 б) условията, според които компетентният орган може да разреши на институция, използваща вътрешнорейтингов подход, да използва съгласно параграф 2 подходящи данни ◄, обхващащи период от две години.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 182

Специални изисквания за собствени оценки на конверсионните коефициенти

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специални изисквания за собствените оценки на конверсионните коефициенти:

а) институциите оценяват конверсионните коефициенти по категории или групи сделки на базата на усреднените реализирани стойности на конверсионните коефициенти по отделни категории или групи сделки, като използват среднопретеглените неизпълнения, произтичащи от наблюдаваните неизпълнения в използваните данни;

б) институциите използват оценки на конверсионните коефициенти, подходящи за период на икономически спад, ако те са по-консервативни от дългосрочните усреднени стойности. Когато се очаква рейтинговата система да дава относително постоянни във времето стойности на конверсионните коефициенти по категории или групи, институциите правят корекции на оценките на рисковите параметри по категории или групи за ограничаване на влиянието на икономическия спад върху капитала;

в) оценките на институциите на конверсионните коефициенти отразяват потенциалния размер на допълнително усвоените от длъжника суми до възникване на неизпълнението и след него. Оценката на конверсионните коефициенти съдържа по-висока степен на консервативност, когато може основателно да се очаква по-силна положителна корелация между честотата на неизпълненията и величината на конверсионния коефициент;

г) при установяване на конверсионните коефициенти институциите отчитат конкретните си политики и стратегии, приети по отношение на наблюдението на клиентските сметки и обработката на плащанията. Институциите също вземат предвид способността и намерението си да предотвратяват бъдещи усвоявания на суми при обстоятелства, близки до тези при неизпълнение, като нарушение на договорни ограничения или други технически събития на неизпълнение;

д) институциите разполагат с подходящи системи и процедури за наблюдение на сумите по сделките, относителния дял на усвоените суми по ангажименти и промените в усвоените суми по длъжници и категории. Институциите са в състояние ежедневно да следят неусвоените салда;

▼B

е) ако институциите използват различни оценки на конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции и за вътрешни цели, това се документира и обосновава.

2. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки оценките на конверсионните коефициенти се основават на данни за най-малко пет години, като след прилагането периодът всяка година се увеличава с по една година до достигането на най-малко седем години за поне един от източниците. Ако наличният период на наблюдение е по-дълъг за някой източник и данните са подходящи, се използва този по-дълъг период.

3. За експозициите на дребно институциите могат да отразят бъдещите усвоявания или в конверсионните си коефициенти, или в своите оценки за LGD.

По отношение на експозициите на дребно оценките на конверсионните коефициенти се основават на данни за най-малко пет години. Чрез дерогация от параграф 1, буква а) институцията не е необходимо да придава еднаква важност на исторически данни, ако по-новите данни са по-подходящи за прогнозиране на усвояванията. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход, подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

4. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) естеството, остротата и продължителността на посочения в параграф 1 икономически спад;

б) условията, според които компетентният орган може да разреши на институцията при първоначално прилагане на вътрешнорейтингов подход да използва подходящи данни, обхващащи период от две години.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 183

Изисквания за оценка на ефекта от използването на гаранции и кредитни деривати за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки, когато се използват собствени оценки на LGD, и за експозиции на дребно

1. По отношение на признатите гаранти и гаранции се прилагат следните изисквания:

▼B

а) институциите имат ясно определени критерии за видовете гаранти, които те признават при изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции;

б) за признатите гаранти се прилагат същите правила като тези за длъжниците по членове 171, 172 и 173;

в) гаранцията се изготвя в писмена форма, тя е неотменяема от страна на гаранта, валидна до пълното изпълнение на задължението (в рамките на размера и срока на гаранцията) и правно допустима в юрисдикция, където са притежаваните от гаранта активи, предмет на гаранцията. Условни гаранции, предвиждащи условия, при които гарантът не може да бъде задължен да изпълни задължението си, могат да бъдат признати след получаване на разрешение от компетентните органи. Критериите за отнасяне отчитат по подходящ начин всяко потенциално намаляване на ефекта за редуциране на риска.

2. Институцията разполага с ясно определени критерии за промяна на категории, групите, оценките на параметъра LGD и при вземания на дребно и приемливи закупени вземания с процедура за разпределяне на експозициите по категории или групи, за да бъде отразено влиянието на гаранциите върху изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции. Тези критерии отговарят на изискванията, изложени в членове 171, 172 и 173.

Критериите са правдоподобни и интуитивни. Те отразяват способността и намерението на гаранта да изпълни задължението си, вероятния момент на плащанията от страна на гаранта, степента на взаимозависимост между способността на гаранта за изпълнение на гаранцията и способността на длъжника да изплати задължението, както и размера на остатъчния риск от длъжника.

3. Изискванията за гаранциите по настоящия член се прилагат и за кредитните деривати с едно референтно лице. При несъответствие между базисното задължение и референтното задължение по кредитен дериват или между базисното задължение и задължението, използвано да се определи дали е настъпило кредитно събитие, се прилагат изискванията, предвидени в член 216, параграф 2. За експозициите на дребно и приемливите закупени вземания, настоящият параграф се прилага и за процеса на разпределяне на експозициите по категории или групи.

Критериите отчитат структурата на плащанията по кредитния дериват и оценяват консервативно тяхното влияние върху размера и моментите на възстановяване на суми. Институцията отчита до каква степен се запазват други форми на остатъчния риск.

4. Изискванията, посочени в параграфи 1—3, не се прилагат за гаранции, предоставени от институции, централни правителства и централни банки и предприятия, които отговарят на изискванията, предвидени в член 201, параграф 1, буква ж), ако институцията е получила разрешение за прилагане на стандартизиран подход за експозициите към такива субекти съгласно членове 148 и 150. В този случай се прилагат изискванията по глава 4.

▼B

5. За гаранциите, покриващи експозиции на дребно, изискванията, посочени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат както за отнасянето на експозициите към категории или групи, така и за оценяването на PD.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, съгласно които компетентните органи могат да разрешат признаването на условни гаранции.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 184

Изисквания относно закупените вземания

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи за закупени вземания, институциите гарантират, че посочените в параграфи 2—6 условия са изпълнени.

2. Структурата на сделката гарантира, че при всички предвидими обстоятелства институцията е действителен собственик и контролира всички парични постъпления по вземанията. Когато длъжникът извършва директни плащания към продавача или към обслужващото лице, институцията периодично проверява дали плащанията се прехвърлят изцяло и съгласно договорните условия. Институциите разполагат с процедури, осигуряващи защита на правото им на собственост по отношение на вземанията и паричните постъпления при несъстоятелност, както и защита срещу съдебно оспорване на правата им, което може съществено да възпрепятства събирането, погасяването или прехвърлянето на вземанията, или запазването на контрола върху паричните постъпления.

3. Институцията следи качеството на закупените вземания и финансовото състояние на продавача и обслужващото лице. Следното се прилага:

а) институцията оценява зависимостта на качеството на закупените вземания от финансовото състояние на продавача и обслужващото лице и разполага с вътрешни политики и процедури, осигуряващи подходяща защита срещу непредвидени обстоятелства, включително определяне на вътрешен рисков рейтинг за всеки продавач и обслужващо лице;

б) институцията разполага с ясни и ефективни политики и процедури за избор на продавач и обслужващо лице. Институцията или нейният агент извършват периодичен преглед на отчетите, изготвени от продавачите и обслужващите лица, за проверка на точността на тези отчети, установяване на измами, оперативни слабости, както и качествена проверка на кредитната политика на продавача и правилата на обслужващото лице за събиране на вземания. Констатациите от тези прегледи се документират;

▼B

в) институцията оценява характеристиките на пуловете от закупени вземания, включително свръхавансите, историята на просрочията към продавача, необслужваните задължения и провизиите за тях, условията на плащане и възможността за прихващания срещу насрещни вземания;

г) институцията разполага с ефективни политики и процедури за наблюдение на концентрацията в общата експозиция към отделен длъжник в групата и между отделните групи закупени вземания;

д) институцията прави необходимото да получи своевременно от обслужващото лице достатъчно подробни данни за падежната структура и разсейването на вземанията, за да осигури съответствие с критериите ѝ за изкупуване на вземания и отпускане на аванси, и разполага с ефективни способи за наблюдение и потвърждение на условията на продавача за продажба и ефекта от разсейване.

4. Институцията разполага със системи и процедури за ранно разпознаване на влошаването на финансовото състояние на продавача и качеството на закупените вземания и за проактивно решаване на възникващите проблеми. По-специално, институцията разполага с ясни и ефективни политики, процедури и информационни системи за наблюдение на нарушенията на договорни клаузи и ясни и ефективни политики и процедури за предприемане на правни действия и уреждане на проблемни закупени вземания.

5. Институцията разполага с ясни и ефективни политики и процедури, уреждащи контрола върху закупените вземания, заемите и паричните наличности. По-специално, вътрешните политики в писмен вид определят всички съществени елементи на програмите за изкупуване на вземания, включително размера на авансовите плащания, приемливите обезпечения, изискуемата документация, лимитите за концентрация и управлението на паричните постъпления. Тези елементи отчитат надлежно всички присъщи и съществени фактори, включително финансовото състояние на продавача и обслужващото лице, концентрациите на риск и тенденциите в качеството на закупените вземания и клиентите на продавача; вътрешните системи позволяват авансово плащане единствено при представяне на определената документация и съответното обезпечение.

6. Институцията разполага с ефективен вътрешен процес за оценка на спазването на всички вътрешни политики и процедури. Процесът включва периодичен одит на всички критични фази в програмата на институцията за изкупуване на вземания, потвърждение за разграничението в задълженията, от една страна, за оценяване на продавача и на обслужващото лице и оценяване на длъжника, а от друга, за оценяване на продавача и обслужващото лице и задълженията за целеви одит, както и за оценка на операциите на бек офиса, като се обръща особено внимание на квалификацията и опита на персонала, както и на поддържащите автоматизирани системи.

▼B

Подраздел 3

Утвърждаване на вътрешни оценки

Член 185

Утвърждаване на вътрешни оценки

Институциите утвърждават своите вътрешни оценки при спазване на следните изисквания:

а) институциите разполагат с надеждни системи за утвърждаване на точността и последователността на рейтинговите системи, процедурите и оценката на всички съответни рискови параметри. Вътрешният процес на утвърждаване позволява на институцията да изготви последователна и съдържателна оценка на резултатите от системите за присъждане на вътрешни рейтинги и оценяване на риска;

б) институциите периодично сравняват реализираните нива на неизпълнение с очакваните стойности на параметъра PD за всяка рискова категория и, когато тези нива са извън очакваното допустимо отклонение за определена категория, институциите целенасочено анализират причините за това отклонение. Институциите, които използват собствени оценки за параметъра LGD и конверсионните коефициенти, също извършват аналогичен анализ на тези оценки. При тези сравнения се използват исторически данни за възможно най-дълги времеви периоди. Институцията документира методите и данните, използвани при тези сравнения. Този анализ и документацията се актуализират поне веднъж годишно;

в) институциите използват и други инструменти за количествено утвърждаване и сравнения с подходящи външни източници на данни. Анализът се базира на данни, които са подходящи за портфейла, като те се актуализират периодично и обхващат подходящ период на наблюдение. Вътрешните оценки на институциите за резултатите на рейтинговите системи се базират на възможно най-дълъг времеви период;

г) използваните методи и данни за количествено утвърждаване са последователни във времето. Промените в методите и данните (източници на данни и обхванати периоди), използвани при оценяването и утвърждаването, се документират;

д) когато използват собствени оценки за очакваните загуби, институциите разполагат с надеждни вътрешни стандарти за случаите, при които отклоненията на реализираните от очакваните стойности за PD, LGD, конверсионни коефициенти и общи загуби са достатъчно значителни, за да поставят под съмнение надеждността на оценките. Тези стандарти вземат предвид стопанския цикъл и сходната системна променливост в нивата на неизпълнение. Когато реализираните стойности продължават да са по-високи от очакваните, институциите завишават оценките, за да отразят историческите данни за неизпълненията и загубите.

▼B

Подраздел 4

Изисквания относно експозициите в капиталови инструменти при подхода на вътрешните модели

Член 186

Капиталови изисквания и количествено измерване на риска

При изчисляването на капиталовите изисквания институциите спазват следните стандарти:

а) оценката на потенциалната загуба е устойчива спрямо настъпване на неблагоприятни пазарни промени, оказващи влияние върху дългосрочния рисков профил на инвестициите на институцията. Използваните данни при установяването на разпределението на доходността отразяват най-дългия извадков период, за който има налични и съдържателни данни за представянето на рисковия профил на конкретните експозиции в капиталови инструменти на институцията. Използваните данни трябва да са достатъчни, за да осигурят консервативни, статистически надеждни и устойчиви оценки за загубите, които не се базират единствено на субективна или експертна оценка. Заложените шокове осигуряват консервативна оценка на потенциалните загуби за съответния дългосрочен пазарен или стопански цикъл. За получаване на достатъчно реалистични и консервативни резултати от модела институцията комбинира емпиричния анализ на наличните данни с корекции, обусловени от различни фактори. При изграждане на моделите за стойност под риск (VaR) за измерване на потенциалните тримесечни загуби институциите могат да използват тримесечни данни или по-краткосрочни данни, преобразувани в тримесечен еквивалент чрез подходящ аналитичен метод, подкрепен от емпирични доказателства и добре развит и документиран процес на обмисляне и анализ. Този подход се прилага консервативно и последователно във времето. Когато наличните подходящи данни са ограничени, институцията прилага по-висока степен на консервативност;

б) използваните модели обхващат в подходяща степен всичките съществени рискове, свързани с доходността на капиталовите инструменти, включително общия пазарен риск и специфичния риск на капиталовите експозиции от портфейла на институцията. Вътрешните модели обясняват по подходящ начин историческите колебания в цените, обхващат както величината, така и промените в състава на потенциалните концентрации, и са устойчиви в неблагоприятна пазарна среда. Съвкупността от рисковите експозиции, представени в използваните при оценяването данни, съответства в голяма степен или е поне сравнима с експозициите в капиталови инструменти на институцията;

в) вътрешният модел съответства на рисковия профил и структурата на капиталовия портфейл на институцията. Когато институцията притежава значителни позиции, при които се наблюдава съществена нелинейна зависимост, вътрешните модели се разработват така, че да обхващат в подходяща степен рисковете, свързани с такива инструменти;

г) съотнасянето на отделните позиции към техни аналози, пазарни индекси и рискови фактори е правдоподобно, интуитивно и теоретично надеждно;

▼B

д) институциите удостоверяват чрез емпиричен анализ уместността на рисковите фактори, включително способността им да обхващат както общия, така и специфичния риск;

е) при оценките на променливостта на доходността на експозициите в капиталови инструменти се използват подходящи и налични данни, информация и методи. Използват се проверени от независимо лице вътрешни данни или данни от външни източници, включително групирани данни;

ж) въвеждат се стриктни и изчерпателни процедури за провеждане на стрес тестове.

Член 187

Процес и контролни механизми за управление на риска

При разработването и използването на вътрешни модели за определяне на капиталовите изисквания институциите установяват политики, процедури и контролни механизми за обезпечаване на надеждността на модела и моделиращия процес. Тези политики, процедури и контролни механизми включват следното:

а) пълно интегриране на вътрешния модел в цялостните управленски информационни системи на институцията и в управлението на капиталовите позиции в банковия портфейл. Вътрешните модели се интегрират изцяло в инфраструктурата на институцията за управление на риска, ако се използват специално за измерване и оценяване на доходността на капиталовия портфейл, включително коригираните спрямо риска резултати, за разпределяне на икономическия капитал по експозиции в капиталови инструменти и за оценяване на общата капиталова адекватност и процеса по управление на инвестициите;

б) установени управленски системи, процедури и контролни функции, обезпечаващи периодичен и независим преглед на всички елементи на процеса по вътрешно моделиране, включително одобрението на промени в моделите, преглед на входящите данни и резултатите на модела, като например пряка проверка на изчисленията на риска. Тези прегледи оценяват точността, пълнотата и уместността на входящите данни и резултатите на модела и се концентрират както върху откриването, така и върху ограничаването на потенциални грешки, дължащи се на известните слабости, както и установяване на нови слабости на модела. Такива прегледи могат да се извършват от независимо вътрешно звено или от независимо външно трето лице;

в) подходящи системи и процедури за наблюдение на инвестиционните лимити и на рисковите експозиции в капиталови инструменти;

г) отговарящи за проектирането и внедряването на модела звена, които да са функционално независими от звената, отговорни за управлението на отделните инвестиции;

д) подходяща квалификация на лицата, отговорни за отделните аспекти на процеса по моделиране. Ръководството осигурява достатъчен брой квалифицирани и компетентни служители за функцията на моделиране.

▼B

Член 188

Утвърждаване и документиране

Институциите трябва да разполагат с надеждни системи за утвърждаване на точността и последователността на своите вътрешни модели и процеси на моделиране. Всички съществени елементи на вътрешните модели и процесите на моделиране и утвърждаване се документират.

При утвърждаването и документирането на вътрешните модели и процесите на моделиране на институциите се спазват следните изисквания:

а) институциите използват вътрешна процедура по утвърждаване, за да оценят по последователен и съдържателен начин резултатите от своите вътрешни модели и процедури;

▼C2

б) използваните методи и данни за количествено утвърждаване са последователни във времето. Промените в методите за оценка и утвърждаване и промените в източници на данни и обхванати периоди се документират;

▼B

в) институциите периодично сравняват действителната доходност на капиталовите инструменти, изчислена на базата на реализирани и нереализирани печалби и загуби, със съответните резултати от модела. При тези сравнения се използват исторически данни за възможно най-дълги времеви периоди. Институцията документира методите и данните, използвани при тези сравнения. Този анализ и документацията се актуализират поне веднъж годишно;

г) институциите използват други инструменти за количествено утвърждаване и сравнения с външни източници на данни. Анализът се базира на данни, които са подходящи за портфейла, като те се актуализират периодично и обхващат подходящ период на наблюдение. Вътрешните оценки на институциите за резултатите от използването на моделите се базират на възможно най-дълъг времеви период;

д) институциите разполагат с надеждни вътрешни стандарти за справяне със ситуации, при които сравнението между реализираните и предвидените чрез моделите стойности на доходността на капиталовите инструменти поставя под съмнение състоятелността на оценките или на самите модели. Тези стандарти отчитат стопанския цикъл и сходните системни колебания в доходността на капиталовите инструменти. Всички корекции, направени на вътрешни модели в резултат на прегледите на моделите, биват документирани и съгласувани със стандартите за преглед на моделите на институцията;

е) вътрешният модел и процесът на моделиране се документират, включително и отговорностите на лицата, включени в процесите по моделиране, както и процедурите за преглед и одобрение на модела.

▼B

Подраздел 5

Вътрешно управление и надзор

Член 189

Корпоративно управление

1. Всички съществени аспекти на рейтинговия процес и процедурите по оценяване се одобряват от ръководния орган или от определен от него комитет, както и от висшето ръководство на институцията. Тези страни притежават основни познания за рейтинговите системи на институцията и подробно разбиране на свързаните с тях управленски отчети.

2. Висшето ръководство спазва следните изисквания:

а) уведомява ръководния орган или определения от него комитет за съществените промени или изключения от установените политики, които оказват съществено влияние върху функционирането на рейтинговите системи на институцията;

б) познава подробно структурата и функционирането на рейтинговите системи;

в) гарантира постоянно, че рейтинговите системи работят правилно;

Висшето ръководство бива редовно информирано от звената за контрол на кредитния риск относно резултатите от рейтинговия процес, нуждаещите се от подобрение области и действията за отстраняване на вече установените слабости.

3. Анализът на профила на кредитния риск на институцията, базиран на вътрешни рейтинги, е основна част от управленските отчети, представяни на тези участници. Отчетите включват най-малко рисковия профил, миграцията между рисковите категории, оценките на съответните рискови параметри по категории и сравнение на реализираните с очакваните нива на неизпълнение и, когато се използват собствени оценки — на реализираните LGD и реализираните конверсионни коефициенти спрямо очакванията и резултатите от направените стрес тестове. Периодичността на докладване се определя от значимостта, вида и получателя на информацията.

Член 190

Контрол на кредитния риск

1. Звеното за контрол на кредитния риск е независимо от звената, ръководещи или изпълняващи функциите по създаване или подновяване на експозиции, и се отчита пряко на висшето ръководство. Звеното за контрол на кредитния риск отговаря за разработването или подбора, въвеждането, контрола и функционирането на рейтинговите системи. То редовно изготвя и анализира отчети за резултатите от рейтинговите системи.

▼B

2. Отговорностите на звеното/звената за контрол на кредитния риск включват:

а) тестване и наблюдение на категории и групи;

б) изготвяне и анализ на обобщаващи отчети от рейтинговите системи на институцията;

в) въвеждане на процедури за проверка на последователното прилагане на определенията за категории и групи по структурни звена и географски райони;

г) преглед и документиране на промените в рейтинговия процес, включително и на причините за промените;

д) преглед на прогностичната способност на рейтинговите критерии. Промените в рейтинговия процес, критериите или индивидуалните рейтингови параметри се документират и съхраняват;

е) активно участие в разработването или избирането, въвеждането и утвърждаването на моделите, използвани в рейтинговия процес;

ж) контрол и надзор върху моделите, използвани в рейтинговия процес;

з) постоянен преглед и промени на моделите, използвани в рейтинговия процес.

3. Институциите, използващи групирани данни в съответствие с член 179, параграф 2, могат да възлагат на външни подизпълнители следните задачи:

а) изготвяне на информация по отношение на тестването и наблюдението на категориите и групите;

б) изготвяне на обобщаващи отчети от рейтинговите системи на институцията;

в) изготвяне на информация във връзка с прегледа на рейтинговите критерии за оценка на тяхната текуща прогностична способност;

г) документиране на промените в рейтинговия процес, критериите или индивидуалните рейтингови параметри;

д) изготвяне на информация по отношение на постоянния преглед и промените на моделите, използвани в рейтинговия процес.

4. Институциите, които се възползват от посоченото в параграф 3, гарантират, че компетентните органи имат достъп до цялата съответна информация, предоставяна от третото лице с цел проверка на спазването на изисквания, както и че компетентните органи могат да извършват проверки на място в същата степен като в институцията.

▼B

Член 191

Вътрешен одит

Специализираната служба за вътрешен одит или друго сходно независимо звено за одит извършва поне веднъж годишно преглед на дейността на институцията и на нейните рейтингови системи, включително дейността по кредитиране и оценка на параметрите PD, LGD, EL и конверсионните коефициенти. Прегледът обхваща и спазването на всички приложими изисквания.

ГЛАВА 4

Редуциране на кредитен риск

Раздел 1

Определения и общи изисквания

Член 192

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „кредитираща институция“ означава институцията, която има въпросната експозиция;

2) „обезпечена кредитна сделка“ означава сделка, пораждаща обезпечена със залог експозиция, която не съдържа клауза, даваща на институцията правото да получава поне веднъж дневно залог по маржин сметка;

3) „сделка, обусловена от капиталовия пазар“ означава сделка, пораждаща обезпечена със залог експозиция, която съдържа клауза, даваща на институцията правото да получава поне веднъж дневно залог по маржин сметка;

4) „базово ПКИ“ означава ПКИ, в чиито акции или дялове е инвестирало друго ПКИ.

Член 193

Принципи за признаване на ефекта от техниките за редуциране на кредитния риск

1. Никоя експозиция, по отношение на която институцията е постигнала редуциране на кредитния риск, не може да генерира по-голяма по размер рисково претеглена експозиция или очаквана загуба от експозиция, която не е била обект на редуциране на кредитния риск, но иначе е идентична.

2. Когато кредитната защита е била вече отчетена съгласно глава 2 или глава 3, в зависимост от случая, в размера на рисково претеглените експозиции, институциите не вземат предвид въпросната кредитната защита при изчисленията по настоящата глава.

3. Когато са изпълнени разпоредбите по раздели 2 и 3, институциите могат да променят изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход и изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход в съответствие с разпоредбите по раздели 4, 5 и 6.

▼B

4. Институциите третират като обезпечение паричните средства, ценните книжа или стоките, закупени, взети в заем или получени по репо сделка или сделките за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки.

5. Когато институцията, изчисляваща размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход, има повече от една форма на редуциране на кредитен риск, обхващащ една експозиция, тя изпълнява всяко едно от следните условия:

а) разделя експозицията на части, покрити от всеки вид инструмент за редуциране на кредитния риск;

б) изчислява размера на рисково претеглената експозиция отделно за всяка част по буква а) в съответствие с разпоредбите на глава 2 и на настоящата глава.

6. Когато институцията, изчисляваща размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход, покрива една експозиция с кредитната защита, предоставена от един доставчик на защита, и въпросната защита има различни падежи, тя изпълнява всяко едно от следните условия:

а) разделя експозицията на части, покрити от всеки инструмент за редуциране на кредитния риск;

б) изчислява размера на рисково претеглената експозиция отделно за всяка част по буква а) в съответствие с разпоредбите на глава 2 и на настоящата глава.

Член 194

Принципи относно приемливостта на техниките за редуциране на кредитния риск

1. Използваната техника за предоставяне на кредитна защита заедно с предприетите действия и стъпки, както и политиките и процедурите, прилагани от кредитиращата институция, са такива, че водят до споразумения за кредитна защита, които са правно валидни и изпълними във всички съответни юрисдикции.

По искане на компетентния орган кредитиращата институция предоставя най-актуалната версия на независимото писмено мотивирано правно становище или становища, въз основа на което(ито) тя е установила дали споразумението или споразуменията ѝ за кредитна защита отговоря(т) на предвиденото в първа алинея условие.

2. Кредитиращата институция предприема всички целесъобразни стъпки, за да осигури ефективността на споразуменията за кредитна защита и да се справи с рисковете, свързани с тези споразумения.

3. Институциите могат да отчетат наличието на обезпечена кредитна защита при изчисляването на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато активите, на които разчитат за тази защита отговарят едновременно на следните две условия:

▼B

а) те са включени в списъка на приемливите активи, посочени в членове 197—200, в зависимост от случая;

б) те са достатъчно ликвидни и тяхната стойност във времето е достатъчно стабилна, за да се осигури подходящо ниво на сигурност по отношение на постигнатата кредитна защита, като се отчита използваният подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и степента на признаване на защитата.

4. Институциите могат да отчетат наличието на обезпечена кредитна защита при изчисляването на ефекта от редуциране на риска само когато кредитиращата институция има право своевременно да ликвидира или да задържи активите, които осигуряват защитата в случай на неизпълнение, неплатежоспособност или несъстоятелност — или друго кредитно събитие, изложено в документацията по сделката — на длъжника и, когато е приложимо, на попечителя, държател на обезпечението. Степента на корелационна зависимост между стойността на активите, на които се разчита за осигуряване на защита, и кредитното качество на длъжника не е твърде висока.

5. При кредитна защита с гаранции доставчикът на защита се счита за приемлив само когато доставчикът на защита е включен в списъка с приемливи доставчици на защита, посочен в член 201 или 202, в зависимост от случая.

6. При кредитна защита с гаранции споразумението за защита се счита за приемливо само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) то е включено в списъка на приемливите споразумения за защита, посочени в член 203 и член 204, параграф 1;

б) то е правно валидно и изпълнимо в съответните юрисдикции, с което се постига подходящо ниво на сигурност на кредитната защита след отчитане на използвания подход за изчисляване на размера на рисково претеглените активи и степента на признаване на защитата;

в) доставчикът на защита изпълнява критериите, посочени в параграф 5.

7. Кредитната защита отговаря на изискванията, установени в раздел 3, както е приложимо.

8. Институцията е в състояние да докаже пред компетентните органи, че разполага с подходящи процедури за управление на рисковете, позволяващи ѝ да контролира рисковете, на които тя може да бъде изложена в резултат на осъществяването на практики за редуциране на кредитния риск.

9. Независимо от факта, че извършеното редуциране на кредитния риск е взето предвид за целите на изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции и когато е приложимо — на размера на очакваната загуба, институциите продължават да правят пълна оценка на кредитния риск на базисната експозиция и са в състояние да докажат изпълнението на това изискване пред компетентните органи. Само за целите на настоящия параграф при репо сделки и при сделки по предоставяне в заем на ценни книжа или по предоставяне/получаване в заем на стоки, за базисна експозиция се счита нетният размер на експозицията.

▼B

10. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на това какво означава достатъчно ликвидни активи и кога стойностите на активите могат да се считат за достатъчно стабилни за целите на параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 септември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 2

Приемливи методи за редуциране на кредитния риск

Подраздел 1

Обезпечена кредитна защита

Член 195

Балансово нетиране

Институциите могат да използват балансовото нетиране на взаимни вземания между самите себе си и свои контрагенти като приемлива форма на редуциране на кредитния риск.

Без да се засяга член 196, приемливостта е ограничена до взаимни парични салда между институцията и контрагента. Институциите могат да променят размера на рисково претеглените експозиции и по целесъобразност размера на очакваната загуба само за заемите и депозитите, които самите те са получили и които са предмет на балансово споразумение за нетиране.

Член 196

Рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари

Институциите, прилагащи определения в член 223 разширен метод за финансово обезпечение, могат да отчитат ефектите на двустранни договори за нетиране с контрагент, обхващащи репо сделки, сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари. Без да се засяга член 299, в рамките на тези споразумения или сделки приетото обезпечение и получените в заем ценни книжа или стоки трябва да отговарят на изискванията за приемливост на обезпечението, установени в членове 197 и 198.

Член 197

Приемливост на обезпечението при всички подходи и методи

1. Институциите могат да използват следните активи като приемливо обезпечение при всички подходи и методи:

▼B

а) парични влогове или приравнени на тях парични инструменти, държани от кредитиращата институция;

б) емитирани от централни правителства или централни банки дългови ценни книжа с присъдена кредитна оценка от призната като приемлива за целите на глава 2 АВКО или агенция за експортно застраховане, която е определена от ЕБО като съответстваща на четвърта или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към централни правителства и централни банки по глава 2;

в) емитирани от институции дългови ценни книжа с присъдена кредитна оценка от АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към институции по глава 2;

г) емитирани от други субекти дългови ценни книжа с присъдена кредитна оценка от АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;

д) дългови ценни книжа с краткосрочна кредитна оценка от АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на краткосрочни експозиции по глава 2;

е) капиталови инструменти или конвертируеми облигации, включени в основен индекс;

ж) злато;

з) секюритизиращи позиции, които не са пресекюритизиращи, с външна кредитна оценка от АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на секюритизирани експозиции, посочени в глава 5, раздел 3, подраздел 3.

2. За целите на параграф 1, буква б) „дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки“, включват:

а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт, експозициите към които се третират като експозиции към централно правителство, под юрисдикцията на което са учредени съгласно член 115, параграф 2;

б) дългови ценни книжа, емитирани от субекти от публичния сектор, които се разглеждат като експозиции към централни правителства в съответствие с член 116, параграф 4;

в) дългови ценни книжа, емитирани от многостранни банки за развитие, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 117, параграф 2;

г) дългови ценни книжа, емитирани от международни организации, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 118;

▼B

3. За целите на параграф 1, буква в) „дългови ценни книжа, емитирани от институции“, включват:

а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт, различни от дълговите ценни книжа, посочени в параграф 2, буква а);

б) дългови ценни книжа, емитирани от субекти от публичния сектор, експозициите към които се разглеждат съгласно член 116, параграфи 1 и 2;

в) дългови ценни книжа, емитирани от многостранни банки за развитие, различни от тези, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 117, параграф 2.

4. Институцията може да използва дългови ценни книжа, емитирани от други институции и неразполагащи с присъдена от АВКО кредитна оценка, като приемливо обезпечение, ако тези дългови ценни книжа отговарят на всеки един от следните критерии:

а) те се котират на призната борса;

б) те са квалифицирани като първостепенен дълг;

в) всички останали рейтинговани емисии ценни книжа на институцията емитент от същия ранг имат присъдена от АВКО кредитна оценка, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисковото претегляне на експозициите към институции или краткосрочни експозиции по глава 2;

г) кредитиращата институция не разполага с информация, обуславяща присъждането на кредитна оценка, по-неблагоприятна от посочена в буква в);

д) пазарната ликвидност на инструмента е достатъчна за тези цели.

5. Институциите могат да използват дялове или акции в ПКИ като приемливо обезпечение, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) за дяловете или акциите се определят ежедневни борсови котировки;

▼C2

б) ПКИ инвестират единствено в инструменти, които могат да бъдат признати по параграфи 1 и 4;

▼B

в) ПКИ отговорят на условията по член 132, параграф 3).

Когато дадено ПКИ инвестира в акции или дялове на друго ПКИ, условията по първа алинея, букви а)—в) се прилагат по еднакъв начин спрямо всяко базисно ПКИ.

Ако ПКИ използва дериватни инструменти с цел хеджиране на разрешените инвестиции, това не е пречка за приемливостта на неговите дялове или акции като обезпечение.

▼B

6. За целите на параграф 5, когато ПКИ (наричан по-долу „първоначалното ПКИ“) или някое от неговите базисни ПКИ инвестира и в инструменти, различни от приемливите по параграфи 1 и 4, институциите могат да използват дяловете или акциите в това ПКИ като обезпечение до размер, равен на стойността на приемливите активи, държани от това ПКИ, като се допуска, че това ПКИ или някое от неговите базисни ПКИ е инвестирало в неприемливи активи до максималния допустим според техния инвестиционен мандат размер.

Когато базисно ПКИ има свои собствени базисни ПКИ, институциите могат да използват дяловете или акциите в първоначалното ПКИ като приемливо обезпечение, при условие че прилагат предвидената в първа алинея методология.

Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, институциите изпълняват всяко едно от следните условия:

а) изчисляват общата стойност на неприемливите активи;

б) когато получената по буква а) сума е отрицателна, те приспадат абсолютната стойност на тази сума от общата стойност на приемливите активи.

7. По отношение на параграф 1, букви б)—д), когато ценните книжа имат две кредитни оценки от АВКО, институциите прилагат по-малко благоприятната оценка. Когато ценните книжа имат повече от две кредитни оценки от АВКО, институциите прилагат двете най-благоприятни кредитни оценки. Ако двете най-благоприятни кредитни оценки се различават, институциите прилагат по-малко благоприятната от двете.

8. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) основните индекси, посочени в параграф 1, буква е) от настоящия член, в член 198, параграф 1, буква а), в член 224, параграфи 1 и 4 и в член 299, параграф 2, буква д);

б) признатите борси, посочени в параграф 4, буква а) от настоящия член, член 198, параграф 1, буква а), член 224, параграфи 1 и 4, член 299, параграф 2, буква д), член 400, параграф 2, буква к), член 416, параграф 3, буква д), член 428, параграф 1, буква в) и част 3, точка 12 от приложение III, в съответствие с условията, установени в член 4, параграф 1, точка 72.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

▼B

Член 198

Допълнителни критерии за приемливост на обезпечението при разширения метод за финансово обезпечение

1. Институцията, която използва разширения метод за финансово обезпечение по член 223, може, освен посочените в член 197 обезпечения, да използва и следните позиции като приемливо обезпечение:

а) капиталови инструменти или конвертируеми облигации, които не са включени в основен индекс, но се търгуват на призната борса;

б) дялове или акции в ПКИ, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

i) за дяловете или акциите се определят ежедневни борсови котировки;

ii) ПКИ инвестира единствено в инструменти, които могат да бъдат признати по член 197, параграфи 1 и 4, и в посочените в буква а) от настоящата алинея позиции.

Когато ПКИ инвестира в дялове или акции на друго ПКИ, условията по букви а) и б) от настоящия параграф се прилагат равнозначно и спрямо базовото ПКИ.

Ако ПКИ използва дериватни инструменти с цел хеджиране на разрешените инвестиции, това не е пречка за приемливостта на неговите дялове или акции като обезпечение.

2. Когато ПКИ или някое от неговите базисни ПКИ инвестира и в инструменти, различни от приемливите по член 197, параграфи 1 и 4, и в позициите, посочени в параграф 1, буква а), от настоящия член, институциите могат да използват дяловете или акциите в това ПКИ като обезпечение до размер, равен на стойността на приемливите активи, държани от това ПКИ, като се допуска, че това ПКИ или някое от неговите базисни ПКИ е инвестирало в неприемливи активи до максималния допустим според техния инвестиционен мандат размер.

Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, институциите изпълняват всяко едно от следните условия:

а) изчисляват общата стойност на неприемливите активи;

б) когато получената по буква а) сума е отрицателна, те приспадат абсолютната стойност на тази сума от общата стойност на приемливите активи.

Член 199

Допълнителна приемливост на обезпечения при вътрешнорейтинговия подход

1. Институцията, която изчислява рисково претеглени размер на експозициите и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, може освен посочените в членове 197 и 198 обезпечения да използва и следните форми на обезпечение:

▼B

а) обезпечение с недвижими имоти в съответствие с параграфи 2, 3 и 4;

б) вземания в съответствие с параграф 5;

в) други обезпечения с физически активи в съответствие с параграфи 6 и 8;

г) лизинг в съответствие с параграф 7.

2. Освен ако в член 124, параграф 2 не е предвидено друго, като приемливо обезпечение институциите могат да използват жилищни имоти, които са или ще бъдат обитавани или отдавани под наем от собственика или от ползвателя в случаите на фондове за лично инвестиране, както и търговски недвижими имоти, включително офиси и други търговски помещения, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) стойността на имотите не се влияе съществено от кредитното качество на длъжника. При определянето на съществеността на тази зависимост, институциите могат да игнорират случаите, когато стойността на имотите и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;

б) рискът, свързан с кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базисния имот или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си, т.е. погасяването на заема не зависи съществено от паричните постъпления, генерирани от базисния имот, служещ като обезпечение.

3. За експозициите, обезпечени с намиращи се на територията на държава членка жилищни имоти, институциите могат да се отклонят от параграф 2, буква б), когато компетентният орган на тази държава членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на жилищни имоти на тази територия, с проценти на загубите, които не превишават следните лимити:

а) загубите, произтичащи от заеми, обезпечени с жилищни имоти до 80 % от пазарната стойност, или 80 % от ипотечната заемна стойност, освен ако съгласно член 124, параграф 2 не е предвидено друго, не превишават 0,3 % от текущия размер на заемите, обезпечени с жилищни имоти, за всяка отделна година;

б) общите загуби, произтичащи от заеми, обезпечени с жилищни имоти, не превишават 0,5 % от текущия размер на заемите, обезпечени с жилищни имоти, за всяка отделна година.

Ако в дадена година не е спазено някое от условията, посочени в букви а) и б) от първа алинея, институциите не прилагат третирането, предвидено в тази алинея, докато през някоя от следващите години не бъдат удовлетворени и двете условия.

4. За търговски недвижим имот, намиращ се на територията на държава членка, институциите могат да се отклонят от параграф 2, буква б), когато компетентният орган на тази държава членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на търговски недвижими имоти на тази територия, с проценти на загубите, които да не превишават следните лимити:

▼B

а) загубите, произтичащи от заеми, обезпечени с търговски недвижими имоти до 50 % от пазарната им стойност или 60 % от ипотечна заемна стойност, не превишават 0,3 % от текущия размер на заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти, за всяка отделна година;

б) общите загуби, произтичащи от заеми, обезпечени с търговски недвижими имоти, не превишават 0,5 % от текущия размер на заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти, за всяка отделна година.

Ако в дадена година не е спазено някое от условията, посочени в първа алинея, букви а) и б), институциите не прилагат третирането, предвидено в тази алинея, докато през някоя от следващите години не бъдат удовлетворени и двете условия.

5. Институциите могат да използват като приемливо обезпечение вземания, свързани с търговска сделка или сделки с първоначален матуритет по-малък или равен на една година. Приемливите вземания не включват вземания, които са свързани със секюритизация, прехвърляне на риска към други лица или кредитни деривати, или суми дължими от взаимосвързани предприятия.

6. Компетентните органи разрешават на институцията да използва като приемливо обезпечение физически актив от вид, различен от посочените в параграфи 2, 3 и 4, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) съществуването на ликвидни пазари е доказано от чести сделки, като се взема предвид вида на активите, което позволява реализиране на обезпечението по бърз и икономически ефикасен начин. Изпълнението на това условие се проверява от институциите периодично и когато съществуват признаци за съществени промени в пазара;

б) съществуват широко признати и обществено достъпни пазарни цени за обезпечението. Институциите могат да приемат пазарните цени за широко признати, ако те произтичат от надеждни източници на информация като например публични индекси и отразяват цените по осъществени при нормални условия сделки. Институциите могат да приемат пазарните цени за обществено достъпни, ако тези цени са лесно достъпни и биват оповестявани и предоставяни редовно и без неоснователни административни или финансови тежести;

в) институцията анализира пазарните цени, времето и разходите, необходими за реализиране на обезпечението, както и реализираните от обезпечението постъпления;

г) институцията доказва, че при над 10 % от всички случаи на реализиране за даден вид обезпечение получените постъпления не са под 70 % от стойността на обезпечението. Когато е налице съществена променливост на пазарните цени, институцията доказва пред компетентните органи, че направената от нея оценка на обезпечението е достатъчно консервативна.

Институциите документират изпълнението на условията, посочени в букви а)—г) от първа алинея и в член 210.

▼B

7. При спазване на разпоредбите на член 230, параграф 2, когато са изпълнени изложените в член 211 изисквания, експозициите, възникващи от сделките, с които дадена институция отдава на лизинг собственост на трето лице, могат да се третират по същия начин както заемите, обезпечени с вида на отдаваната на лизинг собственост.

8. ЕБО оповестява списък на видовете обезпечения с физически активи, за които институциите могат да приемат, че са изпълнени условията, посочени параграф 6, букви а) и б).

Член 200

Други форми на обезпечена кредитна защита

Като приемливо обезпечение институциите могат да използват следните други форми на обезпечена кредитна защита:

а) парични депозити или приравнени на тях парични инструменти, които институция трета страна не държи на доверително управление, и заложени в полза на кредитиращата институция;

б) животозастрахователни полици, заложени в полза на кредитиращата институция;

в) инструменти, емитирани от институция трета страна, които при поискване ще бъдат обратно изкупени от тази институция.

Подраздел 2

Кредитна защита с гаранции

Член 201

Приемливост на доставчици на защита съгласно всички подходи

1. Институциите могат да използват следните страни като приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции:

а) централни правителства и централни банки;

б) регионални правителства или местни органи на власт;

в) многостранни банки за развитие;

г) международни организации, експозициите към които са с присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 117;

д) субекти от публичния сектор, вземанията към които се третират в съответствие с член 116;

е) институции и финансови институции, за които експозициите към финансови институции се третират като експозиции към институции съгласно член 119, параграф 5;

►C2 ж) други предприятия, включително предприятия майки, дъщерни предприятия и асоциирани предприятия на институцията ◄, когато е изпълнено едно от следните условия:

▼B

i) на тези предприятия е присъдена кредитна оценка от АВКО;

ii) при институциите, изчисляващи размерите на рисково претеглените експозиции и на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, на тези предприятия не е присъдена кредитна оценка от призната АВКО, но имат вътрешна оценка от институцията.

з) централни контрагенти.

2. При институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, за приемлив доставчик на кредитна защита с гаранции се счита този гарант, на който институцията е присъдила вътрешна оценка в съответствие с разпоредбите на глава 3, раздел 6.

Компетентните органи публикуват и поддържат списъка на финансовите институции, които са приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции, посочени в параграф 1, буква е), или водещите критерии за определяне на други такива приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции, заедно с описание на приложимите пруденциални изисквания, и обменят своя списък с други компетентни органи в съответствие с член 117 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 202

Приемливост на доставчици на защита при вътрешнорейтинговия подход, които отговарят на изискванията за третиране по член 153, параграф 3

Като приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции, които отговарят на изискванията за третиране по член 153, параграф 3, институцията може да използва институции, застрахователни и презастрахователни предприятия и агенции за експортно застраховане, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) те имат достатъчно опит в предоставянето на кредитна защита с гаранции;

б) те са обект на регулации, еквивалентни на правилата, изложени в настоящия регламент, или към момента на предоставяне на кредитната защита са имали кредитна оценка, присъдена от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;

в) към момента на предоставяне на кредитната защита или за всеки последващ период, имат вътрешна оценка с вероятност от неизпълнение (PD), равностойна или по-ниска на тази, съответстваща на втора или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;

г) те имат вътрешна оценка с PD, равностойна на или по-ниска от тази, съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2.

▼B

За целите на настоящия член кредитната защита, предоставена от агенции за експортно застраховане, не се ползва от каквато и да е изрична контрагаранция от централно правителство.

Член 203

Приемливост на гаранции като кредитна защита с гаранции

Институциите могат да използват гаранции като приемлива кредитна защита с гаранции.

Подраздел 3

Видове деривати

Член 204

Приемливи видове кредитни деривати

1. Като приемлива кредитна защита институциите могат да използват следните видове кредитни деривати и инструменти, които могат да бъдат съставени от такива кредитни деривати или от кредитни деривати с подобен икономически ефект:

а) суап за кредитно неизпълнение;

б) суап за обща доходност;

в) дългова ценна книга, обвързана със заеми към едно или няколко лица (credit linked notes), до размера на нейното парично покритие.

Кредитната защита не се признава, когато институцията е закупила суап за обща доходност и отчита нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчита съответното намаление в стойността на покрития актив посредством намаление на справедливата стойност или посредством увеличение към резервите.

2. Когато институцията осъществява вътрешно хеджиране чрез кредитен дериват, кредитната защита бива призната за приемлива за целите на настоящата глава, ако кредитният риск, прехвърлен към търговския портфейл, се прехвърля на трето лице или лица.

Когато вътрешното хеджиране е осъществено в съответствие с разпоредбите на първа алинея и са изпълнени изискванията по настоящата глава, за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба, институциите прилагат установените в раздели 4—6 правила, когато използват кредитна защита с гаранции.

▼B

Раздел 3

Изисквания

Подраздел 1

Обезпечена кредитна защита

Член 205

Изисквания относно балансовите споразумения за нетиране различни от рамкови споразумения за нетиране, посочени в член 206

Балансовите споразумения за нетиране, различни от рамкови споразумения за нетиране, посочени в член 206, се определят като приемлива форма на редуциране на кредитния риск, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) тези споразумения са правно валидни и изпълними във всички съответни юрисдикции, включително в случай на неплатежоспособност или несъстоятелност на контрагента;

б) институциите могат във всеки един момент да определят активите и пасивите, които са предмет на тези споразумения;

в) институциите постоянно следят и контролират рисковете, свързани с прекратяването на кредитната защита;

г) институциите постоянно следят и контролират съответните експозиции на нетна база.

Член 206

Изисквания относно рамковите споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари

Рамковите споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, се определят като приемлива форма на редуциране на кредитния риск, когато предоставеното в рамките на тези споразумения обезпечение отговаря на всички изисквания, установени в член 207, параграфи 2—4, и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) споразуменията са правно валидни и изпълними във всички съответни юрисдикции, включително в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на контрагента;

б) споразуменията дават на изправната страна правото да прекрати и приключи своевременно всички сделки по споразумението в случай на неизпълнение, включително в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на контрагента;

в) споразуменията предоставят нетиране на печалбите и загубите по сделки, обхванати от споразумение, така че едната страна да дължи една нетна сума на другата страна.

▼B

Член 207

Изисквания към финансовите обезпечения

1. При всички подходи и методи финансовите обезпечения и златото се квалифицират като приемливо обезпечение, когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2 — 4.

2. Между кредитоспособността на длъжника и стойността на обезпечението не съществува съществена положителна корелация. Ако стойността на обезпечението се намали значително, това само по себе си не означава, че кредитоспособността на длъжника се е влошила значително. Ако кредитоспособността на длъжника достигне до критично ниски нива, това само по себе си не означава, че стойността на обезпечението е намаляла значително.

Ценните книжа, емитирани от длъжника или от субект от същата група, не се квалифицират като приемливо обезпечение. Независимо от това емитираните от длъжника покрити облигации, попадащи в рамките на член 129, се квалифицират като приемливо обезпечение, когато те са приети като обезпечение по репо сделки и са изпълнени изискванията, определени в първа алинея.

3. Институциите спазват договорните и нормативните изисквания във връзка с привеждането в сила на договорите за обезпечение и предприемат всички необходими стъпки за осигуряването на изпълнението на договорите съгласно закона, приложим към тяхното право върху обезпечението;

Институциите са извършили необходимия правен преглед, потвърждаващ изпълнимостта на договорите за обезпечение във всички съответни юрисдикции. Те извършват такъв повторен преглед, когато това е необходимо за запазване на изпълнимостта.

4. Институциите спазват всяко едно от следните оперативни изисквания:

а) те документират надлежно договорите за обезпечение и разполагат с ясни и надеждни процедури за своевременното реализиране на обезпечението;

б) те прилагат надеждни процедури и процеси за контрол на рисковете, свързани с използването на обезпеченията, включително рискове от неизпълнение или редуциране на размера на кредитната защита, рискове от неправилна оценка на обезпечението, рискове, свързани с прекратяването на кредитната защита, риск от концентрация, произтичащ от използването на обезпечението и взаимодействие с общия рисков профил на кредитната институция;

в) те разполагат с документирани политики и практики относно вида и размера на приетите обезпечения;

г) те изчисляват пазарната стойност на обезпечението и го преоценяват поне веднъж на всеки шест месеца и когато имат основания да смятат, че е настъпило значително намаление в пазарната му стойност;

д) когато обезпечението се държи от трето лице, институциите предприемат необходимите действия, за да се уверят, че третото лице отчита обезпечението отделно от своите собствени активи;

▼B

е) те гарантират, че се отделят достатъчно ресурси за нормалното действие на маржин споразуменията с контрагенти по извънборсови деривати и сделки за финансиране на ценни книжа, отчетено според своевременното извършване и точността на техните изходящи изисквания за допълване на маржин депозита и времето за реакция на входящи изисквания за допълване на маржин депозита;

ж) те са въвели политики за управление на обезпеченията, посредством които контролират, наблюдават и отчитат:

i) рисковете, на които маржин споразуменията ги излагат;

ii) риска от концентрация при определени видове активи, служещи за обезпечение;

iii) повторната употреба на обезпечението, включително потенциалните случаи на недостиг на ликвидност вследствие на повторна употреба на получените от контрагентите обезпечения;

iv) отказ от права по обезпеченията, предоставени на контрагентите.

5. В допълнение към изпълнението на всички изисквания, посочени в параграфи 2—4, финансовото обезпечение се квалифицира като приемливо обезпечение съгласно опростения метод за финансово обезпечение, когато остатъчният матуритет на защитата е не по-малък от остатъчния матуритет на експозицията.

Член 208

Изисквания към обезпеченията с недвижими имоти

1. Недвижимата собственост се квалифицира като приемливо обезпечение само когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2—5.

2. Спазват се следните изисквания относно правната сигурност:

а) ипотеката или съответните тежести подлежат на изпълнение във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитно споразумение и са своевременно и надлежно вписани;

б) изпълнени са всички правни изисквания за учредяване на залога;

в) споразумението за защитата и правният процес, който е залегнал в неговата основа, дават възможност на институцията да реализира стойността на защитата в разумен срок.

3. Спазват се следните изисквания по отношение на наблюдението на стойностите и оценката на имотите:

а) институциите наблюдават стойността на недвижимата собственост периодично — ►C2 за търговски недвижими имоти най- малко веднъж годишно, а за жилищни имоти веднъж на всеки три години. ◄ Институциите извършват по-често наблюдение, когато настъпват значителни промени в пазарните условия;

▼B

б) оценката на имотите се преразглежда, когато информацията, с която разполагат институциите, показва, че стойността на им е спаднала значително спрямо общите пазарни цени, като прегледът се извършва от оценител, който притежава необходимата квалификация, умения и опит за извършване на оценка и който е независим от процеса по вземане на взимане на решения за отпускане на кредит. За заеми, превишаващи 3 милиона евро или 5 % от собствения капитал на институцията, оценката на недвижимата собственост подлежи на преглед от такъв оценител най-малко на всеки три години.

▼C2

Институциите могат да използват статистически методи за проследяване на стойността на недвижимите имоти и за установяване на недвижимите имоти, които трябва да бъдат преоценени.

4. Институциите документират ясно приеманите от тях видове жилищни имоти и търговски недвижими имоти, както и съответната си кредитна политика.

5. Институциите разполагат с процедури да проследяват дали недвижимите имоти, приети като кредитна защита, са подходящо застраховани срещу риск от щети.

▼B

Член 209

Изисквания към вземанията

1. Вземанията се квалифицират като приемливо обезпечение, когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2 и 3.

2. Спазват се следните изисквания относно правната сигурност:

а) правният механизъм, чрез който обезпечението е предоставено на кредитиращата институция, е надежден и ефективен и гарантира, че институцията има ясни права върху обезпечението, включително правото върху постъпленията от продажбата на обезпечението;

б) институциите предприемат всички необходими стъпки за изпълнение на местните изисквания по отношение на изпълнимостта на правото върху обезпечението. Кредитиращата институция има първо по ред вземане върху обезпечението, въпреки че тези вземания могат да бъдат обект на вземания на привилегировани кредитори, предвидени в законови разпоредби;

в) институциите са извършили необходимия правен преглед, потвърждаващ изпълнимостта на договорите за обезпечение във всички съответни юрисдикции;

г) институциите документират надлежно своите договори за обезпечение и разполагат с ясни и надеждни процедури за своевременното събиране на обезпечението;

д) институциите разполагат с процедури, които гарантират съблюдаването на всички правни условия, необходими за обявяване на неизпълнение от страна на кредитополучателя и своевременно събиране на обезпечението;

▼B

е) при финансов запор или неизпълнение от страна на кредитополучателя институцията има законно право да продаде или преотстъпи вземанията на други лица без съгласието на длъжниците по вземанията.

3. Спазват се следните изисквания относно управлението на риска:

а) институцията разполага с надежден процес за определяне на кредитния риск по вземанията. Този процес обхваща анализи на стопанската дейност и отрасъла на кредитополучателя, както и видовете клиенти, с които кредитополучателят има стопански отношения. Когато институцията разчита на своите кредитополучатели да проверят кредитния риск на клиентите, тя извършва преглед на кредитните практики на кредитополучателите, за да се увери в тяхната надеждност и правдоподобност;

б) разликата между размера на експозицията и стойността на вземанията отразява всички необходими фактори, включително разходите по събирането, концентрацията в рамките на групата вземания, заложени от отделен кредитополучател, и потенциалния риск от концентрация в рамките на общите експозиции на институцията, извън риска, контролиран посредством общата методология на институцията. Институциите поддържат постоянен, съобразен с вземанията, процес на наблюдение. Те редовно проверяват и съответствието с ограничителните клаузи на заемите, с екологичните ограничения, както и с други правни изисквания;

в) вземанията, заложени от даден кредитополучател, се диверсифицират и не са в неоправдана корелационна зависимост с кредитополучателя. Когато е налице съществена положителна корелационна зависимост, институциите отчитат съпътстващите рискове при определянето на маржовете за групата обезпечения като цяло;

г) институциите не използват като приемлива кредитна защита вземанията към асоциирани на кредитополучателя лица, включително дъщерни предприятия и наети лица;

д) институцията разполага с документиран процес за събиране на плащания по вземания в усложнена ситуация. Институциите разполагат с необходимите средства за събиране дори когато те обикновено разчитат на своите кредитополучатели за събирането.

Член 210

Изисквания към други обезпечения с физически активи

Обезпеченията с физически активи, различни от недвижима собственост, се квалифицират като приемливи обезпечения при вътрешнорейтинговия подход, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) договорът, съгласно който физическите активи биват предоставени на институцията като обезпечение, е правно валиден и изпълним във всички съответни юрисдикции и дава възможност на институцията да реализира стойността на обезщетението в разумен срок;

▼B

б) приемливи са единствено първи залози или тежести върху обезпечението, като институцията има предимство пред всички други кредитори за реализираните постъпления от обезпечението, с единственото изключение на допустимите първи по ред вземания, посочени в член 209, параграф 2, буква б);

в) институциите наблюдават стойността на обезпечението редовно и най-малко веднъж годишно. Институциите извършват по-често наблюдение, когато настъпват значителни промени в пазарните условия;

г) договорът за заем съдържа подробни описания на обезпечението, както и подробни уточнения за начина и честотата на преоценката;

д) институциите документират ясно в налични за проверка вътрешни кредитни политики и процедури видовете обезпечения с физически активи, които приемат, както и политиките и практиките, които те прилагат спрямо съответната сума за всеки вид обезпечение в зависимост от размера на експозицията;

е) кредитните политики на институцията по отношение на структурата на сделката обхващат следните елементи:

i) подходящи изисквания към обезпечението в зависимост от размера на експозицията;

ii) способност за лесна реализация на обезпечението;

iii) способност за обективното установяване на цената или пазарната стойност;

iv) честотата, с която стойността може да бъде лесно реализирана, включително професионална преценка или оценка;

v) променливост или приближение на променливостта на стойността на обезпечението.

ж) при извършване на оценка и преоценка, институциите отчитат напълно всяко влошаване или излизане от употреба на обезпечението, като обръщат особено внимание на ефектите от изтеклото време върху обезпечение, което е зависимо от модните тенденции или сезона;

з) институциите имат правото да извършват физическа проверка на обезпечението. Те също така разполагат с политики и процедури относно упражняването на правото си на физическа проверка;

и) приетото като защита обезпечение е подходящо застраховано срещу щети, като институциите разполагат със съответните процедури за наблюдение.

Член 211

Изисквания за третиране на експозиции към лизинг като обезпечение

Институциите третират породените от лизингови сделки експозиции като обезпечени със залог според вида на отдадено на лизинг имущество, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

▼B

а) видът на отдаденото на лизинг имущество изпълнява условията, посочени в зависимост от случая в член 208 или 210, за квалифициране на обезпечението като приемливо;

б) лизингодателят разполага с надежден процес за управление на риска по отношение на начина на ползване на отдаденото на лизинг имущество, неговото местонахождение, неговата възраст и планираната продължителност на неговото ползване, включително подходящо наблюдение на стойността на обезпечението;

в) лизингодателят има право на собственост върху актива и може да упражнява правата си като собственик своевременно;

г) когато това все още не е потвърдено при изчисляването на нивото на параметъра LGD, разликата между стойността на неамортизираната част и пазарната стойност на обезпечението не е толкова голяма, че да бъде надценено редуцирането на кредитния риск, отнасящо се до отдадените на лизинг активи.

Член 212

Изисквания към други форми на обезпечена кредитна защита

1. Паричните депозити и приравнените на тях парични инструменти, държани от институция трета страна, отговарят на условията за третирането съгласно член 232, параграф 1, когато са изпълнени всички от следните условия:

а) вземането на кредитополучателя към институцията трета страна е публично заложено или преотстъпено на кредитиращата институция и този залог или преотстъпване са правно валидни и изпълними във всички съответни юрисдикции и са безусловни и необратими;

б) институцията трета страна е уведомена за учредяването на залога или преотстъпването;

в) в резултат от уведомлението институцията трета страна е в състояние да извърши плащанията единствено към кредитиращата институция или към други лица само след предварително съгласие на кредитиращата институция;

2. Животозастрахователни полици, заложени в полза на кредитиращата институция, се квалифицират като приемливо обезпечение, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) животозастрахователната полица е публично заложена или преотстъпена в полза на кредитиращата институция;

б) застрахователното дружество, което е издало животозастрахователната полица, е уведомено за залога или преотстъпването на полицата и в резултат на това уведомление не може да изплаща суми по нея без предварителното съгласие на кредитиращата институция;

в) кредитиращата институция има право да прекрати полицата и да получи своевременно откупната стойност в случай на неизпълнение от страна на кредитополучателя;

г) кредитиращата институция е уведомена за всички случаи на неплащане по полицата от страна на титуляря на полицата;

▼B

д) кредитната защита е предоставена за срока на погасяване на заема. Когато това не е възможно, защото застрахователното правоотношение се прекратява преди заемното правоотношение, институцията се уверява, че сумата, която ще се получи от застрахователния договор, служи като обезпечение до изтичане на срока за погасяване на заема;

е) залогът или прехвърлянето са правно валидни и изпълними във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитното споразумение;

ж) откупната стойност е обявена от дружеството, което е издало животозастрахователната полица, и е неснижаема по размер;

з) при поискване откупната стойност подлежи на своевременно плащане от страна на дружеството, предоставящо животозастрахователната полица;

и) откупната стойност не се изисква без предварителното съгласие на институцията;

й) дружеството, което е издало животозастрахователната полица, попада в обхвата на разпоредбите на Директива 2009/138/ЕО или е обект на надзор от страна на компетентен орган на трета държава, прилагащ надзорни и регулаторни изисквания, които са най-малко равностойни на прилаганите в Съюза.

Подраздел 2

Кредитна защита с гаранции и дългови ценни книжа, обвързани със заеми

Член 213

Общи изисквания към гаранциите и кредитните деривати

1. В съответствие с член 214, параграф 1 кредитната защита, произтичаща от гаранция или кредитен дериват, се квалифицира като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) кредитната защита е пряка;

б) степента на покритие от кредитната защита е ясно определена и неоспорима;

в) договорът за кредитна защита не съдържа клаузи, чието изпълнение е извън прекия контрол на кредитора, така че да:

i) позволи на доставчика на защитата да прекрати защитата едностранно;

ii) повиши действителните разходи за защитата в резултат от влошаване кредитното качество на защитената експозиция;

iii) попречи на доставчика на защитата да изпълни задължението за своевременно плащане, когато първоначалният длъжник не извърши някое от дължимите плащания в срок или когато лизинговият договор е изтекъл за целите на признаването на гарантираната остатъчна стойност съгласно член 134, параграф 7 и член 166, параграф 4;

iv) позволи намаляване на срока на действие на кредитната защита от страна на доставчика на защита;

▼B

г) договорът за кредитна защита е правно валиден и изпълним във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитното споразумение.

2. Институцията доказва пред компетентните органи, че е въвела системи за управление на потенциалната концентрация на риск, произтичаща от използването на гаранции и кредитни деривати. Институцията е в състояние да докаже пред компетентните органи начина, по който нейната стратегия относно използването на кредитни деривати и гаранции взаимодейства с управлението на цялостния рисков профил.

3. Институцията спазва договорните и нормативните изисквания във връзка с привеждането в сила на кредитната защита с гаранции и предприема всички необходими стъпки за осигуряването на нейната приложимост съгласно закона, регулиращ правото върху кредитната защита.

Институцията е провела необходимия правен преглед, потвърждаващ изпълнимостта на кредитната защита с гаранции във всички съответни юрисдикции. При необходимост тя провежда повторен преглед, за да осигури запазването на изпълнимостта.

Член 214

Държавни и други контрагаранции от публичния сектор

1. Институциите могат да третират експозициите, посочени в параграф 2, като защитени с гаранция от изброените във въпросния параграф субекти, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) контрагаранцията покрива всички елементи на кредитния риск по вземането;

б) както първоначалната гаранция, така и контрагаранцията отговарят на изискванията за гаранциите, изложени в член 213 и член 215, параграф 1, с изключение на това, че контрагаранцията не е необходимо да бъде пряка;

в) покритието е надеждно и липсват исторически доказателства, от които да личи, че покритието на контрагаранцията е с по-ниска ефективност от това на пряката гаранция, издадена от въпросното лице.

2. Предвиденото в параграф 1 третиране се прилага спрямо експозициите, обезпечени с гаранция, покрита с контрагаранция от един от следните субекти:

а) централни правителства или централни банки;

б) регионални правителства или местни органи на власт;

в) субекти от публичния сектор, вземанията към които се третират като вземания към централни правителства в съответствие с член 116, параграф 4;

▼B

г) многостранни банки за развитие или международни организации, получаващи 0 % рисково тегло съгласно съответно на член 117, параграф 2 и член 118;

д) субекти от публичния сектор, вземанията към които се третират в съответствие с член 116, параграфи 1 и 2;

3. Институциите прилагат третирането, предвидено в параграф 1, и спрямо експозиция, която не е вторично гарантирана с издадена от посоченото в параграф 2 лице контрагаранция, ако контрагаранцията по експозицията е от своя страна пряко гарантирана от някой от посочените лица и условията, изброени в параграф 1, са изпълнени.

Член 215

Допълнителни изисквания към гаранциите

1. Гаранциите се квалифицират като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следните условия, както и тези, изложени в член 213:

а) при признато неизпълнение на контрагента или неплащане от негова страна кредитиращата институция има правото да изиска своевременно плащане от страна на гаранта на всички дължими суми по вземането, по отношение на което е предоставена защитата, като не е необходимо преди плащането от страна на гаранта кредитиращата институция да търси изпълнение от длъжника;

При кредитна защита с гаранции, покриваща жилищни ипотечни заеми, изискванията по член 213, параграф 1, буква в), подточка iii) и по първа алинея от настоящата буква, трябва да бъдат изпълнени само в рамките на 24 месеца;

б) гаранцията е изрично документирано задължение, поето от гаранта;

в) изпълнено е едно от следните условия:

i) гаранцията покрива всички видове плащания, които се очаква да бъдат извършени от длъжника по отношение на претенцията;

ii) когато определени видове плащания са изключени от гаранцията, кредитиращата институция коригира стойността на гаранцията, за да отрази ограниченото покритие.

2. При гаранции, предоставени в рамките на взаимни схеми за гарантиране или предоставени от изброените в член 214, параграф 2 субекти или насрещно гарантирани от тях, изискванията, определени в параграф 1, буква а) от настоящия член, се считат за удовлетворени, когато е изпълнено едно от следните условия:

а) кредитиращата институция има правото своевременно да получи от гаранта предварително плащане, отговарящо на всяко едно от следните условия:

▼B

i) то представлява надеждна оценка на размера на загубите, които е вероятно да бъдат понесени от кредитиращата институция, включително загуби, понесени от неплащане на лихви и други видове плащания, които кредитополучателят е задължен да извърши;

ii) то е пропорционално на покритието на гаранцията;

б) кредитиращата институция може да удостовери пред компетентните органи, че последиците от гаранцията, включително за покриване на загуби, понесени от неплащане на лихви и други видове плащания, които кредитополучателят е задължен да извърши, оправдават подобно третиране.

Член 216

Допълнителни изисквания към кредитните деривати

1. Кредитните деривати се квалифицират като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следните условия, както и тези, изложени в член 213:

а) кредитните събития, посочени в договора за кредитен дериват, включват:

i) просрочване на дължими плащания по условията на базисното задължение, които са в сила по времето на такова неплащане, като гратисният период е равен на гратисния период на базисното задължение или по-кратък от него;

ii) несъстоятелност, неплатежоспособност или невъзможност на длъжника да плати дължимите си задължения, неплащане на задълженията или писмена декларация за невъзможността му най-общо да плати задълженията си на датата на техния падеж, както и други подобни събития;

iii) преструктуриране на базисното задължение, включително опрощаване или разсрочване на плащанията по главница, лихви или такси, което води до загуба от кредитно естество;

б) при кредитни деривати, допускащи паричен сетълмент:

i) институциите прилагат устойчив процес за надеждно оценяване на загубата;

ii) съществува ясно определен период за получаване на оценка на базисното задължение след настъпване на кредитно събитие.

в) когато за сетълмента по кредитен дериват се изисква правото и способността на купувача на защита да прехвърля базисното задължение към доставчика на защита, условията на базисното задължение предвиждат изискваното съгласие за подобни прехвърляния да не се отказва неоснователно;

г) ясно определена е идентичността на страните, отговарящи за вземането на решението дали дадено кредитно събитие е настъпило;

д) доставчикът на защита не е единствено отговорен за установяването на кредитното събитие;

▼B

е) купувачът на защита има правото или възможността да уведоми доставчика на защита за настъпването на кредитно събитие.

Ако кредитните събития не включват преструктуриране на базисните задължения, както е описано в буква а), подточка iii), кредитната защита може все пак да бъде призната като приемлива в намален размер, както е посочено в член 233, параграф 2.

2. Несъответствие между базисното и референтното задължение по кредитен дериват или между базисното задължение и задължението, използвано с цел да се определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, е приемливо само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) референтното задължение или задължението, използвано с цел да се определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, в зависимост от случая, е с равностоен или по-нисък ранг от базисното задължение;

б) базисното задължение и референтното задължение или задължението, използвано с цел да се определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, в зависимост от случая, са от един длъжник и са налице правно изпълними клаузи, уреждащи свързано неизпълнение или свързано предсрочно погасяване.

Член 217

Изисквания относно прилагане на третирането, изложено в член 153, параграф 3

1. За да бъде приемлива за третирането, изложено в член 153, параграф 3, кредитната защита, произтичаща от гаранция или кредитен дериват, трябва да отговаря на следните условия:

а) базисното задължение е по една от следните експозиции:

i) експозиция към предприятия, посочена в член 147, с изключение на застрахователни и презастрахователни предприятия;

ii) експозиция към регионални правителства и местни органи на власт или субекти от публичния сектор, която не се третира като експозиция към централно правителство или централна банка в съответствие с член 147;

iii) експозиция към МСП, класифицирана като експозиция на дребно в съответствие с член 147, параграф 5;

б) длъжниците по базисните задължения не са членове на една и съща група с доставчика на защита;

в) експозицията е хеджирана посредством някой от следните инструменти:

i) кредитни деривати с гаранции, издадени върху задължения на едно лице, и гаранции, издадени върху задължения на едно лице;

ii) кредитен дериват за първо неизпълнение;

iii) кредитен дериват за n-то неизпълнение;

▼B

г) кредитната защита отговаря на изискванията, изложени в членове 213, 215 и 216, в зависимост от случая;

д) рисковото тегло, свързано с експозицията преди прилагането на третирането, предвидено в член 153, параграф 3, все още не е отчетено в никой от аспектите на кредитната защита;

е) институцията има право и очаква да получи плащане от доставчика на защита, без да е необходимо предприемане на правни действия срещу контрагента във връзка с плащането. Доколкото е възможно, институцията предприема стъпки, за да се увери, че доставчикът на защита има намерение да плати незабавно в случай на настъпване на кредитно събитие;

ж) закупената кредитна защита осигурява пълно покритие на хеджираната част от експозицията срещу загуби от кредитните събития, посочени в договора;

з) възможността за прехвърляне на заемите, ценните книжа или условните задължения е правно осигурена, когато съгласно структурата на плащанията по кредитната защита сетълментът предполага физическо прехвърляне на базисното задължение;

и) когато институцията възнамерява да достави задължение, различно от базисната експозиция, тя се уверява, че това задължение е достатъчно ликвидно и е способна да го закупи с цел доставка в съответствие с договора;

й) редът и условията по споразуменията за кредитна защита са правно потвърдени в писмена форма както от доставчика, така и от институцията;

к) институциите разполагат с процедури за установяване на възможна висока корелационна зависимост между платежоспособността на доставчика на защита и тази на длъжника по базисната експозиция, дължаща се на обща зависимост от рискови фактори, различни от систематичния;

л) в случай на защита срещу риск от разсейване продавачът на закупени вземания и доставчикът на защита не са от една група.

2. За целите на параграф 1, буква в), подточка ii) институциите прилагат третирането, изложено в член 153, параграф 3, спрямо актива в съвкупността с най-ниския размер на рисково претеглена експозиция.

3. За целите на параграф 1, буква в), подточка iii) получената защита се разглежда по тази рамка само когато е била получена и призната защита от неизпълнение (n–1) или когато (n–1) от активите в съвкупността са вече в неизпълнение. В този случай институциите прилагат третирането, изложено в член 153, параграф 3, спрямо актива в съвкупността с най-ниския размер на рисково претеглена експозиция.

▼B

Раздел 4

Изчисляване на ефектите от редуцирането на кредитния риск

Подраздел 1

Обезпечена кредитна защита

Член 218

Дългови ценни книжа, обвързани със заеми

Инвестициите в обвързани със заеми дългови ценни книжа, емитирани от кредитиращата институция, могат да се третират като парично обезпечение при изчисляването на ефекта на обезпечената кредитна защита в съответствие с настоящия подраздел, при условие че суапът за кредитно неизпълнение, заложен в обвързаната със заеми дългова ценна книга, се квалифицира като приемлива кредитна защита с гаранции. За да се определи дали суапът за кредитно неизпълнение, заложен в обвързаната със заеми дългова ценна книга, се квалифицира като приемлива кредитна защита с гаранции, институцията може да счита, че изискването в член 194, параграф 6, буква в) е изпълнено.

Член 219

Балансово нетиране

Заемите и влоговете при кредитиращата институция, обект на балансово нетиране, се третират от тази институция като парично обезпечение при изчисляването на ефекта на обезпечената кредитна защита за тези заеми и влогове на кредитиращата институция, обект на балансово нетиране, които са в една и съща валута.

Член 220

Използване на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки на корекции за променливост при рамкови споразумения за нетиране

1. При изчисляването на „напълно коригираната стойност на експозицията“ (E*) за експозициите, които са обект на приемливо рамково споразумение за нетиране, обхващащо репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, институциите изчисляват корекциите за променливост, които трябва да бъдат приложени съгласно подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки на корекции за променливост („подход на собствените оценки“), както е посочено в членове 223—226 относно разширения метод за финансово обезпечение.

При използването на подхода на собствените оценки се прилагат същите условия и изисквания, които се прилагат съгласно разширения метод за финансово обезпечение.

2. При изчисляването на параметъра E* институциите:

а) изчисляват нетната позиция по всяка група ценни книжа или по всеки вид стока чрез изваждане на сумата по подточка ii) от сумата по подточка i):

▼B

i) общата стойност по група ценни книжа или по един вид стоки, отдадени в заем, продадени или предоставени по рамковото споразумение за нетиране;

ii) общата стойност по група ценни книжа или по един вид стоки, получени в заем, закупени или получени по рамковото споразумение за нетиране;

б) изчисляват нетната позиция по всяка валута, различна от валутата на сетълмента на рамковото споразумение за нетиране, чрез изваждане на сумата по подточка ii) от сумата по подточка i):

i) сумата от общата стойност на ценните книжа в тази валута, отдадени в заем, продадени или предоставени по рамковото споразумение за нетиране, и сумата на паричните средства в тази валута, отдадени в заем или прехвърлени по това споразумение;

ii) сумата от общата стойност на ценните книжа в тази валута, получени в заем, закупени или получени по рамковото споразумение за нетиране, и сумата на паричните средства в тази валута, получени в заем или получени по това споразумение;

в) прилагат корекцията за променливост, подходяща за дадена група от ценни книжа или касова позиция, към абсолютната стойност на положителната или отрицателната нетна позиция в ценни книжа по тази група;

г) прилагат корекцията за променливост на валутния риск (fx) към нетната положителна или отрицателна позиция във всяка валута, различна от валутата на сетълмента на рамковото споразумение за нетиране.

3. Институциите изчисляват параметъра E* съгласно следната формула:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

където:

E_i = стойността на всяка отделна експозиция i по споразумението, която би била приложена при липса на кредитна защита, когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход или когато изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтинговия подход;

C_i = стойността по всяка група ценни книжа или по всеки вид стоки, получени, взети в заем или закупени, или на паричните средства, получени или взети в заем по отношение на всяка експозиция i;

E_j^{sec} = нетната позиция (положителна или отрицателна) за дадена група ценни книжа j;

E_k^{fx} = нетната позиция (положителна или отрицателна) за дадена валута k, различна от валутата на сетълмента по споразумението, както е изчислена съгласно параграф 2, буква б);

▼B

H_j^{sec} = корекцията за променливост, подходяща за определена група ценни книжа j;

H_k^{fx} = корекцията за променливост за съответната чуждестранна валута k.

4. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, които са обект на рамкови споразумения за нетиране, институциите използват E*, изчислена съгласно параграф 3, като стойност на експозицията към контрагента, породена от сделки, обект на рамковото споразумение за нетиране за целите на член 113 при стандартизирания подход или глава 3 при вътрешнорейтинговия подход.

5. За целите на параграфи 2 и 3 „група ценни книжа“ означава ценни книжа, които са емитирани на една дата от един и същ емитент, имат еднакъв срок на падеж, обект са на едни и същи условия и имат еднакъв период на реализация, както е посочено в членове 224 и 225, в зависимост от случая.

Член 221

Използване на подхода на вътрешните модели за рамкови споразумения за нетиране

1. Като алтернатива на използването на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки при изчисляването на напълно коригираната стойност на експозицията (E*), получена в резултат от прилагането на приемливо рамково споразумение за нетиране, обхващащо репо сделки, сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, с изключение на сделките с деривати, институциите могат, след получаване на разрешение от компетентните органи, да използват подхода на вътрешните модели, който отчита ефектите на корелацията между позициите в ценни книжа, обект на рамковото споразумение за нетиране, както и ликвидността на съответните инструменти.

2. След получаване на разрешение от компетентните органи институциите могат също да използват и вътрешните си модели за маржин заемни сделки, ако сделките са обхванати от двустранно рамково споразумение за нетиране, което отговаря на изискванията, изложени в глава 6, раздел 7.

3. Институцията може да избере да използва подхода на вътрешните модели независимо от избора, който е направила между стандартизирания подход и вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции. Ако обаче институцията възнамерява да използва подхода на вътрешните модели, тя го прилага за всички контрагенти и ценни книжа, с изключение на несъществените портфейли, при които тя може да използва подхода на надзорните корекции за променливост или подхода на собствените оценки, както е предвидено в член 20.

►C2 Институциите, получили разрешение за използване на вътрешен модел за оценка на риска по дял IV, глава 5, могат ◄ да използват подхода на вътрешните модели. Ако институцията не е получила такова разрешение, тя може все пак да кандидатства пред компетентните органи за разрешение, позволяващо използване на подхода на вътрешните модели за целите на настоящия член.

▼B

4. Компетентните органи разрешават на институцията да използва подхода на вътрешните модели само когато считат, че системата на институцията за управление на рискове, произтичащи от сделки, предмет на рамковото споразумение за нетиране, е концептуално надеждна и цялостно прилагана и когато са изпълнени следните стандарти за качество:

а) вътрешният модел за оценка на риска, използван за изчисляването на потенциалната променливост на цените за сделките, е тясно интегриран в ежедневния процес по управлението на риска на институцията и служи като основа за отчитане на рисковите експозиции пред висшето ръководство на институцията;

б) институцията разполага със звено за контрол на риска, което отговаря на всяко едно от следните изисквания:

i) то е независимо от звената, участващи в търговската дейност, и се отчита пряко пред висшето ръководство;

ii) то отговаря за разработването и внедряването на системата за управление на риска на институцията;

iii) то изготвя и анализира ежедневни отчети за резултатите от модела за оценка на риска и предлага подходящи мерки за спазване на лимитите на позициите;

в) ежедневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от орган с правомощия за вземане на решения за намаляване на поетите позиции и на общата рискова експозиция;

г) институцията разполага с достатъчно на брой квалифицирани служители за работа с усъвършенстваните модели в звеното за управление на риска;

д) институцията е въвела процедури за наблюдение и гарантиране на спазването на документиран набор от вътрешни политики и контролни механизми за цялостното функциониране на системата за оценяване на риска;

е) историческите резултати от моделите на институцията са доказано надеждни и измерват риска с приемлива точност, което се потвърждава от бек-тестове, използващи данни за най-малко една година;

ж) институцията провежда периодично изчерпателни стрес тестове, резултатите от които се преглеждат от висшето ръководство и се отразяват при определяне на политиката и лимитите;

з) като част от редовния си вътрешен одит институцията провежда независима проверка на системата си за измерване на риска. Този преглед обхваща дейностите на звената,участващи в търговската дейност, и на независимото звено за контрол на риска;

▼B

и) поне веднъж годишно институцията осъществява преглед на системата си за управление на риска;

й) вътрешният модел отговаря на изискванията, определени в член 292, параграфи 8 и 9 и в член 294.

5. За да обхване всички съществени ценови рискове, вътрешният модел на институцията за измерване на риска обхваща достатъчен брой рискови фактори.

Институциите могат да използват емпирични корелации в рамките на рисковите категории и между категориите, когато техните системи за измерване на корелациите са надеждни и цялостно прилагани.

6. Институциите, използващи подхода на вътрешните модели, изчисляват E* съгласно следната формула:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{потенциалната промяна на стойността}\right\}$$

където:

E_i = стойността на всяка отделна експозиция i по споразумението, която би била приложена при липса на кредитна защита, когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход или когато изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтинговия подход;

C_i = стойността на получените в заем, закупени или получени парични средства или ценни книжа по отношение на всяка такава експозиция i.

При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции чрез вътрешни модели институциите използват данните от модела към предишния работен ден.

7. При изчисляването на потенциалната промяна в стойността, посочена в параграф 6, се съблюдава всеки едно от следните правила:

а) то се извършва най-малко веднъж на ден;

б) то се базира на 99-процентов едностранен доверителен интервал;

в) то се базира на петдневен период на реализация, с изключение на сделките, различни от репо сделки или сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, при които се използва десетдневен период на реализация;

г) то се базира на ефективен исторически период на наблюдение от най-малко една година, освен когато съществено увеличение в променливостта на цените налага по-къс период на наблюдение;

д) множеството от използваните за изчислението данни се актуализира поне веднъж на всеки три месеца.

▼B

Когато институцията е сключила репо сделка, сделка по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, маржин заемна сделка или сходна сделка или нетираща съвкупност, която отговаря на изложените в член 285, параграфи 2, 3 и 4 критерии, минималният период на държане се привежда в съответствие с рисковия маржин период, който ще се прилага по тези параграфи, в комбинация с член 285, параграф 5.

8. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, които са предмет на рамкови споразумения за нетиране, институциите използват E*, изчислена съгласно параграф 6, като стойност на експозицията към контрагента, породена от сделки, предмет на рамковото споразумение за нетиране за целите на член 113 при стандартизирания подход или глава 3 при вътрешнорейтинговия подход.

9. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) какво представлява несъществен портфейл за целите на параграф 3;

б) критериите, определящи дали вътрешният модел е надежден и цялостно прилаган за целите на параграфи 4 и 5 и рамковите споразумения за нетиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 222

Опростен метод за финансово обезпечение

1. Институциите могат да използват опростения метод за финансово обезпечение само когато те изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход. Институцията не използва нито опростения метод за финансовото обезпечение, нито разширения метод за финансово обезпечение освен за целите на член 148, параграф 1 и член 150, параграф 1. Институциите не прилагат това изключение избирателно с цел намаляване на капиталовите изисквания или с цел провеждане на регулаторен арбитраж.

2. Съгласно опростения метод за финансово обезпечение стойността на приемливото финансово обезпечение, присъдена от институциите, е равна на пазарната му стойност, определена в съответствие с член 207, параграф 4, буква г).

3. Институциите присъждат за тези части от стойностите на експозицията, които са обезпечени от пазарната стойност на приемливото обезпечение, рисковото тегло, което те биха определили съгласно глава 2, когато кредитиращата институция има пряка експозиция към инструмента на обезпечението. За тази цел стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение I е равна на 100 % от стойността на позицията, а не на стойността на експозицията, посочена в член 111, параграф 1.

▼B

Рисковото тегло на обезпечената част е най-малко 20 % с изключение на случаите, посочени в параграфи 4—6. За останалата част от стойността на експозицията институциите прилагат рисковото тегло, което те биха определили за необезпечена експозиция към контрагента по глава 2.

4. Институциите присъждат рисково тегло от 0 % за обезпечената част на експозицията, породена от репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, които отговарят на критериите по член 227. Когато контрагентът по сделката не е основен пазарен участник, институциите присъждат рисково тегло от 10 %.

5. Институциите присъждат рисково тегло от 0 % за обезпечената част от стойността на определените съгласно глава 6 експозиции в деривативни инструменти, изброени в приложение II, които са предмет на ежедневна пазарна преоценка, обезпечени са с паричен депозит или подобен инструмент и валутата им съвпада с тази на обезпечението.

Институциите присъждат рисково тегло от 10 % за обезпечената част от стойността на експозициите, обезпечени с дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, на които е присъдено нулево рисково тегло съгласно глава 2.

6. За сделките, които не са сред посочените в параграфи 4 и 5, институциите могат да присъждат 0 % рисково тегло, когато валутите на експозицията и обезпечението съвпадат и е изпълнено едно от следните условия:

а) обезпечението е паричен депозит или подобен инструмент;

б) обезпечението е под формата на дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, на които може да бъде присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 114, и пазарната му стойност е намалена с 20 %.

7. За целите на параграфи 5 и 6 дълговите ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, обхващат:

а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи на власт, експозициите в които се разглеждат като експозиции към централни правителства, под чиято юрисдикция са учредени съгласно член 115;

б) дългови ценни книжа, емитирани от многостранни банки за развитие, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно или по силата на член 117, параграф 2;

▼B

в) дългови ценни книжа, емитирани от международни организации, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 118;

г) дългови ценни книжа, емитирани от субекти от публичния сектор, които се разглеждат като експозиции към централни правителства в съответствие с член 116, параграф 4.

Член 223

Разширен метод за финансово обезпечение

1. За да бъде отчетена променливостта на цените, при оценяването на финансово обезпечение за целите на разширения метод за финансово обезпечение, институциите прилагат корекции за променливост към пазарната стойност на обезпечението, както е посочено в членове 224—227.

Когато обезпечението е във валута, която е различна от тази на базисната експозиция, институциите добавят корекция за променливост на валутния курс към корекцията за променливост на обезпечението, както е предвидено в членове 224—227.

При сделки с извънборсови деривати, обхванати от споразумения за нетиране, признати от компетентните органи съгласно глава 6, при несъответствие между валутата на обезпечението и валутата на сетълмента институциите прилагат корекция за променливост, отразяваща променливостта на валутните курсове. Институциите прилагат една корекция за променливост независимо от броя на валутите по сделките, обхванати от споразумение за нетиране.

2. Когато изчисляват коригираната за променливост стойност на обезпечението (C_{VA}), институциите трябва да вземат предвид следното:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

където:

C = стойността на обезпечението;

H_C = корекцията за променливост на обезпечението, изчислена съгласно членове 224 и 227;

H_{fx} = корекцията за променливост при валутно несъответствие, изчислена съгласно членове 224 и 227.

Институциите използват посочената в настоящия параграф формула при изчисляването на коригираната за променливост стойност на обезпечението за всички сделки, с изключение на тези, които са предмет на признати рамкови споразумения за нетиране, за които се прилагат посочените в членове 220 и 221 разпоредби.

3. Когато изчисляват коригираната за променливост стойност на експозицията (E_{VA}), институциите трябва да вземат предвид следното:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

където:

E = стойността на експозицията, както би била определена по глава 2 или по глава 3, в зависимост от случая, ако експозицията не е била обезпечена;

H_E = корекцията за променливост на експозицията, изчислена съгласно членове 224 и 227.

При сделки с извънборсови деривати институциите изчисляват E_{VA} по следния начин:

$$E_{VA} = E.$$

4. При изчисляването на E за целите на параграф 3 се прилага следното:

а) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход, стойността на експозицията на задбалансовите позиции, изброени в приложение I, е 100 % от стойността на тази позиция, а не стойността на експозицията, посочена в член 111, параграф 1;

б) институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно вътрешнорейтинговия подход, изчисляват стойността на експозицията на позициите, изброени в член 166, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент от 100 %, а не конверсионните коефициенти или проценти, посочени в съответните параграфи.

5. Институциите изчисляват напълно коригираната стойност на експозицията (E*), отчитайки както променливостта, така и ефектите за редуциране на риска на обезпечението, по следния начин:

$$E^* = \max\{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

където:

E_{VA} = коригираната за променливост стойност на експозицията, изчислена съгласно параграф 3;

C_{VAM} = допълнително коригирана C_{VA} за падежни несъответствия в съответствие с разпоредбите на раздел 5;

6. Институциите могат да изчисляват корекциите за променливост, като използват посочения в член 224 подход на надзорни корекции за променливост или посочения в член 225 подход на собствените оценки.

Институцията може да реши да използва подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки независимо от избора, който е направила между стандартизирания подход и вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции.

▼B

Въпреки това, когато институцията възнамерява да използва подхода на собствените оценки, тя прилага този подход за всички видове инструменти, с изключение на несъществените портфейли, при които тя може да използва подхода на надзорните корекции за променливост.

7. Когато обезпечението се състои от няколко приемливи позиции, институциите изчисляват корекцията за променливост (H) по следния начин:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

където:

a_i = делът от стойността на дадена приемлива позиция i от общата стойност на обезпечението;

H_i = корекцията за променливост, приложима към приемливата позиция i.

Член 224

Надзорна корекция за променливост при разширения метод за финансово обезпечение

1. Корекциите за променливост, които биват прилагани съгласно подхода на надзорни корекции за променливост (при ежедневна преоценка), са посочени в таблици 1—4 от настоящия параграф.

КОРЕКЦИИ ЗА ПРОМЕНЛИВОСТ

Таблица 1

Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на дълговата ценна книга	Остатъчен матуритет	Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от субекти по член 197, параграф 1, буква б)			Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от субекти по член 197, параграф 1, букви в) и г)			Корекции за променливост за секюритизиращи позиции, отговарящи на критериите по член 197, параграф 1, буква з)		
		20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
1	≤ 1 година	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 години	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 години	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 година	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 години	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 години	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 година	21,213	15	10,607	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо
	> 1 ≤ 5 години	21,213	15	10,607	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо
	> 5 години	21,213	15	10,607	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо	Не е приложимо

▼B

Таблица 2

Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на краткосрочна дългова ценна книга	Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от субекти по член 197, параграф 1, буква б), с краткосрочна кредитна оценка			Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от субекти по член 197, параграф 1, букви в) и г), с краткосрочна кредитна оценка			Корекции за променливост за секюритизиращи позиции, отговарящи на критериите по член 197, параграф 1, буква з)		
	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Таблица 3

Други обезпечения или видове експозиции

	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
Капиталови инструменти и конвертируеми облигации, включени в основен борсов индекс	21,213	15	10,607
Други капиталови инструменти или конвертируеми облигации, котирани на призната борса	35,355	25	17,678
Парични средства в брой	0	0	0
Позиции в злато	21,213	15	10,607

Таблица 4

Корекции за променливост при несъответствие на валутите

20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
11,314	8	5,657

2. При изчисляването на корекциите за променливост в съответствие с параграф 1 се спазват следните условия:

а) за обезпечени кредитни сделки периодът на реализация е 20 работни дни;

б) за репо сделки, които не обхващат прехвърляне на стоки или гарантирани права, свързани с правото на собственост върху стоки, както и за сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа периодът на реализация е 5 работни дни;

в) за други сделки, обусловени от капиталовите пазари, периодът на реализация е 10 работни дни.

При сделка или нетираща съвкупност, която отговаря на посочените в член 285, параграфи 2, 3 и 4 критерии, институциите привеждат минималния период на държане в съответствие с рисковия маржин период, който се прилага съгласно посочените параграфи.

▼B

3. В таблици 1—4 от параграф 1, както и в параграфи 4—6 степента на кредитното качество, с която се свързва кредитната оценка на дълговата ценна книга, е степента на кредитно качество, с помощта на която е определена кредитната оценка от ЕБО по глава 2.

За да се определи степента на кредитното качество, с която е свързана кредитната оценка на дълговата книга съгласно посоченото в първа алинея, се прилага и член 197, параграф 7.

4. За неприемливи ценни книжа или за стоки, предоставяни в заем или продавани по репо сделки или сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, корекцията за променливост е същата както за капиталови инструменти, невключени в основен борсов индекс, котирани на призната борса.

5. За приемливи дялове в ПКИ корекциите за променливост са среднопретеглените корекции за променливост, които биха били приложени към активите, в които фондът е инвестирал, като се има предвид периода на реализация на сделките, както е посочен в параграф 2.

Ако активите, в които фондът е инвестирал, не са известни на институцията, корекцията за променливост е най-високата корекция за променливост, която би била приложена към всеки един от активите, в които фондът има право да инвестира.

6. За дългови ценни книжа без присъден рейтинг, емитирани от институции и отговарящи на критериите за признаване по член 197, параграф 4, корекциите за променливост са същите като тези за ценни книжа, емитирани от институции или предприятия с външна кредитна оценка, съответстваща на втора или трета степен на кредитно качество.

Член 225

Собствени оценки на корекциите за променливост при разширения метод за финансово обезпечение

1. Компетентните органи разрешават на институциите да използват собствени оценки за променливост при изчисляването на корекциите за променливост, прилагани към обезпеченията и експозициите, когато институциите спазват изискванията, посочени в параграфи 2 и 3. Институции, получили разрешение да използват собствени оценки за променливост, не възобновят използването на останалите методи, освен поради обоснована причина и след разрешение от компетентните органи.

За дългови ценни книжа, които имат присъдена кредитна оценка от АВКО, равностойна или по-добра от инвестиционен рейтинг, институциите могат да изчисляват оценка на променливостта за всяка категория ценни книжа.

За дългови ценни книжа, които имат присъдена кредитна оценка от АВКО, по-неблагоприятна от инвестиционен рейтинг, както и за друго признато обезпечение, институциите изчисляват корекциите за променливост за всяка отделна позиция.

Институциите, използващи подхода на собствени оценки, оценяват променливостта на обезпечението или на несъответствието между валутите, без да вземат предвид корелационните зависимости между необезпечената експозиция, обезпечението или валутните курсове.

▼B

При определяне на съответните категории институциите вземат предвид вида на емитента на ценната книга, външната кредитна оценка на ценните книжа, техния остатъчен срок до падежа и модифицираната им дюрация. Оценките за променливост са представителни за ценните книжа, включени в съответната категория от институцията.

2. При изчисляването на корекциите за променливост се спазва всеки един от следните критерии:

а) институциите извършват изчислението на базата на 99-процентов едностранен доверителен интервал;

б) институциите извършват изчислението на базата на следните периоди на реализация:

i) 20 работни дни за обезпечени кредитни сделки;

ii) 5 работни дни за репо сделки, които не обхващат прехвърляне на стоки или гарантирани права, свързани с правото на собственост върху стоки, както и за сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа;

iii) 10 работни дни за други сделки, обусловени от капиталовите пазари;

в) институциите могат да използват стойностите на корекциите за променливост, изчислени на базата на по-къси или по-дълги периоди на реализация, увеличени или намалени до периода за реализация,предвиден в буква б) по видове сделки, използвайки формулата за „корен квадратен от времето”:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

където:

T_M = съответният период на реализация;

H_M = корекцията за променливост въз основа на период на реализация T_M;

H_N = корекцията за променливост въз основа на период на реализация T_N.

г) институциите вземат предвид неликвидността на активите с по-ниско качество. Те коригират периода на реализация в посока увеличение в случай на съмнения относно ликвидността на обезпечението. Те набелязват и случаите, при които историческите данни могат да не отразяват в достатъчна степен потенциалната променливост. В тези случаи се действа посредством сценарий при стрес;

д) продължителността на историческия период на наблюдение, използван от институциите за изчисляване на корекциите за променливост, е най-малко една година. За институциите, които използват схема за претегляне или други методи за историческия период за наблюдение, ефективният период на наблюдение е най-малко една година. Компетентните органи могат също да изискат от институцията да изчислява корекциите си за променливост, използвайки по-кратък период на наблюдение, ако по тяхна преценка това е оправдано поради съществено увеличение в променливостта на цените.

▼B

е) институциите актуализират наборите си от данни и изчисляването на корекциите за променливост най-малко веднъж на всеки три месеца. Те преразглеждат наборите си от данни при съществена промяна на пазарните цени.

3. Оценка на корекциите за променливост отговарят на всеки един от следните критерии за качество:

а) институцията използва оценките на променливостта в ежедневния процес по управление на риска, включително по отношение на своите вътрешни лимити на експозициите;

б) когато периодът на реализация, използван от институцията в рамките на ежедневния процес по управление на риска, е по-дълъг от този, предвиден в настоящия раздел за въпросния вид сделка, корекциите за променливост на институцията се завишават в съответствие с формулата за „корен квадратен от времето”, посочена в параграф 2, буква в);

в) институцията разполага с установени процедури за наблюдение и осигуряване на спазването на документиран набор от политики и механизми за контрол за функционирането на системата за оценка на корекциите за променливост и за отразяване на тези оценки в нейния процес по управление на риска;

г) в рамките на процедурите за вътрешен одит на институцията се извършва редовен независим преглед на системата на институцията за оценка на корекциите за променливост. Най-малко веднъж годишно се извършва преглед на цялостната система за оценка на корекциите за променливост и за интегриране на тези корекции в процеса по управление на риска на институцията. Този преглед включва най-малко следните елементи:

i) отразяването на оценките на корекциите за променливост в ежедневния процес по управление на риска;

ii) утвърждаването на всяка значителна промяна в процеса за оценка на корекциите за променливост;

iii) проверката на последователността, актуалността и надеждността на източниците на данни, използвани при функционирането на системата за оценка на корекциите за променливост, включително независимостта на тези източници на данни;

iv) точността и целесъобразността на допусканията за променливост.

Член 226

Завишаване на корекцията за променливост при разширения метод за финансово обезпечение

Корекциите за променливост, посочени в член 224, са корекциите за променливост, които институциите прилагат при ежедневна преоценка. Аналогично, когато институцията използва собствените си оценки на корекциите за променливост в съответствие с член 225, тя ги изчислява на първо място въз основа на ежедневната преоценка. Когато преоценката се извършва по-рядко от всеки ден, институциите прилагат по-големи корекции за променливост. Институциите ги изчисляват чрез завишаване на прилаганите при ежедневната преоценка корекции за променливост, използвайки следната формула за „корен квадратен от времето”:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

където:

H = корекцията за променливост, която трябва да се приложи;

H_M = корекцията за променливост при ежедневна преоценка;

N_R = действителният брой работни дни между преоценките;

T_M = периодът на реализация за въпросния вид сделка.

Член 227

Условия за прилагане на нулева корекция за променливост при разширения метод за финансово обезпечение

1. Във връзка с репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, при които институцията използва подхода на надзорни корекции за променливост по член 224 или подхода на собствените оценки по член 225 и са изпълнени условията по параграф 2, букви а)—з), институциите могат вместо корекциите за променливост, изчислени по членове 224—226, да прилагат корекция за променливост от 0 %. Институциите, използващи посочения в член 221 подход на вътрешните модели, не прилагат предвиденото в настоящия член третиране.

2. Институциите могат да прилагат корекция за променливост от 0 %, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) както експозицията, така и обезпечението представляват парични средства или дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки по смисъла на член 197, параграф 1, буква б) и получаващи 0 % рисково тегло съгласно глава 2;

б) както експозицията, така и обезпечението са деноминирани в една и съща валута;

в) матуритетът на сделката не надвишава един работен ден или както експозицията, така и обезпечението са предмет на ежедневна преоценка по пазарни цени или ежедневно допълване до минималния размер на обезпечението;

г) периодът от последната пазарна преоценка, преди неуспешното попълване на маржин сметката от страна на контрагента, до реализацията на обезпечението не надхвърля четири работни дни;

д) сделката е уредена посредством система за сетълмент, предназначена за такъв вид сделки;

е) споразумението или сделката са документирани съгласно общоприетите правила за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на съответните ценни книжа;

▼B

ж) сделката се урежда от документация, в която се посочва, че ако контрагентът не изпълни задължение да достави паричните средства или ценните книжа или не осигури изискуемия размер по маржин сметката, или е в неизпълнение по друг начин, тогава сделката може да се прекрати незабавно;

з) компетентните органи считат контрагента по сделката за основен пазарен участник.

3. Основните пазарни участници, посочени в параграф 2, буква з), обхващат следните субекти:

а) субектите, посочени в член 197, параграф 1, буква б), на експозициите към които се присъжда 0 % рисково тегло съгласно глава 2;

б) институции;

в) други финансови предприятия по смисъла на член 13, точка 25, букви б) и г) от Директива 2009/138/ЕО, на експозициите към които се присъжда рисково тегло от 20 % по стандартизирания подход или които, при условие че институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, нямат присъдена кредитна оценка от призната АВКО, но имат присъден с вътрешен рейтинг от институцията.

г) регулирани ПКИ, за които се прилагат изисквания за капиталова адекватност или ниво на ливъридж;

д) регулирани пенсионни фондове;

е) признати организации за клиринг.

Член 228

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба при разширения метод за финансово обезпечение

1. При стандартизирания подход институциите използват E*, изчислена съгласно член 223, параграф 5, като стойност на експозицията за целите на член 113. При задбалансовите позиции, посочени в приложение I, институциите използват E* като стойността, спрямо която се прилагат посочените в член 111, параграф 1 проценти, за да се получи стойността на експозицията.

2. При вътрешнорейтинговия подход институциите използват ефективната загуба при неизпълнение (LGD*) като LGD за целите на глава 3. Институциите изчисляват стойността на LGD* по следния начин:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

където:

LGD = LGD, която би била приложена към експозицията съгласно глава 3, когато експозицията е необезпечена;

▼B

E = стойността на експозицията в съответствие с член 223, параграф 3;

E* = напълно коригираната стойност на експозицията в съответствие с член 223, параграф 5.

Член 229

Принципи на оценка за други приемливи обезпечения при вътрешнорейтинговия подход

1. При обезпечения с недвижими имоти обезпечението се оценява от независим оценител по пазарна или по-ниска от пазарната стойност. Институцията изисква от независимия оценител да документира пазарната стойност по прозрачен и ясен начин.

►C2 В тези държави членки, които са предвидили строги критерии за оценяването на ипотечната заемна стойност в законови и подзаконови нормативни разпоредби, недвижимите имоти може вместо това да бъдат оценявани ◄ от независим оценител по стойност, по-ниска или равна на ипотечната заемна стойност. Институциите изискват от независимия оценител да не взема под внимание спекулативните елементи и да документира стойността по прозрачен и ясен начин при оценяването на ипотечната заемна стойност.

Стойността на обезпечението е пазарната стойност или ипотечната заемна стойност, намалена, когато е целесъобразно, с цел да се отразят ►C2 резултатите от наблюдението, изисквано по член 208, параграф 3, и да се отчетат предишните вземания към недвижимите имоти. ◄

2. При вземания стойността на вземанията е размерът на вземането.

3. Институциите оценяват обезпеченията с физически активи, различни от недвижими имоти, по тяхната пазарна стойност. За целите на настоящия член „пазарна стойност“ е оценената сума, срещу която недвижимите имоти биха били прехвърлени на датата на оценката между желаещ купувач и желаещ продавач в сделка, при която те са достатъчно независими и равнопоставени.

Член 230

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба за друго признато обезпечение при вътрешнорейтинговия подход

1. Институциите използват LGD*, изчислена в съответствие с настоящия параграф и параграф 2, като LGD за целите на глава 3.

Когато съотношението между стойността на обезпечението (C) и стойността на експозицията (E) е под изискуемия праг на обезпеченост на експозицията (C*), както е посочено в таблица 5, стойностите на параметъра LGD* са тези стойности на LGD, предвидени в глава 3 за необезпечени експозиции към контрагента. За тази цел институциите изчисляват стойността на експозицията по позициите, изброени в член 166, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент или процент в размер на 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в съответните параграфи.

▼B

Когато съотношението между стойността на обезпечението и стойността на експозицията превишава втория, по-висок изискуем праг C**, посочен в таблица 5, стойностите на параметъра LGD* се определят съгласно таблица 5.

Когато изискваното ниво на обезпеченост C** не е постигнато по отношение на експозицията като цяло, институцията разглежда експозицията като две експозиции — първата, по отношение на която изискуемият праг на обезпеченост C** е постигнат, и остатъчна експозиция.

2. Приложимите стойности на параметъра LGD* и изискуемите прагове на обезпеченост за обезпечените части от експозицията са посочени в таблица 5 от настоящия параграф.

Таблица 5

Минимални стойности на параметъра LGD за обезпечените части от експозицията

	LGD* за първостепенни експозиции	LGD* за подчинени експозиции	Минимален изискуем праг на обезпеченост на експозицията (C*)	Минимален изискуем праг на обезпеченост на експозицията (C**)
Вземания	35 %	65 %	0 %	125 %
Жилищни имоти/ търговски недвижими имоти	35 %	65 %	30 %	140 %
Други обезпечения	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Като алтернатива на предвиденото в параграфи 1 и 2 третиране и при спазване на член 124, параграф 2 институциите могат да определят рисково тегло от 50 % за частта от експозицията, която съобразно ограниченията, определени в член 125, параграф 2, буква г) и член 126, параграф 2, буква г), е ►C2 напълно обезпечена с жилищни имоти или търговски недвижими имоти, намиращи се на територията на държава членка, ако са изпълнени всички условия по член 199, параграф 3 или 4. ◄

Член 231

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба в случаите на смесени групи от обезпечения

1. Институцията изчислява стойността на LGD*, която тя използва като стойност на параметъра LGD за целите на глава 3, в съответствие с параграфи 2 и 3, когато са изпълнени следните две условия:

а) институцията използва вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба;

б) експозицията е обезпечена както с финансово, така и с друго приемливо обезпечение.

2. От институциите се изисква да разделят на части коригираната за променливост стойност на експозицията, получена чрез прилагането на корекцията за променливост, както е предвидено в член 223, параграф 5, така че да се получи част — покрита от приемливо финансово обезпечение, част — покрита с вземания, част — покрита с обезпечение с търговски недвижими имоти или с жилищни имоти, част — покрита с друго приемливо обезпечение, и необезпечена част, когато е приложимо.

▼B

3. Институциите изчисляват LGD* поотделно за всяка част от експозицията, получена по параграф 2, в съответствие със съответните разпоредби на настоящата глава.

Член 232

Други форми на обезпечена кредитна защита

1. Когато са изпълнени определените в член 212, параграф 1 условия, влогове при институции- трети страни могат да бъдат третирани като гаранции от институция- трета страна.

2. Когато са изпълнени определените в член 212, параграф 2 условия, институцията третира частта от експозицията, която е обезпечена с текущата откупна стойност по заложени в полза на кредитиращата институция животозастрахователни полици, по следния начин:

а) когато за експозицията се прилага стандартизираният подход, тя бива рисково претеглена, като се използват посочените в параграф 3 рискови тегла;

б) когато за експозицията се прилага вътрешнорейтинговият подход, а не собствените оценки за LGD на институцията, на нея се присъжда LGD в размер на 40 %.

В случай на валутно несъответствие институциите намаляват текущата откупна стойност съгласно член 233, параграф 3, като стойността на кредитната защита е текущата откупна стойност на животозастрахователната полица.

3. За целите на параграф 2, буква а) институциите присъждат следните рискови тегла въз основа на рисковото тегло, присъдено за първостепенна необезпечена експозиция към предприятието, което издава животозастрахователната полица:

а) рисково тегло от 20 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към предприятието, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 20 %;

б) рисково тегло от 35 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към предприятието, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 50 %;

в) рисково тегло от 70 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към предприятието, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 100 %;

г) рисково тегло от 150 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към предприятието, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 150 %.

4. Институциите могат да третират изкупуваните при поискване инструменти, които са приемливи по член 200, буква в), като гаранция от институцията емитент. Стойността на приемливата кредитна защита е, както следва:

а) когато инструментът се изкупува обратно по номинална стойност — стойността на защитата е номиналната стойност;

▼B

б) когато инструментът се изкупува обратно по пазарни цени — стойността на защитата е стойността на инструмента, оценен по същия начин както дълговите ценни книжа, които отговарят на условията в член 197, параграф 4.

Подраздел 2

Кредитна защита с гаранции

Член 233

Оценка

1. За целите на изчисляването на ефекта на кредитната защита с гаранции съгласно настоящия подраздел стойността на кредитната защита с гаранции (G) е сумата, която доставчикът на защита се е задължил да плати в случай на неизпълнение или неплащане от страна на длъжника или при настъпване на други определени кредитни събития.

2. При кредитни деривати, които не включват като кредитно събитие преструктуриране на базисното задължение, включително опрощаване или разсрочване на плащанията по главница, лихви или такси, водещо до загуби от кредитен характер, се прилага следното:

а) когато сумата, която доставчикът на защита се е задължил да плати, не надвишава стойността на експозицията, институцията намалява стойността на изчислената по параграф 1 кредитна защита с 40 %;

б) когато сумата, която доставчикът на защита се е задължил да плати, надвишава стойността на експозицията, стойността на кредитната защита не надвишава 60 % от стойността на експозицията.

3. В случай на несъвпадение между валутата на кредитната защита с гаранции и на експозицията институциите намаляват стойността на кредитната защита, като прилагат корекцията за променливост, както следва:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

където:

G^* = размерът на кредитната защита, коригиран за валутен риск;

G = номиналната стойност на кредитната защита;

H_{fx} = корекцията за променливост при несъответствие между валутата на кредитната защита и на базисното задължение, определена в съответствие с параграф 4.

При липсата на валутно несъответствие H_{fx} е нула.

4. При определяне на корекциите за променливост за несъответствие между валутите институциите прилагат период на реализация от 10 работни дни (при ежедневна преоценка), като могат да ги изчисляват въз основа на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки, изложени съответно в членове 224 и 225. Институциите завишават корекциите за променливост в съответствие с член 226.

▼B

Член 234

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба в случай на частична защита и отделни траншове

Когато институцията прехвърля част от риска по даден заем, разпределен в един или повече траншове, се прилагат изложените в глава 5 правила. Институциите могат да третират праговете на същественост на загубите, под които не се извършват плащания, като задържана от банката позиция срещу първоначални загуби и средство за прехвърляне на риска чрез отделни траншове.

Член 235

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции при стандартизирания подход

1. За целите на член 113, параграф 3 институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции в съответствие със следната формула:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

където:

E = стойността на експозицията съгласно член 111; за тази цел стойността на експозицията на изброените в приложение I задбалансови позиции е 100 % от тяхната стойност, а не стойността на експозицията, посочена в член 111, параграф 1;

G_A = размерът на защитата срещу кредитен риск, изчислен съгласно член 233, параграф 3 (G*), и допълнително коригиран за падежни несъответствия съгласно предвиденото в раздел 5;

r = рисковото тегло на експозициите към длъжника, както е посочено в глава 2;

g = рисковото тегло на експозициите към доставчика на защита, както е посочено в глава 2.

2. Когато защитената стойност (GA) е по-малка от експозицията (E), институциите могат да прилагат описаната в параграф 1 формула само когато защитената и незащитената част на експозицията са равностойни по ранг.

3. ►C2 Институциите могат да разширят третирането, предвидено в член 114, параграфи 4 и 7, към експозиции или части от експозиции, гарантирани от централно правителство или централна банка, когато гаранцията е деноминирана в националната валута на кредитополучателя и експозицията се финансира в тази валута. ◄

Член 236

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба при вътрешнорейтинговия подход

1. За покритата част от стойността на експозицията (E), определена въз основа на коригираната стойност на кредитната защита G_A, вероятността от неизпълнение (PD) за целите на глава 3, раздел 4 може да бъде PD на доставчика на защитата или PD между тази на кредитополучателя и тази на гаранта, когато се счита, че не е оправдано пълно заместване. При подчинени експозиции и неподчинена защита с гаранции стойността на загубата при неизпълнение (LGD), която трябва да бъде приложена от институцията за целите на глава 3, раздел 4, може да бъде стойността, която съответства на първостепенни вземания.

▼B

2. За всяка непокрита част от стойността на експозицията (E) PD е тази на кредитополучателя, а стойността на LGD е тази на базисната експозиция.

3. За целите на настоящия член G_A е стойността на G*, изчислена съгласно член 233, параграф 3, и допълнително коригирана за падежни несъответствия, както е предвидено в раздел 5. E е стойността на експозицията, определена съгласно глава 3, раздел 5. За тази цел институциите изчисляват стойността на експозицията по позициите, изброени в член 166, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент или процент в размер на 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в съответните параграфи.

Раздел 5

Падежни несъответствия

Член 237

Падежно несъответствие

1. За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции падежно несъответствие е налице, когато остатъчният срок до падеж на кредитната защита е по-малък от този на защитената експозиция. Когато остатъчният матуритет на защитата не надхвърля три месеца и матуритетът на защитата е по-малък от матуритета на базисната експозиция, въпросната защита не се класифицира като приемлива кредитна защита.

2. При несъответствие между падежите кредитната защита не се квалифицира като приемлива, когато е изпълнено едно от следните условия:

а) първоначалният матуритет на защитата е под 1 година;

б) експозицията е краткосрочна експозиция, която според компетентните органи подлежи по-скоро на еднодневна, а не на едногодишна долна граница по отношение на стойността на падежа (M) съгласно член 162, параграф 3.

Член 238

Падеж на кредитна защита

1. Ефективният падеж на базисното задължение, чиято продължителност е ограничена до най-много пет години, е максималното възможно оставащо време преди длъжникът да изпълни задълженията си по график. При спазване на параграф 2 матуритетът на кредитната защита е времето до най-ранната дата, на която защитата може да бъде или ще бъде прекратена.

2. Когато съществува опция, позволяваща на продавача на защита да прекрати защитата, институциите приемат, че матуритетът на защитата е времето до най-ранната дата, на която тази опция може да бъде упражнена. Когато съществува опция, позволяваща на купувача на защитата да прекрати защитата, и условията на договора при пораждането на защитата съдържат положителен стимул за институцията да поиска изпълнението на сделката преди договорния падеж, институцията приема за падеж на защитата времето до най-ранната дата, на която тази опция може да бъде упражнена; в противен случай институцията може да приеме, че подобна опция не оказва влияние върху падежа на защитата.

▼B

3. Когато няма пречка даден кредитен дериват да бъде прекратен преди изтичането на какъвто и да било гратисен период, изискван за настъпването на неизпълнение по базисното задължение в резултат на неплащане, институцията намалява матуритета на защитата с продължителността на гратисния период.

Член 239

Оценка на защитата

1. Когато при сделки, които са предмет на обезпечена кредитна защита съгласно опростения метод за финансово обезпечение, има несъответствие между падежа на експозицията и падежа на защитата, обезпечението не се квалифицира като призната обезпечена кредитна защита.

2. При сделки, които са предмет на обезпечена кредитна защита при разширения метод за финансово обезпечение, институциите отразяват падежа на кредитната защита и на експозицията в коригираната стойност на обезпечението съгласно следната формула:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

където:

C_{VA} = коригираната стойност за променливост на обезпечението, както е посочено в член 223, параграф 2, или размерът на експозицията, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

t = броят на годините, оставащи до датата на падежа на кредитната защита, изчислен в съответствие с член 238, или стойността на T, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

T = броят на годините, оставащи до датата на падежа на експозицията, изчислен в съответствие с член 238, или пет години, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

t* = 0.25.

Институциите използват C_{VAM} като C_{VA}, допълнително коригирана за падежно несъответствие, във формулата за изчисляване на напълно коригираната стойност на експозицията (E*), изложена в член 223, параграф 5.

3. При сделки, които са предмет на кредитна защита с гаранции, институциите отразяват падежа на кредитната защита и на експозицията в коригираната стойност на кредитната защита съгласно следната формула:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

където:

G_A = G*, коригиран за падежно несъответствие;

G* = размерът на защитата, коригиран за валутно несъответствие;

▼B

t = броят на годините, оставащи до датата на падежа на кредитната защита, изчислен в съответствие с член 238, или стойността на T, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

T = броят на годините, оставащи до датата на падежа на експозицията, изчислен в съответствие с член 238, или пет години, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

t* = 0.25.

Институциите използват G_A като стойността на защитата за целите на членове 233—236.

Раздел 6

Техники за редуциране на кредитния риск на съвкупност от експозиции

Член 240

Кредитни деривати за първо неизпълнение

Когато институцията получи кредитна защита за няколко експозиции, при условие че първото неизпълнение измежду експозициите задейства плащане и че това кредитно събитие прекратява договора, институцията може да промени изчислението на размера на рисково претеглената експозиция и по целесъобразност на размера на очакваната загуба за експозицията, което при липса на кредитна защита би довело до най-ниския размер на рисково претеглена експозиция, в съответствие с настоящата глава.

а) за институциите, използващи стандартизирания подход, размерът на рисково претеглената експозиция е размерът, изчислен съгласно стандартизирания подход;

б) за институциите, използващи вътрешнорейтинговия подход, размерът на рисково претеглената експозиция е сборът от рисково претеглената експозиция съгласно вътрешнорейтинговия подход и размера на очакваната загуба, умножен по 12,5.

Третирането,предвидено в настоящия член, се прилага само ако стойността на експозицията е по-малка или равна на стойността на кредитната защита.

Член 241

Кредитни деривати за n-то неизпълнение

Когато n-тото неизпълнение сред експозициите задейства плащане по кредитната защита, закупуващата защита институция може да признава защитата само за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и, в зависимост от случая, на размера на очакваната загуба, ако е получена защита и за неизпълнения от 1 до n–1 или когато вече са настъпили n–1 неизпълнения. В такива случаи институцията може да промени изчислението на размера на рисково претеглената експозиция и, в зависимост от случая, на размера на очакваната загуба за експозицията, което при липса на кредитна защита би довело до n-тия най-нисък размер на рисково претеглената експозиция в съответствие с настоящата глава. Институциите изчисляват n-тия най-нисък размер, както е посочено в член 240, букви а) и б).

▼B

Третирането, предвидено в настоящия член, се прилага само ако стойността на експозицията е по-малък или равен на стойността на кредитната защита.

Всички експозиции в съвкупността трябва да отговарят на изискванията, посочени в член 204, параграф 2 и член 216, параграф 1, буква г).

ГЛАВА 5

Секюритизация

Раздел 1

Определения

Член 242

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „допълнителен спред“ означава разликата между брутните постъпления от такси и други подобни приходи, получени във връзка със секюритизираните експозиции и приложимите разходи по съответната секюритизация;

2) „опция за пълно погасяване“ означава предвидена в договора възможност, позволяваща на инициатора на секюритизационна схема да изкупи обратно или да погаси всички секюритизиращи позиции преди пълното погасяване на базисните експозиции, когато остатъчният размер на базисните експозиции спадне под определено ниво;

3) „ликвидно улеснение“ означава секюритизираща позиция, произтичаща от договорно споразумение за финансиране, която осигурява редовното изплащане на паричните потоци към инвеститорите;

4) „K_{IRB}“ означава сборът от 8 % от рисково претеглени размер на експозициите, които биха били изчислени съгласно глава 3 по отношение на секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, и размера на очакваната загуба за тези експозиции, изчислен съгласно посочената глава;

5) „рейтингов метод“ означава методът за изчисляване на рисково претеглени размер на секюритизиращи позиции в съответствие с член 261;

6) „метод на надзорната формула“ означава методът за изчисляване на рисково претеглени размер на секюритизиращи позиции в съответствие с член 262;

7) „нерейтингована позиция“ означава секюритизираща позиция, която няма призната кредитна оценка от АВКО, съгласно посоченото в раздел 4;

8) „рейтингована позиция“ означава секюритизираща позиция, която има призната кредитна оценка от АВКО, съгласно посоченото в раздел 4;

▼B

9) „програма за търговски книжа, покрити с активи“ означава схема за секюритизация, при която биват емитирани ценни книжа предимно под формата на търговски книжа с първоначален матуритет, равен или по-малък от една година;

10) „традиционна секюритизация“ означава секюритизация, която включва икономическото прехвърляне на секюритизираните експозиции. Това се постига чрез прехвърляне на собствеността върху секюритизираните експозиции от институцията инициатор към дружество със специална цел — секюритизация, или чрез прехвърляне на риска към дружество със специална цел — секюритизация. Емитираните ценни книжа не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;

11) „синтетична секюритизация“ означава секюритизация, при която прехвърлянето на риск се постига чрез използване на кредитни деривати или гаранции, а експозициите, които се секюритизират, остават експозиции на институцията инициатор;

12) „револвираща експозиция“ означава експозиция, при която е позволено неизплатените от клиента салда да се променят в рамките на предварително установен лимит в зависимост от решенията на клиента за усвояване или погасяване;

13) „револвираща секюритизация“ означава секюритизация, при която самата структура на секюритизацията револвира, като към групата експозиции се добавят експозиции или те се премахват от нея, независимо от това дали самите експозиции револвират;

14) „клауза за предсрочна амортизация“ означава договорна клауза при секюритизация на револвиращи експозиции или револвираща секюритизация, която изисква в случай на настъпване на предварително договорени събития позициите на инвеститорите да бъдат изкупени обратно преди първоначално предвидения падеж на емитираните ценни книжа;

15) „транш за първа загуба“ означава най-подчиненият транш, който е първият транш, понасящ загуби, възникнали по секюритизираните експозиции, като по този начин се осигурява защита за транша за втора загуба, и когато е приложимо, на траншовете от по-висок ранг.

Раздел 2

Признаване на прехвърляне на значителен риск

Член 243

Традиционна секюритизация

1. Институцията инициатор на традиционна секюритизация може да изключи секюритизираните експозиции от изчислението на рисково претегления размер на експозициите и размера на очакваната загуба, ако е изпълнено едно от следните две условия:

а) значителен кредитен риск, свързан със секюритизираните експозиции, се счита за прехвърлен на трети лица;

б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които тя задържа в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

▼B

2. Значителен кредитен риск се счита за прехвърлен в следните случаи:

а) размерът на рисково претеглената експозиция на междинните траншове в секюритизацията, задържана от институцията инициатор в тази секюритизация, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглената експозиция на всички междинни траншове в тази секюритизация;

б) когато в секюритизацията няма междинни траншове и инициаторът може да докаже, че стойността на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от базовия собствен капитал от първи ред или за които би било определено рисково тегло 1 250 %, надхвърля значително обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизираните експозиции, институцията инициатор задържа не повече от 20 % от стойността на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от базовия собствен капитал от първи ред или биха получили рисково тегло 1 250 %.

Когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица, компетентните органи могат за всеки случай поотделно да преценят, че няма да се счита, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен на трети лица.

3. За целите на параграф 2 междинните траншове в секюритизацията са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло по-ниско от 1 250 % и които са по-подчинени спрямо първостепенната позиция в тази секюритизация и с по-нисък ранг спрямо всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която в съответствие с раздел 4 е присъдено:

а) при секюритизираща позиция, за която се прилага раздел 3, подраздел 3 — първа степен кредитно качество;

б) при секюритизираща позиция, за която се прилага раздел 3, подраздел 4 — първа или втора степен кредитно качество.

4. Като алтернатива на параграфи 2 и 3 компетентните органи разрешават на институциите инициатори да считат, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен, когато институцията инициатор е в състояние да докаже за всеки случай на секюритизация, че намаляването на капиталовите изисквания, които инициаторът постига чрез секюритизация, е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица.

Разрешение получават само институциите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) институцията разполага с подходящи чувствителни към риска политики и методологии за оценка на прехвърлянето на риск;

б) институцията е отчела всяко прехвърляне на кредитен риск на трети лица за целите на вътрешното за институцията управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

5. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—4 както е приложимо, се изпълнява всяко едно от следните условия:

▼B

а) документацията по секюритизацията отразява икономическата същност на сделката;

б) институцията инициатор и нейните кредитори не могат да се разпореждат със секюритизираните експозиции, включително в случай на несъстоятелност или след назначаване на ликвидатор или квестор. Това обстоятелство се потвърждава от квалифицирано правно становище;

в) емитираните ценни книжа не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;

г) институцията инициатор не упражнява ефективен или непряк контрол върху прехвърлените експозиции. Счита се, че инициаторът е запазил ефективен контрол върху прехвърлените експозиции, ако той има право да изкупи обратно от поемателя прехвърлените по-рано експозиции, за да реализира произтичащите от тях доходи, или ако е задължен да поеме обратно прехвърления риск. Запазването на правата или задълженията за обслужването на експозициите от страна на институцията инициатор не представлява само по себе си непряк контрол върху експозициите;

д) документацията по секюритизацията отговаря на всяко едно от следните условия:

i) тя не съдържа клаузи, които в случаите, различни от предсрочна амортизация, изискват секюритизиращите позиции да бъдат подобрени от институцията инициатор, включително, но без да се ограничава до замяна на базисните кредитни експозиции или увеличаването на доходността, платима на инвеститорите в отговор на влошаване на кредитното качество на секюритизираните експозиции;

ii) тя не съдържа клаузи, които предвиждат увеличаване на доходността, платима на държателите на позиции по секюритизацията в отговор на влошаване на кредитното качество на групата базисни експозиции;

iii) в нея се уточнява, когато е приложимо, че всяко закупуване или обратно изкупуване на секюритизиращи позиции от инициатора или спонсора, което излиза извън договорните му задължения, представлява изключение и може да стане единствено в условията на равнопоставена сделка между две независими лица;

е) когато е налице опция за пълно погасяване, тя също изпълнява следните условия:

i) тя може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;

ii) тя може да бъде упражнена само когато остава неамортизирана 10 % или по-малко от първоначалната стойност на секюритизираните експозиции;

iii) тя няма за цел избягване на разпределяне на загуби по позиции, притежаващи кредитни подобрения, или по други позиции, държани от инвеститорите, и не предоставя кредитно подобрение по друг начин.

▼B

6. Компетентните органи информират ЕБО относно конкретните случаи, посочени в параграф 2, когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица, и относно случаите, при които институциите прилагат параграф 4. ЕБО следи различните практики в тази област и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО прави преглед на изпълнението на тези насоки от държавите членки и до 31 декември 2017 г. предоставя на Комисията мнение по това дали е необходим обвързващ технически стандарт.

Член 244

Синтетична секюритизация

1. Институцията инициатор на синтетична секюритизация може да изчислява рисково претеглени размер на експозициите и, когато е приложимо, размера на очакваните загуби за секюритизираните експозиции в съответствие с член 249, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) счита се, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен към трети лица чрез обезпечена кредитна защита или чрез кредитна защита с гаранции;

б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които задържа в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

2. Счита се, че значителен кредитен риск е прехвърлен, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) размерът на рисково претеглената експозиция на междинните траншове в секюритизацията, задържани от институцията инициатор в тази секюритизация, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглената експозиция на всички междинните траншове в тази секюритизацията;

б) когато в секюритизацията няма междинни траншове и инициаторът може да докаже, че стойността на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от базовия собствен капитал от първи ред или за които би било определено рисково тегло 1 250 %, надхвърля значително обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизираните експозиции, институцията инициатор задържа не повече от 20 % от стойностите на секюритизираните позиции, които биха подлежали на приспадане от базовия собствен капитал от първи ред или биха получили рисково тегло 1 250 %;

▼C2

Когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица, компетентният орган може за всеки случай поотделно да прецени, че няма да се счита, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен на трети лица.

▼B

3. За целите на параграф 2 междинните траншове в секюритизацията са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло по-ниско от 1 250 % и които са по-подчинени спрямо първостепенната позиция в тази секюритизация и с по-нисък ранг спрямо всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която в съответствие с раздел 4 е присъдено:

а) при секюритизираща позиция, за която се прилага раздел 3, подраздел 3 — първа степен кредитно качество;

б) при секюритизираща позиция, за която се прилага раздел 3, подраздел 4 — първа или втора степен кредитно качество.

4. Като алтернатива на параграфи 2 и 3 компетентните органи разрешават на институциите инициатори да считат, че значителен кредитен риск е бил прехвърлен, когато институцията инициатор е в състояние да докаже за всеки случай на секюритизация, че намаляването на капиталовите изисквания, които инициаторът постига чрез секюритизация, е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица.

Разрешение получават само институциите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) институцията разполага с подходящи чувствителни към риска политики и методологии за оценка на прехвърлянето на риск;

б) институцията е отчела всяко прехвърляне на кредитен риск на трети лица за целите на вътрешното за институцията управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

5. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—4, както е приложимо, прехвърлянето отговаря на следните условия:

а) документацията по секюритизацията отразява икономическата същност на сделката;

б) кредитната защита, чрез която се прехвърля кредитният риск, отговаря на изискванията на член 247, параграф 2;

в) инструментите, използвани за прехвърляне на кредитния риск, не съдържат клаузи или условия, които:

i) установяват значими прагове на същественост, под които кредитната защита не се счита за изискуема в случай на настъпване на кредитно събитие;

ii) позволяват прекратяване на защитата в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;

iii) изискват в случаите, различни от предсрочна амортизация, институцията инициатор да подобрява кредитното качество на позициите в секюритизацията;

iv) предвиждат увеличаване на цената на кредитната защита на институцията или на доходността, платима на държателите на позиции в секюритизацията, в случай на влошаване на кредитното качество на групата базисни експозиции;

▼B

г) получено е квалифицирано правно становище, което потвърждава изпълнимостта на кредитната защита във всички съответни юрисдикции;

д) в документацията по секюритизацията е уточнено, че когато е приложимо, всяко закупуване или обратно изкупуване на секюритизиращи позиции от инициатора или спонсора, което излиза извън договорните му задължения, може да стане единствено в условията на равнопоставена сделка между две независими лица;

е) когато е налице опция за пълно погасяване, тя съответства на всяко едно от следните условия:

i) тя може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;

ii) тя може да бъде упражнена само когато остава неамортизирана 10 % или по-малко от първоначалната стойност на секюритизираните експозиции;

iii) тя няма за цел избягване на разпределяне на загуби по позиции, притежаващи кредитни подобрения, или по други позиции, държани от инвеститорите, и да се предоставя кредитно подобрение по-друг начин.

6. Компетентните органи информират ЕБО относно конкретните случаи, посочени в параграф 2, когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е оправдано от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети лица, и относно случаите, при които институциите прилагат параграф 4. ЕБО следи различните практики в тази област и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО прави преглед на изпълнението на тези насоки от държавите членки и до 31 декември 2017 г. предоставя на Комисията мнение по това дали е необходим обвързващ технически стандарт.

Раздел 3

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

Подраздел 1

Принципи

Член 245

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

1. Когато в съответствие с раздел 2 институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск, свързан със секюритизирани експозиции, въпросната институция може:

а) при традиционна секюритизация да изключи експозициите, които тя е секюритизирала, от изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, от размера на очакваната загуба;

б) при синтетична секюритизация, да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, размера на очакваната загуба по отношение на секюритизираните експозиции в съответствие с членове 249 и 250.

▼B

2. Когато институцията инициатор е взела решение да прилага параграф 1, тя изчислява размера на рисково претеглените експозиции по настоящата глава за позициите, които тя може да държи в секюритизацията.

Когато институцията инициатор не е прехвърлила значителен кредитен риск или е взела решение да не прилага параграф 1, не е необходимо тя да изчислява размера на рисково претеглените експозиции за всяка позиция, която тя може да има във въпросната секюритизация, но продължава да включва секюритизираните експозиции в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

3. Когато има експозиция към различни траншове от една секюритизация, експозицията към всеки транш се третира като отделна секюритизираща позиция. Счита се, че доставчиците на кредитна защита по секюритизиращи позиции държат позиции в секюритизацията. Секюритизиращите позиции включват експозиции към секюритизация, произтичащи от лихвени или валутни деривативни договори.

4. Освен ако секюритизиращата позиция не е приспадната от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), размерът на рисково претеглената експозиция се включва в общия размер на рисково претеглените експозиции на институцията за целите на член 92, параграф 3.

5. Размерът на рисково претеглените експозиции на секюритизираща позиция се изчислява посредством прилагането на съответното общо рисково тегло към стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 246.

6. Общото рисково тегло се определя като сума от рисковото тегло, посочено в настоящата глава, и евентуалното допълнително рисково тегло в съответствие с член 407.

Член 246

Стойност на експозицията

1. Стойността на експозицията се изчислява, както следва:

а) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 3, стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната отчетна стойност, след като са приложени съответните специфични корекции за кредитен риск, третирани в съответствие с член 110;

б) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 4, стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната отчетна стойност, измерена без да бъдат отчитани направените корекции за кредитен риск, третирани в съответствие с член 110;

в) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 3, стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция е нейната номинална стойност, намалена с корекции за специфичен кредитен риск по въпросната секюритизираща позиция, умножена с посочения в настоящата глава конверсионен коефициент. Освен ако не е указано друго, конверсионният коефициент е 100 %;

▼B

г) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 4, стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция е нейната номинална стойност, умножена с посочения в настоящата глава конверсионен коефициент. Освен ако не е указано друго, конверсионният коефициент е 100 %;

д) стойността на експозицията за кредитен риск от контрагента на дериватен инструмент, посочен в приложение II, се определя в съответствие с глава 6.

2. Когато институцията притежава две или повече припокриващи се позиции при секюритизация, институцията включва в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции, до размера на припокриването, само позицията или частта от позиция, водеща до по-голям размер на рисково претеглените експозиции. Институцията може също да отчете такова припокриване между капиталовите изисквания за специфичен риск на позиции в търговския портфейл и капиталовите изисквания за секюритизиращите позиции в банковия портфейл, при условие че институцията може да изчисли и сравни капиталовите изисквания за съответните позиции. За целите на настоящия параграф припокриване е налице, когато позициите, напълно или частично, представляват експозиция към един риск, така че за размера на припокриването се установява една-единствена експозиция.

3. Когато член 268, буква в) се прилага за позициите в търговски книжа, покрити с активи, институцията може да използва рисковите тегла, определени за ликвидното улеснение, при изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция за търговски книжа, покрити с активи, при условие че 100 % от емитираните по програмата търговски книжа, покрити с активи, са обхванати от това или от друго ликвидно улеснение и всички тези ликвидни улеснения се третират равностойно с търговските книжа, покрити с активи, така че те формират припокриващи се позиции.

Институцията уведомява компетентните органи, когато прилага това третиране.

Член 247

Признаване на редуциране на кредитен риск при секюритизиращи позиции

1. Дадена институция може да признае обезпечена кредитна защита или кредитна защита с гаранции, получена по отношение на дадена секюритизираща позиция, в съответствие с глава 4 и при спазване на изискванията, установени в настоящата глава и в глава 4.

Приемливата обезпечена кредитна защита се ограничава до финансовите обезпечения, които отговарят на изискванията на глава 2 за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, както е посочено в глава 4, като признаването зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.

2. Приемливата кредитна защита с гаранции и доставчиците на кредитна защита с гаранции се ограничават до тези, които отговарят на условията по глава 4, като признаването зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.

▼B

3. Чрез дерогация от параграф 2, приемливите доставчици на кредитна защита с гаранции, изброени в член 201, параграф 1, букви а)—з), с изключение на квалифицираните централни контрагенти, трябва да имат кредитна оценка от призната АВКО, която е определена като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно член 136 и е съответствала на втора или по-благоприятна степен към момента на първото признаване на кредитната защита. Институциите, които имат разрешение да прилагат вътрешнорейтинговия подход за пряка експозиция към доставчика на защита, могат да определят приемливостта по първото изречение, като сравнят вероятността от неизпълнение на доставчика на защита с вероятността от неизпълнение, съответстваща на посочените в член 136 степени на кредитното качество.

4. Чрез дерогация от параграф 2, дружества със специална цел — секюритизация, са приемливи доставчици на защита, ако притежават активи, които се квалифицират като приемливо финансово обезпечение и по отношение на които няма права или условни права от по-висок или равностоен ранг на условните права на институцията, която получава кредитна защита с гаранции, и са изпълнени всички изисквания за признаването на финансовите обезпечения по глава 4. В тези случаи GA (размерът на защитата, коригиран за валутни и падежни несъответствия съгласно разпоредбите по глава 4) се ограничава до коригираната за променливост пазарна стойност на тези активи и g (рисковото тегло на експозициите към доставчика на защитата, определено съгласно стандартизирания подход) се определя като среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за тези активи като финансово обезпечение съгласно стандартизирания подход.

Член 248

Непряка подкрепа

1. Институцията спонсор или институцията инициатор, която по отношение на дадена секюритизация е приложила член 245, параграфи 1 и 2 при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции или е продала инструменти от търговския си портфейл, в резултат на което от нея вече не се изисква да разполага със собствен капитал срещу риска от тези инструменти, не може да осигурява с оглед на намаляване на потенциалните или реални загуби на инвеститорите подкрепа на секюритизацията, която излиза извън договорните ѝ задължения. Не се смята, че дадена сделка осигурява подкрепа, ако тя е осъществена в условията на равнопоставена сделка между две независими лица и е взета предвид при оценката на значителното прехвърляне на риск. Независимо дали осигурява подкрепа, всяка такава сделка се съобщава на компетентните органи и отчита в процеса на разглеждане и разрешаване на кредити от страна на институцията. Когато преценява дали структурата на сделката не позволява осигуряване на подкрепа, институцията отчита по подходящ начин най-малко всеки един от следните критерии:

а) цената на обратното изкупуване;

б) капиталовата и ликвидната позиция на институцията преди и след обратното изкупуване;

в) риска и доходността на секюритизираните експозиции;

г) риска и доходността на секюритизиращите позиции;

д) въздействието на подкрепата върху очакваните загуби, която инициаторът очаква да понесе в сравнение с инвеститорите.

▼B

2. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за това какво представляват условията на равнопоставена сделка между две независими лица и кога структурата на сделката не позволява осигуряване на подкрепа.

3. Ако институция инициатор или институция спонсор не успее да изпълни изискванията на параграф 1 по отношение на дадена секюритизация, тази институция трябва да разполага със собствен капитал за покриване най-малко на всички секюритизирани експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

Подраздел 2

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, секюритизирани при синтетична секюритизация, от страна на институцията инициатор

Член 249

Общо третиране

Когато са изпълнени условията по член 244, при изчисляването на рисково претегления размер на секюритизираните експозиции институцията инициатор на синтетична секюритизация използва в съответствие с условията на член 250 съответните методологии за изчисление, предвидени в настоящия раздел, а не предвидените в глава 2. За институциите, изчисляващи рисково претеглени размер на експозициите и размера на очакваните загуби по глава 3, размерът на очакваната загуба по отношение на такива експозиции е нула.

Установените в първа алинея изисквания се прилагат за цялата група от експозиции, включени в секюритизацията. При спазване на член 250 институцията инициатор изчислява размера на рисково претеглените експозиции по отношение на всички траншове по секюритизацията в съответствие с разпоредбите на настоящия раздел, включително тези, за които институцията отчита редуциране на кредитния риск съгласно член 247, като рисковите тегла, които се прилагат спрямо такива позиции, могат да бъдат изменени в съответствие с глава 4 при спазване на предвидените в настоящата глава изисквания.

Член 250

Третиране на падежните несъответствия при синтетична секюритизация

При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 249 се отчита всяко несъответствие между падежа на кредитната защита, което представлява транш, и посредством която се извършва прехвърляне на риск, и на секюритизираните експозиции, както следва:

а) падежът на секюритизираните експозиции се определя на база експозицията с най-отдалечен във времето падеж, но не повече от пет години. Падежът на кредитната защита се определя съгласно глава 4;

▼B

б) институцията инициатор не отчита наличието на падежни несъответствия при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за траншове, които в съответствие с настоящия раздел получават рисково тегло от 1 250 %. За всички останали траншове третирането на падежното несъответствие, предвидено в глава 4, се прилага съгласно следната формула:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^{*}}{T - t^{*}} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^{*}}$$

където:

RW^{*} = размерът на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, буква а);

RW_{Ass} = размерът на рисково претеглените експозиции, който би бил използван, ако тези експозиции не са били секюритизирани, изчислен на пропорционална основа;

RW_{SP} = размерът на рисково претеглените експозиции съгласно член 249, при условие че няма падежно несъответствие;

T = падежът на базисните експозиции, изразен в години;

t = падежът на кредитната защита, изразен в години;

t^{*} = 0,25.

Подраздел 3

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции при стандартизирания подход

Член 251

Рискови тегла

При спазване на изискванията по член 252 институцията изчислява размера на рисково претеглената експозиция на рейтингована секюритизираща или пресекюритизираща позиция, като прилага съответното рисково тегло към стойността на експозицията.

Приложимото рисково тегло, което съответства на кредитната оценка на позицията съгласно раздел 4, е посочено в таблица 1.

Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	4 (само за кредитни оценки, различни от краткосрочни кредитни оценки)	всички други степени на кредитно качество
Секюритизиращи позиции	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Пресекюритизиращи позиции	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

При спазване на членове 252—255 размерът на всяка рисково претеглена нерейтингована секюритизираща позиция се изчислява посредством прилагането на рисково тегло от 1 250 %.

Член 252

Институции инициатори и институции спонсори

За институция инициатор или институция спонсор размерът на рисково претеглените експозиции, изчислени по отношение на нейните секюритизиращи позиции във всяка отделна секюритизация, може да се сведе до размера на рисково претеглените експозиции, който обичайно би бил изчислен за секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, при прилагането на рисково тегло от 150 % спрямо:

а) всички позиции, които понастоящем са в неизпълнение;

б) всички позиции сред секюритизираните експозиции, които в съответствие с член 128 са свързани с особено висок риск.

Член 253

Третиране на нерейтинговани позиции

1. За целите на изчисляването на рисково претегления размер на нерейтингована секюритизираща позиция, институцията може да прилага среднопретегленото рисково тегло, което институция, държаща експозициите, би приложила към секюритизираните експозиции съгласно глава 2, умножено по коефициента на концентрация, посочен в параграф 2. За тази цел институцията във всеки един момент знае състава на групата секюритизирани експозиции.

2. Коефициентът на концентрация е равен на сумата от номиналните стойности на всичките траншове, разделена на сумата от номиналните размери на траншовете, подчинени или равностойни по ранг на транша, в който се държи позицията, включително въпросния транш. Полученото в резултат рисково тегло не трябва да е по-високо от 1 250 % или по-ниско от което и да било рисково тегло, приложимо спрямо транш с по-висок ранг, който е с присъдена кредитна оценка. Когато дадена институция не е в състояние да определи рисковите тегла, които биха били приложени към секюритизираните експозиции съгласно глава 2, към позицията се прилага рисково тегло в размер на 1 250 %.

Член 254

Третиране на секюритизиращи позиции, структурирани като траншове за втора или следващи по ред загуби в програми за търговски книжа, покрити с активи

Освен ако е налично по-благоприятно третиране на в случаите на нерейтинговани ликвидни улеснения съгласно член 255, институцията може да прилага за секюритизиращите позиции, които отговарят на следните условия, рисково тегло, което е по -високата от следните две стойности: 100 %, или най-високото от рисковите тегла, което институция, притежаваща експозициите, би приложила за всяка от секюритизираните експозиции по глава 2:

▼B

а) секюритизиращата позиция е в транш, който по своята икономическа същност представлява позиция за втора или следващи по ред загуби в секюритизацията и траншът за първа загуба осигурява значително подобрение на кредитното качество на транша за втора загуба;

б) качеството на секюритизиращата позиция е равностойно или поблагоприятно от трета степен на кредитно качество съгласно стандартизирания подход;

в) секюритизиращата позиция се държи от институция, която не притежава позиция в транша за първа загуба.

Член 255

Третиране на нерейтинговани ликвидни улеснения

1. За определяне на стойността на експозицията, дадена институция може да приложи конверсионен коефициент от 50 % към номиналната стойност на нерейтинговано ликвидно улеснение, когато са изпълнени следните условия:

а) документацията по ликвидното улеснение ясно посочва и ограничава обстоятелствата, при които ликвидното улеснение може да бъде използвано;

б) усвояванията по ликвидното улеснение не могат да се използват за предоставяне на кредитна подкрепа чрез покриване на вече настъпили загуби по време на усвояването, и особено за осигуряване на ликвидност по отношение на експозиции в неизпълнение по време на усвояването или за придобиване на активи по по-висока от справедливата стойност;

в) улеснението не се използва за осигуряване на постоянно или периодично финансиране на секюритизацията;

г) погасяването на изтеглените суми по улеснението не е подчинено спрямо вземанията на инвеститорите, които не са вземания по лихвени или валутни деривативни договори, такси и други подобни плащания, като вземанията по улеснението не могат да бъдат отписвани, отлагани или разсрочвани;

д) не е възможно улеснението да бъде усвоявано след изчерпването на всички приложими кредитни подобрения, подкрепящи ликвидното улеснение;

е) ликвидното улеснение съдържа клауза, която намалява автоматично сумата, която може да бъде изтеглена, с размера на експозициите в неизпълнение, където „неизпълнение“ има значението по глава 3, или където групата секюритизирани експозиции се състои от рейтинговани инструменти, ликвидното улеснение се прекратява, когато средното кредитно качество на групата се понижи под инвестиционен рейтинг.

Приложимото рисково тегло е най-високото рисково тегло, което би се приложило за всяка от секюритизираните експозиции по глава 2 от институция, държаща експозициите.

2. За да се определи стойността на експозицията на улеснения във вид на парични аванси, може да бъде приложен конверсионен коефициент от 0 % към номиналната стойност на ликвидно улеснение, което е безусловно отменяемо, при условие че са изпълнени условията, посочени в параграф 1, и погасяванията на усвоени суми от улеснението са с първостепенен ранг спрямо останалите претенции към паричните потоци, произтичащи от секюритизираните експозиции.

▼B

Член 256

Допълнителни капиталови изисквания при секюритизация на револвиращи експозиции с предвидена клауза за предсрочна амортизация

1. При наличие на секюритизация на револвиращи експозиции, за които е приложима клауза за предсрочна амортизация, институцията инициатор изчислява в съответствие с настоящия член допълнителен рисково претеглен размер на експозицията във връзка с вероятността нивата на кредитния риск, на който е изложена, да нараснат след прилагането на клаузата за предсрочна амортизация.

2. Институцията изчислява рисково претегления размер по отношение на сумата от стойностите на експозициите от участието на инициатора и участието на инвеститорите.

За секюритизационни структури, където секюритизираните експозиции обхващат револвиращи и нерevолвиращи експозиции, институцията инициатор прилага третирането, предвидено в параграфи 3—6, към частта от групата от базисни експозиции, съдържаща револвиращи експозиции.

Стойността на експозицията на участието на инициатора представлява стойността на експозицията на онази номинална част от съвкупността от усвоени суми, препродадени в секюритизация, която, съотнесена към размера на общата съвкупност, препродадена в структурата, определя частта на паричните потоци, генерирани от събраните суми по главниците и лихвите и други свързани суми, които не са предназначени за извършване на плащания към тези, които имат секюритизиращи позиции в секюритизацията. Участието на инициатора не е подчинено спрямо участието на инвеститорите. Стойността на експозицията на участието на инвеститорите е стойността на експозицията на оставащата номинална част от съвкупността от усвоени суми.

Размерът на рисково претеглената експозиция по отношение на стойността на експозицията на участието на инициатора се изчислява пропорционално на експозицията към секюритизирани експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

3. От изчисляването на допълнителен рисково претеглен размер на експозицията по параграф 1 се освобождават инициаторите на следните видове секюритизации:

а) секюритизациите на револвиращи експозиции, при които инвеститорите остават напълно изложени на всички бъдещи усвоявания от кредитополучателите, така че рискът по базисните експозиции не се поема обратно от институцията инициатор дори след настъпването на предсрочна амортизация;

б) секюритизациите, при които клаузата за предсрочна амортизация се задейства единствено от събития, които не са свързани с риска и доходността на секюритизираните активи или на институцията инициатор като например съществени промени в данъчните закони или наредби.

▼B

4. За институцията инициатор, изчисляваща допълнителен рисково претеглен размер на експозицията в съответствие с параграф 1, сумата на рисково претегления размер на експозициите по отношение на позициите ѝ в участието на инвеститорите и сумата на рисково претеглените експозиции, изчислени съгласно параграф 1, не превишават по-голямото от:

а) размера на рисково претеглената експозиция, изчислен по отношение на нейните позиции в участието на инвеститорите;

б) размера на рисково претеглената експозиция, който би бил изчислен по отношение на секюритизираните експозиции от институция, притежаваща експозициите, ако експозициите не бяха секюритизирани, до размера на участието на инвеститорите.

Приспадането на нетни печалби, ако има такива, произтичащи от капитализиране на бъдещ доход, изисквано по член 32, параграф 1, не участва при изчисляването на максималния размер, посочен в предходната алинея.

5. Рисково претегленият размер на експозициите, който се изчислява в съответствие с параграф 1, се установява, като се умножи стойността на експозицията на участието на инвеститорите по произведението на съответния конверсионен коефициент, посочен в параграфи 6—9, и среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за секюритизираните експозиции, ако експозициите не бяха секюритизирани.

Клаузата за предсрочна амортизация се разглежда като контролирана, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) институцията инициатор разполага с подходящи планове за управление на капитала и ликвидността, обезпечаващи достатъчно собствен капитал и ликвидност при възникване на събитие, водещо до предсрочна амортизация;

б) през целия период на трансакцията има пропорционално разделяне между участието на инициатора и участието на инвеститора на плащанията по лихви и главници, разходи, загуби и възстановени суми на базата на салдото на неизплатените вземания в един или повече референтни момента през всеки месец;

в) периодът на амортизация е достатъчно дълъг, така че 90 % от началния размер на дълга (участието на инициатора и на инвеститорите) се очаква до края на периода да бъде погасен или да изпадне в неизпълнение;

г) скоростта на погасяването не превишава тази, която би била постигната при линейната амортизация за периода, посочен в буква в).

6. В случай на секюритизация с клауза за предсрочна амортизация на експозиции на дребно, които са неусвоени и безусловно отменяеми без предварително уведомление, където предпоставка за предприемане на предсрочната амортизация е спадането на осреднения за три месеца допълнителен спред до определено ниво, институциите сравняват осреднения за три месеца допълнителен спред с размера на посоченото в клаузата ниво на задържане на допълнителния спред.

Когато секюритизацията не изисква да се определя изрично нивото на задържане на допълнителния спред, нивото на задържане се приема за 4,5 процентни пункта по-високо от нивото на допълнителния спред, при който се предприема предсрочна амортизация.

▼B

Конверсионният коефициент, който се прилага, се определя от нивото на действителния тримесечен среден допълнителен спред съгласно таблица 2.

Таблица 2

	Секюритизация с клауза за контролирана предсрочна амортизация	Секюритизация с клауза за неконтролирана предсрочна амортизация
Осреднен тримесечен допълнителен спред	Конверсионен коефициент	Конверсионен коефициент
Над ниво A	0 %	0 %
Ниво A	1 %	5 %
Ниво B	2 %	15 %
Ниво C	10 %	50 %
Ниво D	20 %	100 %
Ниво E	40 %	100 %

където:

а) „ниво A“ означава нива на допълнителен спред по-ниски от 133,33 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-ниски от 100 % от това ниво на задържане;

б) „ниво B“ означава нива на допълнителен спред по-ниски от 100 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-ниски от 75 % от това ниво на задържане;

в) „ниво C“ означава нива на допълнителен спред по-ниски от 75 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-ниски от 50 % от това ниво на задържане;

г) „ниво D“ означава нива на допълнителен спред по-ниски от 50 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-ниски от 25 % от това ниво на задържане;

д) „ниво E“ означава нива на допълнителен спред по-ниски от 25 % от нивото на задържане на допълнителния спред.

7. В случаи на секюритизация с клауза за предсрочна амортизация на експозиции към на дребно, които са неусвоени и безусловно отменяеми без предварително уведомяване и където предсрочната амортизация се предприема на основание на числена стойност, различна от осреднения тримесечен допълнителен спред, след получено разрешение от компетентните органи институциите могат да прилагат третиране с, което е приблизително същото като това по параграф 6, за да определят посочения конверсионен коефициент. Компетентният орган дава разрешение, ако са изпълнени следните условия:

а) това третиране е по-подходящо, защото институцията може да установи количествен показател, който по отношение на числената стойност, задействаща предсрочната амортизация, е равностоен на нивото на задържане на допълнителния спред;

б) това третиране води до оценка на риска, свързана с вероятността нивата на кредитния риск, на който е изложена институцията, да нараснат след прилагането на клаузата за предсрочна амортизация, която е също толкова благоразумна колкото изчислената по параграф 6.

8. Спрямо всички други схеми на секюритизация, съдържащи клауза за контролирана предсрочна амортизация на револвиращите експозиции, се прилага конверсионен коефициент от 90 %.

▼B

9. Спрямо всички други схеми на секюритизация, съдържащи клауза за неконтролирана предсрочна амортизация на револвиращите експозиции, се прилага конверсионен коефициент от 100 %.

Член 257

Редуциране на кредитен риск за секюритизиращи позиции, за които се прилага стандартизираният подход

Когато е получена кредитна защита спрямо дадена секюритизираща позиция, изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции може да се измени в съответствие с глава 4.

Член 258

Намаление на размера на рисково претеглените експозиции

Когато на секюритизиращата позиция е присъдено рисково тегло от 1 250 %, институциите могат, в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), да приспаднат от базовия собствен капитал от първи ред стойността на експозицията на тази позиция като алтернатива на включването на позицията в изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции. За тази цел изчислението на стойността на експозицията може да отразява признатата обезпечена кредитна защита по начин, който съответства на член 257.

Когато институцията инициатор прилага въпросната алтернатива, тя може да извади сумата, приспадната в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), умножена по 12,5, от сумата, определена в член 252 като рисково претегления размер на експозицията, който би бил изчислен обичайно за секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани.

Подраздел 4

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции при вътрешнорейтинговия подход

Член 259

Йерархия на методите

1. Институциите използват методите в съответствие със следната йерархия:

а) спрямо позициите с присъдена оценка или такива, за които може да се използва подразбираща се оценка, за изчисляване на размера на рисково претеглената експозиция се прилага рейтинговият подход, изложен в член 261;

б) спрямо нерейтингованите позиции институцията може да използва изложения в член 262 метод на надзорната формула, при който тя може да изготвя оценки на PD и, когато е приложимо, на стойността на експозицията и на LGD, които се използват в метода на надзорната формула, в съответствие с изискванията за оценка на тези параметри съгласно вътрешнорейтинговия подход по раздел 3. Институция, която не е инициатор, може да използва метода на надзорната формула само с предварителното разрешение на компетентните органи, което се предоставя само ако институцията отговаря на предвидените в първото изречение от настоящата буква условия;

▼B

в) като алтернатива на буква б) и само за позиции без рейтинг, произтичащи от програми за търговски книжа, покрити с активи, институцията може да използва посочения в параграф 4 подход на вътрешна оценка, ако компетентните органи са дали съответното разрешение;

г) във всички останали случаи секюритизиращите позиции без рейтинг получават рисково тегло от 1 250 %;

д) независимо от буква г) и след предварително разрешение от компетентните органи, институцията може да изчисли рисковото тегло за позиция без рейтинг в програма за търговски книжа, покрити с активи, съгласно член 253 или член 254, ако позицията без рейтинг не представлява търговски книжа и попада в приложното поле на подхода на вътрешна оценка, за който е поискано разрешение. Съвкупната стойност на експозициите, за които се прилага това изключение, не трябва да е съществена и при всички случаи да е по-малка от 10 % от съвкупната стойност на експозициите, третирани от институцията в съответствие с подхода на вътрешна оценка. Институцията спира да прилага това, ако бъде отказано разрешението за съответния подход за вътрешна оценка.

2. За да може да използва рейтинги по подразбиране, институцията присъжда на позиция без рейтинг кредитна оценка по подразбиране, еквивалентна на кредитната оценка на референтна позиция от най-висок ранг с рейтинг, подчинена във всяко отношение на въпросната секюритизираща позиция без рейтинг и отговаряща на всяко едно от следните условия:

а) референтните позиции трябва във всяко отношение да бъдат подчинени на секюритизираща позиция без рейтинг;

б) матуритетът на референтните позиции е еднакъв на или по-голям от матуритета на въпросната позиция без рейтинг;

в) всеки рейтинг по подразбиране се актуализира периодично с цел отразяване промените в кредитните оценки на референтните позиции.

3. Компетентните органи разрешават на институциите да използват посочения в параграф 4 „подход на вътрешна оценка“, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) позициите в търговски книжа, емитирани по програмата за търговски книжа, покрити с активи, са позиции с рейтинг;

б) вътрешната оценка на кредитното качество на позицията отразява общодостъпната методология за оценка, прилагана от една или повече АВКО, за определянето на рейтинга на ценни книжа, покрити от такъв вид секюритизиращи експозиции;

в) АВКО, чиято методология се използва съгласно изискванията на буква б), включват тези АВКО, които са присъдили външен рейтинг на търговските книжа, емитирани по програма за търговски книжа, покрити с активи. Количествените параметри като например стрес факторите, използвани за отнасяне на позициите към дадено кредитно качество, са поне толкова консервативни, колкото критериите, използвани при съответната методология за оценка, прилагана от въпросните АВКО;

▼B

г) при разработване на своята методология за вътрешна оценка институцията отчита съответните публикувани рейтингови методологии на АВКО, които присъждат рейтинги на търговски книжа, емитирани по програмата за търговски книжа, покрити с активи. Това отчитане се документира от институцията и редовно се актуализира, както е посочено в буква ж);

д) методологията на институцията за вътрешна оценка включва рейтингови класове. Трябва да има съответствие между тези рейтингови класове и кредитните оценки на АВКО. Това съответствие изрично се документира;

е) методологията за вътрешна оценка се използва в процесите на институцията за вътрешно управление на риска, включително в процедурите по вземане на управленски решения, управленските информационни системи и процеса за разпределение на вътрешния капитал;

ж) периодично се извършва преглед на процеса на вътрешна оценка и на качеството на вътрешните оценки на кредитното качество на експозициите на институцията по програма за търговски книжа, покрити с активи, от страна на вътрешни или външни одитори, АВКО или вътрешните функции на институцията за преглед на кредитния портфейл или за управление на риска. Ако вътрешният одит, функциите на институцията за преглед на кредитния портфейл или за управление на риска извършват прегледа, тези функции са независими от дейностите, свързани с програмата за търговски книжа, покрити с активи, както и от дейността по взаимоотношения с клиенти;

з) институцията следи резултатите от вътрешните рейтинги във времето, за да прецени качеството на методологията си за вътрешна оценка, и при необходимост внася корекции в тази методология, когато рискът и доходността на експозициите редовно се отклоняват от това, което се очаква от съответните вътрешните рейтинги;

и) програмата за търговски книжа, покрити с активи, съдържа стандарти за емитиране под формата на кредитни и инвестиционни указания. При вземането на решение за закупуване на даден актив администраторът на програмата за търговски книжа, покрити с активи, отчита вида на закупувания актив, вида и паричната стойност на експозицията, породена от предоставените ликвидни улеснения и кредитни подобрения, разпределението на загубите, правната и икономическа необвързаност на прехвърлените активи със субекта, продаващ активите. Извършва се кредитен анализ на рисковия профил на продавача на актива, включващ анализ на предходните и очакваните бъдещи финансови резултати, настоящо позициониране на пазара, очаквана бъдеща конкурентоспособност, ливъридж, парични потоци, лихвено покритие и рейтинг на дълга. Освен това се извършва преглед на правилата на продавача за кредитиране, способността за обслужване и процедурите по събиране на вземанията;

й) стандартите за емитиране на програмата за търговски книжа, покрити с активи, установяват минимални критерии, на които трябва да отговарят активите, които в частност:

i) изключват закупуването на активи, които са със значително просрочие или в неизпълнение;

ii) ограничават свръхконцентрация към отделни длъжници или по географски области;

iii) ограничават максималния падеж на закупуваните активи;

▼B

к) програмата за търговски книжа, покрити с активи, съдържа политики и процедури за събиране на вземания, отчитащи оперативния капацитет и кредитното качество на обслужващото дружество. Програмата за търговски книжа, покрити с активи, предвижда редуциране на рисковете, свързани с резултатите от дейността на продавача или обслужващото лице, посредством различни методи като например механизми за реагиране, базирани на актуалното кредитно качество, които не биха позволили нежелано смесване на средства;

л) оценката на общата очаквана загуба на групата от активи, която програмата за търговски книжа, покрити с активи, разглежда за закупуване, отчита всички източници на потенциален риск, включително кредитен риск и риск от разсейване. Ако размерът на предоставеното от продавача кредитно подобрение се базира единствено на размера на загубите от кредитен характер, се създават отделен резерв за покриване на риска от разсейване, когато този риск е съществен за конкретната група от експозиции. Освен това при определяне на размера на изискваното подобрение програмата анализира историческа информация от последните няколко години, включително за загуби, просрочия, случаите на разсейване и заменяемостта на вземанията;

м) програмата за търговски ценни книжа, покрити с активи, включва определени структурни елементи при закупуването на експозиции, включително механизми за прекратяване на програмата, с цел редуциране на потенциалното влошаване на кредитното качество на базисния портфейл.

4. При подхода на вътрешна оценка институцията отнася позиция без рейтинг към един от рейтинговите класове, посочени в параграф 3, буква д). Позицията получава същия рейтинг въз основа на кредитните оценки, съответстващи на този рейтингов клас, както е изложено в параграф 3, буква д). Когато в началото на секюритизацията този производен рейтинг е на ниво инвестиционен рейтинг или по-добро, той се счита за еквивалентен на признатата кредитна оценка, присъдена от АВКО, за целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции.

5. Институциите, които са получили разрешение да използват подхода на вътрешна оценка, не възобновят използването на други методи, освен ако не е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) институцията е удостоверила по удовлетворителен за компетентния орган начин, че има сериозни основания да го направи;

б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

Член 260

Максимален размер на рисково претеглените експозиции

Институция инициатор, институция спонсор или други институции, които могат да изчислят стойността на коефициента K_{IRB}, могат да ограничат размерите на рисково претеглените експозиции, изчислени във връзка с позициите им в секюритизация, до това, което би дало като резултат капиталовото изискване по член 92, параграф 3, равно на сумата от 8 % от размера на рисково претеглените експозиции, които биха се получили, ако секюритизираните активи не бяха секюритизирани и представляваха в балансова позиция на институцията, плюс размера на съответната очакваната загуба.

▼B

Член 261

Рейтингов метод

1. При рейтинговия метод институцията изчислява рисково претегления размер на рейтингована секюритизираща или пресекюритизираща позиция, като прилага съответното рисково тегло към стойността на експозицията и умножава получения резултат по 1,06.

Приложимото рисково тегло, което съответства на кредитната оценка на позицията съгласно раздел 4, е посочено в таблица 4.

Таблица 4

Степен на кредитно качество		Секюритизиращи позиции			Пресекюритизиращи позиции	
Кредитни оценки, които не са краткосрочни	Краткосрочни кредитни оценки	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
всички други и без рейтинг		1 250 %				

Рисковите тегла в колона C на таблица 4 се прилагат, ако секюритизиращата позиция не е пресекюритизираща позиция и ако ефективният брой на секюритизираните експозиции е по-малък от шест.

За останалата част от секюритизиращите позиции, които не са пресекюритизиращи позиции, се прилагат рисковите тегла в колона B, освен ако позицията е в най-първостепенния транш на дадена секюритизация, когато се прилагат рисковите тегла в колона A.

За пресекюритизиращите позиции се прилагат рисковите тегла в колона E, освен ако пресекюритизиращата позиция е в най-първостепенния транш на пресекюритизацията и никоя от базисните експозиции не представлява сама по себе си пресекюритизираща експозиция, когато се прилагат рисковите тегла в колона D.

▼B

Когато се определя дали даден транш е първостепенен, не се изисква да се вземат предвид сумите, дължими по лихвени или валутни деривативни договори, дължими такси или други подобни плащания.

При изчисляването на ефективния брой на секюритизираните експозиции няколко на брой експозиции към един длъжник се третират като една експозиция. Ефективният брой на експозициите се изчислява, като:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

където EAD_i представлява сумата от стойностите на всички експозиции към i-ия длъжник. Ако е известен делът от портфейла, съответстващ на най-голямата експозиция C_1, институцията може да изчисли N като $1/C_1$.

2. Редуцирането на кредитния риск по секюритизиращите позиции може да бъде признато съгласно член 264, параграфи 1 и 4, ако бъдат спазени посочените в член 247 условия.

Член 262

Метод на надзорната формула

1. При метода на надзорната формула рисковото тегло на секюритизираща позиция се изчислява по следния начин, като то не може да бъде по-малко от 20 % за пресекюритизиращи позиции и 7 % за всички други секюритизиращи позиции:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

където:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{когато } x \le K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{когато } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR};\ a\ ,\ b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x\ ;\ a\ ,\ b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x\ ;\ a + 1,\ b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = функцията на бета разпределението с параметри a и b за съответната стойност на x;

T = относителният дял на транша, в който се съдържа позицията, измерен като съотношение на а) номиналния размер на транша към б) сумата на номиналните размери на експозициите, които са били секюритизирани. За дериватните инструменти, изброени в приложение II, вместо условния размер се използва сборът от текущата разменна стойност и потенциалната бъдеща кредитна експозиция, изчислена в съответствие с глава 6;

K_{IRBR} = съотношението на а) K_{IRB} към б) сумата на стойностите на експозициите, които са били секюритизирани, представено като десетична дроб;

L = нивото на кредитно подобрение, измерено като съотношение между номиналния размер на всички траншове, подчинени на транша, в който се държи позицията, и сумата на номиналните размери на експозициите, които са били секюритизирани. Капитализираният бъдещ доход не участва в изчислението на L. Сумите, дължими от контрагенти по посочените в приложение II дериватни инструменти, които представляват траншове, подчинени на въпросния транш, може да се измерват по тяхната текуща разменна стойност,без потенциалната бъдеща кредитна експозиция, при изчисляването на нивото на кредитното подобрение;

N = ефективният брой на експозициите, изчислен съгласно член 261. В случаите на пресекюритизация институцията разглежда броя на секюритизиращите експозиции в групата, а не броя на базисните експозиции в първоначалните групи, от които произхождат базисните секюритизиращи експозиции;

ELGD = средно претеглената според експозициите загуба при неизпълнение, изчислена по следния начин:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

където:

LGD_i = средната стойност на параметъра LGD, свързан с всички експозиции на i-тия пореден длъжник, където LGD се определя съгласно глава 3. В случаите на пресекюритизация прилаганата за секюритизиращите позиции стойност на параметъра LGD е 100 %. Когато при секюритизация рисковете от неизпълнение и разсейване за закупени вземания се третират в съвкупност, стойността на параметъра LGD_i се изчислява като средно претеглена от приложимата стойност на параметъра LGD за кредитен риск и стойност от 75 % за параметъра LGD за риск от разсейване. Използваните тегла са изчислените поотделно капиталови изисквания за кредитен риск и съответно риск от разсейване.

2. Когато номиналната стойност на най-голямата секюритизирана експозиция C_1 не превишава 3 % от сумата на номиналните стойности на секюритизираните експозиции, за целите на метода на надзорната формула институцията може да използва стойност на параметъра LGD от 50 % в случаите на секюритизации, които не представляват пресекюритизации, а N се определя съгласно една от следните две формули:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

където:

C_m = съотношението между сумата на номиналните стойности на m-те най-големи експозиции и сумата на номиналните стойности на секюритизираните експозиции. Нивото на m може да бъде определено от институцията.

За секюритизации, при които всички секюритизирани експозиции представляват на практика експозиции на дребно, с разрешение от компетентния орган институциите могат да използват метода на надзорната формула, прилагайки опростяванията h=0 и ν=0, при условие че ефективният брой на експозициите не е малък и че експозициите не са силно концентрирани.

3. Компетентните органи информират ЕБО относно случаите, при които институциите прилагат параграф 2. ЕБО следи различните практики в тази област и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Редуцирането на кредитния риск по секюритизиращите позиции може да се признае съгласно член 264, параграфи 2—4, ако се спазят посочените в член 247 условия.

Член 263

Ликвидни улеснения

1. За да се определи стойността на експозицията на секюритизираща позиция без рейтинг във вид на улеснения под формата на парични аванси, може да се прилага конверсионен коефициент от 0 % към номиналната стойност на ликвидното улеснение, което отговаря на посочените в член 255, параграф 2 условия.

▼B

2. Когато за институцията не е възможно да изчисли рисково претегления размер на секюритизираните експозиции, все едно че те не са били секюритизирани, институцията може, по изключение и ако получи разрешение от компетентните органи, временно да прилага определения в параграф 3 метод за изчисляване на рисково претегления размер на секюритизиращи позиции без рейтинг във вид на ликвидни улеснения, които отговарят на условията по член 255, параграф 1. Институциите уведомяват компетентните органи относно прилагането на първо изречение, заедно със съответните обосновка и предвидения срок на прилагане.

Изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция по принцип се смята за невъзможно, ако институцията не прилага рейтинг по подразбиране, подхода на вътрешна оценка и подхода на надзорната формула.

3. Най-високото рисково тегло, което би било приложимо по глава 2 за секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, може да бъде приложено спрямо секюритизиращата позиция, представлявана от ликвидно улеснение, което отговаря на условията по член 255, параграф 1. За определяне на стойността на експозицията на тази позиция се прилага конверсионен коефициент от 100 %.

Член 264

Редуциране на кредитен риск за секюритизиращи позиции, за които се прилага вътрешнорейтинговият подход

1. Когато размерът на рисково претеглената експозиция се изчислява посредством използването на рейтинговия метод, стойността на експозицията или рисковото тегло за дадена секюритизираща позиция, по отношение на която е получена кредитна защита, могат да бъдат променени в съответствие с разпоредбите на глава 4, както те се прилагат за изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция по глава 2.

2. При пълна кредитна защита, когато размерът на рисково претеглената експозиция се изчислява посредством използването на метода на надзорната формула, се прилагат следните изисквания:

а) институцията определя „ефективното рисково тегло“ на позицията. Тя прави това като разделя рисково претегления размер на позицията на стойността на позицията и умножи резултата по 100;

б) при обезпечена кредитна защита рисково претегления размер на секюритизиращата позиция се изчислява, като се умножи рисково претегленият размер на позицията, коригиран с размера на обезпечената кредитна защита (E*), изчислен съгласно глава 4, за изчисляване на размера на рисково претеглената експозиция по глава 2, приемайки размера на секюритизиращата позиция за E, по ефективното рисково тегло;

в) при кредитна защита с гаранции рисково претегления размерна секюритизиращата позиция се изчислява, като се умножи размерът на защитата, коригиран за валутно несъответствие и падежно несъответствие (GA) в съответствие с разпоредбите на глава 4, с рисковото тегло на доставчика на защитата; така полученото произведение се добавя към произведението, което се получава при умножаването на разликата между секюритизиращата позиция и GA, по ефективното рисково тегло.

▼B

3. При частична кредитна защита, когато размерът на рисково претеглената експозиция се изчислява посредством използването на метода на надзорната формула, се прилагат следните изисквания:

а) ако редуцирането на кредитния риск покрива на пропорционална основа първата загуба или загуби в секюритизиращата позиция, институцията може да приложи параграф 2;

б) в останалите случаи институцията третира секюритизиращата позиция като две или повече позиции, като за непокрита част се счита позицията с по-ниско кредитно качество. За да се изчисли рисково претегления размер на тази позиция, се прилагат разпоредбите на член 262, при условие че T се коригира на e* в случаите на обезпечена кредитна защита, и на T-g в случаите на кредитна защита с гаранции, където e* обозначава съотношението на E* към общата номинална стойност на базисната съвкупност, а E* е коригираният размер на експозицията на секюритизиращата позиция, изчислен в съответствие с разпоредбите на глава 4, както те се прилагат за изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция съгласно глава 2, приемайки размера на секюритизиращата позиция за E; и g е съотношението на номиналната стойност на кредитната защита, коригирана за валутно и падежно несъответствие в съответствие с разпоредбите на глава 4, към сумата на секюритизираните експозиции. При кредитна защита с гаранции рисковото тегло на доставчика на защитата се прилага към тази част от позицията, която не попада в коригираната стойност на T.

4. Когато при кредитна защита с гаранции компетентните органи са разрешили на институцията да изчислява размера на рисково претеглените експозиции за подобни преки експозиции към доставчика на защитата в съответствие с глава 3, рисковото тегло g за експозициите към доставчика на защитата съгласно член 235 се определя, както е с посоченото в глава 3.

Член 265

Допълнителни капиталови изисквания при секюритизация на револвиращи експозиции с предвидена клауза за предсрочна амортизация

1. В допълнение към размера на рисково претеглените експозиции, изчислен по отношение на секюритизиращите ѝ позиции, институцията инициатор изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно изложената в член 256 методология, когато продава револвиращи експозиции чрез секюритизация, която съдържа клауза за предсрочна амортизация.

2. Чрез дерогация от член 256 стойността на експозицията на участието на инициатора е сумата от следните елементи:

а) стойността на експозицията на онази номинална част от съвкупността от усвоени суми, продадени чрез секюритизация, която съотнесена към размера на общата съвкупност, продадена в структурата, определя частта на паричните потоци, генерирани от събраните суми по главниците и лихвите и други свързани суми, които не са предназначени за извършване на плащания към тези, които притежават секюритизиращи позиции в секюритизацията;

▼B

б) стойността на експозициите на онази част от съвкупността от неусвоени суми по кредитните линии, чиито усвоени суми са били продадени чрез секюритизация, която като дял от общия размер на тези неусвоени суми съответства на дела на стойността на експозицията, разгледана в буква а), от стойността на експозицията на съвкупността от усвоени суми, продадени чрез секюритизацията.

Участието на инициатора не е подчинено спрямо участието на инвеститорите.

Стойността на експозицията на участието на инвеститорите е стойността на експозицията на номиналната част на съвкупността от усвоени суми, невключени в буква а), плюс стойността на експозицията на онази част от съвкупността от неусвоени суми по кредитни линии, усвоените суми по които са продадени в секюритизацията, невключена в буква б).

3. Размерът на рисково претеглената експозиция по отношение на стойността на експозицията на участието на инициатора съгласно параграф 2, буква а) се изчислява като пропорционална експозиция към секюритизираните усвоени експозиции,все едно че те не са били секюритизирани, и като пропорционална експозиция към неусвоените суми по кредитните линии, усвоените суми по които са продадени чрез секюритизация.

Член 266

Намаления в размера на рисково претеглените експозиции

1. Рисково претегления размер на дадена секюритизираща позиция, на която е присъдено рисково тегло от 1 250 %, може да бъде намален с умножения по 12,5 размер на специфичните корекции за кредитен риск, третирани в съответствие с член 110, направени от институцията по отношение на секюритизираните експозиции. Доколкото за тази цел се отчитат специфични кредитни корекции, същите не се отчитат за целите на изчислението, посочено в член 159.

2. Рисково претегления размер на дадена секюритизираща позиция може да бъде намален с умножения по 12,5 размер на специфичните корекции за кредитен риск, третирани в съответствие с член 110, направени от институцията по отношение на тази позиция.

3. Както е предвидено в член 36, параграф 1, буква к), по отношение на секюритизираща позиция, за която се прилага рисково тегло от 1 250 %, институциите могат, като алтернатива на включването на позицията в изчисленията си на размера на рисково претеглените експозиции, да приспаднат от собствения си капитал рисково претегления размер на позицията при спазване на следните условия:

а) стойността на експозицията на позицията може да се изключи от размера на рисково претеглените експозиции, като се отчетат и намаленията, направени в съответствие с параграфи 1 и 2;

б) изчисляването на стойността на експозицията може да отрази призната обезпечена защита, по начин който е в съответствие с методологията по членове 247 и 264;

▼B

в) когато за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции се използва методът на надзорната формула и $L < K_{IRBR}$ и $[L+T] > K_{IRBR}$, позицията може да се третира като две позиции с L равно на K_{IRBR} за позицията с по-висок ранг.

4. Когато институцията прилага предвидената в параграф 3 възможност, тя може от посочената в член 260 сума да извади сумата, приспадната съгласно въпросния параграф, умножена по 12,5, до която стойност се ограничава рисково претеглия размер на позициите ѝ в секюритизацията.

Раздел 4

Външни кредитни оценки

Член 267

Използване на кредитните оценки на АВКО

При определянето на рисковото тегло на дадена секюритизираща позиция институциите могат да използват кредитните оценки само когато те са били присъдени или са били одобрени от АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.

Член 268

Изисквания към кредитните оценки на АВКО

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции съгласно раздел 3 институциите използват кредитната оценка на АВКО само когато са изпълнени следните условия:

а) не съществува несъответствие между видовете плащания, отразени в кредитната оценка, и видовете плащания, на които кредитната институция има право по договора, пораждащ въпросната секюритизираща позиция;

б) АВКО оповестява анализа на загубите и на паричните потоци, както и на чувствителността на рейтингите към промени в основните допускания, използвани при определянето на рейтингите, включително риска и доходността на групата от активи, както и кредитните оценки, процедури, методологии, допускания и ключовите елементи, които стоят в основата на оценките в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009. Информацията, която се предоставя единствено на ограничен брой лица, не се счита за оповестена. Кредитните оценки се включват в миграционната таблица на АВКО;

в) кредитната оценка не се базира изцяло или частично на подкрепа с гаранции, предоставена от самата институция. В този случай при изчисляването на размера на рисковопретеглените експозиции съгласно раздел 3 институцията разглежда съответната позиция като такъв без рейтинг.

АВКО поема ангажимент да оповести и изясни начина, по който риска и доходността на групата от активи влияе върху въпросната кредитна оценка.

▼B

Член 269

Използване на кредитните оценки

1. Институцията може да избере една или повече АВКО, чиито кредитни оценки да се използват при изчисляването на размера на нейните рисково претеглени експозиции по настоящата глава („избрана АВКО“).

2. По отношение на своите секюритизиращи позиции институцията използва кредитните оценки последователно, а не избирателно, като се ръководи от следните принципи:

а) институцията не може да използва кредитните оценки, присъдени от дадена АВКО за нейните позиции в някои траншове, и кредитни оценки на друга АВКО за позициите ѝ в други траншове по същата секюритизация, независимо дали те са били оценени от първата АВКО;

б) когато дадена позиция има две кредитни оценки от избрани АВКО, институцията използва по-малко благоприятната кредитна оценка;

в) когато дадена позиция има повече от две кредитни оценки от избрани АВКО, се използват двете най-благоприятни кредитни оценки. Когато двете най-благоприятни кредитни оценки са различни, се използва по-малко благоприятната от двете;

г) институцията не изисква активно оттеглянето на по-неблагоприятни рейтинги.

3. Когато кредитната защита, отговаряща на условията по глава 4, е предоставена пряко на дружество със специална цел — секюритизация, и защитата е отразена в кредитната оценка на позицията от избрана АВКО, може да се използва рисковото тегло, свързано с тази кредитна оценка. Когато защитата не отговаря на условията по глава 4, кредитната оценка не се признава. Когато кредитната защита е предоставена пряко на друга секюритизираща позиция, а не на самото дружество със специална цел — секюритизация, кредитната оценка не се признава.

Член 270

Съотнасяне

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел за всички АВКО да бъде установено кои от посочените в настоящата глава степени на кредитно качество отговарят на съответните кредитни оценки на определенаАВКО. Съотнасянето трябва да е обективно и последователно и да се извършва в съответствие със следните принципи:

а) ЕБО прави разграничение между съответните степени на риск, изразени чрез всяка кредитна оценка;

▼B

б) ЕБО отчита количествени фактори, като например проценти на неизпълнение и/или на загуба, както и историческите данни за представянето на кредитните оценки на всяка АВКО за различни класове активи;

в) ЕБО разглежда качествени фактори, като например разнообразието от сделки, оценявани от АВКО, нейната методология и значението на кредитните ѝ оценки, по-специално дали са основани на очакваната загуба или на първата парична загуба и на своевременното изплащане на лихвите или на евентуалното изплащане на лихвите;

г) ЕБО се стреми да гарантира, че за секюритизиращи позиции, за които въз основа на кредитните оценки на АВКО се прилага едно и също рисково тегло, се прилагат еквивалентни степени на кредитен риск. При необходимост ЕБО разглежда възможността за промяна на съотнасянето на дадена степен на кредитно качество спрямо конкретна кредитна оценка.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА 6

Кредитен риск от контрагента

Раздел 1

Определения

Член 271

Определяне на стойността на експозицията

1. Институцията определя стойността на експозицията на деривативните инструменти, изброени в приложение II, в съответствие с настоящата глава.

2. Институцията може да определя стойността на експозицията на репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки в съответствие с настоящата глава, вместо да се прилага глава 4.

Член 272

Определения

За целите на настоящата глава и на дял VI от настоящата част се прилагат следните определения:

Общи понятия

1) „кредитен риск от контрагента“ или „CCR“ означава рискът контрагентът по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателния сетълмент на паричните потоци по сделката;

▼B

Видове сделки

2) „транзакции с удължен сетълмент“ означава трансакции, при които контрагентът поема задължение да достави ценна книга, стока или сума в чуждестранна валута срещу парични средства, други финансови инструменти или стоки — или обратно — на договорно определена дата на сетълмент или доставка, която е по-късна от пазарно установения срок за подобен вид сделки или е пет работни дни след датата, на която институцията е сключила сделката, което от двете настъпи по-рано;

3) „маржин заемни сделки“ означава сделки, при които институцията предоставя кредит във връзка с покупката, продажбата, държането или търгуването на ценни книжа. Маржин заемните сделки не включват други заеми, които са подсигурени чрез обезпечение във вид на ценни книжа;

Нетираща съвкупност, хеджиращи съвкупности и свързани с тях понятия

4) „нетираща съвкупност“ означава група от сделки между институцията и един контрагент, които са предмет на правно изпълнимо двустранно споразумение за нетиране, което е признато по раздел 7 и глава 4.

Всяка сделка, която не е предмет на правно изпълнимо двустранно споразумение за нетиране, което е признато по раздел 7, се разглежда като отделна нетираща съвкупност за целите на настоящата глава.

Съгласно метода на вътрешните модели изложен в раздел 6, всички нетиращи съвкупности с един контрагент могат да се третират като една нетираща съвкупност, ако симулираните отрицателни пазарни стойности на отделните нетиращи съвкупности са получили стойност 0 в оценката на очакваната експозиция (наричана по-долу „ЕЕ“).

5) „рискова позиция“ означава стойността на риска, която се определя за дадена трансакция съгласно стандартизирания метод, изложен в раздел 5, по предварително определен алгоритъм;

6) „хеджираща съвкупност“ означава група от рискови позиции, произтичащи от трансакциите в рамките на една нетираща съвкупност, като за определянето на стойността на експозицията по изложения в раздел 5 стандартизиран метод е използван единствено балансът на тези рискови позиции;

7) „маржин споразумение“ означава споразумение или клаузи от споразумение, съгласно които даден контрагент трябва да предостави обезпечение на втори контрагент, когато експозицията на втория контрагент към първия надхвърли определено равнище;

8) „маржин праг“ означава най-големият размер на определена експозиция, след достигането на който едната от страните има правото да изиска допълнително обезщетение;

▼B

9) „рисков маржин период“ означава периодът от последната размяна на обезпечение по определена нетираща съвкупност от сделки с изпаднал в неизпълнение контрагент, до момента в който експозицията към контрагента са ликвидира и остатъчният пазарен риск се хеджира отново;

►C2 10) „ефективен падеж“ по метода на вътрешните модели за нетираща съвкупност с падеж над една година означава ◄ съотношението между размера на очакваната експозиция при отчитане на пълната продължителност на трансакциите от нетиращата съвкупност, дисконтиран с безрисковия лихвен процент, и размера на очакваната експозиция за една година от нетиращото множество, дисконтиран с безрисковия лихвен процент;

Ефективният падеж може да бъде коригиран, така че да отразява риска от подновяване, чрез заместване на очакваната експозиция с ефективната очаквана експозиция при прогнозен хоризонт под една година;

11) „кръстосано нетиране на продукти“ означава включването на трансакции с различни категории продукти в една нетираща съвкупност в съответствие с правилата за кръстосано нетиране на продукти, изложени в настоящата глава;

12) „текуща пазарна стойност“ (наричана по-долу „CMV“) за целите на раздел 5 означава нетната пазарна стойност на портфейл от сделки в рамките на нетираща съвкупност, като за изчисляването на CMV се използват както положителните, така и отрицателните пазарни стойности;

Разпределения

13) „разпределение на пазарните стойности“ е прогнозата на вероятностното разпределение на нетните пазарни стойности към определена бъдеща дата (прогнозен хоризонт) на сделки от една нетираща съвкупност въз основа на реализируемата пазарна стойност на тези сделки към датата на прогнозата;

14) „разпределение на експозициите“ означава прогнозата на вероятностното разпределение на пазарните стойности, получено след заместване на отрицателните нетни пазарни стойности от прогнозата с нулеви стойности;

15) „риск-неутрално разпределение“ означава разпределение на пазарните стойности или експозициите за бъдещ период от време, изчислено с помощта на производни пазарни величини, като например производна променливост;

16) „действително разпределение“ означава разпределение на пазарните стойности или експозициите за бъдещ период от време, като разпределението се изчислява въз основа на исторически или реализирани стойности, като например стойностите на променливостта, изчислени с помощта на минали промени на цени или лихви;

Измерване и корекция на експозициите

17) „текуща експозиция“ означава положителната пазарна стойност на сделка или портфейл от сделки, включени в нетираща съвкупност с контрагент, която ще бъде загубена при неизпълнение от страна на контрагента, като се приема, че при производство по несъстоятелност или по ликвидация възстановимата стойност на тези сделки ще бъде нулева;

▼B

18) „върхова експозиция“ означава висок процентил на разпределението на експозициите към определена бъдеща дата преди датата на падежа на най-дългосрочната сделка в нетиращата съвкупност;

19) „очаквана експозиция“ (наричана по-долу „EE“) означава средната стойност на разпределението на експозициите към определена бъдеща дата преди падежа на най-дългосрочната сделка в нетиращата съвкупност;

20) „ефективна очаквана експозиция към определена дата“ (по-долу „ефективна EE“) означава максималната стойност на очакваната експозиция за тази или предходна дата. Като алтернатива, тя може да бъде определена за конкретна дата като най-голямата очаквана експозиция на тази дата или като ефективната очаквана експозиция на която е да било предходна дата;

21) „очаквана положителна експозиция“ (наричана по-долу „EPE“) означава среднопретеглените във времето очаквани експозиции, като теглата представляват делът на целия времеви интервал, през който съществува отделната очаквана експозиция.

При изчисляването на капиталовото изискване институциите правят осредняване за първата година, а когато падежът на всички договори, включени в нетиращата съвкупност, настъпва преди изтичането на една година, осредняване се извършва за времевия интервал до настъпването на падежа на най-дългосрочния договор в нетиращата съвкупност;

22) „ефективна очаквана положителна експозиция“ (наричана по-долу „ефективна EPE“) означава среднопретеглената ефективна очаквана експозиция през първата година на нетиращата съвкупност или, когато падежът на всички договори, включени в нетиращата съвкупност, настъпва преди изтичането на годината, осредняване се извършва за времевия период на най-дългосрочния договор в нетиращата съвкупност, като теглата представляват делът на целия времеви интервал, през който съществува отделната очаквана експозиция;

Рискове, свързани с CCR

23) „риск от подновяване“ означава сумата, с която е подценена EPE, поради продължаващото сключване на сделки със съответния контрагент.

Допълнителната експозиция, създадена от тези бъдещи сделки, не се включва в изчислението на EPE;

24) „контрагент“ за целите на раздел 7 означава всяко юридическо или физическо лице, което участва в споразумение за нетиране и притежава необходимата за целта договорна правоспособност;

25) „договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти“ означава двустранно договорно споразумение между институция и контрагент, с което се създава единично правно задължение (базирано на нетирането на обхванатите сделки), обхващащо всички двустранни генерални споразумения и сделки, принадлежащи към включените в споразумението различни продуктови категории;

▼B

За целите на настоящото определение „различни продуктови категории“ означава:

а) репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;

б) маржин заемни сделки;

в) договори, изброени в приложение II;

26) „платежно рамо“ означава плащане, договорено в сделка с извънборсов дериватен инструмент с линеен рисков профил, който предвижда размяна на финансов инструмент срещу плащане.

При сделки, които предвиждат размяна на едно плащане срещу друго, тези две платежни рамена обхващат договорно установените брутни плащания, включително условната стойност по сделката.

Раздел 2

Методи за изчисляване на стойността на експозицията

Член 273

Методи за изчисляване на стойността на експозицията

1. Институциите определят стойността на експозицията за изброените в приложение II договори въз основа на един от методите, посочени в раздели 3—6 в съответствие с настоящия член.

Институциите, които не отговарят на условията за третирането, изложено в член 94, не използват метода, посочен в раздел 4. За определяне на стойността на експозицията за договорите, изброени в приложение II, точка 3, институциите не използват метода, посочен в раздел 4. Институциите могат да използват непрекъснато в комбинация методите, изложени в раздели 3—6 в рамките на дадена група. Отделните институции не използват в комбинация методите, изложени в раздели 3—6, непрекъснато, но имат право да използват в комбинация изложените в раздели 3 и 5 методи, когато един от тях е използван за посочените в член 282, параграф 6 случаи.

2. Ако компетентните органи са дали разрешение в съответствие с член 283, параграфи 1 и 2, институцията може да определи стойността на експозицията за следните позиции, прилагайки изложения в раздел 6 метод на вътрешните модели:

а) договори, изброени в приложение II;

б) репо сделки;

в) сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;

г) маржин заемни сделки;

д) транзакции с удължен сетълмент.

▼B

3. Когато институцията придобие защита чрез кредитен дериват срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция към риск от контрагента, тя може да изчисли своите капиталови изисквания за хеджираната експозиция в съответствие с едно от следните:

а) членове 233—236;

б) в съответствие с член 153, параграф 3 или член 183, когато е получено разрешение в съответствие с член 143.

Стойността на експозицията за CCR за тези кредитни деривати е нула, освен ако институцията не прилага подхода по член 299, параграф 2, буква з), подточка ii).

4. Независимо от параграф 3 институцията може да избере да включва по един и същ начин за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента всички кредитни деривати, невключени в търговския портфейл и закупени като защита срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция към кредитен риск от контрагента, когато кредитната защита се признава съгласно настоящия регламент.

5. Когато продаваните от институцията суапове за кредитно неизпълнение се третират от нея като кредитна защита, предоставена от въпросната институция, и подлежат на капиталови изисквания за кредитен риск на базисния инструмент върху цялата главница, за целите на CCR стойността на тяхната експозиция в банковия портфейл е нула.

6. Съгласно всички методи, изложени в раздели 3—6, стойността на експозицията за даден контрагент е равна на сбора от стойностите на експозициите, изчислени за всяка нетираща съвкупност от сделки с този контрагент.

За даден контрагент стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност от изброените в приложение II извънборсови дериватни инструменти, изчислена в съответствие с настоящата глава, е по-голямата от следните стойности: нула и разликата между сумата от стойностите на експозициите във всички нетиращи съвкупности от сделки с контрагента и сумата на CVA за въпросния контрагент, която е призната от институцията като извършени обезценки. Корекциите на кредитната оценка се изчисляват, без да се вземат предвид балансиращите корекции на стойността на дебита на собствения кредитен риск на дружеството, които вече са били изключени от собствения капитал съгласно член 33, параграф 1, буква в).

7. Институциите определят стойността на породените от транзакции с удължен сетълмент експозиции, чрез който и да било от методите, посочени в раздели 3—6, независимо от метода, който институцията е избрала за третирането на сделки с извънборсови деривати, репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки. При изчисляване на капиталовите изисквания за транзакции с удължен сетълмент, институцията, която използва изложения в глава 3 подход, може да присъжда рискови тегла в съответствие с подхода, предвиден в глава 2, постоянно и независимо от това доколко съществени са тези позиции.

▼B

8. По отношение на методите, изложени в раздели 3 и 4, институцията приема последователна методика за определяне на условния размер на различните видове продукти и гарантира, че условният размер, който трябва да се вземе предвид, осигурява подходящо покритие на свързания с договора риск. Когато договорът предвижда мултиплициране на паричните потоци, институцията коригира условната сума, за да отчете последиците от мултиплицирането върху структурата на риска по този договор.

По отношение на методите, изложени в раздели 3—6, институциите третират сделките с установен специфичен утежняващ риск в съответствие с член 291, параграфи 2, 4, 5 и 6, в зависимост от случая.

Раздел 3

Метод на пазарната оценка

Член 274

Метод на пазарната оценка

1. За да определят текущата разменна стойност на всички договори с положителни стойности, институциите определят текущите пазарни стойности по договорите.

2. За да определят потенциалната бъдеща кредитна експозиция, институциите умножават условните стойности или съответно базисните стойности по коефициентите, посочени в таблица 1, в съответствие със следните принципи:

а) договори, които не попадат в една от петте категории, посочени в таблица 1, се третират като договори за стоки, различни от благородни метали;

б) за договори, при които главницата се разменя повече от веднъж, коефициентите се умножава по броя на оставащите плащания, които все още трябва да бъдат направени съгласно договора;

в) за договори, при които остатъчната експозиция се преизчислява на предварително зададени дати на плащане и условията по които се коригират така, че пазарната стойност на договора да бъде нула на тези дати, остатъчният матуритет е времето до следващата дата на корекция. При лихвени договори, отговарящи на тези условия и с общ остатъчен матуритет над една година, коефициентът е не по-малък от 0,5 %.

Таблица 1

Остатъчен матуритет	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато	Договори за капиталови инструменти	Договори за благородни метали, с изключение на злато	Договори за стоки, различни от благородни метали
1 година или по-малко	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Над 1 година, но не повече от 5 години	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Над 5 години	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. По отношение на договорите за стоки, различни от злато, които са посочени в приложение II, точка 3, вместо коефициентите в таблица 1 институцията може да прилага коефициентите в таблица 2, при условие че за тези договори институцията прилага посочения в член 361 разширен подход на падежната стълбица.

Таблица 2

Остатъчен матуритет	Благородни метали (с изключение на злато)	Неблагородни метали	Селскостопански продукти (нетрайни продукти)	Други, включително енергийни продукти
1 година или по-малко	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Над 1 година, но не повече от 5 години	5 %	4 %	5 %	6 %
Над 5 години	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Стойността на експозицията е сборът от текущата разменна стойност и потенциалната бъдеща кредитна експозиция.

Раздел 4

Метод на първоначалната експозиция

Член 275

Метод на първоначалната експозиция

1. Стойността на експозицията е условният размер на всеки инструмент, умножен по заложените в таблица 3 коефициенти.

Таблица 3

Първоначален матуритет	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато
1 година или по-малко	0,5 %	2 %
Над 1 година, но не повече от 2 години	1 %	5 %
Допълнително начисление за всяка следваща година	1 %	3 %

2. За изчисляването на стойността на експозицията на лихвени договори институцията може да избере дали да използва първоначалния или остатъчния матуритет.

Раздел 5

Стандартизиран метод

Член 276

Стандартизиран метод

1. Институциите могат да използват стандартизирания метод само при изчисляването на стойност на експозиция за извънборсови деривати и за транзакции с удължен сетълмент.

▼B

2. При прилагането на стандартизирания метод институциите изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка нетираща съвкупност, след отчитане на обезпеченията, по следния начин:

$$\textit{Стойност на експозицията} = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

където:

CMV = текущата пазарна стойност, преди отчитане на обезпеченията, на портфейла от сделки с контрагент, включени в нетиращата съвкупност, като:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

където:

CMV_i = текущата пазарна стойност на сделка *i*;

CMC = текущата пазарна стойност на обезпеченията за тази нетираща съвкупност, като:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

където

CMC_l = текущата пазарна стойност на обезпечение l;

i = индекс на сделките;

l = индекс на обезпеченията;

j = индекс на категорията хеджираща съвкупност;

Хеджиращите съвкупности съответстват на рисковите фактори, за които рискови позиции с различни знаци могат да се нетират и измерването на експозицията да става посредством получената по този начин нетна позиция;

RPT_{ij} = рискова позиция от сделка i по отношение на хеджираща съвкупност j;

RPC_{lj} = рисковата позиция от обезпечение l по отношение на хеджираща съвкупност j;

$CCRM_j$ = множителят на CCR от таблица 5 по отношение на хеджираща съвкупност j;

β = 1,4.

3. За целите на изчислението по параграф 2:

а) приемливите обезпечения, получени от контрагента, имат положителен знак, а обезпеченията, дадени на контрагента, имат отрицателен знак;

▼B

б) само обезпеченията, които са приемливи съгласно член 197, член 198 и член 299, параграф 2, буква г), се използват при стандартизирания метод;

в) институцията може да пренебрегне лихвения риск, свързан с платежните рамена с остатъчен матуритет под една година;

г) институцията може да третира сделки с две платежни рамена в една валута като една съвкупна сделка. Третирането на платежните рамена се прилага за съвкупната сделка.

Член 277

Сделки с линеен рисков профил

1. Институциите отнасят сделките с линеен рисков профил към рисковите позиции в съответствие със следните разпоредби:

а) сделки с линеен рисков профил, използващи като базисен инструмент капиталови инструменти (включително индекси върху капиталови инструменти), злато, други благородни метали или други стоки, се отчитат като рискова позиция в съответния капиталов инструмент (или индекс върху капиталови инструменти) или стока и лихвена рискова позиция, съответстваща на платежното рамо;

б) сделки с линеен рисков профил, използващи като базисен инструмент дългови инструменти, се отчитат като лихвена рискова позиция за дълговия инструмент и още една лихвена рискова позиция за платежното рамо;

в) сделки с линеен рисков профил, които предвиждат размяната на едно плащане срещу друго, включително и валутни форуърди, се отчитат като лихвена рискова позиция за всяко от платежните рамена.

Когато при някоя от сделките, посочени в буква а), б) или в), платежното рамо или базисният дългов инструмент е в чужда валута, това платежно рамо или базисен инструмент се отчита като рискова позиция в тази валута.

2. За целите на параграф 1 размерът на дадена рискова позиция, произтичаща от сделка с линеен рисков профил, е ефективната условна стойност (пазарна цена, умножена по количеството) на базисните финансови инструменти или стоки, преобразувани чрез умножаване по съответния обменен курс в националната валута на институцията, с изключение на дълговите инструменти.

3. При дългови инструменти и при платежни рамена размерът на рисковата позиция е ефективната условна стойност на остатъчните брутни плащания (включително условната стойност), преизчислена в националната валута на държавата членка по произход и умножена съответно по модифицираната дюрация на дълговия инструмент или платежното рамо.

▼B

4. Размерът на дадена рискова позиция за суап за кредитно неизпълнение е условната стойност на референтния дългов инструмент, умножена по остатъчния матуритет на суапа за кредитно неизпълнение.

Член 278

Сделки с нелинеен рисков профил

1. Институциите определят размера на рисковите позиции за сделки с нелинеен рисков профил съгласно параграфите по-долу.

2. Размерът на рискова позиция от извънборсов дериват с нелинеен рисков профил, включително опции и суапции, чийто базисен инструмент не е дългов инструмент или платежно рамо, е равен на делта еквивалента на ефективната условна стойност на базисния финансов инструмент на сделката в съответствие в член 280, параграф 1.

3. Размерът на рисковите позиции от извънборсов дериват с нелинеен рисков профил, включително опции и суапции, чийто базисен инструмент е дългов инструмент или платежно рамо, е равен на делта еквивалента на ефективната условна стойност на финансовия инструмент или платежното рамо, умножен съответно по модифицираната дюрация на дълговия инструмент или на платежното рамо.

Член 279

Третиране на обезпеченията

За определяне на рисковите позиции институциите третират обезпеченията по следния начин:

▼C2

а) обезпечение, получено от контрагента, се третира като задължение към контрагента по дериватен договор (къса позиция) с падеж на деня на определянето;

б) предоставеното на контрагента обезпечение се третира като вземане от контрагента (дълга позиция) с падеж на деня на определянето.

▼B

Член 280

Изчисляване на рисковите позиции

1. Институцията определя размера и знака на рисковите позиции по следния начин:

а) за всички инструменти, които не са дългови:

i) като ефективната условна стойност при сделка с линеен рисков профил;

ii) като делта еквивалентната условна стойност, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, при сделка с нелинеен рисков профил,

▼B

където:

P_{ref} = цената на базисния инструмент в референтната валута;

V = стойността на финансовия инструмент (при опция стойността е цената на опцията);

P = цената на базисния инструмент, изразена в същата валута като V;

б) за дългови инструменти и за платежните рамена на всички сделки:

i) като ефективната условна стойност, умножена по модифицираната дюрация, при сделка с линеен рисков профил;

ii) като делта еквивалентната условна стойност, умножена по модифицираната дюрация, $\frac{\partial V}{\partial r}$, при сделка с нелинеен рисков профил,

където:

V = стойността на финансовия инструмент (при опция това е цената на опцията);

r = ниво на лихвения процент.

Ако V е деноминирана в различна от референтната валута, дериватът се преизчислява в референтната валута, като се умножи по съответния обменен курс.

2. Институциите групират рисковите позиции в хеджиращи съвкупности. За всяка хеджираща съвкупност се изчислява абсолютната стойност на сумата от получените рискови позиции. В резултат на това изчисление се получава нетната рискова позиция, която за целите на член 276, параграф 2 се изчислява, както следва:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Член 281

Лихвени рискови позиции

1. За изчисляване на лихвените рискови позиции институциите прилагат изложените по-долу разпоредби.

2. За лихвени рискови позиции, произтичащи от:

а) парични влогове, получени от контрагента като обезпечение;

б) платежни рамена;

в) базисни дългови инструменти,

▼B

по отношение на които във всеки случай се прилага капиталово изискване от не повече от 1,60 % в съответствие с член 336, таблица 1, като институциите отнасят тези позиции към една от шестте хеджиращи съвкупности, изложени в таблица 4, за всяка отделна валута.

Таблица 4

	Референтни лихвени проценти по ДЦК	Други референтни лихвени проценти
Матуритет	< 1 година	>1 ≤ 5 години
	> 5 години	< 1 година
	>1 ≤ 5 години	> 5 години

3. За лихвени рискови позиции от базисни дългови инструменти или от платежни рамена, при които лихвеният процент е обвързан с референтен лихвен процент, който отразява общото лихвено равнище на пазара, остатъчният матуритет е продължителността на времевия период до следващата промяна на лихвения процент. Във всички останали случаи се ползва остатъчният матуритет на базисния дългов инструмент, а при платежните рамена се ползва остатъчният срок на съответната сделка.

Член 282

Хеджиращи съвкупности

1. Институциите формират хеджиращи съвкупности в съответствие с параграфи 2—5.

2. Отделна хеджираща съвкупност се обособява за всеки емитент на референтен дългов инструмент, който е базисен за кредитен суап за неизпълнение.

При n-тото неизпълнение, кредитните суапове за неизпълнение, част от съвкупност от експозиции, се третират, както следва:

а) размерът на рисковата позиция в референтен дългов инструмент, част от съвкупността от експозиции, която е базисна за n-тото неизпълнение на кредитни суапове за неизпълнение, представлява ефективната условна стойност на референтния дългов инструмент, умножена по модифицираната дюрация на деривата при n-тото неизпълнение по отношение на промяна в кредитния спред на референтния дългов инструмент;

б) за всеки референтен дългов инструмент, част от съвкупността от експозиции, която е базисна при дадено n-то неизпълнение на кредитен суап за неизпълнение, се обособява отделна хеджираща съвкупност. Рисковите позиции, произтичащи от n-тото неизпълнение на различни кредитни суапове за неизпълнение, не се включват в една и съща хеджираща съвкупност;

в) множителят на CCR, приложим за всяка хеджираща съвкупност, създадена за даден референтен дългов инструмент в дериват при n-тото неизпълнение, е равен на:

▼B

i) 0,3 % за референтен дългов инструмент с присъдена кредитна оценка от призната АВКО, съответстваща на степен за кредитно качество от 1 до 3;

ii) 0,6 % за останалите дългови инструменти.

3. За лихвени рискови позиции, произтичащи от:

а) парични влогове, предоставени като обезпечение на контрагент, когато този контрагент няма собствени дългови инструменти с нисък специфичен риск;

б) базисни дългови инструменти, към които се прилага капиталово изискване, по-голямо от 1,60 % в съответствие с член 336, таблица 1;

За всеки емитент има една хеджираща съвкупност.

Когато дадено платежно рамонаподобява такъв дългов инструмент, също се обособява една хеджираща съвкупност за всеки емитент на референтния дългов инструмент.

Институцията може да включва в една и съща хеджираща съвкупност рисковите позиции в дългови инструменти на определен емитент или в референтните дългови инструменти на същия емитент, които са равностойни на платежни рамена или са базисни инструменти по суапове за кредитно неизпълнение.

4. Само еднаквите или подобни базисни финансови инструменти, различни от дългови, се включват в една и съща хеджираща съвкупност. Във всички други случаи те се включват в отделни хеджиращи съвкупности.

За целите на настоящия параграф институциите определят дали базисните инструменти са подобни, в съответствие със следните принципи:

а) по отношение на капиталовите инструменти — емитираните от един емитент капиталови инструменти представляват подобни базисни инструменти. Индексът върху капиталови инструменти се третира като отделен емитент;

б) по отношение на благородните метали — активите в един и същ благороден метал представляват подобни базисни инструменти. Индексът върху благородни метали се третира като отделен благороден метал;

в) по отношение на електроенергията — базисните инструменти са подобни, ако правата и задълженията за доставка на електроенергия се отнасят до един и същ период на върхово или извънредно натоварване в рамките на 24 часа;

г) по отношение на стоките — активите в една и съща стока представляват подобни базисни инструменти. Индексът върху стоки се третира като отделна стока.

5. Множителите за CCR (наричани по-долу „CCRM“) за различните категории хеджиращи съвкупности са посочени в следната таблица:

▼B

Таблица 5

	Категории хеджиращи съвкупности	Множител
1.	Лихвени позиции	0,2 %
2.	Лихви за рискови позиции, произтичащи от референтни дългови инструменти, които са базисни инструменти по суап за кредитно неизпълнение и за които капиталовото изискване по дял IV, глава 2, таблица 1 е по-малко или равно на 1,60 %.	0,3 %
3.	Лихви за рискови позиции, произтичащи от дългови инструменти или от референтни дългови инструменти, за които капиталовото изискване по дял IV, глава 2, таблица 1 е по-голямо от 1,60 %.	0,6 %
4.	Валутни позиции	2,5 %
5.	Позиции от инструменти за доставка на електроенергия	4 %
6.	Позиции в злато	5 %
7.	Позиции в капиталови инструменти	7 %
8.	Позиции в благородни метали (с изключение на злато)	8,5 %
9.	Позиции в други стоки (без благородни метали и електроенергия)	10 %
10.	Позиции в други базисни инструменти по извънборсови деривати, които не са включени в категориите по-горе	10 %

Базисните инструменти по извънборсови деривати, посочени в таблица 5, точка 10, се включват в отделни хеджиращи съвкупности за всяка категория базисни инструменти.

6. За сделки с нелинеен рисков профил или за платежни рамена и сделки с базисен актив дългов инструмент, за които институцията не може да определи делтата или модифицираната дюрация, с оценъчен модел, одобрен от компетентния орган за целите на определянето на капиталовите изисквания за пазарен риск, компетентният орган определя консервативно размера на рисковите позиции и приложимите $CCRM_j$ или изисква от институцията да използва определения в раздел 3 метод. Нетирането не се отчита (т.е. стойността на експозицията се определя при допускане за нетираща съвкупност, състояща се само от тази отделна сделка).

7. Институцията разполага с вътрешни процедури, чрез които да потвърди, че съответната сделка е обхваната от правно изпълним договор за нетиране, отговарящ на изискванията по раздел 7, преди сделката да бъде включена в определена хеджираща съвкупност.

8. Преди да признае влиянието на обезпеченията в своите изчисления, институцията, използваща обезпечения за редуциране на CCR, прилага вътрешни процедури, с които да потвърди, че обезпеченията съответстват на стандартите за правна сигурност по глава 4.

▼B

Раздел 6

Метод на вътрешните модели

Член 283

Разрешение за използване на метода на вътрешните модели

1. При условие че компетентните органи се уверят, че институцията е изпълнила посоченото в параграф 2 изискване, те разрешават на въпросната институция да използва метода на вътрешните модели (наричан по-долу „МВМ“) за изчисляване на стойността на експозицията за която и да е от следните сделки:

а) сделки по член 273, параграф 2, буква а);

б) сделки по член 273, параграф 2, букви б), в) и г);

в) сделки по член 273, параграф 2, букви а)—г),

Когато на институцията е разрешено да използва МВМ за изчисляване на стойността на експозицията за която и да е от сделките, посочени в букви а)—в) от първа алинея, тя може също така да използва МВМ за сделките по член 273, параграф 2, буква д).

Независимо от член 273, параграф 1, трета алинея институцията може да реши да не прилага този метод към несъществени по размер и риск експозиции. В такъв случай институцията прилага към тези експозиции един от методите, посочени в раздели 3—5, когато са изпълнени съответните изисквания за всеки от методите.

2. Компетентните органи разрешават на институцията да използва МВМ за изчисленията, посочени в параграф 1, само ако институцията е удостоверила, че отговаря на изискванията, посочени в настоящия раздел, и компетентните органи са установили, че поддържаните от институцията системи за управление на CCR са надеждни и се прилагат правилно.

3. Компетентните органи могат да разрешат на институциите в рамките на определен период от време да въвеждат поетапно МВМ за различните видове сделки. През този период на поетапно въвеждане институциите могат да използват методите, установени в раздел 3 или раздел 5, по отношение на видовете сделки, за които те не използват МВМ.

4. За всички сделки с извънборсови деривати и транзакции с удължен сетълмент, за които институцията не е получила разрешение съгласно параграф 1 за използване на МВМ, институцията използва методите, посочени в раздел 3 или раздел 5.

Тези методи могат да бъдат използвани комбинирано и на непрекъсната основа в рамките на дадена група. В рамките на една институцията тези методи могат да бъдат използвани комбинирано само когато един от методите се използва в случаите, предвидени в член 282, параграф 6.

▼B

5. Институцията, която в съответствие с параграф 1 е получила разрешение да използва МВМ, не възобновява използването на методите, посочени в раздел 3 или раздел 5, освен ако не е получила съответното разрешение от компетентния орган. Компетентните органи дават такова разрешение, ако институцията е посочила основателна причина.

6. Ако институцията престане да изпълнява посочените в настоящия раздел изисквания, тя уведомява компетентния орган и предприема едно от следните действия:

а) представя на компетентния орган план за своевременно достигане на изискванията;

б) доказва пред компетентния орган, че въздействието на това неизпълнение е несъществено.

Член 284

Стойност на експозицията

1. Когато на институцията е разрешено в съответствие с член 283, параграф 1 да използва МВМ за изчисляване на стойността на експозицията на някои или на всички сделки, посочени в същия параграф, тя измерва стойността на експозицията на тези сделки на ниво нетираща съвкупност.

Моделът, използван за тази цел от институцията:

а) определя прогнозното разпределение на промените в пазарната стойност на нетиращата съвкупност, дължащи се на съвместно изменение на съответните пазарни променливи, като например лихвени проценти и валутни курсове;

б) изчислява стойността на експозицията за нетиращата съвкупност за всяка бъдеща дата въз основа на съвместното изменение на пазарните променливи.

2. С цел моделът да отчете ефекта от допълването до минималния размер на обезпечението, моделът на стойността на обезпечението отговаря на качествените и количествените изисквания и изискванията за данни по отношение на МВМ в съответствие с настоящия раздел, като в своето прогнозно разпределение на промените в пазарната стойност на нетиращата съвкупност институцията може да включи единствено приемливото финансово обезпечение, съгласно посоченото в членове 197 и 198, и в член 299, параграф 2, букви в) и г).

3. Капиталовото изискване за кредитен риск от контрагента по отношение на експозициите към CCR, спрямо които институцията прилага МВМ, е по-високата от следните стойности:

а) капиталовото изискване за тези експозиции, изчислено на базата на ефективната EPE чрез използване на текущи пазарни данни;

б) капиталовото изискване за тези експозиции, изчислено на базата на ефективната EPE чрез използване на единно последователно калибриране при стрес за всички експозиции към CCR, спрямо които се прилага МВМ.

▼B

4. Освен при контрагентите, които са определени като носители на специфичен утежняващ риск и попадат в обхвата на член 291, параграфи 4 и 5, институциите изчисляват стойността на експозицията като произведение на коефициента (α) по ефективната очаквана положителна експозиция:

$$\textit{Стойност на експозицията} = \alpha \cdot \textit{ефективната EPE}$$

където:

α = 1,4, освен когато компетентните органи не изискват по-висока стойност на α или не разрешават на институциите да използват своите собствени оценки в съответствие с параграф 9;

Ефективната EPE се изчислява чрез оценяване на очакваната експозиция (EE_t) като средната експозиция на бъдеща дата t, където средната стойност се изчислява на базата на възможните бъдещи стойности на съответните фактори на пазарен риск.

Моделът оценява EE към поредица от бъдещи дати t_1, t_2, t_3 и т.н.

5. Ефективната EE се изчислява рекурсивно като:

$$\textit{ефективната } EE_{tk} = \max\{\textit{ефективната } EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

където:

текущата дата е обозначена като t_0;

ефективната EE_{t0} е равна на текущата експозиция.

6. Ефективната EPE е средната ефективна EE през първата година на бъдещата експозиция. Ако падежът на всички договори в нетиращата съвкупност е в рамките на по-малко от една година, EPE е средната EE до момента на настъпване на падежа на всички договори в нетиращата съвкупност. Ефективната EPE се изчислява като среднопретеглената стойност на ефективната EE:

$$\textit{ефективната EPE} = \sum_{k=1}^{\min\{1\ \textit{год}, \textit{падеж}\}} \textit{ефективната } EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

където теглата $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ дават възможност бъдещата експозиция да бъде изчислена към дати, които не са равномерно разположени във времето.

7. Институциите изчисляват EE или върховата експозиция въз основа на разпределение на експозициите, което отчита възможните отклонения от нормалното разпределение на експозициите.

►C2 8. Институцията може да използва изчисленото по MBM разпределение, ◄ което е по-консервативно от произведението на α и ефективната EPE, изчислено за всеки контрагент в съответствие с формулата по параграф 4.

9. Независимо от параграф 4 компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват своите собствени оценки за параметъра α, когато:

▼B

а) α се равнява на съотношението на вътрешния капитал на базата на пълна симулация на експозицията към CCR при различните контрагенти (като числител) и вътрешния капитал на базата на EPE (като знаменател);

б) EPE се използва в знаменателя при допускане, че е фиксирана остатъчна сума.

Когато е изчислен в съответствие с настоящия параграф, параметърът α е не по-малък от 1,2.

10. За да бъде определен параметърът α съгласно параграф 9, институцията гарантира, че числителят и знаменателят се изчисляват по начин, съвместим с методиката за моделиране, спецификациите на параметрите и състава на портфейлите. Използваният при определянето на параметъра α подход се основава на вътрешния капиталов подход на институцията, той е добре документиран и подлежи на независимо утвърждаване. Освен това институциите правят преглед на оценките си на α най-малко веднъж на тримесечие и по-често, когато съставът на портфейла се променя с времето. Институцията оценява също и свързания с модела риск.

11. Институцията доказва пред компетентния орган, че нейните вътрешни оценки на параметъра α отразяват в числителя съществени източници на зависимост на разпределението на пазарните стойности на сделките или портфейлите от сделки за различните контрагенти. Във вътрешните оценки на параметъра α е отчетена нееднородността на портфейлите.

12. При надзора на използването на оценките по параграф 9 компетентните органи вземат предвид значителното отклонение в оценките на α, което възниква поради възможността за неточно определяне, която се проявява при моделите, използвани за определяне на числителя, особено при наличието на изпъкналост.

13. Променливостта и корелациите на факторите на пазарния риск, използвани при съвместното моделиране на пазарния и кредитния риск, се определят, когато е уместно, в зависимост от кредитните рискови фактори с цел отразяване на потенциалното увеличаване на променливостта или корелациите при икономически спад.

Член 285

Стойност на експозицията за нетираща съвкупност, предмет на маржин споразумение

▼C2

1. Ако нетиращата съвкупност е предмет на маржин споразумение и ежедневна пазарна оценка, институцията изчислява ефективната EPE, съгласно предвиденото в настоящия параграф. Ако при изчисляване на EE моделът отчита ефектите от допълване до минималния размер на обезпечението, след разрешение от компетентния орган институцията може да използва изчислената чрез модела EE пряко във формулата по член 284, параграф 5. Компетентните органи дават такова разрешение само ако потвърдят, че при изчисляването на EE моделът надлежно отчита ефектите от допълване до минималния размер на обезпечението. Институция, която не е получила такова разрешение използва една от следните ефективни EPE мерки:

а) ефективната EPE, изчислена без отчитане на обезпеченията, получени или предоставени по маржин споразумението, плюс всички предоставени на контрагента обезпечения, които не подлежат на ежедневна оценка и допълване до минималния размер на обезпечението или текущата експозиция;

▼C2

б) ефективната EPE, изчислена като очакваното увеличение на експозицията по време на рисковия маржин период плюс поголямата от посочените по-долу експозиции:

▼B

i) текущата експозиция, включително всички получени или предоставени в момента обезпечения, които не са изисквани или оспорвани;

ii) най-голямата нетна експозиция, включително обезпеченията по маржин споразумението, която не би довела до изискване на обезпечението. Тази сума отразява всички приложими прагове, минимални размери на прехвърляеми средства, независими суми и първоначални маржове по маржин споразумението.

▼C2

_____

▼B

За целите на буква б) институциите изчисляват добавката като очакваната положителна промяна на пазарната стойност на трансакциите по време на рисковия маржин период. Промените в стойността на обезпечението биват отразявани чрез ►C2 използване на надзорните корекции за променливост в съответствие с глава 4, раздел 4 или ◄ чрез собствени оценки на корекциите за променливост по разширения метод за финансово обезпечение, като обаче по време на рисковия маржин период не се допускат плащания по обезпеченията. Минималната продължителност на рисковия маржин период е посочена в параграфи 2—5.

2. При сделките, за които се извършва ежедневно пазарна оценка и допълване до минималния размер на обезпечението, рисковият маржин период, използван за моделирането на стойността на експозицията при маржин споразуменията, е не по-кратък от:

а) 5 работни дни за нетиращите съвкупности, състоящи се единствено от репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки;

б) 10 работни дни за всички други нетиращи съвкупности.

3. Букви а) и б) от параграф 2 се прилагат при спазването на следните изключения:

а) за всички нетиращи съвкупности, при които броят на сделките надвишава 5 000 във всеки един момент от тримесечието, рисковият маржин период за следващото тримесечие е не по-кратък от 20 работни дни. Това изключение не се прилага спрямо експозициите по търговско финансиране на институцията;

б) за нетиращите съвкупности, съдържащи една или повече сделки, включващи неликвидно обезпечение или извънборсов дериват, които не могат да бъдат лесно подменени, рисковият маржин период не е по-кратък от 20 работни дни.

▼B

Институцията определя дали обезпечението е неликвидно или дали извънборсовите деривати не могат да бъдат лесно подменени при стресирани пазарни условия, които се характеризират с липсата на постоянно работещи пазари, на които контрагентът би получил в рамките на най-много два дни голям брой ценови котировки, без това да влияе на пазарните цени или цената да бъде формирана с пазарна отстъпка (при обезпеченията) или премия (при извънборсовите деривати).

Институцията преценява дали сделките или ценните книжа, които тя държи като обезпечение, са съсредоточени към даден контрагент и дали институцията би била в състояние да подмени тези сделки или ценни книжа, ако въпросният контрагент напусне неочаквано пазара.

4. Ако в рамките на непосредствено предшестващите две тримесечия институцията е участвала в повече от два спора по изисквания за допълване на маржин депозита към дадена нетираща съвкупност, които са продължили по-дълго от приложимия рисков маржин период по параграфи 2 и 3, през следващите две тримесечия институцията използва рисков маржин период, който е поне двойно по-дълъг от посочения в параграфи 2 и 3 период, за тази нетираща съвкупност.

5. Когато периодичността на допълването до минималния размер на обезпечението е N дни, рисковият маржин период е най-малко равен на периода, посочен в параграфи 2 и 3 (F), плюс N дни минус един ден. Т.е.:

$$\text{Рисковият маржин период} = F + N - 1$$

6. Ако вътрешният модел включва ефекта от допълване до минималния размер на обезпечението при промени в пазарната стойност на нетиращата съвкупност, при изчисляването на стойността на експозициите за извънборсови деривати и сделки, финансирани чрез ценни книжа, институцията моделира обезпечение, различно от парични средства във валутата на самата експозиция, съвместно с експозицията.

7. Ако институцията не е в състояние да моделира обезпечението съвместно с експозицията, при изчисляването на стойността на експозициите за извънборсови деривати и сделки, финансирани чрез ценни книжа, тя не отчита ефект от обезпечение, различно от парични средства във валутата на самата експозиция, освен когато институцията не използва корекции за променливост, които отговарят на стандартите на разширения метод за финансово обезпечение със собствени оценки на корекциите за променливост, или стандартните данни за надзорни корекции за променливост в съответствие с глава 4.

8. Институцията, която използва МВМ, не може да отчита в своите модели ефекта от намаляване на стойността на експозицията вследствие на клаузи в споразумението за предоставяне на обезпечение, изискващи получаване на обезпечение при влошаване на кредитното качество на контрагента.

Член 286

Управление на CCR — политики, процедури и системи

1. Институцията установява и поддържа рамка за управление на CCR, състояща се от:

▼B

а) политики, процеси и системи, осигуряващи установяването, измерването, управлението, одобрението и вътрешното отчитане на CCR;

б) процедури, гарантиращи съблюдаването на тези политики, процеси и системи.

Тези политики, процеси и системи са концептуално издържани, прилагат се цялостно и биват документирани. Документацията съдържа обяснение на емпиричните техники, използвани за измерване на CCR.

2. Изискваната по параграф 1 рамка за управление на CCR отчита пазарните, ликвидните, правните и операционните рискове, които са свързани с CCR. Рамката конкретно гарантира, че институцията спазва следните принципи:

а) тя не встъпва в стопански отношения с контрагент, без да оцени неговата кредитоспособност;

б) тя надлежно отчита кредитния риск, възникващ преди и по време на сетълмента;

в) тя управлява тези рискове по възможно най-всеобхватен начин на ниво отделен контрагент, обединявайки експозициите към CCR с другите кредитни експозиции, и на ниво предприятие.

3. Институцията, която използва МВМ, доказва пред компетентния орган, че при определяне на ликвидните рискове нейната рамка за управление на CCR отчита всеки един от следните елементи:

а) евентуалните входящи изисквания за допълване на маржин депозита в контекста на обмена на вариационния маржин или на друг вид маржин обезпечение, например първоначален или независим маржин, при неблагоприятни пазарни сътресения;

б) евентуалните искове за връщане на излишъка по обезпечението, предоставено от контрагентите;

в) претенции, произтичащи от евентуално понижаване на собствената външна оценка на кредитното качество.

Институцията гарантира, че естеството и времевият хоризонт на повторно използване на обезпечението са в съответствие с необходимата ѝ ликвидност и не застрашават способността ѝ своевременно да предоставя или връща обезпечения.

4. Управителният орган и висшето ръководство на институцията участват активно и гарантират, че за управлението на CCR се отделят необходимите ресурси. В рамките на официална процедура висшето ръководство бива запознато с ограниченията и допусканията на използвания модел и влиянието на тези ограничения и допускания върху достоверността на изходните данни. Висшето ръководство бива също така осведомявано за несигурността на пазарната среда и оперативните проблеми, както и за отразяването им в модела.

▼B

5. Ежедневните отчети, изготвяни в съответствие с член 287, параграф 2, буква б) за експозициите на институцията към CCR, се преглеждат от членове на ръководството с достатъчен ранг и правомощия да разпоредят на отделни служители, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, да намалят заетите позиции и да разпоредят намаление на цялостната експозиция на институцията към CCR.

6. Рамката за управление на CCR, която институцията е установила в съответствие с параграф 1, се ползва заедно с вътрешните кредитни ограничения и ограниченията за търгуване. Кредитните ограничения и ограниченията за търгуване са свързани с модела за измерване на риска на институцията по начин, който е предвидим във времето и който е добре разяснен на служителите, които управляват кредитни позиции или търгуват, както и на висшето ръководство. Институцията е въвела официална процедура за докладване на нарушенията на праговете на риска на съответно ръководно ниво.

7. Системата за измерване на CCR на институцията включва измерване на използваните кредитни линии през и в края на деня. Институцията измерва текущата експозиция със и без отчитане на обезпеченията. Институцията изчислява и наблюдава върхова експозиция или потенциална бъдеща експозиция на ниво портфейл и на ниво отделен контрагент при избран от нея доверителен интервал. Институцията отчита големите или концентрираните позиции, включително по групи свързани контрагенти, по отрасли и по пазари.

8. Институцията създава и поддържа редовно прилагана и изчерпателна програма за стрес тестове. Резултатите от стрес тестовете се преглеждат периодично, и най-малко веднъж на тримесечие от висшето ръководство, и се отразяват в политиките и лимитите за CCR, приети от ръководния орган или висшето ръководство. Ако стрес тестовете установят конкретна уязвимост при определени обстоятелства, институцията предприема незабавни мерки за справяне с тези рискове.

Член 287

Организационна структура на управлението на CCR

1. Институцията, която използва МВМ, създава и поддържа:

а) звено за контрол на риска в съответствие с параграф 2;

б) звено за управление на обезпеченията в съответствие с параграф 3.

2. Звеното за контрол на риска отговаря за разработването и прилагането на процеса по управление на CCR, включително първоначалното и текущо утвърждаване на модела, като изпълнява следните функции и отговаря на следните изисквания:

а) отговаря за разработване и прилагане на системата за управление на CCR на институцията;

б) изготвя ежедневни отчети и анализи на резултатите, получени чрез модела на институцията за измерване на риска. Анализите включват оценка на взаимовръзката между големината на експозициите към CCR и наличните лимити за търгуване;

▼B

в) контролира целостта на входящите данни и изработва и анализира отчети относно резултатите, получени чрез модела на институцията за измерване на риска, включващи оценка на връзката между големината на рисковите експозиции и лимитите за кредитиране и търгуване;

г) независимо е от звената, отговарящи за поемането, подновяването или търгуването на експозициите и не е обект на неправомерно въздействие;

д) то разполага с подходящо квалифициран персонал;

е) отчита се пряко на висшето ръководство на институцията;

ж) дейността му е тясно свързана с процеса по ежедневно управление на кредитния риск на институцията;

з) резултатите от дейността му са неразделна част от процеса на планиране, наблюдение и контрол на кредитния и общия рисков профил на институцията.

3. Звеното за управление на обезпеченията изпълнява следните задачи и функции:

а) изчислява и изисква допълване на маржин депозита, разглежда спорове по изисквания за допълване на маржин депозита, както и ежедневно и точно докладва нивата на независимите суми, първоначалния маржин и вариационния маржин;

б) контролира целостта на данните, използвани при изисквания за допълване на маржин депозита, и осигурява тяхното съответствие и редовното им съгласуване със съответните източници на данни в рамките на институцията;

в) проследява степента на повторно използване на обезпечения и на всички изменения на правата на институцията по предоставените от нея обезпечения или във връзка с тях;

г) докладва на съответното ниво на управление за видовете активи, служещи като обезпечение, които се използват повторно, и за условията на това повторно използване, включително инструмент, кредитно качество и падеж;

д) проследява концентрацията по отделни видове активи, приети от институцията като обезпечение;

е) редовно и най-малко веднъж на всяко тримесечие докладва пред висшето ръководство информация относно управлението на обезпеченията, включително информация за вида на получените и предоставените обезпечения, както и размера, продължителността и причините за спорове по изисквания за допълване на маржин депозита. При това вътрешно отчитане се отразяват и тенденциите в данните.

▼B

4. Висшето ръководство осигурява достатъчно средства на предвиденото в параграф 1, буква б) звено за управление на обезпеченията, за да гарантира, че чрез неговите системи се постига необходимото равнище на оперативна функционалност, което се измерва със своевременното и точно изискване от страна на институцията за допълване на маржин депозитите, както и със своевременното реагиране на институцията на изискванията на нейните контрагенти за допълване на маржин депозитите. Висшето ръководство гарантира, че звеното разполага с необходимия персонал, за да може дори и при тежки пазарни кризи да обработва своевременно изискванията и споровете и да даде възможност на институцията да ограничи броя на спорове, предизвикани от големи по обем трансакции.

Член 288

Преглед на системата за управление на CCR

Институцията редовно извършва независим преглед на системата за управление на CCR в рамките на процедурата си за вътрешен одит. Този преглед включва дейността на звената по контрол и управление на обезпеченията, установени по член 287, и по-специално обхваща най-малко следното:

а) наличието на подходяща документация за системата и процеса за управление на CCR, изисквани съгласно член 286;

б) организацията на звеното за контрола на CCR, изисквано съгласно член 287, параграф 1, буква а);

в) организацията на звеното за управление на обезпеченията, изисквано съгласно член 287, параграф 1, буква б);

г) включването на мерки в резултат на CCR в ежедневното управление на риска;

д) процеса на одобрение на моделите на ценообразуване, съобразено с риска, и на системите за оценка, използвани от персонала на фронт-офиса и бек-офиса;

е) утвърждаването на всички значими промени в процеса на измерване на CCR;

ж) обхвата на CCR, отразен в модела за измерване на риска;

з) целостта на управленската информационна система;

и) точността и изчерпателността на данните за CCR;

й) точното отразяване на правните условия по споразуменията за предоставяне на обезпечение и нетиране при определяне на стойността на експозициите;

к) проверката на последователността, своевременността и надеждността на информационните източници, използвани за прилагане на вътрешните модели, както и на тяхната независимост;

л) точността и уместността на допусканията за променливостта и корелационните коефициенти;

▼B

м) точността на изчисленията, свързани с оценяването и преобразуването на риска;

н) проверката на точността на модела чрез чести бек-тестове, съгласно посоченото по член 293, параграф 1, букви б)—д);

о) съблюдаването на приложимите регулаторни изисквания от страна на звеното за контрол на CCR и звеното по управление на обезпеченията.

Член 289

Критерии за цялостно използване

1. Институциите гарантират, че разпределението на експозициите, генерирано от модела, който се използва за изчисляване на ефективната EPE, е неразделна част от ежедневния процес на институцията по управление на CCR и че резултатите от модела се отчитат при процеса на разрешаване на кредити, управление на CCR, вътрешно разпределение на капитала и корпоративно управление.

2. Институцията доказва пред компетентните органи, че най-малко една година преди да получи разрешение от компетентните органи да използва MBM в съответствие с член 283, е използвала модел за изчисляване на разпределението на експозициите, въз основа на което се изчислява EPE, който като цяло отговаря на изложените в настоящия раздел изисквания.

3. Моделът, използван за генериране на разпределение на експозициите към CCR, е част от рамката за управление на CCR, изисквана съгласно член 286. Тази рамка включва измерване на използването на кредитните линии чрез сумиране на експозициите към CCR с други кредитни експозиции и вътрешно разпределение на капитала.

4. В допълнение към EPE институцията измерва и управлява текущи експозиции. Когато е уместно, институцията измерва текущата експозиция със и без отчитане на обезпеченията. Критериите за използване са изпълнени, ако институцията използва и други показатели за измерване на CCR, като например върховата експозиция, които се основават на разпределението на експозициите, генерирано от модела за изчисляване на EPE.

5. Институцията трябва да разполага със системен капацитет, даващ възможност очакваната експозиция да се оценява при необходимост ежедневно, освен ако институцията не докаже пред компетентните органи, че предвид характера на експозициите ѝ към CCR са оправдани по-редките изчисления. Институцията оценява EE в рамките на времеви профил на прогнозните хоризонти, който отразява адекватно времевата структура на бъдещите парични потоци и падежните дати на договорите, и по начин, който съответства на съществеността и състава на експозициите.

6. Експозицията се измерва, наблюдава и контролира за целия срок на договорите в нетиращата съвкупност, а не само в рамките на едногодишен хоризонт. Институцията разполага с процедури за установяване и контрол на рисковете от контрагенти, към които експозицията се увеличава след едногодишния хоризонт. Прогнозното увеличение на експозицията се отчита от модела за вътрешния капитал на институцията.

▼B

Член 290

Стрес тестове

1. Институцията трябва да разполага с цялостна програма за извършване на стрес тестове за CCR, която да се използва и при оценката на капиталовите изисквания за CCR и да е съобразена с изискванията по параграфи 2—10.

2. Чрез тази програма се установяват възможни събития или бъдещи промени в икономическите условия, които биха могли да имат неблагоприятно влияние върху кредитните експозиции на институцията, и се оценяват възможностите на институцията за противодействие на такива промени.

3. Получените резултати от стрес тестове се съпоставят с лимита за риск и се възприемат от институцията като част от процеса, установен по член 81 от Директива 2013/36/ЕС.

4. Програмата обхваща изцяло всички форми на кредитен риск от контрагента по сделките с и сумарните експозиции към отделните контрагенти, обхващащи период от време, позволяващ извършването на редовни стрес тестове.

5. В нея се предвижда най-малко веднъж месечно експозициите да бъдат подлагани на стрес тестове за основните фактори на пазарния риск като лихвени проценти, валутни котировки, капиталови инструменти, кредитни спредове и цени на стоки, по отношение на всички контрагенти на институцията, за да може институцията да установи и при необходимост да намали прекомерните концентрации в конкретни рискове, от заетата следваща пазара позиция. Стрес тестването на експозиции, включващо единичен фактор, множество фактори и рискове в резултат на заемането на позиция, без да е водеща посоката на пазара, и съвместното стрес тестване на експозиции и кредитоспособност, се извършват на нивото на CCR по отношение на отделен контрагент, група контрагенти и съвкупна институция.

6. Тя прилага най-малко веднъж на тримесечие сценарии за многофакторно стрес тестване и оценява съществените рискове в резултат на заемането на позиция, без да е водеща посоката на пазара, включващи експозиция по кривата на доходност и базисни рискове. Многофакторното стрес тестване включва най-малко следните сценарии, при които:

а) са настъпили сериозни икономически или пазарни събития;

б) общата пазарна ликвидност е намаляла значително;

в) голям финансов посредник закрива позиции.

7. Сериозността на сътресенията при базисните рискови фактори, съответства на целите на стрес теста. Когато в рамките на стрес тестовете се оценява платежоспособността, сътресенията при базисните рискови фактори са достатъчно сериозни, за да пресъздадат историческа извънредна пазарна среда и извънредни, но реалистични пазарни условия на стрес. При стрес тестовете се оценява въздействието от подобни сътресения върху собствения капитал, капиталовите изисквания и печалбите. За целите на ежедневното наблюдение, хеджиране и управление на концентрациите по портфейла, в програмата се предвиждат сценарии с по-слабо въздействие и по-голяма вероятност.

▼B

8. В програмата се предвижда прилагане при необходимост на обратни стрес тестове, за да се набележат извънредни, но реалистични сценарии, които биха имали съществени неблагоприятни последствия. При обратните стрес тестове се отчита въздействието на съществената нелинейност в портфейла.

9. Резултатите от стрес тестовете по програмата се докладват редовно, поне веднъж на тримесечие, пред висшето ръководство. Докладите и анализът на резултатите обхващат най-значителните влияния на ниво контрагент за целия портфейл, съществените концентрации в сегменти от портфейла (по отрасъл или регион) и съответните специфични тенденции по портфейл и контрагент.

10. Висшето ръководство поема водеща роля при включването на стрес тестовете в рамката на управлението на риска и културата на институцията по отношение на рисковете и гарантира, че резултатите са смислени и се използват за управление на CCR. Резултатите от стрес тестовете на значителни експозиции се оценяват съгласно насоки за определяне на склонността на институцията към поемане на риск и при установяване на прекомерни или концентрирани рискове, на висшето ръководство се обръща внимание, за да ги обсъди и предприеме действия.

Член 291

Утежняващ риск

1. За целите на настоящия член:

а) „общ утежняващ риск“ е рискът, възникващ при положителна корелация между вероятността от неизпълнение от контрагенти и факторите на общия пазарен риск;

б) „специфичен утежняващ риск“ е рискът, възникващ при положителна корелация между бъдеща експозиция към конкретен контрагент и PD от страна на контрагента, произтичаща от естеството на сделките с този контрагент. Институцията се разглежда като изложена на специфичен утежняващ риск, ако бъдещата експозиция към конкретен контрагент се очаква да е голяма, когато вероятността от неизпълнение от страна на контрагента също е голяма.

2. Институцията надлежно взема под внимание експозиции, пораждащи значителни нива на общ и специфичен утежняващ риск.

3. За да установи съществуването на общ утежняващ риск, институцията разработва стрес тестове и анализи на сценарии, предвиждащи рискови фактори, които влияят неблагоприятно върху кредитоспособността на контрагента. В рамките на тези тестове се разглежда вероятността от настъпване на сериозни сътресения при изменение на взаимовръзката между рисковите фактори. Институцията следи общия утежняващ риск по продукти, по райони, по отрасли или по други категории, които имат отношение към нейната дейност.

4. Институцията разполага с процедури за установяване, наблюдение и контрол на случаите на специфичен утежняващ риск за всяко юридическо лице от началото на съответната сделка до окончателното ѝ уреждане.

▼B

5. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за CCR във връзка със сделки, при които е установен специфичен утежняващ риск и при които съществува правно отношение между контрагента и емитента на базисния извънборсов дериват или на базисните сделки, съгласно посоченото в член 273, параграф 2, букви б), в) и г), в съответствие със следните принципи:

а) инструментите, които съдържат специфичен утежняващ риск, не се включват в същата нетираща съвкупност като другите сделки с контрагента, и всеки от тях се третира като отделна нетираща съвкупност;

б) във всяка такава отделна нетираща съвкупност стойността на експозицията за суапове за кредитно неизпълнение, издадени върху задължения на едно лице, е равна на пълния размер на очакваната загуба от стойността на оставащата справедлива стойност на базисните инструменти, като се допусне, че основният емитент е в производство по ликвидация;

в) LGD за институциите, прилагащи изложения в глава 3 подход, се определя на 100 % за такива суапови операции;

г) за институциите, използващи изложения в глава 2 подход, приложимото рисково тегло е равно на присъденото по необезпечена сделка;

д) за всички останали сделки, които формират отделна нетираща съвкупност с едно референтно лице, изчисляването на стойността на експозицията отговаря на допускането за внезапно неизпълнение на тези базисни задължения, при които съществува правна връзка между емитента и контрагента. За сделки, които се отнасят до референтна съвкупност от лица или индекс, внезапното неизпълнение на съответните базисни задължения, при които съществува правна връзка между емитента и контрагента, се отчита, ако има съществено значение;

е) доколкото се използват вече съществуващи изчисления за пазарен риск при определянето на капиталовите изисквания за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск, посочени в дял IV, глава 5, раздел 4, които вече съдържат допускания за LGD, стойността на LGD в използваната формула е 100 %.

6. Институциите представят пред висшето ръководство и съответния комитет на ръководния орган редовни отчети за общите и специфичните утежняващи рискове и за действията, които се предприемат за тяхното управление.

Член 292

Цялостност на процеса по моделиране

1. Институциите гарантират целостта на процеса по моделиране, описан в член 284, като приемат най-малко следните мерки:

а) моделът отразява своевременно, пълно и консервативно условията и обстоятелствата на сделките;

б) тези условия включват най-малко условните стойности на договорите, датите на падеж, референтните активи, наличните споразумения за нетиране и маржин споразумения;

▼B

в) условията и обстоятелствата се съхраняват в база данни, предмет на официален и периодичен одит;

г) процесът по признаване на споразуменията за нетиране включва преглед от съответния правен отдел за потвърждаване на правната изпълнимост на нетирането по тях;

д) изискването по буква г) потвърждение се записва в посочената в буква в) база данни от независимо звено;

е) въвеждането на условията и обстоятелствата на сделките в модела на ЕРЕ подлежи на вътрешен одит;

ж) разработен е процес, чрез който се осигурява формално съответствие между модела и системите, съдържащи входните данни, и се извършва текуща проверка дали условията и обстоятелствата се отразяват правилно или поне консервативно при изчисляване на очакваната положителна експозиция.

2. Текущите пазарни данни се използват за определяне на текущите експозиции. Институцията може да калибрира своя модел на ЕРЕ, използвайки историческа пазарна информация или извлечени от пазарни данни за установяване на параметрите на базисните стохастични процеси като отклонение, променливост и корелация. Ако институцията използва исторически данни, те обхващат поне три години. Данните се актуализират най-малко на тримесечие, а при необходимост и по-често, за да се отразят пазарните условия.

За изчисляването на ефективната ЕРЕ чрез калибриране при стрес институцията калибрира ефективната ЕРЕ, като използва данни за период от три години, които включват стрес период спрямо спредовете за кредитно неизпълнение на нейните контрагенти, или извлечени от пазарни данни от такъв стрес период.

За тази цел институцията прилага изискванията по параграфи 3, 4 и 5.

3. Поне веднъж на тримесечие институцията удостоверява пред компетентните органи, че стрес периодът, използван за изчисленията по настоящия параграф, съвпада с периода на увеличен суап за кредитно неизпълнение или други кредитни спредове (например по заеми или корпоративни облигации) за представителна извадка на нейните контрагенти с търгувани кредитни спредове. Когато институцията не разполага с достатъчно данни за кредитния спред на контрагента, тя отнася този контрагент към специфични данни за кредитния спред по регион, вътрешен рейтинг и бизнес модел.

4. Моделът за определяне на ЕРЕ за всички контрагенти използва исторически или извлечени текущо данни, които включват данни от кредитен период при стрес, като използването им става по начин, съвместим с използвания метод за калибриране на модела на ЕРЕ по текущи данни.

▼B

5. За да се оцени ефективността на стрес калибрирането на ефективната EPE, институцията създава няколко сравнителни портфейла, които са уязвими спрямо основните рискови фактори, на които е изложена институцията. Експозициите по тези сравнителни портфейли се изчисляват, като се използва а) методика при стрес, основана на текущите пазарни стойности и примерни параметри, калибрирани спрямо стресирани пазарни условия; и б) експозицията, създадена през стрес периода, но като се прилага изложеният в настоящия раздел метод (пазарна стойност в края на стрес периода, стойности за променливост и корелация от стрес период от три години).

Компетентните органи изискват от институцията да адаптира стрес калибрирането, ако експозициите по тези сравнителни портфейли се отклоняват съществено една от друга.

6. Институцията подлага модела на процес по утвърждаване, който е ясно обособен в политиките и процедурите на институцията. Процесът по утвърждаване:

а) определя необходимия вид тестове за осигуряване на целостта на модела и установява условията, при които допусканията на модела са нарушени и следователно могат да доведат до подценяване на очакваната положителна експозиция;

б) включва преглед на изчерпателността на модела.

7. Институцията трябва да наблюдава присъщите рискове и да разполага с процеси за коригиране на своята оценка на ефективната EPE при значителни нива на тези рискове. В съответствие с настоящия параграф институцията:

а) установява и управлява своите експозиции към специфичен утежняващ риск, посочен в член 291, параграф 1, буква б), и експозиции към общ утежняващ риск, посочен в член 291, параграф 1, буква а);

б) периодично сравнява оценката за съответния размер на експозицията за едногодишен период с оценката, отчитаща цялата продължителност на експозицията, когато експозицията е с нарастващ рисков профил отвъд едногодишния хоризонт;

в) периодично сравнява разменната стойност (текущата експозиция) и реализирания профил за експозиции с остатъчен матуритет под една година и съхранява данни, които биха позволили подобно сравнение.

8. Преди да включи в нетираща съвкупност съответната сделка, институцията прилага вътрешна процедура за потвърждаване, че тази сделка е обхваната от правно изпълним договор за нетиране, който отговоря на изискванията, посочени в раздел 7.

9. Преди да отчете влиянието на обезпеченията в своите изчисления, институцията, използваща обезпечения за намаляване на CCR, прилага вътрешна процедура, с която да потвърди, че обезпечението съответства на стандартите за правна сигурност, посочени в глава 4.

▼B

10. ЕБО следи различните практики в тази област и в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 изготвя насоки за прилагането на настоящия член.

Член 293

Изисквания към системата за управление на риска

1. Институцията трябва да спазва следните изисквания:

а) спазва качествените изисквания, установени в част трета, дял IV, глава 5;

б) провежда редовна програма за бек-тестове, сравнявайки реализираните стойности на риска със стойностите, генерирани от модела, както и хипотетични промени на базата на статични позиции с реализирани стойности;

в) извършва първоначално утвърждаване и текущ периодичен преглед на модела за измерване на експозицията към CCR и на генерираните от него стойности на риска. Процесът на утвърждаване и прегледът са независими от процеса на разработване на модела;

г) управителният орган и висшето ръководство участват в процеса на контрол на риска и гарантират предоставянето на необходимите ресурси за контрол на кредитния риск и на кредитния риск от контрагента. Във връзка с това ежедневните отчети, изготвяни от създаденото в съответствие с член 287, параграф 1, буква а) независимо звено за контрол на риска, се преглеждат от членове на ръководството с достатъчен ранг и правомощия да разпоредят на отделни служители, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, да намалят заетите позиции и да разпоредят намаление на цялостната рискова експозиция на институцията;

д) вътрешният модел на институцията за измерване на риска е част от ежедневния процес по управлението на риска на институцията;

е) системата за измерване на риска се използва заедно с вътрешните лимити за търгуване и по експозиции. Във връзка с това лимитите по експозициите са свързани с модела за измерване на риска на институцията по последователен във времето начин, който е добре разяснен на служителите, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, и на висшето ръководство;

ж) институцията гарантира, че нейната система за управление на риска е надлежно документирана. По-специално тя поддържа документиран набор от вътрешни политики, контролни механизми и процедури във връзка с функционирането на системата за измерване на риска, както и мерки, гарантиращи спазването на тези политики;

з) в рамките на вътрешния си одит институцията редовно осъществява независим преглед на системата за измерване на риска. Този преглед обхваща дейностите на звената, ангажирани в търговската дейност, и на независимото звено за контрол на риска. Прегледът на цялостния процес по управление на риска се провежда на редовни интервали (не по-рядко от веднъж годишно) и специално разглежда най-малко всяка една от точките, посочени в член 288;

▼B

и) текущото утвърждаване на моделите за кредитен риск от контрагента, включително бек-тестването, подлежи на редовен преглед от членове на ръководството, разполагащи с достатъчно правомощия за предприемане на действия за отстраняване на слабостите в моделите.

2. Компетентните органи вземат под внимание доколко дадена институция отговаря на изискванията по параграф 1, когато определят равнището на параметъра α, установен в член 284, параграф 4. Само институциите, които отговарят изцяло на въпросните изисквания, имат право да прилагат минималния мултипликационен коефициент.

3. Институцията документира процеса по първоначално и текущо утвърждаване на модела на експозицията към CCR и изчисляването на генерираните от модела рискови стойности с ниво на детайлност, което би позволило на трети лица да пресъздадат съответните анализи и стойности на риска. В тази документация се определя честотата, с която ще се извършват анализите на бек-тестове и другите видове текущо утвърждаване, както и начинът, по който се извършва утвърждаването по отношение на информационните потоци, портфейлите и анализите, които се използват.

4. Институцията определя критериите, по които оценява моделите си за експозиция към CCR и моделите, които спомагат за изчисляване на експозицията, и поддържа писмена политика, която описва процедурата за установяване и отстраняване на неприемливите резултати.

5. Институцията определя как се изграждат представителните портфейли от сделки с контрагенти за целите на утвърждаването на модела на експозицията към CCR и генерираните от него стойности на риска.

6. При утвърждаването на модели за измерване на експозицията към CCR и на генерираните от тях стойности на риска, при които се получават прогнозни разпределения, се вземат предвид статистически данни, които не се базират единствено на прогнозното разпределение.

Член 294

Изисквания за утвърждаване

1. Като част от първоначалното и текущото утвърждаване на своя модел на експозицията към CCR и на генерираните от него стойности на риска институцията гарантира, че са изпълнени следните изисквания:

а) институцията провежда бек-тестове, използвайки исторически данни за движението на факторите на пазарен риск преди получаването на разрешение от компетентните органи в съответствие с член 283, параграф 1. Бек-тестовете обхващат множество отделни прогнозни времеви хоризонти с минимална продължителност от една година, с различни дати на инициализиране и при широк набор от пазарни условия;

б) институцията, прилагаща изложения в член 285, параграф 1, буква б) подход, утвърждава редовно своя модел с цел да провери дали реализираните текущи експозиции са в съответствие с прогнозите през всички маржин периоди в рамките на една година. Ако падежът на някои от сделките в нетиращата съвкупност е по-малък от една година и рисковите фактори на нетиращата съвкупност са с по-висока чувствителност при изключване на тези сделки, това бива отчетено при утвърждаването;

▼B

в) институцията подлага на бек-тестове резултатите от своя модел на експозицията към CCR, генерираните от него стойности на риска и прогнозните фактори на пазарния риск. При обезпечените сделки разглежданият прогнозен времеви хоризонт обхваща сделките, отразяващи обичайните рискови маржин периоди, прилагани при обезпечената търговия или при маржин търговията;

г) ако при утвърждаването на модела е посочено, че ефективната EPE е подценена, институцията предприема необходимите действия с цел отстраняване на неточностите на модела;

д) институцията проверява ценовите модели, използвани при изчисляването на експозицията към CCR при определен сценарий на бъдещи шокови промени във факторите на пазарния риск, в рамките на процеса по първоначално и текущо утвърждаване на модела. Моделите за оценяване на опции вземат предвид нелинейността на стойността на опциите по отношение на факторите на пазарен риск;

е) моделът на експозицията към CCR обхваща специфичната информация за всяка сделка, която е необходима за обобщаване на експозициите на ниво нетираща съвкупност. Институцията се уверява, че сделките са отнесени към подходящата нетираща съвкупност в рамките на модела;

ж) моделът на експозицията към CCR обхваща специфична информация за всяка сделка с цел отразяване на ефекта от допълването до минималния размер на обезпечението. Той взема предвид както текущия размер на маржин депозита, така и размера на маржин обезпечението, което ще бъде прехвърляно между контрагентите в бъдеще. Този модел отчита естеството на маржин споразуменията (едностранни или двустранни), честотата на изискванията за допълване на маржин депозита, рисковия маржин период, минималния праг за необезпечените експозиции, които институцията е готова да приеме, и минималния размер на прехвърляемите средства. Моделът оценява пазарната промяната в стойността на обезпечението или прилага изискванията по глава 4;

з) процесът по утвърждаването на модела включва постоянно, историческо бек-тестване на представителни портфейли от сделки с контрагенти. Институцията периодично подлага на такова бек-тестване редица представителни действителни или хипотетични портфейли от сделки с контрагенти. Тези представителни портфейли се избират въз основа на тяхната чувствителност към съществените рискови фактори и комбинациите от рисковите фактори, на които е изложена институцията;

и) институцията извършва бек-тестване, с което се цели проверка на ключовите предположения на модела за изчисляване на експозицията към CCR и съответните стойности на риска, включително моделираната връзка между тенденциите при отделните рискови фактори и моделираната връзка между рисковите фактори;

й) резултатите от моделите за изчисляване на експозицията към CCR и генерираните от тях стойности на риска са обект на подходящи процедури по бек-тестване. Програмата за бек-тестване е в състояние да установи неточностите в генерираните от модела на EPE стойности на риска;

▼B

к) институцията утвърждава своите модели за изчисляване на експозицията към CCR и всички генерирани от тях стойности на риска във времеви хоризонти, съизмерими с падежа на сделките, за които експозицията е изчислена с използването на МВМ в съответствие с член 283;

л) в рамките на процеса по текущо утвърждаване на модела институцията редовно подлага на проверка ценовите модели, използвани при изчисляването на експозицията от контрагента, спрямо подходящи независими сравнителни показатели;

м) текущото утвърждаване на модела на експозицията към CCR на институцията и на съответните стойности на риска включва оценка на целесъобразността на текущите резултати;

н) институцията определя честотата, с която биват актуализирани параметрите на модела на експозицията към CCR, в рамките на процеса по първоначално и текущо утвърждаване;

о) при първоначалното и текущото утвърждаване на моделите за измерване на експозицията към CCR се определя дали са подходящи изчисленията на експозициите на ниво отделен контрагент и нетираща съвкупност.

2. След като е получено предварително разрешение от компетентните органи, при изчисляване на регулаторната стойност на експозицията за всеки контрагент може да се използва мярка, която е по-консервативна от произведението на параметъра α и ефективната EPE. Степента на относителна консервативност ще бъде определена при първоначалното одобрение от компетентните органи и при редовните надзорни прегледи на моделите на EPE. Институцията утвърждава редовно степента на консервативност. Текущото оценяване на резултатите на модела обхваща всички контрагенти, спрямо които се прилага моделът.

3. Ако бек-тестването покаже, че моделът не е достатъчно точен, компетентните органи отнемат разрешението за използването му или налагат подходящи мерки, за да гарантират бързото подобряване на модела.

Раздел 7

Договорно нетиране

Член 295

Признаване на договорното нетиране като намаляващо риска

В съответствие с член 298 институциите, отговарящи на изискванията по член 297, могат да третират като намаляващи риска единствено следните видове споразумения за нетиране, които са били признати от компетентните органи в съответствие с член 296:

▼B

а) двустранни договори за новация между институцията и неин контрагент, съгласно които вземанията и задълженията между тях се окрупняват автоматично по такъв начин, че новацията установява една нетна сума всеки път, когато се прилага, така че да се създаде нов правно обвързващ договор, който заменя всички предходни договори и всички произтичащи от тях задължения между страните;

б) други двустранни споразумения между институцията и неин контрагент;

в) договорни споразумения за кръстосано нетиране на продукти за институциите, които са получили одобрение да използват изложения в раздел 6 метод за сделки, попадащи в неговия обхват. Компетентните органи докладват на ЕБО списъка с одобрени договорни споразумения за кръстосано нетиране на продукти.

Нетирането между сделки, сключени от различни юридически лица от една група, не се признава за целите на изчисляването на капиталовите изисквания.

Член 296

Признаване на договорни споразумения за нетиране

1. Компетентните органи признават договорните споразумения за нетиране единствено когато са изпълнени условията по параграф 2 и когато е приложимо — параграф 3.

2. Всички договорни споразумения за нетиране, използвани от институцията за определяне на стойността на експозиция в настоящата част, трябва да отговарят на следните условия:

а) институцията е сключила договорно споразумение за нетиране със свой контрагент, с което се създава само едно правно задължение, обхващащо всички включени сделки, така че в случай на неизпълнение от страна на контрагента, институцията ще има правото да получи или задължението да плати единствено нетната сума от положителните и отрицателните пазарни стойности на отделните включени сделки;

б) институцията е предоставила на компетентните органи писмени мотивирани правни становища, потвърждаващи, че в случай на правно оспорване на споразумението за нетиране, вземанията и задълженията на институцията биха били ограничени до сумата по буква а). Правното становище е съобразено с приложимото право:

i) на юрисдикцията, в която е регистриран контрагентът;

ii) в случаите, когато участва клон на предприятие, намиращ се в държава, различна от държавата, в която е регистрирано предприятието — на юрисдикцията, в която се намира клонът;

iii) на юрисдикцията, чието право урежда отделните сделки, включени в споразумението за нетиране;

▼B

iv) на юрисдикцията, чието право урежда договорите или споразуменията, необходими за изпълнение на договорното нетиране;

в) кредитният риск към всеки контрагент е сумиран по начин, водещ до една от юридическа гледна точка експозиция, обхващаща сделките с всеки контрагент. Резултатът от това сумиране се използва при определянето на кредитните лимити и изискванията за вътрешен капитал;

г) договорът не съдържа никакви клаузи, които при неизпълнение на контрагент да позволяват на изправната страна да извършва само ограничени плащания или да не извършва никакви плащания към неизправната страна, дори и в случаите, когато неизправната страна е кредитор по нетната сума (т.е. клауза, освобождаваща от задължения).

Ако някой от компетентните органи не е убеден в действителността и изпълнимостта на договорното нетиране съгласно правната уредба на всяка от посочените в буква б) юрисдикции, договорното споразумение за нетиране не се признава за намаляващо риска за никоя от страните по договора. Компетентните органи се информират взаимно за това.

3. Посочените в буква б) правни становища могат да бъдат изготвени по отношение на видове договорното нетиране. Договорните споразумения за кръстосано нетиране на продукти трябва да отговарят на следните допълнителни условия:

а) нетната сума, посочена в параграф 2, буква а), е нетната сума на положителните и отрицателните крайни стойности на всички включени отделни двустранни рамкови споразумения и на положителните и отрицателните пазарни стойности на отделните сделки („нетна сума при кръстосано нетиране на продукти“);

б) правните становища, посочени в параграф 2, буква б) разглеждат действителността и изпълнимостта на цялостното договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти съгласно неговите условия и влиянието на споразумението за нетиране върху основните клаузи на всички включени отделни двустранни рамкови споразумения.

Член 297

Задължения на институциите

1. Институцията установява и поддържа процедури, за да гарантира, че правната действителност и изпълнимост на нейното договорно нетиране се преразглежда съобразно промените в правната рамка на съответните юрисдикции, посочени в член 296, параграф 2, буква б).

2. Институцията поддържа архив на цялата документация, изисквана във връзка с нейното договорно нетиране.

3. Институцията отчита въздействието от нетирането в своята оценка на сумарната експозиция към кредитен риск на всеки контрагент и управлява кредитния риск от контрагентите, отчитайки това въздействие върху оценката.

▼B

4. При договорните споразумения за кръстосано нетиране на продукти, посочени в член 295, институцията прилага процедурите по член 296, параграф 2, буква в), за да провери дали по отношение на всяка сделка, която ще бъде включена в нетиращата съвкупност, съществува правно становище, посочено в член 296, параграф 2, буква б).

Като отчита договорното споразумение за кръстосано нетиране на продукти, институцията продължава да спазва изискванията за признаване на двустранно нетиране и изискванията по глава 4 за признаване на редуцирането на кредитния риск, ако е приложимо, по отношение на всяко включено отделно двустранно рамково споразумение и сделка.

Член 298

Ефекти от признаването на нетирането като намаляващо риска

1. Договорните споразумения за нетиране биват третирани по следния начин:

а) нетиране за целите на раздели 5 и 6 се признава съгласно посоченото в тези раздели;

б) при договори за новация могат да бъдат претеглени по-скоро установените по тези договори единични нетни суми, а не включените брутни суми.

Когато прилагат раздел 3, институциите могат да вземат предвид договора за новация при определяне на:

i) текущата разменна стойност, посочена в член 274, параграф 1;

ii) условните стойности по главницата или базисните стойности, посочени в член 274, параграф 2.

В приложение на раздел 4, при определянето на условната стойност, посочена в член 275, параграф 1, институциите могат да вземат предвид договора за новация за целите на изчисляването на условните стойности по главницата. В такъв случай институциите прилагат процентите от таблица 3.

в) При други споразумения за нетиране институциите прилагат раздел 3 по следния начин:

i) текущата разменна стойност, посочена в член 274, параграф 1, за договорите, включени в споразумение за нетиране, се получава, като се отчете действителната хипотетична нетна разменна стойност, която произтича от споразумението; когато нетирането поражда нетно задължение за институцията, изчисляваща нетната разменна стойност, текущата разменна стойност се изчислява като „0“;

ii) размерът на потенциалната бъдеща кредитна експозиция, посочена в член 274, параграф 2, за всички договори, включени в споразумение за нетиране, се намалява в съответствие със следната формула:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

където:

PCE_{red} = намаленото число за потенциална бъдеща кредитна експозиция за всички договори с определен контрагент, включено в правно валидно двустранно споразумение за нетиране;

PCE_{gross} = сборът на съставните части на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори с определен контрагент, включени в правно действително двустранно споразумение за нетиране и изчислени посредством умножаване на условните стойности на главницата по тях с процентите, посочени в таблица 1;

NGR = коефициент нето/бруто, изчислен като частното от нетната разменна стойност за всички договори, включени в правно действително двустранно споразумение за нетиране с определен контрагент (числител), и брутната разменна стойност за всички договори, включени в правно действително двустранно споразумение за нетиране с този контрагент (знаменател).

2. При изчисляване на потенциалната бъдеща кредитна експозиция в съответствие с посочената в параграф 1 формула институциите могат да третират напълно съчетани договори, включени в споразумението за нетиране, като един договор с условна стойност по главницата, равна на нетните постъпления.

При прилагането на член 275, параграф 1 институциите могат да третират напълно съчетани договори, включени в споразумението за нетиране, като един договор с условна стойност по главницата, равна на нетните постъпления, като условните стойности по главницата се умножават по процентите от таблица 3.

За целите на настоящия параграф напълно съчетани договори са валутни форуърдни договори или подобни на тях, при които условната стойност по главницата е равна на паричните потоци, когато паричните потоци стават дължими на една и съща дата и са деноминирани изцяло в една и съща валута.

3. За всички други договори, включени в споразумение за нетиране, приложимите проценти могат да бъдат намалени съгласно посоченото в таблица 6:

Таблица 6

Първоначален матуритет	Лихвени договори	Валутни договори
1 година или по-малко	0,35 %	1,50 %
Над 1 година, но не повече от 2 години	0,75 %	3,75 %
Допълнително начисление за всяка следваща година	0,75 %	2,25 %

▼B

4. При лихвени договори институциите могат, със съгласието на компетентните органи, да изберат първоначалния или остатъчния матуритет.

Раздел 8

Позиции в търговския портфейл

Член 299

Позиции в търговския портфейл

1. За целите на прилагането на настоящия член приложение II съдържа препратка към дериватни инструменти за трансфер на кредитен риск, както е посочено в раздел В, точка 8 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО.

2. При изчисляване на размера на рисково претеглена експозиция за риск от контрагента по позиции в търговския портфейл институциите спазват следните принципи:

а) при кредитни деривати — суап за обща доходност и суап за кредитно неизпълнение, за да се определи потенциалната бъдеща кредитна експозиция по посочения в раздел 3 метод, условната стойност на инструмента се умножава по следните проценти:

i) 5 %, когато референтното задължение е такова, че ако породи пряка експозиция на институцията, би представлявало квалифицирана позиция за целите на трета част, дял IV, глава 2;

ii) 10 %, когато референтното задължение е такова, че ако породи пряка експозиция на институцията, не би представлявало квалифицирана позиция за целите на трета част, дял IV, глава 2.

Институция, за която експозицията, възникваща от суап за кредитно неизпълнение, представлява дълга позиция в базисния инструмент, може да използва 0 % за потенциалната бъдеща кредитна експозиция, освен ако суапът за кредитно неизпълнение не подлежи на прекратяване поради неплатежоспособност на субекта, за който експозицията, възникваща от суапа, представлява къса позиция в базисния инструмент, дори и когато базисният инструмент не е в неизпълнение.

Когато кредитният дериват осигурява защита за n-то неизпълнение сред няколко базисни задължения, институцията определя кой от установените в първа алинея проценти се прилага, като се позовава на задължението с n-тото най-ниско кредитно качество, което, ако възникне за институцията, би представлявало квалифицирана позиция за целите на трета част, дял IV, глава 2;

б) институциите не използват опростения метод за финансово обезпечение, установен в член 222, за признаване на ефекта от финансовото обезпечение;

▼B

в) при репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, включени в търговския портфейл, институциите могат да признават като приемливо обезпечение всички финансови инструменти и стоки, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл;

г) при експозиции, произтичащи от извънборсови деривативни инструменти, включени в търговския портфейл, институциите могат да признават като приемливо обезпечение стоките, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл;

д) при изчисляване на корекциите за променливост, когато финансовите инструменти или стоки, които не са приемливи по глава 4, са предоставени в заем, продадени или предоставени, или са получени в заем, купени или получени като обезпечение или под друга форма в рамките на такава сделка, и институцията използва подхода на надзорни корекции за променливост по глава 4, раздел 3, институцията третира тези инструменти и стоки по същия начин като капиталови инструменти от неосновен индекс, търгувани на призната борса;

е) когато институцията използва подхода на собствените оценки на корекциите за променливост съгласно глава 4, раздел 3 по отношение на финансови инструменти или стоки, които не са приемливи по глава 4, тя изчислява корекциите за променливост за всяка отделна позиция. Когато институцията е получила одобрение за използването на подхода на вътрешните модели, определен в глава 4, тя може да прилага този подход в търговския портфейл;

ж) във връзка с признаването на рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, институциите признават нетирането между позиции в търговския портфейл и банковия портфейл единствено когато нетираните сделки отговарят на следните условия:

i) всички сделки се оценяват ежедневно по пазарни цени;

ii) всички позиции, получени в заем, закупени или получени в резултат на сделките, могат да бъдат признати като приемливо финансово обезпечение съгласно глава 4, без да се прилагат букви в)—е) от настоящия параграф;

з) когато кредитен дериват, включен в търговския портфейл, е част от вътрешно хеджиране и в съответствие с член 204 кредитната защита е призната съгласно настоящия регламент, институциите прилагат един от следните подходи:

i) третират деривата по начин, който не отчита риска от контрагента, произтичащ от позицията в този кредитен дериват;

ii) систематично включват в изчислението на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента всички кредитни деривати, включени в търговския портфейл, които са част от вътрешно хеджиране или са закупени като защита срещу CCR, когато кредитната защита е призната за приемлива съгласно глава 4.

▼B

Раздел 9

Капиталови изисквания за експозиции към централен контрагент

Член 300

Определения

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

1) „защитен от несъстоятелност“ при активи на клиент означава, че съществуват ефективни механизми, които гарантират, че тези активи няма да бъдат достъпни за кредиторите на ЦК или на клирингов член в случай на несъстоятелност съответно на този ЦК или клирингов член или че активите няма да бъдат на разположение на клиринговия член, за да покрие загубите, понесени от него вследствие на неизпълнение на клиент или клиенти, различни от клиентите, предоставили тези активи;

2) „сделка, свързана с ЦК“ означава сделка или договор, посочен в член 301, параграф 1, между клиент и клирингов член, който е пряко свързан с договор или сделка, изброени в посочения параграф, между този клирингов член и ЦК;

3) „клирингов член“ означава клирингов член по смисъла на член 2, точка 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

4) „клиент“ означава клиент по смисъла на член 2, точка 15 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или предприятие, което е сключило непреки споразумения за клиринг с клирингов член, в съответствие с член 4, параграф 3 от посочения регламент.

Член 301

Материален обхват

1. Настоящият раздел се прилага за следните договори и сделки, доколкото те са в процес на осъществяване чрез ЦК:

а) договорите, изброени в приложение II, и кредитни деривати;

б) репо сделки;

в) сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;

г) транзакции с удължен сетълмент;

д) маржин заемни сделки.

2. Институциите могат да избират дали да прилагат едно от следните две третирания към изброените в параграф 1 договори и сделки в процес на осъществяване с КЦК:

а) третирането на експозициите по търговско финансиране и експозициите от вноските към гаранционния фонд, предвидено в член 306, с изключение на третирането, предвидено съответно в параграф 1, буква б) от посочения член, и в член 307;

▼B

б) третирането, предвидено в член 310.

3. Институциите прилагат третирането, предвидено в член 306, изключение на третирането, предвидено в параграф 1, буква а) от посочения член, и в член 309, в зависимост от случая, към изброените в параграф 1 от настоящия член договори и сделки в процес на осъществяване с неквалифициран ЦК.

Член 302

Наблюдение на експозиции към ЦК

1. Институциите наблюдават всичките си експозиции към ЦК и разработват процедури за редовното предоставяне на информация за тези експозиции на висшето ръководство и съответната комисия или комисии на ръководния орган.

2. Чрез подходящ сценариен анализ и стрес тестове институциите преценяват дали размерът на собствения капитал, държан срещу експозиции към ЦК, включително потенциални бъдещи кредитни експозиции, експозиции от вноски в гаранционен фонд и, когато институцията действа като клирингов член — експозиции, произтичащи от посочените в член 304 договорни споразумения, е адекватен спрямо произтичащите от тези експозиции рискове.

Член 303

Третиране на сделките на клиринговите членове и на клиентите

1. Когато институцията действа като клирингов член за собствените си нужди или като финансов посредник между клиент и ЦК, тя изчислява капиталовите изисквания за своите експозиции към ЦК в съответствие с член 301, параграфи 2 и 3.

▼C2

_____

▼B

Член 304

Третиране на експозициите на клирингови членове към клиенти

1. Когато институцията изпълнява функциите на клирингов член и в това си качество действа като финансов посредник между клиент и ЦК, тя изчислява капиталовите изисквания за свързаните с ЦК сделки с клиента в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава и с трета част, дял VI, в зависимост от случая.

2. Когато институцията, действаща като клирингов член, сключи договорно споразумение с клиент на друг клирингов член, което улеснява, в съответствие с член 48, параграфи 5 и 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012, прехвърлянето на позициите и обезпеченията, посочени в член 305, параграф 2, буква б) от настоящия регламент, за въпросния клиент, и това договорно споразумение поражда условно задължение за институцията, въпросната институция може да придаде нулева стойност на експозицията към това условно задължение.

▼B

3. Институция, действаща като клирингов член, може да приложи по-кратък рисков маржин период при изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент по метода на вътрешните модели.Приложеният от институцията рисков маржин период не трябва да е по-кратък от 5 дни.

4. Институция, действаща като клирингов член, може да умножи своята експозиция при неизпълнение по скалар при изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент по метода на пазарната оценка, стандартизирания метод или метода на първоначалната експозиция. Институцията може да използва следните скалари:

а) 0,71 за рисков маржин период от пет дни;

б) 0,77 за рисков маржин период от шест дни;

в) 0,84 за рисков маржин период от седем дни;

г) 0,89 за рисков маржин период от осем дни;

д) 0,95 за рисков маржин период от девет дни;

е) 1 за рисков маржин период от десет или повече дни.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на рисковите маржин периоди, които могат да използват институциите за целите на параграфи 3 и 4.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО прилага следните принципи:

а) той определя рисковите маржин периоди за всички видове договори и сделки, посочени в член 301, параграф 1;

б) рисковите маржин периоди съгласно буква а) отразяват периода на закриване за посочените в тази буква договори и сделки.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 305

Третиране на експозициите на клиенти

1. Когато институцията е клиент, тя изчислява капиталовите изисквания за свързаните с ЦК сделки със своя клирингов член в съответствие с други раздели 1— 8 от настоящата глава и с трета част, дял VI, в зависимост от случая.

▼B

2. Без да се засяга подходът, посочен в параграф 1, когато институцията е клиент, тя може да изчисли капиталовите изисквания за своите експозиции по търговско финансиране за свързаните с ЦК сделки със своя клирингов член в съответствие с член 306, при условие че са спазени всички посочени по-долу условия:

а) свързаните с тези сделки позиции и активи на въпросната институция са разграничени и отделени както на ниво клирингов член, така и на ниво ЦК, от позициите и активите на клиринговия член и на останалите клиенти на въпросния клирингов член. В резултат на разграничението и отделянето тези позиции и активи са защитени от несъстоятелност в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на клиринговия член или на един или повече от останалите му клиенти;

б) законите, подзаконовите актове, правилата и договорните споразумения, приложими към или обвързващи тази институция или ЦК, улесняват прехвърлянето на позициите на клиента, свързани с тези договори и сделки, и на съответните обезпечения към друг клирингов член в рамките на приложимия рисков маржин период в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на първоначалния клирингов член. При тези обстоятелства позициите и обезпеченията на клиента ще бъдат прехвърлени по пазарна стойност, освен ако клиентът не поиска да закрие позицията по пазарна стойност;

в) институцията разполага с независимо писмено мотивирано правно становище, съгласно което в случай на правен спор съответните съдебни и административни органи биха стигнали до заключение, че клиентът няма да понесе загуби, произтичащи от неплатежоспособността на клиринговия му член или на който и да било от клиентите на този клирингов член, съгласно законите на юрисдикцията на институцията, нейния клирингов член и ЦК, правото, уреждащо сделките и договорите, на които институцията извършва клиринг чрез ЦК правото, уреждащо обезпечението, както и правото, уреждащо който и да било договор или споразумение, необходими, за да бъде изпълнено условието в буква б);

г) ЦК е $К_{ЦК}$.

3. Без да се засягат условията по параграф 2, когато институция, която е клиент, не е защитена от загуби в случай на съвместно неизпълнение от страна на клиринговия член и друг клиент на клиринговия член, но са изпълнени всички други условия по параграф 2, клиентът може да изчисли капиталовите изисквания за своите експозиции по търговско финансиране за свързаните с ЦК сделки със своя клирингов член в съответствие с член 306, при условие че замени рисковото тегло от 2 % в параграф 1, буква а) от този член с рисково тегло от 4 %.

4. Когато институция, която е клиент, се ползва от услугите на ЦК чрез непреки споразумения за клиринг в съответствие с член 4, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, тя може да приложи третирането, предвидено в параграф 2 или 3, само ако условията, предвидени във всеки параграф, са спазени на всяко ниво от веригата на посредниците.

▼B

Член 306

Капиталови изисквания за експозиции по търговско финансиране

1. Институцията прилага следното третиране за експозициите по търговско финансиране към ЦК:

а) тя прилага рисково тегло от 2 % спрямо стойността на всичките си експозиции по търговско финансиране към КЦК;

б) тя прилага рисковото тегло, използвано при стандартизирания подход към кредитния риск, както е определено в член 107, параграф 2, буква б), за всичките си експозиции по търговско финансиране към неквалифицирани ЦК;

в) когато институцията действа като финансов посредник между клиент и ЦК и условията на свързаната с ЦК сделка предвиждат, че институцията не е задължена да възстанови на клиента каквито и да било загуби, произтичащи от промени в стойността на тази сделка в случай на неизпълнение от страна на ЦК. Стойността на експозицията за сделката с ЦК, съответстваща на тази свързана с ЦК сделка, е равна на нула.

2. Независимо от параграф 1, когато активите, заложени като обезпечение при ЦК или клирингов член, са защитени от несъстоятелност, в случай че ЦК, клиринговият член или един или няколко от останалите клиенти на клиринговия член изпадне в неплатежоспособност, институцията може да придаде нулева стойност на експозицията към CCR за тези активи.

3. Институцията изчислява стойностите на експозициите по търговско финансиране към ЦК в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава, зависимост от случая.

4. За целите на член 92, параграф 3 институцията изчислява размерите на рисково претеглените експозиции за своите експозиции по търговско финансиране към ЦК като сумата от стойностите на експозициите си по търговско финансиране към ЦК, изчислена в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, умножена по определеното в съответствие с параграф 1 от настоящия член рисково тегло.

Член 307

Капиталови изисквания за предварителните вноски към гаранционен фонд на ЦК

Институцията, действаща като клирингов член, прилага следното третиране към експозициите, произтичащи от нейните вноски в гаранционния фонд на ЦК:

а) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски към гаранционния фонд на ЦЦК в съответствие с изложения в член 308 подход.

б) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК в съответствие с изложения в член 309 подход.

▼B

Член 308

Капиталови изисквания за предварителни вноски към гаранционния фонд на КЦК

1. Стойността на експозицията на предварителна вноска на дадена институция към гаранционния фонд на КЦК (DF_i) е сумата, платена за доставените от тази институция активи, или пазарната им стойност, намалена със стойността на вноската, вече използвана от КЦК за поемане на неговите загуби, произтичащи от неизпълнението от страна на един или повече от клиринговите му членове.

2. Институцията изчислява капиталовите изисквания (K_i) за покриване на експозицията, произтичаща от нейната предварителна вноска (DF_i), по следния начин:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

където:

β = големината на коефициентът на концентрация, съобщен на институцията от ЦК;

N = броят на клиринговите членове, съобщен на институцията от ЦК;

DF_{CM} = сумата на предварителните вноски на всички клирингови членове на ЦК ($\sum_i DF_i$), съобщена на институцията от ЦК;

K_{CM} = сумата на капиталовите изисквания на всички клирингови членове на ЦК, изчислена в съответствие с приложимата формула по параграф 3 ($\sum_i K_i$).

3. Институциите изчисляват K_{CM} по следния начин:

а) когато $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, институцията използва следната формула:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

б) когато $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, институцията използва следната формула:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

в) когато $DF^* < K_{CCP}$, институцията използва следната формула:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

където:

DF_{CCP} = размерът на предварително предоставените на ЦК финансови средства, съобщен на институцията от ЦК;

K_{CCP} = размерът на хипотетичният капитал на ЦК, съобщен на институцията от ЦК;

DF^* = $DF_{CCP} + DF^*_{CM}$;

DF^*_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$ = средната предварителна вноска, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, съобщена на институцията от ЦК;

c_1 = капиталов коефициент, равен на $\max\left\{\frac{1.6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0.3}};\ 0.16\%\right\}$

c_2 = капиталов коефициент, равен на 100 %;

μ = 1,2.

4. Институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции, произтичащи от предварителна вноска на институцията за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване (K_i), определено в съответствие с параграф 2, бъде умножено по 12,5.

5. Когато K_{CCP} е равно на нула, за целите на изчисленията по параграф 3 институциите придават на c_1 стойност от 0,16 %.

Член 309

Капиталови изисквания за предварителни вноски към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК и за вноските с гаранция към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК

1. Институцията използва следната формула за изчисляване на капиталовото изискване (K_i) за експозициите, произтичащи от нейните предварителни вноски в гаранционния фонд на неквалифициран ЦК (DF_i) и от вноските с гаранция (UC_i) към такъв ЦК:

▼C2

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC)$$

▼B

където c_2 и μ са определените в член 308, параграф 3.

▼B

2. За целите на параграф 1 вноски с гаранция са вноските, които действаща като клирингов член институция е договорно обвързана да предостави на ЦК, след като той е изчерпал своя гаранционен фонд, за да покрие загубите от неизпълнението на един или повече клирингови членове.

3. Институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции, произтичащи от предварителна вноска на институцията за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване (K_i), определено в съответствие с параграф 1, бъде умножено по 12,5.

Член 310

Алтернативно изчисляване на капиталовото изискване за експозиции към квалифициран ЦК

Институцията използва следната формула за изчисляване на капиталовото изискване (K_i) за експозициите, произтичащи от експозициите ѝ по търговско финансиране, експозициите по търговско финансиране на нейния клиент (TE_i) и предварителните вноски (DF_i) в гаранционния фонд на КЦК:

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

Член 311

Изисквания за собствен капитал за експозиции към ЦК, които престават да отговарят на определени условия

1. Институцията прилага предвиденото в настоящия член третиране, когато е изпълнено едното или и двете следни условия:

а) институцията е получила от ЦК уведомлението, изисквано по член 50б, буква й, подточка ii) от Регламент (ЕС) № 648/2012, че ЦК е преустановил изчисляването на K_{CCP};

б) на институцията е станало известно — чрез публично съобщение или уведомление от компетентния орган на използвания от институцията ЦК или от самия ЦК — че ЦК вече не отговаря на условията за предоставяне на разрешение или признаване, в зависимост от случая.

2. Когато е изпълнено само предвиденото в параграф 1, буква а) условие, компетентният орган на институцията проверява поради какви причини ЦК е преустановил изчисляването на K_{CCP}.

Когато компетентният орган прецени, че посочените в първа алинея причини са основателни, той може да разреши на институциите в своята държава членка да приложат предвиденото в член 310 третиране към експозициите си по търговско финансиране и вноските в гаранционния фонд на този ЦК. При предоставяне на такова разрешение, той разкрива основанията за решението си.

▼B

Когато компетентният орган прецени, че посочените в първа алинея причини не са основателни, всички институции в неговата държава членка прилагат третирането, предвидено в параграф 3, букви а)—г) от настоящия член, независимо от избраното от тях третиране в съответствие с член 301, параграф 2.

3. Когато е спазено условието, предвидено в параграф 1, буква б), независимо дали е спазено условието в буква а) от посочения параграф, в срок от три месеца след възникването на предвиденото в буква б) от същия параграф обстоятелство или в по-кратък срок, ако компетентният орган на институцията го изисква, институцията предприема следните действия по отношение на експозициите си към този ЦК:

а) престава да прилага третирането, което е избрала в съответствие с член 301, параграф 2;

б) прилага третирането, предвидено в член 306, параграф 1, буква б), към експозициите си по търговско финансиране към този ЦК;

в) прилага предвиденото в член 309 третиране към предварителните си вноски в гаранционния фонд на този ЦК и към вноските си с гаранция в този ЦК;

г) третира експозициите към този ЦК, различни от посочените в букви б) и в), като експозиции към предприятие в съответствие със стандартизирания подход за кредитен риск, установен в глава 2.

ДЯЛ III

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПЕРАЦИОНЕН РИСК

ГЛАВА 1

Общи принципи относно използването на различните подходи

Член 312

Разрешаване и уведомяване

1. За да имат право да използват стандартизирания подход, в допълнение към общите стандарти за управление на риска по членове 74 и 85 от Директива 2013/36/ЕС институциите трябва да отговарят и на критериите по член 320. Институциите уведомяват компетентните органи, преди да използват стандартизирания подход.

▼B

Компетентните органи разрешават на институциите да използват алтернативен съответен индикатор за групите дейности „банкиране на дребно“ и „търговско банкиране“, когато са спазени условията по член 319, параграф 2 и член 320.

2. Компетентните органи разрешават на институциите да използват усъвършенствани подходи за измерване, основаващи се на собствените им системи за измерване на операционния риск, когато са спазени всички качествени и количествени критерии по членове 321 и 322 съответно и когато институциите спазват общите норми за управление на риска по членове 74 и 85 от Директива 2013/36/ЕСи дял VII, глава 3, раздел II от посочената директива.

Институциите искат разрешение от компетентните органи и когато желаят да въведат съществени допълнения и изменения в посочените усъвършенствани подходи за измерване. Компетентните органи дават разрешение само ако институциите ще продължат да спазват посочените в първата алинея критерии и след съществените допълнения и изменения.

3. Институциите уведомяват компетентните органи за всички изменения в техните модели на усъвършенствани подходи за измерване.

4. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) методологията за оценка, съгласно която компетентните органи разрешават на институциите да използват усъвършенствани подходи за измерване;

б) условията, въз основа на които се преценява дали допълненията и измененията в усъвършенстваните подходи за измерване са съществени;

в) условията, свързани с уведомяването по параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 313

Преминаване към по-опростени подходи

1. Институциите, които използват стандартизирания подход, преминават към използване на подхода на базисния индикатор само ако са спазени условията по параграф 3.

▼B

2. Институциите, които използват усъвършенствани подходи за измерване, преминават към използване на стандартизирания подход или на подхода на базисния индикатор само ако са спазени условията по параграф 3.

3. Дадена институция може да премине към използването на по-опростен подход за измерване на операционния риск само когато е спазено всяко едно от следните условия:

а) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че използването на по-опростен подход не е предложено с цел намаляване на капиталовите изисквания, свързани с операционния риск на институцията, че то е необходимо с оглед на характера и сложността на институцията и че не би оказало съществено отрицателно въздействие върху платежоспособността на институцията или способността ѝ да управлява ефективно операционния риск;

б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

Член 314

Комбинирано използване на различни подходи

1. Институциите могат да използват комбинация от подходи, ако това им бъде разрешено от компетентните органи. Компетентните органи дават такова разрешение, когато са спазени изискванията по параграфи 2—4, в зависимост от случая.

2. Дадена институция може да използва усъвършенстван подход за измерване в комбинация с подхода на базисния индикатор или стандартизирания подход, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) комбинацията от използваните от институцията подходи обхваща всичките ѝ операционни рискове, а компетентните органи са уверени, че използваната от институцията методология обхваща различни дейности, географски райони, правни структури или други съответни поделения на институцията, определени в рамките ѝ;

б) критериите по член 320 и стандартите по членове 321 и 322 са изпълнени за тази част от дейностите, които са обхванати съответно от стандартизирания подход и от усъвършенстваните подходи за измерване.

3. За институциите, които желаят да използват усъвършенстван подход за измерване в комбинация с подхода на базисния индикатор или стандартизирания подход, компетентните органи налагат следните допълнителни условия за даване на разрешение:

а) към датата на въвеждане на усъвършенстваният подход за измерване значителна част от операционните рискове на институцията да бъдат обхванати от този подход;

▼B

б) институцията да поеме ангажимент да прилага усъвършенствания подход за измерване за съществена част от операциите си в рамките на времеви график, представен на компетентните органи и одобрен от тях.

4. Дадена институция може да поиска от компетентния орган разрешение да използва комбинация от подхода на базисния индикатор и стандартизирания подход само в изключителни случаи като неотдавнашно придобиване на нова дейност, което може да изисква преходен период за прилагане на стандартизирания подход.

Компетентният орган дава такова разрешение само ако институцията е поела задължението да приложи стандартизирания подход в рамките на времеви график, представен на компетентния орган и одобрен от него.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) условията, въз основа на които компетентните органи оценяват методологията по параграф 2, буква а);

б) условията, въз основа на които компетентните органи решават дали да наложат допълнителни условия съгласно параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2016 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА 2

Подход на базисния индикатор

Член 315

Капиталово изискване

1. Съгласно подхода на базисния индикатор капиталовото изискване за операционен риск е равно на 15 % от средната стойност за три години на съответния индикатор, съгласно предвиденото в член 316.

Институциите изчисляват средната стойност за три години на съответния индикатор въз основа на последните три дванадесетмесечни стойности в края на финансовата година. Когато няма одитирани данни, институциите могат да използват приблизителни бизнес оценки.

▼B

2. Когато институцията е осъществявала дейност по-малко от три години, тя може да използва приблизителни бизнес оценки при изчисляването на съответния индикатор, при условие че започне да използва исторически данни веднага щом станат достъпни.

3. Ако дадена институция може да докаже пред компетентния орган, че поради сливане, придобиване или освобождаване от субекти или дейности, използването на средната стойност за три години за изчисляване на съответния индикатор би довело до неточна оценка за капиталовото изискване за операционен риск, компетентният орган може да разреши на институцията да промени начина на изчисляване, така че да бъдат взети предвид подобни събития, като надлежно уведомява ЕБО за това. При такива обстоятелства компетентният орган може и по собствена инициатива да изиска от институцията да промени начина на изчисляване.

4. Когато за дадена година съответният индикатор е отрицателен или равен на нула, институциите не включват тази стойност при изчисляването на средната стойност за три години. Институциите изчисляват средната стойност за три години като сбор от положителните стойности, разделен на броя на положителните стойности.

Член 316

Съответен индикатор

1. За институциите, прилагащи счетоводните стандарти по Директива 86/635/ЕИО, въз основа на позициите от отчета за приходите и разходите на институциите съгласно член 27 от посочената директива, съответният индикатор е сборът на елементите, изброени в таблица 1 от настоящия параграф. Институциите включват в сбора всеки елемент с неговия положителен или отрицателен знак.

Таблица 1

1 Вземания по лихви и други подобни доходи

2. Задължения по лихви и други подобни разходи

3. Доход от акции и други ценни книжа с променлива/фиксирана доходност

4. Вземания по комисиони и такси

5. Задължения по комисиони и такси

6. Нетна печалба или нетна загуба от финансови операции

7. Други оперативни доходи

Институциите адаптират тези елементи, за да отразят следното:

а) институциите изчисляват съответния индикатор преди приспадането на всякакви провизии и оперативни разходи. Институциите включват в оперативните разходи възнагражденията за външни услуги, предоставени от трети лица, които не са предприятие майка или дъщерно предприятие на институцията или дъщерно предприятие на предприятие майка, което е предприятие майка и на институцията. Институциите могат да използват разходите за външни услуги, предоставени от трети лица, за намаляване на съответния индикатор, ако разходите са извършени от предприятие, за което се прилагат разпоредбите на настоящия регламент или равностойни разпоредби;

▼B

б) при изчисляването на съответния индикатор институциите не включват следните елементи:

i) реализирани печалби/загуби от продажба на активи, включени в банковия портфейл;

ii) доходи от извънредни или нерегулярни източници;

iii) доходи от застрахователни обезщетения.

в) когато преоценката на позициите от търговския портфейл е част от отчета за приходите и разходите, институциите могат да я включат. Когато институциите прилагат член 36, параграф 2 от Директива 86/635/ЕИО, те включват преоценката, отразена в отчета за приходите и разходите.

2. Когато институциите прилагат счетоводни стандарти, различни от установените с Директива 86/635/ЕИО, те изчисляват съответния индикатор на базата на данните, които най-добре отразяват определението по настоящия член.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за определяне на методологията за изчисляване на съответния индикатор по параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2017 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА 3

Стандартизиран подход

Член 317

Капиталово изискване

1. Съгласно стандартизирания подход институциите разделят дейностите си по групи, посочени в таблица 2 от параграф 4, и в съответствие с принципите по член 318.

2. Институциите изчисляват капиталовото изискване за операционен риск като средната стойност за три години на сбора на годишните капиталови изисквания за всички групи дейности съгласно таблица 2 от параграф 4. Годишното капиталово изискване за всяка група дейности е равно на произведението на съответстващия бета коефициент, посочен в таблицата, по частта от съответния индикатор, отговаряща на съответната група дейности.

▼B

3. За всяка година институциите могат да приспадат неограничено отрицателните капиталови изисквания, произтичащи от отрицателната част на съответния индикатор, от положителните капиталови изисквания по други групи дейности. Когато обаче съвкупното капиталово изискване за всички групи дейности през дадена година е отрицателно, институциите използват нулева стойност за числителя във формулата за съответната година.

4. Институциите изчисляват средната стойност за три години на сбора по параграф 2 въз основа на последните три дванадесетмесечни стойности в края на финансовата година. Когато няма одитирани данни, институциите могат да използват приблизителни бизнес оценки.

Ако дадена институция може да докаже пред компетентния орган, че поради сливане, придобиване или освобождаване от субекти или дейности, използването на средната стойност за три години за изчисляване на съответния индикатор би довело до неточна оценка за капиталовото изискване за операционен риск, компетентният орган може да разреши на институциите да променят начина на изчисляване, така че да бъдат взети предвид подобни събития, като надлежно уведомява ЕБО за това. При такива обстоятелства компетентният орган може и по собствена инициатива да изиска от институцията да промени начина на изчисляване.

Когато институцията е функционирала по-малко от три години, тя може да използва приблизителни бизнес оценки при изчисляването на съответния индикатор, при условие че започне да използва исторически данни веднага щом станат достъпни.

Таблица 2

Група дейности	Списък на дейностите	Процент (бета коефициент)
Корпоративно финансиране	Поемане на емисии на финансови инструменти или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при неотменяемо задължение Услуги, свързани с поемането на емисии Инвестиционни консултации Консултации за предприятия относно капиталовата им структура, отрасловата им стратегия и свързани с това въпроси; консултации и услуги, свързани със сливания и купуване на предприятия Инвестиционни проучвания и финансов анализ и други форми на общи препоръки по сделки с финансови инструменти	18 %
Търгуване и продажби	Търгуване за собствена сметка Парично брокерство Приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти Изпълнение на нареждания от името на клиенти Предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменяемо задължение Организиране на многостранни системи за търговия	18 %

▼B

Група дейности	Списък на дейностите	Процент (бета коефициент)
Брокерство на дребно (Дейности с отделни физически лица или с МСП, изпълняващи критериите на член 123 за класа експозиции на дребно)	Приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти Изпълнение на нареждания от името на клиенти Предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменяемо задължение	12 %
Търговско банкиране	Приемане на депозити и други възстановими средства Кредитиране Финансов лизинг Гаранции и ангажименти	15 %
Банкиране на дребно (Дейности с отделни физически лица или с МСП, изпълняващи критериите на член 123 за класа експозиции на дребно)	Приемане на депозити и други възстановими средства Кредитиране Финансов лизинг Гаранции и ангажименти	12 %
Плащания и сетълмент	Парични преводи Издаване и администриране на средства за плащане	18 %
Агентски услуги	Съхранение и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителство и свързани с това услуги като управление на парични средства/обезпечения	15 %
Управление на активи	Управление на портфейли Управление на ПКИПЦК Други форми на управление на активи	12 %

Член 318

Принципи за разпределение по групи дейности

1. Институциите разработват и приемат в писмен вид конкретни политики и критерии за разпределение на съответния индикатор по съществуващите дейности и групи дейности в стандартизираната рамка по член 317. Те преглеждат и коригират тези политики и критерии по подходящ начин при въвеждане на нови или при промяна на вече съществуващи дейности и рискове.

2. Институциите спазват следните принципи за разпределянето на дейностите по групи:

а) институциите разпределят всички дейности в съответните групи по изключващ повторенията и изчерпателен начин;

▼B

б) институциите разпределят всяка дейност, която не може ясно да бъде съотнесена към определена група, но която е спомагателна спрямо друга дейност от рамката, към групата на дейността, която подпомага. Когато повече от една група дейности се подпомага от спомагателна дейност, институциите използват обективен критерий за съотнасяне;

в) ако дадена дейност не може да бъде съотнесена към определена група, тогава институциите използват групата дейности с най-висок процент. Към същата група дейности се отнасят и всички свързани с тази дейност спомагателни дейности;

г) институциите могат да използват методи за вътрешно ценообразуване за разпределянето на съответния индикатор между групите дейности. Разходите, които са извършени в дадена група дейности, но които се отнасят към друга група, могат да бъдат преразпределени към групата, към която се отнасят;

д) съотнасянето на дейностите по групи за изчисляване на капиталовото изискване за операционен риск е в съответствие с категориите, използвани от институциите за кредитен и пазарен риск;

е) висшето ръководство отговоря за политиката по съотнасяне на дейностите по групи под контрола на ръководния орган на институцията;

ж) институциите подлагат процедурата по съотнасяне на дейностите по групи на независим преглед.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на условията за прилагане на принципите на съотнасяне на дейностите по групи съгласно настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2017 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 319

Алтернативен стандартизиран подход

1. Съгласно алтернативния стандартизиран подход за групите дейности „банкиране на дребно“ и „търговско банкиране“ институциите прилагат следното:

а) съответният индикатор е нормализиран индикатор за дохода, равен на номиналния размер на заемите и авансите, умножен по 0,035;

б) заемите и авансите се състоят от всички изтеглени суми в съответните кредитни портфейли. За групата дейности „търговско банкиране“ в номиналния размер на заемите и авансите институциите включват и ценните книжа, държани в банковия портфейл.

▼B

2. За да получи разрешение да използва алтернативния стандартизиран подход, институцията отговаря на всяко едно от следните условия:

а) дейностите ѝ по банкиране на дребно или търговско банкиране генерират най-малко 90 % от доходите ѝ;

б) значителен дял от дейностите ѝ по банкиране на дребно или търговско банкиране включва отпускането на заеми, свързани с висока вероятност от неизпълнение;

в) алтернативният стандартизиран подход осигурява подходяща основа за изчисляване на капиталовото изискване за операционен риск.

Член 320

Критерии за стандартизирания подход

Критериите, посочени в член 312, параграф 1, първа алинея, са следните:

а) институцията трябва да разполага с добре документирана система за оценка и управление на операционния риск, с ясно определени отговорности за тази система. Тя идентифицира експозициите си към операционен риск и проследява свързаните с операционния риск данни, включително за претърпени съществени загуби. Тази система се подлага на редовен независим преглед, осъществяван от вътрешен или външен орган, притежаващ необходимите знания за извършване на подобен преглед;

б) системата на институцията за оценка на операционния риск е тясно интегрирана в нейните процеси за управление на риска. Нейните резултати са неразделна част от процеса за наблюдение и контрол на профила на операционния риск на институцията;

в) институцията въвежда система за докладване до висшето ръководство, чрез която се предоставят доклади за операционния риск на съответните звена в институцията. Институцията трябва да разполага с процедури за предприемане на подходящи действия в зависимост от информацията в докладите за ръководството.

ГЛАВА 4

Усъвършенствани подходи за измерване

Член 321

Качествени критерии

Качествените критерии, посочени в член 312, параграф 2, са следните:

а) вътрешната система на институцията за измерване на операционния риск е тясно интегрирана в ежедневните ѝ процеси за управление на риска;

б) институцията разполага с независима функция за управление на операционния риск;

▼B

в) институцията поддържа редовна отчетност за експозициите към операционен риск и събитията, водещи до загуба, и процедури за предприемане на целесъобразни корективни действия;

г) системата за управление на риска на институцията е добре документирана. Институцията има рутинни процедури за осигуряване на спазването на изискванията, както и политики за отстраняване на нарушенията;

д) институцията подлага своите процеси за управление на операционния риск и системите за измерването му на редовни прегледи, извършвани от вътрешни или външни одитори;

е) процесите на институцията за вътрешно утвърждаване работят надеждно и ефективно;

ж) информационните потоци и процесите, свързани със системата на институцията за измерване на риска, са прозрачни и достъпни.

Член 322

Количествени критерии

1. Количествените критерии, посочени в член 312, параграф 2, включват критериите, отнасящи се до процесите, вътрешните данни, външните данни, сценарийния анализ, стопанската среда и свързаните с вътрешния контрол фактори, предвидени съответно в параграфи 2—6.

2. Критериите, отнасящи се до процесите, са следните:

а) институцията изчислява своето капиталово изискване като включващо очакваната и неочакваната загуба, освен ако очакваната загуба не е адекватно обхваната в техните вътрешни търговски практики. Измерването на операционния риск обхваща потенциалните сериозни случаи, свързани с „опашката“ на разпределението на загубите, като се постига стандарт за надеждност, съпоставим с 99,9-процентов доверителен интервал в рамките на едногодишен период;

б) системата на институцията за измерване на операционния риск включва използването на вътрешни данни, външни данни, сценариен анализ и фактори, отразяващи стопанската среда, и системи за вътрешен контрол съгласно параграфи 3—6. Институцията разполага с добре документиран подход за претегляне на използването на тези четири елемента в цялостната си система за измерване на операционния риск;

в) системата на институцията за измерване на риска обхваща основните рискови фактори, влияещи на формата на „опашката“ на очакваното разпределение на загубите;

г) институцията може да признават зависимостите в загубите от операционен риск между отделни оценки за операционния риск само когато системите ѝ за измерване на зависимостите са надеждни, цялостно прилагани и отчитат несигурността, свързана с всякакви подобни оценки за зависимостите, особено в стрес периоди. Институцията потвърждават допусканията си за зависимостите чрез използване на подходящи количествени и качествени техники;

▼B

д) системата на институцията за измерване на риска е вътрешно последователна и избягва повторното отчитане на количествени оценки или техники за редуциране на риска, признати в други области от настоящия регламент.

3. Критериите, отнасящи се до вътрешните данни, са следните:

а) вътрешно създадените измерители за операционен риск на институцията се основават на минимален исторически период на наблюдение от пет години. Когато дадена институция прилага за първи път усъвършенстван подход за измерване, тя може да използва тригодишен исторически период на наблюдение;

б) институцията е в състояние да разпредели своите вътрешни исторически данни за загубите по групите дейности, определени в член 317, и по видовете събития, определени в член 324, и да предостави тези данни на компетентните органи при поискване. При изключителни обстоятелства дадена институция може да разпредели водещите до загуби събития, които засягат цялата институция, в допълнителна група дейности, наречена „корпоративни позиции“. Институцията има документирани обективни критерии за разпределяне на загубите по посочените групи дейности и видове събития. Загубите от операционен риск, които са свързани с кредитния риск и в минали периоди са включвани във вътрешните бази данни за кредитен риск, се включват в базите данни за операционен риск и се класифицират отделно от институцията. Такива загуби не подлежат на изискване за покритие за операционен риск, при условие, че от институцията се изисква да продължи да ги третира като кредитен риск за целите на изчисляването на капиталовите изисквания. Институцията включва загубите от операционен риск, които са свързани с пазарни рискове, в обхвата на капиталовото изискване за операционен риск:

в) вътрешните данни за загубите на институцията са изчерпателни, т.е. обхващат всички съществени дейности и експозиции от всички съответни подсистеми и географски райони. Институцията е в състояние да докаже, че всички невключени от нея дейности или експозиции, както поотделно, така и заедно, не биха имали съществено влияние върху цялостните оценки на риска. Институцията определя подходящи минимални прагове на загуба при събирането на вътрешни данни относно загубите;

г) освен информация относно брутните размери на загубите институцията събира и информация за датата на събитието, за всички възстановявания на брутните загуби, както и описателна информация за факторите или причините за събитието, водещо до загуба;

д) институцията прилага конкретни критерии за разпределяне на данните за загубите, възникнали вследствие на събитие в централизирано звено или дейност, обслужваща повече от една група дейности, както и на загубите от свързани във времето събития;

е) институцията разполага с документирани процедури за оценка на текущата приложимостта на историческите данни за загуби, включително за тези случаи, при които може да се приложи субективна преценка, мащабиране или други корекции, степента до която тези корекции могат да бъдат използвани и кой е оправомощен да взема такива решения.

▼B

4. Критериите за приемливост, отнасящи се до външните данни, са следните:

а) системата на институцията за измерване на операционния риск използва подходящи външни данни, особено когато има причина да се счита, че институцията е изложена на риск от редки, но потенциално тежки загуби. Институцията има систематична процедура за определяне на ситуациите, при които се използват външни данни, и на методологиите за включване на данните в нейната система за измерване;

б) институцията редовно преглежда условията и практиките за използване на външни данни, документират ги и ги подлага на периодичен независим преглед.

5. Институцията използва и сценариен анализ от експерти, заедно с външните данни, за оценяване на експозицията си към особено неблагоприятни събития. С течение на времето институцията утвърждава и проверява повторно тези оценки, като ги сравнява с действителните загуби, за да гарантира тяхната основателност.

6. Критериите за приемливост, отнасящи се до стопанската среда, и свързаните с вътрешния контрол фактори, са следните:

а) методологията на институцията за оценка на риска за цялата институция обхваща основните фактори на стопанската среда и основните свързани с вътрешния контрол фактори, които могат да променят профила ѝ във връзка с операционния риск;

б) институцията обосновава избора си на всеки фактор като значим източник на риск въз основа на натрупания опит и на експертна преценка на засегнатите стопански области;

в) институцията може да обоснове пред компетентните органи чувствителността на оценките на риска към промени във факторите и относителната тежест на различните фактори. Освен промените в риска, дължащи се на подобрение в механизмите за вътрешен контрол, системата на институцията за измерване на риска обхваща и потенциалното нарастване на риска поради повишаване на сложността на дейностите или поради нарасналия им обем;

г) институцията документира системата си за измерване на риска и я подлага на независим преглед в рамките на институцията и от страна на компетентните органи. С течение на времето институцията утвърждава и извършват повторна оценка на процедурата и резултатите, като ги сравняват с действителните вътрешни загуби и съответните външни данни.

Член 323

Ефект на застраховането и други механизми за прехвърляне на риска

1. Компетентните органи разрешават на институциите да признават ефекта на застраховането при условията по параграфи 2—5 и други механизми за прехвърляне на риска, когато институцията може да докаже, че е постигнат забележим ефект по редуциране на риска.

▼B

2. Застрахователят е лицензиран да извършва застраховане или презастраховане и има присъдена оценка от АВКО за минимална способност за изплащане на обезщетения, отговаряща според ЕБО на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно разпоредбите за рисково претегляне на експозициите за институциите по дял II, глава 2.

3. Застраховката и застрахователната рамка на институцията отговарят на всяко едно от следните условия:

а) застрахователната полица има първоначален срок, не по-малък от една година. За полиците с остатъчен срок под една година институцията прави подходящи процентни намаления, отразяващи намаляващия остатъчен срок на полицата, до пълно 100-процентно намаление за полиците с остатъчен срок от 90 дни или по-малко;

б) застрахователната полица има минимален срок на предизвестие за прекратяване на договора от 90 дни;

в) застрахователната полица не съдържа изключения или ограничения, свързани с надзорни действия, или, в случай на институция в несъстоятелност, които не позволяват на синдика или ликвидатора на институцията да възстановят понесените от институцията щети или разходи освен по отношение на събития, възникнали след откриване на производството по несъстоятелност или ликвидация на институцията. Покритието на застрахователната полица обаче може да изключва всякакви глоби, санкции или наказателни обезщетения, произтичащи от действия на компетентните органи;

г) изчисленията за редуциране на риска отразяват застрахователното покритие по начин, който е прозрачен и съответстващ по отношение на действителната вероятност за възникване на загуби и последиците от тях, използвани при цялостното определяне на размера на капитала за операционен риск;

д) застраховката се предоставя от трето лице. В случай на застраховане чрез каптивни или свързани дружества експозицията трябва да се прехвърли на независимо трето лице, което отговаря на критериите за допустимост по параграф 2;

е) условията за признаване на застраховката са добре обосновани и документирани.

4. Методологията за признаване на застраховката отразява всеки един от следните елементи чрез дисконтиране или процентни намаления от размера на застраховката при признаването ѝ:

а) остатъчният срок на застрахователната полица, когато той е под една година;

б) условията за прекратяване на застрахователната полица, когато те са под една година;

в) несигурността на плащанията, както и несъответствията на покритието по застрахователните полици.

5. Намалението на капиталовото изискване, произтичащо от признаването на застраховките и другите механизми за прехвърляне на риск, не превишава 20 % от капиталовото изискване за операционен риск преди признаването на техниките за редуциране на риска.

▼B

Член 324

Класификация на видовете събития, водещи до загуба

Водещите до загуба събития, посочени в член 322, параграф 3, буква б), са следните:

Таблица 3

Вид събитие	Определение
Вътрешни измами	Загуби, дължащи се на умишлени действия с цел измама, присвояване на собственост или заобикаляне на подзаконовите и законовите разпоредби или политиката на дружеството, с изключение на събития, свързани с многообразие/дискриминация, и които включват поне едно вътрешно лице.
Външни измами	Загуби, дължащи се на умишлени действия с цел измама, присвояване на собственост или заобикаляне на законовите разпоредби от трети лица.
Практики в областта на заетостта и безопасност на работното място	Загуби, възникващи от действия, които са в противоречие със законовите разпоредби или споразуменията в областта на заетостта, здравето или безопасността, от плащания по претенции за обезщетения при злополуки или от събития, свързани с многообразие/дискриминация
Клиенти, продуктови и търговски практики	Загуби, дължащи се на неспазване на професионалните задължения към определени клиенти — непредумишлено или поради небрежност (включително изисквания за доверителност и правилен подбор) или от естеството или характеристиките на продукта.
Повреди на физически активи	Загуби, възникващи от унищожаване или нанасяне на щети на физически активи от природни бедствия или други събития
Прекъсване на дейността и срив на системите	Загуби, възникващи от прекъсване на дейността или срив на системите.
Изпълнение, доставка и управление на процеси	Загуби, възникващи от неуспешна обработка на сделки или лошо управление на процеси и от отношения с търговски партньори и доставчици.

ДЯЛ IV

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПАЗАРЕН РИСК

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 325

Разпоредби за консолидираните изисквания

1. При спазване на параграф 2 и единствено за целите на изчисляването на нетните позиции и капиталовите изисквания съгласно настоящия дял на консолидирана основа институциите могат да използват позициите си в дадена институция или предприятие за компенсиране на позициите си в друга институция или предприятие.

▼B

2. Институциите могат да прилагат параграф 1 само с разрешението на компетентните органи, което се дава, ако е спазено всяко едно от следните условия:

а) налице е задоволително разпределение на собствения капитал в рамките на групата;

б) регулаторната, правната или договорната рамка, в която институциите извършват дейност, е такава, че гарантира взаимна финансова помощ в рамките на групата.

3. Когато има предприятия, намиращи се в трети държави, освен условията по параграф 2 се спазва и всяко едно от следните условия:

а) тези предприятия са лицензирани в трета държава и отговарят на определението за кредитна институция или са признати инвестиционни посредници от трета държава;

б) тези предприятия спазват на индивидуална основа капиталовите изисквания, които са равностойни на определените в настоящия регламент;

в) не съществуват разпоредби в съответните трети държави, които биха могли да засегнат в значителна степен прехвърлянето на средства в рамките на групата.

ГЛАВА 2

Капиталови изисквания за позиционен риск

Раздел 1

Общи разпоредби и специални инструменти

Член 326

Капиталови изисквания за позиционен риск

Капиталовото изискване за позиционен риск за дадена институция е равно на сбора от капиталовите изисквания за общ и специфичен риск, свързан с позициите в дългови и капиталови инструменти. Секюритизиращите позиции в търговския портфейл се третират като дългови инструменти.

Член 327

Нетиране

1. Абсолютната стойност на превишението на дългите (късите) позиции на институцията над късите (дългите) позиции в еднакви капиталови, дългови и конвертируеми инструменти и идентични финансови фючърси, опции, варанти и покрити варанти е нетната позиция във всеки от тези различни инструменти. При изчисляването на нетната позиция позициите в дериватни инструменти се третират съгласно посоченото в членове 328—330. Държаните от институциите собствени дългови инструменти не се включват при изчисляването на капиталовите изисквания за специфичен риск по член 336.

▼B

2. Не се допуска нетиране между конвертируем инструмент и съчетана позиция в базисния инструмент, освен ако компетентните органи не приемат подход, при който се отчита вероятността конкретен конвертируем инструмент да се конвертира, или те не въведат капиталово изискване за покриване на всички загуби в резултат на конвертирането. ЕБО се уведомява за тези подходи или капиталови изисквания. ЕБО следи различните практики в тази област и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Всички нетни позиции, независимо от техните знаци, се преизчисляват всекидневно в отчетната валута на съответната институция по текущия спот валутен курс преди сборуването им.

Член 328

Лихвени фючърси и форуърди

1. Лихвените фючърси, споразуменията за форуърдния курс (СФК) и форуърдните ангажименти за покупка или продажба на дългови инструменти се третират като комбинации от дълги и къси позиции. Така дълга позиция в лихвен фючърс се третира като комбинация от получен заем с падеж на датата на доставка по фючърсния договор и притежаване на актив със същия падеж като този на инструмента или условната позиция, която е базисна за съответния фючърсен договор. По същия начин продадено СФК се третира като дълга позиция с падеж, определян като датата на сетълмента, към която се добавя срокът на договора, и къса позиция, чийто падеж съвпада с датата на сетълмента. Както заемът, така и активът се включват в първата категория по таблица 1 от член 336 за изчисляване на капиталовото изискване за специфичен риск за лихвените фючърси и СФК. Форуърден ангажимент за покупка на дългов инструмент се третира като комбинация от получен заем с падеж на датата на доставка и дълга (спот) позиция в самия дългов инструмент. Заемът се включва в първата категория по таблица 1 от член 336 за целите на специфичния риск, а дълговият инструмент — в съответстващата му колона в същата таблица.

2. За целите на настоящия член „дълга позиция“ означава позиция, в която институцията е определила лихвения процент, който тя ще получи в определен бъдещ момент, а „къса позиция“ означава позиция, в която тя е определила лихвения процент, който тя ще изплати в определен бъдещ момент.

Член 329

Опции и варанти

1. Опциите и варантите върху лихвени проценти, дългови инструменти, капиталови инструменти, индекси върху капиталови инструменти, финансови фючърси, суапове и чуждестранни валути се третират като позиции, еквивалентни по стойност на размера на базисния инструмент, към който се отнася опцията, умножен по нейния делта коефициент за целите на настоящата глава. Тези позиции могат да се нетират срещу съчетани позиции в идентичните базисни ценни книжа или деривати. Използваният делта коефициент е този на съответната борса. За извънборсови опции или когато липсва делта коефициентът на съответната борса, след разрешение от компетентните органи, институцията може сама да изчисли този коефициент, като използва подходящ модел.

▼B

Разрешение се дава, ако с модела правилно се оценява процентното изменение на стойността на опцията или варанта при малки промени в пазарната цена на базисния инструмент.

2. Освен делта риска институциите трябва да отразяват по подходящ начин и другите рискове, свързани с опциите, в капиталовите изисквания.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на набор от методи за отразяване на другите рискове освен делта риска в капиталовите изисквания съгласно параграф 2 по начин, който да бъде съразмерен спрямо мащаба и сложността на дейностите на институциите във връзка с опции и варанти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Преди влизането в сила на техническите стандарти, посочени в параграф 3, компетентните органи могат да продължат да прилагат съществуващите видове национално третиране, ако компетентните органи са прилагали тези видове третиране преди 31 декември 2013 г.

Член 330

Суапове

Суаповете се третират за целите на лихвения риск на същата основа като балансовите инструменти. Така лихвеният суап, по който институцията получава променлив лихвен процент и плаща фиксиран лихвен процент, се третира като равностоен на дълга позиция в инструмент с променлив лихвен процент със срок до падежа, равен на срока до следващото фиксиране на лихвата, и като къса позиция в инструмент с фиксиран лихвен процент със същия срок до падежа като този на самия суап.

Член 331

Лихвен риск във връзка с дериватни инструменти

1. Институциите, които изчисляват пазарната стойност и управляват лихвения риск на дериватните инструменти, обхванати от членове 328—330, въз основа на дисконтирани парични потоци, могат с разрешението на компетентните органи да използват модели на чувствителност за изчисление на позициите, посочени в тези членове, и да ги използват за всяка облигация, която се погасява през остатъчния си матуритет, а не чрез еднократно окончателно изплащане на главницата. Разрешение се дава, ако тези модели генерират позиции, които имат същата чувствителност към промените в лихвените проценти както базисните парични потоци. Тази чувствителност се оценява по отношение на независими промени в извадка от лихвени проценти за цялата крива на доходността, с поне един пункт на чувствителност за всеки от матуритетните интервали, включени в таблица 2 от член 339. Позициите се включват в изчислението на капиталовите изисквания за общ риск във връзка с дългови инструменти.

▼B

2. Институциите, които не използват моделите по параграф 1, могат да третират като напълно компенсиращи се всички позиции в деривативни инструменти по членове 328—330, които отговарят най-малко на следните условия:

а) позициите са с една и съща стойност и в една и съща валута;

б) референтните лихвени проценти (за позициите с променлив лихвен процент) или купони (за позициите с фиксиран лихвен процент) си съответстват в голяма степен;

в) следващата дата на фиксиране на лихвения процент или — за позициите с фиксиран купон — остатъчният матуритет съответства на следните граници:

i) по-малко от един месец: същия ден,

ii) между един месец и една година: до седем дни,

iii) над една година: до 30 дни.

Член 332

Кредитни деривати

1. Освен ако не е определено друго, при изчисляване на капиталовото изискване за общ и специфичен риск от лицето, което поема кредитния риск („продавачът на защита“), се използва условната стойност по договора за кредитен дериват. Независимо от първото изречение, институцията може да избере да замени условната стойност с условната стойност плюс нетната промяна на пазарната стойност на кредитния дериват от началото на търговията, като от гледна точка на продавача на защита нетното намаление е с отрицателен знак. За изчисляването на изискването за специфичен риск, освен за суаповете за обща доходност, се прилага матуритетът на договора за кредитен дериват вместо матуритета на задължението. Позициите се определят, както следва:

а) суап за обща доходност създава дълга позиция в общия риск на референтното задължение и къса позиция в общия риск на държавна облигация с матуритет, равен на срока до следващото фиксиране на лихвения процент, на която се присъжда рисково тегло от 0 % по дял II, глава 2. Той също така създава дълга позиция в специфичния риск на референтното задължение;

б) суап за кредитно неизпълнение не създава позиция за общ риск. За целите на специфичния риск институцията трябва да запише синтетична дълга позиция в задължение на референтното лице, освен ако деривatът не е с присъдена външна кредитна оценка и отговаря на условията за квалифицирана дългова позиция, като в този случай се записва дълга позиция в деривата. Ако по продукта са дължими плащания на премия или лихва, тези парични потоци трябва да бъдат представени като условни позиции в държавни облигации;

▼B

в) дългова ценна книга, обвързана със заеми към едно лице, създава дълга позиция в общия риск на самата ценна книга като лихвен продукт. За целите на специфичния риск се създава синтетична дълга позиция в задължение на референтното лице. Допълнителна дълга позиция се създава към емитента на ценната книга. Когато дългова ценна книга, обвързана със заеми, има присъдена външна кредитна оценка и отговаря на условията за квалифицирана дългова позиция, е достатъчно да се запише една дълга позиция в специфичния риск на ценната книга;

г) като допълнение към дълга позиция в специфичния риск на емитента на ценната книга, дългова ценна книга, обвързана със заеми към няколко лица, която осигурява пропорционална защита, създава позиция към всяко референтно лице, като общата номинална сума по договора се разпределя между позициите съгласно дела от общата номинална стойност, който отговаря на всяка експозиция към отделно референтно лице. Когато може да бъде избрано повече от едно задължение на референтно лице, задължението с най-високо рисково тегло определя специфичния риск;

д) кредитен дериват за първо неизпълнение създава позиция в размер на условната стойност на задължението на всяко референтно лице. Ако размерът на максималното плащане по кредитно събитие е по-нисък от капиталовото изискване по метода в първото изречение от настоящата буква, този размер може да бъде приет като капиталово изискване за специфичен риск.

Кредитен дериват за n-то неизпълнение създава позиция за условния размер на задължението на всяко референтно лице с изключение на референтните лица n-1 с най-ниски капиталови изисквания за специфичен риск. Ако размерът на максималното плащане по кредитно събитие е по-нисък от капиталовото изискване по метода в първото изречение от настоящата буква, този размер може да бъде приет като капиталово изискване за специфичен риск.

Ако кредитен дериват за n-то неизпълнение има присъдена външна кредитна оценка, продавачът на защита изчислява капиталовото изискване за специфичен риск, като използва оценката на деривата и прилага съответните приложими секюритизиращи рискови тегла, когато това е приложимо.

2. За страната, която прехвърля кредитен риск („купувач на защита“), позициите се определят въз основа на огледалния принцип спрямо позициите на продавача на защита, освен в случая на дългова ценна книга, обвързана със заеми (която не води до създаване на къса позиция към емитента). При изчисляването на капиталовото изискване за купувача на защита се използва условната стойност на договора за кредитен дериват. Независимо от първото изречение, институцията може да избере да замени условната стойност с условната стойност плюс нетната промяна на пазарната стойност на кредитния дериват от началото на сделката, като от гледна точка на продавача на защита нетното намаление е с отрицателен знак. Ако в определен момент има опция за покупка в комбинация с повишение на цената, този момент се третира като падеж на защитата.

▼B

3. Кредитните деривати съгласно член 338, параграф 1 или параграф 3 се включват единствено при определянето на капиталовото изискване за специфичен риск съгласно член 338, параграф 4.

Член 333

Ценни книжа, продавани съгласно репо споразумение или отдавани назаем

Прехвърлящият ценни книжа или обезпечени права, свързани с правото на собственост върху ценни книжа, при репо споразумение и заемодателят при отдаване на ценни книжа в заем, включват тези ценни книжа при изчислението на изискването им за собствен капитал по настоящата глава, при условие че тези ценни книжа са позиции от търговския портфейл.

Раздел 2

Дългови инструменти

Член 334

Нетни позиции в дългови инструменти

Нетните позиции се класифицират в съответствие с валутата, в която са деноминирани, а капиталовите изисквания за общ и специфичен риск се изчисляват за всяка валута поотделно.

Подраздел 1

Специфичен риск

Член 335

Ограничение на капиталовото изискване за нетна позиция

Институцията може да наложи ограничение на капиталовото изискване за специфичен риск за нетна позиция в дългов инструмент, което да бъде равно на максималния размер на евентуалната загуба, свързана с риск от неизпълнение. За късите позиции това ограничение може да се изчисли като промяна в стойността, дължаща се на незабавно елиминиране на риска от неизпълнение за инструмента или базисните лица, когато е приложимо.

Член 336

Капиталово изискване за несекюритизиращи дългови инструменти

1. Институцията причислява нетните позиции от търговския си портфейл в инструменти, които не са секюритизиращи позиции, изчислени в съответствие с член 327, към съответните категории в таблица 1 въз основа на техния емитент или длъжник, вътрешната или външната кредитна оценка и остатъчния матуритет, като след това ги умножава по теглата, посочени в същата таблица. Тя събира своите претеглени позиции, получени от прилагането на настоящия член, независимо дали са дълги или къси, за да изчисли своето капиталово изискване за специфичен риск.

▼B

Таблица 1

Категории	Капиталово изискване за специфичен риск
Дългови ценни книжа, които биха получили рисково тегло 0 % съгласно стандартизирания подход за кредитен риск.	0 %
Дългови ценни книжа, които биха получили рисково тегло 20 % или 50 % съгласно стандартизирания подход за кредитен риск, и други квалифицирани позиции, определени в параграф 4.	0,25 % (остатъчен срок до окончателния матуритет до шест месеца включително) 1,00 % (остатъчен срок до окончателния матуритет над шест месеца и до 24 месеца включително) 1,60 % (остатъчен срок до матуритета над 24 месеца)
Дългови ценни книжа, които биха получили рисково тегло 100 % съгласно стандартизирания подход за кредитен риск.	8,00 %
Дългови ценни книжа, които биха получили рисково тегло 150 % съгласно стандартизирания подход за кредитен риск.	12,00 %

2. За да могат институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход спрямо класа експозиции, към който спада емитентът на дълговия инструмент, да използват рисково тегло по стандартизирания подход за кредитен риск съгласно параграф 1, емитентът на експозицията има вътрешна оценка с параметър PD, равен или по-нисък от присъщия на съответната степен на кредитно качество съгласно стандартизирания подход.

3. Институциите могат да изчислят изискванията за специфичен риск за всички облигации, които получават рисково тегло 10 % съгласно третирането, предвидено в член 129, параграфи 4, 5 и 6, третирайки го като половината от приложимото капиталово изискване за специфичен риск за втората категория в таблица 1.

4. Други квалифицирани позиции са:

а) дългите и късите позиции в активи, за които няма кредитна оценка от одобрена АВКО и които отговарят на всяко едно от следните условия:

i) смятани са от съответната институция за достатъчно ликвидни;

ii) инвестиционното им качество според преценката на институцията е поне равностойно на качеството на активите по таблица 1, втори ред;

iii) търгувани са на поне един регулиран пазар в държава членка или на фондова борса в трета държава, при условие че тази борса е призната от компетентните органи на съответната държава членка;

▼B

б) дългите и късите позиции в активи, емитирани от институции, за които се прилагат капиталовите изисквания по настоящия регламент, които са смятани от съответната институция за достатъчно ликвидни и чието инвестиционно качество според преценката на институцията е поне равностойно на качеството на активите по таблица 1, втори ред;

в) ценните книжа, емитирани от институции, за които се счита, че имат кредитно качество, равностойно или по-високо от кредитното качество от втора степен съгласно стандартизирания подход за кредитен риск на експозициите към институции, и за които се прилагат надзорни и регулаторни разпоредби, съпоставими с тези по настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС

Институциите, които използват разпоредбите по буква а) или буква б), трябва да имат документирана методология, с чиято помощ преценяват дали активите отговарят на изискванията по посочените букви, и уведомят компетентните органи за тази методология.

Член 337

Капиталово изискване за секюритизиращи инструменти

1. По отношение на инструментите в търговския портфейл, които са секюритизиращи позиции, институцията претегля своите нетни позиции, изчислени в съответствие с член 327, параграф 1, със следните тегла:

а) за секюритизиращи позиции, за които в банковия портфейл на същата институция би се прилагал стандартизираният подход за кредитен риск: 8 % от рисковото тегло съгласно стандартизирания подход по дял II, глава 5, раздел 3;

б) за секюритизиращи позиции, за които в банковия портфейл на същата институция би се прилагал вътрешнорейтинговият подход: 8 % от рисковото тегло съгласно вътрешнорейтинговия подход по дял II, глава 5, раздел 3.

2. Изложеният в член 262 метод на надзорната формула може да бъде използван, когато институцията може да представи оценки на PD и, ако е приложимо, на стойността на експозицията и LGD, използвани при метода на надзорната формула, в съответствие с изискванията за оценка на тези параметри съгласно вътрешнорейтинговия подход по дял II, глава 3.

Институция, различна от институция инициатор, която би могла да прилага този метод за същата секюритизираща позиция в банковия си портфейл, може да го използва само с разрешението на компетентните органи, което се дава, ако институцията изпълнява условието по първа алинея

▼B

Оценките на PD и LGD като входящи данни по метода на надзорната формула могат да бъдат определени и въз основа на оценките, получени при прилагане на модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск от институция, на която е дадено разрешение да използва вътрешен модел за специфичен риск за дългови инструменти. Вторият вариант може да се използва само с разрешението на компетентните органи, което се дава, ако тези оценки отговарят на количествените изисквания за вътрешнорейтинговия подход по дял II, глава 3.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава указания за използването на оценки за PD иLGD като входящи данни, когато тези оценки се основават на модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск.

3. За секюритизиращите позиции, за които се изисква допълнително рисково тегло съгласно член 3407, се прилага тегло в размер на 8 % от общото рисково тегло.

С изключение на секюритизиращите позиции, третирани съгласно член 338, параграф 4, институцията събира своите претеглени позиции, получени от прилагането на настоящия член (независимо дали са дълги или къси), за да изчисли своето капиталово изискване за специфичен риск.

4. Чрез дерогация от параграф 3, втора алинея за преходния период до 31 декември 2014 г. институцията събира отделно своите претеглени нетни дълги позиции и своите претеглени нетни къси позиции. По-големият сбор представлява капиталовото изискване за специфичен риск. Институцията обаче отчита на всеки три месеца пред компетентния орган на държавата членка по произход общия размер на своите претеглени нетни дълги и нетни къси позиции, разпределени по видове базисни активи.

5. Когато институцията — инициатор на традиционна секюритизация, не отговаря на условията за прехвърляне на значителен риск по член 243, при изчислението на капиталовото изискване съгласно настоящия член, тя включва секюритизираните експозиции вместо секюритизиращите си позиции от тази секюритизация.

Когато институцията—инициатор на синтетична секюритизация, не отговаря на условията прехвърляне на значителен риск по член 244, при изчислението на капиталовото изискване съгласно настоящия член, тя включва секюритизираните експозиции от тази секюритизация, но не и получената за секюритизирания портфейл кредитна защита, ако има такава.

Член 338

Капиталови изисквания за портфейла за корелационно търгуване

1. Портфейлът за корелационно търгуване се състои от секюритизиращи позиции и кредитни деривати за n-то неизпълнение, които отговарят на всеки един от следните критерии:

а) позициите не са нито пресекюритизиращи позиции, нито опции върху секюритизационен транш, нито каквито и да било други деривати по секюритизирани експозиции, които не предоставят пропорционален дял от приходите от секюритизационен транш;

▼B

б) всички референтни инструменти са едно от следните:

i) издадените върху задължения на едно лице инструменти, включително издадените върху задължения на едно лице кредитни деривати, за които съществува ликвиден двупосочен пазар;

ii) обичайно търгувани индекси, базирани на тези референтни лица.

Приема се, че двупосочен пазар съществува, когато има независими добросъвестни предложения за покупка и продажба, така че в рамките на един ден може да бъде определена цена, достатъчно близка до последната продажна цена или до текущите добросъвестни конкурентни котировки за покупка и продажба, и на тази цена може да бъде извършен сетълмент за относително кратко време съобразно обичайната търговска практика.

2. Позиции, които се отнасят до някой от следните елементи, не са част от портфейла за корелационно търгуване:

а) базисен актив, който може да бъде отнесен към класа експозиции „експозиции на дребно“ или към класа експозиции „експозиции, обезпечени с ипотека върху недвижим имот“ съгласно стандартизирания подход за кредитен риск в банковия портфейл на институцията;

б) вземане от дружество със специална цел, обезпечено, пряко или косвено, с позиция, която сама по себе си не би отговаряла на изискванията за включване в портфейла за корелационно търгуване съгласно параграф 1 и настоящия параграф.

3. Институцията може да включи в портфейла за корелационно търгуване позиции, които не са нито секюритизиращи позиции, нито кредитни деривати за n-то неизпълнение, но които хеджират други позиции от този портфейл, при условие че за инструмента или базисните му инструменти съществува ликвиден двупосочен пазар, както е описано в параграф 1, последна алинея.

4. Институцията определя по-голямата от посочените по-долу суми като капиталовото изискване за специфичен риск на портфейла за корелационно търгуване:

а) общото капиталово изискване за специфичен риск, което би било приложимо само за нетните дълги позиции от портфейла за корелационно търгуване;

б) общото капиталово изискване за специфичен риск, което би било приложимо само за нетните къси позиции от портфейла за корелационно търгуване.

▼B

Подраздел 2

Общ риск

Член 339

Матуритетен подход за изчисляване на общия риск

1. С цел изчисляване на капиталовите изисквания за общ риск всички позиции се претеглят според своя матуритет съгласно параграф 2, за да се пресметне размерът на собствения капитал, необходим за покриването им. Това изискване се намалява, когато една претеглена позиция се държи заедно с противоположна претеглена позиция в рамките на същия матуритетен интервал. Намаление на изискването се извършва също така, когато противоположните претеглени позиции спадат към различни матуритетни интервали, като размерът на това намаление зависи едновременно от това дали двете позиции се числят към една и съща зона или не, както и от конкретните зони, към които се числят.

2. Институцията разпределя нетните си позиции в съответните матуритетни интервали в колона 2 или колона 3, в зависимост от случая, в таблица 2 от параграф 4. Тя прави това въз основа на остатъчния матуритет в случаите на инструменти с фиксиран лихвен процент и въз основа на срока до следващото определяне на лихвения процент в случаите на инструменти, по които лихвеният процент се променя преди окончателния матуритет. Тя също така прави разграничение между дългови инструменти с купон от 3 % или повече и тези с купон под 3 %, като по този начин ги включва в колона 2 или колона 3 на таблица 2. След това тя умножава всяка от позициите с теглото за съответния матуритетен интервал, посочено в колона 4 на таблица 2.

3. След това институцията изчислява сбора на претеглените дълги позиции и сбора на претеглените къси позиции във всеки матуритетен интервал. Частта на претеглените дълги позиции, която се съчетава с частта на претеглените къси позиции в даден матуритетен интервал, представлява съчетаната претеглена позиция в този матуритетен интервал, докато остатъчните дълги или къси позиции съставляват несъчетаната претеглена позиция за същия матуритетен интервал. След това се изчислява общият размер на съчетаните претеглени позиции във всички матуритетни интервали.

4. Институцията изчислява общите размери на несъчетаните претеглени дълги позиции за интервалите, включени във всяка от зоните в таблица 2, за да получи несъчетаната претеглена дълга позиция за всяка зона. По същия начин се изчислява сборът на несъчетаните претеглени къси позиции за всеки интервал в конкретна зона, за да се изчисли несъчетаната претеглена къса позиция за тази зона. Частта от несъчетаната претеглена дълга позиция за дадена зона, която се съчетава с несъчетаната претеглена къса позиция за същата зона, е съчетаната претеглена позиция за тази зона. Частта от несъчетаната претеглена дълга или несъчетаната претеглена къса позиция за зона, която не може да се съчетае по този начин, представлява несъчетаната претеглена позиция за тази зона.

▼B

Таблица 2

Зона	Матуритетен интервал		Тегло в (%)	Предполагаема промяна в лихвения процент (%)
	Купон от 3 % или повече	Купон от по-малко от 3 %		
I	0 ≤ 1 месец	0 ≤ 1 месец	0,00	—
	> 1 ≤ 3 месеца	> 1 ≤ 3 месеца	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 месеца	> 3 ≤ 6 месеца	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 месеца	> 6 ≤ 12 месеца	0,70	1,00
II	> 1 ≤ 2 години	> 1,0 ≤ 1,9 години	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 години	> 1,9 ≤ 2,8 години	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 години	> 2,8 ≤ 3,6 години	2,25	0,75
III	> 4 ≤ 5 години	> 3,6 ≤ 4,3 години	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 години	> 4,3 ≤ 5,7 години	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 години	> 5,7 ≤ 7,3 години	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 години	> 7,3 ≤ 9,3 години	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 години	> 9,3 ≤ 10,6 години	5,25	0,60
	> 20 години	> 10,6 ≤ 12,0 години	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 години	8,00	0,60
		> 20 години	12,50	0,60

5. Размерът на несъчетаната претеглена дълга или къса позиция в зона I, която се съчетава с несъчетаната претеглена къса или дълга позиция в зона II, представлява съчетаната претеглена позиция между зони I и II. Същото изчисление се прави за оставащата част от несъчетаната претеглена позиция в зона II и несъчетаната претеглена позиция в зона III, за да се изчисли съчетаната претеглена позиция между зона II и зона III.

6. Институцията може да обърне реда на изчисление по параграф 5, за да изчисли съчетаната претеглена позиция между зона II и зона III, преди да изчисли позицията между зона I и зона II.

7. Останалата част от несъчетаната претеглена позиция в зона I след това се съчетава с това, което е останало в зона III след съчетаването със зона II, за да се получи съчетаната претеглена позиция между зона I и зона III.

8. Остатъчните позиции след трите отделни изчисления за съчетаване по параграфи 5, 6 и 7 се събират.

9. Капиталовото изискване на институцията се изчислява като сбор от:

а) 10 % от сбора на съчетаните претеглени позиции във всички матуритетни интервали;

▼B

б) 40 % от съчетаната претеглена позиция в зона I;

в) 30 % от съчетаната претеглена позиция в зона II;

г) 30 % от съчетаната претеглена позиция в зона III;

д) 40 % от съчетаната претеглена позиция между зона I и зона II и между зона II и зона III;

е) 150 % от съчетаната претеглена позиция между зона I и зона III;

ж) 100 % от остатъчните несъчетани претеглени позиции.

Член 340

Дюрационен подход за изчисляване на общия риск

1. За изчисляването на капиталовото изискване за общ риск по дългови инструменти институциите могат да използват подход, който отразява дюрацията, вместо подхода по член 339, при условие че това се извършва последователно.

2. При дюрационния подход по параграф 1 институцията взема пазарната стойност на всеки дългов инструмент с фиксиран лихвен процент и на тази основа изчислява доходността му до падежа, която представлява вътрешната норма на дисконтиране за този инструмент. В случаите на инструменти с променлив лихвен процент институцията взема пазарната стойност на всеки инструмент и на тази основа изчислява доходността му, като допуска, че главницата е дължима при следващата промяна на лихвения процент.

3. След това институцията изчислява модифицираната дюрация на всеки дългов инструмент по следната формула:

$$\text{модифицирана дюрация} = \frac{D}{1+R}$$

където:

D = дюрацията, изчислена по следната формула:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

където:

R = доходността до падежа;

C_t = паричният поток в момент t;

M = общият матуритет.

В изчислението на модифицираната дюрация се прави корекция за дълговите инструменти, при които има риск от предсрочно изплащане. ЕБО издава насоки за начина на прилагане на тези корекции в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

4. След това институцията отнася всеки дългов инструмент към съответната зона в таблица 3. Тя прави това въз основа на модифицираната дюрация за всеки инструмент.

Таблица 3

Зона	Модифицирана дюрация (в години)	Предполагаема промяна на лихвения процент (в %)
I	> 0 ≤ 1,0	1,0
II	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
III	> 3,6	0,7

5. След това институцията изчислява дюрационно претеглената позиция за всеки инструмент, като умножава пазарната му стойност по модифицираната дюрация и по предполагаемата промяна на лихвения процент за инструмент с конкретната модифицирана дюрация (вж. колона 3 от таблица 3).

6. Институцията изчислява дюрационно претеглените си дълги и къси позиции в рамките на всяка зона. Размерът на дюрационно претеглените дълги позиции, които са съчетани с дюрационно претеглените къси позиции в рамките на всяка зона, представлява съчетаната дюрационно претеглена позиция за тази зона.

След това институцията изчислява несъчетаните дюрационно претеглени позиции за всяка зона. После институцията следва процедурите, предвидени за несъчетаните претеглени позиции в член 339, параграфи 5—8.

7. След това капиталовото изискване на институцията се изчислява като сбор от следните:

а) 2 % от съчетаната дюрационно претеглена позиция за всяка зона;

б) 40 % от съчетаните дюрационно претеглени позиции между зони I и II и между зони II и III;

в) 150 % от съчетаната дюрационно претеглена позиция между зони I и III;

г) 100 % от остатъчните несъчетани дюрационно претеглени позиции.

Раздел 3

Капиталови инструменти

Член 341

Нетни позиции в капиталови инструменти

1. Институцията сборува поотделно всички свои нетни дълги позиции и всички свои нетни къси позиции в съответствие с член 327. Сборът от абсолютните стойности на двете числа представлява общата брутна позиция.

▼B

2. Институцията изчислява поотделно за всеки пазар разликата между сбора на нетните дълги позиции и нетните къси позиции. Сборът от абсолютните стойности на тези разлики представлява общата нетна позиция.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на понятието „пазар“, използвано в параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първата алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 342

Специфичен риск на капиталови инструменти

Институцията умножава общия размер на брутната си позиция по 8 %, за да изчисли своето капиталово изискване за специфичен риск.

Член 343

Общ риск на капиталови инструменти

Капиталовото изискване за общ риск е общият размер на нетната позиция на институцията, умножен по 8 %.

Член 344

Борсови индекси

1. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, посочващи борсовите индекси, за които може да се ползват методите за третиране, предвидени в параграф 4, второ изречение.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

►C2 2. Преди влизането в сила на техническите стандарти по параграф 1 институциите могат да продължат да прилагат третирането по параграф 4, второ изречение, ако ◄ компетентните органи са прилагали този начин на третиране преди 1 януари 2014 г.

3. Фючърсите върху борсови индекси, делта претеглените еквиваленти на опциите при фючърсите върху борсови индекси и борсовите индекси, събирателно наричани „фючърси върху борсови индекси“, могат да бъдат разпределени по позиции във всеки от съставящите ги капиталови инструменти. Тези позиции могат да се третират като базисните позиции в съответните капиталови инструменти и могат да бъдат нетирани срещу противоположни позиции в самите базисни капиталови инструменти. Институциите уведомяват компетентния орган за начина, по който използват този метод на третиране.

▼B

4. Ако даден фючърс върху борсови индекси не е разпределен по базисните си позиции, той се третира като отделен капиталов инструмент. Въпреки това специфичният риск по такъв отделен капиталов инструмент може да не се взема предвид, ако съответният фючърс върху борсови индекси се търгува на борсата и представлява приложим и подходящо диверсифициран индекс.

Раздел 4

Поемане на емисии

Член 345

Намаляване на нетните позиции

1. При поемане на емисия на дългови и капиталови инструменти институцията може да използва описаната по-долу процедура за изчисляване на капиталовите изисквания. Първо, тя изчислява нетните си позиции чрез приспадане на поетите позиции, които са записани или препоети от трети лица въз основа на официални споразумения. След това институцията намалява нетните позиции с редуциращите коефициенти от таблица 4 и изчислява капиталовите изисквания, използвайки намалените поети позиции.

Таблица 4

работен ден 0:	100 %
работен ден 1:	90 %
работни дни 2 и 3:	75 %
работен ден 4:	50 %
работен ден 5:	25 %
след работен ден 5:	0 %.

За „работен ден 0“ се счита работният ден, в който институцията поема безусловно задължение да приеме определено количество ценни книжа по договорена цена.

2. Институцията уведомява компетентните органи, когато прилага начина на третиране по параграф 1.

Раздел 5

Капиталови изисквания за специфичен риск за позиции, хеджирани с кредитни деривати

Член 346

Признаване на хеджирането с кредитни деривати

1. Хеджирането с кредитни деривати се признава в съответствие с принципите, изложени в параграфи 2—6.

2. Институциите третират позицията в кредитен дериват като първото рамо на позицията, а хеджираната позиция със същата номинална или в съответните случаи условна стойност — като второто рамо на позицията.

▼B

3. Пълно признаване на защитата се дава, когато стойностите на двете рамена на позицията се изменят винаги в противоположни посоки и с приблизително един и същи размер. Такъв е случаят, когато:

а) двете рамена на позицията се състоят от напълно идентични инструменти;

б) дългата директна позиция е хеджирана със суап за обща доходност (или обратно) и има съвпадение между съответното задължение и базисната експозиция (тоест директната позиция). Матуритетът на суапа може да се различава от този на базисната експозиция.

В тези случаи капиталови изисквания за специфичен риск не се прилагат за нито едно от раменатa на позицията.

4. Ще се прилага приспадане на 80 % от специфичния риск, когато стойностите на двете рамена се изменят винаги в противоположна посока и когато има съвпадение по отношение на референтното задължение, на матуритетите на референтното задължение и на кредитния дериват, както и на валутата на базисната експозиция. Освен това основните характеристики на договора за кредитен дериват не водят до промени в цената му, които съществено се различават от ценовите промени на касовата позиция. В случай че със сделката се прехвърля риск, приспадането на 80 % от специфичния риск ще се прилага към страната на сделката с по-високо капиталово изискване, а изискванията за специфичен риск на другата страна са нулеви.

5. Частично признаване извън случаите по параграфи 3 и 4 се дава в следните случаи:

а) позицията попада в обхвата на параграф 3, буква б), но е налице несъответствие в активите между референтното задължение и базисната експозиция. Позициите обаче отговарят на следните изисквания:

i) референтното задължение е със същия или по-нисък ранг спрямо базисното задължение;

ii) базисното и референтното задължение имат един и същ длъжник, като имат правно задължителни клаузи във връзка със свързаното неизпълнение или свързаното предсрочно погасяване.

б) позицията попада в обхвата на параграф 3, буква а) или параграф 4, но е налице валутно или падежно несъответствие между кредитната защита и базисния актив. Това валутно несъответствие се отразява в капиталовото изискване за валутен риск;

в) позицията попада в обхвата на параграф 4, но е налице несъответствие в активите между касовата позиция и кредитния дериват. Базисният актив обаче се включва в задълженията (за доставка) в документацията по кредитния дериват.

За да се даде частично признаване, вместо да се събират капиталовите изисквания за специфичен риск за всяко от раменатa на сделката, се прилага само по-високото от двете капиталови изисквания.

▼B

6. Във всички случаи извън обхвата на параграфи 3—5 се прилага капиталово изискване за специфичен риск отделно за двете рамена на позицията.

Член 347

Признаване на хеджирането с кредитни деривати за първо и n-то неизпълнение

В случая на кредитните деривати за първо неизпълнение и кредитните деривати за n-то неизпълнение се прилага следният начин на третиране за признаването, което трябва да се даде по член 346:

а) когато дадена институция получава кредитна защита за няколко референтни лица — страни по кредитен дериват, при условие че първото неизпълнение измежду активите води до плащане и че с това кредитно събитие се прекратява договорът, институцията може да компенсира специфичния риск за референтното лице, за което съгласно таблица 1 от член 336 се прилага най-ниското изискване за специфичен риск измежду всички базисни референтни лица.

б) когато n-тото неизпълнение сред експозициите доведе до плащане по кредитната защита, купувачът на защита може да компенсира специфичния риск само ако защитата е била получена и за неизпълненията от 1 до n-1 или когато вече са настъпили n-1 неизпълнения. В тези случаи описаната в буква а) методология за кредитни деривати за първо неизпълнение се следва, с подходящи изменения, и за продуктите за n-то неизпълнение.

Раздел 6

Капиталови изисквания за позиции в пки

Член 348

Капиталови изисквания за позиции в ПКИ

1. Без да се засягат други разпоредби в настоящия раздел, за позициите в ПКИ се прилага капиталово изискване за позиционен риск (включващ специфичния и общия риск) от 32 %. Без да се засяга член 353, заедно с промененото третиране на инвестициите в злато по член 352, параграф 4, и член 367, параграф 2, буква б), за позициите в ПКИ се прилага капиталово изискване за позиционен риск, включващо специфичния и общия риск, и за валутен риск в размер на 40 %.

2. Освен ако в член 350 не е предвидено друго, не се разрешава нетиране между базисните инвестиции на ПКИ и други позиции на институцията.

▼B

Член 349

Общи критерии за ПКИ

ПКИ отговаря на критериите за прилагане на подхода по член 350, ако е спазено всяко едно от следните условия:

а) проспектът на ПКИ или равностоен документ съдържа всеки един от следните елементи:

i) категориите активи, в които на ПКИ е разрешено да инвестира;

ii) когато се прилагат лимити на инвестиране — относителните лимити и методологията за изчисляването им;

iii) когато е разрешен ливъридж — максималното равнище на ливъридж;

iv) когато е разрешено сключването на сделки с извънборсови финансови деривати или на репо сделки или предоставянето или получаването на ценни книжа в заем — политика за ограничаване на риска от контрагента по тези сделки;

б) дейността на ПКИ се отчита чрез шестмесечни и годишни отчети, за да може да се извършва оценяване на активите, пасивите, приходите и дейността през съответния отчетен период;

в) акциите или дяловете на ПКИ подлежат на обратно изкупуване с плащане в брой за сметка на активите на предприятието на ежедневна основа по искане на държателя им;

г) инвестициите в ПКИ са отделени от активите на управляващото го дружество;

д) налице е адекватна оценка на риска на ПКИ от страна на инвестиращата институция;

е) ПКИ се управлява от лица, подлежащи на надзор в съответствие с Директива 2009/65/ЕО(или равностоен законодателен акт.

Член 350

Специални методи за ПКИ

1. Когато институцията получава ежедневно сведения за базисните инвестиции на ПКИ, тя може да проучва тези базисни инвестиции, за да изчислява капиталовите изисквания за позиционен риск, включващ специфичния и общия риск. Съгласно този подход позициите в ПКИ се разглеждат като позиции в базисните инвестиции на ПКИ. Допустимо е нетиране между позициите в базисните инвестиции на ПКИ и други позиции, държани от институцията, при условие, че тя притежава достатъчно количество акции или дялове, така че да е възможно обратно изкупуване или размяна срещу базисните инвестиции.

▼B

2. Институциите могат да изчисляват капиталовите изисквания за позиционен риск (включващ специфичния и общия риск) за позициите си в ПКИ, като допускат позиции, представляващи позициите, необходими за репликирането на състава и доходността на външно създадения индекс или фиксирана съвкупност от капиталови инструменти или дългови ценни книжа по буква а), при спазване на следните условия:

а) целта на ПКИ е да копира състава и доходността на външно създаден индекс или фиксирана съвкупност от капиталови инструменти или дългови ценни книжа;

б) минимален корелационен коефициент между дневните промени в цените на ПКИ и индекса или съвкупността от капиталови инструменти или дългови ценни книжа, които той отразява, е не по-малък от 0,9 и може да бъде надеждно изчислен за период от най-малко шест месеца.

3. Когато институцията не получава ежедневно сведения за базисните инвестиции на ПКИ, тя може да изчислява капиталовите изисквания за позиционен риск (включващ общия и специфичния риск) при спазване на следните условия:

а) допуска се, че ПКИ първо инвестира в максимален размер според своите инвестиционни ограничения в класовете активи с най-високо капиталово изискване поотделно за общ риск и специфичен риск, а последващите си инвестиции извършва в низходящ ред до достигане на максималния общ лимит за инвестиране. Позицията в ПКИ ще се третира като пряко притежаване на поетата позиция;

б) институциите отчитат максималната непряка експозиция, която биха могли да достигнат при заемане на позиции чрез ливъридж чрез ПКИ, когато изчисляват своето капиталово изискване поотделно за специфичен и общ риск, като увеличават пропорционално позицията в ПКИ до максималната експозиция към базисните инвестиционни позиции според инвестиционните ограничения на ПКИ;

в) ако общото капиталово изискване за специфичен и общ риск съгласно настоящия параграф превишава посоченото в член 348, параграф 1, капиталовото изискване се ограничава до този размер.

4. Институциите могат да разчитат на следните трети лица за изчисляването и отчитането на капиталовите изисквания за позициите си в ПКИ по параграфи 1—4 съгласно методите, изложени по настоящата глава:

а) депозитаря на ПКИ, ако ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всичките си ценни книжа при този депозитар;

б) за другите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, ако това дружество отговаря на критериите по член 132, параграф 3, буква а).

▼B

Точността на изчисленията се потвърждава от външен одитор.

ГЛАВА 3

Капиталови изисквания за валутен риск

Член 351

Минимум и претегляне във връзка с валутния риск

Ако сборът на общата нетна позиция на институцията в чуждестранна валута и на нетната позиция в злато, изчислен съгласно процедурата по член 352, включително за всички позиции в чуждестранна валута и в злато, за които капиталовите изисквания са изчислени чрез вътрешен модел, надхвърля 2 % от общия размер на собствения капитал, институцията изчислява капиталово изискване за валутен риск. Капиталовото изискване за валутен риск е равно на сбора на общата нетна позиция в чуждестранна валута и нетната позиция в злато (изразена в отчетната валута), умножен по 8 %.

Член 352

Изчисляване на общата нетна позиция в чуждестранна валута

1. Нетната открита позиция на институцията във всяка валута (включително в отчетната валута) и в злато се изчислява като сбор от следните елементи (положителни или отрицателни):

а) нетната спот позиция (т.е. всички активи минус всички пасиви, включително начислената лихва, в съответната валута или съответно нетната спот позиция в злато);

б) нетната форуърдна позиция (тоест всички суми, които трябва да бъдат получени, минус всички суми, които трябва да бъдат платени по форуърдни валутни сделки и форуърдни сделки за злато, включително валутни фючърси и фючърси върху злато, и главницата по валутни суапове, които не са включени в спот позицията);

в) неотменяемите гаранции и подобни инструменти, които със сигурност ще станат изискуеми и най-вероятно са неотменяеми;

г) нетната делта равностойност или основана на делта коефициент равностойност на всички валутни опции и опции върху злато;

д) пазарната стойност на другите опции.

Използваният за целите на буква г) делта коефициент е този на съответната борса. За извънборсови опции или когато липсва делта коефициентът на съответната борса, след разрешение от компетентните органи институцията може сама да изчисли делта коефициента, като използва подходящ модел. Разрешение се дава, ако с модела правилно се оценява процентното изменение на стойността на опцията или варанта при малки промени в пазарната цена на базисния инструмент.

▼B

Институцията може да включи нетните бъдещи доходи или разходи, които още не са начислени, но вече са напълно хеджирани, ако прави това последователно.

Нетните позиции в съставните валути могат да бъдат разпределени от институцията до валутите, които ги съставляват, в съответствие с действащите квоти.

2. Всички позиции, които институцията съзнателно поема за хеджиране срещу неблагоприятния ефект от валутния курс върху показателите по член 92, параграф 1, могат да бъдат изключени от изчислението на нетните открити валутни позиции с разрешението на компетентните органи. Тези позиции са с нетърговски или структурен характер, а за всяка промяна в условията на изключването им се изисква отделно съгласие на компетентните органи. Същият начин на третиране при спазване на същите условия може да се прилага за позициите на институцията, които са свързани с елементи, които вече са приспаднати при изчислението на собствения капитал.

3. Институцията може да използва нетната настояща стойност при изчисляването на нетната си открита позиция във всяка валута и в злато, ако прилага този подход последователно.

4. Нетните къси и дълги позиции във всяка валута, различна от отчетната валута, и нетната дълга или къса позиция в злато се преизчисляват по спот курсовете в отчетната валута. След това те се събират поотделно, за да се получат съответно общите нетни къси позиции и общите нетни дълги позиции. По-големият от двата сбора представлява общата нетна позиция на институцията в чуждестранна валута.

5. Освен делта-риска институциите адекватно отразяват и другите рискове, свързани с опциите, в капиталовите изисквания.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на набор от методи за отразяване на другите рискове освен делта риска в капиталовите изисквания по начин, който да бъде съразмерен спрямо мащаба и сложността на дейностите на институциите във връзка с опции.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Преди влизането в сила на техническите стандарти, посочени в първа алинея, компетентните органи могат да продължат да прилагат съществуващите видове национално третиране, ако вече са прилагали тези видове третиране преди 31 декември 2013 г.

▼B

Член 353

Валутен риск за позиции в ПКИ

1. За целите на член 352 по отношение на ПКИ се вземат предвид действителните позиции на ПКИ в чуждестранна валута.

2. Институциите могат да използват отчетността на следните трети лица във връзка с позициите в чуждестранна валута в ПКИ:

а) депозитарната институция на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази депозитарна институция;

б) за другите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, ако това дружество отговаря на критериите по член 132, параграф 3,буква а).

Коректността на изчисленията се потвърждава от външен одитор.

3. Ако институцията не разполага с достатъчно информация за валутните позиции на ПКИ, се приема, че инвестициите на ПКИ в чуждестранна валута са в максимално позволения размер съгласно инвестиционните им ограничения, а институциите при изчисление на своите капиталови изисквания за валутен риск за своите позиции в търговския портфейл вземат предвид максималната непряка експозиция, която биха могли да достигнат чрез поемане на позиции с ливъридж чрез ПКИ. Това се извършва чрез пропорционално увеличаване на позицията в ПКИ до максимално възможната експозиция към базисните инвестиции съгласно инвестиционните ограничения. Поетата позиция на ПКИ в чуждестранна валута се третира като отделна валута, подобно на третирането на инвестициите в злато, като към общата дълга позиция се добавя общата дълга открита валутна позиция, а общата къса позиция се добавя към общата къса открита валутна позиция, когато насоката на инвестициите на ПКИ е известна. Преди изчислението не се допуска нетиране между такива позиции.

Член 354

Валути с висока взаимосвързаност

1. Институциите могат да предвидят по-ниски капиталови изисквания за покриване на позициите си в приложимите валути с висока взаимосвързаност. Две валути се смятат за валути с висока взаимосвързаност само ако за възникването на загуба, изчислена на базата на всекидневните данни за валутния курс за предходните три или пет години и проявяваща се при еднакви и противоположни позиции в тези валути през следващите 10 работни дни, която възлиза на 4 % или по-малко от стойността на съответната съчетана позиция (оценена в отчетната валута), съществува вероятност от поне 99 %, когато се използва тригодишен период на наблюдение, и от 95 %, когато се използва петгодишен период на наблюдение. Капиталовото изискване за съчетаната позиция при две валути с висока взаимосвързаност е 4 %, умножено по стойността на съчетаната позиция.

▼B

2. При изчисляването на изискванията по настоящата глава институциите могат да не отчитат позициите във валути, за които има сключено правно обвързващо междуправителствено споразумение за ограничаване на измененията на курса спрямо други валути, обхванати от същото споразумение. Институциите изчисляват съчетаните си позиции по тези валути и прилагат за тях капиталово изискване, което е не по-малко от половината от максимално допустимото изменение, предвидено в съответното междуправителствено споразумение по отношение на съответните валути.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се посочват валутите, за които може да се използва третирането по параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Капиталовото изискване за съчетаните позиции във валутите на държавите членки, участващи във втория етап на икономическия и паричен съюз, може да бъде изчислено като 1,6 % от стойността на тези съчетани позиции.

▼C2

5. Само несъчетаните позиции във валутите по настоящия член се включват в общата нетна открита позиция съгласно член 352, параграф 4.

▼B

6. Когато ежедневните данни за валутния курс за предходните три или пет години, при еднакви и противоположни позиции в две валути през следващите 10 работни дни, показват, че тези две валути се намират в перфектна положителна корелация и институцията във всеки един момент може да е изправена пред нулева разлика между цените „продава“ и „купува“ в съответните сделки, институцията може след изрично разрешение от компетентния орган да приложи капиталово изискване от 0 % до края на 2017 г.

ГЛАВА 4

капиталови изисквания за стоков риск

Член 355

Избор на метод във връзка със стоковия риск

При спазване на членове 356—358 институциите изчисляват капиталовото изискване за стоков риск по един от методите, изложени в член 359, 360 или 361.

▼B

Член 356

Спомагателна дейност във връзка със стоки

1. Институциите, които извършват спомагателна дейност със селскостопански продукти, могат да определят капиталовите изисквания за наличните си стоки към края на всяка година по отношение на следващата година, ако е спазено всяко едно от следните условия:

а) по всяко време на годината институцията притежава за този риск собствен капитал, който е не по-нисък от средното капиталово изискване за този риск, предвидено чрез консервативен подход за следващата година;

б) институцията извършва консервативна оценка на очакваната променливост за изчисления резултат по буква а);

в) средното капиталово изискване за този риск не надхвърля 5 % от собствения капитал или 1 милион евро, а при отчитане на прогнозираната променливост по буква б) очакваният максимален размер на капиталовите изисквания не надхвърля 6,5 % от собствения капитал;

г) институцията следи постоянно дали оценките, извършени съгласно букви а) и б), все още отразяват действителността.

2. Институцията уведомява компетентните органи за начина, по който използват варианта по параграф 1.

Член 357

Позиции в стоки

1. Всяка позиция в стоки или стокови деривати се изразява посредством стандартната мерна единица. Спот цената за всяка стока се изразява в отчетната валута.

2. Счита се, че позициите в злато или деривати върху злато са изложени на валутен риск, и с цел изчисление на стоковия риск те се третират съгласно глава 3 или 5, в зависимост от случая.

3. За целите на член 360, параграф 1, превишението на дългите позиции на институцията над късите позиции или обратно в една и съща стока и идентични стокови фючърси, опции и варанти е нейната нетна позиция във всяка стока. Дериватните инструменти се третират съгласно член 358 като позиции в базисната стока.

4. За изчисляването на дадена позиция в стока следните позиции се разглеждат като позиции в една и съща стока:

▼B

а) позициите в различни подкатегории стоки в случаите, когато стоките от подкатегориите са взаимозаменяеми;

б) позициите в подобни стоки, ако те са близки заместители и ако може ясно да се установи минимален корелационен коефициент от 0,9 между ценовите промени за период от най-малко една година.

Член 358

Специални инструменти

1. Стоковите фючърси и форуърдните ангажименти за покупка или продажба на отделни стоки се включват в системата за измерване като условни стойности, изразени в стандартната мерна единица, и им се определя матуритет според техния краен срок.

2. Стоковите суапове, при които едната част на сделката е по фиксирана цена, а другата — по текущата пазарна цена, се третират като поредица от позиции, равни на условната стойност по договора, като на всяко от плащанията по суапа съответства една позиция в съответния матуритетен интервал в член 359, параграф 1. Позициите са дълги, ако институцията плаща по фиксирана цена и получава по променлива цена, и къси, ако институцията получава по фиксирана цена и плаща по променлива цена. Стоковите суапове, при които частите на сделката са в различни стоки, трябва да се отчитат по съответните отчетни таблици съгласно подхода на матуритетната стълбица.

3. Опциите и варантите върху стоки или върху стокови деривати се третират като позиции, равни по стойност на размера на базисния актив, за който се отнася опцията, умножен по съответния делта коефициент за целите на настоящата глава. Тези позиции могат да се нетират срещу всички позиции в идентична базисна стока или стоков дериват. Използваният делта коефициент е този на съответната борса. За извънборсови опции или когато липсва делта коефициентът на съответната борса, след разрешение от компетентните органи институцията може сама да изчисли делта коефициента, като използва подходящ модел. Разрешение се дава, ако с модела правилно се оценява процентното изменение на стойността на опцията или варанта при малки промени в пазарната цена на базисния инструмент.

Освен делта-риска институциите адекватно отразяват и другите рискове, свързани с опциите, в капиталовите изисквания.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на набор от методи за отразяване на другите рискове освен делта-риска в капиталовите изисквания по начин, който да бъде съразмерен спрямо мащаба и сложността на дейностите на институциите във връзка с опции.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Преди влизането в сила на техническите стандарти, посочени в първа алинея, компетентните органи могат да продължат да прилагат съществуващите видове национално третиране, ако вече са ги прилагали преди 31 декември 2013 г.

5. Институцията включва съответните стоки в изчислението на своето капиталово изискване за стоков риск в един от следните случаи:

а) когато институцията е прехвърлителят на стоките или гарантираните права върху стоките при репо споразумение;

б) когато институцията е заемодателят при споразумение за отдаване на стоки в заем.

Член 359

Подход на матуритетната стълбица

1. Институцията използва отделна матуритетна стълбица в съответствие с таблица 1 за всяка стока. Всяка позиция в тази стока се включва в подходящия матуритетен интервал. Стоките в наличност се включват в първия матуритетен интервал от 0 до 1 месец включително.

Таблица 1

Матуритетен интервал (1)	Спред (в %) (2)
0 ≤ 1 месец	1,50
> 1 ≤ 3 месеца	1,50
> 3 ≤ 6 месеца	1,50
> 6 ≤ 12 месеца	1,50
> 1 ≤ 2 години	1,50
> 2 ≤ 3 години	1,50
> 3 години	1,50

2. Следните позиции в една и съща стока могат да бъдат прихващани и включвани в подходящите матуритетни интервали в нетен размер:

а) позиции в договори, чиито падежи са на една и съща дата;

б) позиции в договори, чиито падежи се различават с не повече от 10 дни, ако договорите се търгуват на пазари, на които има ежедневни доставки.

▼B

3. След това институцията изчислява сбора на дългите позиции и сбора на късите позиции във всеки матуритетен интервал. Сборът на дългите позиции, които са съчетани с късите в даден матуритетен интервал, представлява съчетаната позиция в този интервал, а остатъчната дълга или къса позиция е несъчетаната позиция за същия интервал.

4. Частта от несъчетаната дълга позиция за даден матуритетен интервал, която е съчетана с несъчетаната къса позиция (или обратното) за следващия матуритетен интервал, е съчетаната позиция между двата матуритетни интервала. Частта на несъчетаната дълга или несъчетаната къса позиция, която не може да бъде съчетана по този начин, е несъчетаната позиция.

5. Капиталовите изисквания на институцията за всяка стока се изчисляват въз основа на съответната матуритетна стълбица като сбор от следното:

а) сбора на съчетаните дълги и къси позиции, умножен по съответния спред от втората колона на таблица 1 за всеки падежен интервал и по спот цената на стоката;

б) съчетаната позиция между два матуритетни интервала за всеки матуритетен интервал, в който се пренася несъчетана позиция, умножена по 0,6 % (коефициент на пренос) и по спот цената на стоката;

в) остатъчните несъчетани позиции, умножени по 15 % (окончателен коефициент) и по спот цената на стоката.

6. Общото капиталово изискване на институцията за стоков риск се изчислява като сбор от капиталовите изисквания, изчислени за всяка стока в съответствие с параграф 5.

Член 360

Опростен подход

1. Капиталовото изискване на институцията за всяка стока се изчислява като сбор от:

а) 15 % от нетната позиция (дълга или къса), умножена по спот цената на стоката;

б) 3 % от брутната позиция (дълга плюс къса), умножена по спот цената на стоката.

2. Общото капиталово изискване на институцията за стоков риск се изчислява като сбор от капиталовите изисквания, изчислени за всяка стока съгласно параграф 1.

▼B

Член 361

Разширен подход на матуритетната стълбица

Институциите могат да използват минималния спред, минималния коефициент на пренос или минималния окончателен коефициент, изложени в таблица 2 по-долу, вместо посочените в член 359, при условие че институциите:

а) осъществяват значителна търговия със стоки;

б) имат подходящо диверсифициран портфейл от стоки;

в) все още не са в състояние да използват вътрешни модели с цел изчисляване на капиталовото изискване за стоков риск.

Таблица 2

	Благородни метали (с изключение на злато)	Неблагородни метали	Селскостопански продукти (нетрайни продукти)	Други, включително енергийни продукти
Спред (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Коефициент на пренос (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Окончателен коефициент (%)	8	10	12	15

Институциите уведомяват компетентните органи за начина, по който използват настоящия член, като представят и доказателство за усилията си да въведат вътрешен модел за изчисляване на капиталовото изискване за стоков риск.

ГЛАВА 5

Използване на вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания

Раздел 1

Разрешение и капиталови изисквания

Член 362

Специфичен и общ риск

За целите на настоящата глава позиционният риск по търгуван дългов или капиталов инструмент или по базиран на тях дериват може да бъде разделен на два компонента. Първият е неговият специфичен рисков компонент и включва риска от промяна в цената на инструмента в резултат на фактори, свързани с неговия емитент или — в случай на дериват — с емитента на базисния инструмент. Вторият компонент включва общия риск от промяна в цената на инструмента, дължаща се на промяна в равнището на лихвените проценти (в случай на търгуван дългов инструмент или дългов дериват) или на цялостно движение на пазара на капиталови инструменти, което не е свързано с конкретни характеристики на отделните ценни книжа (в случай на капиталов инструмент или капиталов дериват).

▼B

Член 363

Разрешение за използване на вътрешни модели

1. След като са се уверили, че институцията спазва съответните изисквания по раздели 2, 3 и 4, компетентните органи дават на институцията разрешение да изчислява своите капиталови изисквания за една или няколко от посочените по-долу категории рискове чрез вътрешни модели вместо или в комбинация с методите по глави 2—4:

а) общ риск по капиталови инструменти;

б) специфичен риск по капиталови инструменти;

в) общ риск по дългови инструменти;

г) специфичен риск по дългови инструменти;

д) валутен риск;

е) стоков риск.

2. За категориите рискове, за които на институцията не е дадено разрешение да използва вътрешни модели съгласно параграф 1, институцията продължава да изчислява капиталовите изисквания съответно по глави 2, 3 и 4. Разрешение от компетентните органи за използване на вътрешни модели се изисква за всяка категория риск и се предоставя само ако вътрешният модел обхваща съществена част от позициите на определена категория риск.

3. За съществените промени в използването на вътрешни модели, които институцията е получила разрешение да използва, разширяването на употребата им, особено чрез включване на допълнителни категории рискове, и първоначалното изчисление на стресираната стойност под риск съгласно член 365, параграф 2, се изисква отделно разрешение от компетентния орган.

Институциите уведомяват компетентните органи за всички други разширявания на употребата и промени в използването на тези вътрешни модели, които институцията е получила разрешение да използва.

4. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) условията, съгласно които се преценява дали разширенията и измененията в употребата на вътрешните модели са съществени;

б) методологията за оценка, съгласно която компетентните органи разрешават на институциите да използват вътрешни модели.

в) условията, при които обхванатата от вътрешния модел част от позициите в дадена рискова категория се счита за „съществена“, както е посочено в параграф 2.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 364

Капиталови изисквания при използването на вътрешни модели

1. Всяка институция, която използва вътрешен модел, освен капиталовите изисквания, изчислени съгласно глави 2, 3 и 4 за категориите рискове, за които не е получила разрешение да използва вътрешен модел, изпълнява и капиталови изисквания, изчислени като сбор от сумите по букви а) и б):

а) по-високата измежду следните стойности:

i) нейната стойност под риск за предходния ден, изчислена съгласно член 365, параграф 1 (VaR_{t-1});

ii) средната величина на измерените дневни стойности под риск в съответствие с член 365, параграф 1 за всеки от предходните шестдесет работни дни (VaR_{avg}), умножена по мултипликационния коефициент (m_c) съгласно член 366;

б) по-високата измежду следните стойности:

i) последната известна стресирана стойност под риск, изчислена съгласно член 365, параграф 2 ($sVaR_{t-1}$); и

ii) средната величина на стресираните стойности под риск, изчислени по начина и с честотата, посочени в член 365, параграф 2, през предходните 60 работни дни ($sVaR_{avg}$), умножена по мултипликационния коефициент (m_s) съгласно член 366;

2. Институциите, които използват вътрешен модел за изчисляване на своето капиталово изискване за специфичен риск по дългови инструменти, спазват допълнително капиталово изискване, определено като сбор от сумите по букви а) и б) по-долу:

а) капиталовото изискване, изчислено съгласно членове 337 и 338 за специфичния риск по секюритизиращи позиции и кредитни деривати за n-то неизпълнение в търговския портфейл, с изключение на включените в капиталовото изискване за специфичния риск по портфейла за корелационно търгуване съгласно раздел 5 и — в съответните случаи — капиталовото изискване за специфичен риск съгласно глава 2, раздел 6, за тези позиции в ПКИ, за които не са изпълнени нито условията по член 350, параграф 1, нито условията по член 350, параграф 2;

▼B

б) по-високата измежду следните стойности:

i) последната известна величина на показателя за риск за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск, изчислена съгласно раздел 3;

ii) средната величина на този показател за предходните 12 седмици.

3. Институциите, които имат портфейл за корелационно търгуване, отговарящ на изискванията по член 338, параграфи 1—3, могат да спазват капиталово изискване въз основа на член 377 вместо член 338, параграф 4, изчислявано като по-високата измежду следните стойности:

а) последната известна величина на показателя за риск за портфейла за корелационно търгуване, изчислен съгласно раздел 5;

б) средната величина на тази стойност за предходните 12 седмици;

в) 8 % от капиталовото изискване, което съгласно член 338, параграф 4 би било определено към момента на изчисляване на последната величина на показателя за риск, посочен в буква а) за всички позиции, включени във вътрешния модел за портфейла за корелационно търгуване.

Раздел 2

Общи изисквания

Член 365

Изчисляване на стойността под риск и стресираната стойност под риск

1. При изчисляването на стойността под риск съгласно член 353 се спазват следните изисквания:

а) стойността под риск се изчислява ежедневно;

б) използва се 99-процентов едностранен доверителен интервал;

в) използва се 10-дневен период на държане;

г) използва се ефективен исторически период на наблюдение от най-малко една година, освен когато е оправдан по-кратък период на наблюдение поради значително рязко увеличение на променливостта на цените;

д) множеството от данни се актуализира най-малко веднъж месечно.

Институцията може да използва стойности под риск, изчислени при използване на периоди на държане под 10 дни, които се приравняват към период от 10 дни с помощта на подходяща методология, която подлежи на периодичен преглед.

▼B

2. Освен това институцията изчислява най-малко веднъж седмично стресираната стойност под риск за текущия портфейл съгласно изискванията по параграф 1, като входящите данни за модела за изчисляване на стойността под риск се съобразяват с историческите данни от непрекъснат 12-месечен период на значителен финансов стрес, свързан с портфейла на институцията. Изборът на такива исторически данни се подлага на поне ежегоден преглед от институцията, която съобщава резултатите на компетентните органи. ЕБО следи различните практики на изчисляване на стресираната стойност под риск и издава насоки за тези практики в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 366

Регулаторни бек-тестове и мултипликационни коефициенти

1. Резултатите от изчисленията по член 365 се умножават по мултипликационните коефициенти (m_c) и (m_s).

2. Всеки един от мултипликационните коефициенти (m_c) и (m_s) представлява сбор от най-малко 3 и надбавка между 0 и 1 съгласно таблица 1. Надбавката зависи от броя на превишенията за последните 250 работни дни според данните от бек-тестовете на институцията, проведени по отношение на стойността под риск съгласно член 365, параграф 1.

Таблица 1

Брой превишения	Надбавка
По-малко от 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 или повече	1,00

3. Институциите броят превишения за деня въз основа на бек-тестове на хипотетичните и действителните промени в стойността на портфейла. Превишение е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която надвишава съответната получена по модела на институцията еднодневна мярка за стойността под риск. С цел определяне на надбавката броят на превишенията се измерва поне веднъж на всяко тримесечие и се равнява на по-големия измежду броя на превишенията при хипотетичните и при действителните промени в стойността на портфейла.

Бек-тестването за хипотетични промени в стойността на портфейла се основава на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден при допускане, че позициите са непроменени.

Бек-тестването за действителните промени в стойността на портфейла се основава на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден, без таксите, комисионите и нетния доход от лихви.

▼B

4. В отделни случаи компетентните органи могат да ограничат надбавката до размера, който произтича от превишенията при хипотетични промени, когато броят на превишенията при действителните промени не произтича от недостатъци на вътрешния модел.

5. За да могат компетентните органи непрекъснато да следят дали мултипликационните коефициенти са подходящи, институциите своевременно, при всички случаи в срок от пет работни дни, уведомяват компетентните органи за превишенията, установени чрез програмите им за бек-тестване.

Член 367

Изисквания за измерване на риска

1. Всеки вътрешен модел, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен риск, валутен риск и стоков риск, и всеки вътрешен модел, използван за корелационното търгуване, трябва да отговаря на всяко едно от следните изисквания:

а) моделът обхваща точно всички съществени рискове;

б) моделът отчита достатъчен брой рискови фактори в зависимост от степента на активност на институцията на съответните пазари. Когато рисков фактор е включен в модела за ценообразуване на институцията, но не е включен в модела за измерване на риска, институцията може да обоснове този пропуск по задоволителен за компетентните органи начин. Моделът за измерване на риска обхваща нелинейността на опциите и другите инструменти, както и корелационния риск и базисния риск. Когато се използват приближения за рисковите фактори, те се подкрепят от надеждни исторически данни за действителната държана позиция.

2. Всеки вътрешен модел, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен риск, валутен риск или стоков риск, отговаря на всяко едно от следните изисквания:

а) моделът включва набор от рискови фактори, съответстващи на лихвените проценти във всяка валута, в която институцията има балансови или задбалансови позиции, чувствителни към лихвените проценти. Институцията моделира кривите на доходността, като използва един от общоприетите подходи. За съществените експозиции към лихвен риск в основните валути и на основните пазари кривата на доходността се разделя на най-малко шест матуритетни интервала, за да обхване колебанията на променливостта на лихвените проценти по цялата крива на доходността. Моделът обхваща и риска от движения с непълна функционална зависимост между различните криви на доходност;

▼B

б) моделът включва рисковите фактори, съответстващи на златото и на отделните чуждестранни валути, в които са деноминирани позициите на институцията. По отношение на ПКИ се вземат предвид действителните им валутни позиции. Институциите могат да използват отчетността на трето лице за позицията на ПКИ в чуждестранна валута, когато точността на тази отчетност е надлежно осигурена. Ако институцията няма сведения за валутните позиции на ПКИ, тази позиция се измерва и третира в съответствие с член 353, параграф 3;

в) моделът използва отделен рисков фактор най-малко за всеки от капиталовите пазари, на които институцията държи значителни позиции;

г) моделът използва отделен рисков фактор най-малко за всяка стока, в която институцията държи значителни позиции. Моделът трябва да обхваща и риска от движения с непълна функционална зависимост между подобни, но нееднакви стоки и експозицията към промените на форуърдните цени, възникващи от несъответствия на матуритетите. Той също така отчита пазарните характеристики, особено датите на доставка и възможността на търговците да закриват позиции;

д) с вътрешния модел на институцията се оценява консервативно рискът от нисколиквидни позиции и позиции с ограничена ценова прозрачност посредством реалистични пазарни сценарии. Освен това вътрешният модел отговаря на минималните стандарти по отношение на данните. Приближенията са достатъчно консервативни и се използват само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на позицията или портфейла.

3. Във всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, институциите могат да използват емпирични зависимости в рамките на категориите рискове и между тях само ако подходът им за измерване на зависимостите е надежден и въведен изцяло.

Член 368

Качествени изисквания

1. Всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, е надеждно разработен и обхваща всички операции на институцията, и по-специално, се спазва всяко едно от следните качествени изисквания:

а) всеки вътрешен модел, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен, валутен или стоков риск е добре интегриран в ежедневния процес на институцията по управление на риска и служи за основа на отчитането на рисковите експозиции пред висшето ръководство;

б) институцията има звено за контрол на риска, което е независимо от звената, участващи в търговската дейност, и се отчита директно пред висшето ръководство. Това звено отговаря за разработването и прилагането на всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава. Звеното извършва първоначалното и текущото утвърждаване на всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, като носи отговорност за цялостната система за управление на риска. Звеното ежедневно изготвя и анализира отчети за резултатите от прилагането на всички вътрешни модели, използвани за изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен, валутен и стоков риск, и за необходимите мерки, които трябва да бъдат предприети по отношение на лимитите за търгуване;

▼B

в) управителният орган и висшето ръководство на институцията участват активно в процеса по контрол на риска, а всекидневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от лица на такова ниво в йерархията, което им дава достатъчно правомощия да налагат както намаляване на позициите, заемани от отделните търговци, така и намаляване на общата рискова експозиция на институцията;

г) институцията разполага с достатъчно на брой служители, които имат умения за използването на усъвършенствани вътрешни модели в търговията, контрола на риска, одитирането и дейностите на звеното за отчитане на сделките (бек-офис), включително моделите, използвани за целите на настоящата глава;

д) институцията има установени процедури за наблюдение и осигуряване на спазването на набор от документирани вътрешни правила и разпоредби за контрол във връзка с цялостното функциониране на вътрешните модели, включително моделите, използвани за целите на настоящата глава;

е) за всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, е доказано в практиката, че измерва рисковете с приемлива точност;

ж) институцията периодично извършва стрес тестове, включително обратни стрес тестове, по определена стриктна програма, която обхваща всички вътрешни модели за целите на настоящата глава, а резултатите от тези стрес тестове се преглеждат от висшето ръководство и отразяват в политиката и лимитите, които то налага. В този процес по-специално се вземат предвид неликвидността на пазарите при стресирани пазарни условия, рискът от концентрация, рискът от еднопосочността на пазарите, събитийният риск и рискът от внезапно неизпълнение, нелинейността на продуктите, позициите в опции с висока отрицателна вътрешна стойност, позициите с прекъсване на цените и други рискове, които не могат да бъдат включени по подходящ начин във вътрешните модели. Приложените сътресения отразяват характера на портфейлите и времето, което би било необходимо за хеджиране или управление на рисковете при неблагоприятни пазарни условия;

з) като част от процеса си на редовно вътрешно одитиране институцията извършва независим преглед на вътрешните си модели, включително на използваните за целите на настоящата глава модели.

2. Прегледът, посочен в параграф 1, буква з), включва както дейностите на търговските звена, така и звеното за независим контрол на риска. Най-малко веднъж годишно институцията извършва преглед на цялостния си процес на управление на риска. Прегледът обхваща следното:

а) адекватността на документацията на системата и процеса на управление на риска и организацията на звеното за контрол на риска;

б) отразяването на оценките на рисковете във всекидневното управление на риска и надеждността на управленската информационна система;

в) процеса, използван от институцията за одобряване на моделите за ценообразуване въз основа на риска и системите за оценка, които се използват от служителите в звеното за сключване на сделките (фронт-офис) и в звеното за отчитане на сделките (бек-офис);

▼B

г) обхвата на рисковете, включени в модела за измерване на риска, и утвърждаването на всички съществени промени в процеса на измерване на риска;

д) точността и пълнотата на данните за позициите, точността и целесъобразността на допусканията за променливостта и корелационната зависимост, както и точността на оценките и изчисленията за чувствителността към риск;

е) проверките, извършвани от институцията за оценка на последователността, навременността и надеждността на източниците на данни, използвани за вътрешните модели, включително независимостта на такива източници на данни;

ж) проверките, извършвани от институцията за оценка на бек-тестовете, провеждани за оценка на точността на модела.

3. Тъй като техниките и най-добрите практики се променят, институциите прилагат новите техники и практики във всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава.

Член 369

Вътрешно утвърждаване

1. Институциите имат въведени процеси, осигуряващи надлежно утвърждаване на всичките им вътрешни модели, използвани за целите на настоящата глава, от страна на лица с подходяща квалификация, които не са свързани с процеса на разработване на моделите, за да се гарантира, че те са надеждно разработени и обхващат всички съществени рискове по подходящ начин. Утвърждаването се извършва при първоначалната разработка на вътрешния модел и при въвеждане на значителни изменения във вътрешния модел. Утвърждаването се извършва също така периодично, особено когато има значителни структурни промени на пазара или промени в състава на портфейла, които биха могли да доведат до неадекватност на вътрешния модел. Тъй като техниките и най-добрите практики за вътрешно утвърждаване се променят, институциите прилагат съответните нововъведения. Утвърждаването на вътрешния модел не се ограничава до бек-тестване, а също така включва поне следното:

а) тестове с цел проверка дали допусканията, направени във вътрешния модел, са подходящи и не подценяват или надценяват риска;

б) в допълнение към надзорните програми за бек-тестване институциите извършват свои собствени вътрешни тестове за утвърждаване на вътрешните модели, включващи бек-тестове и съответстващи на рисковете и структурата на портфейлите им;

в) използване на хипотетични портфейли, за да се гарантира, че вътрешният модел е в състояние да отчита особени структурни характеристики, които биха могли да възникнат, като например съществен базисен риск и риск от концентрация.

▼B

2. Институцията извършва бек-тестове във връзка както с действителните, така и с хипотетичните изменения на стойността на портфейла.

Раздел 3

Особени изисквания във връзка с моделите за специфичен риск

Член 370

Изисквания във връзка с моделите за специфичен риск

Всеки вътрешен модел, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за специфичен риск, както и всеки вътрешен модел за корелационно търгуване, отговаря на следните допълнителни изисквания:

а) обяснява историческите промени на цените на активите в портфейла;

б) обхваща концентрациите по отношение на размера и промените на състава на портфейла;

в) устойчив е при неблагоприятни условия;

г) утвърден е чрез бек-тестове, чиято цел е да се прецени дали специфичният риск е правилно обхванат. Ако институцията извършва такива бек-тестове въз основа на съответните подпортфейли, тези подпортфейли трябва да бъдат подбрани по последователен начин;

д) отчита индивидуалния за институцията базисен риск, по-специално чувствителен е към съществените характерни различия между подобни, но нееднакви позиции;

е) обхваща събитийния риск.

Член 371

Изключения от моделите за специфичен риск

1. Институцията може да избере да изключи от изчислението на изискването си за собствен капитал за специфичен риск, което извършва с помощта на вътрешен модел, онези позиции, за които изпълнява капиталовото изискване за специфичен риск съгласно член 332, параграф 1, буква д) или член 337, с изключение на позициите, спрямо които се прилага подходът, изложен в член 377.

2. Институцията може да не включва риска от неизпълнение и миграционния риск по търгуваните дългови инструменти в своя вътрешен модел, когато покрива тези рискове чрез изискванията по раздел 4.

▼B

Раздел 4

Вътрешен модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

Член 372

Изискване за вътрешен модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

Всяка институция, която използва вътрешен модел за изчисляване на изискванията си за собствен капитал за специфичен риск по търгувани дългови инструменти, разполага и с вътрешен модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск, за да обхваща риска от неизпълнение и миграционния риск по позициите от търговския си портфейл, които са допълнителни спрямо рисковете, обхванати от мярката за стойност под риск съгласно член 365, параграф 1. Институцията доказва, че нейният вътрешен модел отговаря на следните стандарти при допускане за постоянно равнище на риска, с корекции при необходимост с цел да се отрази въздействието на ликвидността, концентрациите, хеджирането и възможностите за избор:

а) вътрешният модел осигурява смислена диференциация на рисковете и точни и последователни прогнозни оценки за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск;

б) прогнозните оценки на вътрешния модел за потенциалните загуби играят съществена роля в управлението на риска от страна на институцията;

в) пазарните данни и данните за позициите, използвани във вътрешния модел, са актуални и са предмет на подходяща оценка за качество;

г) изискванията, изложени в член 367, параграф 3, член 368, член 369, параграф 1 и в член 370, букви б), в), д) и е) са изпълнени.

ЕБО публикува насоки относно изискванията, изложени в членове 373—376.

Член 373

Обхват на вътрешния модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

Вътрешният модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск обхваща всички позиции, за които се прилага капиталово изискване за специфичен лихвен риск, включително за позициите, за които капиталовото изискване за специфичен риск е 0 % съгласно член 336, но не включва секюритизиращите позиции и кредитните деривати за n-то неизпълнение.

С разрешението на компетентните органи институцията може да избере да включи последователно всички котирани позиции в капиталови инструменти и всички дериватни позиции, базирани на допуснати за търговия капиталови инструменти. Разрешение се дава, ако включването на тези позиции и инструменти съответства на начина, по който институцията вътрешно измерва и управлява риска.

▼B

Член 374

Параметри на вътрешния модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

1. Институциите използват вътрешния модел, за да изчислят величината на показател, с който се измерват загубите в резултат на неизпълнение, както и вътрешната или външната миграция на експозициите между рейтинговите класове при 99,9-процентов доверителен интервал за времеви хоризонт от една година. Институциите изчисляват величината на този показател най-малко веднъж седмично.

2. Корелационните допускания се подкрепят от анализ на обективни данни в надеждно разработена система. Вътрешният модел отразява по подходящ начин концентрациите по отношение на емитентите. Отразяват се също концентрациите, които могат да възникнат в рамките на един клас или в различни класове инструменти в условия на стрес.

3. Вътрешният модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск отразява въздействието на зависимостта между събитията на неизпълнение и събитията на миграция. Не се отразява въздействието на диверсифицирането между събитията на неизпълнение и на миграция, от една страна, и другите рискови фактори, от друга страна.

4. Вътрешният модел се основава на допускането за постоянно ниво на риск за едногодишен времеви хоризонт, което предполага, че отделните позиции или групи позиции в търговския портфейл, при които е настъпило неизпълнение или миграция през техния хоризонт на ликвидност, се ребалансират в края на своя хоризонт на ликвидност, за да се достигне първоначалното ниво на риск. Другият възможен вариант е институцията да използва последователно допускането за постоянна позиция за период от една година.

5. Хоризонтите на ликвидност се определят съгласно времето, необходимо за продажбата на позицията или за хеджиране на всички съответни съществени ценови рискове при пазарен стрес, като се отчита специално размерът на позицията. Хоризонтите на ликвидност отразяват действителната практика и опит по време на периоди както на системен или идиосинкратичен стрес. Хоризонтът на ликвидност се измерва съгласно консервативни допускания и е достатъчно дълъг, така че актът на продажбата или хеджирането сам по себе си да не повлияе съществено върху цената, по която биха се извършили продажбата или хеджирането.

6. Подходящият хоризонт на ликвидност за дадена позиция или група позиции не може да бъде по-кратък от три месеца.

7. При определяне на подходящия хоризонт на ликвидност за дадена позиция или група позиции се вземат предвид вътрешните правила на институцията, свързани с корекцията на стойността и управлението на нетъргуваните позиции. Когато дадена институция определя хоризонтите на ликвидност за групи позиции вместо за индивидуални позиции, критериите за определяне на групите позиции се определят по начин, който правилно отразява различията в ликвидността. Хоризонтите на ликвидност са по-големи за концентрираните позиции, което отразява по-дългия срок, необходим за реализацията на такива позиции. Хоризонтът на ликвидност за „лицето, опериращо секюритизационна схема“ отразява времето за натрупване, продажба и секюритизация на активите или за хеджиране на съществените рискове в условия на пазарен стрес.

▼B

Член 375

Признаване на хеджирането при прилагане на вътрешния модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

1. Техники за хеджиране могат да бъдат включени във вътрешния модел на институцията за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск. Позициите могат да бъдат нетирани, когато дълги и къси позиции се отнасят до един и същ финансов инструмент. Ефектите от хеджирането или диверсификацията, свързани с дългите и късите позиции, включващи различни инструменти или различни ценни книжа на един длъжник, както и дългите и късите позиции към различни емитенти, могат да бъдат признати само чрез изрично моделиране на брутните дълги и къси позиции в различните инструменти. Институциите отчитат въздействието на съществените рискове, които могат да възникнат в интервала между падежа на хеджираните позиции и хоризонта на ликвидност, както и възможните съществени базисни рискове в стратегиите за хеджиране по продукти, ранг в капиталовата структура, вътрешен или външен рейтинг, падеж, година на емитиране и други разлики в инструментите. Институцията отразява хеджираната позиция само до степента, до която тя може да бъде поддържана, дори когато длъжникът наближава кредитно или друго събитие.

2. За позициите, които са хеджирани посредством динамични стратегии за хеджиране, ребалансирането на хеджираните позиции в рамките на хоризонта на ликвидност на хеджираната позиция може да бъде признато, при условие че институцията:

а) избере да моделира последователно ребалансирането на хеджираната позиция за цялата съответна група позиции в търговския портфейл;

б) докаже, че включването на резултатите от ребалансирането води до по-добро измерване на риска;

в) докаже, че пазарите на използваните за хеджиране инструменти са достатъчно ликвидни, за да позволят такова ребалансиране дори в периоди на стрес. Всички остатъчни рискове, произтичащи от динамичните стратегии за хеджиране, трябва да бъдат отразени в капиталовото изискване.

Член 376

Специални изисквания за вътрешния модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск

1. Вътрешният модел за обхващане на допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск отразява нелинейното въздействие на опциите, структурираните кредитни деривати и другите позиции със съществено нелинейно поведение по отношение на промени в цените. Институцията надлежно отчита степента на моделен риск, присъщ на оценката и изготвянето на приблизителни оценки на ценовите рискове, свързани с такива продукти.

2. Вътрешният модел се основава на обективни и актуални данни.

▼B

3. Като част от независимия преглед и утвърждаването на вътрешните си модели, използвани за целите на настоящата глава, включително за целите на системата за измерване на риска, институцията по-конкретно извършва всичко посочено по-долу:

а) потвърждава, че подходът на моделиране на зависимостите и ценовите промени е подходящ за нейния портфейл, включително изборът и теглата на факторите на системния риск;

б) извършва различни стрес тестове, включително анализ на чувствителността и сценариен анализ, за да оцени количествената и качествената надеждност на вътрешния модел, особено по отношение на третирането на концентрациите. Тези тестове не се ограничават до различните събития, наблюдавани в миналото;

в) извършва подходящо утвърждаване чрез количествени техники, включително подходящи сравнителни показатели за вътрешно моделиране.

4. Вътрешният модел отговаря на прилаганите от институцията вътрешни методи за управление на риска с цел установяване, измерване и управление на рисковете, свързани с търгуването.

5. Институциите документират вътрешните си модели, така че корелационните и другите допускания за модела да бъдат прозрачни за компетентните органи.

6. Вътрешният модел оценява консервативно риска от нисколиквидни позиции и от позиции с ограничена ценова прозрачност при реалистични пазарни сценарии. Освен това вътрешният модел отговаря на минималните стандарти по отношение на данните. Приближенията са достатъчно консервативни и могат да се използват само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на позицията или портфейла.

Раздел 5

Вътрешен модел за отчитане на корелационното търгуване

Член 377

Изисквания към вътрешния модел за отчитане на корелационното търгуване

1. Компетентните органи дават разрешение да се използва вътрешен модел за определяне на капиталовото изискване за портфейла за корелационно търгуване, вместо да се прилага капиталовото изискване по член 338, на институциите, на които е разрешено да използват вътрешен модел за специфичен риск по дългови инструменти и които отговарят на изискванията по параграфи 2—6 от настоящия член, както и по член 367, параграфи 1 и 3, член 368, член 369, параграф 1 и член 370, букви а), б), в), д) и е).

▼B

2. Институциите използват този вътрешен модел, за да изчислят величината на показател, който отразява по подходящ начин всички ценови рискове при 99,9-процентов доверителен интервал за времеви хоризонт от една година, при допускане за постоянно равнище на риска, с корекции при необходимост с цел да се отрази влиянието на ликвидността, концентрациите, хеджирането и възможността за избор. Институциите изчисляват величината на този показател най-малко веднъж седмично.

3. Моделът по параграф 1 адекватно обхваща следните рискове:

а) кумулативния риск, възникващ от неизпълнение на повече от един длъжник, включително реда на неизпълненията, при продуктите, разделени на траншове;

б) риска от кредитния спред, включително ефектите, свързани с гама коефициента и кръстосания гама коефициент;

в) променливостта на присъщите зависимости, включително кръстосания ефект между спредовете и зависимостите;

г) базисният риск, включващ следните два елемента:

i) разликата между спреда на индекс и спредовете на съставляващите го задължения на отделни длъжници; и

ii) разликата между присъщия корелационен коефициент на индекс и на специално съставените портфейли;

д) променливостта на процента на събиране на вземанията, доколкото е свързана със склонността на процента на събиране на вземанията да оказва влияние върху цените на траншовете;

е) доколкото цялостният измерител на риска включва ползите от динамичното хеджиране — риска от несъвършено хеджиране и потенциалните разходи за ребалансиране на хеджираните позиции;

ж) всички други съществени ценови рискове по позиции в портфейла за корелационно търгуване.

4. Институцията използва достатъчно пазарни данни в рамките на модела по параграф 1, за да гарантира, че обхваща напълно характерните рискове по тези експозиции в своя вътрешен подход съгласно изискванията по настоящия член. Тя трябва да е в състояние да докаже пред компетентните органи с помощта на бек-тестове или други подходящи средства, че с модела може адекватно да се обясни изменението на цените на тези продукти в миналото.

Институцията има подходящи правила и процедури, за да може да разделя своите позиции, които е разрешено да включи в капиталовото изискване съгласно настоящия член, от другите си позиции, за които няма такова разрешение.

▼B

5. Институцията редовно прилага поредица от специални, предварително определени стрес сценарии по отношение на портфейла с всички позиции, включени в модела по параграф 1. С тези стрес сценарии се изследват ефектите от напрежението върху процента на случаите на неизпълнение, процента на събиране на вземанията, кредитните спредове, базисните рискове, зависимостите и други значими рискови фактори, свързани с портфейла за корелационно търгуване. Институцията прилага тези стрес сценарии поне веднъж седмично и поне веднъж на всяко тримесечие се отчита пред компетентните органи за резултатите, като представя и сравнения с капиталовото изискване на институцията в съответствие с настоящия член. За всички случаи, в които резултатите от стрес тестовете съществено превишават изискването за собствен капитал за портфейла за корелационно търгуване, своевременно се съобщава на компетентните органи. ЕБО разработва насоки за прилагането на стрес сценариите спрямо портфейла за корелационно търгуване.

6. Вътрешният модел оценява консервативно риска от нисколиквидни позиции и от позиции с ограничена ценова прозрачност при реалистични пазарни сценарии. Освен това вътрешният модел отговаря на минималните стандарти по отношение на данните. Приближенията са достатъчно консервативни и могат да се използват само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната променливост на позицията или портфейла.

ДЯЛ V

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СЕТЪЛМЕНТ РИСК

Член 378

Сетълмент риск и риск при доставка

При сделки с дългови или капиталови инструменти, чуждестранна валута или стоки (с изключение на репо сделките и сделките по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки), по които не е извършен сетълмент до договорената дата за доставка, институцията изчислява ценовата разлика, във връзка с която тя е изложена на риск.

Ценовата разлика се изчислява като разликата между договорената цена на сетълмент за съответния дългов или капиталов инструмент, чуждестранна валута или стоки и неговата/нейната текуща пазарна стойност, когато тази разлика може да доведе до загуба за кредитната институция.

Институцията умножава ценовата разлика по съответния коефициент от дясната колона на следната таблица 1, за да изчисли изискването си за собствен капитал за сетълмент риск.

Таблица 1

Брой работни дни след договорената дата на сетълмента	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 или повече	100

▼B

Член 379

Свободни доставки

1. Институцията е длъжна да задели собствен капитал съгласно таблица 2 в следните случаи:

а) институцията е платила за ценни книжа, чуждестранна валута или стоки, преди да ги получи, или е доставила ценни книжа, чуждестранна валута или стоки, преди да ѝ бъде платено за тях;

б) в случай на трансгранични сделки са изминали един или повече дни от извършване на плащането или доставката от страна на институцията.

Таблица 2

Капиталово третиране на свободни доставки

Колона 1	Колона 2	Колона 3	Колона 4
Вид на сделката	До първото договорно плащане или доставка	От първото договорно плащане или доставка до четири дни след второто договорно плащане или доставка	От 5 работни дни след второто договорно плащане или доставка до приключването на сделката
Свободна доставка	Няма капиталово изискване	Третира се като експозиция	Третира се като експозиция, претеглена с рисково тегло от 1 250 %

2. При прилагането на рискови тегла към експозиции в резултат на свободни доставки, третирани съгласно колона 3 от таблица 2, институциите, прилагащи вътрешнорейтинговия подход, изложен в трета част, дял II, глава 3, могат да присъдят оценка на PD за контрагентите, към които нямат друга експозиция от банковия портфейл, като използват външния рейтинг на контрагентите. Институциите, които използват собствени оценки на параметъра LGD, могат да прилагат този параметър съгласно член 161, параграф 1 към експозициите в резултат на свободни доставки, третирани съгласно колона 3 от таблица 2, при условие че прилагат същия параметър за всички експозиции от този вид. Като алтернатива институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход, изложен в трета част, дял II, глава 3, могат да прилагат рисковите тегла по стандартизирания подход съгласно трета част, дял II, глава 2, при условие че прилагат тези тегла към всички експозиции от този вид, или могат да прилагат рисково тегло от 100 % към всички експозиции от този вид.

Ако размерът на положителната експозиция, произтичаща от свободна доставка, не е съществен, институциите могат да прилагат рисково тегло от 100 % към тези експозиции, освен когато се изисква прилагането на рисково тегло от 1 250 % съгласно колона 4 от таблица 2 в параграф 1.

3. Вместо да прилагат рисково тегло от 1 250 % за експозициите в резултат на свободна доставка съгласно колона 4 от таблица 2 в параграф 1, институциите могат да приспадат прехвърлената вече стойност плюс текущата положителна стойност на тези експозиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 36, параграф 1, буква к).

▼B

Член 380

Освобождаване от третирането

В случай на пълен срив на система за сетълмент, на система за клиринг или на ЦК компетентните органи могат да освобождават временно институциите от прилагането на капиталовите изисквания, изчислени съгласно членове 378 и 379, до нормализиране на положението. В този случай неизвършването на сетълмент по сделка от страна на контрагента не се счита за неизпълнение за целите на кредитния риск.

ДЯЛ VI

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА РИСК ПРИ КОРЕКЦИЯТА НА КРЕДИТНАТА ОЦЕНКА

Член 381

Значение на корекцията на кредитната оценка

За целите на настоящия дял и дял II, глава 6 „корекция на кредитната оценка (ККО)“ означава корекция на оценката, изчислена по средни пазарни цени, на портфейла от сделки с даден контрагент. Тази корекция отразява текущата пазарна стойност на кредитния риск от контрагента за институцията, но не отразява текущата пазарна стойност на кредитния риск от институцията за контрагента.

Член 382

Обхват

1. Институцията изчислява капиталовите изисквания за риск при ККО съгласно настоящия дял за всички извънборсови деривативни инструменти по отношение на всички свои стопански дейности, освен за кредитните деривати, признати за редуциране на размерите на рисковопретеглените експозиции при изчисляване на кредитния риск.

2. Институцията включва сделките по финансиране с ценни книжа в изчислението на собствения капитал, изискван по параграф 1, ако компетентният орган установи, че експозициите на институцията към риск при ККО, произтичащи от тези сделки, са съществени.

3. Сделките с квалифициран централен контрагент и сделките на клиент с клирингов член, при които клиринговият член действа като посредник между клиента и квалифициран централен контрагент и които пораждат експозиция по търговско финансиране на клиринговия член към квалифицирания централен контрагент, са изключени от капиталовите изисквания за риск при ККО.

4. Следните сделки са изключени от капиталовите изисквания за риск при ККО:

▼B

а) сделки с нефинансови контрагенти, както са определени в член 2, точка 9 от Регламент (ЕС) № 648/2012, или с нефинансови контрагенти, установени в трета държава, при които не се превишават клиринговите прагове, посочени в член 10, параграфи 3 и 4 от същия регламент.

б) вътрешногрупови транзакции, предвидени в член 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, освен ако държавите членки не въведат национални закони, изискващи структурно разделение в рамките на банкова група, в който случай компетентните органи могат да изискат за вътрешногруповите трансакции на структурно разделените институции да се прилагат капиталовите изисквания;

в) сделки с контрагенти, предвидени в член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012 и обхванати от преходните разпоредби на член 85, параграф 2 от посочения регламент, докато тези преходни разпоредби престанат да се прилагат;

▼C2

г) сделки с контрагенти, посочени в член 1, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и сделки с контрагенти, за които в член 114, параграф 4 и в член 115, параграф 2 от настоящия регламент се предвижда рисково тегло от 0 % за експозициите към този контрагент.

▼B

Освобождаването от изискване относно риска при ККО на сделките, посочени в член 382, параграф 4, буква в) от настоящия регламент, които са сключени по време на преходния период по член 85, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012, следва да се прилага за продължителността на договора по тази сделка.

▼C2

Във връзка с буква а), когато дадена институция престане да изпълнява изискванията за освобождаване поради преминаване на прага за освобождаване или поради промяна на прага за освобождаване, неизпълнените договори остават освободени до техния падеж.

▼B

5. До 1 януари 2015 г. и на всеки две години след това ЕБО извършва преглед с оглед на международното регулаторно развитие, включително потенциалните подходи за калибрирането и праговете за прилагане на изисквания относно риска при ККО, спрямо нефинансови контрагенти от трети държави.

ЕБО разработва в сътрудничество с ЕОЦКП проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на процедурите за изключване на сделките с нефинансови контрагенти, установени в трета държава, от капиталовите изисквания за риск при ККО.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на шест месеца от датата на прегледа, посочена в първа алинея.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени във втора алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

Член 383

Усъвършенстван подход

1. Институция, на която е разрешено да използва вътрешен модел за специфичен риск по дългови инструменти съгласно член 363, параграф 1, буква г), определя — за всички сделки, за които има разрешение да използва МВМ за определяне на стойността на експозицията към кредитен риск от контрагента съгласно член 283 — капиталовите изисквания за риск при ККО, като създава модел, описващ начина по който промените в кредитните спредове на контрагенти влияят върху ККО на всички контрагенти по тези сделки, отчитайки хеджиранията на риска във връзка с ККО, които са допустими съгласно член 386.

Институцията използва своя вътрешен модел, за да определи капиталовите изисквания за специфичен риск, свързан с търгуваните дългови позиции, и използва 99 % доверителен интервал и приравнен период на държане от 10 дена. Вътрешният модел се конструира така, че да симулира промени в кредитните спредове на контрагентите, но не моделира чувствителност на ККО към промени на другите пазарни фактори, включително към промени на стойността на референтния актив, стока, валута или лихвен процент на даден дериват.

Капиталовите изисквания за риск при ККО за всеки контрагент се изчисляват по следната формула:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max \left\{ 0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

където:

t_i = моментът на i-тата преоценка, като се започва от t_0=0;

t_T = най-дългият договорен матуритет измежду всички нетиращи съвкупности с контрагента;

s_i = кредитният спред на контрагента в момент ti, използван за изчисляване на ККО на контрагента. Когато спредът по суап за кредитно неизпълнение на контрагента е известен, институцията използва този спред. Когато не е известен спредът по такъв суап за кредитно неизпълнение, институцията използва като приближение друг спред, който е подходящ с оглед на рейтинга, сектора и района на контрагента;

LGD_{MKT} = LGD на контрагента, която се основава на спреда на пазарен инструмент на контрагента, ако такъв инструмент е наличен. Когато такъв инструмент не е налице, се използва като приближение друг спред, който е подходящ с оглед на рейтинга, сектора и района на контрагента.

▼B

Първият коефициент в сбора представлява приближение на присъщата за пазара пределна вероятност да настъпи неизпълнение в периода между момент t_{i-1} и момент t_i;

EE_i = очакваната експозиция към контрагента към момента на преоценяване t_i, според което експозиции от различни нетиращи съвкупности към този контрагент се добавят и според което най-дългият матуритет на всяка нетираща съвкупност се определя от най-дългия договорен матуритет в рамките на съответната нетиращата съвкупност; институцията прилага начина на третиране, предвиден в параграф 3 при маржин сделки, ако използва мярката за очаквана положителна експозиция (EPE) съгласно член 285, параграф 1, буква а) или буква б) за маржин сделките;

D_i = безрисковият дисконтов фактор към момент ti, като $D_0 = 1$.

2. Когато изчислява капиталовите изисквания за риск при ККО за даден контрагент, институцията получава всички входящи данни, необходими й за вътрешния й модел за специфичен риск по дългови инструменти, по следните формули (избирайки подходящата в зависимост от случая):

а) когато моделът е основан на изцяло ново ценообразуване, формулата в параграф 1 се използва директно;

б) когато моделът е основан на чувствителността на кредитните спредове за определени моменти, институцията изчислява чувствителността за всеки кредитен спред („Regulatory CS01“) по следната формула:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

За крайния времеви интервал i=T съответната формула е

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

в) когато в модела се използва чувствителност на кредитни спредове към паралелни измествания на кредитни спредове, институцията използва следната формула:

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

г) когато в модела се използва чувствителност от втори ред към изменения на кредитни спредове (гама коефициент на спреда), гама коефициентите се изчисляват по формулата в параграф 1.

3. Когато изчислява капиталовите изисквания за риск при ККО съгласно параграф 1, всяка институция, която използва мярката за ЕРЕ за обезпечени извънборсови деривати съгласно член 285, параграф 1, буква а) или буква б), извършва следните две действия:

а) прави допускане за постоянен профил на очакваната експозиция;

б) приравнява очакваната експозиция към ефективната очаквана експозиция, изчислявана съгласно член 285, параграф 1, буква б), за матуритет, равен на по-големия от следните срокове:

i) половината от най-дългия матуритет в нетиращата съвкупност;

ii) среднопретегления матуритет на всички сделки в нетиращата съвкупност.

4. Всяка институция, на която компетентните органи са разрешили съгласно член 283 да използва МВМ за изчисляване на стойностите на експозициите по отношение на повечето от дейностите си, но която използва методите, предвидени в дял II, глава 6, раздел 3, раздел 4 или раздел 5 за по-малките си портфейли и която има разрешение да използва вътрешен модел за пазарен риск за специфичния риск на дългови инструменти в съответствие с член 363, параграф 1, буква г), може с разрешение на компетентните органи да изчислява капиталовите изисквания за риск при ККО съгласно параграф 1 за нетиращите съвкупности, към които не се прилага МВМ. Компетентните органи дават такова разрешение само ако институцията използва методите по дял II, глава 6, раздел 3, раздел 4 или раздел 5 за ограничен брой по-малки портфейли.

За извършване на изчислението съгласно предходната алинея и когато резултатът, получен чрез МВМ се разминава с профила на очакваната експозиция (ЕЕ), институцията извършва следните две действия:

а) прави допускане за постоянен профил на ЕЕ;

б) приравнява ЕЕ към стойността на експозицията, изчислена чрез методите по дял II, глава 6, раздел 3, раздел 4 или раздел 5 или чрез МВМ за матуритет, равен на по-големия от следните срокове:

i) половината от най-дългия матуритет в нетиращата съвкупност;

ii) среднопретегления матуритет на всички сделки в нетиращата съвкупност.

▼B

5. Институцията определя капиталовите изисквания за риск при ККО съгласно член 364, параграф 1 и членове 365 и 367 като сбор от стойността под риск при нормални условия и стресираната стойност под риск, които се изчисляват по следния начин:

а) за стойността под риск при нормални условия се прилага текущото калибриране на параметрите за очакваната експозиция, както е изложено в член 292, параграф 2, първа алинея;

б) за стресираната стойност под риск се използват бъдещите профили на ЕЕ на контрагентите чрез прилагане на съобразено с предполагаемия стрес калибриране съгласно член 292, параграф 2, втора алинея. Периодът на стрес за параметрите на кредитния спред е най-неблагоприятният едногодишен период на стрес в рамките на тригодишния стрес период, използван за параметрите на експозицията;

в) при тези изчисления ще се прилага трикратният множител, използван при изчисляването на капиталовите изисквания, базиран на стойността под риск и на стресираната стойност под риск в съответствие с член 364 параграф 1. ЕБО следи за съгласуваност при всяко правомощие за преценка, което надзорните органи упражняват с цел прилагане на по-голям от трикратния множител спрямо данните за оценка под риск и стресирана оценка под риск по отношение на капиталовите изисквания за риск при ККО. Компетентните органи, прилагащи по-голям от трикратния множител, предоставят писмена обосновка на ЕБО;

г) изчислението се прави най-малко веднъж месечно, като използваната ЕЕ се изчислява със същата честота. Ако за целите на изчислението, посочено в член 364, параграф 1, буква а), подточка ii) и буква б), подточка ii), не се използват ежедневни стойности, а такива с по-рядка честота, институциите използват средните стойности за тримесечие.

6. За експозициите към контрагент, за които при използване на одобрения вътрешен модел на институцията за специфичния риск по дългови инструменти се получава приближение на спред, което не съответства на рейтинга, сектора и района на контрагента, институцията използва метода, предвиден в член 384, за изчисляване на капиталовите изисквания за риск при ККО.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за по-подробно определяне на това:

а) как да се избере даден спред, който да бъде използван като приближение чрез одобрения вътрешен модел на институцията за специфичния риск по дългови инструменти, с цел установяване на посочените в параграф 1 s_i и LGD_{MKT};

б) броят и размерът на портфейлите, които отговарят на критерия за ограничен брой по-малки портфейли по параграф 4.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 384

Стандартизиран метод

1. Всяка институция, която не изчислява капиталовите изисквания за риск при ККО за своите контрагенти съгласно член 373, изчислява портфейлни капиталови изисквания за риск при ККО за всеки контрагент по следната формула, отчитайки хеджиранията за редуциране на риска при ККО, които са допустими съгласно член 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i \right)^2}$$

където:

h = едногодишният хоризонт на риска (в години); h = 1;

w_i = теглото, приложимо за контрагент „i“.

На контрагент „i“ се присъжда едно от шестте тегла w_i въз основа на външна кредитна оценка от избрана АВКО съгласно таблица 1. За контрагент, за който няма присъдена кредитна оценка от избрана АВКО:

а) институция, използваща подхода по дял II, глава 3, съотнася вътрешния рейтинг на контрагента към една от външните кредитни оценки;

б) институция, използваща подхода по дял II, глава 2, присъжда w_i=1,0 % на този контрагент. Въпреки това се установява w_i=3,0 %, ако институция използва член 128 за рисково претегляне за кредитен риск от контрагента по отношение на експозициите към този контрагент.

EAD_i^{total} = общата стойност на експозицията към кредитен риск от контрагента за контрагент „i“ (изчислена като сбор за всички нетиращи съвкупности), включително ефекта на обезпечението съгласно методите по дял II, глава 6, раздели 3—6, приложима към изчислението на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента за този контрагент. Институция, която използва един от методите по дял II, глава 6, раздели 3 и 4, може да използва като EADitotal напълно коригираната стойност на експозицията в съответствие с член 223, параграф 5.

▼B

Институция, която не използва метода по дял II, глава 6, раздел 6, дисконтира експозицията чрез прилагане на следния коефициент:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = условната стойност на закупената защита чрез суапове за кредитно неизпълнение върху задължения на едно лице (сбора им, ако позициите са повече от една), свързани с контрагент „i“ и използвани за хеджиране на риска при ККО.

Тази условна стойност се дисконтира чрез прилагане на следния коефициент:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = пълната условна стойност на един или повече индексни суапове за кредитно неизпълнение на закупена защита, използвани за хеджиране на риска при ККО.

Тази условна стойност се дисконтира чрез прилагане на следния коефициент:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = теглото, приложимо за индексното хеджиране.

Институцията определя W_{ind} чрез изчисляване на среднопретеглените w_i, приложими за отделните компоненти на индекса;

M_i = ефективният матуритет на сделките с контрагент i.

Институция, използваща метода по дял II, глава 6, раздел 6, изчислява M_i съгласно член 162, параграф 2, буква ж). За тази цел обаче M_i не е ограничен до пет години, а до най-дългия договорен остатъчен матуритет в нетиращата съвкупност;

За институция, която не използва метода по дял II, глава 6, раздел 6, M_i е среднопретегления матуритет съгласно член 162, параграф 2, буква б). За тази цел обаче M_i не е ограничен до пет години, а до най-дългия договорен остатъчен матуритет в нетиращата съвкупност;

M_i^{hedge} = матуритетът на хеджиращия инструмент с условна стойност B_i (количествата M_i^{hedge} B_i се събират, ако позициите са повече от една);

▼B

M_{ind} = матуритетът на индексното хеджиране.

Когато позициите за индексно хеджиране са повече от една, M_{ind} е матуритет, среднопретеглен спрямо условната стойност.

2. Когато даден контрагент е включен в индекс, на който се базира суап за кредитно неизпълнение, използван за хеджиране на кредитния риск от контрагента, институцията може да извади условната стойност, която може да бъде отнесена към този контрагент според теглото му в индекса, от условната стойност на индексния суап за кредитно неизпълнение и да я третира като хеджиране (B_i) на индивидуалния контрагент с матуритет, основаващ се на матуритета на индекса.

Таблица 1

Степен на кредитно качество	Тегло w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Член 385

Алтернатива на използването на методите за ККО при изчисляването на капиталовите изисквания

Като алтернатива на член 384, за посочените в член 382 инструменти и с предварителното съгласие на компетентния орган институциите, използващи метода на първоначалната експозиция, изложен в член 275, могат да прилагат мултиплика-ционен коефициент 10 към получения размер на рисково претег-лените експозиции за кредитен риск от контрагента по отношение на тези експозиции, вместо да изчисляват капиталовите изисквания за риск при ККО.

Член 386

Допустимо хеджиране

1. Хеджирането е „допустимо“ за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за риск при ККО съгласно членове 383 и 384 само когато се използва за редуциране на риска при ККО и се управлява с тази цел, както и когато е под една от следните форми:

а) суапове за кредитно неизпълнение върху задължения на едно лице или други равностойни инструменти за хеджиране, които се отнасят пряко до контрагента;

▼C2

б) индексни суапове за кредитно неизпълнение, при условие че базисната разлика между всеки спред на отделен контрагент и спредовете по хеджирането чрез индексни суапове за кредитно неизпълнение се отразява, по задоволителен за компетентните органи начин, в стойността под риск и стресираната стойност под риск.

▼B

►C2 Изискването по буква б) базовата разлика между всеки спред на отделен контрагент и спредовете по хеджирането чрез индексни суапове за кредитно неизпълнение да се отразява в стойността под риск и стресираната стойност под риск се прилага и ◄ в случаите, когато като приближение за спред на контрагента се използва друг спред.

За всички контрагенти, за които като приближение се използва друг спред, институцията използва подходящи базисни времеви редове, получени от представителна група подобни лица, за чийто спред има данни.

Ако базовата разлика между спреда на отделния контрагент и спредовете по хеджирането чрез индексни суапове за кредитно неизпълнение не е отразена по задоволителен за компетентните органи начин, ►C2 институцията отразява само 50 % от условната стойност на индексното хеджиране в стойността под риск и стресираната стойност под риск. ◄

Не е разрешено прекомерно хеджиране на експозициите със суапове за кредитно неизпълнение върху задължения на едно лице по метода, посочен в член 383.

2. Институцията не отразява други видове хеджиране за риск от контрагента при изчисляването на капиталовите изисквания за риск при ККО. По-специално, транширaните суапове за кредитно неизпълнение или суаповете за n-то кредитно неизпълнение и дълговите ценни книжа, обвързани със заеми, не са допустимо хеджиране при изчисляването на капиталовите изисквания за риск с ККО.

3. Допустимото хеджиране, включено в изчислението на капиталовите изисквания за риск при ККО, не се включва в изчислението на капиталовите изисквания за специфичен риск съгласно дял IV,нито третира като редуциране на кредитния риск, освен за кредитния риск от контрагента за същия портфейл сделки.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

ГОЛЕМИ ЕКСПОЗИЦИИ

Член 387

Предмет

Институциите следят и контролират големите си експозиции съгласно настоящата част.

Член 388

Изключения от обхвата

Настоящата част не се прилага за инвестиционните посредници, които отговарят на критериите по член 95, параграф 1 или член 96, параграф 1.

Настоящата част не се прилага по отношение на консолидирана група, ако тази група включва единствено инвестиционни посредници, посочени в член 95, параграф 1 или член 96, параграф 1, и спомагателни дружества и която не включва кредитни институции.

▼B

Член 389

Определение

За целите на настоящата част „експозиция“ означава всеки актив или задбалансова позиция съгласно трета част, дял II, глава 2, без прилагане на рисковите тегла или степените на риск.

Член 390

Изчисляване на стойността на експозицията

1. Експозициите, произтичащи от инструментите по приложение II, се изчисляват по един от методите, изложени в трета част, дял II, глава 6.

2. Институциите, на които е разрешено да използват метода на вътрешния модел, съгласно член 283, могат за използват метода на вътрешния модел, за да изчисляват стойността на експозицията при репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, маржин заемни сделки и транзакции с удължен сетълмент.

3. Институциите, които изчисляват капиталовите изисквания за дейностите в рамките на търговския си портфейл съгласно трета част, дял IV, глава 2, член 299, съгласно трета част, дял V и в съответните случаи съгласно трета част, дял IV, глава 5, изчисляват стойността на експозициите си към отделни клиенти, които възникват в рамките на търговския портфейл, като сбор от следните елементи:

а) положителното превишение на дългите позиции на институцията над късите ѝ позиции във всички финансови инструменти, емитирани от съответния клиент, като нетната позиция във всеки отделен инструмент се изчислява по методите, посочени в трета част, дял IV, глава 2;

б) нетната експозиция — в случаите на поемане на дългов или капиталов инструмент;

в) експозициите в резултат на сделки, споразумения и договори, посочени в членове 299 и 378—380, със съответния клиент, като тези експозиции се изчисляват по начина за изчисление на стойностите на експозиции, изложен в посочените членове.

За целите на буква б) нетната експозиция се изчислява чрез приспадане на тези позиции, които са записани или препоети от трети лица въз основа на официално споразумение, намалени с коефициентите, посочени в член 345.

За целите на буква б) институциите създават системи за наблюдение и контрол на експозициите, произтичащи от поемане на емисии, за периода между първоначалното поемане на задължението и следващия работен ден с оглед на естеството на поетите рискове на въпросните пазари.

За целите на буква в) трета част, дял II, глава 3 се изключва от позоваването в член 299.

▼B

4. Общата експозиция към отделен клиент или към група от свързани клиенти се изчисляват чрез събиране на експозициите от търговския портфейл и експозициите от банковия портфейл.

5. Експозициите към групи от свързани клиенти се изчисляват чрез събиране на експозициите към отделните лица, отнесени в една група.

6. Експозициите не включват следното:

а) при сделки с чуждестранна валута — експозициите, възникнали при обичайния период на сетълмент в рамките на два работни дни след плащането;

б) при сделки за покупка или продажба на ценни книжа — експозициите, възникнали при обичайния период на сетълмент в рамките на пет работни дни след плащането или доставката на ценните книжа, в зависимост от това кое от двете настъпва по-рано;

в) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения или услуги за клиентите по клиринг, сетълмент и доверителни услуги, свързани с финансови инструменти — забавеното получаване на средствата, както и другите експозиции, произтичащи от дейността на клиента, чийто падеж е най-късно на следващия работен ден;

г) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения – експозициите в рамките на един ден към институции, предоставящи тези услуги;

д) експозициите, с които е намален собственият капитал съгласно членове 36, 56 и 66.

7. За да се определи цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти, по отношение на клиенти, към които институцията има експозиции чрез сделки по член 112, букви м) и о) или чрез други сделки, когато има експозиция към базисни активи, институцията прави оценка на базисните експозиции, като отчита икономическата същност на структурата на сделката и рисковете, присъщи на структурата на сделката, за да определи дали тя представлява допълнителна експозиция.

8. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на следното:

а) условията и методологиите, които се използват, за да се определи цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти по отношение на видовете експозиции, посочени в параграф 7;

б) условията, при които структурата на сделката по параграф 7 не представлява допълнителна експозиция;

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 391

Определение на понятието „институция“ за целите на големите експозиции

За целите на изчисляването на стойността на експозициите по настоящата част понятието „институция“ включва всяко частно или публично предприятие, включително неговите клонове, което, ако беше установено в Съюза, би отговаряло на определението за „институция“ и което е лицензирано в трета държава, която прилага пруденциални надзорни и регулаторни изисквания, които са поне равностойни на прилаганите в Съюза.

Член 392

Определение на понятието „голяма експозиция“

Експозиция на институция към клиент или група от свързани клиенти се счита за голяма експозиция, когато нейната стойност е по-голяма или равна на 10 % от приемливия капитал на институцията.

Член 393

Способност за установяване и управление на големите експозиции

Институцията трябва да разполага с надеждни административни и счетоводни процедури и подходящи механизми за вътрешен контрол, за да установява, управлява, следи, отчита и регистрира всички големи експозиции и последващите изменения в тях съгласно настоящия регламент.

Член 394

Изисквания за предоставяне на информация

1. Всяка институция представя на компетентните органи посочената по-долу информация за всяка голяма експозиция, включително за големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

а) идентификационни данни на клиента или групата от свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;

б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

в) вида на кредитната защита с обезпечения или гаранции, когато се използват такива;

г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислен за целите на член 395, параграф 1.

▼B

Когато по отношение на институцията се прилага трета част, дял II, глава 3, на компетентните органи се представя информация за нейните 20 най-големи експозиции на консолидирана основа, с изключение на големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага.

2. В допълнение към предоставената информация по параграф 1, институцията докладва на компетентните органи следната информация за своите 10 най-големи експозиции на консолидирана основа към институции, ►C2 както и за своите 10 най-големи експозиции на консолидирана основа към нерегулирани предприятия от финансовия сектор, включително ◄ големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

а) самоличността на клиента или групата от свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;

б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

в) вида на кредитната защита с обезпечения или гаранции, когато се използват такива;

г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислен за целите на член 395, параграф 1;

д) очакваното погасяване на експозицията, изразено като падежираща сума в рамките на месечни матуритетни съвкупности до една година, тримесечни матуритетни съвкупности до три години, а след това ежегодно.

3. Тази информация се представя поне два пъти годишно.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) единните формати за отчитане на информацията по параграф 3, съобразени с естеството, мащаба и сложността на дейностите на институциите, и указанията за използването на тези формати;

б) честотата и датите на представяне на информацията по параграф 3;

в) информационните технологични решения за представяне на информацията по параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

Член 395

Максимални размери на големите експозиции

1. Институцията не формира към даден клиент или група от свързани клиенти експозиция, чиято стойност надвишава 25 % от приемливия капитал на институцията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск съгласно членове 399—403. Когато този клиент е институция или когато група от свързани клиенти включва една или повече институции, тази стойност не надвишава по-голямата от следните две стойности: 25 % от приемливия капитал на институцията или 150 милиона евро, при условие че сборът на стойностите на експозициите, след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск съгласно членове 399—403, към всички свързани клиенти, които не са институции, не надвишава 25 % от приемливия капитал на институцията.

Ако размерът на 25 % от приемливия капитал на институцията е под 150 милиона евро, стойността на експозицията, след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск съгласно членове 399—4023 не надвишава разумен максимален размер от приемливия капитал на институцията. Този максимален размер се определя от институцията съгласно правилата и процедурите по член 81 от Директива 2013/36/ЕС, за да се преодолява и контролира риска от концентрация. Максималният размер не надвишава 100 % от приемливия капитал на институцията.

Компетентните органи могат да определят максимален размер, по-нисък от 150 милиона евро, като уведомяват ЕБО и Комисията за това.

2. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и като отчита ефекта от редуцирането на кредитния риск съгласно членове 399—403, както и резултатите от тенденциите в Съюза и на международно равнище в областта на паралелната банкова система и големите експозиции, ЕБО издава до 31 декември 2014 г. насоки за определяне на подходящи общи изисквания за максималния размер на такива експозиции или по-строги индивидуални изисквания за максималния размер на експозициите към паралелни банкови предприятия, които извършват банкови дейности извън регулирана рамка.

При разработването на тези насоки ЕБО взема под внимание дали въвеждането на допълнителни изисквания за максималния размер ще окаже значително отрицателно въздействие върху рисковия профил на институциите, установени в Съюза, върху кредитирането на реалната икономика или върху стабилността и нормалното функциониране на финансовите пазари.

До 31 декември 2015 г. Комисията оценява целесъобразността и въздействието от налагането на изисквания за максималния размер на експозициите към паралелни банкови предприятия, които извършват банкови дейности извън регулирана рамка, като отчита развитието в Съюза и на международно равнище в областта на паралелната банкова система и големите експозиции, както и редуцирането на кредитния риск съгласно членове 399—403. Комисията представя доклада на Европейския парламент и на Съвета, по целесъобразност заедно със законодателно предложение за максималните размери на експозициите към паралелни банкови предприятия, които извършват банкови дейности извън регулирана рамка.

▼B

3. При спазване на член 396 институцията трябва във всеки един момент да съблюдава съответния максимален размер, определен в параграф 1.

4. За активите, представляващи вземания, и другите експозиции към признати инвестиционни посредници от трети държави може да се приложи същият начин на третиране като предвидения в параграф 1.

5. Експозициите от търговския портфейл на институцията могат да надвишат максималните размери по настоящия член, ако са спазени следните условия:

а) експозицията към съответния клиент или група от свързани клиенти по позиции от банковия портфейл не надвишава максималния размер по параграф 1, изчислен по отношение на приемливия капитал, така че превишението произтича изцяло от позиции от търговския портфейл;

б) институцията спазва допълнително капиталово изискване за превишението над максималния размер по параграф 1, като това изискване се изчислява съгласно членове 397 и 398;

в) когато са изминали 10 дни или по-малко от възникването на превишението, експозицията по търговския портфейл към съответния клиент или група от свързани клиенти не превишава 500 % от приемливия капитал на институцията;

г) всички превишения, продължили повече от 10 дни, сумарно не превишават 600 % от приемливия капитал на институцията.

При всяко превишение на максималния размер институцията своевременно съобщава на компетентните органи размера на превишението и наименованието на съответния клиент и когато е приложимо – наименованието на групата от съответните свързани клиенти.

6. За целите на настоящия параграф структурни мерки означава мерки, приети от държава членка и прилагани от съответните компетентни органи на тази държава членка преди влизането в сила на правен акт, който изрично хармонизира мерките, с които от лицензираните в тази държава членка кредитни институции се изисква да намалят експозициите си към различни юридически лица в зависимост от дейностите им, без значение къде се извършват тези дейности, с цел да се защитят вложителите и да се запази финансовата стабилност.

Независимо от параграф 1 от настоящия член и член 400, параграф 1, буква е), когато държавите членки приемат национални закони, с които се налага приемането на структурни мерки в рамките на банкова група, компетентните органи могат да изискват от институциите на банковата група, които държат депозити, обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити ([1]) или от равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава, ►C1 да прилагат максимален размер на големите експозиции под 25 %, но не под 15 %, между 28 юни 2013 г. и 30 юни 2015 г., ◄ и не под 10 % от 1 юли 2015 г. нататък, на подконсолидирана основа в съответствие с член 11, параграф 5 спрямо вътрешногруповите експозиции, когато тези експозиции се състоят от експозиции към субект, който не принадлежи към същата подгрупа за целите на структурните мерки.

([1]) ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

▼B

За целите на настоящия параграф, трябва да са спазени следните условия:

а) всички субекти, които спадат към една и съща подгрупа за целите на структурните мерки, се разглеждат като един клиент или група от свързани клиенти;

б) компетентните органи прилагат еднакъв максимален размер към експозициите, посочени в първа алинея.

Прилагането на този подход не засяга ефективния надзор на консолидирана основа и не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, нито да представлява или да създава пречка пред функционирането на вътрешния пазар.

7. Преди приемането на конкретните структурни мерки, посочени в параграф 5, по отношение на големите експозиции, компетентните органи уведомяват Съвета, Комисията, съответните компетентни органи и ЕБО поне два месеца преди публикуването на решението за приемане на структурните мерки и представят подходящи количествени и качествени доказателства за всички посочени по-долу елементи:

а) обхвата на дейностите, спрямо които се прилагат структурни мерки;

б) обяснение защо тези проекти за мерки се считат за подходящи, ефективни и пропорционални за защита на вложителите;

в) оценка на възможното положително или отрицателно въздействие на мерките върху вътрешния пазар въз основа на информацията, с която разполага държавата членка.

8. На Комисията се предоставя правомощие, като действа в съответствие с процедурата по член 464, параграф 2, да приеме акт за изпълнение, с който да одобри или да отхвърли предлаганите национални мерки, посочени в параграф 7.

В рамките на един месец от получаването на уведомлението по параграф 7 ЕБО представя становището си по посочените в същия параграф елементи на Съвета Комисията и на съответната държава членка. Съответните компетентни органи също могат да представят становищата си по посочените в същия параграф елементи на Съвета, Комисията и на съответната държава членка.

Като отчита във възможно най-голяма степен посочените във втора алинея становища и в случай че са налице убедителни и надеждни доказателства, че мерките ще окажат отрицателно въздействие върху вътрешния пазар, което надхвърля ползите за финансовата стабилност, Комисията отхвърля предлаганите национални мерки в срок от два месеца от получаване на уведомлението. В противен случай Комисията одобрява предлаганите национални мерки за първоначален срок от две години, като по целесъобразност в мерките могат да бъдат внесени изменения.

Комисията отхвърля предлаганите национални мерки само когато счита, че те водят до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, като по този начин представляват или създават пречка пред функционирането на вътрешния пазар или пред свободното движение на капитали в съответствие с разпоредбите на ДФЕС.

▼B

В оценката си Комисията взема под внимание становището на ЕБО и доказателствата, представени в съответствие с параграф 7.

Преди срокът на действие на мерките да изтече, компетентните органи могат да предложат нови мерки за удължаване на срока на прилагане всеки път с още две години. В този случай те уведомяват Комисията, Съвета, съответните компетентни органи и ЕБО. За одобряването на новите мерки се прилага посочената в настоящия член процедура. Настоящият член не засяга член 458.

Член 396

Спазване на изискванията във връзка с големите експозиции

1. Ако по изключение експозициите превишават максималния размер по член 395, параграф 1, институцията своевременно докладва стойността на експозицията на компетентните органи, които могат, когато обстоятелствата го изискват, да определят на институцията срок, в който да започне да съблюдава максималния размер.

Когато за максимален размер се прилага сумата от 150 милиона евро, посочена в член 395, параграф 1, компетентните органи могат да разрешават за всеки отделен случай превишаване на максималния размер от 100 % от приемливия капитал на институцията.

2. Когато спазването от страна на дадена институция на индивидуална или подконсолидирана основа на задълженията по настоящата част отпадне съгласно член 7, параграф 1 или когато разпоредбите на член 9 се прилагат в случая на институции майки в държава членка, трябва да бъдат предприети мерки за осигуряване на задоволително разпределение на рисковете в рамките на групата.

Член 397

Изчисляване на допълнителните капиталови изисквания за големите експозиции в търговския портфейл

1. Превишението по член 395, параграф 5, буква б) се изчислява чрез подбор на тези компоненти от общата търговска експозиция към съответното лице или група лица, които пораждат най-високите изисквания за специфичен риск по трета част, дял IV, глава 2 и/или изисквания по член 299 и трета част, дял V, чийто сбор се равнява на размера на превишението по член 395, параграф 5, буква а).

2. Когато превишението не е продължило повече от 10 дни, допълнителното капиталово изискване за тези компоненти е 200 % от изискванията по параграф 1.

3. От 10-ия ден от възникване на превишението компонентите му, подбрани в съответствие с параграф 1, се отнасят към съответния ред в колона 1 на таблица 1 във възходящ ред на изискванията за специфичен риск по част трета, дял IV, глава 2 и/или изискванията по член 299 и част трета, дял V. Допълнителното капиталово изискване е равно на сбора от изискванията за специфичен риск по трета част, дял IV, глава 2 и/или изискванията по член 299 и трета част, дял V за тези компоненти, умножен по съответстващия коефициент от колона 2 на таблица 1.

▼B

Таблица 1

Колона 1: превишение на максималните размери (като процент от приемливия капитал)	Колона 2: коефициенти
До 40 %	200 %
От 40 % до 60 %	300 %
От 60 % до 80 %	400 %
От 80 % до 100 %	500 %
От 100 % до 250 %	600 %
Над 250 %	900 %

Член 398

Процедури за предотвратяване на избягването от страна на институциите на допълнителното капиталово изискване

Институциите нямат право умишлено да избягват допълнителните капиталови изисквания по член 397, които биха възникнали за тях във връзка с експозициите, които са в превишение на максималния размер по член 395, параграф 1, след като тези експозиции вече са били поддържани повече от 10 дни, посредством временно прехвърляне на тези експозиции на друго дружество, независимо дали е в същата група или не, и/или чрез предприемане на изкуствени сделки за закриване на експозицията през 10-дневния период и създаване на нова експозиция.

Институциите поддържат системи, които осигуряват незабавното предаване на компетентните органи на информация за всяко прехвърляне, имащо ефекта по първа алинея.

Член 399

Допустими техники за редуциране на кредитния риск

1. За целите на членове 400—403 понятието „гаранция“ включва кредитните деривати, признати съгласно трета част, дял II, глава 4 и различни от дългови ценни книжа, обвързани със заеми.

2. При спазване на параграф 3 от настоящия член, когато съгласно членове 400—403 е разрешено признаването на обезпечена кредитна защита или кредитна защита с гаранции, това зависи от спазването на изискванията за допустимост и останалите изисквания по трета част, дял II, глава 4.

3. Когато дадена институция се позовава на член 401, параграф 2, признаването на обезпечена кредитна защита се извършва, при условие че са изпълнени съответните изисквания съгласно трета част, дял II, глава 3. За целите на настоящата част институцията не отчита обезпечението, посочено в член 199, параграфи 5—7, освен ако това е разрешено съгласно член 402.

4. Институциите анализират, доколкото е възможно, експозициите си към доставчиците на обезпечения, кредитна защита с гаранции и базисни активи съгласно член 390, параграф 7 от гледна точка на евентуална концентрация и при необходимост предприемат действия и съобщават на компетентния орган всички съществени констатации.

▼B

Член 400

Изключения

▼C2

1. Член 395, параграф 1 не се прилага за следните експозиции:

▼B

а) активи, които представляват вземания от централни правителства, централни банки или субекти от публичния сектор и които при липса на обезпечение биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

б) активи, които представляват вземания от международни организации или многостранни банки за развитие и които при липса на обезпечение биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

в) активи, които представляват вземания с изрични гаранции от централни правителства, централни банки, международни организации, многостранни банки за развитие или субекти от публичния сектор, когато необезпечените вземания към съответния субект, който предоставя гаранцията, биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

г) други експозиции, които могат да се отнесат към или са гарантирани от централни правителства, централни банки, международни организации, многостранни банки за развитие или субекти от публичния сектор, когато необезпечените вземания към съответния субект, към когото се отнася експозицията или от когото тя се гарантира, биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

д) активите, представляващи вземания от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2, както и други експозиции към или гарантирани от тези регионални правителства или местни органи на власт, вземанията от които биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

е) експозиции към контрагентите, посочени в член 113, параграфи 6 или 7, в случай че те биха получили рисково тегло от 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2. Експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третират като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 395, параграф 1;

ж) активи и други експозиции, обезпечени чрез парични депозити в кредитиращата институция или в институция, която е предприятието майка или дъщерно предприятие на кредитиращата институция;

з) активи и други експозиции, обезпечени чрез депозитни сертификати, издадени от кредитиращата институция или от институция, която е предприятието майка или дъщерно предприятие на кредитиращата институция, и депозирани в някоя от тях;

▼B

и) експозиции, произтичащи от неусвоени кредитни улеснения, които в приложение I са класифицирани като нискорискови задбалансови позиции, при условие че с клиента или групата от свързани клиенти е сключено споразумение, съгласно което улеснението може да се усвоява само ако е било установено, че това няма да доведе до превишаване на приложимия максимален размер съгласно член 395, параграф 1;

й) експозиции по търговско финансиране към централни контрагенти и вноски в гаранционните фондове на централните контрагенти;

к) експозиции към схеми за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО, произтичащи от финансирането на тези схеми, ако институциите — членки на схемата, имат законово или договорно задължение да я финансират.

За паричните средства, получени по дългова ценна книга, обвързана със заеми, емитирана от институцията, и за заемите или депозитите на контрагент към или в институцията, които са предмет на споразумение за балансово нетиране, признато съгласно трета част, дял II, глава 4, се счита, че попадат в обхвата на буква ж).

2. Компетентните органи могат напълно или частично да освобождават следните експозиции:

а) покритите облигации, попадащи в обхвата на член 129, параграфи 1, 3 и 5;

б) активите, представляващи вземания от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло от 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2, както и други експозиции към или гарантирани от тези регионални правителства или местни органи на власт, вземанията от които биха получили рисково тегло от 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

в) експозициите, включително различни видове участия, на институция към нейното предприятие майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие майка или към нейни собствени дъщерни предприятия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата институция в съответствие с настоящия регламент, Директива 2002/87/ЕО или с равностойни действащи стандарти в трета държава; експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третират като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 395, параграф 1;

г) активите, представляващи вземания и други експозиции, включително различни видове участие, към регионални или централни кредитни институции, с които кредитната институция е свързана в мрежа в съответствие със законови или други нормативни разпоредби и които съгласно тези разпоредби отговарят за паричните клирингови операции в рамките на мрежата;

▼B

д) активи, представляващи вземания и други експозиции към кредитни институции, поети от кредитни институции, една от които действа с нестопанска цел и отпуска заеми в рамките на законоустановени програми или съгласно собствения си устав за насърчаване на конкретни стопански сектори при наличието на определена форма на правителствен контрол и ограничения върху използването на тези заеми, при условие че съответните експозиции произтичат от заемите, които са отпуснати на крайните получатели, посредством кредитните институции, или от гаранциите по тези заеми;

е) активите, представляващи вземания или други експозиции към институции, при условие че тези експозиции не са включени в собствения капитал на съответните институции, падежът им настъпва не по-късно от следващия работен ден и не са деноминирани в основна търговска валута;

ж) активите, които представляват вземания към централни банки под формата на задължителни минимални резерви, депозирани в тези централни банки, и които са деноминирани в техните национални валути;

з) активите, представляващи вземания от централното правителство под формата на държавни ценни книжа, държани поради нормативно установени ликвидни изисквания, деноминирани и финансирани в националната валута на правителството, при условие че по преценка на компетентния орган присъдената от призната АВКО кредитна оценка на тези централни правителства е еквивалентна на инвестиционен рейтинг;

и) 50 % от средно- или нискорисковите задбалансови документарни акредитиви и средно- или нискорисковите задбалансови неусвоени кредитни улеснения, посочени в приложение I, и — при съгласие на компетентните органи — 80 % от стойността на гаранциите, различни от гаранции по кредити, които имат законово или подзаконово основание и се предоставят в полза на членовете от взаимни схеми за гарантиране, имащи статус на кредитни институции;

й) правно изискваните гаранции, в случаите когато ипотечен кредит, финансиран чрез издаване на ипотечни облигации, се отпуска на получателя на ипотечния кредит преди окончателното вписване на ипотеката в имотния регистър, при условие че гаранцията не се използва за намаляване на риска при изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции;

к) активите, представляващи вземания и други експозиции към признати борси.

3. Компетентните органи могат да използват предвиденото в първото изречение изключение само ако са изпълнени следните условия:

а) специфичното естество на експозицията, контрагента или връзката между институцията и контрагента премахва или намалява риска от експозицията; и

б) по отношение на остатъчния риск от концентрация могат да се предприемат други мерки, които са също толкова ефективни, като правила, процеси и механизми, предвидени в член 81 от Директива 2013/36/ЕС.

▼B

Компетентните органи информират ЕБО дали възнамеряват да използват някое от предвидените в параграф 2 изключения в съответствие с букви а) и б) от настоящия параграф и се консултират с ЕБО по направения избор.

Член 401

Изчисляване на ефекта от използването на техники за редуциране на кредитния риск

1. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1 институцията може да използва параметъра „напълно коригирана стойност на експозицията“, изчислен съгласно трета част, дял II, глава 4 чрез отчитане на редуцирането на кредитния риск, корекциите за променливост и всички падежни несъответствия (E*).

2. Всяка институция, на която е разрешено да използва собствени оценки на параметъра LGDи конверсионните коефициенти за всеки клас експозиции по трета част, дял II, глава 3, може с разрешението на компетентните органи да признава ефектите от финансовите обезпечения при изчисляването на стойностите на експозициите за целите на член 395, параграф 1.

Компетентните органи дават разрешението по предходната алинея само ако институцията може да направи оценка на ефектите от финансовите обезпечения за своите експозиции отделно от другите аспекти, свързани с параметъра LGD.

Направените от институцията оценки трябва да са достатъчно подходящи за намаляването на стойността на експозицията с цел спазване на разпоредбите на член 395.

Когато на дадена институция е разрешено да използва собствени оценки на ефекта от използването на финансови обезпечения, тя прави това по начин, който отговаря на подхода, възприет при изчисляването на капиталовите изисквания съгласно настоящия регламент.

Институциите, на които е разрешено да използват собствени оценки на параметъра LGD и конверсионни коефициенти за даден клас експозиции съгласно трета част, дял II, глава 3, но които не изчисляват стойността на своите експозиции чрез подхода по първа алинея от настоящия параграф, могат да използват разширения метод за финансово обезпечение или подхода, изложен в член 403, параграф 1, буква б), за изчисляване на стойността на експозициите.

3. Всяка институция, която използва разширения метод за финансово обезпечение или има разрешение да използва метода, описан в параграф 2 от настоящия член, за изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1, провежда периодични стрес тестове във връзка с концентрациите на кредитен риск, включително във връзка с реализируемата стойност на всяко прието обезпечение.

Периодичните стрес тестове, посочени в първа алинея, са ориентирани към рисковете, произтичащи от потенциални промени в пазарните условия, които биха могли да окажат отрицателно въздействие върху адекватността на собствения капитал на институцията, както и към рисковете, произтичащи от реализацията на обезпечения в ситуации на напрежение.

▼B

Извършваните стрес тестове са подходящи за оценяването на тези рискове.

В случай че периодичният стрес тест покаже по-ниска реализируема стойност на приетото обезпечение в сравнение със стойността, за която би било разрешено да бъде отчетена при използването на разширения метод за финансово обезпечение или по целесъобразност на метода, изложен в параграф 2, стойността на обезпечението, за която се разрешава да бъде призната при изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1, се намалява съответно.

Институциите по първа алинея включват следните елементи в своите стратегии за преодоляване на риска от концентрация:

а) правила и процедури за справяне с рисковете, произтичащи от несъответствия в падежа на експозициите и предоставената кредитна защита за тези експозиции;

б) правила и процедури за случаите, когато стрес тестовете показват по-ниска реализируема стойност на обезпечението в сравнение с отчетената при използването на разширения метод за финансово обезпечение или метода, описан в параграф 2;

в) правила и процедури, свързани с риска от концентрация, произтичащ от прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, и по-конкретно с непреките големи кредитни експозиции, например към отделен емитент на ценни книжа, приети като обезпечение.

Член 402

Експозиции, произтичащи от ипотечно кредитиране

►C2 1. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, институцията може да редуцира стойността на експозицията или на която и да е част от експозицията, която е напълно обезпечена с недвижим имот в съответствие с член 125, параграф 1, с размера на заложената пазарна или ипотечна заемна стойност на въпросния недвижим имот ◄, но като не надхвърля 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната заемна стойност в държавите членки, които са установили строги критерии за определяне на ипотечната заемна стойност в законови или подзаконови разпоредби, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) компетентните органи на държавите членки не са определили рисково тегло, по-голямо от 35 %, за експозициите или частите от експозиции, обезпечени с жилищен имот в съответствие с член 124, параграф 2;

б) експозицията или част от нея е обезпечена напълно с

i) ипотеки върху жилищни имоти; или

ii) жилищен имот, предмет на лизингова сделка, при която лизингодателят запазва пълно право на собственост върху жилищния имот и лизингополучателят все още не е упражнил правото си на закупуване;

в) изискванията, установени в член 208 и член 229, параграф 1 са изпълнени.

▼B

►C2 2. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, институцията може да намали стойността на експозицията или на която и да е част от експозицията, която е напълно обезпечена с недвижим имот в съответствие с член 126, параграф 1, с размера на пазарната или ипотечната заемна стойност на въпросния недвижим имот ◄, но като не надхвърля 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната заемна стойност в държавите членки, които са установили строги критерии за определяне на ипотечната заемна стойност в законови или подзаконови разпоредби, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

▼C2

а) компетентните органи на държавите членки не са определили рисково тегло, по-голямо от 50 %, за експозициите или частите от експозиции, обезпечени с търговски недвижими имоти в съответствие с член 124, параграф 2;

▼B

б) експозицията е напълно обезпечена със:

i) ипотеки върху офиси или други търговски помещения; или

▼C2

ii) офиси или други търговски помещения и експозиции, свързани с лизингови сделки с недвижими имоти.

▼B

в) изискванията, установени в член 125, параграф 2, буква а), член 208 и член 229, параграф 1 са изпълнени;

▼C2

г) търговският недвижим имот е напълно завършен.

▼B

3 Институцията може да третира експозиция към контрагент, която произтича от обратно репо споразумение, съгласно което институцията е закупила от контрагента неакцесорни независими ипотечни тежести върху недвижими имоти на трети лица, като няколко отделни експозиции към всяко от тези трети лица, при условие че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) контрагентът е институция;

б) експозицията е напълно обезпечена с ипотеки върху недвижимите имоти на тези трети лица, които са закупени от институцията, и институцията е в състояние да упражни правата си по тези ипотеки;

в) институцията е направила необходимото за изпълнение на изискванията по член 208 и член 229, параграф 1;

г) институцията е бенефициер по вземанията на контрагента към третите лица, в случай на неизпълнение, неплатежоспособност или ликвидация на контрагента;

д) институцията докладва на компетентните органи в съответствие с член 394 общата сума на експозициите към всяка друга институция, третирани съгласно настоящия параграф.

▼B

За тези цели институцията приема, че има експозиция към всяко едно от посочените трети лица за сумата на вземането на контрагента от третото лице, вместо съответна сума на експозиция към контрагента. Остатъкът от експозицията към контрагента, ако има такъв остатък, продължава да се третира като експозиция към контрагента.

Член 403

Подход на заместването

1. Когато експозиция към даден клиент е гарантирана от трето лице или е обезпечена с издадено от трето лице обезпечение, институцията може:

а) да третира гарантираната част от експозицията като експозиция към гаранта, а не към клиента, при условие че необезпечената експозиция към гаранта би получила същото или по-ниско рисково тегло в сравнение с необезпечената експозиция към клиента съгласно трета част, дял II, глава 2;

б) да третира частта от експозицията, обезпечена с пазарната стойност на признатото обезпечение, като експозиция към третото лице, а не към клиента, при условие че експозицията е покрита с обезпечение и че обезпечената част от експозицията би получила същото или по-ниско рисково тегло в сравнение с необезпечената експозиция към клиента съгласно трета част, дял II, глава 2.

Институцията не използва посочения в първа алинея, буква б) подход при несъответствие между падежите на експозицията и предоставената кредитна защита.

За целите на настоящата част институцията може да използва както разширения метод за финансово обезпечение, така и предвидения в първа алинея, буква б) подход за третиране, само когато за целите на член 92 е разрешено използването както на разширения метод за финансовото обезпечение, така и на опростения метод за финансово обезпечение.

2. Когато институцията прилага параграф 1, буква а):

а) когато гаранцията е деноминирана във валута, различна от валутата, в която е деноминирана експозицията, размерът на експозицията, за която се счита, че е обезпечена, се изчислява в съответствие с разпоредбите за третиране на валутни несъответствия при кредитна защита с гаранции, предвидени в трета част, дял II, глава 4;

б) несъответствието между падежа на експозицията и падежа на защитата се третира в съответствие с разпоредбите за третиране на падежни несъответствия, предвидени в трета част, дял II, глава 4;

в) частично обезпечение може да бъде признато в съответствие с начина на третиране, изложен в трета част, дял II, глава 4.

▼B

ПЕТА ЧАСТ

ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ ПРЕХВЪРЛЕН КРЕДИТЕН РИСК

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА НАСТОЯЩАТА ЧАСТ

Член 404

Обхват на прилагане

Дялове II и III се прилагат по отношение на новите секюритизации, емитирани на 1 януари 2011 г. или след тази дата. След 31 декември 2014 г. дялове II и III се прилагат по отношение на съществуващите секюритизации в случай на прибавяне на нови базисни експозиции или тяхната замяна след тази дата.

ДЯЛ II

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНСТИТУЦИИТЕ ИНВЕСТИТОРИ

Член 405

Запазване на интереса на емитента

1. Институция, която не действа като инициатор, спонсор или първоначален кредитор, поема кредитния риск по секюритизираща позиция в търговския или банковия си портфейл само ако инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор изрично е обявил пред институцията, че ще запази постоянно значителен нетен икономически интерес, който във всички случаи е не по-малък от 5 %.

За запазване на значителен нетен икономически интерес от най-малко 5 % се смята само следното:

а) запазване на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на всеки от траншовете, продадени или прехвърлени на инвеститори;

б) в случай на секюритизация на револвиращи експозиции — запазване на интереса на инициатора в размер на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;

в) запазване на произволно избрани експозиции, съответстващи на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции, ако в противен случай тези експозиции биха били секюритизирани при секюритизацията, при условие че броят на потенциално секюритизираните експозиции при инициирането е не по-малък от 100;

г) запазване на транша за първа загуба и — при необходимост — на други траншове, които имат същия или по-неблагоприятен рисков профил от траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, и чийто падеж не настъпва по-рано от падежа на траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, така че запазеният интерес да се равнява общо на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;

▼B

д) запазване на експозицията за първа загуба в размер на не по-малко от 5 % от всяка секюритизирана експозиция при секюритизацията.

Нетният икономически интерес се изчислява при иницииране и се поддържа постоянно. По отношение на нетния икономически интерес, включително запазените позиции, интерес или експозиции, не се извършва редуциране на кредитния риск, поемане на къси позиции или други действия по хеджиране и той не може да бъде продаван. Нетният икономически интерес се определя по условната стойност на задбалансовите позиции.

Не се допуска многократно прилагане на изискванията за запазване за нито една схема за секюритизация.

2. Когато кредитна институция майка от ЕС, финансов холдинг от ЕС, финансов холдинг със смесена дейност от ЕС или някое от нейните/неговите дъщерни предприятия като инициатор или спонсор секюритизира експозиции от няколко кредитни институции, инвестиционни посредници или други финансови институции, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, посоченото в параграф 1 изискване може да бъде изпълнено с оглед на консолидационното състояние на съответната кредитна институция майка от ЕС, на финансовия холдинг от ЕС или на смесения финансов холдинг от ЕС.

Първа алинея се прилага само ако кредитните институции, инвестиционните посредници или финансовите институции, които са създали секюритизираните експозиции, са се задължили да се придържат към посочените в член 408 изисквания и своевременно предоставят на инициатора или спонсора, както и на кредитната институция майка от ЕС, финансов холдинг от ЕС или финансов холдинг със смесена дейност от ЕС информацията, която е необходима за изпълнение на посочените в член 409 изисквания.

3. Параграф 1 не се прилага, ако секюритизираните експозиции представляват експозиции към посочените по-долу субекти или са изцяло, безусловно и неотменяемо гарантирани от тях:

а) централни правителства или централни банки;

б) регионални правителства или местни органи на власт и субекти от публичния сектор на държавите членки;

в) институции, на които се присъжда рисково тегло от 50 % или по-малко съгласно трета част, дял II, глава 2;

г) многостранни банки за развитие.

4. Параграф 1 не се прилага по отношение на сделки, основани на ясен, прозрачен и достъпен индекс, при който базисните емитенти са идентични с емитентите, съставляващи широко търгуван индекс от емитенти, или представляват други търгуеми ценни книжа, различни от секюритизиращи позиции;

▼B

Член 406

Комплексна проверка

1. Преди да бъдат изложени на рисковете от секюритизация, а при необходимост и след това, институциите трябва да са в състояние да докажат на компетентните органи за всяка от секюритизиращите си позиции, че познават задълбочено и изцяло и са приложили формалните правила и процедури, подходящи за търговския и банковия им портфейл и съобразени с рисковия профил на инвестициите им в секюритизирани позиции, за анализиране и съхраняване на:

а) информацията, оповестена от инициаторите,спонсорите или първоначалните кредитори съгласно член 405, параграф 1, в която се посочва нетният икономически интерес, поддържан постоянно от тях в секюритизацията;

б) рисковите параметри на отделната секюритизираща позиция;

в) рисковите параметри на базисните експозиции на секюритизиращата позиция;

г) репутацията и понесените загуби от страна на инициаторите или спонсорите при предишни секюритизации в съответните класове базисни експозиции, съставляващи секюритизиращата позиция;

д) декларациите и оповестената информация от страна на инициаторите или спонсорите, или техните представители или консултанти за извършения от тях надлежен комплексен анализ по отношение на секюритизираните експозиции и — в съответните случаи — по отношение на качеството на обезпечението на секюритизираните експозиции;

е) в съответните случаи — методологията и концепциите, на които се основава оценката на обезпеченията на секюритизираните експозиции, както и приетите от инициатора или спонсора правила за гарантиране на независимостта на оценителя;

ж) всички структурни елементи на схемата за секюритизация, които могат значително да повлияят на ефекта на секюритизиращата позиция на институцията, например договорения план за разпределение на загубите (waterfall) и свързаните с него гранични нива за разпределяне на загубите, кредитните подобрения, ликвидните подобрения, активиращите механизми, свързани с пазарната стойност, и определенията за неизпълнение по конкретните сделки.

Институциите извършват редовно собствени стрес тестове, подходящи за техните секюритизиращи позиции. За целта институциите могат да използват финансови модели, разработени от АВКО, ако при поискване могат да докажат, че преди инвестицията са положили дължимата грижа с цел да проверят точността на съответните допускания и структурирането на моделите, както и да разберат методологията, допусканията и резултатите.

2. Институциите, които не действат като инициатори, спонсори или първоначални кредитори, установяват формални процедури, подходящи за търговския и банковия им портфейл и съобразени с рисковия профил на инвестициите им в секюритизирани позиции, с цел постоянно и своевременно наблюдение на показателите на

▼B

базисните експозиции, съставляващи секюритизиращите позиции. Когато е уместно, това включва вида експозиция, относителния дял на заемите с просрочие от повече от 30, 60 и 90 дни, процента на случаите на неизпълнение, процента на предсрочните плащания, заемите, при които има реализиране на обезпечението, вида обезпечение и дали то се използва, както и честотното разпределение на кредитните оценки или другите показатели за качеството на базисните експозиции, отрасловата и географската диверсификация, честотното разпределение на съотношенията между размера на заема и стойността на обезпечението с такива интервали, които улесняват извършването на подходящ анализ на чувствителността. Когато самите базисни експозиции представляват секюритизиращи позиции, институциите разполагат с посочената в настоящата алинея информация не само по отношение на базисните секюритизиращи траншове, например името или наименованието и кредитното качество на емитента, но и по отношение на характеристиките и показателите на базисните пулове, съставляващи тези секюритизиращи траншове.

Институциите прилагат същите стандарти и за анализ на дяловите участия или поетите секюритизиращи емисии, които са закупили от трети лица, независимо дали тези дялови участия или поети емисии са в търговския или банковия им портфейл.

Член 407

Допълнително рисково тегло

Когато дадена институция не изпълнява изискванията по членове 405, 406 или 409 в определен важен аспект поради небрежност или пропуск от страна на институцията, компетентните органи налагат пропорционално допълнително рисково тегло от не по-малко от 250 % от рисковото тегло (с максимален размер 1 250 %), което се прилага спрямо съответните секюритизиращи позиции по начина, описан съответно в член 245, параграф 6 или в член 337, параграф 3. Допълнителното рисково тегло се увеличава постепенно с всяко следващо нарушение на разпоредбите за извършване на комплексна проверка.

Компетентните органи вземат предвид изключенията по отношение на някои от секюритизациите, предвидени в член 405, параграф 3 чрез намаляване на рисковото тегло, което в противен случай биха присъдили съгласно настоящия член по отношение на секюритизация, за която се прилага член 405, параграф 3.

ДЯЛ III

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНСТИТУЦИИТЕ СПОНСОРИ И ИНИЦИАТОРИ

Член 408

Критерии за кредитиране

Институции спонсори и инициатори прилагат спрямо подлежащите на секюритизация експозиции същите строги и ясно определени критерии за кредитиране съгласно изискванията по член 79 от Директива 2013/36/ЕС, каквито прилагат по отношение на експозициите, които ще държат в собствения си банков портфейл. За тази цел институциите спонсори и инициатори прилагат същите процедури за одобрение и при необходимост за изменение, подновяване и рефинансиране на кредити.

▼B

Ако не са изпълнени посочените в първа алинея от настоящия член изисквания, институцията инициатор не прилага член 245, параграф 1 и няма право да изключва секюритизираните експозиции при изчисляването на капиталовите си изисквания съгласно настоящия регламент.

Член 409

Оповестяване на информация пред инвеститорите

Институциите, действащи като инициатори, спонсори или първоначални кредитори, оповестяват пред инвеститорите информацията за равнището на задължението, което са поели съгласно член 405 за поддържане на нетен икономически интерес в схемата на секюритизация. Институциите спонсори и инициатори гарантират, че на потенциалните инвеститори се предоставя лесен достъп до всички данни от съществено значение във връзка с кредитното качество и показателите на отделните базисни експозиции, паричните потоци и обезпеченията във връзка със секюритизиращите експозиции, както и необходимата информация за провеждането на всеобхватни стрес тестове, основаващи се на достатъчно данни, по отношение на паричните потоци и обезпеченията във връзка с базисните експозиции. За тази цел кои са данните от съществено значение се определя към датата на секюритизацията, а при необходимост с оглед на естеството на секюритизацията — и след това.

Член 410

Еднакви условия на прилагане

1. ЕБО докладва ежегодно на Комисията за мерките, които компетентните органи вземат, за да осигурят спазването на изискванията по дялове II и III от страна на институциите.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за подробно определяне на:

а) изискванията по членове 405—406, приложими за институции, изложени на риск от секюритизация;

б) изискването за запазване, включително критериите за запазване на значителен нетен икономически интерес, посочени в член 405, и равнището на запазване;

в) изискванията за комплексна проверка съгласно член 405 за институции, изложени на риск от секюритизация и

г) изискванията по членове 408—409, приложими за институциите спонсори и инициатори.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за улесняване на сближаването на надзорните практики във връзка с прилагането на член 407, включително мерките, които трябва да бъдат предприемани в случай на неспазване на задълженията, свързани с комплексната проверка и управлението на риска.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ШЕСТА ЧАСТ

ЛИКВИДНОСТ

ДЯЛ I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ИЗИСКВАНЕ ЗА ЛИКВИДНО ПОКРИТИЕ

Член 411

Определения

За целите на настоящата част се прилагат следните определения:

1) „финансов клиент“ е клиент, който извършва една или повече от дейностите по приложение I към Директива 2013/36/ЕС като своя основна дейност или е някое от следните:

   а) кредитна институция;

   б) инвестиционен посредник;

   в) дружество със специална инвестиционна цел — секюритизация (ДСИЦС);

   г) ПКИ;

   д) инвестиционна схема от затворен тип;

   е) застрахователно предприятие;

   ж) финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност;

2) „влог на дребно“ е задължение към физическо лице или към МСП, когато физическото лице или МСП биха отговаряли на изискванията за класа експозиции на дребно съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, или задължение към дружество, което отговаря на условията за третиране, предвидено в член 153, параграф 4, и когато съвкупният размер на влоговете на такива предприятия на групова основа не надвишава 1 милион евро.

▼B

Член 412

Изискване за ликвидно покритие

1. Институциите държат ликвидни активи с обща стойност, която покрива разликата между изходящите ликвидни потоци и входящите ликвидни потоци при стресирани условия, за да се гарантира, че институциите поддържат нива на ликвидни буфери, които са достатъчни за преодоляване на всяко възможно неравновесие между входящите и изходящите ликвидни потоци при изключително стресирани условия за период от тридесет дни. През периоди, характеризиращи се със стресирани условия, институциите могат да използват ликвидните си активи, за да покриват своите нетни изходящи ликвидни потоци.

2. Институциите не отчитат двукратно входящите ликвидни потоци и ликвидните активи.

3. Институциите могат да използват ликвидните активи по параграф 1, за да изпълняват задълженията си при стресирани обстоятелства, както е посочено в член 414.

4. Разпоредбите по дял II се прилагат само за определяне на задълженията за отчитане по член 415.

5. Държавите членки могат да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на ликвидните изисквания, преди задължителните минимални стандарти за изискването за ликвидно покритие да бъдат уточнени и изцяло въведени в Съюза съгласно член 460. Държавите членки или компетентните органи може да изискват от лицензираните в тяхната юрисдикция институции или от подклас от тези институции да изпълняват изискване за по-високо ликвидно покритие до 100 %, ►C2 до окончателното въвеждане на задължителен минимален стандарт с ниво от 100 % съгласно член 460. ◄

Член 413

Стабилно финансиране

1. Институциите гарантират, че дългосрочните задължения се покриват по подходящ начин чрез разнообразие от стабилни инструменти за финансиране както при нормални условия, така и при стресирани обстоятелства.

2. Разпоредбите на дял III се прилагат само за определяне на задълженията за отчитане по член 415.

3. Държавите членки могат да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на изискванията за стабилно финансиране преди определянето и въвеждането в Съюза на задължителните минимални стандарти за изискванията за нетно стабилно финансиране съгласно член 510.

Член 414

Спазване на ликвидните изисквания

Когато дадена институция нарушава или очаква да наруши изискването по член 412 или общото задължение по член 413, параграф 1, включително при настъпване на стресирани обстоятелства, тя незабавно уведомява компетентните органи и своевременно им представя план за бързо възобновяване на спазването на разпоредбите на член 412 или член 413, параграф 1. Докато не бъде възобновено спазването на разпоредбите, институцията ежедневно, до края на всеки работен ден, отчита елементите,

▼B

посочени съответно в дял II или дял III, освен ако компетентният орган не ѝ разреши да ги отчита по-рядко ив рамките на по-дълъг срок. Компетентните органи дават такова разрешение само въз основа на конкретното положение на дадена институция и при отчитане на мащаба и сложността на нейната дейност. Те наблюдават изпълнението на плана за възобновяване на спазването на разпоредбите и при необходимост изискват от институцията да възобнови спазването по-бързо.

ДЯЛ II

ОТЧИТАНЕ НА ЛИКВИДНОСТТА

Член 415

Задължения за отчитане и формат на отчетност

1. Институциите отчитат в една валута, независимо от действителната им деноминация, пред компетентните органи елементите по дял II и дял III и техните компоненти, включително състава на ликвидните си активи съгласно член 416. До окончателното определяне на изискването за ликвидно покритие по шеста част и въвеждането му като минимален стандарт съгласно член 4460, институциите отчитат елементите, посочени в дял II и приложение III. Институциите отчитат елементите, посочени в дял III. Отчитането се извършва не по-рядко от веднъж месечно за елементите, посочени в дял II и приложение III, и не по-рядко от веднъж на всеки три месеца за елементите, посочени в дял III.

Форматите за отчетност включват цялата необходима информация и позволяват на ЕБО да прецени дали обезпечените кредитни сделки и операциите по замяна на обезпечения, при които ликвидни активи, посочени в член 416, параграф 1, букви а), б и в), са получени срещу обезпечение, което не отговаря на изискванията на член 416, параграф 1, букви а), б и в),), са надлежно приключени.

2. Всяка институция отчита отделно пред компетентните органи на държавата членка по произход елементите по параграф 1 в посочената по-долу валута, когато има:

а) съвкупни задължения във валута, различна от отчетната валута по параграф 1, в размер по-голям или равен на 5 % от общия размер на задълженията на институцията или на обособената ликвидна подгрупа или

б) значим клон съгласно в съответствие с член 51 от Директива 2013/36/ЕС в приемаща държава членка, в която се използва валута, различна от отчетната валута по параграф 1 от настоящия член.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне:

а) единни формати за отчетност и информационни решения, заедно със съответните указания за установяване на честотата, датите и сроковете за отчитане. Форматите за отчетност и честотата на отчитане съответстват на естеството, мащаба и сложността на различните дейности на институциите и обхващат отчитането съгласно параграфи 1 и 2;

▼B

б) допълнителни показатели за наблюдение на ликвидността, необходими на компетентните органи за получаване на цялостен поглед върху ликвидния рисков профил, в съответствие с естеството, мащаба и сложността на дейностите на институцията;

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г. — за елементите, посочени в буква а), и до 1 януари 2014 г. — за елементите, посочени в буква б).

▼B

До окончателното въвеждане на обвързващи ликвидни изисквания компетентните органи могат да продължат да събират информация посредством инструменти за наблюдение за целите на наблюдението на спазването на съществуващите национални стандарти за ликвидност.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. При поискване компетентните органи на държавата членка по произход предоставят своевременно и по електронен път на компетентните органи и на националната централна банка на приемащата държава членка и на ЕБО индивидуалните отчети съгласно настоящия член.

►C2 5. Компетентните органи, които упражняват надзор на консолидирана основа съгласно член 111 от Директива 2013/36/ЕС ◄, при поискване от страна на посочените по-долу органи им предоставят своевременно и по електронен път всички отчети, подадени от институцията съгласно единните формати за отчетност по параграф 3:

а) компетентните органи и националната централна банка на приемащите държави членки, в които са установени значими клонове в съответствие с член 51 от Директива 2013/36/ЕС на институцията майка или институции, контролирани от един и същ финансов холдинг майка;

б) компетентните органи, които са издали лиценз на дъщерните предприятия на институцията майка или институциите, контролирани от един и същ финансов холдинг майка, и националната централна банка на тази държава членка;

в) ЕБО;

г) ЕЦБ.

6. Компетентните органи, които са издали лиценз на институция, която е дъщерно предприятие на институция майка или финансов холдинг майка, при поискване предоставят своевременно и по електронен път на компетентните органи, които упражняват надзор на консолидирана основа съгласно член 111 от Директива 2013/36/ЕС, на централната банка на държавата членка, в която е лицензирана институцията, и на ЕБО всички отчети, подадени от институцията в съответствие с единните формати за отчетност по параграф 3.

▼B

Член 416

Отчитане на ликвидните активи

1. Институциите отчитат посочените по-долу активи като ликвидни активи, освен ако са изключени съгласно параграф 2 и само ако ликвидните активи отговарят на условията по параграф 3:

а) парични средства и експозиции към централни банки, доколкото тези експозиции могат да бъдат, при стресирани обстоятелства, изтеглени по всяко време. По отношение на държаните в централни банки депозити, компетентният орган и централната банка се стремят да постигнат общо разбиране за това в каква степен минималните резерви могат да бъдат изтеглени при стресирани обстоятелства;

б) други прехвърлими активи, които са с изключително висока ликвидност и кредитно качество;

в) прехвърлими активи, които представляват вземания от посочените по-долу лица или са гарантирани от тях:

i) централното правителство на държава членка, на фискално автономен регион, който може да определя и събира данъци, или на трета държава в местната валута на централното правителство или регионалните органи на власт, ако институцията е изложена на ликвиден риск в тази държава членка или тази трета държава и покрива този риск с тези ликвидни активи;

ii) централните банки и субектите от публичния сектор, които не спадат към централното правителство, в местната валута на централната банка и на предприятието от публичния сектор;

iii) Банката за международни разплащания, Международния валутен фонд, Европейската комисия и многостранните банки развитие;

iv) Европейският инструмент за финансова стабилност и Европейският механизъм за стабилност;

г) прехвърлими активи, които са с висока ликвидност и кредитно качество;

д) незабавно усвоими кредитни улеснения, отпускани от централните банки в рамките на паричната политика, доколкото тези улеснения не се обезпечават с ликвидни активи и като се изключва извънредната ликвидна подкрепа

е) ако кредитната институция е включена в мрежа в съответствие със законови или други разпоредби, минималният размер на депозитите в централната кредитна институция според приложимите законови или други нормативни разпоредби и другото нормативно установено или налично по силата на договор ликвидно финансиране от централната кредитна институция или институциите, които са членове на мрежата по член 113, параграф 7 или които отговарят на условията за освобождаване по член 10, доколкото това финансиране не се обезпечава с ликвидни активи.

▼B

До приемането на единно определение за понятията за висока и изключително висока ликвидност и високо и изключително високо кредитно качество съгласно член 460 институциите сами определят по валути кои прехвърлими активи са съответно с висока или изключително висока ликвидност и кредитно качество. До изготвянето на единно определение компетентните органи могат въз основа на критериите по член 509, параграфи 3, 4 и 5, да предоставят общи насоки, които институциите да следват при определянето на активите с висока и изключително висока ликвидност и кредитно качество. Ако няма такива насоки, институциите използват прозрачни и обективни критерии за тази цел, включително част от или всички критерии по член 509, параграфи 3, 4 и 5.

2. Следните активи не се смятат за ликвидни:

а) активите, които са емитирани от кредитна институция, освен ако отговарят на едно от следните условия:

i) те са облигации, отговарящи на условията за третирането по член 129, параграф 4 или 5, или обезпечени с активи инструменти, ако е доказано, че са с изключително високо кредитно качество, определени от ЕБО в съответствие с критериите в член 509, параграфи 3, 4 и 5;

ii) те са облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, различни от посочените в подточка i) от същата буква;

iii) кредитната институция е била създадена от централното правителство или регионални органи на власт на държава членка и това правителство или органи имат задължението да защитава икономическата основа на институцията и да поддържат нейната жизнеспособност, докато тя съществува; или активът се ползва с изричната гаранция на това правителство; или поне 90 % от заемите, отпуснати от институцията, са гарантирани директно или индиректно от това правителство или органи и активът се използва предимно за финансиране на насърчителни заеми, отпускани на неконкурентна основа и с нестопанска цел за насърчаване на изпълнението на целите на обществената политика на правителството или органите;

б) активи, които се предоставят като обезпечение на институцията в рамките на обратни репо сделки и трансакции, финансирани чрез ценни книжа, и които се държат от институцията единствено като средство за редуциране на кредитния риск и които институцията не може да използва по силата нито на нормативна разпоредба, нито на договор;

г) активи, емитирани от:

i) инвестиционен посредник;

ii) застрахователно предприятие;

iii) финансов холдинг;

iv) финансов холдинг със смесена дейност;

v) друг субект, който извършва като основна дейност една или повече от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2013/36/ЕС

▼B

3. В съответствие с параграф 1институциите отчитат като ликвидни активите, които отговарят на следните условия:

а) свободни са от тежести или са на разположение в групи обезпечения, за да бъдат използвани за получаването на допълнително финансиране в рамките на налични договорени, но неусвоени от институцията кредитни линии;

б) не са емитирани от самата институция, от нейната институция майка, от нейна дъщерна институция, от друго дъщерно предприятие на институцията майка или финансовия холдинг майка;

в) за цената им е налице принципно съгласие между участниците на пазара и тя може лесно да се наблюдава на него или цената им може да бъде определена по формула, която е лесна за изчисление въз основа на публично достъпни данни и не зависи от хипотетични допускания, както обикновено е при структурираните или екзотичните продукти;

г) те са приемливо обезпечение при стандартни операции по поддържане на ликвидността на централна банка в държава членка или — ако ликвидните активи се държат за покриване на изходящите ликвидни потоци във валутата на трета държава — на централната банка на съответната трета държава;

д) допуснати са за търгуване на призната борса или могат да се търгуват на активни пазари чрез незабавна продажба или чрез обикновена репо сделка на одобрени репо пазари. Тези критерии се оценяват поотделно за всеки пазар.

▼C2

Условията, посочени в първа алинея, букви в), г) и д), не се прилагат за активите, посочени в параграф 1, букви а), д) и е).

▼B

Условието, посочено в първа алинея, буква г), не се прилага за ликвидните активи, държани с цел покриване на изходящи ликвидни потоци във валута, за която съответната централна банка има изключително тясно определение за приемливост. При ликвидни активи, деноминирани във валути на трети държави, това изключение се прилага само ако компетентните органи на съответната трета държава прилагат същото или равностойно изключение.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3, до уточняването на задължително ликвидно изискване съгласно член 460 и в съответствие с параграф 1, втора алинея от настоящия член институциите отчитат:

а) други активи, които не са приемливи за централната банка, но които могат да се търгуват, например капиталови инструменти и злато, на основата на прозрачни и обективни критерии, включително критериите по член 509, параграфи 3, 4, и 5 в тяхната съвкупност или поотделно;

б) други активи, които са приемливи за централната банка и могат да се търгуват, например обезпечени с активи инструменти с изключително високо кредитно качество, установени от ЕБО в съответствие с критериите по член 509, параграфи 3, 4 и 5;

▼B

в) други активи, които са приемливи за централната банка, но не могат да се търгуват, например кредитни вземания, установени от ЕБО в съответствие с критериите по член 509, параграфи 3, 4 и 5.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се посочват валутите, отговарящи на условията по параграф 3, трета алинея.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до 31 март 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Преди влизането в сила на техническите стандарти, посочени в трета алинея, институциите могат да продължат да прилагат третирането, посочено в параграф 3, втора алинея, ако компетентните органи са го прилагали преди 1 януари 2014 г..

6. Акциите или дяловете в ПКИ могат да се третират като ликвидни активи до абсолютната сума от 500 милиона евро в портфейла с ликвидни активи на всяка институция, при условие че са спазени изискванията по член 132, параграф 3 и че ПКИ, освен в деривати за редуциране на лихвения или кредитния или валутния риск инвестира само в ликвидните активи, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Използването или потенциалното използване на дериватни инструменти с цел хеджиране на риска на разрешените инвестиции от страна на ПКИ не възпрепятства допустимостта на въпросното ПКИ. Когато акциите или дяловете в ПКИ не се оценяват редовно по пазарни цени от трето лице, както е посочено в член 418, параграф 4, букви а) и б), и компетентният орган не се е уверил, че дадена институция е разработила устойчиви методологии и процеси за подобно оценяване, както е посочено в член 406, параграф 4, първо изречение, акциите и дяловете в това ПКИ не се третират като ликвидни активи.

7. Когато определен ликвиден актив престане да отговаря на условията за ликвиден актив, институцията може все пак да продължи да го смята за ликвиден актив за допълнителен период от 30 календарни дни. Ако ликвиден актив в ПКИ престане да отговаря на условията за третирането, посочено в параграф 6, акциите или дяловете в ПКИ може въпреки това да се считат за ликвиден актив за допълнителен период от 30 дни, при условие че тези активи не надвишават 10 % от всички активи на това ПКИ.

Член 417

Оперативни изисквания за притежаваните ликвидни активи

Институциите отчитат като ликвидни активи само притежаваните ликвидни активи, които отговарят на следните условия:

а) те са подходящо диверсифицирани. Не се изисква диверсификация по отношение на активите, които отговарят на изискванията по член 416, параграф 1, букви а), б) и в);

▼B

б) юридически и фактически по всяко време през следващите 30 дни те са в наличност, за да бъдат реализирани чрез незабавна продажба или чрез обикновена репо сделка на одобрен репо пазар, за да бъдат покривани задълженията, които стават изискуеми. За ликвидните активи по член 416, параграф 1, буква в), които са държани в трети държави с ограничения върху преводите или които са деноминирани в неконвертируеми валути, се счита, че са в наличност само доколкото съответстват на изходящите потоци в съответната трета държава или съответната валута, освен ако институцията може да докаже пред компетентните органи, че е предприела подходящи мерки за хеджиране на произтичащия валутен риск;

в) те са контролирани от функцията за управление на ликвидността;

►C2 г) част от ликвидните активи, с изключение на посочените в член 416, параграф 1, букви а), в), д) и е), периодично, поне веднъж годишно, се реализират ◄ чрез незабавна продажба или чрез обикновена репо сделка на одобрен репо пазар със следните цели:

i) за проверка на достъпа до пазара за тези активи;

ii) за проверка на ефективността на процедурите на институцията за реализация на активите;

iii) за проверка на използваемостта на активите;

iv) за намаляване на риска от подаване на отрицателни сигнали при неблагоприятни обстоятелства;

д) свързаните с активите ценови рискове може да се хеджират, но спрямо ликвидните активи се прилагат целесъобразни вътрешни правила, които гарантират, че тези активи са достъпни по-всяко време за ковчежничеството при необходимост и по-специално, че не се използват при други текущи операции, включително:

i) хеджиране или други търговски стратегии;

ii) осигуряване на кредитни подобрения в структурирани транзакции;

iii) покриване на оперативни разходи.

е) ликвидните активи са деноминирани във валути по начин, който съответства на разпределението по валути на изходящите ликвидни потоци след приспадане на входящите потоци.

Член 418

Оценяване на ликвидните активи

1. Ликвидните активи се отчитат по пазарната им стойност, намалена подходящо с цел отразяване най-малко на дюрацията, кредитния и ликвидния риск и типичните за репо сделките отбиви при общи стресирани обстоятелства на пазара. Намалението не може да бъде по-малко от 15 % за активите, посочени в член 416, параграф 1, буква г). Ако институцията хеджира свързания с даден актив ценови риск, тя отчита паричния поток, произтичащ от възможното закриване на хеджиращата позиция.

▼B

2. За акциите или дяловете в ПКИ съгласно член 416, параграф 4 се прилагат процентни намаления въз основа на подробен преглед на базисните активи, както следва:

а) 0 % за активите, посочени в член 416, параграф 1, буква а);

б) 5 % за активите, посочени в член 416, параграф 1, букви б) и в);

в) 20 % за активите, посочени в член 416, параграф 1, буква г).

3. Прилагането на подхода на подробния преглед, посочен в параграф 2, се извършва по следния начин:

а) когато институцията знае кои са базисните експозиции на дадено ПКИ, тя може да ги прегледа подробно, за да ги отнесе поотделно към член 416, параграф 1, букви а)—г);

б) когато институцията не знае кои са базисните експозиции на ПКИ, се приема, че ПКИ инвестира в максималната степен, разрешена от неговия мандат, в низходящ ред във видовете активи по член 416, параграф 1, букви а)—г) до достигането на максималния общ лимит на инвестициите.

4. Институциите разработват устойчиви методологии и процеси за изчисляване и докладване на пазарната стойност и отбивите за акциите и дяловете на ПКИ. Само там, където институциите могат да докажат по удовлетворителен за на компетентния орган начин, че съществеността на експозициите не оправдава разработването на техни собствени методологии, институциите могат да разчитат на посочените по-долу трети лица за изчисляването и докладване на отбивите за акциите или дяловете на ПКИ съгласно методите по параграф 3, букви а) и б):

а) депозитарната институция на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира само в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази депозитарна институция;

б) за останалите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, при условие че отговаря на критериите по член 132, параграф 3, буква а).

Точността на изчисленията на депозитарната институция или управляващото дружество на ПКИ се потвърждава от външен одитор.

Член 419

Валути с ограничения в наличността на ликвидни активи

1. ЕБО преценява дали за институциите съществува достатъчна наличност на ликвидните активи, посочени в член 416, параграф 1, буква б) във валутите, които са от значение за институциите, установени в Съюза.

▼B

2. Когато доказаните потребности от ликвидни активи с оглед на изискването по член 412 надхвърлят наличността на тези ликвидни активи в дадена валута, се прилагат една или няколко от следните дерогации:

а) чрез дерогация от член 417, буква е), ликвидните активи могат да бъдат деноминирани във валути по начин, който не съответства на разпределението по валути на изходящите ликвидни потоци след приспадане на входящите потоци;

б) за валутите на държава членка или на трети държави изискваните ликвидни активи може да бъдат заменени от кредитни линии от централната банка на съответната държава членка или трета държава, които са отпуснати съгласно на неотменяемо договорно задължение за следващите 30 дни, а цената им е справедлива, независимо от текущо усвоената сума, при условие че компетентните органи на тази държава членка или трета държава прилагат същото третиране и че тази държава членка или трета държава има сходни изисквания за отчитане.

3. Прилаганите съгласно параграф 2 дерогации са обратнопропорционални на наличността на съответните активи. Доказаните потребности на институциите се оценяват с оглед на способността на институциите чрез разумно управление на ликвидността да намалят потребността от такива активи и размера на държаните от други пазарни участници количества от активите.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се посочват валутите, отговарящи на условията по настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 31 март 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за уточняване на дерогациите по параграф 2, включително на условията за тяхното прилагане.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 420

Изходящи ликвидни потоци

1. До уточняването на изискването за ликвидност съгласно член 460 подлежащите на отчитане изходящи ликвидни потоци включват:

а) текущата дължима сума по влоговете на дребно съгласно член 421;

▼B

б) текущите дължими суми по други задължения, чийто падеж настъпва и чието плащане може да бъде поискано от институциите емитенти или от доставчика на финансирането, или които са свързани с негласно очакване на доставчика на финансирането, че институцията ще изплати задължението си през следващите 30 дни съгласно член 422;

в) допълнителните изходящи потоци съгласно член 423;

г) максималната сума, която може да бъде усвоена през следващите 30 дни по неусвоени договорени кредитни и ликвидни улеснения, съгласно член 424;

д) допълнителните изходящи потоци, установени при оценяването съгласно параграф 2.

2. Институциите редовно оценяват възможността за и потенциалния размер на изходящите ликвидни потоци през следващите 30 дни по отношение на продуктите или услугите, които не са обхванати от членове 422, 423 и 424 и които тези институции предлагат или подпомагат или които потенциалните купувачи биха приели за свързани с тези институции, включително но не само, изходящите ликвидни потоци в резултат на договорни споразумения като други задбалансови и условни задължения за финансиране включително, но не само, договорени финансови улеснения, неусвоени кредити и аванси към контрагенти на едро, ипотечни продукти, които са одобрени, но още не са усвоени, кредитни карти, овърдрафти, планирани изходящи потоци, свързани с подновяване или удължаване на кредити на дребно или на едро, планирани плащания по деривативни договори и по отношение на продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, съгласно посоченото в член 429 и в приложение I. Тези изходящи потоци се оценяват при допускане за сценарий на едновременното възникване на стресирани обстоятелства, характерни за самата институция, и за целия пазар.

При извършването на тази оценка институциите обръщат особено внимание на съществените щети върху репутацията си, които биха могли да възникнат, ако институциите не осигуряват ликвидна подкрепа за тези продукти или услуги. Институциите докладват най-малко веднъж годишно пред компетентните органи онези продукти и услуги, при които възможността а и възможният размер на изходящите ликвидни потоци, посочени в първа алинея, са значителни, а компетентните органи определят съответните изходящи потоци. Компетентните органи могат да приложат ниво в размер до 5 % за изходящите потоци за продукти за търговско финансиране, водещи до задбалансови позиции, съгласно посоченото в член 429 и приложение I.

Най-малко веднъж годишно компетентните органи представят пред ЕБО доклад относно видовете продукти или услуги, за които са определили изходящите потоци въз основа на докладите от институциите. В този доклад компетентните органи разясняват и методологията, която са използвали за определяне на изходящите потоци.

Член 421

Изходящи потоци по влогове на дребно

1. Институциите отчитат отделно размера на влоговете на дребно, които са обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО или от равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава, и умножават най-малко по 5 % във всеки от следните случаи:

а) когато влогът е част от установено взаимоотношение, поради което изтеглянето му е много малко вероятно;

▼B

б) когато влогът е по разплащателна сметка, включително сметки, по които редовно се превеждат заплати.

2. Институциите умножават размера на другите влогове на дребно, които не са посочени в параграф 1, най-малко по 10 %.

3. Като взема предвид поведението на местните вложители по препоръка на компетентните органи, ЕБО издава до 1 януари 2014 г. насоки относно критериите за определяне на условията за прилагане на параграфи 1 и 2 във връзка с установяването на влоговете на дребно, за които се предвиждат различни изходящи потоци, и определенията за посочените продукти за целите на настоящия дял. В тези насоки се взема предвид възможността тези влогове да доведат до изходящи ликвидни потоци през следващите 30 дни. Тези изходящи потоци се оценяват при допускане за сценарий на едновременно възникване на стресирани обстоятелства, характерни за самата институция и за целия пазар.

4. Независимо от параграфи 1 и 2, институциите умножават размера на влоговете на дребно, които са привлекли в трети държави, с по-висок процент от предвидения в посочените параграфи, ако такъв процент е предвиден в сходни изисквания за отчетност на третата държава.

5. Институциите могат да изключат от изчислението на изходящите потоци някои ясно определени категории влогове на дребно, доколкото институцията винаги спазва стриктно посочените по-долу изисквания за цялата категория влогове, освен в отделни случаи при доказани затруднения на вложителя:

а) за срок от 30 дни вложителят няма право да тегли влога си; или

б) при преждевременно теглене преди изтичането на срока от 30 дни вложителят трябва да плати такса, в която се включват загуба на лихва за периода между датата на тегленето и договорената дата на падежа, както и съществена такса, която не се налага да надхвърля дължимата лихва за изминалия период от време между датата на откриване на влога и датата на тегленето.

Член 422

Изходящи потоци за други задължения

1. Институциите умножават задълженията, произтичащи от собствените оперативни разходи на институцията, с 0 %.

2. Институциите умножават задълженията, произтичащи от обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар съгласно член 192, точка 3 със:

а) 0 % — до стойността на ликвидните активи съгласно член 418, ако са обезпечени с активи, които биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416;

б) 100 % — над стойността на ликвидните активи съгласно член 418, ако са обезпечени с активи, които биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416;

▼B

в) 100 % — ако са обезпечени с активи, които не биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416, с изключение на трансакциите по букви в) и г) от настоящия параграф;

г) 25 % — ако са обезпечени с активи, които не биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416, и ако кредиторът е централното правителство, субект от публичния сектор на държавата членка, в която кредитната институция е получила лиценз или е открила клон, или многостранна банка за развитие. Това третиране се прилага за субекти от публичния сектор с рисково тегло по-малко или равно на 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

д) 0 % — ако кредиторът е централна банка.

3. Институциите умножават задълженията, произтичащи от влогове, които не могат да се изтеглят:

а) от вложителя — за да ползва предоставени от институцията услуги по клиринг, попечителство или управление на парични средства или други сравними услуги;

б) при споделено изпълнение на обща задача в рамките на институционална защитна схема, отговаряща на изискванията по член 113, параграф 7, или като изискван съгласно законова или друга нормативна разпоредба минимален влог на друго лице, което е член на същата институционална защитна схема;

в) от вложителя в рамките на установено оперативно взаимоотношение, различно от посоченото в буква а);

г) когато отчитащата се кредитната институция е свързана в мрежа в съответствие със законова или друга нормативна разпоредба, от вложителя —за да ползва услуги по парични клирингови операции и услуги от централна кредитна институция;

с 5 % в случая по буква а), доколкото са покрити от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО или равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава, и с 25 % в останалите случаи.

Депозитите, държани от кредитните институции в централни кредитни институции, които се считат за ликвидни активи съгласно член 416, параграф 1, буква е), се умножават с множител за изходящи потоци от 100 %.

4. Услугите по клиринг, попечителство или управление на парични средства, или други сравними услуги, посочени в параграф 3, букви а) и г), обхващат тези услуги само доколкото те се предоставят в рамките на установено взаимоотношение, от което вложителят има значителна зависимост. Те не се състоят само в кореспондентско банкиране или основни посреднически услуги, а институцията разполага с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими в срок от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност.

▼B

До изготвянето на единно определение за установено оперативно взаимоотношение, посочено в параграф 3, буква в), институциите сами приемат критерии за определяне на установено оперативно взаимоотношение, за което разполагат с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими в срок от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност, и докладват тези критерии на компетентните органи. В отсъствието на единно определение компетентните органи могат да предоставят общи насоки, които институциите спазват при установяването на влогове, които в рамките на установено оперативно взаимоотношение,не могат да се изтеглят от вложителя.

5. Институциите умножават по 40 % задълженията, произтичащи от влоговете на клиенти, които не са финансови клиенти, доколкото те не попадат в обхвата на параграфи 3 и 4, и умножават по 20 % размера на тези задължения, които са обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО или от равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава.

6. Институциите отчитат на нетна основа изходящите и входящи потоци, очаквани в срок от 30 дни по договорите от приложение II за всички контрагенти, и ги умножават по 100 %, ако резултатът е нетен изходящ поток. Отчитане на нетна основа означава и без отчитане на обезпеченията, които ще бъдат получени и които отговарят на изискванията за ликвидни активи съгласно член 416.

7. Институциите отчитат отделно останалите задължения, които не попадат в обхвата на параграфи 1—5.

8. Компетентните органи могат за отделни случаи да дадат разрешение за прилагане на по-нисък процент на изходящите потоци към задълженията, посочени в параграф 7, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) вложителят е:

i) институция майка или дъщерна институция на институцията или друго дъщерно предприятие на същата институция майка;

ii) свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

iii) институция, която попада в обхвата на същата институционална защитна схема съгласно изискванията на член 113, параграф 7;

iv) централната институция или участник в мрежа, отговаряща на изискванията съгласно член 400, параграф 2, буква г);

б) има основания да се очаква по-малък изходящ поток през следващите 30 дни дори при сценарий на едновременното възникване на стресирани обстоятелства, характерни за самата институцията и за целия пазар;

в) вложителят отчита симетрично или по-консервативно съответстващия входящ поток чрез дерогация от член 425;

г) институцията и вложителят са установени в една и съща държава членка.

▼B

9. Компетентните органи могат да освободят от прилагането на изискванията на параграф 8, буква г), когато се прилага член 20, параграф 1, буква б). В този случай се спазват допълнителни обективни критерии съгласно разпоредбите на делегирания акт, посочен в член 460. Когато разрешат отчитането на по-малък изходящ поток, компетентните органи информират ЕБО за резултата от процеса по член 20, параграф 1, буква б). Компетентните органи правят редовен преглед на изпълнението на условията за такива по-малки изходящи потоци.

10. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на допълнителните обективни критерии по параграф 8а.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 423

Допълнителни изходящи потоци

1. За обезпечение, различно от активите, посочени в член 416, параграф 1, букви а), б) и в), което е предоставено от институцията по договорите от приложение II и за кредитните деривати, се предвижда допълнителен изходящ поток от 20 %.

2. Институциите уведомяват компетентните органи за всички сключени от тях договори, чиито условия пораждат, в рамките на 30 дни, след съществено влошаване на кредитното качество на институцията, изходящи ликвидни потоци или потребност от допълнителни обезпечения. Ако компетентните органи сметнат подобни договори за значими по отношение на потенциалните изходящи ликвидни потоци на институцията, те изискват от нея да добави за тези договори допълнителен изходящ поток, включително поток, отговарящ на потребността от допълнителни обезпечения, възникваща от съществено влошаване на кредитното качество на институцията като понижаване на външната ѝ кредитна оценка с три степени. Институцията редовно преразглежда степента на това съществено влошаване в контекста на съответните клаузи на сключените от нея договори и уведомява компетентните органи за резултатите от прегледа.

3. Институцията предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на потребността от обезпечение, която би възникнала в резултат на въздействието на сценарий на неблагоприятно развитие на пазарните условия върху сключените от институцията сделки с деривати, сделки за финансиране и други договори, ако е съществена.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията за прилагане във връзка с понятието за значимост и методите за измерване на допълнителния изходящ поток.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Институцията предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на пазарната стойност на продаваните чрез къси продажби ценни книжа или други активи, които трябва да бъдат доставени в срок от 30 дни, освен ако институцията притежава ценните книжа, предмет на доставката или ги е получила в заем при условия, налагащи връщането им едва след изтичането на 30-дневния срок, и ако ценните книжа не са част от ликвидните активи на институцията.

5. Институцията предвижда допълнителен изходящ поток, съответстващ на:

а) излишъка по обезпечението, който институцията държи и който по договор контрагентът може да поиска да бъде изискан по всяко време;

б) обезпечението, което трябва да бъде върнато на контрагент;

в) обезпечението, което съответства на активите, които биха могли да се квалифицират като ликвидни активи за целите на член 416, и което може да бъде заменено, без съгласието на институцията, за активи, които не биха могли да се квалифицират като ликвидни активи за целите на член 416.

6. Влоговете, получени като обезпечение, не се разглеждат като задължения за целите на член 422, но за тях се прилагат разпоредбите на настоящия член, когато е уместно.

Член 424

Изходящи потоци по кредитни и ликвидни улеснения

1. Институциите отчитат изходящи потоци по договорени кредитни улеснения и ликвидни улеснения, определени като процент от максималната сума, която може да бъде усвоена през следващите 30 дни. Максималната сума, която може да бъде усвоена, може да се изчисли без отчитане на изискването за ликвидност по член 420, параграф 2, задължително за търговското финансиране по задбалансови позиции, и без отчитане на стойността на обезпечението по член 418, което трябва да се предостави, ако институцията може да използва това обезпечение повторно и ако то се държи под формата на ликвидни активи съгласно член 416. Обезпечението, което трябва да се предостави, не представлява активи, емитирани от контрагента по улеснението или от свързани с него лица. Ако институцията разполага с необходимата информация, максималната сума, която може да бъде усвоена по кредитни и ликвидни улеснения, се определя като максималната сума, която би могла да бъде усвоена с оглед на собствените задължения на контрагента или с оглед на предварително установения по договора график за усвояване, което се дължи през следващите 30 дни.

2. Максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени договорени кредитни улеснения и ликвидни улеснения през следващите 30 дни, се умножава по 5 %, ако те могат да бъдат отнесени към класа „експозиции на дребно“ съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск.

▼B

3. Максималната сума, която може да бъде усвоена по неусвоени договорени кредитни улеснения и ликвидни улеснения през следващите 30 дни, се умножава по 10 %, когато те отговарят на следните условия:

а) те не могат да бъдат отнесени към класа „експозиции на дребно“ съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск;

б) те са били предоставени на клиенти, които не са финансови клиенти;

в) те не са предоставени с цел осигуряване на финансиране за клиента, когато той не може да задоволи потребностите си от финансиране на финансовите пазари.

4. Договореният размер на ликвидно улеснение, предоставено на дружество със специална цел – секюритизация с оглед да се даде възможност на такова дружество да придобие активи, различни от ценни книжа, от клиенти, които не са финансови клиенти, се умножава по 10 %, доколкото той надвишава размера на закупуваните обикновено активи от клиенти и ако максималната сума, която може да бъде усвоена, е договорно ограничена до размера на закупуваните обикновено активи.

5. Институциите отчитат максималната сума, която може да се усвои по други неусвоени договорени кредитни улеснения и ликвидни улеснения през следващите 30 дни. Това се отнася по-специално за:

а) ликвидни улеснения, предоставени от институцията на дружества със специална цел — секюритизация, различни от посочените в параграф 3, буква б);

б) споразуменията, съгласно които от институцията се изисква да купи или замени активи на дружество със специална цел — секюритизация;

в) улесненията, предоставени на кредитни институции;

г) улесненията, предоставени на финансови институции и на инвестиционни посредници.

6. Чрез дерогация от параграф 5 институциите, които са създадени и финансирани от централно правителство или регионални органи на власт на поне една държава членка, могат да прилагат третирането, предвидено в параграфи 2 и 3, и за кредитните и ликвидните улеснения, които са предоставени на институции единствено с цел пряко или непряко финансиране на насърчителни заеми, които могат да бъдат отнесени към класовете експозиции, посочени в тези параграфи. ►C2 Чрез дерогация от член 425, параграф 2, буква ж), ако тези насърчителни заеми са отпуснати ◄ посредством друга институция, действаща като посредник (заеми, отпускани чрез посредник), институциите могат да приложат симетричен входящ и изходящ поток. Тези насърчителни заеми се отпускат само на лица, които не са финансови клиенти, на неконкурентна основа и с нестопанска цел за насърчаване на изпълнението на целите на обществената политика на Съюза и/или на съответното централно правителство или регионални органи на власт на държавата членка. Ползването на такива улеснения е възможно единствено при материализиране на обичайно очакваното търсене за насърчителни заеми и до размера на това търсене, свързано с последващо отчитане за използването на отпуснатите средства.

▼B

Член 425

Входящи потоци

1. Институциите отчитат входящите ликвидни потоци. Ограничените входящи ликвидни потоци са входящите ликвидни потоци, ограничени до 75 % от размера на изходящите ликвидни потоци. Институциите могат да изключат от прилагането на този лимит входящите ликвидни потоци от влогове в други институции, за които може да се приложи третирането по член 113, параграф 6 или 7. Институциите могат да изключат от прилагането на този лимит входящите ликвидни потоци от суми, дължими от кредитополучатели и инвеститори в облигации, които са свързани с ипотечно кредитиране, финансирано чрез облигации, за които може да се приложи третирането по член 129, параграфи 4, 5 или 6, или чрез облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО. Институциите могат да изключат от прилагането на този лимит входящите потоци по насърчителни заеми, по които са посредник. След предварително одобрение от компетентния орган, който отговаря за надзора на индивидуална основа, институцията може да изключи напълно или частично входящите потоци от прилагането на този лимит, когато доставчикът е институция майка или дъщерна институция на институцията или е друго дъщерно предприятие на същата институция майка, или е свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО.

2. Входящите ликвидни потоци се изчисляват за следващите 30 дни. Те обхващат само договорни входящи потоци от експозиции, които не са просрочени и за които институцията няма основания да очаква неизпълнение през следващите 30 дни. Входящите ликвидни потоци се отчитат общо, като следните входящи потоци се отчитат отделно:

а) дължимите суми от клиенти, които не са финансови клиенти, за целите на плащане по главницата, се намаляват с по-високата от следните две суми — с 50 % от стойността си или със стойността на договорните задължения към тези клиенти за предоставяне на финансирането. Това не се прилага за дължимите суми по обезпечени кредитни сделки и по сделки, обусловени от капиталовия пазар по смисъла на член 192, точка 3, които са обезпечени с ликвидни активи съгласно член 416, в съответствие с посоченото в буква г) от настоящия параграф.

Чрез дерогация от първа алинея на настоящата точка институциите, пред които е поето задължение, посочено в член 424, параграф 6, за да могат да предоставят насърчителен заем на краен получател, могат да отчетат входящ поток до размера на изходящия поток, който прилагат към съответното задължение за предоставяне на тези насърчителни заеми;

б) дължимите суми от операции по търговско финансиране, посочени в член 162, параграф 3, втора алинея, буква б), с остатъчен матуритет до 30 дни, се отчитат изцяло като входящи потоци;

в) активите без определена крайна договорна дата се отчитат с 20 % входящ поток, при условие че договорът позволява на банката да се откаже и да поиска плащане в рамките на 30 дни.

▼B

г) дължимите суми по обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар по смисъла на член 192, точка 3, ако са обезпечени с ликвидни активи, по смисъла на член 416, параграф 1, не се отчитат до размера на стойността на ликвидните активи след приспадане на отбивите, а за останалата част от дължимите суми се отчита пълният им размер;

д) дължимите суми, които институцията длъжник третира съгласно член 422, параграфи 3 и 4, се дублират със съответен симетричен входящ поток.

е) дължимите суми от позиции в инструменти, включени в основни капиталови индекси, при условие че няма двойно отчитане на ликвидните активи.

ж) неусвоените кредитни или ликвидни улеснения и всякакви други получени задължения не се отчитат.

3. Изходящите и входящите потоци, очаквани в срок от 30 дни по договорите от приложение II, се отчитат на нетна основа за всички контрагенти и се умножават по 100 %, ако резултатът е нетен входящ поток. Отчитане на нетна основа означава и без отчитане на обезпеченията, които ще бъдат получени и които отговарят на изискванията за ликвидни активи съгласно член 416.

4. Чрез дерогация от параграф 2, буква ж) компетентните органи могат да дадат разрешение на институцията да прилага в отделни случаи по-голям входящ поток за кредитните и ликвидните улеснения, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) има основания да се очаква по-голям входящ поток дори при едновременното възникване на стресирани обстоятелства за доставчика и за целия пазар;

б) контрагентът е институция майка или дъщерна институция на институцията, или е друго дъщерно предприятие на същата институция майка, или е свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, или е член на същата институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от настоящия регламент, или е централната институция, или е член на мрежа, за която се прилага освобождаването по член 10 от настоящия регламент;

в) контрагентът отчита симетрично или по-консервативно съответстващия изходящ поток чрез дерогация от членове 422, 423 и424;

г) институцията и контрагентът са установени в една и съща държава членка.

5. Компетентните органи могат да освободят от прилагането на изискването по параграф 4, буква г), когато се прилага член 20, параграф 1, буква б). В този случай трябва да се спазват допълнителните обективни критерии съгласно разпоредбите на делегирания акт, посочен в член 460. Когато разрешат приложението на по-голям входящ поток, компетентните органи информират ЕБО за резултата от процеса по член 20, параграф 1, буква б). Компетентните органи правят редовен преглед на изпълнението на условията за такива по-големи входящи потоци.

▼B

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на обективните критерии по параграф 5.

ЕБО представя на Комисията проектите на тези регулаторни технически стандарти до 1 януари 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Институциите не могат да отчитат входящи потоци от отчетените съгласно член 416 ликвидни активи, различни от дължимите плащания по активите, които не са отразени в пазарната стойност на актива.

8. Институциите не отчитат входящи потоци от нови задължения, които са поели.

9. Институциите вземат предвид входящите ликвидни потоци, които трябва да се получат в трети държави с ограничения върху преводите или които са деноминирани в неконвертируеми валути, само доколкото тези входящи потоци съответстват на изходящите потоци в съответната трета държава или съответната валута.

Член 426

Актуализиране на бъдещите ликвидни изисквания

След като Комисията приеме делегиран акт за уточняване на характеристиките на изискването за ликвидност съгласно член 460, ЕБО може да изготви проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на условията по член 421, параграф 1, член 422, с изключение на параграфи 8, 9 и 10 от него, и член 424, като се вземат предвид международно договорените стандарти.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ III

ОТЧИТАНЕ НА СТАБИЛНОТО ФИНАНСИРАНЕ

Член 427

Елементи, осигуряващи стабилно финансиране

1. Институциите отчитат пред компетентните органи в съответствие с изискванията за отчитане по член 415, параграф 1 и единните формати за отчетност по член 415, параграф 3, следните елементи и техните поделементи с оглед извършването на оценка на наличността на стабилно финансиране:

▼B

а) следните елементи на собствения капитал след приспаданията, когато са приложими;

i) инструменти от капитала от първи ред;

ii) инструменти от капитала от втори ред;

iii) други преференциални акции и капиталови инструменти, които надхвърлят позволения размер на капитала от втори ред, с ефективен матуритет от и над една година;

б) следните задължения, които не са включени в буква а)

i) влоговете на дребно, които отговарят на условията за третирането по член 421, параграф 1;

ii) влоговете на дребно, които отговарят на условията за третирането по член 421, параграф 2;

iii) влоговете, които отговарят на условията за третирането, предвидено в член 422, параграфи 3 и 4;

iv) измежду влоговете, посочени в подточка iii) — тези влогове, които са обхванати от схема за гарантиране на депозитите съгласно Директива 94/19/ЕО ►C2 или равностойна схема за гарантиране на депозитите в трета държава и които попадат в обхвата на член 421, параграф 1; ◄

v) измежду влоговете, посочени в подточка iii) — тези влогове, които попадат в обхвата на член 422, параграф 3, буква б);

vi) измежду влоговете, посочени в подточка iii) — тези влогове, които попадат в обхвата на член 422, параграф 3, буква г);

vii) вложени суми, които не попадат в обхвата на подточка i), ii) или iii), когато не са вложени от финансови клиенти;

viii) цялото финансиране, получено от финансови клиенти;

ix) отделно за сумите по подточки vii) и viii) съответно — финансирането от обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар по смисъла на член 192, точка 3:

— обезпечено с активи, които биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416;

— обезпечено с други активи;

x) задължения, които произтичат от емитирани ценни книжа, отговарящи на условията за третирането, предвидено в член 129, параграф 4 или 5, или съгласно посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО;

▼B

xi) следните други задължения, които произтичат от емитирани ценни книжа, които не попадат в обхвата на буква а):

— задължения, които произтичат от ценни книжа с ефективен матуритет от и над една година;

— задължения, които произтичат от ценни книжа с ефективен матуритет по-малко от една година;

xii) други задължения.

2. Когато е приложимо, всички елементи се разпределят в посочените по-долу пет групи според по-близката от следните дати: датата на падежа и най-ранната дата, на която съгласно договора може да се поиска изплащане на задължението:

а) до три месеца,

б) между три и шест месеца;

в) между шест и девет месеца;

г) между девет и 12 месеца;

д) над 12 месеца.

Член 428

Елементи, изискващи стабилно финансиране

1. Освен ако не са приспаднати от собствения капитал, следните елементи се отчитат отделно пред компетентните органи, за се прецени дали е необходимо стабилно финансиране:

а) активите, които биха могли да се квалифицират като ликвидни активи съгласно член 416, разпределени по видове;

б) следните ценни книжа и инструменти на паричния пазар, които не са включени в буква а);

i) активи, които получават първа степен на кредитно качество съгласно член 122;

ii) активи, които получават втора степен на кредитно качество съгласно член 122;

iii) други активи

в) капиталови ценни книжа на нефинансови лица, включени в основен индекс на призната борса;

г) други капиталови ценни книжа;

д) злато;

е) други благородни метали;

▼B

ж) неподлежащи на подновяване заеми и вземания и отделно онези неподлежащи на подновяване заеми и вземания, длъжниците по които са:

i) физически лица, различни от едноличните търговци и съдружия;

ii) МСП, които отговарят на изискванията за класа експозиции на дребно съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск или към дружество, което отговаря на условията за третирането по член 153, параграф 4, и когато общият размер на влоговете на съответния клиент или група от свързани клиенти е под 1 милион евро;

iii) държави, централни банки и субекти от публичния сектор;

iv) клиенти извън посочените в подточки i) и ii), различни от финансови клиенти;

v) клиенти извън посочените в подточки i), ii) и iii), които са финансови клиенти, отделно от тях тези, които са кредитни институции и други финансови клиенти.

з) неподлежащи на подновяване заеми и вземания, посочени в буква ж), и отделно от тях тези, които са:

i) обезпечени с търговски недвижими имоти;

▼C2

ii) обезпечени с жилищни имоти;

▼B

iii) предмет на съчетано (посредническо) финансиране чрез облигации, отговарящи на условията за третирането по член 129, параграф 4 или 5, или чрез облигации, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО;

и) вземания по деривати;

й) други активи;

к) неусвоени договорени кредитни улеснения, които са със среден риск или със среден/нисък риск съгласно приложение I.

2. Когато е приложимо, всички елементи се разпределят в петте групи по член 427, параграф 2.

СЕДМА ЧАСТ

ЛИВЪРИДЖ

▼M1

Член 429

Изчисляване на отношението на ливъридж

1. Институциите изчисляват отношението си на ливъридж съгласно методологията по параграфи 2—13.

▼M1

2. Отношението на ливъридж се изчислява, като мярката за капитал на институцията се разделя на мярката за обща експозиция на тази институция, и се изразява в проценти.

Институциите изчисляват отношението на ливъридж към отчетната референтна дата.

3. За целите на параграф 2 мярката за капитал е капиталът от първи ред.

4. Мярката за обща експозиция е сборът на стойностите на експозициите по:

а) активите, посочени в параграф 5, освен ако са приспаднати при определянето на мярката за капитала, посочена в параграф 3;

б) дериватите, посочени в параграф 9;

в) надбавките за кредитен риск от контрагент за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които представляват задбалансови позиции, посочени в член 429б;

г) задбалансовите позиции, посочени в параграф 10.

5. Институциите определят стойността на експозицията по активите, с изключение на договорите по приложение II и кредитните деривати, в съответствие със следните принципи:

а) стойностите на експозициите по активите са стойностите на експозициите в съответствие с член 111, параграф 1, първо изречение;

б) закупено физическо или финансово обезпечение, както и гаранции или редуциране на кредитния риск не се използват за намаляване на стойността на експозицията по активите;

в) заемите не се нетират с влогове;

г) репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки не се нетират.

6. Институциите могат да приспаднат от мярката за експозиция, посочена в параграф 4 от настоящия член, сумите, приспаднати от базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква г).

7. Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да не включва в мярката за експозиция експозиции, които могат бъдат третирани съгласно предвиденото в член 113, параграф 6. Компетентните органи могат да предоставят това разрешение само ако са изпълнени всички условия, изложени в член 113, параграф 6, букви а)—д), и когато са дали одобрението, предвидено в член 113, параграф 6.

▼M1

8. Чрез дерогация от параграф 5, буква г) институциите могат да определят стойността на експозицията на парични вземания и парични задължения по репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки с един и същ контрагент на нетна основа само ако са изпълнени всички следни условия:

а) сделките са със същата изрично посочена дата за окончателен сетълмент;

б) правото на прихващане на дължимата сума към даден контрагент със сумата на вземането от този контрагент е правно изпълнимо във всеки един от следните случаи:

i) при обичайните условия на стопанска дейност;

ii) в случай на неизпълнение, неплатежоспособност и несъстоятелност;

в) когато контрагентите възнамеряват да извършат сетълмент на нетна основа или едновременно, или когато сделките подлежат на механизъм за сетълмент, водещ до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент.

За целите на първа алинея, буква в) механизъм за сетълмент води до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент, ако на датата на сетълмента нетният резултат от паричните потоци по сделките в рамките на този механизъм е равен на единичната нетна сума по нетния сетълмент.

9. Институциите определят стойността на експозицията по договорите, посочени в приложение II, и на кредитните деривати, включително такива, които са задбалансови позиции, съгласно член 429а.

10. Институциите определят стойността на експозицията по задбалансовите позиции, с изключение на договорите, изброени в приложение II, кредитните деривати, репо сделките, сделките по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакциите с удължен сетълмент и маржин заемните сделки в съответствие с член 111, параграф 1. Институциите обаче не намаляват номиналната стойност на тези позиции чрез специфични корекции за кредитен риск.

В съответствие с член 166, параграф 9 когато даден ангажимент се отнася до продължаването на друг ангажимент, се използва по-ниският от двата конверсионни коефициента, приложими за съответните индивидуални ангажименти. За стойността на експозицията по задбалансовите позиции с нисък риск, посочени в член 111, параграф 1, буква г), се определя долна граница, равна на 10 % от номиналната им стойност.

11. Институция, която е клирингов член на КЦК, може да изключи от изчисляването на мярката за експозиция експозиции по търговско финансиране към следните елементи, при условие че посочените експозиции по търговско финансиране са обект на клиринг чрез този КЦК и едновременно с това отговарят на условията, предвидени в член 306, параграф 1, буква в):

а) договори, изброени в приложение II;

б) кредитни деривати;

в) репо сделки;

▼M1

г) сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки;

д) трансакции с удължен сетълмент;

е) маржин заемни сделки.

12. Когато дадена институция, която е клирингов член на КЦК, гарантира пред КЦК изпълнението на клиент, който сключва пряко сделки с деривати чрез КЦК, тя включва в мярката за експозиция експозицията, произтичаща от гаранцията, като експозиция към дериват към клиента в съответствие с член 429а.

13. Когато националните общоприети счетоводни принципи признават балансово активите, предмет на доверително управление, в съответствие с член 10 от Директива 86/635/ЕИО, тези активи могат да бъдат изключени от мярката за общата експозиция, ако отговарят на критериите за непризнаване, предвидени в Международния счетоводен стандарт 39 (МСС 39), приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002, и когато е приложимо, на критериите за изключване от обхвата на консолидацията, предвидени в Международния стандарт за финансово отчитане 10 (МСФО 10), приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002.

14. Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да изключи от мярката за експозиция експозиции, които отговарят на всички следни условия:

а) представляват експозиции към субект от публичния сектор;

б) третирани са в съответствие с член 116, параграф 4;

в) произтичат от влогове, които институцията е правно задължена да предаде на субекта от публичния сектор, посочен в буква а), за целите на финансирането на инвестиции от общ интерес.

Член 429а

Стойност на експозицията по деривати

1. Институциите определят стойността на експозицията по договорите, посочени в приложение II, и по кредитните деривати, включително такива, които са задбалансови позиции, съгласно метода по член 274. Институциите прилагат член 299, параграф 2, буква а) при определянето на потенциалната бъдеща кредитна експозиция на кредитни деривати.

При определянето на потенциалната бъдеща кредитна експозиция на кредитни деривати институциите прилагат посочените в член 299, параграф 2, буква а) принципи за всичките си кредитни деривати, а не само за онези, които са включени в търговския портфейл.

При определянето на стойността на експозицията институциите могат да отчитат ефектите на договорите за новация и други споразумения за нетиране в съответствие с член 295. Не се прилага кръстосано нетиране на продукти. Независимо от това, институциите могат да нетират в продуктовата категория, посочена в точка 25), буква в) от член 272, и кредитните деривати, когато те са предмет на договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти, посочено в член 295, буква в).

▼M1

2. Когато предоставянето на обезпечения, свързани с договори за деривати, намалява размера на активите съгласно приложимата счетоводна рамка, институциите сторнират това намаление.

3. За целите на параграф 1 институциите могат да приспаднат получения от контрагента вариационен маржин в парични средства от частта от стойността на експозицията, представляваща текущата разменна стойност, доколкото съгласно приложимата счетоводна рамка вариационният маржин не е бил вече признат като намаление на стойността на експозицията и когато са изпълнени всички следни условия:

а) за сделки, които не са обект на клиринг чрез КЦК, паричните средства, получени от получаващия контрагент, не се отделят;

б) вариационният маржин се изчислява и обменя ежедневно въз основа на пазарна оценка на позиции в деривати;

в) полученият вариационен маржин в парични средства е в същата валута като валутата на сетълмента на дериватния договор;

г) Обменяният вариационен маржин е цялата сума, която би била необходима за пълно погасяване на пазарната експозиция в деривата при спазване на прага и минималния размер на прехвърляемите средства, приложими към контрагента;

д) дериватният договор и вариационният маржин между институцията и нейния контрагент по този договор са обхванати от единично споразумение за нетиране, което институцията може да третира като намаляващо риска в съответствие с член 295.

За целите на първа алинея, буква в) когато дериватен договор е предмет на квалифициращо рамково споразумение за нетиране, валута на сетълмента означава всяка валута на сетълмент, посочена в дериватния договор, пораждащото основното задължение рамково споразумение за нетиране или приложението за кредитната подкрепа към рамково споразумение за нетиране.

Когато, съгласно приложимата счетоводна рамка, дадена институция признава вариационния маржин в парични средства, изплатен на контрагента, като актив (вземане), тя може да изключи този актив от мярката за експозиция при условие че са изпълнени условията по букви а)—д).

4. За целите на параграф 3 е приложимо следното:

а) приспадането на получения вариационен маржин се ограничава до положителната част от стойността на експозицията, представляваща текущата разменна стойност;

▼M1

б) институция не може да използва получен вариационен маржин в парични средства за намаляване на потенциалната бъдеща кредитна експозиция, включително за целите на член 298, параграф 1, буква в), подточка ii);

5. За издадените кредитни деривати институциите включват в стойността на експозицията, в допълнение към предвиденото в параграф 1 третиране, посочените в издадените кредитни деривати ефективни условни стойности, намалени с всички отрицателни изменения в справедливата стойност, включени в капитала от първи ред по отношение на издадения кредитен дериват. Получената стойност на експозицията може да бъде допълнително намалена с ефективната условна стойност на закупен кредитен дериват върху същото референтно лице, ако е изпълнено всяко от следните условия:

а) за кредитен дериват върху задължения на едно лице, закупените кредитните деривати трябва да бъдат върху едно референтно лице, което е със същия или по-нисък ранг от базисното референтно задължение по издадения кредитен дериват и кредитно събитие за референтния актив с по-висок ранг би довело до кредитно събитие за актива с по-нисък ранг;

б) когато институцията закупува защита за група референтни лица, закупената защита може да компенсира продадена защита за група референтни лица само ако групата референтни субекти и нивото на подчиненост в двете сделки са идентични;

в) остатъчният срок до падежа на закупения кредитен дериват е равен на остатъчния срок до падежа на издадения кредитен дериват или по-голям от него;

г) при определяне на стойността на допълнителната експозиция за издадени кредитни деривати условната стойност на закупения кредитен дериват се намалява с всяко положително изменение на справедливата стойност, което е било включено в капитала от първи ред по отношение на закупения кредитен дериват;

д) за продукти, разделени на траншове, закупеният като защита кредитен дериват е по референтно задължение, което е равно по ранг на базисното референтно задължение на издадения кредитен дериват.

Когато условната стойност на издаден кредитен дериват не е намалена с условната стойност на закупен кредитен дериват, институциите могат да приспаднат индивидуалната потенциална бъдеща експозиция на посочения издаден кредитен дериват от общата потенциална бъдеща експозиция, определена съгласно параграф 1 от настоящия член, във връзка с член 274, параграф 2 или член 299, параграф 2, буква а), както е приложимо. В случай че потенциалната бъдеща кредитна експозиция се определя във връзка с член 298, параграф 1, буква в), подточка ii), брутната потенциална кредитна експозиция (PCE_{gross}) може да бъде намалена с индивидуалната потенциална бъдеща експозиция на издадени кредитни деривати без корекция на коефициента нето/бруто (NGR).

▼M1

6. Институциите не намаляват ефективната условна стойност на издаден кредитен дериват, когато купуват кредитната защита посредством суап за обща доходност, и отчитат нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчитат съответното намаление в стойността на издадения кредитен дериват, отразена в капитала от първи ред.

7. В случаите на закупени кредитни деривати от група референтни субекти институциите могат да признаят намаление съгласно параграф 5 по издадените кредитни деривати по отделни референтни лица само ако купуваната защита е икономически еквивалентна на купуване на защита отделно за всяко отделно лице в групата. когато институцията закупува кредитен дериват за група референтни лица, тя може да признае намаление за група издадени кредитни деривати само когато групата референтни субекти и нивото на подчиненост в двете сделки са идентични;

8. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват метода по член 275, за да определят стойността на експозицията по договорите в точки 1 и 2 от приложение II, само ако използват този метод и за определяне на стойността на експозицията по тези договори с цел спазване на капиталовите изисквания по член 92.

Когато институциите прилагат метода, описан в член 275, те не трябва да намаляват мярката за експозиция със сумата на получения вариационен маржин в парични средства.

Член 429б

Надбавка за кредитен риск от контрагента за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки

1. В допълнение към стойностите на експозицията по репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции в съответствие с член 429, параграф 5, институциите включват в мярката за експозиция надбавка за кредитен риск от контрагента, определена в съответствие с параграф 2 или параграф 3 от настоящия член, както е приложимо.

2. За целите на параграф 1, за сделки с даден контрагент, които не са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206, надбавката (E_i^*) се определя за всяка отделна сделка по следната формула:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

където:

E_i е справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагент по сделка i;

▼M1

C_i е справедливата стойност на паричните средства или ценните книжа, получени от контрагента по сделка i.

3. За целите на параграф 1, за сделки с даден контрагент, които са предмет на рамково споразумение за нетиране отговарящо на условията по член 206, надбавката за тези сделки (E_i*) се определя за всяко отделно споразумение по следната формула:

$$E_i^* = \max\left\{0,\ (\sum_i E_i - \sum_i C_i)\right\}$$

където:

E_i е справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагент за сделките, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i;

C_i е справедливата стойност на паричните средства или ценните книжа, получени от контрагента, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i.

4. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, институциите могат да използват метода, предвиден в член 222, при спазване на 20 % долна граница за приложимото рисково тегло, за определяне на надбавката за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции. Институциите могат да използват този метод само тогава, когато го използват също и за определянето на стойността на експозицията по посочените сделки за целите на спазването на капиталовите изисквания по член 92.

5. При осчетоводяване на продажбата по отношение на репо сделки съгласно действащата счетоводна рамка, институцията сторнира всички свързани с продажбата счетоводни статии.

6. Когато институция действа като посредник между две страни в репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции, се прилага следното:

а) когато институцията предоставя обезщетение или гаранция на клиент или контрагент, ограничени до всякаква разлика между стойността на ценните книжа или паричните средства, които клиентът е дал в заем, и стойността на обезпечението, предоставено от кредитополучателя, тя включва в мярката за експозиция единствено надбавката, определена в съответствие с параграф 2 или параграф 3, в зависимост от случая;

б) когато институцията не предоставя обезщетение или гаранция на никоя от участващите страни, сделката не се включва в мярката за експозиция;

в) когато от икономическа гледна точка експозицията на институцията към базисните ценни книжа или парични средства по сделката надвишава експозицията, покрита от надбавката, тя включва в мярката за експозиция също и експозиция, равна на пълната стойност на ценните книжа или паричните средства.

▼B

Член 430

Изискване за отчетност

1. Институциите предоставят на компетентните органи цялата необходима информация за отношението на ливъридж и компонентите му съгласно член 429. Компетентните органи вземат предвид тази информация при извършването на надзорния преглед по член 97 от Директива 2013/36/ЕС.

Институциите предоставят на компетентните органи и информацията, която се изисква за целите на изготвянето на доклада по член 511.

Компетентните органи предават получената от институциите информация на ЕБО по негово искане, за да улеснят извършването на прегледа по член 511.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единна отчетна форма, указанията за попълване на формата, честотата и датите на отчетността и информационните решения, за целите на изискването за отчетност в параграф 1.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ОСМА ЧАСТ

ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ

ДЯЛ I

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 431

Обхват на изискванията за оповестяване на информация

1. Институциите оповестяват информацията по дял II при спазване на разпоредбите по член 432.

2. По отношение на разрешенията, предоставени от компетентните органи съгласно трета част относно инструментите и подходите, посочени в дял III се прилага изискването за публично оповестяване от институциите на предвидената там информация.

3. Институциите приемат официални правила с цел спазване на предвидените в настоящата част изисквания за оповестяване и разполагат с правила за оценка на целесъобразността на извършваните от тях оповестявания, включително за проверка на оповестяваната информация и честотата на оповестяване. Институциите разполагат и с правила за оценка дали оповестената от тях информация е достатъчна, за да могат участниците на пазара да оценят рисковия им профил.

▼B

Когато с тези оповестявания на участниците на пазара не се предоставя достатъчно информация относно рисковия профил на институциите, те оповестяват публично необходимата допълнителна информация освен изискваната съгласно параграф 1. От институциите обаче се изисква да оповестяват само информация, която е съществена и която не представлява търговска тайна или поверителна информация съгласно член 432.

4. При поискване институциите обясняват своите решения по отношение на присъдения от тях рейтинг на МСП и на други предприятия кредитоискатели, като предоставят и обяснение в писмена форма, ако това бъде поискано от тях. Административните разходи за обяснението са пропорционални на размера на кредита.

Член 432

Несъществена информация, търговска тайна или поверителна информация

1. Институциите могат да не оповестяват един или повече елементи от информацията за оповестяване по дял II, ако съответната информация не се смята за съществена, с изключение на оповестяванията по член 435, параграф 2, буква в), член 437и член 450.

Информацията за оповестяване се счита за съществена, ако пропускането ѝ или невярното ѝ представяне би могло да промени или да повлияе върху оценката или решението на даден ползвател, разчитащ на тази информация за вземане на икономически решения.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок до 31 декември 2014 г. ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципа на същественост по отношение на изискванията за оповестяване по дял II.

2. Институциите могат да не оповестят също един или повече елементи от информацията за оповестяване по дялове II и III, ако тези елементи съдържат информация, която се смята за търговска тайна или поверителна информация съгласно втора и трета алинея, с изключение на случаите на оповестяване по член 437 и член 450.

Информацията се смята за търговска тайна на дадена институция, ако оповестяването ѝ би нарушило конкурентната позиция на институцията. Тя може да обхваща сведения относно продукти или системи, чието споделяне с конкурентите би намалило стойността на инвестициите на институцията в тях.

Информацията се счита за поверителна, ако са налице задължения към клиенти или други взаимоотношения с контрагенти, съгласно които институцията трябва да запази поверителността на тази информация.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок до 31 декември 2014 г. ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципите на търговска тайна и на поверителност по отношение на изискванията за оповестяване по дялове II и III.

▼B

3. В изключителните случаи по параграф 2 при оповестяването на информация институцията обявява факта, че определени елементи от информацията не са оповестени и причината, поради която не са оповестени, и публикува по-обща информация по предмета на изискването за оповестяване, освен когато тези елементи трябва да бъдат класифицирани като търговска тайна или поверителна информация.

4 Параграфи 1, 2 и 3 не засягат обхвата на отговорността при липса на оповестяване на съществена информация.

Член 433

Честота на оповестяването на информация

Институциите оповестяват информацията по настоящата част най-малко веднъж годишно.

Оповестяваната ежегодно информация се публикува в зависимост от датата на публикуване на финансовите отчети.

Институциите преценяват необходимостта от публикуване на част или на цялата оповестявана информация по-често от веднъж годишно с оглед на съответните характеристики на своята дейност, например мащаба на операциите, обхвата на дейностите, извършването на дейност в различни държави и в различни финансови сектори и участието на международните финансови пазари, платежни системи и системи за сетълмент и клиринг. При тази преценка се обръща особено внимание на евентуалната необходимост от по-често оповестяване на информацията по член 437 и член 438, букви в)—е) и информацията за рисковите експозиции и другите елементи, при които често се наблюдават бързи промени.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок до 31 декември 2014 г. ЕБО издава насоки за преценката от страна на институциите за необходимостта от по-често оповестяване на информацията по дялове II и III.

Член 434

Средства за оповестяването на информация

1. Институциите могат да определят подходящото средство и място за оповестяване на информацията и начините за проверка с цел действително спазване на изискванията за оповестяване по настоящата част. Доколкото е възможно, оповестяването на цялата информация се извършва чрез едно средство или на едно място. Ако сходна информация се оповестява в две или повече средства за оповестяване на информация, в оповестяването чрез всяко средство се съдържа препратка към еднородната информация, оповестявана чрез други средства.

2. Може да се приеме, че институцията е изпълнила задължението си за оповестяване на информация по настоящата част, ако е оповестила същата информация за целите на счетоводната отчетност, за допускане до търговия на регулиран пазар или съгласно други изисквания. Ако оповестената информация не е включена във финансовите отчети, институциите недвусмислено посочват във финансовите отчети къде тя може да бъде намерена.

▼B

ДЯЛ II

ТЕХНИЧЕСКИ КРИТЕРИИ ОТНОСНО ПРОЗРАЧНОСТТА И ОПОВЕСТЯВАНЕТО НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 435

Цели на управлението на риска и политика по управление на риска

1. Институциите оповестяват целите и политиките си във връзка с управлението на риска за всяка отделна категория риск, включително за рисковете по настоящия дял. Оповестява се информация за:

а) стратегиите и процесите за управление на тези рискове;

б) структурата и организацията на съответното звено за управление на риска, включително информация за правомощията и статута му или други подходящи правила;

в) обхвата и естеството на системите за отчитане и измерване на риска;

г) политиките за хеджиране и редуциране на риска и стратегиите и процесите за наблюдение на текущата ефективност на средствата за хеджиране и редуциране на риска;

д) одобрено от ръководния орган изявление относно адекватността на механизмите на институцията за управление на риска, за да се гарантира, че въведените системи за управление на риска са адекватни по отношение на профила и стратегията на институцията;

е) кратък отчет за риска, който е одобрен от ръководния орган и в който се описва накратко цялостният рисков профил на институцията, свързан с търговската ѝ стратегия. В този отчет се включват ключови показатели и данни, осигуряващи на външните заинтересовани лица цялостна представа за управлението на риска от институцията, включително за начина, по който рисковият профил взаимодейства с рисковия толеранс, определен от ръководния орган.

2. Институциите оповестяват посочената по-долу информация относно правилата за управление, като я актуализират редовно, най-малко веднъж годишно:

а) броя на директорските постове, заемани от членовете на ръководния орган;

б) политиката за подбор на членовете на ръководния орган и действителните им знания, умения и експертен опит;

в) политиката за осигуряване на разнообразие при подбора на членовете на ръководния орган, целите на тази политика и всички заложени целеви показатели, както и информация доколко са били изпълнени тези цели и целеви показатели;

▼B

г) информация дали институцията е създала отделен комитет по риска и колко пъти е заседавал този комитет;

д) описанието на потоците от информация за риска, изпращана към ръководния орган.

Член 436

Приложно поле

Институциите оповестяват следната информация относно приложното поле на изискванията на настоящия регламент съгласно Директива 2013/36/ЕС.

а) наименованието на институцията, за която се прилагат изискванията на настоящия регламент;

б) кратко описание на разликите в обхвата на консолидация за счетоводни цели и за целите на пруденциалния надзор с кратко описание на включените предприятия, в което се посочва дали те са:

i) напълно консолидирани;

ii) пропорционално консолидирани;

iii) приспаднати от собствения капитал;

iv) нито консолидирани, нито приспаднати;

в) всякакви текущи или предвидими съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствен капитал или изплащане на задължения между предприятието майка и неговите дъщерни предприятия;

г) общата сума, с която действителният размер на собствения капитал е под изисквания размер във всички дъщерни предприятия, които не са включени в консолидацията, и наименованията на тези предприятия;

д) ако е приложимо, обстоятелствата, при които се използват разпоредбите на членове 7 и 9.

Член 437

Собствен капитал

1. Институциите оповестяват следната информация относно собствения си капитал:

а) пълно равнение между елементите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и филтрите и приспаданията, приложени съгласно членове 32—35, 36, 56, 66 и 79 към собствения капитал на институцията, и баланса ѝ съгласно заверените ѝ финансови отчети;

▼B

б) описание на основните характеристики на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от институцията;

в) пълните условия, отнасящи се до инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

г) отделна информация за естеството и размерите на следното:

i) всеки пруденциален филтър, приложен съгласно членове 32—35;

ii) всички приспадания съгласно членове 36, 56 и 66;

iii) елементите, които не са приспаднати съгласно членове 47, 48, 56, 66 и 79;

д) описание на всички ограничения, прилагани при изчисляването на собствения капитал съгласно настоящия регламент, и инструментите, пруденциалните филтри и приспаданията, към които се прилагат тези ограничения;

е) когато институциите оповестяват съотношенията на капиталовата адекватност, които са изчислени чрез използване на елементи на собствения капитал, определени не по методите съгласно настоящия регламент — пълно описание на методите, по които са изчислени тези съотношения на капиталовата адекватност.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на единни форми за оповестяване на информацията по параграф 1, букви а), б), г) и д).

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 438

Капиталови изисквания

Институциите оповестяват следната информация за спазването на изискванията, предвидени в член 92 от настоящия регламент и член 73 от Директива 2013/36/ЕС:

а) обобщена информация за подхода на институцията към оценяването на адекватността на вътрешния ѝ капитал за поддържане на настоящите и бъдещите ѝ дейности;

▼B

б) при поискване от съответния компетентен орган — резултата от вътрешния процес на оценка на капиталовата адекватност на институцията, включително. състава на допълнителните капиталови изисквания въз основа на процеса на надзорен преглед, съгласно посоченото в член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС.

в) за институциите, изчисляващи размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2 — сумата, равна на 8 % от размера на рисково претеглените експозиции за всеки от класовете експозиции по член 112;

г) за институциите, изчисляващи размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 3 — сумата, равна на 8 % от размера на рисково претеглените експозиции за всеки от класовете експозиции по член 147. За експозициите на дребно това изискване се прилага за всяка от категориите експозиции, на които съответстват различните корелационни коефициенти по член 154, параграфи 1—4. За класа експозиции в капиталови инструменти това изискване се прилага за:

i) всеки от подходите по член 155;

ii) експозиции в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти, експозиции в непублични капиталови инструменти, държани в достатъчно диверсифицирани портфейли и други експозиции;

iii) експозиции, подлежащи на преходно надзорно третиране във връзка с капиталовите изисквания;

iv) експозиции, за които се прилагат условията за унаследяване по отношение на капиталовите изисквания;

д) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с член 92, параграф 3, букви б) и в);

е) капиталовите изисквания, изчислени съгласно трета част, дял III, глави 2, 3 и 4, и оповестявани поотделно.

Институциите, които изчисляват рисково претеглените размери на експозициите съгласно член 153, параграф 5 или член 155, параграф 2, оповестяват експозициите, които са отнесени към всяка от категориите по член 153, параграф 5, таблица 1 или на които е присъдено всяко от рисковите тегла съгласно член 155, параграф 2.

Член 439

Експозиция към кредитен риск от контрагента

Институциите оповестяват следната информация за своята експозиция към кредитен риск от контрагента съгласно посоченото в трета част, дял II, глава 6:

а) описание на методологията, използвана за определяне на вътрешен капитал и кредитни лимити за експозициите към кредитен риск от контрагента;

б) описание на правилата за обезпечаване на експозициите и формиране на кредитни резерви;

▼B

в) описание на правилата по отношение на експозициите към утежняващ риск;

г) описание на влиянието на размера на обезпечението, което институцията трябва да предостави при понижаване на кредитния ѝ рейтинг;

д) брутната положителна справедлива стойност на договори, ползите при нетиране, нетираната текуща кредитна експозиция, полученото обезпечение и нетната кредитна експозиция по деривати. Нетната кредитна експозиция по деривати е кредитната експозиция по сделки с деривати след отчитането на ползите от изпълнимите споразумения за нетиране и споразумения за обезпечение;

е) измерители за стойността на експозицията съгласно методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3—6, според това кой от тези методи е приложим;

ж) условната стойност на кредитните деривати, използвани за хеджиране, и разпределението на текущата кредитна експозиция по видове кредитни експозиции;

з) условната стойност на сделките с кредитни деривати, обособена между дейността в собствения кредитен портфейл на институцията, и дейността ѝ като посредник, включително разпределението на използваните кредитни деривативни продукти, разграничено допълнително на закупена и продадена защита за всяка продуктова група;

и) оценка на коефициента α, ако институцията е получила разрешение от страна на компетентните органи да изготвя такава оценка.

Член 440

Капиталови буфери

1. Всяка институция оповестява следната информация във връзка със спазването на изискването за поддържане на антицикличен капиталов буфер съгласно дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС;

а) географското разпределение на кредитните експозиции на институцията, свързани с изчислението на антицикличния капиталов буфер;

б) размера на специфичния за институцията антицикличен капиталов буфер.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на изискванията за оповестяване по параграф 1.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 441

Показатели от глобално системно значение

1. Институциите, определени като глобални системно значими институции (Г-СЗИ) в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС, оповестяват ежегодно стойностите на показателите, използвани за определяне на оценката на институциите в съответствие с методологията за определяне, посочена в същия член.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за уточняване на еднакви форми и на датата за целите на посоченото в параграф 1 оповестяване. При разработването на тези технически стандарти ЕБО взема предвид международните стандарти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 442

Корекции за кредитен риск

Във връзка с експозицията на институциите към кредитен риск и риск от разсейване те оповестяват следната информация:

а) определенията за просрочие и обезценка за счетоводни цели;

б) описание на подходите и методите, възприети за определяне на корекциите за общ и специфичен кредитен риск;

в) общия размер на експозициите след счетоводните прихващания и без да се отчитат ефектите от редуцирането на кредитния риск, както и средния размер на експозициите за периода, разпределен по различни класове експозиции;

г) географското разпределение на експозициите, разграничени по значими региони по съществени класове експозиции, като при необходимост се представя по-подробно разпределение;

д) разпределението на експозициите по отрасли и видове контрагенти, разграничени по класове експозиции, включително като се посочват експозициите към МСП, като при необходимост се представя по-подробно разпределение;

е) разбивка на експозициите по остатъчен падеж, разграничени по класове експозиции, като при необходимост се представя по-подробно разпределение;

▼B

ж) за значимите отрасли или видове контрагенти се посочва размерът на:

i) обезценените експозиции и просрочените експозиции, представени поотделно;

ii) корекциите за специфичен и общ кредитен риск;

iii) отчисленията във връзка с корекциите за специфичен и общ кредитен риск през отчетния период;

з) размера на обезценените експозиции и просрочените експозиции, представени поотделно, разграничени по значими географски райони, включително, ако е практически възможно, размерите на корекциите за специфичен и общ кредитен риск, свързани с всеки географски район;

и) равнението на промените на корекциите за специфичен и общ кредитен риск за обезценените експозиции, представени поотделно. Информацията включва:

i) описание на вида корекции за специфичен и общ кредитен риск;

ii) началните салда;

iii) размера на предвидените суми, съответстващи на корекциите за кредитен риск през отчетния период;

iv) размера на провизиите или намаленията на провизиите във връзка с прогнозните вероятни загуби от експозиции по време на отчетния период, всякакви други корекции, включително тези, свързани с курсови разлики, бизнес комбинации, придобивания на и освобождавания от дъщерни предприятия, както и трансфери между корекциите за кредитен риск;

v) крайните салда.

Корекциите за специфичен кредитен риск и реинтегриране, отчетени директно в отчета за доходите, се оповестяват отделно.

Член 443

Свободни от тежести активи

В срок до 30 юни 2014 г. ЕБО издава насоки за оповестяването на свободните от тежести активи, като взема предвид Препоръка ЕССР/2012/2на Европейския съвет за системен риск от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции ([1]) и по-специално Препоръка Г — Прозрачност на пазара относно тежестите върху активите. Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО изготвя проекти на регулаторни технически стандарти за оповестяването на балансовата стойност за всеки клас експозиции, разграничени по качество на активите и на общата балансова стойност, която е свободна от тежести, като взема предвид Препоръка ЕССР/2012/2и при условие че в доклада си ЕБО преценява, че подобно допълнително оповестяване предлага надеждна и смислена информация.

([1]) ОВ C 119, 25.4.2013 г., стр. 1.

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2016 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 444

Използване на АВКО

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2, оповестяват следната информация за всеки от класовете експозиции, посочени в член 112:

а) наименованията на признатите АВКО и агенции за експортно застраховане (АЕЗ) и причините за евентуалните промени;

б) класовете експозиции, за които се използва съответна АВКО или АЕЗ;

в) описание на процеса, използван за прехвърляне на кредитните оценки на емитента и емисията към позициите, които не са включени в търговския портфейл;

г) отнасянето на външната кредитна оценка на всяка призната АВКО или АЕЗ към степените на кредитно качество, описани в трета част, дял II, глава 2, като се взема под внимание, че тази информация не е необходимо да се оповестява, ако институцията спазва стандартното съотнасяне на присъдените рейтинги към степени на кредитно качество, публикувано от ЕБО;

д) стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, свързани с всяка степен на кредитно качество по трета част, дял II, глава 2, както и тези, приспаднати от собствения капитал.

Член 445

Експозиция към пазарен риск

Институциите, които изчисляват капиталовите изисквания в съответствие с член 92, параграф 3, букви б) и в), оповестяват тези изисквания поотделно за всеки риск, посочен в тези разпоредби. Освен това капиталовото изискване за специфичен лихвен риск по секюритизиращите позиции се оповестява отделно.

Член 446

Операционен риск

Институциите оповестяват подходите за оценката на капиталовите изисквания за операционен риск, на които отговаря кредитната институция; описание на методологията, изложена в член 312, параграф 2, при положение че институцията я ползва, включително обсъждане на съответните вътрешни и външни фактори, предвидени в подхода на институцията във връзка с измерването и в случай на частично използване, обхвата и покритието на отделните използвани методологии.

▼B

Член 447

Експозиции в капиталови инструменти, които не са включени в търговския портфейл

По отношение на експозициите в капиталови инструменти, които не са включени в търговския портфейл, институциите оповестяват следната информация:

а) разграничение между експозициите, основано на предназначението им, включително капиталови доходи и стратегически цели, и преглед на използваните счетоводни техники и методологии за оценка на стойността, включително основните допускания и практики, оказващи влияние върху оценката на стойността, и всякакви значителни промени в тези практики;

б) балансовата стойност, справедливата стойност и — за инструментите, които се търгуват на борсов пазар — сравнение с пазарната цена, когато тя се различава съществено от справедливата стойност;

в) видовете, естеството и размера на експозициите в инструменти, които се търгуват на борсов пазар, експозициите в непублични капиталови инструменти в достатъчно диверсифицирани портфейли и други експозиции;

г) общия размер на реализираните печалби или загуби от продажби и други начини на реализация през периода; и

▼C2

д) общия размер на нереализираните печалби или загуби, общите латентни печалби или загуби от преоценка, и всяка от тези суми, включена в базовия собствен капитал от първи ред.

▼B

Член 448

Експозиция към лихвен риск по позиции, които не са включени в търговския портфейл

Институциите оповестяват следната информация относно своите експозиции към лихвен риск по позиции, които не са включени в търговския портфейл:

а) естеството на лихвения риск и основните допускания (включително допускания относно плащанията за предсрочно погасяване на кредити и тенденциите по отношение на безсрочните влогове) и честотата на измерване на лихвения риск;

б) промените в доходите, икономическата стойност или друг подходящ измерител, използвани от ръководството при рязко повишаване или намаляване на лихвените проценти съгласно приетия от него метод за измерване на лихвения риск по валути.

Член 449

Експозиция по секюритизиращи позиции

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 5 или капиталовите изисквания съгласно член 337 или 338, оповестяват следната информация, когато е уместно, поотделно за своя търговски и банков портфейл:

▼B

а) описание на целите на институцията във връзка със секюритизационната дейност;

б) естеството на другите рискове, включително ликвидния риск, присъщ на секюритизираните активи;

в) вида рискове по отношение на ранга на базисните секюритизиращи позиции и по отношение на базисните активи на тези секюритизиращи позиции, поети и задържани при пресекюритизационната дейност;

г) различните функции, които изпълнява институцията в процеса на секюритизация;

д) степента на участие на институцията във всяка от функциите, посочени в буква г);

е) описание на наличните процедури за наблюдаване на промените в кредитния и пазарния риск на секюритизираните експозиции, включително как поведението на базисните активи влияе върху секюритизираните експозиции и как тези процеси се различават за пресекюритизираните експозиции;

ж) описание на правилата на институцията, уреждащи използването на хеджиране и защита с гаранции за редуциране на рисковете на задържаните секюритизирани и пресекюритизирани експозиции, като се посочват и контрагентите по важните операции за хеджиране по съответните видове рискови експозиции;

з) подходите за изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции, които институцията прилага за своите секюритизиращи дейности, включително видовете секюритизирани експозиции, към които се прилага всеки подход;

и) видовете дружества със специална цел—секюритизация, които институцията използва в качеството си на спонсор, за да секюритизира експозиции на трето лице, включително дали, под каква форма и до каква степен институцията има експозиции към тези дружества, поотделно за балансовите и задбалансовите експозиции, както и списък на субектите, които институцията управлява или консултира и които инвестират в секюритизиращи позиции, които институцията е секюритизирала, или в дружества със специална цел— секюритизация, за които институцията се явява спонсор;

й) обобщена информация за счетоводните политики на институцията по отношение на секюритизиращите дейности, включително:

i) дали сделките се третират като продажби или финансиране;

ii) признаването на печалбите от продажби;

iii) методите, основните допускания, входящите данни, както и промените спрямо предходния период, по отношение на оценката на секюритизиращите позиции;

iv) третирането на синтетичните секюритизации, ако не са обхванати от други счетоводни политики;

▼B

v) как се оценяват активите, които предстои да бъдат секюритизирани, и дали са включени в търговския или в банковия портфейл на институцията;

vi) правилата за признаване в баланса като пасив на споразумения, по които на институцията би могло да се наложи да осигури финансова подкрепа за секюритизирани активи;

к) наименованията на АВКО, използвани при секюритизация, и видовете експозиции, за които се използва всяка агенция;

л) в съответните случаи — описание на подхода на вътрешната оценка съгласно трета част, дял II, глава 5, раздел 3, включително структурата на процеса на вътрешното оценяване и връзката между вътрешната оценка и външните рейтинги, използването на вътрешна оценка за цел, различна от оценка на капитала чрез подхода на вътрешната оценка, контролните механизми за процеса на вътрешна оценка, включително по отношение на независимостта, отчетността и прегледа на процеса на вътрешно оценяване, видовете експозиции, към които се прилага процесът на вътрешна оценка, и стрес факторите за определяне на нивата на кредитното подобрение — по видове експозиции;

м) обяснение на значителните промени в оповестената количествена информация по букви н)—р), настъпили след последния отчетен период;

н) отделно за търговския и банковия портфейл — следната информация, разпределена по видове експозиции:

i) общия текущ размер на експозициите, секюритизирани от институцията, поотделно за традиционните секюритизации, за синтетичните секюритизации и за секюритизациите, за които институцията действа само като спонсор;

ii) общия размер на задържаните или закупените балансови секюритизиращи позиции и на задбалансовите секюритизирани експозиции;

iii) общия размер на активите, които предстои да бъдат секюритизирани;

iv) за секюритизирани улеснения, за които се прилага ранна амортизация — общия размер на усвоените експозиции, съответстващи на участията на инициатора и инвеститора, общия размер на капиталовите изисквания за институцията, свързани с участието на инициатора, и общия размер на капиталовите изисквания за институцията, свързани с дела на инвеститора в усвоените суми и неусвоените линии;

v) размера на секюритизиращите позиции, които са приспаднати от собствения капитал или са с рисково тегло от 1 250 %;

vi) обобщена информация за секюритизационната дейност за текущия период, включително размера на секюритизираните експозиции и признатите печалби или загуби от продажби;

▼B

о) поотделно за търговския и банковия портфейл — следната информация:

i) общия размер на задържаните или закупените секюритизиращи позиции и свързаните с тях капиталови изисквания, разпределени на секюритизиращи и пресекюритизиращи експозиции и допълнително групирани в разумен брой интервали според рисковите тегла или капиталовите изисквания, за всеки от използваните подходи за определяне на капиталовите изисквания;

ii) общия размер на задържаните или закупените пресекюритизиращи експозиции, разпределен по видове експозиции преди и след хеджирането/застраховането, и експозицията към финансови гаранти, разпределена по категории на кредитоспособност на гаранта или по името на гаранта;

п) за банковия портфейл и относно експозициите, секюритизирани от институцията — размера на обезценените/просрочените секюритизирани активи и размера на загубите, признати от институцията за текущия период, и двете разграничени по видове експозиции;

р) за търговския портфейл — общия размер на оставащите експозиции, които са секюритизирани от институцията и за които се прилага капиталово изискване за пазарен риск, разграничен на традиционна/синтетична секюритизация и по видове експозиции;

с) в съответните случаи — дали институцията е предоставила подкрепа по смисъла на член 248, параграф 1, и въздействието на тази подкрепа върху собствения капитал.

Член 450

Политика за възнагражденията

1. Институциите оповестяват най-малко следната информация относно политиката и практиката за определяне на възнагражденията на институцията за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху нейния рисков профил:

а) информация относно процеса на вземане на решение, използван при определяне на политиката за възнагражденията, както и броя на заседанията, проведени от основния орган, който контролира възнагражденията, през финансовата година, включително —ако е приложимо — информация за състава и мандата на комитета по възнагражденията, външния консултант, чиито услуги са използвани за определяне на политиката за възнагражденията, и ролята на съответните заинтересовани участници;

б) информация относно връзката между заплащането и постигнатите резултати;

в) най-важните структурни характеристики на системата за възнагражденията, включително информация относно използваните критерии за измерване на постигнатите резултати и отчитането на риска, политиката за разсрочване на плащанията и критериите за получаване на възнаграждение;

▼B

г) съотношенията между фиксирано и променливо възнаграждение, определени в съответствие с член 94, параграф 1, буква ж) от Директива2013/36/ЕС;

д) информация относно критериите за постигнатите резултати, на базата на които се определя правото на получаване на акции, опции или променливи елементи на възнаграждението;

е) основните параметри и логиката на схемите за променливо възнаграждение и другите материални стимули;

ж) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разграничена по видове дейност;

з) обобщена количествена информация относно възнагражденията, разграничена поотделно за висшето ръководство и за служителите, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, като се посочва следното:

i) размерите на възнагражденията за финансовата година, разделени на постоянен и променлив елемент, и броят на получателите;

ii) размерите и вида на променливите елементи на възнагражденията, разделени на парични средства акции, свързани с акции инструменти и други;

iii) размерите на неизплатените разсрочени възнаграждения, разделени на вече получени и на такива, които предстои да бъдат получени;

iv) размерите на разсрочените възнаграждения, отпуснати през финансовата година, изплатени и намалени посредством корекции въз основа на постигнатите резултати;

v) възнагражденията при наемане на работа и обезщетенията при освобождаване от работа, изплатени през финансовата година, и броят на получателите на такива плащания;

vi) размерите на обезщетенията при освобождаване от работа, отпуснати през финансовата година, броят на получателите на такива обезщетения и най-високият размер на такова обезщетение, отпуснато на отделно лице.

и) броя на отделните лица, получаващи възнаграждение от 1 милион евро или повече за една финансова година, за възнаграждение от 1 милион евро до 5 милиона евро —разпределени на интервали от по 500 000 EUR, а за възнаграждение от 5 милиона евро и повече —разпределени на интервали от по 1 милион евро.

й) при поискване от държавата членка или компетентния орган — общото възнаграждение на всеки член на ръководния орган или на висшето ръководство.

2. За институциите, които са значими от гледна точка на техния размер и вътрешна организация, както и от гледна точка на естеството, мащаба и сложността на техните дейности, количествената информация, посочена в настоящия член на равнище членове на ръководния орган на институцията, се предоставя също така и на обществеността.

▼B

Институциите спазват изискванията, посочени в настоящия член, по начин, съобразен с техния размер и вътрешна организация, както и с естеството, мащаба и сложността на техните дейности, без да се засягат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО.

Член 451

Ливъридж

1. Институциите оповестяват следната информация за своето отношение на ливъридж, изчислено съгласно член 429, и за управлението на риска от прекомерен ливъридж:

а) отношението на ливъридж и по какъв начин институцията прилага член 499, параграфи 2 и 3;

б) разпределение на мярката за общата експозиция и равнение между мярката за общата експозиция и съответната информация, оповестена в публикуваните финансови отчети;

в) размера на отписаните доверителни дейности в съответствие с член 429, параграф 11, когато това е приложимо;

г) описание на процесите, използвани за управление на риска от прекомерен ливъридж;

д) описание на факторите, оказали влияние върху отношението на ливъридж през периода, за който се отнася оповестеното отношение на ливъридж.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на единна форма за оповестяване на информацията по параграф 1 и указания за използването на тази форма.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 30 юни 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ III

ИЗИСКВАНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА КОНКРЕТНИ ИНСТРУМЕНТИ ИЛИ МЕТОДОЛОГИИ

Член 452

Използване на вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените си експозиции чрез вътрешнорейтинговия подход, оповестяват следната информация:

а) разрешението от компетентния орган за използване на подхода или одобрения преход към използването му;

▼B

б) разяснение и преглед на:

i) структурата на вътрешнорейтинговите системи и взаимоотношението между вътрешните и външните рейтинги;

ii) използването на вътрешни приблизителни оценки, различни от използваните за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, в съответствие с трета част, дял II, глава 3;

iii) процеса на управление и признаване на редуцирането на кредитния риск;

iv) контролните механизми за рейтинговите системи, включително по отношение на независимостта, отчетността и прегледа на рейтинговите системи;

в) описание на процеса на вътрешно присъждане на рейтинги, представено поотделно за следните класове експозиции:

i) централни правителства и централни банки;

ii) институции;

iii) към предприятия, включително МСП, както и специализирано кредитиране и закупени вземания на предприятия;

iv) експозиции на дребно — за всяка от категориите експозиции, на които съответстват различните корелационни коефициенти по член 154, параграфи 1—4;

v) капиталови инструменти;

г) стойностите на експозициите за всеки от класовете експозиции, посочени в член 147. Когато институциите използват собствени приблизителни оценки за параметъра загуба при неизпълнение или конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, експозициите към централни правителства и централни банки, институции и предприятия се оповестяват отделно от експозициите, за които институциите не използват такива оценки;

д) за всеки от класовете експозиции — към централни правителства и централни банки, институции и предприятия и в капиталови инструменти — разпределени в достатъчен брой категории длъжници (включително в неизпълнение), за разумно разграничение на кредитния риск институциите оповестяват:

i) общия размер на експозициите, включително за класовете експозиции към централни правителства и централни банки, институции и предприятия, размера на непогасените заеми и стойностите на експозициите по неусвоени суми по поети задължения; и останалия размер на експозициите по капиталови инструменти;

ii) претегленото според размера на експозициите средно рисково тегло;

▼B

iii) за институциите, използващи собствени приблизителни оценки на конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции — размера на неусвоените суми по поети задължения и претеглените според експозициите средни стойности за всеки клас експозиции;

е) за класа експозиции на дребно и за всяка от категориите, предвидени в буква в), подточка iv) — оповестената информация по буква д) (в съответните случаи —групирано) или анализ на експозициите (непогасени заеми и стойности на експозициите по неусвоени суми по поети задължения), съпоставена с достатъчен брой категории на параметъра очаквана загуба с цел разграничаване на кредитния риск (в съответните случаи —групирано);

ж) действителните корекции за специфичен кредитен риск през предходния период — за всеки клас експозиции (за експозициите на дребно — за всяка от категориите в буква в), подточка iv), и как се различават от действителните стойности за минали периоди;

з) описание на факторите, които са оказали влияние върху загубите през предходния период (например дали институцията е регистрирала по-високи от средните проценти на случаите на неизпълнение или по-високи от средните нива на загубата при неизпълнение и конверсионни коефициенти);

и) приблизителните оценки на институцията, съпоставени с действителните резултати за по-дълъг период. Това включва най-малко информация за оценките на загубите в сравнение с действителните загуби във всеки клас експозиция (по отношение на експозициите на дребно — за всяка от категориите в буква в), подточка iv), за период, който е достатъчен, за да позволи разумна оценка на резултатите на процесите по вътрешно присъждане на рейтинги за всеки клас експозиция (по отношение на експозициите на дребно — за всяка от категориите в буква в), подточка iv). Когато е подходящо, институциите разграничават тази информация допълнително, за да представят анализ на вероятността за неизпълнение, а за институциите, използващи собствени оценки на загубата при неизпълнение и/или конверсионните коефициенти — действителните стойности на загубите при неизпълнение и конверсионните коефициенти, съпоставени с оценките, представени при предвиденото в настоящия член оповестяване на количествена информация за риска;

й) за всички класове експозиции по член 147 и за всяка категория експозиции, на която съответстват различните корелационни коефициенти по член 154, параграфи 1—4:

i) за институциите, използващи собствени приблизителни оценки за загубата при неизпълнение за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции — претеглената според експозициите средна загуба при неизпълнение и вероятност за неизпълнение в проценти, за всеки съответен географски район на кредитните експозиции;

ii) за институциите, които не използват собствени приблизителни оценки за загубата при неизпълнение — претеглената според експозициите средна вероятност за неизпълнение в проценти, за всеки съответен географски район на кредитните експозиции.

▼B

За целите на буква в) описанието обхваща видовете експозиции, включени в класа експозиции, определенията, методите и данните за оценката и утвърждаването на вероятността за неизпълнение и — в съответните случаи — загубата при неизпълнение и конверсионните коефициенти, включително допусканията, използвани при изчисляването на тези променливи, и описанията на съществените отклонения от определението за неизпълнение, изложено в член 178, включително основните сегменти, повлияни от тези отклонения.

За целите на буква й), когато става дума за съответния географски район на кредитните експозиции, се имат предвид експозициите в държавите членки, в които институцията е лицензирана, и държавите членки или третите държави, в които институциите извършват дейност чрез клон или дъщерно предприятие.

Член 453

Използване на техники за редуциране на кредитния риск

Институциите, прилагащи техники за редуциране на кредитния риск, оповестяват следната информация:

а) правилата и процесите за балансово и задбалансово нетиране и степента на използването му;

б) правилата и процесите за оценяване и управление на обезпеченията;

в) описание на главните видове обезпечения, приемани от институцията;

г) главните категории гаранти и контрагенти по кредитни деривати и тяхната кредитоспособност;

д) информация за концентрациите на пазарен или кредитен риск в рамките на извършеното редуциране на кредитния риск;

е) за институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход, но не използват собствени приблизителни оценки на загубата при неизпълнение или конверсионните коефициенти по отношение на даден клас експозиции, поотделно за всеки клас експозиции — общата стойност на експозицията (в съответните случаи — след балансовото или задбалансовото нетиране), която е покрита — след прилагането на корекциите за променливост — от приемливо финансово обезпечение и други приемливи обезпечения;

ж) за институциите, изчисляващи размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход, поотделно за всеки клас експозиции — общата стойност на експозицията (в съответните случаи — след балансовото или задбалансовото нетиране), която е покрита от гаранции или кредитни деривати. За класа експозиции в капиталови инструменти това изискване се прилага за всеки от подходите по член 155.

▼B

Член 454

Използване на усъвършенствани подходи за измерване на операционния риск

Институциите, които прилагат усъвършенстваните подходи за измерване по членове 321—324 за изчисляването на капиталовите изисквания за операционен риск, оповестяват описание на използваните застрахователни средства и други механизми за прехвърляне на риск с цел редуциране на този риск.

Член 455

Използване на вътрешни модели за пазарен риск

Институциите, които изчисляват своите капиталови изисквания съгласно член 363, оповестяват следната информация:

а) за всеки обхванат подпортфейл:

i) характеристиките на използваните модели;

ii) за вътрешните модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск и за корелационно търгуване, когато е приложимо — използваните методологии и рисковете, измерени чрез използването на вътрешни модели, включително описание на подхода, използван от институцията за определяне на ликвидните хоризонти, използваните методологии за постигане на оценка на капитала, която отговаря на изискването за надеждност, и използваните подходи при утвърждаване на модела;

iii) описание на стрес тестовете, извършени спрямо подпортфейла;

iv) описание на подходите, използвани за бек-тестване и удостоверяване на точността и последователността на вътрешните модели и процесите на моделиране;

б) обхвата на разрешението от компетентния орган;

в) описание на степента и методологиите за спазване на изискванията, изложени в членове 104 и 105;

г) най-високите, най-ниските и средните стойности на следните параметри:

i) дневните стойности под риск през отчетния период и в края на периода;

ii) стресираната стойност под риск през отчетния период и в края на периода;

iii) показателите за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск и показателите за специфичния риск във връзка с портфейла за корелационно търгуване през отчетния период и в края на периода;

▼B

д) елементите на капиталовото изискване по член 364;

е) претегления среден ликвиден хоризонт за всеки подпортфейл, обхванат от вътрешните модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск и за корелационно търгуване;

ж) сравнение между дневните стойности под риск, изчислявани в края на деня, и еднодневните промени в стойността на портфейла до края на следващия работен ден, както и анализ на всички случаи на съществено превишаване през отчетния период.

ДЕВЕТА ЧАСТ

ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И АКТОВЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 456

Делегирани актове

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 445, отнасящи се до следните въпроси:

а) разясняване на определенията по членове 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 и 411за осигуряване на еднакво прилагане на настоящия регламент;

б) разясняване на определенията по членове 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 и 411 за отчитане на тенденциите на финансовите пазари при прилагането на настоящия регламент;

в) изменение на списъка на класовете експозиции по членове 112 и 147 за отчитане на тенденциите на финансовите пазари;

г) сумата, посочена в член 123, буква в), член 147, параграф 5, буква а), член 153, параграф 4 и член 162, параграф 4, с цел отчитане на ефекта на инфлацията;

д) списъка и класификацията на задбалансовите позиции в приложения I и II, с цел отчитане на тенденциите на финансовите пазари;

е) адаптиране на категориите инвестиционни посредници по член 95, параграф 1 и член 96, параграф 1 с цел отчитане на тенденциите на финансовите пазари;

ж) разясняване на изискването по член 97 с цел осигуряване на единно прилагане на настоящия регламент;

з) изменение на капиталовите изисквания съгласно членове 301—311 от настоящия регламент и членове 50а—50г от Регламент (ЕС) 648/2012, за да се отчетат измененията в международните стандарти за експозиции към централен контрагент;

▼B

и) разяснение на условията, посочени в изключенията, предвидени в член 400;

й) изменението на мярката за капитала и мярката за общата експозиция от формулата за изчисляване на отношението на ливъридж по член 429, параграф 2, за да бъдат поправени евентуалните пропуски, открити въз основа на представената информация по член 430, параграф 1, преди оповестяването на отношението на ливъридж от институциите съгласно член 451, параграф 1, буква а).

2. ЕБО наблюдава капиталовите изисквания за риск във връзка с корекцията на кредитната оценка и в срок до 1 януари 2015 г. представя доклад на Комисията. В доклада се прави оценка по-специално на:

а) третирането на риска при ККО като отделно изискване, съпоставено спрямо интегриран елемент на рамката за пазарния риск:

б) обхвата на изискването относно риска при ККО, включително освобождаването по член 482;

в) допустимото хеджиране;

г) изчисляването на капиталовите изисквания за риск при ККО.

Въз основа на този доклад и когато според заключенията е необходимо да се предприеме такова действие, на Комисията също така се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 462, за да измени член 381, член 382, параграфи 1—3 и членове 383—386 във връзка с тези въпроси.

Член 457

Технически корекции

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове съгласно член 445,за да внесе технически корекции на несъществени елементи в посочените по-долу разпоредби с цел отчитане на тенденциите при новите финансови продукти или дейности, да адаптира други законодателни актове на Съюза в областта на финансовите услуги и счетоводството, включително счетоводните стандарти въз основа на Регламент (ЕС) № 1605/2002, в съответствие с измененията, настъпили след приемането на настоящия регламент:

а) капиталовите изисквания за кредитен риск съгласно членове 111—134 и членове 143—191;

б) ефектите от редуцирането на кредитния риск съгласно членове 193—241;

в) капиталовите изисквания във връзка със секюритизацията съгласно членове 243—266;

▼B

г) капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента съгласно членове 272—311;

д) капиталовите изисквания за операционен риск съгласно членове 315—324;

е) капиталовите изисквания за пазарен риск съгласно членове 325—377;

ж) капиталовите изисквания за сетълмент риск съгласно членове 378 и 379;

з) капиталовите изисквания за риск при корекцията на кредитната оценка съгласно членове 383, 384 и 386;

и) втора част и член 99 единствено в резултат на промените в счетоводните стандарти или изисквания, с които се взема предвид законодателството на Съюза.

Член 458

Макропруденциален или системен риск, установен на равнище държава членка

1. Държавата членка определя органа, който отговаря за прилагането на настоящия член. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

2. Когато определеният в съответствие с параграф 1 орган установи промени в интензивността на макропруденциалния или системния риск във финансовата система, който може да има сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика в конкретна държава членка и който според този орган може да се преодолее по-успешно чрез по-строги национални мерки, то той уведомява Европейския парламент, Съвета, Комисията, ЕССР и ЕБО за това и представя съответните количествени или качествени доказателства за всички посочени по-долу елементи:

а) промените в интензивността на макропруденциалния или системния риск;

б) причините, поради които тези промени биха могли да представляват заплаха за финансовата стабилност на национално равнище;

в) изложение на основанията, поради които за установения макропруденциален или системен риск не може да се намери адекватно решение по членове 124 и 164 от настоящия регламент и членове 101, 103, 104, 105, 133 и 136 от Директива 2013/36/ЕС, като се отчита относителната ефективност на тези мерки;

г) проектите на национални мерки за лицензирани на национално равнище институции, или подгрупа от такива институции, предназначени да смекчат промените в интензивността на риска и отнасящи се до:

i) размера на собствения капитал по член 92;

ii) изискванията за големите експозиции, посочени в член 392 и членове 395—403;

▼B

iii) изискванията за публично оповестяване, посочени в членове 431—455;

iv) размера на предпазния капиталов буфер по член 129 от Директива 2013/36/ЕС;

v) ликвидните изисквания по шеста част;

▼C2

vi) рисковите тегла за установяване на съмнително високи цени на активите в сектора на жилищните имоти и търговските недвижими имоти; или

▼B

vii) експозициите в рамките на финансовия сектор;

д) обяснение защо определените в съответствие с параграф 1 органи считат проектите за мерки за подходящи, ефективни и пропорционални за справяне със ситуацията; и

е) оценка на възможното положително или отрицателно въздействие на проектите за мерки върху вътрешния пазар въз основа на информацията, с която разполага съответната държава членка.

3. Когато на определените в съответствие с параграф 1 органи се разрешава да прилагат национални мерки съгласно настоящия член, те предоставят на съответните компетентни органи или определени органи в други държави членки цялата необходима информация.

4. На Съвета се предоставя правомощието да приеме, въз основа на предложение на Комисията, с квалифицирано мнозинство акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки, посочени в параграф 2, буква г).

В рамките на един месец от получаването на уведомлението по параграф 2 ЕССР и ЕБО представят становищата си по посочените в същия параграф елементи на Съвета, Комисията и на съответната държава членка.

Като отчита във възможно най-голяма степен посочените във втора алинея становища и в случай че са налице убедителни, надеждни и подробни доказателства, че мярката ще окаже отрицателно въздействие върху вътрешния пазар, което надхвърля ползите за финансовата стабилност, произтичащи от намаляването на установения макропруденциален или системен риск, Комисията може в срок от един месец да предложи на Съвета акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки.

В случай че до един месец Комисията не представи предложение, съответната държавата членка може незабавно да приеме проекта за национални мерки за срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано.

Съветът приема решение относно предложението на Комисията в срок от един месец от получаването на предложението и излага своите мотиви за отхвърлянето или приемането на проекта за национални мерки.

▼B

Съветът отхвърля проекта за национални мерки само ако прецени, че не са спазени едно или няколко от следните условия:

а) естеството на промените в интензитета на макропруденциалния или системния риск представлява заплаха за финансовата стабилност на национално равнище;

б) на установения макропруденциален или системен риск не може да се намери адекватно решение по членове 124 и 164 от настоящия регламент и членове 101, 103, 104, 105, 133 и 136 от Директива 2013/36/ЕС, като се отчита относителната ефективност на тези мерки;

в) националните мерки в проекта са по-подходящи за справяне с установения макропруденциален или системен риск и не водят до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, като представляват или създават пречка пред функционирането на вътрешния пазар;

г) въпросът засяга само една държава членка; и

д) по отношение на рисковете все още не са предприети други мерки, предвидени в настоящия регламент или в Директива 2013/36/ЕС.

Оценката на Съвета взема под внимание становището на ЕССР и ЕБО и се основава на доказателствата, представени съгласно параграф 2 от определения в съответствие с параграф 1 орган.

В случай че до един месец от получаване на предложението на Комисията Съветът не приеме акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки, държавата членка може да приеме мерките и да ги прилага за срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано.

5. Други държави членки могат да признаят мерките, установени в съответствие с настоящия член, и да ги прилагат към лицензирани на национално равнище клонове, разположени в държавата членка, на която е разрешено да прилага мерките.

6. Когато държавите членки признават мерките, определени в съответствие с настоящия член, те уведомяват Съвета, Комисията, ЕБО, ЕССР и държавата членка, на която е разрешено да прилага мерките.

7. При вземането на решение за признаване на мерките, определени в съответствие с настоящия член, държавата членка отчита критериите по параграф 4.

8. Държавата членка, на която е разрешено да прилага мерките, може да отправи искане към ЕССР да издаде препоръка, както е посочено в член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, към една или повече държави членки, които не признават мерките.

▼B

9. Преди изтичането на разрешението, издадено в съответствие с параграф 4, държавата членка, в консултация с ЕССР и ЕБО, прави преглед на ситуацията и съответно може да приеме, в съответствие с процедурата по параграф 4, ново решение за удължаване на срока на прилагане на националните мерки всеки път с още една година. След първото удължаване Комисията, в консултация с ЕССР и ЕБО, прави преглед на ситуацията поне веднъж годишно.

10. Независимо от процедурата по параграфи 3—9, на държавите членки се разрешава да увеличат рисковите тегла над тези, предвидени в регламента, с до 25 %, за експозициите, посочени в параграф 2, буква г), подточки vi) и vii) от настоящия член, и да намалят максималния размер на големите експозиции, предвиден в член 395, с до 15 % за срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано, при условие че са спазени условията и изискванията за уведомяване по параграф 2 от настоящия член.

Член 459

Пруденциални изисквания

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове съгласно член 462, за да налага, за срок от една година, по-строги пруденциални изисквания за експозиции, когато това е необходимо за реакция спрямо промените в интензивността на микро- и макропруденциалните рискове, произтичащи от развитието на пазара във или извън Съюза, и които засягат всички държави членки, и когато инструментите на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕСне са достатъчни за преодоляване на тези рискове, по-специално въз основа на препоръка или становище на ЕССР или ЕБО за:

а) нивото на собствения капитал по член 92;

б) изискванията за големите експозиции, посочени в член 392 и членове 395—403;

в) изискванията за публично оповестяване, посочени в членове 431—455.

Най-малко веднъж годишно Комисията, подпомагана от ЕССР, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно развитието на пазара, което може да наложи използването на настоящия член.

Член 460

Ликвидност

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт съгласно член 462, за да определи подробно общото изискване по член 412, параграф 1. Приетият съгласно настоящия параграф делегиран акт се основава на елементите, които се отчитат съгласно шеста част, дял II и приложение III, в него се уточнява при какви обстоятелства компетентните органи трябва да наложат специфични равнища на входящите и изходящите потоци на кредитните институции, така че да бъдат отразени специфичните рискове, на които те са изложени, и се спазват праговете по параграф 2.

▼B

2. Изискването за ликвидно покритие по член 412 се въвежда поетапно съгласно следната схема:

а) 60 % от изискването за ликвидно покритие през 2015 г.;

б) 70 % от 1 януари 2016 г.

в) 80 % от 1 януари 2017 г.

г) 100 % от 1 януари 2018 г.

За тази цел Комисията взема предвид докладите, посочени в член 509, параграфи 1,2 и 3, като отчита разработените от международни форуми международни стандарти и особеностите на Съюза.

Комисията приема делегирания акт по параграф 1 до 30 юни 2014 г. Делегираният акт влиза в сила до 31 декември 2014 г., но не се прилага преди 1 януари 2015 г.

Член 461

Преглед на поетапно въвеждане на изискването за ликвидно покритие

1. В срок до 30 юни 2016 г. и след консултация с ЕССР ЕБО докладва на Комисията дали следва да бъдат внесени изменения в схемата за поетапно въвеждане на изискването за ликвидно покритие по член 460, параграф 2. В този анализ се взема надлежно предвид тенденциите на пазарите и международното регулаторно развитие, както и особеностите на Съюза.

В доклада си ЕБО прави оценка по-специално на отлагането на въвеждането на минималния задължителен стандарт в неговия пълен размер (100 %) до 1 януари 2019 г. В доклада се вземат предвид годишните отчети по член 509, параграф 1, съответните пазарни данни и препоръките на всички компетентни органи.

2. Когато се налага да бъдат предприети мерки във връзка с развитие на пазара или друго развитие, Комисията се оправомощава да приеме делегиран акт съгласно член 462 за изменение на схемата за поетапно въвеждане по член 460 и за отлагане на въвеждането в неговия пълен размер на минималния задължителен стандарт за изискването за ликвидно покритие по член 412, параграф 1 до 2019 г., както и за прилагане през 2018 г. на 90 % от минималния задължителен стандарт за изискването за ликвидно покритие.

За да оцени необходимостта от отлагане, Комисията взема предвид доклада и оценката по параграф 1.

Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, не се прилагат преди 1 януари 2018 г. и влизат в сила до 30 юни 2017 г.

▼B

Член 462

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

▼C1

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в членове 456—460, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 28 юни 2013 г.

▼B

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 456—460, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно членове 456—460, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на Европейския парламент и Съвета за акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или Съвета.

Член 463

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

Когато Комисията приема регулаторен технически стандарт съгласно настоящия регламент, който е еднакъв с проекта на регулаторен технически стандарт, представен от ЕБО, срокът, в рамките на който Европейският парламент и Съветът могат да представят възражение срещу този регулаторен технически стандарт, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или Съвета този срок се удължава с един месец. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1093/2010 срокът, в който Европейският парламент или Съветът могат да представят възражения срещу този регулаторен технически стандарт, при необходимост може да бъде удължен с още един месец.

Член 464

Европейски банков комитет

1. Комисията се подпомага от Европейския банков комитет, създаден с Решение 2004/10/ЕО на Комисията ([1]). Този комитет е комитет по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

([1]) ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 36.

▼B

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

ДЕСЕТА ЧАСТ

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ, ОТЧЕТНОСТ И ПРЕГЛЕДИ И ИЗМЕНЕНИЯ

ДЯЛ I

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Капиталови изисквания, нереализирани печалби и загуби от оценка по справедлива стойност и приспадания

Раздел 1

Капиталови изисквания

Член 465

Капиталово изискване

1. Чрез дерогация от член 92, параграф 1, букви а) и б) се прилагат следните капиталови изисквания във всеки един момент през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.:

а) съотношението на базовия собствен капитал от първи ред да бъде между 4 % и 4,5 %;

б) съотношението на капиталовата адекватност от първи ред да бъде между 5,5 % и 6 %.

2. Компетентните органи определят и публикуват стойностите на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред и съотношението на капиталовата адекватност от първи ред в рамките на интервалите по параграф 1, които институциите спазват или надвишават.

Член 466

Първоначално прилагане на международните стандарти за финансово отчитане

Чрез дерогация от член 23, параграф 2 компетентните органи дават на институциите, които са задължени първоначално да въведат в действие оценяването на активите и на задбалансовите си позиции и да определят собствения си капитал съгласно международните счетоводни стандарти, приложими съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002, гратисен период от 24 месеца за въвеждането на необходимите вътрешни процеси и технически изисквания.

▼B

Раздел 2

Нереализирани печалби и загуби от оценката по справедлива стойност

Член 467

Нереализирани загуби от оценката по справедлива стойност

1. Чрез дерогация от член 35 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите включват в изчислението на базовия си собствен капитал от първи ред само съответния приложим процент от нереализираните загуби, свързани с активи или пасиви, оценени по справедлива стойност и вписани в счетоводния баланс, без посочените в член 33, и всички други нереализирани загуби, вписани в отчета за приходите и разходите.

2. Приложимият процент за целите на параграф 1 е в следните интервали:

а) от 20 % до 100 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 40 % до 100 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) от 60 % до 100 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.; и

г) от 80 % до 100 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

Чрез дерогация от параграф 1 компетентните органи може, когато такова третиране се е прилагало преди 1 януари 2014 г., да разрешат на институциите да не включват в който и да било от елементите на собствения капитал нереализираните печалби или загуби от експозиции към централни правителства, класифицирани в категорията „на разположение за продажба“ съгласно одобрения от ЕС МСС 39.

Предвиденото във втора алинея третиране се прилага, докато Комисията приеме регламент въз основа на Регламент (ЕО) № 1606/2002 за одобряване на международните стандарти за финансово отчитане, които да заменят МСС 39.

3. Компетентните органи определят и публикуват приложимия процент в рамките на интервалите по параграф 2, букви а)— г).

►C2 *Член 468*

Нереализирани печалби от оценката по справедлива стойност

1. Чрез дерогация от член 35 ◄ през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите изключват от базовия си собствен капитал от първи ред съответния приложим процент от нереализираните печалби, свързани с активи или пасиви, оценени по справедлива стойност и вписани в счетоводния баланс, без посочените в член 33, и всички други нереализирани печалби, с изключение на тези, които са свързани с инвестиционни имоти, вписани в отчета за приходите и разходите. Остатъчната сума, получена в резултат на това, не се изключва от базовия собствен капитал от първи ред.

▼B

2. За целите на параграф 1 приложимият процент е 100 % през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г., а след това е в следните интервали:

а) от 60 % до 100 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

б) от 40 % до 100 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

в) от 20 % до 100 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

От 1 януари 2015 г., когато съгласно член 467 компетентен орган изисква от институциите да включат в изчисляването на базовия собствен капитал от първи ред 100 % от техните нереализирани загуби от оценката по справедлива стойност, този компетентен орган може също да разреши на институциите да включат в това изчисляване и 100 % от своите нереализирани печалби от оценката по справедлива стойност.

▼C2

От 1 януари 2015 г., когато съгласно член 467 компетентен орган изисква от институциите да включат процент от нереализирани загуби от оценката по справедлива стойност в изчисляването на базовия собствен капитал от първи ред, този компетентен орган не трябва да определя приложим процент от нереализираните печалби съгласно параграф 2 от настоящия член, който да води до процент от нереализираните печалби, включен в изчисляването на базовия собствен капитал от първи ред, надвишаващ приложимия процент от нереализираните загуби, определен в съответствие с член 467.

3. Компетентните органи определят и публикуват приложимия процент на нереализираните печалби в рамките на интервалите по параграф 2, букви а)— в), който е изключен от базовия собствен капитал от първи ред.

4. Чрез дерогация от член 33, буква в) през периода от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2017 г. институциите не включват в изчислението на собствения си капитал съответния приложим процент по член 478 от печалбата и загубата по справедлива стойност от дериватни пасиви, произтичащи от промени в собствения кредитен рейтинг на институцията. Процентът, прилаган за загубата по справедлива стойност, произтичаща от промени в собствения кредитен рейтинг на институцията, не трябва да надхвърля процента, прилаган за печалбата по справедлива стойност, произтичаща от промени в собствения кредитен рейтинг на институцията.

▼B

Раздел 3

Приспадания

Подраздел 1

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

Член 469

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. Чрез дерогация от член 36, параграф 1 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. се прилагат следните разпоредби:

▼B

а) институциите приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред приложимия съгласно член 478 процент от сумите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 36, параграф 1, букви а)—з), с изключение на отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики;

б) институциите прилагат съответните разпоредби по член 472 за остатъчните суми от елементите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 36, параграф 1, букви а)—з), с изключение на отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики;

в) институциите приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред приложимия съгласно член 478 процент от общата сума, която трябва да бъде приспадната съгласно член 36, параграф 1, букви в) и и), след прилагане на член 470;

г) институциите прилагат изискванията по член 472, параграф 5 или параграф 11, в зависимост от случая, към общата остатъчна сума на елементите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 36, параграф 1, букви в) и и), след прилагане на член 470.

2. Институциите определят частта от посочената в параграф 1, буква г) обща остатъчна сума, за която се прилагат разпоредбите на член 472, параграф 5, като разделят сумата по буква а) от настоящия параграф на сумата по буква б) от настоящия параграф:

а) сумата на отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики, съгласно член 470, параграф 2, буква а);

б) сбора на сумите по член 470, параграф 2, букви а) и б).

3. Институциите определят частта от посочената в параграф 1, буква г) обща остатъчна сума, за която се прилагат разпоредбите на член 472, параграф 11, като разделят сумата по буква а) от настоящия параграф на сумата по буква б) от настоящия параграф:

а) сумата на преките и непреките позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, посочени в член 470, параграф 2, буква б);

б) сбора на сумите по член 470, параграф 2, букви а) и б).

Член 470

Освобождаване от прилагането на изискванията за приспадане от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. За целите на настоящия член съответните елементи на базовия собствен капитал от първи ред включват елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислени след прилагане на разпоредбите на членове 32—35 и след приспаданията по член 36, параграф 1, букви а)—з), буква к), подточки ii)—v) и буква л), без отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики.

▼B

2. Чрез дерогация от член 48, параграф 1 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите не приспадат елементите по букви а) и б) от настоящия параграф, чиято обща стойност е по-малка или равна на 15 % от стойността на съответните елементи на базовия собствен капитал от първи ред на институцията:

а) отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики и чиято обща сума е по-малка или равна на 10 % от сумата на съответните елементи на базовия собствен капитал от първи ред;

б) когато институцията има значителна инвестиция в предприятие от финансовия сектор — преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на съответното предприятие, чиято обща сума е по-малка или равна на 10 % от сумата на съответните елементи на базовия собствен капитал от първи ред.

3. Чрез дерогация от член 48, параграф 4 елементите, за които има изключение от прилагането на изискванията за приспадане съгласно параграф 2 от настоящия член, получават рисково тегло от 250 %. За елементите по параграф 2, буква б) от настоящия член в съответните случаи се прилагат изискванията по трета част, дял IV.

Член 471

Освобождаване от прилагането на изискванията за приспадане от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на позициите в застрахователни дружества

1. Чрез дерогация от разпоредбите на член 49, параграф 1 в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2022 г. компетентните органи може да разрешат на институциите да не приспадат капиталовите участия в застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и застрахователни холдинги, когато са изпълнени следните условия:

а) условията по член 49, параграф 1, букви а), в) и д);

б) компетентните органи са удовлетворени от нивото на процедурите за контрол на риска и за финансов анализ, приети специално от институцията с цел упражняване на надзор над инвестицията в предприятието или холдинга;

в) капиталовото участие на институцията в застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или застрахователния холдинг не надхвърлят 15 % от инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от тази институция към 31 декември 2012 г. и в периода от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2022 г.,

г) сумата на капиталовото участие, която не се приспада, не надхвърля сумата на позициите в инструменти на собствения базов капитал от първи ред на застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или застрахователния холдинг към 31 декември 2012 г.

▼B

2. Капиталовите участия, които не се приспадат съгласно параграф 1, се определят като експозиции и получават 370 % рисково тегло.

Член 472

Елементи, които не се приспадат от базовия собствен капитал от първи ред

1. Чрез дерогация от член 33, параграф 1, буква в) и член 36, параграф 1, букви а)—и) през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите прилагат настоящия член за остатъчните стойности на елементите съответно по член 468, параграф 4 и член 469, параграф 1, букви б) и г):

2. Не се приспада остатъчният размер на печалбите и загубите по справедлива стойност от корекциите по оценката на деривативни пасиви, произтичащи от собствения кредитен риск на институцията.

3. Институциите прилагат следните разпоредби за остатъчния размер на загубите през текущата финансова година съгласно член 36, параграф 1, буква а):

а) съществените загуби се приспадат от елементите на капитала от първи ред;

б) несъществените загуби не се приспадат.

4. Институциите приспадат остатъчната стойност на нематериалните активи по член 36, параграф 1, буква б) от капитала от първи ред.

5. Остатъчната сума на отсрочените данъчни активи съгласно член 36, параграф 1, буква в) не се приспада и ѝ се присъжда рисково тегло от 0 %.

6. Половината от остатъчната сума на елементите по член 36, параграф 1, буква г) се приспада от елементите на капитала от първи ред, а другата половина — от елементите на капитала от втори ред.

7. Остатъчната сума на активите на пенсионните планове с дефинирани доходи съгласно член 36, параграф 1, буква д) не се приспада от никой елемент на собствения капитал, а се включва в елементите на базовия собствен капитал от първи ред, доколкото тази сума би била призната като първоначален собствен капитал съгласно националните мерки, с които са транспонирани разпоредбите на член 57, букви а)—ва) от Директива 2006/48/ЕО.

8. Институциите прилагат следните разпоредби за остатъчната сума на държаните собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 36, параграф 1, буква е):

а) сумата на пряко държаните инструменти се приспада от елементите на капитала от първи ред;

▼B

б) сумата на непреките и синтетичните позиции, включително собствените инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, които институцията би могла да бъде задължена да закупи съгласно настоящо или условно договорно задължение, не се приспада; за нея се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

9. Институциите прилагат посочените по-долу разпоредби спрямо остатъчната сума на държаните инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на предприятие от финансовия сектор, когато институцията има реципрочни кръстосани позиции с това предприятие съгласно член 36, параграф 1, буква ж):

а) когато институцията няма значителна инвестиция в това предприятие от финансовия сектор, сумата на държаните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на това предприятие се третира съгласно член 36, параграф 1, буква з);

б) когато институцията има значителна инвестиция в това предприятие от финансовия сектор, сумата на държаните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на това предприятие се третира съгласно член 36, параграф 1, буква и).

10. Институциите прилагат следните разпоредби за остатъчната сума на елементите по член 36, параграф 1, буква з):

а) сумите, които трябва да бъдат приспаднати и които се отнасят до преките позиции, се приспадат наполовина от елементите на капитала от първи ред и наполовина от елементите на капитала от втори ред;

б) сумите, които се отнасят до непреките и синтетичните позиции, не се приспадат, за тях се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

11. Институциите прилагат следните разпоредби за остатъчната сума на елементите по член 36, параграф 1, буква и):

а) сумите, които трябва да бъдат приспаднати и които се отнасят до преките позиции, се приспадат наполовина от елементите на капитала от първи ред и наполовина от елементите на капитала от втори ред;

б) сумите, които се отнасят до непреките и синтетичните позиции, не се приспадат, за тях се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

▼B

Член 473

Внасяне на изменения в МСС 19

1. Чрез дерогация от член 481 в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. компетентните органи може да разрешат на институциите, които изготвят своите финансови отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети съгласно процедурата по член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, да добавят към базовия си собствен капитал от първи ред приложимата сума съответно съгласно параграф 2 или 3 от настоящия член, както е приложимо, умножена по съответния коефициент, приложим съгласно параграф 4.

2. Приложимата сума се изчислява, като от сумата, получена по буква а), се извади сумата, получена по буква б):

а) институциите определят стойностите на активите на своите пенсионни фондове с предварително определен размер на пенсията или съответно планове с дефинирани доходи съгласно Регламент (ЕО) № 1126/2008 ([1]), изменен с Регламент (ЕС) № 1205/2011 ([2]). След това институциите приспадат от стойността на тези активи стойността на задълженията по линия на същите фондове или планове, определени съгласно същите счетоводни правила;

б) институциите определят стойностите на активите на своите пенсионни фондове с предварително определен размер на пенсията или съответно планове с дефинирани доходи съгласно правилата по Регламент (ЕО) № 1126/2008. След това институциите приспадат от стойността на тези активи стойността на задълженията по линия на същите фондове или планове, определени съгласно същите счетоводни правила.

3. Сумата, определена съгласно параграф 2, се ограничава до сумата, която не се изисква да бъде приспадната от собствения капитал, до 1 януари 2014 г., съгласно националните мерки за транспониране на Директива 2006/48/ЕО, доколкото тези национални мерки за транспониране отговарят на изискванията за третирането по член 481 от настоящия регламент в съответната държава членка.

4. Прилагат се следните коефициенти:

а) 1 — в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) 0,8 — в периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) 0,6 — в периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

([1]) Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 1205/2011 на Комисията от 22 ноември 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 7 (ОВ L 305, 23.11.2011 г., стр. 16)

▼B

г) 0,4 — в периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.;

д) 0,2 — в периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.

5. Институциите оповестяват стойността на активите и пасивите по параграф 2 в своите публични финансови отчети.

Подраздел 2

Приспадания от елементите на допълнителния капитал от първи ред

Член 474

Приспадания от елементите на допълнителния капитал от първи ред

Чрез дерогация от член 56 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. се прилагат следните разпоредби:

а) институциите приспадат от елементите на допълнителния капитал от първи ред приложимия съгласно член 478 процент от сумите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 56;

б) институциите прилагат изискванията по член 475 спрямо остатъчните суми на елементите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 56.

Член 475

Елементи, които не се приспадат от елементите на допълнителния капитал от първи ред

1. Чрез дерогация от член 56 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. изискванията по настоящия член се прилагат спрямо остатъчните суми по член 474, буква б).

2. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 56, буква а):

а) преките позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред се приспадат по балансова стойност от елементите на капитала от първи ред;

б) непреките и синтетични позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред, включително собствените инструменти на допълнителния капитал от първи ред, които институцията би могла да бъде задължена да закупи съгласно настоящо или условно договорно задължение, не се приспадат; за тях се присъжда рисково тегло съгласно част трета, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по част трета, дял IV.

▼B

3. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 56, буква б):

а) когато институцията няма значителна инвестиция в предприятие от финансовия сектор, с което има реципрочни кръстосани позиции, сумата на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на това предприятие се третира съгласно член 56, буква в);

б) когато институцията има значителна инвестиция в предприятие от финансовия сектор, с което има реципрочни кръстосани позиции, сумата на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на това предприятие се третира съгласно член 56, буква г).

4. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 56, букви в) и г):

а) сумите, които се отнасят до преките позиции и които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 56, букви в) и г), се приспадат наполовина от елементите на капитала от първи ред и наполовина от елементите на капитала от втори ред;

б) сумите, които се отнасят до непреките и синтетичните позиции и които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 56, букви в) и г), не се приспадат, за тях се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

Подраздел 3

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

Член 476

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

Чрез дерогация от член 66 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. се прилагат следните разпоредби:

а) институциите приспадат от елементите на капитала от втори ред приложимия съгласно член 478 процент от сумите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 66;

б) институциите прилагат изискванията по член 477 спрямо остатъчните суми, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 63.

▼B

Член 477

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

1. Чрез дерогация от член 66 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. изискванията по настоящия член се прилагат спрямо остатъчните суми по член 476, буква б).

2. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 66, буква а):

а) преките позиции в собствени инструменти на капитала от втори ред се приспадат по балансова стойност от елементите на капитала от втори ред;

б) непреките и синтетични позиции в собствени инструменти на капитала от втори ред, включително собствените инструменти на капитала от втори ред, които институцията би могла да бъде задължена да закупи съгласно на настоящо или условно договорно задължение, не се приспадат и за тях се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

3. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 66, буква б):

а) когато институцията няма значителна инвестиция в предприятие от финансовия сектор, с което има реципрочни насрещни позиции, сумата на нейните преки, непреки и синтетични позиции в инструменти на допълнителния капитал от втори ред на това предприятие се третира съгласно член 66, буква в);

б) когато институцията има значителна инвестиция в предприятие от финансовия сектор, с което има реципрочни кръстосани позиции, сумата на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на капитала от втори ред на това предприятие от финансовия сектор се третира съгласно член 66, буква г).

4. Институциите прилагат следните разпоредби спрямо остатъчната сума на елементите по член 66, букви в) и г):

а) сумите, които се отнасят до преките позиции и които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 66, букви в) и г), се приспадат наполовина от елементите на капитала от първи ред и наполовина от елементите на капитала от втори ред;

б) сумите, които се отнасят до непреките и синтетичните позиции и които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 66, букви в) и г), не се приспадат, за тях се присъжда рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или 3 и се прилагат съответните изисквания по трета част, дял IV.

▼B

Подраздел 4

Приложими проценти при приспадане

Член 478

Приложими проценти при приспадане на елементи от базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред

1. Приложимите проценти за целите на член 468, параграф 4, член 469, параграф 1, букви а) и в), член 474, буква а) и член 476, буква а) са в следните интервали:

а) от 20 % до 100 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 40 % до 100 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

г) от 60 % до 100 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

д) от 80 % до 100 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

▼C1

2. Чрез дерогация от параграф 1 за елементите по член 36, параграф 1, буква в), съществували преди 1 януари 2014 г., приложимият процент за целите на член 469, параграф 1, буква в) е в следните интервали:

(а) от 0 % до 100 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

(б) от 10 % до 100 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

(в) от 20 % до 100 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

(г) от 30 % до 100 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.;

(д) от 40 % до 100 % за периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.;

(е) от 50 % до 100 % за периода от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2019 г.;

(ж) от 60 % до 100 % за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г.;

(з) от 70 % до 100 % за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2021 г.;

▼C1

(и) от 80 % до 100 % за периода от 1 януари 2022 г. до 31 декември 2022 г.;

(й) от 90 % до 100 % за периода от 1 януари 2023 г. до 31 декември 2023 г.

▼B

3. Компетентните органи определят и публикуват приложим процент в рамките на интервалите по параграфи 1 и 2 за всяко едно от следните приспадания:

а) индивидуалните приспадания, изисквани съгласно член 36, параграф 1, букви а)—з), без отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики;

б) общата сума на отсрочените данъчни активи, които зависят от размера на бъдещата печалба и се дължат на временни разлики, и елементите, посочени в член 36, параграф 1, буква и), която трябва да бъде приспадната съгласно член 48;

в) всяко приспадане, изисквано съгласно член 56, букви б)—г);

г) всяко приспадане, изисквано съгласно член 66, букви б)—г).

Раздел 4

Малцинствено участие и инструменти на допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от дъщерни предприятия

Член 479

Признаване в консолидирания базов собствен капитал от първи ред на инструменти и елементи, които не се определят като малцинствено участие

1. Чрез дерогация от втора част, дял II през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. признаването в консолидирания собствен капитал на елементите, които биха били определени като консолидационни резерви съгласно националните мерки за транспониране на член 65 от Директива 2006/48/ЕО, но които не се определят като консолидиран базов собствен капитал от първи ред поради някоя от посочените по-долу причини, се установява от компетентните органи съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член:

а) инструментът не се определя като инструмент на базовия собствен капитал от първи ред и поради това свързаните с него неразпределена печалба и премиен резерв не се определят като елементи на консолидирания базов собствен капитал от първи ред;

б) елементите не се определят като такива в резултат на прилагането на член 81, параграф 2;

▼B

в) елементите не се определят като такива поради факта, че дъщерното предприятие не е институция или субект, за който съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС

г) елементите не се определят като такива поради факта, че дъщерното предприятие не е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.

2. Приложимият процент на елементите по параграф 1, които биха били определени като консолидационни резерви съгласно националните мерки за транспониране на член 65 от Директива 2006/48/ЕО, се определя като консолидиран базов собствен капитал от първи ред.

3. За целите на параграф 2 приложимите проценти са в следните интервали:

а) от 0 % до 80 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 0 % до 60 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) от 0 % до 40 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

г) от 0 % до 20 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

4. Компетентните органи определят и публикуват приложимия процент в рамките на интервалите по параграф 3.

Член 480

Признаване в консолидирания собствен капитал на малцинствени участия, определени като допълнителен капитал от първи ред и капитал от втори ред

1. Чрез дерогация от член 84, параграф 1, буква б), член 85, параграф 1, буква б) и член 87, параграф 1, буква б) през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. посочените в тези членове проценти се умножават по приложим коефициент.

2. За целите на параграф 1 приложимите коефициенти са в следните интервали:

а) от 0,2 до 1 — в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 0,4 до 1 за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) от 0,6 до 1 за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.; и

г) от 0,8 до 1 за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

▼B

3. Компетентните органи определят и публикуват стойността на приложимия коефициент в рамките на интервалите по параграф 2.

Раздел 5

Допълнителни филтри и приспадания

Член 481

Допълнителни филтри и приспадания

1. Чрез дерогация от членове 32—36, 56 и 66 през 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите извършват корекции, за да включат в елементите на базовия собствен капитал от първи ред, капитала от първи ред, капитала от втори ред или собствения капитал или да приспаднат от тях приложимия процент на филтрите или приспаданията, които се изискват съгласно националните мерки за транспониране на членове 57, 61, 63, 63а, 64 и 66 от Директива 2006/48/ЕО и на членове 13 и 16 от Директива 2006/49/ЕО, но които не се изискват съгласно втора част от настоящия регламент.

2. ►C2 Чрез дерогация от член 36, параграф 1, буква и) и член 49, параграф 1, през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г. компетентните органи могат да изискват от институциите или да им разрешават да прилагат методите, посочени в член 49, параграф 1, когато не са спазени изискванията по член 49, параграф 1, буква б), а не приспадането, изисквано съгласно разпоредбите на член 36, параграф 1. ◄ В такива случаи делът на позициите в инструменти на собствения капитал на предприятие от финансовия сектор, в което предприятието майка има значителна инвестиция, за които не се изисква приспадане в съответствие с член 49, параграф 1, се определя с помощта на приложимия процент, посочен в параграф 4 от настоящия член. За сумата, която не се приспада, важат изискванията по член 49, параграф 4, доколкото са приложими.

3. За целите на параграф 1 приложимите проценти са в следните интервали:

а) от 0 % до 80 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 0 % до 60 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) от 0 % до 40 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

г) от 0 % до 20 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.

4. За целите на параграф 2 приложимият процент е между 0 % и 50 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

▼B

5. За всеки филтър или приспадане по параграфи 1 и 2 компетентните органи определят и публикуват приложимите проценти в рамките на интервалите по параграфи 3 и 4.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за установяване на условията, съгласно които компетентните органи определят дали корекциите на собствения капитал или неговите елементи, направени съгласно националните мерки за транспониране на Директива 2006/48/ЕО или Директива 2006/49/ЕО, които не са включени във втора част от настоящия регламент, за целите на настоящия член трябва да бъдат направени по отношение на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от първи ред, капитала от втори ред или собствения капитал.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 482

Обхват на прилагане по отношение на деривативни сделки с пенсионни фондове

По отношение на сделките по член 89 от Регламент (ЕС) № 648/2012, сключени с пенсионен план по смисъла на член 2 от посочения регламент, институциите не изчисляват капиталовите изисквания за риск във връзка с корекцията на кредитните оценки съгласно посоченото в член 382, параграф 4, буква в) от настоящия регламент.

ГЛАВА 2

Унаследяване на капиталовите инструменти

Раздел 1

Инструменти, които представляват държавна помощ

Член 483

Унаследяване на инструментите, представляващи държавна помощ

1. Чрез дерогация от членове 26 — 29, 51, 52, 62 и 63 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. настоящият член се прилага спрямо капиталовите инструменти и елементи, когато са изпълнени следните условия:

а) инструментите са емитирани преди 1 януари 2014 г.;

б) инструментите са емитирани в рамките на мерки за рекапитализация съгласно правилата за държавна помощ. Доколкото част от инструментите са записани от частни лица, те трябва да бъдат емитирани преди 30 юни 2012 г. и заедно с частите, които са записани от държавата членка;

▼B

в) инструментите са били определени като съвместими с изискванията за вътрешния пазар от страна на Комисията съгласно член 107 ДФЕС;

►C2 Когато инструментите са записани както от държавата членка, така и от частни инвеститори, и има частично обратно изкупуване ◄ на записаните от държавата членка инструменти, в съответствие с член 484 се признава унаследяване на съответстващ дял на частно записаните инструменти. Когато всички записани от държавата членка инструменти са обратно изкупени, в съответствие с член 484 се признава унаследяване на записаните от частни инвеститори оставащи инструменти.

2. Инструментите, определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред независимо от следното:

а) не са спазени условията по член 28 от настоящия регламент;

б) инструментите са били емитирани от предприятие по член 27 от настоящия регламент, но условията по член 28 от настоящия регламент или когато е приложимо член 29 от настоящия регламент, не са спазени.

3. Инструментите, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член, които не са определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, дори ако изискванията по параграф 2, букви а) или б) от настоящия член не са спазени, при условие че са спазени изискванията по параграф 8 от настоящия член.

Инструментите, определени като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред съгласно първа алинея, не могат да бъдат определени като инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред съгласно параграф 5 или параграф 7.

4. Инструментите, определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква ва) и член 66, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред, дори ако условията по член 52, параграф 1 от настоящия регламент не са спазени.

5. Инструментите, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член, които не са определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква ва) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред, дори ако условията по член 52, параграф 1 от настоящия регламент не са спазени, при условие че са спазени изискванията по параграф 8 от настоящия член.

Инструментите, определени като инструменти на допълнителния капитал от първи ред съгласно първа алинея, не могат да бъдат определени като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред или на капитала от втори ред съгласно параграф 3 или параграф 7.

▼B

6. Елементите, определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, букви е), ж) или з) и член 66, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на капитала от втори ред, дори ако елементите не са посочени в член 62 от настоящия регламент или условията по член 63 от настоящия регламент не са спазени.

7. Инструментите, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член, които не са определени като приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, букви е), ж) или з) и член 66, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на капитала от втори ред, дори ако елементите не са посочени в член 62 от настоящия регламент или условията по член 63 от настоящия регламент не са спазени, при условие че са спазени изискванията по параграф 8 от настоящия член.

Инструментите, определени като инструменти на капитала от втори ред съгласно първа алинея, не могат да бъдат определени като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред или на допълнителния капитал от първи ред съгласно параграф 3 или параграф 7.

8. Инструментите, посочени в параграфи 3, 5 и 7, могат да бъдат определени като инструменти на собствения капитал, посочени в тези параграфи, само ако е изпълнено условието по параграф 1, буква а), и ако са емитирани от институции, регистрирани в държава членка, която изпълнява програма за икономическо преустройство, и емитирането на тези инструменти е договорено в рамките на тази програма или отговаря на нейните условия за допустимост.

Раздел 2

Инструменти, които не представляват държавна помощ

Подраздел 1

Условия и ограничения за признаване на унаследяване

Член 484

Условия за признаване на унаследяване за елементите, които са били определени като собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на Директива 2006/48/ЕО

▼C2

1. Настоящият член се прилага само за инструментите и елементите, които са емитирани на 31 декември 2011 г. или преди това и са отговаряли на условията за собствен капитал към 31 декември 2011 г. и не са посочени в член 483, параграф 1.

▼B

2. Чрез дерогация от членове 26 — 29, 51, 52, 62 и 63настоящият член се прилага през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г.

3. При спазване на член 485 от настоящия регламент и на ограничението по член 486, параграф 2 от него, капиталът по смисъла на член 22 от Директива 86/365/ЕО и свързаните с него премийни резерви, които са били определени като първоначален собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като елементи на базовия собствен капитал от първи ред, дори този капитал да не отговаря на условията по член 28 или когато е приложимо на член 29 от настоящия регламент.

▼B

4. При спазване на ограничението по член 486, параграф 3 от настоящия регламент инструментите и свързаните с тях премийни резерви, които са били определени като първоначален собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква ва) и член 154, параграфи 8 и 9 от Директива 2006/48/ЕО, се определят като елементи на допълнителния капитал от първи ред, дори ако не са спазени условията по член 52 от настоящия регламент.

5. При спазване на ограниченията по член 486, параграф 4 от настоящия регламент елементите и свързаните с тях премийни резерви, определени за приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, букви д), е), ж) или з) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като инструменти на капитала от втори ред, дори ако елементите не са включени в член 62 от настоящия регламент или условията по член 63 от настоящия регламент не са спазени.

Член 485

Условия за включване в базовия собствен капитал от първи ред на премийни резерви, свързани с елементите, които са били определени като собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на Директива 2006/48/ЕО

1. Настоящият член се прилага само за инструментите, които са емитирани преди 31 декември 2010 г. и не са посочени в член 483, параграф 1.

2. Премийните резерви, свързани с капитала по смисъла на член 22 от Директива 86/365/ЕО, които са били определени като първоначален собствен капитал съгласно националните мерки за транспониране на член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО, се определят като елементи на базовия собствен капитал от първи ред, ако отговарят на условията по член 28, букви и) и й) от настоящия регламент.

Член 486

Ограничения за признаване на унаследяване за елементите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред

1. През периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. съгласно настоящия член се ограничава размерът, до който инструментите и елементите по член 484 се определят като собствен капитал.

2. Сумата на елементите, посочени в член 484, параграф 3, които се определят като елементи на базовия собствен капитал от първи ред, се ограничава до приложимия процент от сбора на сумите по букви а) и б) от настоящия параграф:

а) номиналния размер на капитала по член 484, параграф 3, емитиран към 31 декември 2012 г.;

б) премийни резерви от емисии във връзка с посочените в буква а) инструменти.

▼B

3. Сумата на елементите, посочени в член 484, параграф 4, които се определят като елементи на допълнителния капитал от първи ред, се ограничава до приложимия процент, умножен по разликата между сбора на сумите по букви а) и б) от настоящия параграф и сбора на сумите по букви в)—е) от настоящия параграф:

а) номиналната сума на инструментите по член 484, параграф 4, емитирани към 31 декември 2012 г.;

б) премийните резерви, свързани с инструментите по буква а);

в) стойността на инструментите по член 484, параграф 4, която към 31 декември 2012 г. превишава ограниченията съгласно националните мерки за транспониране на член 66, параграф 1, буква а) и член 66, параграф 1а от Директива 2006/48/ЕО;

г) премийните резерви, свързани с инструментите по буква в);

д) номиналната сума на инструментите, посочени в член 484, параграф 4, които са били емитирани към 31 декември 2012 г., но които не се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред съгласно член 489, параграф 4;

е) премийните резерви, свързани с инструментите по буква д).

4. Сумата на елементите, посочени в член 484, параграф 5, които се определят като елементи на капитала от втори ред, се ограничава до приложимия процент от разликата между сбора на сумите по букви а)—г) от настоящия параграф и сбора на сумите по букви д)—з) от настоящия параграф:

а) номиналната сума на инструментите по член 484, параграф 5, емитирани към 31 декември 2012 г.;

б) премийните резерви, свързани с инструментите по буква а);

►C2 в) номиналния размер на подчинения дълг, емитиран към 31 декември 2012 г., намален със ◄ сумата, която трябва да бъде приспадната съгласно националните мерки за транспониране на член 64, параграф 3, буква в) от Директива 2006/48/ЕО;

г) номиналната сума на елементите по член 484, параграф 5, различни от посочените в букви а) и в) от настоящия параграф инструменти и подчинен дълг, които са емитирани към 31 декември 2012 г.;

д) номиналната сума на инструментите и елементите по член 484, параграф 5, емитирани към 31 декември 2012 г., която превишава ограниченията съгласно националните мерки за транспониране на член 66, параграф 1, буква а) от Директива 2006/48/ЕО;

е) премийните резерви, свързани с инструментите по буква д);

▼B

ж) номиналната сума на инструментите по член 484, параграф 5, които са емитирани към 31 декември 2012 г. и които не се определят като елементи на капитала от втори ред съгласно член 490, параграф 4;

з) премийните резерви, свързани с инструментите по буква ж).

5. За целите на настоящия член приложимите проценти, посочени в параграфи 2—4, са в следните интервали:

а) от 60 % до 80 % за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) от 40 % до 70 % за периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) от 20 % до 60 % за периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

г) от 0 % до 50 % за периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.;

д) от 0 % до 40 % за периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.;

е) от 0 % до 30 % за периода от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2019 г.;

ж) от 0 % до 20 % за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г.;

з) от 0 % до 10 % за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2021 г.

6. Компетентните органи определят и публикуват приложимите проценти в рамките на интервалите по параграф 5.

Член 487

Включване на елементи, които не са били включени в елементите на базовия собствен капитал от първи ред или на допълнителния капитал от първи ред съгласно правилата за унаследяване, в състава на други компоненти на собствения капитал

1. Чрез дерогация от членове 51, 52, 62 и 63 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. институциите могат да третират като елементи по член 484, параграф 4 капитала и свързаните с него премийни резерви по член 484, параграф 3, които са изключени от базовия собствен капитал от първи ред, защото надхвърлят приложимия процент по член 486, параграф 2, доколкото с включването на този капитал и свързаните с него премийни резерви не се надхвърля приложимото процентно ограничение по член 486, параграф 3.

▼B

2. Чрез дерогация от членове 51, 52, 62 и 63 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. институциите могат да третират посочените по-долу елементи като елементи по член 484, параграф 5, доколкото с включването им не се надхвърля приложимото процентно ограничение по член 486, параграф 4:

а) капитала и свързаните с него премийни резерви по член 484, параграф 3, които са изключени от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, защото надхвърлят приложимия процент по член 486, параграф 2;

б) инструментите и свързаните с тях премийни резерви по член 484, параграф 4, които надхвърлят приложимия процент по член 486, параграф 3.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията за третиране на инструментите на собствения капитал по параграфи 1 и 2 като елементи по член 486, параграф 4 или параграф 5 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г.

▼C1

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 488

Амортизация на елементите, които са включени в капитала от втори ред съгласно правилата за унаследяване

По отношение на елементите по член 484, параграф 5, които се определят като елементи на капитала от втори ред по член 484, параграф 5 или член 486, параграф 4, се прилагат изискванията по член 64.

Подраздел 2

Включване на инструменти с кол опция и стимул за обратно изкупуване в елементите на допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред

Член 489

Хибридни инструменти с кол опция и стимул за обратно изкупуване

1. Чрез дерогация от членове 51 и 52 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. за инструментите по член 484, параграф 4, в чиито условия е предвидена кол опция със стимул за обратно изкупуване от страна на институцията, ►C2 се прилагат изискванията от настоящия член. ◄

▼B

2. Инструментите се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред, ако са изпълнени следните условия:

а) институцията е имала кол опция и стимул за обратно изкупуване само до 1 януари 2013 г.;

б) институцията не е упражнила кол опцията;

в) условията по член 52 са изпълнени от 1 януари 2013 г. нататък.

3. Инструментите се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред с намалена стойност съгласно член 484, параграф 4 до датата на ефективния им падеж, а след това се определят като елементи на допълнителния капитал от първи ред без ограничения, при условие че:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само на 1 януари 2013 г. или след тази дата;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на инструментите;

в) условията по член 52 са изпълнени от датата на ефективния падеж на инструментите нататък.

4. Инструментите не се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред и за тях не се прилага член 484, параграф 4 от 1 януари 2014 г., когато са изпълнени следните условия:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване между 31 декември 2011 г. и 1 януари 2013 г.;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на инструментите;

в) условията по член 52 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на инструментите и след това.

5. Инструментите се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред с намалена стойност съгласно член 484, параграф 4 до датата на ефективния им падеж, а след това не се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато са изпълнени следните условия:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване на 1 януари 2013 г. или след тази дата;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на инструментите;

в) условията по член 52 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на инструментите и след това.

▼B

6. Инструментите се определят като инструменти на допълнителния капитал от първи ред съгласно член 484, параграф 4, когато са изпълнени следните условия:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само до 31 декември 2011 г. включително;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на инструментите;

в) условията по член 52 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на инструментите и след това.

Член 490

Елементи на капитала от втори ред със стимул за обратно изкупуване

1. Чрез дерогация от членове 62 и 63 през периода от 1 януари 2014 г.31 декември 2021 г. за елементите по член 484, параграф 5, които са определени за приемливи съгласно националните мерки за транспониране на член 57, букви е) или з) от Директива 2006/48/ЕО и при които има кол опция и стимул за обратно изкупуване от страна на институцията, ►C2 се прилагат изискванията от настоящия член. ◄

2. Елементите се определят като инструменти на капитала от втори ред, при условие че:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само до 1 януари 2013 г.;

б) институцията не е упражнила кол опцията;

в) условията по член 63 са изпълнени от 1 януари 2013 г. и след това.

3. Елементите се определят като елементи на капитала от втори ред съгласно член 484, параграф 5 до датата на ефективния им падеж, а след това се определят като елементи на капитала от втори ред без ограничение, ако са изпълнени следните условия:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само на 1 януари 2013 г. или след тази дата;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на елементите;

в) условията по член 63 са изпълнени от датата на ефективния падеж на елементите и след това.

▼C2

4. Елементите не се определят като елементи на капитала от втори ред от 1 януари 2014 г. нататък, когато са изпълнени следните условия:

▼B

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само между 31 декември 2011 г. и 1 януари 2013 г.;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на елементите;

в) условията по член 63 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на елементите и след това.

5. Елементите се определят като елементи на капитала от втори ред с намалена стойност съгласно член 484, параграф 5 до датата на ефективния им падеж, а след това не се определят като елементи на капитала от втори ред, когато:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване на 1 януари 2013 г. или след тази дата;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на инструментите;

в) условията по член 63 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на елементите и след това.

6. Елементите се определят като елементи на капитала от втори ред съгласно член 484, параграф 5, когато:

а) институцията е имала възможност да упражни кол опцията и стимула за обратно изкупуване само до 31 декември 2011 г. включително;

б) институцията не е упражнила кол опцията на датата на ефективния падеж на елементите;

в) условията по член 63 не са изпълнени от датата на ефективния падеж на елементите и след това.

Член 491

Ефективен падеж

За целите на членове 489 и 490 ефективният падеж се определя по следните начини:

а) за елементите по параграфи 3 и 5 от посочените членове ефективният падеж е първата дата за упражняване на кол опцията, придружена със стимул за обратно изкупуване, на или след 1 януари 2013 г.;

б) за елементите по параграф 4 от посочените членове ефективният падеж е първата дата за упражняване на кол опцията, придружена със стимул за обратно изкупуване, между 31 декември 2011 г. и 1 януари 2013 г.;

▼B

в) за елементите по параграф 6 от посочените членове ефективният падеж е първата дата за упражняване на кол опцията, придружена със стимул за обратно изкупуване, преди 31 декември 2011 г.

ГЛАВА 3

Преходни разпоредби за оповестяването на информация за собствения капитал

Член 492

Оповестяване на информация за собствения капитал

1. Институциите прилагат настоящия член в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г.

2. През периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2015 г. институциите оповестяват информация за превишението на своя базов собствен капитал от първи ред и капитал от първи ред над изискваните стойности съгласно член 465.

3. През периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. институциите оповестяват следната допълнителна информация за собствения си капитал:

а) естеството на индивидуалните филтри и приспадания, прилагани съгласно членове 467—470, 474, 476 и 479, и ефекта им върху базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и собствения капитал;

б) размерите на малцинствените участия и инструментите на допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред,както и свързаните с тях неразпределени печалби и премийни резерви, емитирани от дъщерни предприятия, които са включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и собствения капитал съгласно глава 1, раздел 4;

в) ефекта на индивидуалните филтри и приспадания, прилагани съгласно член 481, върху базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и собствения капитал;

г) естеството и сумата на елементите, които се определят като елементи на базовия собствен капитал от първи ред, на капитала от първи ред и на капитала от втори ред чрез прилагане на дерогациите по глава 2, раздел 2.

4. През периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. институциите оповестяват сумата на инструментите, които се определят като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред съгласно член 484.

▼B

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единните форми за оповестяване на информацията съгласно настоящия член. Формите включват елементите, изброени в член 437, параграф 1, букви а), б), г) и д), както са изменени от глава 1 и глава 2 от настоящия дял.

▼C1

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до 28 юли 2013 г.

▼B

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА 4

Големи експозиции, капиталови изисквания, ливъридж и минимален размер по Базел I

Член 493

Преходни разпоредби за големите експозиции

1. Разпоредбите относно големите експозиции, предвидени в членове 387—403, не се прилагат по отношение на инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел В, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, и спрямо които Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа ([1]) не се е прилагала към 31 декември 2006 г. Това изключение важи до по-ранната от следните две дати: 31 декември 2017 г. или датата на влизане в сила на всяко изменение съгласно параграф 2 от настоящия член.

2. До 31 декември 2015 г. въз основа на публични консултации и в контекста на разискванията с компетентните органи Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета по следните въпроси:

а) подходящия режим за пруденциален надзор върху инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка със стоковите деривативни инструменти или деривативните договори, посочени в раздел В, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

б) дали е желателно да бъде изменена Директива 2004/39/ЕО с цел създаване на нова категория инвестиционни посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел В, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, свързани с енергийни доставки.

Въз основа на този доклад Комисията може да представя предложения за изменения на настоящия регламент.

([1]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27.

▼B

3. ►C1 Държавите членки могат чрез дерогация от член 400, параграфи 2 и 3 за преходен период до влизането в сила на правен акт вследствие на прегледа в съответствие с член 507, но не по-късно от 31 декември 2028 г., ◄ изцяло или частично да освобождават от прилагането на член 395, параграф 1 следните експозиции:

а) покритите облигации, попадащи в обхвата на член 129, параграфи 1, 3и 6;

б) активите, представляващи вземания от регионални или местни органи на власт на държавите членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло от 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2, както и други експозиции към или гарантирани от тези регионални или местни органи на власт, вземанията от които биха получили рисково тегло от 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

в) експозициите, включително участия или други видове позиции, на институция към нейното предприятие майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие майка или към нейни собствени дъщерни предприятия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата институция в съответствие с настоящия регламент, Директива 2002/87/ЕО или с равностойни действащи разпоредби в трета държава. Експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третират като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 395, параграф 1 от настоящия регламент;

г) активите, представляващи вземания и други експозиции, включително различни видове дялово участие, към регионални или централни кредитни институции, с които кредитната институция е свързана в мрежа в съответствие със законови или други нормативни разпоредби и които съгласно тези разпоредби отговарят за паричните клирингови операции в рамките на мрежата;

д) активите, представляващи вземания и други експозиции на кредитни институции към кредитни институции, едната от които действа с нестопанска цел и предоставя или гарантира заеми, в рамките на законоустановени програми или съгласно собствения си устав, за насърчаването на конкретни стопански сектори при наличието на определена форма на правителствен контрол и ограничения върху използването на тези заеми, при условие че съответните експозиции произтичат от заемите, които са отпуснати на крайните получатели посредством кредитни институции, или от гаранциите по тези заеми;

е) активите, представляващи вземания или други експозиции към институции, при условие че тези експозиции не са включени в собствения капитал на съответните институции, падежът им настъпва не по-късно от следващия работен ден и не са деноминирани в основна търговска валута;

ж) активите, които представляват вземания към централни банки под формата на задължителни минимални резерви, депозирани в тези централни банки, и които са деноминирани в техните национални валути;

▼B

з) активите, представляващи вземания към централни правителства под формата на нормативно установени ликвидни изисквания, депозирани в държавни ценни книжа, които са деноминирани и финансирани в техните национални валути, при условие че по преценка на компетентния орган определената от призната АВКО кредитна оценка на тези централни правителства представлява инвестиционен рейтинг;

и) 50 % от средно- или нискорисковите задбалансови документарни акредитиви и средно- или нискорисковите задбалансови неусвоени кредитни улеснения, посочени в приложение I, и — при съгласие на компетентните органи — 80 % от стойността на гаранциите, различни от гаранции по кредити, които имат законово или подзаконово основание и се предоставят в полза на членовете от взаимни схеми за гарантиране със статус на кредитни институции;

й) изискваните по закон гаранции, в случаите когато ипотечен кредит, финансиран чрез издаване на ипотечни облигации, се превежда на получателя на ипотечния кредит преди окончателното вписване на ипотеката в имотния регистър, при условие че гаранцията не се използва за намаляване на риска при изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции;

к) активите, представляващи вземания и други експозиции към признати борси.

Член 494

Преходни разпоредби за приемливия капитал

►C2 Чрез дерогация от член 4, параграф 1 точка 71, буква а), подточка ii) и буква б), подточка ii) приемливият капитал ◄ може да включва капитал от втори ред до следните размери:

а) 100 % от капитала от първи ред през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.;

б) 75 % от капитала от първи ред през периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г.;

в) 50 % от капитала от първи ред през периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.;

Член 495

Третиране на експозициите в капиталови инструменти съгласно вътрешнорейтинговия подход

1. Чрез дерогация от част трета, глава 3 до 31 декември 2017 г. компетентните органи може да освободят от третирането съгласно вътрешнорейтинговия подход някои категории експозиции в капиталови инструменти, притежавани от институции и техни дъщерни предприятия от ЕС в съответната държава членка към 31 декември 2007 г. Компетентният орган публикува информация за категориите експозиции в капиталови инструменти, за които се прилага това третиране, съгласно член 143 от Директива 2013/36/ЕС.

▼B

Освободената позиция се измерва като брой на акциите или дяловете към 31 декември 2007 г. и всяка допълнителна акция или дял, произтичащи пряко от тези дялови участия, при условие те да не увеличават пропорционалния дял на собственост в дадено дружество от портфейла.

Ако с това придобиване се увеличава пропорционалният дял на собствеността по отношение на дадено дялово участие. Частта в превишение не подлежи на освобождаване. Освен това освобождаването не е приложимо спрямо дялови участия, които първоначално са подлежали на освобождаване, но са били продадени, а след това закупени обратно.

За експозициите в капиталови инструменти, за които се прилага настоящата разпоредба, се прилагат капиталовите изисквания, изчислени по стандартизирания подход съгласно трета част, дял II, глава 2, и изискванията по трета част, дял IV, в зависимост от случая.

Компетентните органи уведомяват Комисията и ЕБО за прилагането на настоящия параграф.

►C2 2. До 31 декември 2017 г. при изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции за целите на член 114, параграф 4 ◄ по отношение на експозициите към централни правителства или централни банки на държави членки, които са деноминирани и финансирани в националната валута на която и да е държава членка, се присъжда същото рисково тегло, което би било приложимо към такива експозиции, деноминирани и финансирани в тяхната национална валута.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които компетентните органи предоставят освобождаването по параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 496

Капиталови изисквания за покрити облигации

1. До 31 декември 2017 г. компетентните органи могат да освободят изцяло или частично от прилагането на ограничението от 10 % първостепенните дялове, емитирани от френските фондове Fonds Communs de Créances или от дружества за секюритизация, ►C2 които са равностойни на френските фондове Fonds Communs de Créances по член 129, параграф 1, букви г) и е), при условие че са изпълнени следните две условия: ◄

►C2 а) секюритизираните експозиции по жилищни имоти или търговски недвижими имоти са инициирани ◄ от член на същата консолидирана група, на която е член емитентът на покритите облигации, или от субект, свързан със същия централен орган, с който е свързан емитентът на покритите облигации, когато членство или връзка с обща група се определя в момента, в който първостепенните дялове се превръщат обезпечение за покритите облигации

▼B

б) член на същата консолидирана група, на която е член емитентът на покритите облигации, или субект, свързан със същия централен орган, с който е свързан емитентът на покритите облигации, запазва целия транш за първа загуба, покриващ тези първостепенни дялове.

2. За целите на член 129, параграф 1, буква в) до 31 декември 2014 г. на първостепенните необезпечени експозиции на институциите, ►C2 на които преди 28 юни 2013 г. е присъдено рисково тегло от 20 % съгласно националното право, се присъжда първа степен на кредитно качество. ◄

3. За целите на член 129, параграф 4, до 31 декември 2014 г. на първостепенните необезпечени експозиции на институциите, ►C2 на които преди 28 юни 2013 г. е присъдено рисково тегло от 20 % съгласно националното право, се присъжда рисково тегло от 20 %. ◄

Член 497

Капиталови изисквания за експозиции към ЦК

▼C2

1. До 15 месеца след датата на влизане в сила на последния от регулаторните технически стандарти, посочени в членове 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 и 49 от Регламент (ЕС) № 648/2012, или до вземането на решение по член 14 от посочения регламент относно предоставянето на разрешение на ЦК, като се взема по-ранната дата, институцията може да разглежда ЦК като КЦК, ако КЦК е имал разрешение за предоставяне на услуги по клиринг в своята държава членка по установяване в съответствие с националното право на същата държава членка преди приемането на регулаторните технически стандарти в членове 5, 8 — 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 и 81 от посочения регламент.

2. До 15 месеца след датата на влизане в сила на последния от регулаторните технически стандарти, посочени в членове 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 и 49 от Регламент (ЕС) № 648/2012, или до вземането на решение по член 25 от посочения регламент относно признаването на ЦК, установен в трета държава, като се взема по-ранната дата, институцията може да разглежда ЦК като КЦК.

▼B

3. Комисията може да приеме акт за изпълнение по член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 за удължаване на срока на действие на преходните разпоредби в параграфи 1 и 2 от настоящия член с още шест месеца, при изключителни обстоятелства, когато това е необходимо и пропорционално с цел избягване на смущения на международните финансови пазари.

4. До настъпването на крайните срокове по параграфи 1 и 2, удължени съгласно параграф 3, когато е приложимо, когато ЦК няма гаранционен фонд и не е сключил обвързващо договорно споразумение с клиринговите си членове, което му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин, получен от клиринговите членове, институцията замества формулата за изчисляване на изискването за собствен капитал (Ki) в член 308, параграф 2 със следната формула:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

където

IM_i = първоначалният маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i;

IM = общият размер на първоначалния маржин, съобщен на институцията от ЦК.

Член 498

Изключение за търговците на стоки

1. Разпоредбите относно капиталовите изисквания по настоящия регламент не се прилагат по отношение на инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел B, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, и спрямо които Директива 93/22/ЕИО не се е прилагала към 31 декември 2006 г.

Това изключение важи до настъпването на по-ранната от следните дати: 31 декември 2017 г. или датата на влизане в сила на всяко изменение съгласно параграфи 2 и 3.

2. До 31 декември 2015 г. въз основа на публични консултации и в контекста на разискванията с компетентните органи Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета по следните въпроси:

а) подходящия режим за пруденциален надзор върху инвестиционните посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка със стоковите деривативни инструменти или деривативните договори, посочени в раздел B, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

б) дали е желателно Директива 2004/39/ЕО да бъде изменена с цел създаване на нова категория инвестиционни посредници, чиято основна дейност се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти по раздел B, точки 5, 6, 7, 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, свързани с енергийни доставки (включително електроенергия, въглища, газ и нефт).

3. Въз основа на доклада по параграф 2 Комисията може да представя предложения за изменения на настоящия регламент.

Член 499

Ливъридж

1. Чрез дерогация от членове 429 и 430 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2021 г. институциите изчисляват и отчитат отношението на ливъридж, като използват и двата посочени по-долу компонента за мярка за капитала:

а) капитала от първи ред;

б) капитала от първи ред при прилагане на дерогациите по глави 1 и 2 от настоящия дял.

▼B

2. Чрез дерогация от член 451, параграф 1 институциите могат да избират дали да оповестяват информация за отношението на ливъридж въз основа само на едно или въз основа на двете определения за мярката за капитала, посочени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член. Когато институциите решат да променят избрания за оповестяване отношение на ливъридж, при първото оповестяване след промяната се включва равнение на всички отношения на ливъридж, оповестени до момента на промяната.

3. Чрез дерогация от член 429, параграф 2 през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2017 г. компетентните органи могат да разрешават на институциите да изчисляват отношението си на ливъридж към края на всяко тримесечие, ако смятат, че институциите нямат достатъчно надеждни данни за изчисляването на отношението на ливъридж като средноаритметична стойност на месечните отношения на ливъридж за едно тримесечие.

Член 500

Преходни разпоредби относно минималния размер по Базел I

1. До 31 декември 2017 г. институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции съгласно трета част, дял II, глава 3, и институциите, които използват усъвършенстваните подходи за измерване по трета част, дял III, глава 4 за изчисляването на капиталовите изисквания за операционен риск, спазват следните две изисквания:

а) притежават собствен капитал съгласно изискванията на член 92;

б) притежават собствен капитал, който винаги надвишава или е равен на 80 % от общия минимален размер на собствения капитал, който би се изисквало институцията да притежава съгласно член 4 от Директива 93/6/ЕИО, както е било предвидено преди 1 януари 2007 г. в посочената директива и в Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции ([1]).

2. При условие че бъде одобрен от компетентните органи, размерът по параграф 1, буква б) може да бъде заменен от изискване за притежаване на собствен капитал, който винаги да е по-голям или равен на 80 % от размера на собствения капитал, който би се изисквало институцията да притежава съгласно член 92, като се изчислява размерът на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2 и трета част, дял III, глава 2 или 3, в зависимост от случая, вместо в съответствие с трета част, дял II, глава 3 или трета част, дял III, глава 4, в зависимост от случая.

3. Дадена кредитна институция може да прилага параграф 2 единствено ако е започнала да използва вътрешнорейтинговия подход или усъвършенстваните подходи за измерване при изчисляването на своите капиталови изисквания на 1 януари 2010 г. или след тази дата.

([1]) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1.

▼B

4. Съответствието с изискванията на параграф 1, буква б) се постига въз основа на пълно коригиране на размерите на собствения капитал с цел да се отразят разликите в изчисляването на собствения капитал съгласно Директива 93/6/ЕИО и Директива 2000/12/ЕО в редакцията им преди 1 януари 2007 г., и изчисляването на собствения капитал съгласно настоящия регламент, произтичащи от отделното третиране на очакваната загуба и неочакваната загуба съгласно трета част, дял II, глава 3 от настоящия регламент.

5. След консултация с ЕБО компетентните органи могат да освободят институциите от прилагането на параграф 1, буква б), при условие че са спазени всички изисквания във връзка с вътрешнорейтинговия подход по трета част, дял II, глава 3, раздел 6 или критериите за използване на усъвършенствания подход за измерване по трета част, дял III, глава 4, в зависимост от случая.

6. До 1 януари 2017 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и Съвета за това дали е подходящо да се удължи срокът на прилагане на минималния размер по Базел I след 31 декември 2017 г. с цел да се гарантира наличието на ограничителен механизъм за вътрешните модели, като се вземат предвид тенденциите в международен план и договорените на международно равнище стандарти. Когато е уместно, заедно с доклада се представя законодателно предложение.

Член 501

Намаление на капиталовите изисквания за кредитен риск, свързан с експозиции към МСП

1. Капиталовите изисквания за кредитен риск, свързан с експозиции към МСП, се умножават по коефициент 0,7619.

2. За целите на настоящия член:

а) експозициите се включват или в класа на дребно, или към предприятията, или на обезпечените с ипотека върху недвижими имоти. Експозициите, при които е имало неизпълнение, не се включват;

б) МСП се определя в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малко и средно предприятие ([1]). Сред критериите, изброени в член 2 от приложението към посочената препоръка, се взема предвид единствено годишният оборот;

в) общият размер, дължим на институцията и на всяко предприятие майка и дъщерните му предприятия, включително всички експозиции, по които е имало неизпълнение, от страна на клиента длъжник или на групата от свързани клиенти, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен имот, доколкото е известно на институцията, не превишава 1,5 милиона EUR. Институцията предприема разумни стъпки, за да получи тази информация.

3. Институцията докладва на компетентните органи на всеки три месеца относно общия размер на експозициите към МСП, изчислен в съответствие с параграф 2.

([1]) ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

▼B

►C1 4. Комисията докладва до 28 юни 2016 г. за въздействието на капиталовите изисквания по настоящия регламент върху кредитирането на МСП и физическите лица ◄ и представя доклада си на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако такова е необходимо.

5. За целите на параграф 4 ЕБО представя на Комисията следната информация:

а) анализ на тенденциите и условията за кредитиране на МСП през периода, посочен в параграф 4;

б) анализ на ефективните рискове, свързани с МСП в Съюза, в продължение на един завършен икономически цикъл;

в) относно съответствието между капиталовите изисквания, установени в настоящия регламент по отношение на кредитния риск, свързан с експозициите към МСП, и резултатите от анализа по буква а) и буква б).

ДЯЛ II

ДОКЛАДИ И ПРЕГЛЕДИ

Член 502

Цикличност на капиталовите изисквания

В сътрудничество с ЕБО, ЕССР и държавите членки Комисията, като отчита становището на ЕЦБ, следи периодично дали настоящият регламент, взет като цяло, заедно с Директива 2013/36/ЕС, оказва значително въздействие върху икономическия цикъл и с оглед на резултатите от тази проверка разглежда въпроса дали са необходими корективни мерки. До 31 декември 2013 г. ЕБО докладва на Комисията дали и как методологиите на институциите съгласно вътрешнорейтинговия подход следва да се сближат, за да бъдат постигнати по-сходни капиталови изисквания, като едновременно с това се намали проциклично въздействие.

Въз основа на този анализ и като отчита становището на ЕЦБ, Комисията изготвя доклад на всеки две години и го представя на Европейския парламент и Съвета заедно с евентуални подходящи предложения. Становищата на заемателите и заемодателите се отчитат по подходящ начин при изготвянето на доклада.

До 31 декември 2014 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на член 33, параграф 1, буква в), като представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако такова е необходимо.

Що се отнася до евентуалното премахване на член 33, параграф 1, буква в) и евентуалното му прилагане на равнището на Съюза, прегледът по-специално гарантира, че са въведени достатъчно защити за осигуряване на финансова стабилност във всички държави членки.

▼B

Член 503

Капиталови изисквания за експозициите под формата на покрити облигации

1. До 31 декември 2014 г., след консултация с ЕБО, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета, като представя евентуални подходящи предложения, дали рисковите тегла по член 129 и капиталовите изисквания за специфичен риск по член 336, параграф 3 са подходящи за всички инструменти, които отговарят на изискванията за тези начини на третиране, и дали са подходящи критериите по член 129.

2. Докладът и предложенията, посочени в параграф 1, се отнасят за:

а) степента, в която действащите регулаторни капиталови изисквания, приложими спрямо покритите облигации, правилно диференцират промените в кредитното качество на покритите облигации и тяхното обезпечение, включително степента на различия между различните държави членки;

б) прозрачността на пазара на покрити облигации и до каква степен това улеснява цялостния вътрешен анализ от страна на инвеститорите по отношение на кредитния риск, свързан с покрити облигации и обезпеченията по тях, и разделението на активи в случай на неплатежоспособност на емитента, включително редуциращият риска ефект на съответстващата стриктна национална правна рамка съгласно член 129 от настоящия елемент и член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО върху кредитното качество като цяло на дадена покрита облигация и последиците за изискваната от инвеститорите степен на прозрачност; и

в) степента, в която емитирането на покрити облигации от една кредитна институция влияе върху кредитния риск, на който са изложени други кредитори на институцията емитент.

3. До 31 декември 2014 г., след консултация с ЕБО, Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета дали заемите, обезпечени с въздухоплавателни средства (залози върху въздухоплавателни средства) и жилищните заеми, обезпечени с гаранции, но необезпечени с вписана ипотека, следва при определени условия да се считат за приемлив актив по член 129.

4. До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед на целесъобразността на предвидената в член 496 дерогация и при необходимост преценява дали е целесъобразно подобно третиране да се предостави за която и да е друга форма на покрити облигации. В рамките на този преглед Комисията може да приема при необходимост делегирани актове съгласно член 462, за да направи тази дерогация постоянна, или да прави законодателни предложения за предоставянето ѝ за други форми на обезпечени облигации.

▼B

Член 504

Капиталови инструменти, записани от публичните органи в извънредни ситуации

До 31 декември 2016 г., след консултация с ЕБО, Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета дали се налага изменение или премахване на третирането по член 31, като внася евентуални подходящи предложения.

Член 505

Преглед на дългосрочното финансиране

До 31 декември 2014 г. Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета дали са подходящи изискванията на настоящия регламент с оглед осигуряването на подходящи равнища на финансиране за всички форми на дългосрочно финансиране на икономиката, включително на проектите за критична инфраструктура в Съюза в областта на транспорта, енергетиката и съобщенията, като внася евентуални подходящи предложения.

Член 506

Кредитен, определение за неизпълнение

В срок до 31 декември 2017 г. ЕБО докладва на Комисията как замяната на срока за просрочие от 90 дни със 180 дни съгласно член 178, параграф 1, буква б) въздейства върху размера на рисково претеглените експозиции и доколко е подходящо действието на тази разпоредба да бъде продължено след 31 декември 2019 г.

Въз основа на този доклад Комисията може да представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

Член 507

Големи експозиции

До 31 декември 2015 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на член 400, параграф 1, буква й) и член 400, параграф 2, включително относно това дали да има право на преценка относно прилагането на изключенията по член 400, параграф 2, и представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

Във връзка с евентуалното премахване на правото на преценка на национално равнище съгласно член 400, параграф 2, буква в) и евентуалното му прилагане на равнището на Съюза, при прегледа се взема под внимание по-специално ефективността на управлението на риска на ниво група, като същевременно се осигуряват достатъчно гаранции за финансовата стабилност във всички държави членки, в които е учредено дружество от групата.

▼B

Член 508

Ниво на прилагане

1. До 31 декември 2014 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на първа част, дял II и член 113, параграфи 6 и 7 и представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

2. До 31 декември 2015 г. Комисията докладва по въпроса дали и как изискването за ликвидно покритие по шеста част следва да се прилага за инвестиционните посредници, и след консултация с ЕБО представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

3. До 31 декември 2015 г. след консултации с ЕБО и ЕОЦКП и в контекста на обсъжданията с компетентните органи Комисията докладва на Европейския парламент и Съвета за подходящия режим на пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, букви б) и в). Когато е уместно, докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 509

Ликвидни изисквания

1. ЕБО следи и оценява докладите, представени съгласно член 415, параграф 1, за всички валути и различни бизнес модели. След консултация с ЕССР, нефинансовите крайни потребители, банковия сектор, компетентните органи и централните банки от ЕСЦБ ЕБО докладва на Комисията, веднъж годишно и за първи път не по-късно от 31 декември 2013 г., дали уточняването на общото изискване за ликвидно покритие в шеста част въз основа на елементите, които подлежат на докладване съгласно шеста част, дял II и приложение III, на индивидуална или консолидирана основа, би имало значително отрицателно въздействие върху стопанския и рисковия профил на институциите, установени в Съюза, върху стабилността и правилното функциониране на финансовите пазари или върху икономиката и стабилността на предоставяните банкови кредити, с особено внимание към кредитите за МСП и към търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортни кредити.

В посочения в първа алинея доклад надлежно се вземат предвид пазарите и международното регулаторно развитие, както и взаимодействията на изискването за ликвидно покритие с други пруденциални изисквания съгласно настоящия регламент, като например съотношенията на рисков капитал, предвидено в член 92 и отношенията на ливъридж.

На Европейския парламент и Съвета се предоставя възможност да изложат мнението си по посочения в първа алинея доклад.

2. доклада по параграф 1 ЕБО прави оценка по-специално на следното:

▼B

а) осигуряването на механизми за ограничаване на размера на входящите ликвидни потоци, по-специално с оглед на определянето на подходящ таван на входящите потоци и на условията за неговото прилагане, като се отчитат различните бизнес модели, включително финансиране, отпускано от посредник, факторинг, лизинг, покрити облигации, ипотеки, емитиране на покрити облигации, и степента, в която този таван следва да бъде изменен или премахнат, за да се отчетат особеностите на специализираното финансиране;

б) калибрирането на входящите и изходящи потоци, посочени в шеста част, дял II, по-специално в член 422, параграф 7 и член 425, параграф 2.

в) осигуряването на механизми за ограничаване на изпълнението на ликвидните изисквания от някои категории ликвидни активи; по-специално оценка на подходящия минимален процент на ликвидните активи по член 416, параграф 1, букви а), б и в) спрямо общия размер на ликвидните активи, като се прави тест с праг от 60 % и се взема предвид международното регулаторно развитие. Активите, по които има задължение с падеж в срок до 30 календарни дни или могат да станат изискуеми в този срок, не следва да се смятат за част от лимита, освен ако са получени срещу обезпечение, което също отговаря на условията по член 416, параграф 1, букви а), б) и в).

г) предвиждането на конкретни проценти за понижаване на изходящите потоци и/или повишаване на входящите потоци за вътрегруповите потоци, като се посочва при какви условия подобни конкретни входящи или изходящи проценти са обосновани от пруденциална гледна точка и излага подробен обзор на методология, като използва обективни критерии и параметри с цел определянето на конкретни равнища за входящи и изходящи потоци между институцията и контрагента, когато те не са установени в една и съща държава членка;

д) калибрирането на процентите на усвояване, които се прилагат към неусвоени поети като задължения кредитни и ликвидни улеснения, попадащи в обхвата на член 424, параграфи 3 и 5. По-специално ЕБО прави тест с процент на усвояване 100 %;

е) определението за депозит на дребно в член 411, точка 2, и по-специално целесъобразно ли е въвеждане на праг за депозитите на физически лица;

ж) необходимостта от въвеждане на нова категория депозити на дребно с по-малък изходящ поток, като се отчитат специфичните характеристики на тези влогове, което би могло да оправдае по-нисък процент на изходящите потоци, и като се вземат предвид тенденциите в международен план;

з) дерогациите от изискванията за състава на ликвидните активи, които от институциите ще се изисква да държат, когато в дадена валута колективните основателни потребности на институциите от ликвидни активи надхвърлят наличността на тези ликвидни активи, както и условията, които следва да се прилагат към тези дерогации;

▼B

и) определението за финансови продукти, които са съобразени с Шариата, като алтернатива на активите, които отговарят на изискванията за ликвидни активи за целите на член 416, което да бъде използвано от банките, съобразени с Шариата;

й) определението за стресирани обстоятелства, включително принципите на евентуалното използване на запаси от ликвидни активи и необходимите ответни надзорни действия, при които институциите ще могат да използват своите ликвидни активи за покриване на изходящите ликвидни потоци и начините за справяне с нарушения;

к) определението за установено оперативно взаимоотношение във връзка с нефинансов клиент, посочено в член 422, параграф 3, буква в);

л) калибрирането на процента на изходящите потоци, който се прилага за кореспондентско банкиране и основни посреднически услуги по член 422, параграф 4,първа алинея;

м) механизмите за унаследяване при гарантирани от правителството облигации, емитирани на кредитни институции като част от мерките за подкрепа от правителството, с одобрена от Съюза държавна помощ, като облигациите, емитирани от Националната агенция по управление на активите (NAMA) в Ирландия и дружеството за управление на активи в Испания, предназначени да отстранят проблемните активи от баланса на кредитните институции, като активи с най-висока ликвидност и кредитно качество, най-малкото до декември 2023 г.

3. След консултация с ЕОЦКП и ЕЦБ, до 31 декември 2013 г. ЕБО докладва на Комисията по въпроса за подходящите единни определения за понятията висока и изключително висока ликвидност и високо и изключително високо кредитно качество на прехвърлимите активи за целите на член 416, както и за подходящи процентни намаления за активите, които отговарят на изискванията за ликвидни активи за целите на член 416, с изключение на активите по член 416, параграф 1, букви а), б) и в).

На Европейския парламент и Съвета се предоставя възможност да изложат мнението си по този доклад.

В посочения в първа алинея доклад се разглеждат и:

а) други категории активи, по-специално обезпечени с ипотека върху жилищни имоти ценни книжа с висока ликвидност и високо кредитно качество,

б) други категории ценни книжа или заеми, приемливи за централната банка, например облигации на местни органи на власт и търговски книжа, и

в) други активи, които не са приемливи за централната банка, но които могат да се търгуват, например ценни книжа, котирани на призната борса, злато, инструменти по основни капиталови индекси, гарантирани облигации, покрити облигации, корпоративни облигации и фондове, основаващи се на тези активи.

▼B

4. В посочения в параграф 3 доклад се разглежда дали стендбай кредитните линии по член 416, параграф 1, буква д) следва да бъдат включени като ликвидни активи и ако да — в каква степен, предвид тенденциите в международен план и като се вземат предвид европейските особености, включително начина, по който се изпълнява паричната политика в Съюза.

По-специално ЕБО проверява адекватността на посочените по-долу критерии и подходящите нива за тези определения:

а) минимален обем на търговия на активите;

б) минимален остатъчен размер на активите;

в) прозрачна информация за ценообразуването и етапите след сключването на сделката;

г) степени на кредитно качество, посочени в трета част, дял II, глава 2;

д) доказана ценова стабилност за минали периоди;

е) среден обем на търговията и средна стойност на сделките;

ж) максимална разлика между цените „продава“ и „купува“;

з) остатъчен срок до падежа;

и) минимален коефициент на обращение на активите.

5. Освен това до 31 януари 2014 г. ЕБО докладва относно:

а) единни определения за висока и изключително висока ликвидност и кредитно качество;

б) възможните неочаквани последствия от определението за ликвидни активи върху воденето на операция по паричната политика и степента, в която:

i) списъкът с ликвидни активи, който е отделен от списъка на приемливи за централните банки активи, може да се окаже стимул за институциите да внасят приемливи активи, които не са включени в определението за ликвидни активи в операции по рефинансиране;

ii) регламентът за ликвидност може да премахне стимулите за институциите да отпускат или да вземат заеми на необезпечения паричен пазар и възможността това да доведе до поставяне под въпрос на реферирането на EONIA в прилагането на паричната политика;

iii) въвеждането на изискване за ликвидно покритие може да затрудни гарантирането от централните банки на ценовата стабилност чрез използването на съществуващата рамка и инструменти на паричните политики.

▼B

в) оперативните изисквания за позиции в ликвидни активи съгласно член 417, букви б)—е) в съответствие с международното регулаторно развитие.

Член 510

Изисквания за нетно стабилно финансиране

1. До 31 декември 2015 г. ЕБО докладва на Комисията, въз основа на елементите, които подлежат на докладване съгласно шеста част, дял III, дали и как би било целесъобразно да се гарантира, че институциите използват стабилни източници на финансиране, като в доклада се включва и оценка на въздействието върху стопанския и рисковия профил на институциите, установени в Съюза, върху финансовите пазари или върху икономиката и банковото кредитиране, особено върху кредитирането на МСП и върху търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортни кредити и модели на финансиране, отпускано чрез посредник, включително ипотечно кредитиране чрез съфинансиране. По-специално ЕБО анализира въздействието на стабилните източници на финансиране върху структурите за рефинансиране на различните банкови модели в Съюза.

2. До 31 декември 2015 г. ЕБО докладва също на Комисията, въз основа на елементите, които подлежат на докладване съгласно шеста част, дял III, и в съответствие с единните форми на отчитане по член 415, параграф 3, буква а) и след консултация с ЕССР, относно методологиите за определяне на размера на стабилното финансиране, което е на разположение на институциите и се изисква от тях, както и относно подходящите единни определения за изчисляването на такова нетно изискване за стабилно финансиране, като разглежда по-специално следното:

а) категориите и претеглянето, приложени спрямо източниците на стабилно финансиране в член 427, параграф 1;

б) категориите и претеглянето, приложени за определяне на изискването за стабилно финансиране в член 427, параграф 1;

в) методологиите предоставят насърчаващи и разубеждаващи мерки в зависимост от необходимостта, за да се насърчи по-стабилното и по-дългосрочно финансиране на активи, стопански дейности, инвестиции и финансиране на институции;

г) необходимостта от разработване на различни методологии за различните видове институции.

3. До 31 декември 2016 г., ако е целесъобразно и като взема предвид докладите по параграфи 1 и 2, както и като взема изцяло предвид разнообразието на банков сектор в Съюза, Комисията представя законодателно предложение на Европейския парламент и Съвета относно начина да се гарантира, че институциите използват стабилни източници на финансиране.

▼B

Член 511

Ливъридж

1. Въз основа на резултатите от доклада по параграф 2 до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и Съвета доклад за въздействието и ефективността на отношението на ливъридж.

2. При необходимост заедно с доклада се представя и законодателно предложение за въвеждането на подходящ брой нива на отношението на ливъридж, които институциите, следващи различни бизнес модели, ще трябва да спазват, което предполага подходящо адаптиране на тези нива и евентуални подходящи корекции на мярката за капитала и на мярката за общата експозиция съгласно посоченото в член 429, заедно с евентуални свързани мерки за гъвкавост, ако са необходими, включително подходящи изменения на член 458, с цел въвеждане на отношението на ливъридж в обхвата на мерките, включени в този член.

3. За целите на параграф 1 до 31 октомври 2016 г. ЕБО докладва на Комисията най-малко по следните въпроси:

а) дали рамката за отношението на ливъридж, предвидена в настоящия регламент и членове 87 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, е подходящ инструмент за отстраняване на риска от прекомерен ливъридж от страна на институциите по задоволителен начин и в достатъчна степен;

б) относно набелязването на бизнес моделите, които отразяват общия рисков профил на институциите, и относно въвеждането на диференцирани нива на отношението на ливъридж за тези бизнес модели;

в) дали изискванията по членове 76 и 87 от Директива 2013/36/ЕС съгласно членове 73 и 97 от Директива 2013/36/ЕС за преодоляване на риска от прекомерен ливъридж са достатъчни, за да осигурят разумно управление на този риск от страна на институциите и съответно как трябва да бъдат подсилени тези изисквания, за да се осигури спазването на тези цели;

г) дали и какви промени са необходими в методологията за изчислението, посочена в член 429, за да се гарантира, че отношението на ливъридж може да бъде използвано като подходящ показател за риска на институциите от прекомерен ливъридж;

д) дали — в контекста на изчисляването на мярката за общата експозиция като елемент от отношението на ливъридж — стойността на експозицията по договорите, изброени в приложение II, определена по метода на първоначалната експозиция, се различава съществено от стойността на експозицията, определена по метода на оценяване по пазарни цени;

е) дали използването на собствения капитал или на базовия собствен капитал от първи ред като мярка за капитала при изчисляването на отношението на ливъридж би могло да бъде по-подходящо за установяване на риска от прекомерен ливъридж и съответно какво би било подходящото калибриране на отношението на ливъридж;

▼B

ж) дали конверсионният коефициент, посочен в член 429, параграф 10, буква а) за неусвоените кредитни улеснения, които могат да бъдат отменени безусловно по всяко време и без предизвестие, е достатъчно консервативен въз основа на събраните през периода на наблюдение данни;

з) дали са подходящи честотата и формата на оповестяване на елементите по член 451;

и) какво би било подходящото ниво на отношението на ливъридж за всеки от бизнес моделите, набелязани съгласно буква б);

й) дали следва да се определи интервал за всяко ниво на отношението на ливъридж;

к) дали въвеждането на отношението на ливъридж като изискване за институциите би наложило промени в рамката за този коефициент, предвидена в настоящия регламент, и съответно — какви;

л) дали въвеждането на отношението на ливъридж като изискване за институциите би ограничило ефективно риска от прекомерен ливъридж от страна на институциите, и съответно дали нивото на коефициента следва да бъде еднакво за всички институции, или да продължи да се определя според рисковия профил и бизнес модела, както и според мащаба на институциите, както и в тази връзка какви допълнителни адаптации или преходен период биха били необходими във втория случай.

4. Докладът по параграф 3обхваща най-малко периода от 1 януари 2014 г. до 30 юни 2016 г. и отчита най-малко следното:

а) въздействието от въвеждането на отношението на ливъридж, изчисляван съгласно член 429, като изискване, което институциите ще трябва да спазват, върху:

i) финансовите пазари като цяло, и по-конкретно върху пазарите на репо сделки, деривати и покрити облигации;

ii) устойчивостта на институциите;

iii) бизнес моделите на институциите и балансовите им структури; по-специално по отношение на сфери на дейност с нисък риск като например насърчителни кредити от публични банки за развитие, общински заеми, финансиране на жилищни имоти и други сфери с нисък риск, които са уредени от съответното национално право;

iv) миграцията на експозициите към субекти, върху които не се упражнява пруденциален надзор;

v) финансовите нововъведения, по-конкретно разработването на инструменти, които включват ливъридж;

▼B

vi) поемането на риск от страна на институциите;

vii) дейностите по клиринг, сетълмент и попечителство и операциите на централен контрагент;

viii) цикличността на мярката за капитала и мярката за общата експозиция като елементи от отношението на ливъридж;

ix) банковото кредитиране, особено кредитирането на МСП, регионалните правителства или местните органи на власт субектите от публичния сектор, и търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортни кредити;

б) взаимодействието на отношението на ливъридж с основаните на риска капиталови изисквания и ликвидните изисквания съгласно настоящия регламент;

в) въздействието на разликите между счетоводните стандарти, приложими съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002, счетоводните стандарти, приложими съгласно Директива 86/635/ЕИО, и други приложими счетоводни рамки и други съответни счетоводни рамки върху съпоставимостта на изчисляваните коефициенти на ливъридж.

Член 512

Експозиция към прехвърлен кредитен риск

До 31 декември 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и Съвета доклад относно прилагането и ефективността на разпоредбите на пета част в контекста на развитието на международните пазари.

Член 513

Макропруденциални правила

1. До 30 юни 2014 г. след консултации с ЕССР и ЕБО Комисията прави преглед на това доколко макропруденциалните правила, съдържащи се в настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС, са достатъчни да редуцират системните рискове в секторите, регионите и държавите членки, включително като прави оценка на това:

а) дали действащите понастоящем макропруденциални инструменти в настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС са ефективни, ефикасни и прозрачни;

б) дали обхватът и евентуалните нива на припокриване между различните макропруденциални инструменти, насочени към сходни рискове, в настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС са подходящи и, ако е целесъобразно, дали да се предложат нови макропруденциални правила;

в) по какъв начин международно приетите стандарти за институциите със системно значение си взаимодействат с разпоредбите на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС и, ако е уместно, да се предложат нови правила, като се вземат предвид тези съгласувани на международно равнище стандарти.

▼B

2. До 31 декември 2014 г., въз основа на консултациите с ЕССР и ЕБО, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за посочената в параграф 1 оценка и, ако е уместно, им представя законодателно предложение.

Член 514

Кредитен риск от контрагента и метод на първоначалната експозиция

До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на член 270, като представя доклада си на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

Член 515

Наблюдение и оценка

►C1 1. До 28 юни 2014 г. ЕБО, заедно с ЕОЦКП, изготвя доклад относно действието на настоящия регламент със свързаните задължения по Регламент (ЕС) № 648/2012 ◄, и по-специално по отношение на институциите, които изпълняват функциите на централен контрагент, с цел да се избегне дублирането на изисквания за операциите с деривативни инструменти и по този начин да се избегне увеличаването на регулаторния риск и увеличаването на разходите за наблюдение от страна на компетентните органи.

2. ЕБО следи и оценява действието на разпоредбите по отношение на капиталовите изисквания за експозициите към централен контрагент съгласно трета част, дял II, глава 6, раздел 9. До 1 януари 2015 г. ЕБО докладва на Комисията за въздействието и ефективността на подобни разпоредби.

3. До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед и изготвя доклад относно привеждането в съответствие на настоящия регламент със съответните задължения по Регламент (ЕС) № 648/2012, капиталовите изисквания съгласно трета част, дял II, глава 6, раздел 9, и представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

Член 516

Дългосрочно финансиране

До 31 декември 2015 г. Комисията представя доклад относно въздействието на настоящия регламент върху стимулирането на дългосрочните инвестиции в насърчаваща растежа инфраструктура.

Член 517

Определение за приемлив капитал

До 31 декември 2014 г. Комисията прави преглед и докладва по въпроса дали е подходящо определението за приемлив капитал, което се прилага за целите на втора част, дял III и четвърта част, и представя този доклад на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако това е уместно.

▼B

Член 518

Преглед на капиталовите инструменти, които може да се отпишат или конвертират при загуба на жизнеспособност

До 31 декември 2015 г. Комисията прави преглед и представя доклад за това дали настоящият регламент следва да съдържа изискване инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред да бъдат отписани напълно и окончателно, ако бъде преценено, че институцията вече не е жизнеспособна. Комисията представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, ако е уместно.

Член 519

Приспадане на активите на пенсионни планове с дефинирани доходи от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

В срок до 30 юни 2014 г. ЕБО изготвя доклад за това дали преработеният МСС 19 предизвиква — заедно с намалението на нетните активи, свързани с пенсионни планове, по член 36, буква д) и промените в нетните пасиви, свързани с пенсионни планове — ненужна променливост на собствения капитал на институциите.

Като взема предвид доклада на ЕБО, в срок до 31 декември 2014 г. Комисията изготвя доклад до Европейския парламент и Съвета по посочения в първа алинея въпрос заедно със законодателно предложение, ако е уместно, за въвеждане на третиране, с което се коригират нетните активи или пасиви на пенсионните фондове с предварително определен размер на пенсията за целите на изчисляването на собствения капитал.

ДЯЛ III

ИЗМЕНЕНИЯ

Член 520

Изменения на Регламент (ЕС) № 648/2012

Регламент (ЕС) № 648/2012 се изменя, както следва:

1) Към дял IV се добавя следната глава:

„ГЛАВА 4

Изчисления и докладване за целите на Регламент (ЕС) № 575/2013

Член 50а

Изчисляване на K_{CCP}

►C2 1. За целите на член 308 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници (*), ЦК изчислява K_{CCP} ◄ както е посочено в параграф 2 от настоящия член, за всички договори и сделки, по отношение на които осъществява клиринг за всички свои клирингови членове, които са покрити от съответния гаранционен фонд.

▼B

2. ЦК изчислява хипотетичния капитал (KCCP), както следва:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

където:

$EBRM_i$ = тойността на експозицията преди редуциране на риска, която е равна на стойността на експозицията на ЦК към клирингов член i, произтичаща от всички договори и сделки с този клирингов член, изчислена без отчитане на обезпеченията, предоставени от този клирингов член;

IM_i = първоначалният маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i;

DF_i = предварителната вноска на клирингов член i;

RW = рисково тегло от 20 %;

▼C2

capital ratio = (съотношение на капиталова адекватност) = 8 %.

Всички стойности във формулата в първа алинея се отнасят до оценката в края на деня, преди изпълнението на последното за същия ден искане за допълнително обезпечение.

▼B

3. ЦК извършва изискваното по параграф 2 изчисление най-малко веднъж на тримесечие или по-често, когато това е поискано от компетентните органи на онези от клиринговите му членове, които са институции.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на следното за целите на параграф 3:

а) честотата и датите на изчисленията по параграф 2;

б) случаите, при които компетентният орган на институция, която действа като клирингов член, може да поиска изчисленията и отчетите да се извършват по-често от посоченото в буква а).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

▼B

Член 50б

Общи правила за изчисляване на K_{CCP}

За целите на изчислението по член 50а, параграф 2 се прилага следното:

а) ЦК изчислява стойността на експозициите си към клирингови членове, както следва:

▼C2

i) за експозициите, които произтичат от договори и сделки, посочени в член 301, параграф 1, букви а) и г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК ги изчислява в съответствие с метода на пазарна оценка, предвиден в член 274 от същия регламент;

▼B

ii) за експозициите, които произтичат от договори и сделки, посочени в член 301, параграф 1, букви в) и д) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК ги изчислява съгласно разширения метод за финансово обезпечение по член 223 от посочения регламент, като прилага надзорните корекции за променливост по членове 223 и 224 от посочения регламент. Изключението по член 285, параграф 3, буква а), не се прилага;

iii) за експозициите, които произтичат от сделки, които не са изброени в член 301, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, което води до само до сетълмент риск, ЦК ги изчислява съгласно трета част, дял V от посочения регламент;

б) за институциите, които попадат в приложното поле на Регламент (ЕС) № 575/2013, нетиращите съвкупности са същите, както определените в трета част, дял II от посочения регламент;

в) при изчисляването на стойностите по буква а) ЦК приспада от своите експозиции обезпеченията, предоставени от неговите клирингови членове, чийто размер е намален по подходящ начин с надзорните корекции за променливост в съответствие с разширения метод за финансово обезпечение, посочен в член 224 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

▼C2

_____

▼B

д) когато ЦК има експозиции към един или повече ЦК, той третира тези експозиции като експозиции към клирингови членове и включва всеки маржин или предварителна вноска в гаранционен фонд, получена от тези ЦК, в изчислението на K_{CCP};

е) когато ЦК е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което му позволява да използва като предварителни вноски в гаранционен фонд целия или част от първоначалния маржин, получен от неговите клирингови членове, ЦК разглежда този първоначален маржин като предварителни вноски за целите на изчисленията по параграф 1, а не като първоначален маржин.

▼C2

_____

▼B

з) когато прилага метода на пазарната оценка по член 274 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК замества формулата в член 298, параграф 1, буква в), подточка ii) от посочения регламент със следната формула:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

където числителят на NGR се изчислява съгласно член 274, параграф 1 от посочения и точно преди реалната размяна на маржовете на отклонение в края на периода на сетълмент, а знаменателят е брутната разменна стойност;

и) когато ЦК не може да изчисли стойността на NGR, определена в член 298, параграф 1, буква в), подточка ii) от Регламент (ЕС) № 575/2013, той:

i) уведомява тези свои клирингови членове, които са институции, както и техните компетентни органи за неспособността си да изчисли NGR и за причините, поради които не може да извърши изчислението;

▼C2

ii) може за срок от три месеца да придаде на NGR стойност 0,3 с цел изчисляване на PCE_{red}, посочен в буква з) от настоящия член;

▼B

й) когато в края на срока, посочен в буква и), подточка ii), ЦК все още не може да изчисли стойността на NGR, той:

i) преустановява изчисляването на K_{CCP};

ii) уведомява тези свои клирингови членове, които са институции, както и техните компетентни органи, че е преустановил изчисляването на K_{CCP};

к) при изчисляване на потенциалната бъдеща експозиция за опции и суапции по метода на пазарната оценка, установен в член 274 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК умножава условната стойност по договора по абсолютната стойност на делта коефициента за опцията $(\delta V/\delta p)$ съгласно установеното в член 280, параграф 1, буква а) от посочения регламент;

▼B

л) когато ЦК разполага с повече от един гаранционен фонд, той извършва изчислението по член 50а, параграф 2 поотделно за всеки гаранционен фонд.

Член 50в

Докладване на информация

1. За целите на член 308 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ЦК докладва следната информация на тези свои клирингови членове, които са институции, както и на техните компетентни органи:

а) хипотетичния капитал (K_{CCP});

б) сумата на предварителните вноски в гаранционен фонд(DF_{CM});

в) сумата на предварително предоставените му финансови средства, които е задължен да използва — по закон или договорно споразумение със своите клирингови членове, за покриване на загубите си от неизпълнението на един или повече от клиринговите си членове, преди да използва направените от другите клирингови членове вноски в гаранционния фонд (DF_{CCP});

г) общия брой на клиринговите си членове (N);

д) коефициента на концентрация (β), установен в член 50г.

▼C2

_____

▼B

Когато ЦК разполага с повече от един гаранционен фонд, той докладва информацията по първа алинея поотделно за всеки гаранционен фонд.

2. ЦК уведомява тези свои клирингови членове, които са институции, най-малко веднъж на тримесечие или по-често, когато това се изисква от компетентните органи на тези клирингови членове.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) единната форма за целите на докладването по параграф 1;

б) честотата и датите на докладването по параграф 2;

в) случаите, при които компетентният орган на институция, която действа като клирингов член, може да поиска докладването да се извършва по-често от посоченото в буква б).

▼B

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 50г

Изчисляване на специфични елементи, които ЦК трябва да докладват

За целите на член 50в се прилага следното:

а) когато правилата на ЦК предвиждат, че ЦК използва част от финансовите си средства или съвкупността от финансовите си средства успоредно с предварителните вноски в гаранционен фонд на клиринговите си членове по начин, който прави тези средства еквивалентни на предварителните вноски на клирингов член от гледна точка на начина, по който покриват загубите на ЦК в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на един или повече от клиринговите му членове, ЦК добавя сумата на тези финансови средства към DF_{CM};

б) когато правилата на ЦК предвиждат, че ЦК използва част от финансовите си средства или съвкупността от финансовите си средства за покриване на своите загуби от неизпълнението на един или повече от своите клирингови членове, след изчерпване на своя гаранционен фонд, но преди да използва договорно обвързаните вноски на своите клирингови членове, ЦК добавя съответната сума на тези допълнителни финансови средства (DF^a_{CCP}) към общия размер на предварителните вноски в гаранционен фонд (DF), както следва:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^a_{CCP}.$$

в) ЦК изчислява коефициента на концентрация (β) по следната формула:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

където:

$PCE_{red,I}$ = намалената стойност на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори и сделки на ЦК с клирингов член *i*;

$PCE_{red,1}$ = намалената стойност на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори и сделки на ЦК с клиринговия член, който има най-голямата стойност на PCE_{red};

▼B

$PCE_{red,2}$ = намалената стойност на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори и сделки на ЦК с клиринговия член, който има втората най-голяма стойност на PCE_{red};

_____

(*) ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1“;

2) В член 11, параграф 15, буква б) се заличава.

3) В член 89 се вмъква следният параграф:

▼C2

„5а. В срок до 15 месеца след датата на влизане в сила на последния от регулаторните технически стандарти, посочени в членове 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 и 49, или до вземането на решение по силата на член 14 относно разрешаването на ЦК, като се прилага по-рано настъпилата дата, този ЦК прилага третирането, посочено в трета алинея от настоящия параграф.

ЦК прилага третирането, посочено в трета алинея от настоящия параграф, до 15 месеца след датата на влизане в сила на последния от регулаторните технически стандарти, посочени в членове 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 и 49, или до вземането на решение по член 25 относно признаването на ЦК, като се прилага по-рано настъпилата дата.

В рамките на сроковете, определени в първите две алинеи на настоящия параграф, и съгласно условията в четвърта алинея от настоящия параграф, когато ЦК няма гаранционен фонд, нито сключено обвързващо договорно споразумение с клиринговите си членове, което му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин, получен от клиринговите членове, информацията, която той докладва съгласно член 50в, параграф 1, включва общия размер на първоначалния маржин, който той е получил от клиринговите членове.

Сроковете, посочени в първа и втора алинея от настоящия параграф могат да бъдат удължени с шест месеца в съответствие с акт за изпълнение на Комисията, приет съгласно член 497, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

▼B

ЕДИНАДЕСЕТА ЧАСТ

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 521

Влизане в сила и начална дата на прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага от 1 януари 2014 г., с изключение на:

▼B

а) член 8, параграф 3, член 21 и член 451, параграф 1, които се прилагат от 1 януари 2015 г.;

б) Член 413, параграф 1, който се прилага от 1 януари 2016 г.;

▼C1

в) разпоредбите на настоящия регламент, които изискват ЕНО да представи на Комисията проекти на технически стандарти, и разпоредбите на настоящия регламент, с които на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове или актове за изпълнение, които се прилагат от 28 юни 2013 г.

▼B

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Класификация на задбалансовите позиции

1. Позиции с пълен риск:

   а) гаранции с характер на кредитен заместител (например гаранции за добро изпълнение);

   б) кредитни деривати;

   в) акцепти;

   г) джира на полици, неносещи името на друга институция;

   д) сделки с право на регресен иск (например факторинг, улеснения с дисконтиране на фактурираната стойност);

   е) неотменяеми стендбай акредитиви с характер на кредитни заместители;

   ж) активи, закупени по окончателни форуърдни споразумения;

   з) форуърд депозити;

   и) неизплатената част от частично изплатени акции и ценни книжа;

   й) споразумения за продажба с възможност за обратно изкупуване на активи съгласно определението по член 12, параграфи 3 и 5 от Директива 86/635/ЕИО;

   к) други позиции с пълен риск.

2. Позиции със среден риск:

   а) Задбалансови позиции за търговско финансиране, а именно: документарни акредитиви, издадени или потвърдени (виж също „позиции със среден/нисък риск“),

   б) Други задбалансови позиции:

      i) банкови гаранции за доставка, митнически и данъчни гаранции;

      ii) неусвоени кредитни улеснения (договори за кредитиране, за закупуване на ценни книжа, за предоставяне на гаранции или акцептни продукти) с първоначален падеж над една година;

      iii) улеснения за емитиране на ценни книжа (NIFs) и револвиращи улеснения за поемане на емисии (RUFs);

      iv) други позиции със среден риск, за които е съобщено на ЕБО.

3. Позиции със среден/нисък риск:

   а) Задбалансови позиции за търговско финансиране

      i) документарни акредитиви, при които предметът на доставка се явява като обезпечение, и други краткосрочни сделки;

▼B

ii) варанти (в това число тръжни гаранции и гаранции за изпълнение и съответните гаранции за авансово плащане и запазване) и гаранции, които нямат характер на кредитни заместители;

iii) неотменими стендбай акредитиви, които нямат характер на кредитни заместители.

б) Други задбалансови позиции:

i) неусвоени кредитни улеснения (включващи договори за кредитиране, за закупуване на ценни книжа, за предоставяне на гаранции или акцептни продукти) с първоначален падеж до една година включително, които не могат да бъдат прекратени безусловно по всяко време без предизвестие или при които в действителност липсват разпоредби за автоматично прекратяване поради влошаване на кредитоспособността на кредитополучателя;

ii) други позиции със среден/нисък риск, за които е съобщено на ЕБО.

4. Позиции с нисък риск:

а) неусвоени кредитни улеснения (включващи договори за кредитиране, за закупуване на ценни книжа, за предоставяне на гаранции или акцептни продукти), които могат да бъдат прекратени безусловно по всяко време без предизвестие или при които в действителност има разпоредби за автоматично прекратяване поради влошаване на кредитоспособността на кредитополучателя. Потребителските кредитни продукти могат да се считат за подлежащи на безусловно прекратяване, когато условията по договора позволяват на институцията да ги отмени в пълната допустима степен съгласно законодателството за защита на потребителите и другото приложимо законодателство;

б) неусвоени кредитни улеснения за тръжни гаранции и гаранции за изпълнение, които могат да бъдат прекратени безусловно по всяко време без предизвестие или при които в действителност има разпоредби за автоматично прекратяване поради влошаване на кредитоспособността на кредитополучателя; и

в) други позиции с нисък риск, за които е съобщено на ЕБО.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Видове деривативни инструменти

1. Лихвени договори:

   а) лихвени суапове в една валута;

   б) базисни суапове;

   в) споразумения за форуърдния лихвен процент;

   г) лихвени фючърси;

   д) лихвени опции;

   е) други подобни договори.

2. Договори за валута и договори за злато:

   а) валутни лихвени суапове;

   б) форуърдни валутни договори;

   в) валутни фючърси;

   г) валутни опции;

   д) други подобни договори;

   е) договори за злато, подобни на договорите по букви а)—д).

3. Договори, подобни на договорите по точка 1, букви а)—д) и по точка 2, букви а)—г) от настоящото приложение за други референтни позиции или индекси. Тук се включват най-малко всички инструменти, посочени в раздел В, точки 4—7 и точки 9 и 10 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, които не са включени в точка 1 или точка 2 от настоящото приложение.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Позиции, за които се изисква допълнително отчитане за ликвидни активи

1. Парични средства;

2. Експозиции към централните банки, доколкото тези експозиции могат да бъдат изтеглени при стресирани условия;

3. Прехвърлими ценни книжа, които представляват вземания от или вземания, гарантирани от централни правителства, централни банки, субекти от публичния сектор, които не спадат към централното правителство, фискално автономни региони, които плащат и събират данъци, и местни власти, Банката за международни разплащания, Международния валутен фонд, Европейския съюз, Европейския механизъм за финансова стабилност, Европейския механизъм за стабилност или многостранните банки за развитие, и които отговарят на всички посочени по-долу условия:

   а) присъдено им е рисково тегло 0 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

   б) не представляват задължение на институцията или на свързаните с нея субекти.

4. Прехвърлими ценни книжа, които са различни от посочените в точка 3 и които представляват вземания от или вземания, гарантирани от централни правителства или централни банки, емитирани от съответната държава или съответната централна банка в националната валута и в държавата, в която се поема ликвидният риск, или емитирани в чуждестранна валута, доколкото държането на такъв дълг съответства на потребностите от ликвидни средства за операциите на банката в съответната трета държава.

5. Прехвърлими ценни книжа, които представляват вземания от или вземания, гарантирани от централни правителства, централни банки, субекти от публичния сектор, които не спадат към централното правителство, фискално автономни региони, които плащат и събират данъци, и местни власти или многостранни банки за развитие, и които отговарят на всички посочени по-долу условия:

   а) присъдено им е рисково тегло 20 % съгласно трета част, дял II, глава 2;

   б) не представляват задължение на институцията или на свързаните с нея субекти.

6. Прехвърлими ценни книжа, които са различни от посочените в точки 3, 4 и 5, на които се присъжда рисково тегло 20 % или по-благоприятно рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или които са получили вътрешна оценка за еквивалентно кредитно качество и които отговарят на някое от следните условия:

   а) не представляват вземане от дружество със специална цел— секюритизация, институция или свързани с нея субекти;

   б) те са облигации, отговарящи на условията за третирането по член 129, параграф 4 или параграф 5;

   в) те са облигации съгласно посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, различни от посочените в буква б) от настоящата точка.

7. Прехвърлими ценни книжа, които са различни от посочените в точки 3—6, на които се присъжда рисково тегло 50 % или по-добро рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или които са получили вътрешна оценка за еквивалентно кредитно качество и които не представляват вземане от дружество със специална цел— секюритизация, институция или свързани с нея субекти;

▼B

8. Прехвърлими ценни книжа, които са различни от посочените в точки 3—7, които са обезпечени с активи, на които се присъжда рисково тегло 35 % или по-добро рисково тегло съгласно трета част, дял II, глава 2 или които са получили вътрешна оценка за еквивалентно кредитно качество и които са напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти съгласно член 125.

9. Стендбай кредитни линии, предлагани от централните банки в рамките на паричната политика, доколкото тези кредитни линии не са обезпечени с ликвидни активи и не включват спешно подпомагане за ликвидността.

10. Установените със законова или друга нормативна разпоредба минимални депозити в централната кредитна институция и другото нормативно установено или договорено ликвидно финансиране от централната кредитна институция или институциите, които са членове на мрежата по член 113, параграф 7 или които отговарят на условията за освобождаване по член 10, доколкото това финансиране не е обезпечено с ликвидни активи, ако кредитната институция е включена в мрежа в съответствие със законови или други нормативни разпоредби.

11. Търгувани на борсов пазар акции, включени в основен борсов индекс, които са обект на централизиран клиринг и са деноминирани в националната валута на държавата членка, без да са емитирани от институция или някоя от нейните свързани институции.

12. Злато, допуснато до търговия на призната борса, при друг депозитар

Всички елементи с изключение на посочените в точки 1, 2 и 9 трябва да отговарят на всяко от следните условия:

а) търгуват се чрез сделки за обратно изкупуване или на парични пазари, отличаващи се с ниска концентрация;

б) наблюденията в минали периоди са показали, че тези ценни книжа представляват надежден източник на ликвидност посредством репо споразумение или продажба дори в стресирани условия на пазара;

в) свободни са от тежести.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 1		
Член 2		
Член 3		
Член 4, параграф 1, точка 1	Член 4, параграф 1	
Член 4, параграф 1, точка 2		Член 3, параграф 1, буква б)
Член 4, параграф 1, точка 3		Член 3, параграф 1, буква в)
Член 4, параграф 1, точка 4		Член 3, параграф 1, буква п)
Член 4, параграф 1, точки 5-7		
Член 4, параграф 1, точка 8	Член 4, параграф 18	
Член 4, параграф 1, точки 9-12		
Член 4, параграф 1, точка 13	Член 4, параграф 41	
Член 4, параграф 1, точка 14	Член 4, параграф 42	
Член 4, параграф 1, точка 15	Член 4, параграф 12	
Член 4, параграф 1, точка 16	Член 4, параграф 13	
Член 4, параграф 1, точка 17	Член 4, параграф 3	
Член 4, параграф 1, точка 18	Член 4, параграф 21	
Член 4, параграф 1, точка 19		
Член 4, параграф 1, точка 20	Член 4, параграф 19	
Член 4, параграф 1, точка 21		
Член 4, параграф 1, точка 22	Член 4, параграф 20	
Член 4, параграф 1, точка 23		
Член 4, параграф 1, точка 24		
Член 4, параграф 1, точка 25		Член 3, параграф 1, буква в)
Член 4, параграф 1, точка 26	Член 4, параграф 5	
Член 4, параграф 1, точка 27		
Член 4, параграф 1, точка 28	Член 4, параграф 14	
Член 4, параграф 1, точка 29	Член 4, параграф 16	
Член 4, параграф 1, точка 30	Член 4, параграф 15	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 4, параграф 1, точка 31	Член 4, параграф 17	
Член 4, параграф 1, точки 32-34		
Член 4, параграф 1, точка 35	Член 4, параграф 10	
Член 4, параграф 1, точка 36		
Член 4, параграф 1, точка 37	Член 4, параграф 9	
Член 4, параграф 1, точка 38	Член 4, параграф 46	
Член 4, параграф 1, точка 39	Член 4, параграф 45	
Член 4, параграф 1, точка 40	Член 4, параграф 4	
Член 4, параграф 1, точка 41	Член 4, параграф 48	
Член 4, параграф 1, точка 42	Член 4, параграф 2	
Член 4, параграф 1, точка 43	Член 4, параграф 7	
Член 4, параграф 1, точка 44	Член 4, параграф 8	
Член 4, параграф 1, точка 45		
Член 4, параграф 1, точка 46	Член 4, параграф 23	
Член 4, параграф 1, точки 47-49		
Член 4, параграф 1, точка 50		Член 3, параграф 1, буква д)
Член 4, параграф 1, точка 51		
Член 4, параграф 1, точка 52	Член 4, параграф 22	
Член 4, параграф 1, точка 53	Член 4, параграф 24	
Член 4, параграф 1, точка 54	Член 4, параграф 25	
Член 4, параграф 1, точка 55	Член 4, параграф 27	
Член 4, параграф 1, точка 56	Член 4, параграф 28	
Член 4, параграф 1, точка 57	Член 4, параграф 30	
Член 4, параграф 1, точка 58	Член 4, параграф 31	
Член 4, параграф 1, точка 59	Член 4, параграф 32	
Член 4, параграф 1, точка 60	Член 4, параграф 35	
Член 4, параграф 1, точка 61	Член 4, параграф 36	
Член 4, параграф 1, точка 62	Член 4, параграф 40	
Член 4, параграф 1, точка 63	Член 4, параграф 40а	
Член 4, параграф 1, точка 64	Член 4, параграф 40б	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 4, параграф 1, точка 65	Член 4, параграф 43	
Член 4, параграф 1, точка 66	Член 4, параграф 44	
Член 4, параграф 1, точка 67	Член 4, параграф 39	
Член 4, параграф 1, точки 68-71		
Член 4, параграф 1, точка 72	Член 4, параграф 47	
Член 4, параграф 1, точка 73	Член 4, параграф 49	
Член 4, параграф 1, точки 74-81		
Член 4, параграф 1, точка 82		Член 3, параграф 1, буква м)
Член 4, параграф 1, точка 83	Член 4, параграф 33	
Член 4, параграф 1, точки 84-91		
Член 4, параграф 1, точка 92		Член 3, параграф 1, буква и)
Член 4, параграф 1, точки 93-117		
Член 4, параграф 1, точка 118		Член 3, параграф 1, буква с)
Член 4, параграф 1, точки 119-128		
Член 4, параграф 2		
Член 4, параграф 3		
Член 5		
Член 6, параграф 1	Член 68, параграф 1	
Член 6, параграф 2	Член 68, параграф 2	
Член 6, параграф 3	Член 68, параграф 3	
Член 6, параграф 4		
Член 6, параграф 5		
Член 7, параграф 1	Член 69, параграф 1	
Член 7, параграф 2	Член 69, параграф 2	
Член 7, параграф 3	Член 69, параграф 3	
Член 8, параграф 1		
Член 8, параграф 2		
Член 8, параграф 3		
Член 9, параграф 1	Член 70, параграф 1	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 9, параграф 2	Член 70, параграф 2	
Член 9, параграф 3	Член 70, параграф 3	
Член 10, параграф 1	Член 3, параграф 1	
Член 10, параграф 2		
Член 11, параграф 1	Член 71, параграф 1	
Член 11, параграф 2	Член 71, параграф 2	
Член 11, параграф 3		
Член 11, параграф 4	Член 3, параграф 2	
Член 11, параграф 5		
Член 12		
Член 13, параграф 1	Член 72, параграф 1	
Член 13, параграф 2	Член 72, параграф 2	
Член 13, параграф 3	Член 72, параграф 3	
Член 13, параграф 4		
Член 14, параграф 1	Член 72, параграф 3	
Член 14, параграф 2		
Член 14, параграф 3		
Член 15		Член 22
Член 16		
Член 17, параграф 1		Член 23
Член 17, параграф 2		
Член 17, параграф 3		
Член 18, параграф 1	Член 133, параграф 1, първа алинея	
Член 18, параграф 2	Член 133, параграф 1, втора алинея	
Член 18, параграф 3	Член 133, параграф 1, трета алинея	
Член 18, параграф 4	Член 133, параграф 2	
Член 18, параграф 5	Член 133, параграф 3	
Член 18, параграф 6	Член 134, параграф 1	
Член 18, параграф 7		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 18, параграф 8	Член 134, параграф 2	
Член 19, параграф 1	Член 73, параграф 1, буква б)	
Член 19, параграф 2	Член 73, параграф 1	
Член 19, параграф 3	Член 73, параграф 1, втора алинея	
Член 20, параграф 1	Член 105, параграф 3, Член 129, параграф 2 и Приложение X, част 3, точки 30 и 31	
Член 20, параграф 2	Член 129, параграф 2, трета алинея	
Член 20, параграф 3	Член 129, параграф 2, четвърта алинея	
Член 20, параграф 4	Член 129, параграф 2, пета алинея	
Член 20, параграф 5		
Член 20, параграф 6	Член 84, параграф 2	
Член 20, параграф 7	Член 129, параграф 2, шеста алинея	
Член 20, параграф 8	Член 129, параграф 2, седма и осма алинея	
Член 21, параграф 1		
Член 21, параграф 2		
Член 21, параграф 3		
Член 21, параграф 4		
Член 22	Член 73, параграф 2	
Член 23		Член 3, параграф 1, втора алинея
Член 24	Член 74, параграф 1	
Член 25		
Член 26, параграф 1	Член 57, буква а)	
Член 26, параграф 1, буква а)	Член 57, буква а)	
Член 26, параграф 1, буква б)	Член 57, буква а)	
Член 26, параграф 1, буква в)	Член 57, буква б)	
Член 26, параграф 1, буква г)		
Член 26, параграф 1, буква д)	Член 57, буква б)	
Член 26, параграф 1, буква е)	Член 57, буква в)	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 26, параграф 1, първа алинея	Член 61, втора алинея	
Член 26, параграф 2, буква а)	Член 57, втора, трета и четвърта алинея	
Член 26, параграф 2, буква б)	Член 57, втора, трета и четвърта алинея	
Член 26, параграф 3		
Член 26, параграф 4		
Член 27		
Член 28, параграф 1, буква а)		
Член 28, параграф 1, буква б)	Член 57, буква а)	
Член 28, параграф 1, буква в)	Член 57, буква а)	
Член 28, параграф 1, буква г)		
Член 28, параграф 1, буква д)		
Член 28, параграф 1, буква е)		
Член 28, параграф 1, буква ж)		
Член 28, параграф 1, буква з)		
Член 28, параграф 1, буква и)	Член 57, буква а)	
Член 28, параграф 1, буква й)	Член 57, буква а)	
Член 28, параграф 1, буква к)		
Член 28, параграф 1, буква л)		
Член 28, параграф 1, буква м)		
Член 28, параграф 2		
Член 28, параграф 3		
Член 28, параграф 4		
Член 28, параграф 5		
Член 29		
Член 30		
Член 31		
Член 32, параграф 1, буква а)		
Член 32, параграф 1, буква б)	Член 57, четвърта алинея	
Член 32, параграф 2		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 33, параграф 1, буква а)	Член 64, параграф 4	
Член 33, параграф 1, буква б)	Член 64, параграф 4	
Член 33, параграф 1, буква в)		
Член 33, параграф 2		
Член 33, параграф 3, буква а)		
Член 33, параграф 3, буква б)		
Член 33, параграф 3, буква в)		
Член 33, параграф 3, буква г)		
Член 33, параграф 4		
Член 34	Член 64, параграф 5	
Член 35		
Член 36, параграф 1, буква а)	Член 57, буква к)	
Член 36, параграф 1, буква б)	Член 57, буква й)	
Член 36, параграф 1, буква в)		
Член 36, параграф 1, буква г)	Член 57, буква р)	
Член 36, параграф 1, буква д)		
Член 36, параграф 1, буква е)	Член 57, буква и)	
Член 36, параграф 1, буква ж)		
Член 36, параграф 1, буква з)	Член 57, буква н)	
Член 36, параграф 1, буква и)	Член 57, буква м)	
Член 36, параграф 1, буква й)	Член 66, параграф 2	
Член 36, параграф 1, буква к), подточка i)		
Член 36, параграф 1, буква к), подточка ii)	Член 57, буква с)	
Член 36, параграф 1, буква к), подточка iii)		
Член 36, параграф 1, буква к), подточка iv)		
Член 36, параграф 1, буква к), подточка v)		
Член 36, параграф 1, буква л)	Член 61, втора алинея	
Член 36, параграф 2		
Член 36, параграф 3		
Член 37		
Член 38		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 39		
Член 40		
Член 41		
Член 42		
Член 43		
Член 44		
Член 45		
Член 46		
Член 47		
Член 48		
Член 49, параграф 1	Член 59	
Член 49, параграф 2	Член 60	
Член 49, параграф 3		
Член 49, параграф 4		
Член 49, параграф 5		
Член 49, параграф 6		
Член 50	Член 66, Член 57, буква ва), Член 63а	
Член 51	Член 66, Член 57, буква ва), Член 63а	
Член 52	Член 63а	
Член 53		
Член 54		
Член 55		
Член 56		
Член 57		
Член 58		
Член 59		
Член 60		
Член 61	Член 66, Член 57, буква ва), Член 63а	
Член 62, буква а)	Член 64, параграф 3	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 62, буква б)		
Член 62, буква в)		
Член 62, буква г)	Член 63, параграф 3	
Член 63	Член 63, параграф 1, Член 63, параграф 2, Член 64, параграф 3	
Член 64	Член 64, параграф 3, буква в)	
Член 65		
Член 66	Член 57, Член 66, параграф 2	
Член 67	Член 57, Член 66, параграф 2	
Член 68		
Член 69	Член 57, Член 66, параграф 2	
Член 70	Член 57, Член 66, параграф 2	
Член 71	Член 66, Член 57, буква ва), Член 63а	
Член 72	Член 57, Член 66	
Член 73		
Член 74		
Член 75		
Член 76		
Член 77	Член 63а, параграф 2	
Член 78, параграф 1	Член 63а, параграф 2	
Член 78, параграф 2		
Член 78, параграф 3		
Член 78, параграф 4	Член 63а, параграф 2, четвърта алинея	
Член 78, параграф 5		
Член 79	Член 58	
Член 80		
Член 81	Член 65	
Член 82	Член 65	
Член 83		
Член 84	Член 65	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 85	Член 65	
Член 86	Член 65	
Член 87	Член 65	
Член 88	Член 65	
Член 89	Член 120	
Член 90	Член 122	
Член 91	Член 121	
Член 92	Член 66, Член 75	
Член 93, параграфи 1-4	Член 10, параграфи 1-4	
Член 93, параграф 5		
Член 94		Член 8, параграфи 2-4
Член 95		
Член 96		
Член 97		
Член 98		Член 24
Член 99, параграф 1	Член 74, параграф	
Член 99, параграф 2		
Член 100		
Член 101, параграф 1		
Член 101, параграф 2		
Член 101, параграф 3		
Член 102, параграф 1		Член 11, параграф 1
Член 102, параграф 2		Член 11, параграф 3
Член 102, параграф 3		Член 11, параграф 4
Член 102, параграф 4		Приложение VII, част В, точка 1
Член 103		Приложение VII, част А, точка 1
Член 104, параграф 1		Приложение VII, част Г, точка 1
Член 104, параграф 2		Приложение VII, част Г, точка 2
Член 105, параграф 1		Член 33, параграф 1
Член 105, параграфи 2-10		Приложение VII, част Б, точки 1-9

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 105, параграфи 11-13		Приложение VII, част Б, точки 11-13
Член 106		Приложение VII, част В, точки 1-3
Член 107	Член 76, Член 78, параграф 4 и Приложение III, част 2, точка 6	
Член 108, параграф 1	Член 91	
Член 108, параграф 2		
Член 109	Член 94	
Член 110		
Член 111	Член 78, параграфи 1-3	
Член 112	Член 79, параграф 1	
Член 113, параграф 1	Член 80, параграф 1	
Член 113, параграф 2	Член 80, параграф 2	
Член 113, параграф 3	Член 80, параграф 4	
Член 113, параграф 4	Член 80, параграф 5	
Член 113, параграф 5	Член 80, параграф 6	
Член 113, параграф 6	Член 80, параграф 7	
Член 113, параграф 7	Член 80, параграф 8	
Член 114	Приложение VI, част I, точки 1-5	
Член 115, параграфи 1-4	Приложение VI, част I, точки 8-11	
Член 115, параграф 5		
Член 116, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 14	
Член 116, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 14	
Член 116, параграф 3		
Член 116, параграф 4	Приложение VI, част I, точка 15	
Член 116, параграф 5	Приложение VI, част I, точка 17	
Член 116, параграф 6	Приложение VI, част I, точка 17	
Член 117, параграф 1	Приложение VI, част I, точки 18 и 19	
Член 117, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 20	
Член 117, параграф 3	Приложение VI, част I, точка 21	
Член 118	Приложение VI, част I, точка 22	
Член 119, параграф 1		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 119, параграф 2	Приложение VI, част I, точки 37 и 38	
Член 119, параграф 3	Приложение VI, част I, точка 40	
Член 119, параграф 4		
Член 119, параграф 5		
Член 120, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 29	
Член 120, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 31	
Член 120, параграф 3	Приложение VI, част I, точки 33-36	
Член 121, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 26	
Член 121, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 25	
Член 121, параграф 3	Приложение VI, част I, точка 27	
Член 122	Приложение VI, част I, точки 41 и 42	
Член 123	Член 79, параграф 2, Член 79, параграф 3 и Приложение VI, част I, точка 43	
Член 124, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 44	
Член 124, параграф 2		
Член 124, параграф 3		
Член 125, параграфи 1-3	Приложение VI, част I, точки 45-49	
Член 125, параграф 4		
Член 126, параграфи 1 и 2	Приложение VI, част I, точки 51-55	
Член 126, параграфи 3 и 4	Приложение VI, част I, точки 58 и 59	
Член 127, параграфи 1 и 2	Приложение VI, част I, точки 61 и 62	
Член 127, параграфи 3 и 4	Приложение VI, част I, точки 64 и 65	
Член 128, параграф 1	Приложение VI, част I, точки 66 и 76	
Член 128, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 66	
Член 128, параграф 3		
Член 129, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 68, първа и втора алинея	
Член 129, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 69	
Член 129, параграф 3	Приложение VI, част I, точка 71	
Член 129, параграф 4	Приложение VI, част I, точка 70	
Член 129, параграф 5		
Член 130	Приложение VI, част I, точка 72	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 131	Приложение VI, част I, точка 73	
Член 132, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 74	
Член 132, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 75	
Член 132, параграф 3	Приложение VI, част I, точки 77 и 78	
Член 132, параграф 4	Приложение VI, част I, точка 79	
Член 132, параграф 5	Приложение VI, част I, точка 80 и точка 81	
Член 133, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 86	
Член 133, параграф 2		
Член 133, параграф 3		
Член 134, параграфи 1-3	Приложение VI, част I, точки 82-84	
Член 134, параграфи 4-7	Приложение VI, част I, точки 87-90	
Член 135	Член 81, параграфи 1, 2 и 4	
Член 136, параграф 1	Член 82, параграф 1	
Член 136, параграф 2	Приложение VI, част 2, точки 12-16	
Член 136, параграф 3	Член 150, параграф 3	
Член 137, параграф 1	Приложение VI, част I, точка 6	
Член 137, параграф 2	Приложение VI, част I, точка 7	
Член 137, параграф 3		
Член 138	Приложение VI, част III, точки 1-7	
Член 139	Приложение VI, част III, точки 8-17	
Член 140, параграф 1		
Член 140, параграф 2		
Член 141		
Член 142, параграф 1		
Член 142, параграф 2		
Член 143, параграф 1	Член 84 параграф 1 и Приложение VII, част 4, точка 1	
Член 143, параграф 1	Член 84 параграф 2	
Член 143, параграф 1	Член 84 параграф 3	
Член 143, параграф 1	Член 84, параграф 4	
Член 143, параграф 1		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 144		
Член 145		
Член 146		
Член 147, параграф 1	Член 86, параграф 9	
Член 147, параграфи 2-9	Член 86, параграфи 1-8	
Член 148, параграф 1	Член 85, параграф 1	
Член 148, параграф 2	Член 85, параграф 2	
Член 148, параграф 3		
Член 148, параграф 4	Член 85, параграф 3	
Член 148, параграф 5		
Член 148, параграф 1		
Член 149	Член 85, параграфи 4 и 5	
Член 150, параграф 1	Член 89, параграф 1	
Член 150, параграф 2	Член 89, параграф 2	
Член 150, параграф 3		
Член 150, параграф 4		
Член 151	Член 87, параграфи 1-10	
Член 152, параграфи 1 и 2	Член 87, параграф 11	
Член 152, параграфи 3 и 4	Член 87, параграф 12	
Член 152, параграф 5		
Член 153, параграф 1	Приложение VII, част I, точка 3	
Член 153, параграф 2		
Член 153, параграфи 3-8	Приложение VII, част I, точки 4-9	
Член 153, параграф 9		
Член 154	Приложение VII, част I, точки 10-16	
Член 155, параграф 1	Приложение VII, част I, точки 17 и 18	
Член 155, параграф 2	Приложение VII, част I, точки 19 - 21	
Член 155, параграф 3	Приложение VII, част I, точки 22 - 24	
Член 155, параграф 4	Приложение VII, част I, точки 25 и 26	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 156		
Член 156	Приложение VII, част I, точка 27	
Член 157, параграф 1	Приложение VII, част I, точка 28	
Член 157, параграфи 2-5		
Член 158, параграф 1	Член 88, параграф 2	
Член 158, параграф 2	Член 88, параграф 3	
Член 158, параграф 3	Член 88, параграф 4	
Член 158, параграф 4	Член 88, параграф 6	
Член 158, параграф 5	Приложение VII, част I, точка 30	
Член 158, параграф 6	Приложение VII, част I, точка 31	
Член 158, параграф 7	Приложение VII, част I, точка 32	
Член 158, параграф 8	Приложение VII, част I, точка 33	
Член 158, параграф 9	Приложение VII, част I, точка 34	
Член 158, параграф 10	Приложение VII, част I, точка 35	
Член 158, параграф 11		
Член 159	Приложение VII, част I, точка 36	
Член 160, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 2	
Член 160, параграф 2	Приложение VII, част II, точка 3	
Член 160, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 4	
Член 160, параграф 4	Приложение VII, част II, точка 5	
Член 160, параграф 5	Приложение VII, част II, точка 6	
Член 160, параграф 6	Приложение VII, част II, точка 7	
Член 160, параграф 7	Приложение VII, част II, точка 7	
Член 161, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 8	
Член 161, параграф 2	Приложение VII, част II, точка 9	
Член 161, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 10	
Член 161, параграф 4	Приложение VII, част II, точка 11	
Член 162, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 12	
Член 162, параграф 2	Приложение VII, част II, точка 13	
Член 162, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 14	
Член 162, параграф 4	Приложение VII, част II, точка 15	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 162, параграф 5	Приложение VII, част II, точка 16	
Член 163, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 17	
Член 163, параграф 2	Приложение VII, част II, точка 18	
Член 163, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 19	
Член 163, параграф 4	Приложение VII, част II, точка 20	
Член 164, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 21	
Член 164, параграф 2	Приложение VII, част II, точка 22	
Член 164, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 23	
Член 164, параграф 4		
Член 165, параграф 1	Приложение VII, част II, точка 24	
Член 165, параграф 2	Приложение VII, част II, точки 25 и 26	
Член 165, параграф 3	Приложение VII, част II, точка 27	
Член 166, параграф 1	Приложение VII, част III, точка 1	
Член 166, параграф 2	Приложение VII, част III, точка 2	
Член 166, параграф 3	Приложение VII, част III, точка 3	
Член 166, параграф 4	Приложение VII, част III, точка 4	
Член 166, параграф 5	Приложение VII, част III, точка 5	
Член 166, параграф 6	Приложение VII, част III, точка 6	
Член 166, параграф 7	Приложение VII, част III, точка 7	
Член 166, параграф 8	Приложение VII, част III, точка 9	
Член 166, параграф 9	Приложение VII, част III, точка 10	
Член 166, параграф 10	Приложение VII, част III, точка 11	
Член 167, параграф 1	Приложение VII, част III, точка 12	
Член 167, параграф 2		
Член 168	Приложение VII, част III, точка 13	
Член 169, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 2	
Член 169, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 3	
Член 169, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 4	
Член 170, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 5-11	
Член 170, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 12	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 170, параграф 3	Приложение VII, част IV, точки 13-15	
Член 170, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 16	
Член 171, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 17	
Член 171, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 18	
Член 172, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 19-23	
Член 172, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 24	
Член 172, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 25	
Член 173, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 26-28	
Член 173, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 29	
Член 173, параграф 3		
Член 174	Приложение VII, част IV, точка 30	
Член 175, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 31	
Член 175, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 32	
Член 175, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 33	
Член 175, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 34	
Член 175, параграф 5	Приложение VII, част IV, точка 35	
Член 176, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 36	
Член 176, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 37, първа алинея	
Член 176, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 37, втора алинея	
Член 176, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 38	
Член 176, параграф 5	Приложение VII, част IV, точка 39	
Член 177, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 40	
Член 177, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 41	
Член 177, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 42	
Член 178, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 44	
Член 178, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 44	
Член 178, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 45	
Член 178, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 46	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 178, параграф 5	Приложение VII, част IV, точка 47	
Член 178, параграф 6		
Член 178, параграф 7		
Член 179, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 43 и 49-56	
Член 179, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 57	
Член 180, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 59-66	
Член 180, параграф 2	Приложение VII, част IV, точки 67-72	
Член 180, параграф 3		
Член 181, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 73-81	
Член 181, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 82	
Член 181, параграф 3		
Член 182, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 87-92	
Член 182, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 93	
Член 182, параграф 3	Приложение VII, част IV, точки 94 и 95	
Член 182, параграф 4		
Член 183, параграф 1	Приложение VII, част IV, точки 98-100	
Член 183, параграф 2	Приложение VII, част IV, точки 101 и 102	
Член 183, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 103 и точка 104	
Член 183, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 96	
Член 183, параграф 5	Приложение VII, част IV, точка 97	
Член 183, параграф 6		
Член 184, параграф 1		
Член 184, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 105	
Член 184, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 106	
Член 184, параграф 4	Приложение VII, част IV, точка 107	
Член 184, параграф 5	Приложение VII, част IV, точка 108	
Член 184, параграф 6	Приложение VII, част IV, точка 109	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 185	Приложение VII, част IV, точки 110-114	
Член 186	Приложение VII, част IV, точка 115	
Член 187	Приложение VII, част IV, точка 116	
Член 188	Приложение VII, част IV, точки 117-123	
Член 189, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 124	
Член 189, параграф 2	Приложение VII, част IV, точки 125 и 126	
Член 189, параграф 3	Приложение VII, част IV, точка 127	
Член 190, параграф 1	Приложение VII, част IV, точка 128	
Член 190, параграф 2	Приложение VII, част IV, точка 129	
Член 190, параграфи 3-4	Приложение VII, част IV, точка 130	
Член 191	Приложение VII, част IV, точка 131	
Член 192	Член 90 и Приложение VIII, част 1, точка 2	
Член 193, параграф 1	Член 93, параграф 2	
Член 193, параграф 2	Член 93, параграф 3	
Член 193, параграф 3	Член 93, параграф 1 и Приложение VIII, част 3, точка 1	
Член 193, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка 2	
Член 193, параграф 5	Приложение VIII, част 5, точка 1	
Член 193, параграф 6	Приложение VIII, част 5, точка 2	
Член 194, параграф 1	Член 92, параграф 1	
Член 194, параграф 2	Член 92, параграф 2	
Член 194, параграф 3	Член 92, параграф 3	
Член 194, параграф 4	Член 92, параграф 4	
Член 194, параграф 5	Член 92, параграф 5	
Член 194, параграф 6	Член 92, параграф 5	
Член 194, параграф 7	Член 92, параграф 6	
Член 194, параграф 8	Приложение VIII, част 2, точка 1	
Член 194, параграф 9	Приложение VIII, част 2, точка 2	
Член 194, параграф 10		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 195	Приложение VIII, част 1, точки 3 и 4	
Член 196	Приложение VIII, част 1, точка 5	
Член 197, параграф 1	Приложение VIII, част 1, точка 7	
Член 197, параграф 2	Приложение VIII, част 1, точка 7	
Член 197, параграф 3	Приложение VIII, част 1, точка 7	
Член 197, параграф 4	Приложение VIII, част 1, точка 8	
Член 197, параграф 5	Приложение VIII, част 1, точка 9	
Член 197, параграф 6	Приложение VIII, част 1, точка 9	
Член 197, параграф 7	Приложение VIII, част 1, точка 10	
Член 197, параграф 8		
Член 198, параграф 1	Приложение VIII, част 1, точка 11	
Член 198, параграф 2	Приложение VIII, част 1, точка 11	
Член 199, параграф 1	Приложение VIII, част 1, точка 12	
Член 199, параграф 2	Приложение VIII, част 1, точка 13	
Член 199, параграф 3	Приложение VIII, част 1, точка 16	
Член 199, параграф 4	Приложение VIII, част 1, точки 17 и 18	
Член 199, параграф 5	Приложение VIII, част 1, точка 20	
Член 199, параграф 6	Приложение VIII, част 1, точка 21	
Член 199, параграф 7	Приложение VIII, част 1, точка 22	
Член 199, параграф 8		
Член 200	Приложение VIII, част 1, точки 23-25	
Член 201, параграф 1	Приложение VIII, част 1, точки 26 и 28	
Член 201, параграф 2	Приложение VIII, част 1, точка 27	
Член 202	Приложение VIII, част 1, точка 29	
Член 203		
Член 204, параграф 1	Приложение VIII, част 1, точка 30 и точка 31	
Член 204, параграф 2	Приложение VIII, част 1, точка 32	
Член 205	Приложение VIII, част 2, точка 3	
Член 206	Приложение VIII, част 2, точки 4-5	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 207, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 6	
Член 207, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 6, буква а)	
Член 207, параграф 3	Приложение VIII, част 2, точка 6, буква б)	
Член 207, параграф 4	Приложение VIII, част 2, точка 6, буква в)	
Член 207, параграф 5	Приложение VIII, част 2, точка 7	
Член 208, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 8	
Член 208, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 8 буква а)	
Член 208, параграф 3	Приложение VIII, част 2, точка 8 буква б)	
Член 208, параграф 4	Приложение VIII, част 2, точка 8 буква в)	
Член 208, параграф 5	Приложение VIII, част 2, точка 8 буква г)	
Член 209, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 9	
Член 209, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 9 буква а)	
Член 209, параграф 3	Приложение VIII, част 2, точка 9 буква б)	
Член 210	Приложение VIII, част 2, точка 10	
Член 211	Приложение VIII, част 2, точка 11	
Член 212, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 12	
Член 212, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 13	
Член 213, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 14	
Член 213, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 15	
Член 213, параграф 3		
Член 214, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 16, букви а-в	
Член 214, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 16	
Член 214, параграф 3	Приложение VIII, част 2, точка 17	
Член 215, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 18	
Член 215, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 19	
Член 216, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 20	
Член 216, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 21	
Член 217, параграф 1	Приложение VIII, част 2, точка 22	
Член 217, параграф 2	Приложение VIII, част 2, точка 22, буква в)	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 217, параграф 3	Приложение VIII, част 2, точка 22 буква в)	
Член 218	Приложение VIII, част 3, точка 3	
Член 219	Приложение VIII, част 3, точка 4	
Член 220, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 5	
Член 220, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точки 6, 8-10	
Член 220, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 11	
Член 220, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точки 22 и 23	
Член 220, параграф 5	Приложение VIII, част III3, точка 9	
Член 221, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 12	
Член 221, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 12	
Член 221, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точки 13-15	
Член 221, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка16	
Член 221, параграф 5	Приложение VIII, част 3, точки 18 и 19	
Член 221, параграф 6	Приложение VIII, част 3, точки 20 и 21	
Член 221, параграф 7	Приложение VIII, част 3, точка17	
Член 221, параграф 8	Приложение VIII, част 3, точки 22 и 23	
Член 221, параграф 9		
Член 222, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 24	
Член 222, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 25	
Член 222, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 26	
Член 222, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка 27	
Член 222, параграф 5	Приложение VIII, част 3, точка 28	
Член 222, параграф 6	Приложение VIII, част 3, точка 29	
Член 222, параграф 7	Приложение VIII, част 3, точки 28 и 29	
Член 223, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точки 30-32	
Член 223, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 33	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 223, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 33	
Член 223, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка 33	
Член 223, параграф 5	Приложение VIII, част 3, точка 33	
Член 223, параграф 6	Приложение VIII, част 3, точки 34 и 35	
Член 223, параграф 7	Приложение VIII, част 3, точка 35	
Член 224, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 36	
Член 224, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 37	
Член 224, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 38	
Член 224, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка 39	
Член 224, параграф 5	Приложение VIII, част 3, точка 40	
Член 224, параграф 6	Приложение VIII, част 3, точка 41	
Член 225, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точки 42-46	
Член 225, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точки 47-52	
Член 225, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точки 53-56	
Член 226	Приложение VIII, част 3, точка 57	
Член 227, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 58	
Член 227, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 58, букви а) - з)	
Член 227, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 58, буква з)	
Член 228, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 60	
Член 228, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 61	
Член 229, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точки 62-65	
Член 229, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 66	
Член 229, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точки 63 и 67	
Член 230, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точки 68-71	
Член 230, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 72	
Член 230, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точки 73 и 74	
Член 231, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 76	
Член 231, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 77	
Член 231, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 78	
Член 231, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 79	
Член 231, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 80	
Член 231, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 80a	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 231, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точки 81-82	
Член 232, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 83	
Член 232, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 83	
Член 232, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 84	
Член 232, параграф 4	Приложение VIII, част 3, точка 85	
Член 234	Приложение VIII, част 3, точка 86	
Член 235, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 87	
Член 235, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 88	
Член 235, параграф 3	Приложение VIII, част 3, точка 89	
Член 236, параграф 1	Приложение VIII, част 3, точка 90	
Член 236, параграф 2	Приложение VIII, част 3, точка 91	
Член 236, параграф 3	Приложение VIII, част III, точка 92	
Член 237, параграф 1	Приложение VIII, част 4, точка 1	
Член 237, параграф 2	Приложение VIII, част 4, точка 2	
Член 238, параграф 1	Приложение VIII, част 4, точка 3	
Член 238, параграф 2	Приложение VIII, част 4, точка 4	
Член 238, параграф 3	Приложение VIII, част 4, точка 5	
Член 239, параграф 1	Приложение VIII, част 4, точка 6	
Член 239, параграф 2	Приложение VIII, част 4, точка 7	
Член 239, параграф 3	Приложение VIII, част 4, точка 8	
Член 240	Приложение VIII, част VI, точка 1	
Член 241	Приложение VIII, част VI, точка 2	
Член 242, параграфи 1-9	Приложение IX, част I, точка 1	
Член 242, параграф 10	Член 4, точка 37	
Член 242, параграф 11	Член 4, точка 38	
Член 242, параграф 12		
Член 242, параграф 13		
Член 242, параграф 14		
Член 242, параграф 15		
Член 243, параграф 1	Приложение IX, част II, точка 1	
Член 243, параграф 2	Приложение IX, част II, точка 1a	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 243, параграф 3	Приложение IX, част II, точка 1б	
Член 243, параграф 4	Приложение IX, част II, точка 1в	
Член 243, параграф 5	Приложение IX, част II, точка 1г	
Член 243, параграф 6		
Член 244, параграф 1	Приложение IX, част II, точка 2	
Член 244, параграф 2	Приложение IX, част II, точка 2а	
Член 244, параграф 3	Приложение IX, част II, точка 2б	
Член 244, параграф 4	Приложение IX, част II, точка 2в	
Член 244, параграф 5	Приложение IX, част II, точка 2г	
Член 244, параграф 6		
Член 245, параграф 1	Член 95, параграф 1	
Член 245, параграф 2	Член 95, параграф 2	
Член 245, параграф 3	Член 96, параграф 2	
Член 245, параграф 4	Член 96, параграф 4	
Член 245, параграф 5		
Член 245, параграф 6		
Член 246, параграф 1	Приложение IX, част IV, точки 2 и 3	
Член 246, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 5	
Член 246, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 5	
Член 247, параграф 1	Член 96, параграф 3, Приложение IX, част IV, точка 60	
Член 247, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 61	
Член 247, параграф 3		
Член 247, параграф 4		
Член 248, параграф 1	Член 101, параграф 1	
Член 248, параграф 2		
Член 248, параграф 3	Член 101, параграф 2	
Член 249	Приложение IX, част II, точки 3 и 4	
Член 250	Приложение IX, част II, точки 5-7	
Член 251	Приложение IX, част IV, точка 6-7	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 252	Приложение IX, част IV, точка 8	
Член 253, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 9	
Член 253, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 10	
Член 254	Приложение IX, част IV, точка 11-12	
Член 255, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 13	
Член 255, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 15	
Член 256, параграф 1	Член 100, параграф 1	
Член 256, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 17-20	
Член 256, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 21	
Член 256, параграф 4	Приложение IX, част IV, точки 22-23	
Член 256, параграф 5	Приложение IX, част IV, точка 24-25	
Член 256, параграф 6	Приложение IX, част IV, точка 26-29	
Член 256, параграф 7	Приложение IX, част IV, точка 30	
Член 256, параграф 8	Приложение IX, част IV, точка 32	
Член 256, параграф 9	Приложение IX, част IV, точка 33	
Член 257	Приложение IX, част IV, точка 34	
Член 258	Приложение IX, част IV, точка 35-36	
Член 259, параграф 1	Приложение IX, част IV, точки 38-41	
Член 259, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 42	
Член 259, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 43	
Член 259, параграф 4	Приложение IX, част IV, точка 44	
Член 259, параграф 5		
Член 260	Приложение IX, част IV, точка 45	
Член 261, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 46-47, 49	
Член 261, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 51	
Член 262, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 52, 53	
Член 262, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 53	
Член 262, параграф 3		
Член 262, параграф 4	Приложение IX, част IV, точка 54	
Член 263, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 57	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 263, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 58	
Член 263, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 59	
Член 264, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 62	
Член 264, параграф 2	Приложение IX, част IV, точки 63-65	
Член 264, параграф 3	Приложение IX, част IV, точки 66 и 67	
Член 264, параграф 4		
Член 265, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 68	
Член 265, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 70	
Член 265, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 71	
Член 266, параграф 1	Приложение IX, част IV, точка 72	
Член 266, параграф 2	Приложение IX, част IV, точка 73	
Член 266, параграф 3	Приложение IX, част IV, точка 74-75	
Член 266, параграф 4	Приложение IX, част IV, точка 76	
Член 267, параграф 1	Член 97, параграф 1	
Член 267, параграф 3	Член 97, параграф 3	
Член 268	Приложение IX, част III, точка 1	
Член 269	Приложение IX, част III, точка 2-7	
Член 270	Член 98, параграф 1 и Приложение IX, част III, точки 8 и 9	
Член 271, параграф 1	Приложение III, част II, точка 1 Приложение VII, част III, точка 5	
Член 271, параграф 2	Приложение VII, част III, точка 7	
Член 272, параграф 1	Приложение III, част I, точка 1	
Член 272, параграф 2	Приложение III, част I, точка 3	
Член 272, параграф 3	Приложение III, част I, точка 4	
Член 272, параграф 4	Приложение III, част I, точка 5	
Член 272, параграф 5	Приложение III, част I, точка 6	
Член 272, параграф 6	Приложение III, част I, точка 7	
Член 272, параграф 7	Приложение III, част I, точка 8	
Член 272, параграф 8	Приложение III, част I, точка 9	
Член 272, параграф 9	Приложение III, част I, точка 10	
Член 272, параграф 10	Приложение III, част I, точка 11	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 272, параграф 11	Приложение III, част I, точка 12	
Член 272, параграф 12	Приложение III, част I, точка 13	
Член 272, параграф 13	Приложение III, част I, точка 14	
Член 272, параграф 14	Приложение III, част I, точка 15	
Член 272, параграф 15	Приложение III, част I, точка 16	
Член 272, параграф 16	Приложение III, част I, точка 17	
Член 272, параграф 17	Приложение III, част I, точка 18	
Член 272, параграф 18	Приложение III, част I, точка 19	
Член 272, параграф 19	Приложение III, част I, точка 20	
Член 272, параграф 20	Приложение III, част I, точка 21	
Член 272, параграф 21	Приложение III, част I, точка 22	
Член 272, параграф 22	Приложение III, част I, точка 23	
Член 272, параграф 23	Приложение III, част I, точка 26	
Член 272, параграф 24	Приложение III, част VII, точка а)	
Член 272, параграф 25	Приложение III, част VII, точка а)	
Член 272, параграф 26	Приложение III; част V, точка 2	
Член 273, параграф 1	Приложение III, част II, точка 1	
Член 273, параграф 2	Приложение III, част II, точка 2	
Член 273, параграф 3	Приложение III, част II, точка 3, първа и втора алинея	
Член 273, параграф 4	Приложение III, част II, точка 3, трета алинея	
Член 273, параграф 5	Приложение III, част II, точка 4	
Член 273, параграф 6	Приложение III, част II, точка 5	
Член 273, параграф 7	Приложение III, част II, точка 7	
Член 273, параграф 8	Приложение III, част II, точка 8	
Член 274, параграф 1	Приложение III, част III	
Член 274, параграф 2	Приложение III, част III	
Член 274, параграф 3	Приложение III, част III	
Член 274, параграф 4	Приложение III, част III	
Член 275, параграф 1	Приложение III, част IV	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 275, параграф 2	Приложение III, част IV	
Член 276, параграф 1	Приложение III, част V, точка 1	
Член 276, параграф 2	Приложение III, част V, точка 1	
Член 276, параграф 3	Приложение III, част V, точки 1-2	
Член 277, параграф 1	Приложение III, част V, точки 3-4	
Член 277, параграф 2	Приложение III, част V, точка 5	
Член 277, параграф 3	Приложение III, част V, точка 6	
Член 277, параграф 4	Приложение III, част V, точка 7	
Член 278, параграф 1		
Член 278, параграф 2	Приложение III, част V, точка 8	
Член 278, параграф 3	Приложение III, част V, точка 9	
Член 279	Приложение III, част V, точка 10	
Член 280, параграф 1	Приложение III, част V, точка 11	
Член 280, параграф 2	Приложение III, част V, точка 12	
Член 281, параграф 1		
Член 281, параграф 2	Приложение III, част V, точка 13	
Член 281, параграф 3	Приложение III, част V, точка 14	
Член 282, параграф 1		
Член 282, параграф 2	Приложение III, част V, точка 15	
Член 282, параграф 3	Приложение III, част V, точка 16	
Член 282, параграф 4	Приложение III, част V, точка 17	
Член 282, параграф 5	Приложение III, част V, точка 18	
Член 282, параграф 6	Приложение III, част V, точка 19	
Член 282, параграф 7	Приложение III, част V, точка 20	
Член 282, параграф 8	Приложение III, част V, точка 21	
Член 283, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 1	
Член 283, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 2	
Член 283, параграф 3	Приложение III, част VI, точка 2	
Член 283, параграф 4	Приложение III, част VI, точка 3	
Член 283, параграф 5	Приложение III, част VI, точка 4	
Член 283, параграф 6	Приложение III, част VI, точка 4	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 284, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 5	
Член 284, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 6	
Член 284, параграф 3		
Член 284, параграф 4	Приложение III, част VI, точка 7	
Член 284, параграф 5	Приложение III, част VI, точка 8	
Член 284, параграф 6	Приложение III, част VI, точка 9	
Член 284, параграф 7	Приложение III, част VI, точка 10	
Член 284, параграф 8	Приложение III, част VI, точка 11	
Член 284, параграф 9	Приложение III, част VI, точка 12	
Член 284, параграф 10	Приложение III, част VI, точка 13	
Член 284, параграф 11	Приложение III, част VI, точка 9	
Член 284, параграф 12		
Член 284, параграф 13	Приложение III, част VI, точка 14	
Член 285, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 15	
Член 285, параграфи 2-8		
Член 286, параграф 1	Приложение III, част VI, точки 18 и 25	
Член 286, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 19	
Член 286, параграф 3		
Член 286, параграф 4	Приложение III, част VI, точка 20	
Член 286, параграф 5	Приложение III, част VI, точка 21	
Член 286, параграф 6	Приложение III, част VI, точка 22	
Член 286, параграф 7	Приложение III, част VI, точка 23	
Член 286, параграф 8	Приложение III, част VI, точка 24	
Член 287, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 17	
Член 287, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 17	
Член 287, параграф 3		
Член 287, параграф 4		
Член 288	Приложение III, част VI, точка 26	
Член 289, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 27	
Член 289, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 28	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 289, параграф 3	Приложение III, част VI, точка 29	
Член 289, параграф 4	Приложение III, част VI, точка 29	
Член 289, параграф 5	Приложение III, част VI, точка 30	
Член 289, параграф 6	Приложение III, част VI, точка 31	
Член 290, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 32	
Член 290, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 32	
Член 290, параграфи 3-10		
Член 291, параграф 1	Приложение I, част I, точки 27-28	
Член 291, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 34	
Член 291, параграф 3		
Член 291, параграф 4	Приложение III, част VI, точка 35	
Член 291, параграф 5		
Член 291, параграф 6		
Член 292, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 36	
Член 292, параграф 2	Приложение III, част VI, точка 37	
Член 292, параграф 3		
Член 292, параграф 4		
Член 292, параграф 5		
Член 292, параграф 6	Приложение III, част VI, точка 38	
Член 292, параграф 7	Приложение III, част VI, точка 39	
Член 292, параграф 8	Приложение III, част VI, точка 40	
Член 292, параграф 9	Приложение III, част VI, точка 41	
Член 292, параграф 10		
Член 293, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 42	
Член 293, параграф 2-, параграф 6		
Член 294, параграф 1	Приложение III, част VI, точка 42	
Член 294, параграф 2		
Член 294, параграф 3	Приложение III, част VI, буква 42	
Член 295	Приложение III, част VII, буква а)	
Член 296, параграф 1	Приложение III, част VII, буква б)	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 296, параграф 2	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 296, параграф 3	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 297, параграф 1	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 297, параграф 2	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 297, параграф 3	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 297, параграф 4	Приложение III, част VII, буква б)	
Член 298, параграф 1	Приложение III, част VII, буква в)	
Член 298, параграф 2	Приложение III, част VII, буква в)	
Член 298, параграф 3	Приложение III, част VII, буква в)	
Член 298, параграф 4	Приложение III, част VII, буква в)	
Член 299, параграф 1		Приложение II, точка 7
Член 299, параграф 2		Приложение II, точки 7-11
Член 300		
Член 301	Приложение III, част 2, точка 6	
Член 302		
Член 303		
Член 304		
Член 305		
Член 306		
Член 307		
Член 308		
Член 309		
Член 310		
Член 311		
Член 312, параграф 1	Член 104, параграфи 3 и 6 и Приложение X, част 2, точки 2, 5 и 8	
Член 312, параграф 2	Член 105, параграфи 1 и 105, параграф 2 и Приложение X, част 3, точка 1	
Член 312, параграф 3		
Член 312, параграф 4	Член 105, параграф 1	
Член 313, параграф 1	Член 102, параграф 2	
Член 313, параграф 2	Член 102, параграф 3	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 313, параграф 3		
Член 314, параграф 1	Член 102, параграф 4	
Член 314, параграф 2	Приложение X, част 4, точка 1	
Член 314, параграф 3	Приложение X, част 4, точка 2	
Член 314, параграф 4	Приложение X, част 4, точки 3 и 4	
Член 314, параграф 5		
Член 315, параграф 1	Член 103 и Приложение X, част 1, точки 1-3	
Член 315, параграф 2		
Член 315, параграф 3		
Член 315, параграф 4	Приложение X, част 1, точка 4	
Член 316, параграф 1	Приложение X, част 1, точки 5-8	
Член 316, параграф 2	Приложение X, част 1, точка 9	
Член 316, параграф 3		
Член 317, параграф 1	Член 104, параграф 1	
Член 317, параграф 2	Член 104, параграфи 2 и 4 и Приложение X, част 2, точка 1	
Член 317, параграф 3	Приложение X, част 2, точка 1	
Член 317, параграф 4	Приложение X, част 2, точка 2	
Член 318, параграф 1	Приложение X, част 2, точка 4	
Член 318, параграф 2	Приложение X, част 2, точка 4	
Член 318, параграф 3		
Член 319, параграф 1	Приложение X, част 2, точки 6-7	
Член 319, параграф 2	Приложение X, част 2, точки 10 и 11	
Член 320	Приложение X, част 2, точки 9 и 12	
Член 321	Приложение X, част 3, точки 2-7	
Член 322, параграф 1		
Член 322, параграф 2	Приложение X, част 3, точки 8-12	
Член 322, параграф 3	Приложение X, част 3, точки 13-18	
Член 322, параграф 4	Приложение X, част 3, точка 19	
Член 322, параграф 5	Приложение X, част 3, точка 20	
Член 322, параграф 6	Приложение X, част 3, точки 21-24	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 323, параграф 1	Приложение X, част 3, точка 25	
Член 323, параграф 2	Приложение X, част 3, точка 26	
Член 323, параграф 3	Приложение X, част 3, точка 27	
Член 323, параграф 4	Приложение X, част 3, точка 28	
Член 323, параграф 5	Приложение X, част 3, точка 29	
Член 324	Приложение X, част 5	
Член 325, параграф 1		Член 26
Член 325, параграф 2		Член 26
Член 325, параграф 3		
Член 326		
Член 327, параграф 1		Приложение I точка 1
Член 327, параграф 2		Приложение I, точка 2
Член 327, параграф 3		Приложение I, точка 3
Член 328, параграф 1		Приложение I, точка 4
Член 328, параграф 2		
Член 329, параграф 1		Приложение I, точка 5
Член 329, параграф 2		
Член 330		Приложение I, точка 7
Член 331, параграф 1		Приложение I, точка 9
Член 331, параграф 2		Приложение I, точка 10
Член 332, параграф 1		Приложение I, точка 8
Член 332, параграф 2		Приложение I, точка 8
Член 333		Приложение I, точка 11
Член 334		Приложение I, точка 13
Член 335		Приложение I, точка 14
Член 336, параграф 1		Приложение I, точка 14
Член 336, параграф 2		Приложение I, точка 14
Член 336, параграф 3		Приложение I, точка 14
Член 336, параграф 4		Член 19, параграф 1
Член 337, параграф 1		Приложение I, точка 16a

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 337, параграф 2		Приложение I, точка 16а
Член 337, параграф 3		Приложение I, точка 16а
Член 337, параграф 4		Приложение I, точка 16а
Член 337, параграф 4		Приложение I, точка 16а
Член 338, параграф 1		Приложение I, точка 14а
Член 338, параграф 2		Приложение I, точка 14б
Член 338, параграф 3		Приложение I, точка 14в
Член 338, параграф 4		Приложение I, точка 14а
Член 339, параграф 1		Приложение I, точка 17
Член 339, параграф 2		Приложение I, точка 18
Член 339, параграф 3		Приложение I, точка 19
Член 339, параграф 4		Приложение I, точка 20
Член 339, параграф 5		Приложение I, точка 21
Член 339, параграф 6		Приложение I, точка 22
Член 339, параграф 7		Приложение I, точка 23
Член 339, параграф 8		Приложение I, точка 24
Член 339, параграф 9		Приложение I, точка 25
Член 340, параграф 1		Приложение I, точка 26
Член 340, параграф 2		Приложение I, точка 27
Член 340, параграф 3		Приложение I, точка 28
Член 340, параграф 4		Приложение I, точка 29
Член 340, параграф 5		Приложение I, точка 30
Член 340, параграф 6		Приложение I, точка 31
Член 340, параграф 7		Приложение I, точка 32
Член 341, параграф 1		Приложение I, точка 33
Член 341, параграф 2		Приложение I, точка 33
Член 341, параграф 3		
Член 342		Приложение I, точка 34
Член 343		Приложение I, точка 36
Член 344, параграф 1		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 344, параграф 2		Приложение I, точка 37
Член 344, параграф 3		Приложение I, точка 38
Член 345, параграф 1		Приложение I, точка 41
Член 345, параграф 2		Приложение I, точка 41
Член 346, параграф 1		Приложение I, точка 42
Член 346, параграф 2		
Член 346, параграф 3		Приложение I, точка 43
Член 346, параграф 4		Приложение I, точка 44
Член 346, параграф 5		Приложение I, точка 45
Член 346, параграф 6		Приложение I, точка 46
Член 347		Приложение I, точка 8
Член 348, параграф 1		Приложение I, точки 48-49
Член 348, параграф 2		Приложение I, точка 50
Член 349		Приложение I, точка 51
Член 350, параграф 1		Приложение I, точка 53
Член 350, параграф 2		Приложение I, точка 54
Член 350, параграф 3		Приложение I, точка 55
Член 350, параграф 4		Приложение I, точка 56
Член 351		Приложение III точка 1
Член 352, параграф 1		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 352, параграф 2		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 352, параграф 3		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 352, параграф 4		Приложение III, точка 2, параграф 2
Член 352, параграф 5		
Член 353, параграф 1		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 353, параграф 2		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 353, параграф 3		Приложение III, точка 2, параграф 1
Член 354, параграф 1		Приложение III, точка 3, параграф 1
Член 354, параграф 2		Приложение III, точка 3, параграф 2

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 354, параграф 3		Приложение III, точка 3, параграф 2
Член 354, параграф 4		
Член 355		
Член 356		
Член 357, параграф 1		Приложение IV, точка 1
Член 357, параграф 2		Приложение IV, точка 2
Член 357, параграф 3		Приложение IV, точка 3
Член 357, параграф 4		Приложение IV, точка 4
Член 357, параграф 5		Приложение IV, точка 6
Член 358, параграф 1		Приложение IV, точка 8
Член 358, параграф 2		Приложение IV, точка 9
Член 358, параграф 3		Приложение IV, точка 10
Член 358, параграф 4		Приложение IV, точка 12
Член 359, параграф 1		Приложение IV, точка 13
Член 359, параграф 2		Приложение IV, точка 14
Член 359, параграф 3		Приложение IV, точка 15
Член 359, параграф 4		Приложение IV, точка 16
Член 359, параграф 5		Приложение IV, точка 17
Член 359, параграф 6		Приложение IV, точка 18
Член 360, параграф 1		Приложение IV, точка 19
Член 360, параграф 2		Приложение IV, точка 20
Член 361		Приложение IV, точка 21
Член 362		
Член 363, параграф 1		Приложение V, точка 1
Член 363, параграф 2		
Член 363, параграф 3		
Член 364, параграф 1		Приложение V, точка 10б
Член 364, параграф 2		
Член 364, параграф 3		
Член 365, параграф 1		Приложение V, точка 10
Член 365, параграф 2		Приложение V, точка 10а

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 366, параграф 1		Приложение V, точка 7
Член 366, параграф 2		Приложение V, точка 8
Член 366, параграф 3		Приложение V, точка 9
Член 366, параграф 4		Приложение V, точка 10
Член 366, параграф 5		Приложение V, точка 8
Член 367, параграф 1		Приложение V, точка 11
Член 367, параграф 2		Приложение V, точка 12
Член 367, параграф 3		Приложение V, точка 12
Член 368, параграф 1		Приложение V, точка 2
Член 368, параграф 2		Приложение V, точка 2
Член 368, параграф 3		Приложение V, точка 5
Член 368, параграф 4		
Член 369, параграф 1		Приложение V, точка 3
Член 369, параграф 2		
Член 370, параграф 1		Приложение V, точка 5
Член 371, параграф 1		Приложение V, точка 5
Член 371, параграф 2		
Член 372		Приложение V, точка 5а
Член 373		Приложение V, точка 5б
Член 374, параграф 1		Приложение V, точка 5в
Член 374, параграф 2		Приложение V, точка 5г
Член 374, параграф 3		Приложение V, точка 5г
Член 374, параграф 4		Приложение V, точка 5г
Член 374, параграф 5		Приложение V, точка 5г
Член 374, параграф 6		Приложение V, точка 5г
Член 374, параграф 7		
Член 375, параграф 1		Приложение V, точка 5а
Член 375, параграф 2		Приложение V, точка 5е
Член 376, параграф 1		Приложение V, точка 5е
Член 376, параграф 2		Приложение V, точка 5ж

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 376, параграф 3		Приложение V, точка 5з
Член 376, параграф 4		Приложение V, точка 5з
Член 376, параграф 5		Приложение V, точка 5и
Член 376, параграф 6		Приложение V, точка 5
Член 377		Приложение V, точка 5л
Член 378		Приложение II точка 1
Член 379, параграф 1		Приложение II, точка 2
Член 379, параграф 2		Приложение II, точка 3
Член 379, параграф 3		Приложение II, точка 2
Член 380		Приложение II, точка 4
Член 381		
Член 382		
Член 383		
Член 384		
Член 385		
Член 386		
Член 387		Член 28, параграф 1
Член 388		
Член 389	Член 106, параграф 1, първа алинея	
Член 390, параграф 1	Член 106, параграф 1, втора алинея	
Член 390, параграф 2		
Член 390, параграф 3		Член 29, параграф 1
Член 390, параграф 4		Член 30, параграф 1
Член 390, параграф 5		Член 29, параграф 2
Член 390, параграф 6	Член 106, параграф 2, първа алинея	
Член 390, параграф 7	Член 106, параграф 3	
Член 390, параграф 8	Член 106, параграф 2, втора и трета алинея	
Член 391	Член 107	
Член 392	Член 108	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 393	Член 109	
Член 394, параграф 1	Член 110, параграф 1	
Член 394, параграф 2	Член 110, параграф 1	
Член 394, параграфи 3 и 4	Член 110, параграф 2	
Член 394, параграф 4	Член 110, параграф 2	
Член 395, параграф 1	Член 111, параграф 1	
Член 395, параграф 2		
Член 395, параграф 3	Член 111, параграф 4, първа алинея	
Член 395, параграф 4		Член 30, параграф 4
Член 395, параграф 5		Член 31
Член 395, параграф 6		
Член 395, параграф 7		
Член 395, параграф 8		
Член 396, параграф 1	Член 111, параграф 4, втора и трета алинея	
Член 396, параграф 2		
Член 397, параграф 1		Приложение VI, точка 1
Член 397, параграф 2		Приложение VI, точка 2
Член 397, параграф 3		Приложение VI, точка 3
Член 398		Член 32, параграф 1
Член 399, параграф 1	Член 112, параграф 1	
Член 399, параграф 2	Член 112, параграф 2	
Член 399, параграф 3	Член 112, параграф 3	
Член 399, параграф 4	Член 110, параграф 3	
Член 400, параграф 1	Член 113, параграф 3	
Член 400, параграф 2	Член 113, параграф 4	
Член 400, параграф 3		
Член 401, параграф 1	Член 114, параграф 1	
Член 401, параграф 2	Член 114, параграф 2	
Член 401, параграф 3	Член 114, параграф 3	
Член 402, параграф 1	Член 115, параграф 1	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 402, параграф 2	Член 115, параграф 2	
Член 402, параграф 3		
Член 403, параграф 1	Член 117, параграф 1	
Член 403, параграф 2	Член 117, параграф 2	
Член 404	Член 122а, параграф 8	
Член 405, параграф 1	Член 122а, параграф 1	
Член 405, параграф 2	Член 122а, параграф 2	
Член 405, параграф 3	Член 122а, параграф 3, първа алинея	
Член 405, параграф 4	Член 122а, параграф 3, втора алинея	
Член 406, параграф 1	Член 122а, параграф 4 и член 122а, параграф 5, втора алинея	
Член 406, параграф 2	Член 122а, параграф 5, първа алинея и член 122а, параграф 6, първа алинея	
Член 407	Член 122а, параграф 5, трета алинея	
Член 408	Член 122а, параграф 6, първа и втора алинея	
Член 409	Член 122а, параграф 7	
Член 410	Член 122а, параграф 10	
Член 411		
Член 412		
Член 413		
Член 414		
Член 415		
Член 416		
Член 417		
Член 418		
Член 419		
Член 420		
Член 421		
Член 422		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 423		
Член 424		
Член 425		
Член 426		
Член 427		
Член 428		
Член 429		
Член 430		
Член 431, параграф 1	Член 145, параграф 1	
Член 431, параграф 2	Член 145, параграф 2	
Член 431, параграф 3	Член 145, параграф 3	
Член 431, параграф 4	Член 145, параграф 4	
Член 432, параграф 1	Приложение XII, част I, точка 1 и Член 146, параграф 1	
Член 432, параграф 2	Член 146, параграф 2 и Приложение XII, част I, точки 2 и 3	
Член 432, параграф 3	Член 146, параграф 3	
Член 433	Член 147 и Приложение XII, част I, точка 4	
Член 434, параграф 1	Член 148	
Член 434, параграф 2		
Член 435, параграф 1	Приложение XII, част II, точка 1	
Член 435, параграф 2		
Член 436	Приложение XII, част II, точка 2	
Член 437		
Член 438	Приложение XII, част II, точки 4, 8	
Член 439	Приложение XII, част II, точка 5	
Член 440		
Член 441		
Член 442	Приложение XII, част II, точка 6	
Член 443		
Член 444	Приложение XII, част II, точка 7	

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 445	Приложение XII, част II, точка 9	
Член 446	Приложение XII, част II, точка 11	
Член 447	Приложение XII, част II, точка 12	
Член 448	Приложение XII, част II, точка 13	
Член 449	Приложение XII, част II, точка 14	
Член 450	Приложение XII, част II, точка 15	
Член 451		
Член 452	Приложение XII, част III, точка 1	
Член 453	Приложение XII, част III, точка 2	
Член 454	Приложение XII, част III, точка 3	
Член 455		
Член 456, първа алинея	Член 150, параграф 1	Член 41
Член 456, втора алинея		
Член 457		
Член 458		
Член 459		
Член 460		
Член 461		
Член 462, параграф 1	Член 151a	
Член 462, параграф 2	Член 151a	
Член 462, параграф 3	Член 151a	
Член 462, параграф 4		
Член 462, параграф 5		
Член 463		
Член 464		
Член 465		
Член 466		
Член 467		
Член 468		
Член 469		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 470		
Член 471		
Член 472		
Член 473		
Член 474		
Член 475		
Член 476		
Член 477		
Член 478		
Член 479		
Член 480		
Член 481		
Член 482		
Член 483		
Член 484		
Член 485		
Член 486		
Член 487		
Член 488		
Член 489		
Член 490		
Член 491		
Член 492		
Член 493, параграф 1		
Член 493, параграф 2		
Член 494		
Член 495		
Член 496		
Член		
Член 498		

▼B

Настоящият регламент	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 499		
Член 500		
Член 501		
Член 502		
Член 503		
Член 504		
Член 505		
Член 506		
Член 507		
Член 508		
Член 509		
Член 510		
Член 511		
Член 512		
Член 513		
Член 514		
Член 515		
Член 516		
Член 517		
Член 518		
Член 519		
Член 520		
Член 521		
Приложение I	Приложение II	
Приложение II	Приложение IV	
Приложение III		